

Funded by
the European Union

ความคืบหน้าการพัฒนาที่ยั่งยืน จังหวัดนราธิวาส

รายงานความคืบหน้าการพัฒนาที่ยั่งยืนฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ด้วยเงินสนับสนุนจากสหภาพยุโรป (EU) และเป็นผลลัพธ์จากความร่วมมือโดยคณะทำงานซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่จากโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ ที่ปรึกษา และนักวิชาการจาก สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA)

ความคิดเห็นและข้อความที่ปรากฏในคู่มือฉบับนี้ไม่ได้สะท้อนถึงความคิดเห็นของสหภาพยุโรปและองค์การสหประชาชาติ รวมถึง UNDP และประเทศสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ

UNDP เป็นองค์กรชั้นนำของสหประชาชาติที่ต่อสู้เพื่อยุติความอยุติธรรมของความยากจน ความไม่เท่าเทียมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยผ่านการทำงานร่วมกับเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญและพันธมิตรกว่า 170 ประเทศทั่วโลก เพื่อสร้างการแก้ปัญหาแบบบูรณาการที่ยั่งยืนสำหรับผู้คนและโลกใบนี้

ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ undp.org หรือติดตาม @undp
สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ undp.thailand@undp.org
โทรศัพท์ +66 2 288 3350

บทสรุป

จังหวัดนราธิวาส จังหวัดทางภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งอุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ และมีขอบเขตทิศใต้และทิศตะวันออกติดต่อกับประเทศมาเลเซีย บริบทด้านเศรษฐกิจที่น่าสนใจคือ การพัฒนาภาคการท่องเที่ยว และการเติบโตของผลผลิตทางการเกษตร ในขณะที่มีความท้าทายในด้านโครงสร้างพื้นฐานและการค้าขายแดน สำหรับบริบทด้านสังคมที่น่าสนใจคือ การพัฒนาของภาคการศึกษาและการวิจัย และแนวโน้มการลดลงของปัญหาความยากจน ในขณะที่มีความท้าทายทางด้านเหตุการณ์ความไม่สงบ นอกจากนี้ บริบทด้านสิ่งแวดล้อมที่น่าสนใจคือ การเพิ่มขึ้นของการบริโภคที่ยั่งยืน ในขณะที่มีความท้าทายทางด้านการจัดการขยะ การจัดการทรัพยากรน้ำ และการจัดการทรัพยากรป่าไม้

จากการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานตัวชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG) ของจังหวัดนราธิวาส ทั้งสิ้น 164 ข้อ พบว่ามี 58 ข้อ ที่สามารถติดตามและประเมินผลโดยเปรียบเทียบกับค่าของประเทศได้ โดยพิจารณาข้อมูลจากฐานข้อมูลเปิดของภาครัฐ ส่วนกลางที่เปิดเผยข้อมูลทั้งในระดับประเทศและจังหวัด ผลการดำเนินงานในภาพรวมพบว่า

- จังหวัดนราธิวาสมีผลการดำเนินงานสูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศสำหรับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 3 (สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี), 12 (บริโภคและผลิตอย่างมีความรับผิดชอบ) และ 17 (ร่วมมือเพื่อพิชิตเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน)
- เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีผลการดำเนินงานต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศเล็กน้อยคือ เป้าหมายที่ 11 (เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน) และ 16 (สันติภาพ ยุติธรรม และสถาบันที่เข้มแข็ง)
- เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีผลการดำเนินงานต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศปานกลางคือ เป้าหมายที่ 4 (การศึกษาที่มีคุณภาพ) และ 15 (ชีวิตบนบก)
- เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีผลการดำเนินงานต่ำกว่าค่าประเทศมากคือ เป้าหมายที่ 1 (ความยากจนต้องหมดไป), 2 (ความอดอยากต้องหมดไป), 7 (พลังงานสะอาด ราคายุติธรรม), 8 (งานที่ดีและเศรษฐกิจที่เติบโต), 9 (อุตสาหกรรม นวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐาน), 10 (ลดความเหลื่อมล้ำ) และ 13 (แก้ปัญหาโลกร้อน)
- เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 5 (ความเท่าเทียมทางเพศ), 6 (น้ำสะอาดและสุขอนามัย), และ 14 (ชีวิตในน้ำ) ยังไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้ เนื่องจากยังขาดการเก็บข้อมูลของตัวชี้วัด การเปิดเผยข้อมูลแบบสาธารณะ

เมื่อพิจารณาผลสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส ต่อประเด็นการพัฒนาที่ยั่งยืนที่จำเป็นเร่งด่วนพบว่า ประเด็นเร่งด่วนที่จังหวัดนราธิวาสสามารถดำเนินงานได้ดีกว่าค่าประเทศ คือเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 3 (สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี) แต่ยังไม่สามารถดำเนินการได้ดีกว่าค่าประเทศสำหรับประเด็นเร่งด่วนอื่น ๆ โดยสำหรับประเด็นจำเป็นเร่งด่วนมากที่สุดจากความคิดเห็นของประชาชน ประกอบด้วยเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 1 (ความยากจนต้องหมดไป), 8 (งานที่ดีและเศรษฐกิจที่เติบโต), 4 (การศึกษาที่มีคุณภาพ), 2 (ความอดอยากต้องหมดไป) และ 3 (สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี) ตามลำดับ

การติดตามและประเมินผลประเด็นการพัฒนาที่ยั่งยืนของจังหวัดนราธิวาส จำเป็นต้องพิจารณาความสำคัญของข้อมูลเปิด การจำแนกข้อมูลเพื่อวิเคราะห์สถานการณ์เชิงลึก และการประเมินผลเทียบกับค่าเป้าหมาย เพื่อให้เห็นสถานการณ์พัฒนาที่แท้จริง นอกจากนี้ จังหวัดนราธิวาวยังมีประเด็นท้าทายที่ต้องการทรัพยากรสำหรับการพัฒนาในอนาคต อาทิ การจัดการความยากจนโดยส่งเสริมความมั่นคงทางอาชีพ การเข้าถึงสวัสดิการทางสังคม การเข้าถึงแหล่งเงินทุน และกระบวนการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ (SDG 1, 4, 6, 14, 15) การเพิ่มกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการจัดการขยะ (SDG 11, 12, 14, 15) การยกระดับคุณภาพการศึกษา และแก้ปัญหาผู้ที่หลุดออกจากระบบการศึกษา (SDG 4, 8) และการส่งเสริมสันติภาพ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อนักลงทุนและผู้นาเยื่อน ซึ่งจะดึงดูดการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมและส่งเสริมการท่องเที่ยว (SDG 8, 9, 16)

จุดเน้นการพัฒนา พิจารณาจากผลการดำเนินงานตัวชี้วัดและการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน

ผลการดำเนินงาน	ประเด็นจำเป็นเร่งด่วน 5 อันดับแรก จากผลสำรวจ	ประเด็นที่ทำได้ดี	ประเด็นที่ยังต้องการการพัฒนา
สูงกว่าค่าประเทศ		• จำนวนผู้ติดเชื้อ HIV รายใหม่ • อัตราการเกิดโรคมาลาเรีย • อัตราการเกิดโรคไวรัสตับอักเสบบี • อัตราการฆ่าตัวตาย • ร้อยละของผู้ป่วยยาเสพติดที่ได้รับจำหน่ายครบตามเกณฑ์ • อัตราผู้เสียชีวิตจากการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนน • ร้อยละความครอบคลุมสิทธิในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ • อัตราผู้ป่วยโรคระบบทางเดินหายใจที่ระบุว่าเป็นโรคจากมลพิษสิ่งแวดล้อม	• อัตราส่วนการตายของมารดา • อัตราการตายของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี • ความหนาแน่นและการกระจายตัวของบุคลากรด้านสาธารณสุข
ต่ำกว่าค่าประเทศ ระหว่างร้อยละ 10 ถึงร้อยละ 20			• คะแนน O-NET นักเรียน ม. 6 • เด็ก 0-5 ปีที่มีพัฒนาการสมวัย • อัตราการเข้าเรียนของเยาวชนและผู้ใหญ่ ทั้งในระบบ นอกกระบวนการศึกษา
ต่ำกว่าค่าประเทศ มากกว่าร้อยละ 20		• สัดส่วนของประชากรที่มีเอกสารสิทธิในที่ดิน	• สัดส่วนคนจน ด้านรายจ่ายอุปโภคบริโภค • สัดส่วนคนจนเป้าหมาย (TPMAP) • สัดส่วนแรงงานที่มีสวัสดิการ • ประชากรที่ประสบภัยพิบัติ
		• ความสุขของภาวะทุพโภชนาการ (ภาวะอ้วน)	• ความสุขของภาวะเตี้ยแคระแกร็น • ความสุขของภาวะทุพโภชนาการ (ผอมแห้ง) • ร้อยละของหญิงตั้งครรภ์ มีภาวะโลหิตจาง • มูลค่าการผลิตภาคการเกษตรต่อหน่วยแรงงาน
		• อัตราการเติบโตรายปีของรายได้ที่แท้จริงต่อประชากรผู้มีงานทำ • สัดส่วนการจ้างงานในระบบในการจ้างงานทั้งหมด • การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน	• อัตราการเติบโตรายปีของรายได้ที่แท้จริงต่อหัวประชากร • อัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ อายุ และ ความพิการ • สัดส่วนของเยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา จ้างงาน หรือฝึกอบรม • อัตราการเติบโตของรายได้จากผู้เยี่ยมเยือน

บทนำ

โครงการจัดทำชุดข้อมูลการพัฒนาที่ยั่งยืนนี้ จัดทำขึ้นภายใต้ความร่วมมือของกระทรวงมหาดไทย โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) และสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ) โดยมีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาชุดข้อมูลการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG Profile) ระดับจังหวัด ใน 15 จังหวัดเป้าหมาย ประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร เชียงราย เชียงใหม่ ตาก นครราชสีมา นครราชสีมา ปัตตานี เพชรบุรี ภูเก็ต แม่ฮ่องสอน ยะลา สุราษฎร์ธานี สงขลา อุตรดิตถ์ และอุบลราชธานี และมุ่งเน้นให้เกิดการสร้างความรู้ความเข้าใจถึงความสอดคล้องของประเด็นการพัฒนาที่ยั่งยืนและการพัฒนาจังหวัดในทุกมิติ

รายงานความคืบหน้าการพัฒนาที่ยั่งยืนจังหวัดนครราชสีมาฉบับนี้ มุมมองของตัวชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ และแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2566 - 2570 (ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567) และมุมมองของภาคประชาชนต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีความสำคัญต่อจังหวัดนครราชสีมา ผลของการประเมินภาพรวมการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้งในระดับเป้าหมายและระดับตัวชี้วัดจะช่วยให้หน่วยงานภาครัฐรวมทั้งภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเห็นถึงระดับการพัฒนาที่ยั่งยืนของจังหวัดนครราชสีมา และนำไปสู่การผลักดันโครงการพัฒนาที่ยั่งยืนในประเด็นที่จำเป็นต่อไปในอนาคต รวมทั้งช่วยให้เห็นถึงช่องว่างในการพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผลประเด็นการพัฒนาที่ยั่งยืนได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

สารบัญ

สถานการณ์ปัจจุบันและจุดเน้นการพัฒนาของจังหวัดนราธิวาส.....	7
ผลการดำเนินงานตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	12
เสียงจากประชาชน	33
ข้อเสนอแนะ ช่องว่าง และโอกาสในการพัฒนา.....	37

ภาคผนวก 1: ระเบียบวิธี

ภาคผนวก 2: รายละเอียดตัวชี้วัด ชื่อชุดข้อมูล บทวิเคราะห์และข้อเสนอแนะรายตัวชี้วัด

ภาคผนวก 3: รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ โครงการสำรวจข้อมูลสถานะของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในภาพรวมของประเทศไทย

สถานการณ์ปัจจุบันและจุดเน้นการพัฒนาของ จังหวัดนราธิวาส

นราธิวาส เป็นจังหวัดภาคใต้ชายแดน ที่มีขอบเขตทิศใต้และทิศตะวันออกติดต่อกับประเทศมาเลเซีย

ลักษณะภูมิประเทศเป็นป่าและภูเขา ประชากรยังมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ และยังเป็นสังคมเกษตรโดยมี
ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และผลไม้เป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญ นราธิวาสมีการค้าชายแดนกับมาเลเซียโดยมีด่านสำคัญ 3 ด่าน แต่ยังไม่
เน้นการนำเข้ามากกว่าส่งออก การผสมผสานระหว่างสังคมเกษตรกรรม และพื้นที่ชายแดนจึงได้สะท้อนเป็นบริบทพื้นฐานและ
ความท้าทายสำคัญของจังหวัดนราธิวาส

สถานการณ์ปัจจุบันของจังหวัดนราธิวาส

จังหวัดนราธิวาสมีขนาดพื้นที่ 4,475.43

ตารางกิโลเมตร

แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 13 อำเภอ 77 ตำบล มี
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบ่งออกเป็น องค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลเมือง 3 แห่ง เทศบาลตำบล 13
แห่ง และ อบต. 72 แห่ง

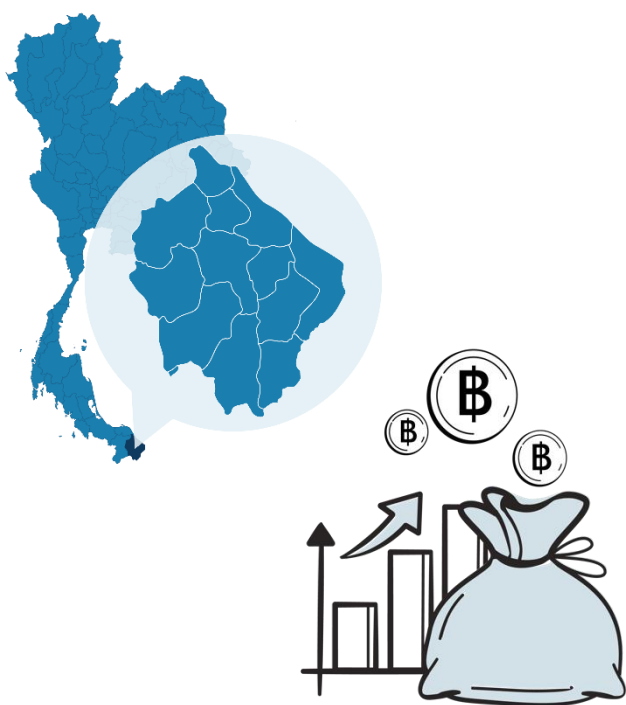
มีขอบเขตทิศใต้และทิศตะวันออกเชื่อมต่อกับประเทศ
มาเลเซีย ลักษณะภูมิประเทศส่วนมากเป็นพื้นที่ป่าและภูเขา
คิดเป็นประมาณร้อยละ 67 ของพื้นที่ พื้นที่บางส่วนเป็นที่
ราบลุ่มแม่น้ำบริเวณอ่าวไทยและแม่น้ำสายหลัก 4 สาย

ประชากรรวม 814,121 คน (ปี 2565)

ปี 2565 จังหวัดนราธิวาสมีประชากรรวม 814,121 คน
เป็นเพศชาย 402,665 คน และเพศหญิง 411,456 คน
อัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.55 จากปี 2564¹ โดยมี
อัตราการเพิ่มประชากรสูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ

รายได้เฉลี่ยต่อหัวของจังหวัดนราธิวาสมี อัตราผันผวน

โดยในปี 2563 มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในประเทศ นอกจากนี้
ยังพบอัตราการว่างงานของเพศหญิงสูงกว่าเพศชาย

มูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด
(GPP) ของจังหวัดนราธิวาสปี 2564
อยู่ที่ 21,174 ล้านบาท

คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.20 ของผลิตภัณฑ์
มวลรวมในประเทศ (GDP)

ภาคการบริการเป็นภาคส่วนสำคัญของ
เศรษฐกิจจังหวัดนราธิวาส คิดเป็นร้อยละ
77.18 ของมูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวม
จังหวัด รองลงมา คือ ภาคเกษตร ร้อยละ
22.70 และภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 7.32
ตามลำดับ²

จุดเน้นการพัฒนาของจังหวัดนราธิวาส

จุดเน้นการพัฒนาของจังหวัดนราธิวาส ในประเด็นการพัฒนายั่งยืน อ้างอิงจากแผนพัฒนาจังหวัดนราธิวาส พ.ศ. 2566-2570 (ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567)³ ที่ได้ระบุถึงประเด็นการพัฒนายั่งยืนทั้งเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ภายใต้องค์ประกอบของยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนราธิวาสด้านต่างๆ โดยกำหนดเป็นเป้าหมายในการพัฒนาจังหวัด คือ “เศรษฐกิจมั่นคง การค้ามั่งคั่ง สันติสุขยั่งยืน สู่รณานิยม”

บริบทด้านเศรษฐกิจ

บริบทการพัฒนาทางเศรษฐกิจของจังหวัดนราธิวาส มีเป้าหมายการพัฒนาเพื่อเพิ่มการขยายตัวของผลิตภัณฑ์จังหวัด โดยการพัฒนาการผลิต เกษตรกรรม และการท่องเที่ยวจังหวัด รวมถึงด้านการค้าและการลงทุนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของจังหวัดสู่เศรษฐกิจมูลค่าสูง

ประเด็นที่น่าสนใจ

การเติบโตของภาคการท่องเที่ยวและการค้าชายแดน รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดก่อนการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีศูนย์แสดงสินค้าและบริการรับแสดงสินค้าชายแดนซึ่งเป็นแหล่งการค้าการลงทุนสำคัญ สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ 1 พัฒนาศักยภาพการผลิต ภาคการเกษตรกรรม (SDG 2.3, 2.4, และ 2.5) ท่องเที่ยว (SDG 8.9) อุตสาหกรรม การค้า การค้าชายแดน การลงทุน (SDG 9.2, 9.3) นำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างต่อเนื่องและเกิดรายได้ประชาชนยั่งยืน

ผลผลิตทางการเกษตรต่อหน่วยเพิ่มขึ้น โดยมีพืชเศรษฐกิจสำคัญ คือ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ผลไม้ และสินค้าเกษตรแปรรูปทางภูมิศาสตร์ (GI) ที่สร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าเกษตรในพื้นที่ได้ สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ 1 ด้านการพัฒนาคุณภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร (SDG 2.a, 9.5)

โครงสร้างพื้นฐานยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ โดยเฉพาะ น้ำประปาซึ่งพื้นที่ 4 อำเภอที่เป็นพื้นที่ห่างไกล ยังต้องใช้ประปาหมู่บ้าน ประปาภูเขา บ่อน้ำตื้น และบ่อน้ำบาดาล (SDG 1.4, 6.1, 6.2) นอกจากนี้ สัดส่วนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตของจังหวัดคิดเป็นเพียงร้อยละ 47.6 ของประชากร (SDG 17.6, 17.8)

การค้าชายแดน ถึงแม้จะมีโครงสร้างพื้นฐานทางการค้าบริเวณชายแดน อย่างไรก็ดี การค้าชายแดนของนราธิวาสส่วนใหญ่เป็นการนำเข้ามากกว่าส่งออก ทำให้นราธิวาสอยู่ในภาวะขาดดุลกับประเทศมาเลเซียที่เป็นคู่ค้าอย่างต่อเนื่อง (SDG 8.1, 8.2, 9.1, 9.2) โดยสินค้านำเข้าที่สำคัญ คือ ไม้แปรรูป และผลิตภัณฑ์อาหาร เช่น ปลาหมึก แป้งสาลี นมผง ผลิตภัณฑ์อาหารกรอบปรุงรส เป็นต้น

บริบทด้านสังคม

บริบทการพัฒนาทางสังคมของจังหวัดนครราชสีมา มีเป้าหมายการพัฒนาเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างความมั่นคงกับสันติสุขในพื้นที่ โดยใช้การสร้างเสริมความเข้มแข็งให้ชุมชนเพื่อร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนา และยกระดับคุณภาพชีวิตด้วยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริมการศึกษา และพัฒนาทักษะอาชีพ

ประเด็นที่น่าสนใจ

การศึกษาและการวิจัย มีสถานศึกษาทุกระดับ และมีสถาบันระดับอุดมศึกษา และศูนย์ค้นคว้าวิจัยร่วมกับภาคีเครือข่ายในระดับต่างๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพของประชาชนในพื้นที่ (SDG 1.4.1, 4.1, 4.2) สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ 2 พัฒนาคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำ พัฒนา จัดการ โครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ นำไปสู่ความมั่นคงและสันติสุขยั่งยืน

ปัญหาความยากจน โดยมีประชากรอยู่ใต้เส้นความยากจนสูงถึงร้อยละ 24.65 มีครัวเรือนที่มีเงินออมเพียงร้อยละ 10 (SDG 1.2, 10.1, 10.2) ในขณะที่ค่าเฉลี่ยประเทศคือร้อยละ 6.87 และมีอัตราการว่างงานเฉลี่ยสูงกว่าค่าประเทศ โดยพบสัดส่วนเพศหญิงว่างงานมากกว่าเพศชาย (SDG 1.3, 4.5, 16.b)

เหตุการณ์ความไม่สงบ มีเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง (SDG 16.1, 16.2, 16.3) อย่างไรก็ดี พบว่ามีแนวโน้มที่ค่อย ๆ ลดลงเป็นลำดับ

บริบทด้านสิ่งแวดล้อม

บริบทด้านสิ่งแวดล้อมของจังหวัดนราธิวาสนั้น เชื่อมโยงกับลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดซึ่งมีทั้งภูเขา ที่ราบชายฝั่งทะเล และแม่น้ำสำคัญถึง 4 สายคือแม่น้ำสายบุรี บางนา ตากใบ และโก-ลก ดังนั้นจึงมีประเด็นด้านการบริหารจัดการเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้ให้มีคุณภาพที่ดี โดยประเด็นดังกล่าวได้ถูกบรรจุในแผนพัฒนาจังหวัดนราธิวาส พ.ศ. 2566 – 2570 ประเด็นการพัฒนากีฬา: พัฒนาคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำ จัดการโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ นำไปสู่ความมั่นคงและสันติสุขที่ยั่งยืน

ประเด็นที่น่าสนใจ

การบริโภคที่ยั่งยืน โดยพบว่ามิติอัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ที่เพิ่มขึ้น (SDG 12.5.1) และแผนพัฒนาจังหวัดได้ระบุถึงการส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และลดมลพิษที่เกิดจากการผลิตและบริโภค มีเป้าหมายสู่การเป็นเมืองสะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

การจัดการขยะ ปริมาณขยะในจังหวัดมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีการกำจัดขยะอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ลดลงในช่วงปี 2560 – 2562 สาเหตุมาจากการขาดการมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะที่ต้นทาง การขาดสถานที่จัดเก็บและกำจัดขยะที่ถูกหลักวิชาการ รวมทั้งข้อจำกัดด้านทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการขยะ

การจัดการทรัพยากรน้ำ (SDG 6.4.2) ยังไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดการขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่ ทั้งนี้จังหวัดนราธิวาสมีพื้นที่ทางการเกษตรมากกว่าร้อยละ 45 ของพื้นที่ทั้งหมด การขาดแคลนน้ำจึงส่งผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตต่อไร่ที่ลดลง โดยเฉพาะข้าวนาปี และข้าวนาปรัง (SDG 2.3.1)

การจัดการทรัพยากรป่าไม้ (SDG 15.1.1) และชายฝั่งทะเล โดยพบปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อประกอบอาชีพและอยู่อาศัย และปัญหาความทับซ้อนของที่ดินทำกินของประชาชนบนพื้นที่ป่าสงวน ซึ่งจำเป็นต้องมีการจัดสรรที่ดินใหม่อย่างเร่งด่วน (SDG 1.4.2) นอกจากนี้ ชายฝั่งของจังหวัดยังมีปัญหาการกัดเซาะที่ค่อนข้างรุนแรง

ผลการดำเนินงานตัวชี้วัด เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

สรุปตัวชี้วัด

จากการคัดเลือกตัวชี้วัดของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง 17 เป้าหมาย ซึ่งประกอบด้วยตัวชี้วัด 248 ข้อ พบว่ามีตัวชี้วัดด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่สามารถปรับใช้กับบริบทของจังหวัดนราธิวาสได้ทั้งสิ้น 164 ข้อ ซึ่งครอบคลุมหลากหลายเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและยุทธศาสตร์การพัฒนางของจังหวัดนราธิวาส ทั้งนี้ มีตัวชี้วัดที่มีความพร้อมในการติดตามและประเมินผลได้ 58 ข้อ

แนวทางการติดตามและประเมินผล

สำหรับตัวชี้วัดที่พร้อมติดตามและประเมินผลทั้ง 58 ข้อ การประเมินผลตัวชี้วัดจะเป็นการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของจังหวัดกับค่าของประเทศ โดยใช้ค่าเฉลี่ยของข้อมูลในช่วงปี 2556 – 2566 ในการประเมิน ดังนั้น ผลการประเมินตัวชี้วัดจะไม่ได้สะท้อนว่าจังหวัดดำเนินงานได้สูงหรือต่ำกว่าค่าเป้าหมายหรือค่ามาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ผลการประเมินตัวชี้วัดสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ระดับดังนี้

- ระดับ 4: สูงกว่าค่าประเทศ
- ระดับ 3: ต่ำกว่าค่าประเทศไม่เกินร้อยละ 10
- ระดับ 2: ต่ำกว่าค่าประเทศระหว่างร้อยละ 10 ถึงร้อยละ 20
- ระดับ 1: ต่ำกว่าค่าประเทศมากกว่าร้อยละ 20

ทั้งนี้ รายละเอียดของตัวชี้วัด ข้อมูล บกวิเคราะห์ และข้อเสนอแนะสำหรับตัวชี้วัดทั้งหมด สามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ในภาคผนวกของรายงาน

ตัวชี้วัดที่ยังไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้

สำหรับตัวชี้วัดที่ยังไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้ มีสาเหตุสำคัญ 4 ประการคือ

- (1) ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวชี้วัดสำหรับจังหวัดนราธิวาส หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดเก็บข้อมูลเพิ่มเติม
- (2) มีการจัดเก็บข้อมูลของตัวชี้วัดแต่ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลสาธารณะได้ จังหวัดนราธิวาสควรประสานงานเพื่อขอข้อมูลหรือหน่วยงานเจ้าของข้อมูลควรเปิดเผยข้อมูลแบบสาธารณะ
- (3) ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลสำหรับตัวชี้วัด ควรมีการศึกษานิยาม ระดับวิธี และแนวทางในการจัดเก็บข้อมูล และ
- (4) มีการจัดเก็บข้อมูลของตัวชี้วัดแต่จำเป็นต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญในการรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม ควรมีการศึกษาในเชิงลึกเพื่อแสดงผลข้อมูลต่อไป

SDG 1 ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 1 พิจารณาเรื่องการยุติความยากจน ซึ่งมีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับบริบทของจังหวัดนราธิวาสได้จำนวน 10 ตัวชี้วัด โดยพิจารณาทั้งเรื่องความยากจนในมิติของรายจ่าย การเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานและความคุ้มครองทางสังคม สิทธิในที่ดิน ผลกระทบจากภัยพิบัติ ตลอดจนความยากจนมิติอื่นๆ ตามนิยามคนจนเป้าหมาย (TPMAP) ซึ่งเกิดจากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) โดยกรมพัฒนาชุมชนประกอบกับข้อมูลผู้ลงทะเบียนสวัสดิการแห่งรัฐจากกระทรวงการคลัง

สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดนราธิวาส (พ.ศ. 2561 – 2570) ในประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ผ่านการเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมสูงอายุ และการส่งเสริมการพัฒนาทักษะและสมรรถนะด้านอาชีพ

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล (กรณีเป็นตัวชี้วัดทดแทน (P))	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1.2.1	สัดส่วนคนจน ด้านรายจ่ายอุปโภคบริโภค (ร้อยละ)	28.74	1
1.2.2	สัดส่วนคนจนเป้าหมาย (TPMAP) (ร้อยละ)	11.09	2
1.3.1	สัดส่วนแรงงานที่มีสวัสดิการ (ร้อยละ)	34.47	1
1.4.2	สัดส่วนของประชากรที่มีเอกสารสิทธิในที่ดิน (ร้อยละ) ^P	88.68	4
1.5.1	ประชากรที่ประสบภัยพิบัติ (คนต่อแสนประชากร) ^P	8,001.46	1
1.5.2 (a)	การสูญเสียทางเศรษฐกิจโดยตรงอันมีผลต่อ GDP โลก (a) ความเสียหายที่เกิดกับโครงสร้างพื้นฐาน (ล้านบาท)	135.45	

จังหวัดนราธิวาสมีผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดสูงกว่าค่าประเทศ สำหรับประเด็นสัดส่วนของประชากรที่มีเอกสารสิทธิในที่ดิน ในขณะที่มีผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดต่ำกว่าค่าประเทศ สำหรับประเด็นสัดส่วนคนจน สัดส่วนคนจนเป้าหมาย สัดส่วนแรงงานที่มีสวัสดิการ และจำนวนประชากรที่ประสบภัยพิบัติ สะท้อนให้เห็นความเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหาความยากจนในจังหวัดนราธิวาส

สำหรับตัวชี้วัดอื่น ๆ ที่ยังไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้ ประกอบด้วย 1.4.1, 1.5.2 (b), 1.5.3, 1.5.4 และ 1.b.1 สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ในภาคผนวกของรายงาน

SDG 2 ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหาร และยกระดับโภชนาการ รวบรวมส่งเสริมเกษตรกรรมแบบยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 2 พิจารณาเรื่องการยุติความหิวโหย ซึ่งมีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับบริบทของ จังหวัดนราธิวาสได้จำนวน 11 ตัวชี้วัด โดยกำหนดตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับความหิวโหยทั้งในมิติของการขาดสารอาหาร ความมั่นคงทางอาหาร ภาวะโภชนาการ การผลิตอาหารในภาคการเกษตร จำนวนพันธุ์กรรมของพืชและสัตว์เพื่ออาหาร การเตรียมความพร้อมด้านการเกษตร และราคาของอาหาร

สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดนราธิวาส (พ.ศ. 2566-2570) (ฉบับทบทวนปี 2568) ในประเด็นการพัฒนาและส่งเสริมการผลิตภาคการเกษตร ผ่านการพัฒนาคุณภาพการผลิตสินค้าเกษตร

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล (กรณีเป็นตัวชี้วัดทดแทน (P))	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
2.2.1	ความชุกของภาวะเตี้ยแคระแกร็น (ร้อยละ)	24.37	1
2.2.2 (a)	ความชุกของภาวะทุพโภชนาการ (ผอมแห้ง) (ร้อยละ)	13.97	1
2.2.2 (b)	ความชุกของภาวะทุพโภชนาการ (ภาวะอ้วน) (ร้อยละ)	6.27	4
2.2.3	ร้อยละของหญิงตั้งครรภ์ มีภาวะโลหิตจาง ^P	17.07	2
2.3.1	มูลค่าการผลิตภาคการเกษตรต่อหน่วยแรงงาน (บาท/คน/ปี) ^P	89,677.20	2

จังหวัดนราธิวาสมีผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดสูงกว่าค่าประเทศสำหรับประเด็นความชุกของภาวะอ้วน ในขณะที่มีผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดต่ำกว่าค่าประเทศสำหรับประเด็นภาวะโลหิตจางของหญิงตั้งครรภ์ มูลค่าการผลิตภาคการเกษตรต่อหน่วยแรงงาน ความชุกของภาวะเตี้ยแคระแกร็น และความชุกของภาวะผอมแห้ง สะท้อนให้เห็นปัญหาความมั่นคงทางอาหารของจังหวัดที่จังหวัดนราธิวาสต้องเร่งแก้ไขโดยเร่งด่วน

สำหรับตัวชี้วัดอื่น ๆ ที่ยังไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้ ประกอบด้วย 2.1.1, 2.1.2, 2.3.2, 2.4.1, 2.5.1, 2.a.1 และ 2.c.1 สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ในภาคผนวกของรายงาน

SDG 3 สร้างหลักประกันให้คนมีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับคนทุกวัย

เป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 3 นี้ มีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับจังหวัดนราธิวาสได้ 26 ข้อ ครอบคลุมประเด็นด้านสุขภาพและสวัสดิภาพที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพของประชาชน สำหรับทุกคนในทุกช่วงวัย เช่น การเกิดโรค การเสียชีวิต และการเข้าถึงระบบสาธารณสุข เป็นต้น

สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดนราธิวาส ประเด็นการพัฒนาด้าน 2 พัฒนาคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ และบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย นำไปสู่ความมั่นคงและสันติสุขที่ยั่งยืน โดยมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทางด้านสุขภาพของประชาชน เช่น อัตราการเกิดมีชีพ

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล (กรณีเป็นตัวชี้วัดทดแทน (P))	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
3.1.1	อัตราส่วนการตายของมารดาต่อการเกิดมีชีพ 100,000 คน (คนต่อแสนประชากร)	53.27	1
3.2.1	อัตราการตายของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี (อัตราการตายต่อการเกิด 1,000 คน)	13.68	1
3.3.1	จำนวนผู้ติดเชื้อ HIV รายใหม่ต่อประชากรที่ไม่ติดเชื้อ 1,000 คน จำแนกตาม เพศ อายุ และประชากรหลัก (คนต่อพันประชากร)	0.019	4
3.3.3	อัตราการเกิดโรคมลาเรียต่อประชากร 1,000 คน (คนต่อพันประชากร)	0.17	4
3.3.4	อัตราการเกิดโรคไวรัสตับอักเสบบี ต่อประชากร 100,000 คน	4.60	4
3.4.2	อัตราการฆ่าตัวตาย (คนต่อแสนประชากร)	1.10	4
3.5.1	ร้อยละของผู้ป่วยยาเสพติดที่ได้รับจำหน่ายครบตามเกณฑ์ (ร้อยละ) ^P	66.88	4
3.6.1	อัตราผู้เสียชีวิตจากการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนน (คนต่อแสนประชากร)	18.01	4
3.8.1	ร้อยละความครอบคลุมสิทธิในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (ร้อยละ) ^P	99.86	4
3.9.1	อัตราป่วยโรคระบบทางเดินหายใจที่ระบุว่าเป็นโรคจากมลพิษสิ่งแวดล้อม (คนต่อแสนประชากร) ^P	2.86	4
3.c.1	ความหนาแน่นและการกระจายตัวของบุคลากรด้านสาธารณสุข (คนต่อหมื่นประชากร)	30.14	2

จังหวัดนราธิวาสมีผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดโดยส่วนใหญ่สูงกว่าค่าประเทศ แต่ยังมีผลการดำเนินงานต่ำกว่าค่าประเทศในประเด็นความหนาแน่นและการกระจายตัวของบุคลากรด้านสาธารณสุข อัตราส่วนการตายของมารดา และอัตราการตายของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี สะท้อนให้เห็นช่องว่างในการพัฒนาสาธารณสุขของจังหวัดนราธิวาส ทั้งนี้ ประเด็นการปฏิรูประบบสุขภาพของแม่และเด็ก โดยเฉพาะวัคซีนไอกรน (SDG 3.b.1) และวัคซีนโรคอื่น ๆ ของประชาชน ยังถือเป็นความท้าทายของจังหวัดนราธิวาสสามารถนำเป้าหมายการพัฒนาสำหรับตัวชี้วัดด้านต่าง ๆ ของกระทรวงสาธารณสุข มาเปรียบเทียบกับผลการดำเนินงานของจังหวัด ซึ่งจะช่วยให้เห็นถึงสถานะของการพัฒนาในแต่ละตัวชี้วัดมากขึ้น

สำหรับตัวชี้วัดอื่น ๆ ที่ยังไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้ ประกอบด้วย 3.1.2, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.5, 3.4.1, 3.5.2, 3.7.1, 3.7.2, 3.8.2, 3.9.2, 3.9.3, 3.a.1, 3.b.1, 3.b.3 และ 3.d.2 สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ในภาคผนวกของรายงาน

SDG 4 สร้างหลักประกันให้ทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียมและสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 4 นี้ มีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับจังหวัดนราธิวาสได้ 10 ข้อ เนื่องจากประเด็นเกี่ยวกับการศึกษาเป็นประเด็นที่มีความสำคัญกับทุกจังหวัดในประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเท่าเทียมทางการศึกษาและการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในปัจจุบันต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเพศ ฐานะทางการเงิน สถานะทางสังคม

สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดนราธิวาส ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ว่าด้วยการ พัฒนาคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ และบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย นำไปสู่ความมั่นคง และสันติสุขที่ยั่งยืน โดยมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มคุณภาพชีวิตประชากร ผ่านการพัฒนาทางด้านการศึกษา เช่น การเข้าเรียนอาชีวศึกษาและมีมัธยมศึกษาตอนปลาย คะแนน O-NET และปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากร เป็นต้น

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล (กรณีเป็นตัวชี้วัดทดแทน (P))	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
4.1.1	คะแนน O-NET นักเรียน ม. 6 ^P	26.41	1
4.1.2 (a)	อัตราการสำเร็จการศึกษา (ประถมศึกษา)	98.26	
4.1.2 (b)	อัตราการสำเร็จการศึกษา (มัธยมศึกษาตอนต้น)	90.48	
4.1.2 (c)	อัตราการสำเร็จการศึกษา (มัธยมศึกษาตอนปลาย)	95.99	
4.1.2 (d)	อัตราการสำเร็จการศึกษา (อาชีวศึกษา)	54.35	
4.2.1	เด็ก 0-5 ปีที่มีพัฒนาการสมวัย (ร้อยละ) ^P	89.59	3
4.2.2	อัตราการเข้าเรียนปฐมวัย (1 ปี ก่อนถึงเกณฑ์อายุเข้าเรียนประถมศึกษา) จำแนกตามเพศ	83.79	
4.3.1	อัตราการเข้าเรียนของเยาวชนและผู้ใหญ่ ทั้งในระบบ นอกกระบบการศึกษา	51.68	1
4.5.1 (a)	ดัชนีความเท่าเทียมทางเพศของนักเรียน (ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสามัญ)	1.64	
4.5.1 (b)	ดัชนีความเท่าเทียมทางเพศของนักเรียน (ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอาชีวศึกษา)	0.38	
4.a.1 (a)	ร้อยละสถานศึกษาที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพดีขึ้นไป (ก่อนประถมศึกษา)	54.55	
4.a.1 (c)	ร้อยละสถานศึกษาที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพดีขึ้นไป (มัธยมศึกษาตอนต้น)	100.00	
4.a.1 (d)	ร้อยละสถานศึกษาที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพดีขึ้นไป (มัธยมศึกษาตอนปลาย)	100.00	

จังหวัดนราธิวาสมีผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดต่ำกว่าค่าประเทศ ทั้งสำหรับประเด็นเด็กที่มีพัฒนาการสมวัย คะแนน O-NET และอัตราการเข้าเรียนของเยาวชนและผู้ใหญ่ ทั้งนี้ การใช้คะแนน O-NET ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ยังมีข้อจำกัดในการสะท้อนผลการดำเนินงาน เนื่องจากข้อสอบดังกล่าวเป็นภาษาไทย แต่การศึกษาในบางพื้นที่ของจังหวัดยังใช้ภาษามลายู จึงควรพิจารณาข้อมูลอื่น ๆ ประกอบการติดตามและประเมินผลการศึกษาในจังหวัดต่อไป

สำหรับตัวชี้วัดอื่น ๆ ที่ยังไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้ ประกอบด้วย 4.2.2, 4.4.1, 4.6.1 และ 4.c.1 สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ในภาคผนวกของรายงาน

SDG 5 การยุติการเลือกปฏิบัติทางเพศ และส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ

เป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 5 นี้ มีบริบทที่สอดคล้องกับจังหวัดนราธิวาส 9 ตัวชี้วัด ครอบคลุมประเด็นการยุติการเลือกปฏิบัติ และจัดความรุนแรงทุกรูปแบบต่อผู้หญิงและเด็กหญิง ในมิติด้านต่างๆ เช่น เศรษฐกิจ สังคม และการดำเนินนโยบาย เป็นต้น

จากการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดนราธิวาส พ.ศ. 2566 – 2570 พบว่า ตามแผนพัฒนาดังกล่าว ไม่ได้มีการระบุถึงยุทธศาสตร์หรือแนวทางการพัฒนาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการยุติการเลือกปฏิบัติทางเพศ และส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ในปัจจุบัน ยังไม่สามารถติดตามและประเมินผลตัวชี้วัดในเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนนี้ โดยตัวชี้วัดจำนวนหนึ่งยังไม่ได้มีการเก็บข้อมูลตามนิยามของตัวชี้วัด หรือมีการจัดเก็บข้อมูลตามตัวชี้วัด แต่ไม่ครอบคลุมถึงจังหวัดนราธิวาส จึงควรดำเนินการจัดเก็บข้อมูลให้สอดคล้องกับนิยามของตัวชี้วัดนั้นๆ และครอบคลุมถึงจังหวัดนราธิวาส ในขณะที่ตัวชี้วัดส่วนหนึ่งมีข้อมูลที่จัดเก็บตรงตามนิยามของตัวชี้วัด แต่ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลสาธารณะได้ จังหวัดนราธิวาสจำเป็นต้องขอข้อมูลจากหน่วยงานเจ้าของข้อมูล เพื่อวัดผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดนั้นต่อไป

ตัวชี้วัดที่ยังไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้ ประกอบด้วย 5.2.1, 5.2.2, 5.3.1, 5.3.2, 5.4.1, 5.5.1, 5.6.1, 5.a.1 และ 5.c.1 สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ในภาคผนวกของรายงาน

SDG 6 สร้างหลักประกันให้มีน้ำสะอาดใช้และสุขอนามัยสำหรับทุกคน รวมถึงการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

เป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 6 นี้ มีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับจังหวัดนราธิวาสได้ 8 ข้อ ครอบคลุมประเด็นการเข้าถึงแหล่งน้ำดื่มที่ปลอดภัยและบริการสุขอนามัยที่ได้รับการจัดการอย่างปลอดภัย คุณภาพน้ำของแหล่งน้ำ การเปลี่ยนแปลงของการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ ระดับความตึงเครียดของน้ำ การเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับน้ำ และการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในด้านการจัดการน้ำและสุขอนามัย

สอดคล้องกับแผนการพัฒนาจังหวัดนราธิวาส ในประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ที่ครอบคลุมถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคพื้นฐาน โดยมุ่งหวังเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมถึงโครงการบริหารจัดการพื้นที่และพัฒนาระบบน้ำอันถูกบรรจุอยู่ในแผนการพัฒนาจังหวัด

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ในปัจจุบัน ยังไม่สามารถติดตามและประเมินผลตัวชี้วัดในเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนนี้ โดยประเด็นการเข้าถึงน้ำสะอาดยังขาดการเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่อง ประเด็นคุณภาพแหล่งน้ำจำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญในการรวบรวมและคำนวณเพิ่มเติม อย่างไรก็ตาม ประเด็นเกี่ยวกับการจัดการน้ำเสีย สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สามารถสนับสนุนข้อมูลเพื่อการติดตามและประเมินผลในอนาคตได้

ตัวชี้วัดที่ยังไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้ ประกอบด้วย 6.1.1, 6.2.1, 6.3.1, 6.3.2, 6.4.1, 6.4.2, 6.6.1 และ 6.b.1 สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ในภาคผนวกของรายงาน

SDG 7 สร้างหลักประกัน ให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้และยั่งยืน

เป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 7 นี้ มีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับกับจังหวัดนราธิวาส 4 ตัวชี้วัด ครอบคลุมประเด็นการเข้าถึงไฟฟ้า การผลิตและการใช้พลังงานหมุนเวียน

สอดคล้องกับแผนการพัฒนาจังหวัดนราธิวาส ในประเด็นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อย่างไรก็ตามยังไม่มีกระบวนการสร้างหลักประกันในการเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่มากนัก

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล (กรณีเป็นตัวชี้วัดทดแทน (P))	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
7.2.1 (b)	ส่วนแบ่งการใช้พลังงานทดแทนต่อการใช้พลังงานไฟฟ้าขั้นสุดท้าย (กิโลวัตต์ต่อ 1,000 กิโลวัตต์) ^P	18.78	1
7.b.1 (a)	การผลิตพลังงานหมุนเวียนที่ติดตั้ง (MW)	5.85	
7.b.1 (b)	การผลิตพลังงานหมุนเวียนที่ติดตั้ง (วัตต์ต่อหัว)	7.28	1

จังหวัดนราธิวาสมีผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดต่ำกว่าค่าประเทศ ทั้งในประเด็นการใช้และการผลิตพลังงานหมุนเวียน แต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม เพื่อการวัดผลเป้าหมายการพัฒนานี้อย่างครอบคลุม ควรมีการจัดเก็บข้อมูลสัดส่วนของประชากรที่เข้าถึงไฟฟ้าในระดับจังหวัด และจังหวัดนราธิวาสควรรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมจากหน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูลโดยไม่ได้เผยแพร่สู่สาธารณะ เพื่อจัดทำตัวชี้วัดในการประเมินผลการพัฒนาต่อไป

สำหรับตัวชี้วัดอื่น ๆ ที่ยังไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้ ประกอบด้วย 7.1.1 และ 7.1.2 สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ในภาคผนวกของรายงาน

SDG 8 ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และการมีงานทำที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 8 มีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับจังหวัดนราธิวาสได้ทั้งสิ้น 11 ตัวชี้วัด ครอบคลุมประเด็นการเติบโตของรายได้ การจ้างงาน แรงงาน การท่องเที่ยว และการเข้าถึงบริการภาคการเงิน

สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดนราธิวาส ในประเด็นการพัฒนาส่งเสริมการผลิต การเกษตรกรรม การท่องเที่ยว การอุตสาหกรรม และการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพแรงงาน

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล (กรณีเป็นตัวชี้วัดทดแทน (P))	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
8.1.1	อัตราการเติบโตรายปีของรายได้ที่แท้จริงต่อหัวประชากร (ร้อยละ)	-0.68	1
8.2.1	อัตราการเติบโตรายปีของรายได้ที่แท้จริงต่อประชากรผู้มีงานทำ (ร้อยละ)	5.25	4
8.3.1	สัดส่วนการจ้างงานนอกระบบในการจ้างงานทั้งหมด (ร้อยละ)	47.55	4
8.5.2	อัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ อายุ และ ความพิการ (ร้อยละ)	5.59	1
8.6.1	สัดส่วนของเยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา จ้างงาน หรือฝึกอบรม (ร้อยละ)	18.65	1
8.8.1	การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน (คนต่อแสนประชากร) ^P	5.36	4
8.9.1 (a)	รายได้จากผู้เยี่ยมเยือน (ล้านบาท) ^P	2,070.26	
8.9.1 (b)	อัตราการเติบโตของรายได้จากผู้เยี่ยมเยือน (ร้อยละ) ^P	20.32	1

จังหวัดนราธิวาสมีผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดสูงกว่าค่าประเทศในประเด็นการเติบโตของรายได้ผู้มีงานทำ การจ้างงานนอกระบบ และการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการทำงาน ในขณะที่มีผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดต่ำกว่าค่าประเทศ สำหรับประเด็นการเติบโตของรายได้ต่อหัวของประชากรในภาพรวม อัตราการว่างงาน สัดส่วนเยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา จ้างงาน หรือฝึกอบรม และการเติบโตจากรายได้จากผู้เยี่ยมเยือน (นักท่องเที่ยว) ทั้งนี้ การส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดนราธิวาส โดยดำเนินการร่วมกับจังหวัดยะลาและปัตตานี เป็นอีกหนึ่งแนวทางที่อาจส่งเสริมรายได้การท่องเที่ยวให้กับจังหวัดได้มากขึ้น

สำหรับตัวชี้วัดอื่น ๆ ที่ยังไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้ ประกอบด้วย 8.5.1, 8.7.1, 8.10.1 และ 8.10.2 สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ในภาคผนวกของรายงาน

SDG 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริม นวัตกรรมในทุกอุตสาหกรรม

เป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 9 นี้ มีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับจังหวัดนราธิวาสได้ 11 ตัวชี้วัด ครอบคลุม ประเด็นโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและคมนาคม การเข้าถึงเทคโนโลยีของประชาชน มูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรมการผลิต การจ้างงานในอุตสาหกรรมการผลิต สถานการณ์การค้าเงินงานของอุตสาหกรรมขนาดเล็กทั้งมูลค่าเพิ่มและความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ตลอดจนงบประมาณสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา

สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดนราธิวาส ในประเด็นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ อุตสาหกรรม ส่งเสริมการค้าการลงทุน

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล (กรณีเป็นตัวชี้วัดทดแทน (P))	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
9.1.1	หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดปี (ร้อยละ) ^P	54.91	3
9.2.1 (a)	มูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรมการผลิตต่อผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ (ร้อยละ)	6.58	1
9.2.1 (b)	มูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรมการผลิตต่อหัว (บาทต่อหัว)	3,812.65	1
9.2.2	สัดส่วนการจ้างงานในอุตสาหกรรมการผลิต (ร้อยละ)	5.60	1
9.5.2	สัดส่วนนักวิจัยต่อประชากร 1 ล้านคน	369.21	1
9.c.1	สัดส่วนประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือเคลื่อนที่ (ร้อยละ)	76.71	2

จังหวัดนราธิวาสมีผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดต่ำกว่าค่าประเทศ ทั้งในประเด็นการเข้าถึงถนนที่ใช้การได้ตลอดปี การเข้าถึง โทรศัพท์มือถือเคลื่อนที่ของประชากร มูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรมต่อผลผลิตมวลรวมภายในจังหวัด และต่อหัว และการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรม สะท้อนให้เห็นความจำเป็นเร่งด่วนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางถนน โทรคมนาคม และภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดนราธิวาส

สำหรับตัวชี้วัดอื่น ๆ ที่ยังไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้ ประกอบด้วย 9.1.2, 9.3.1, 9.3.2, 9.4.1, 9.5.1 และ 9.b.1 สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ในภาคผนวกของรายงาน

SDG 10 ลดความไม่เสมอภาคภายใน และระหว่างประเทศ

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 10 มีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับจังหวัดนราธิวาสได้ทั้งสิ้น 7 ตัวชี้วัด ครอบคลุมประเด็นความเสมอภาคด้านรายได้ ค่าจ้างแรงงาน รายจ่าย การเลือกปฏิบัติ และสถานการณ์การอพยพและการลี้ภัย

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงความสอดคล้องกับแผนการพัฒนามของจังหวัดนราธิวาส ยังไม่พบประเด็นการลดความไม่เสมอภาคที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 10

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล (กรณีเป็นตัวชี้วัดทดแทน (P))	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
10.3.1 (a)	สัดส่วนผู้หญิงที่รู้สึกว่าถูกเลือกปฏิบัติหรือถูกคุกคาม (ร้อยละ)	30.35	1
10.3.1 (b)	สัดส่วนผู้ชายที่รู้สึกว่าถูกเลือกปฏิบัติหรือถูกคุกคาม (ร้อยละ)	33.85	1

จังหวัดนราธิวาสมีผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดต่ำกว่าค่าประเทศ สำหรับประเด็นการถูกเลือกปฏิบัติหรือถูกคุกคาม ทั้งเพศชายและเพศหญิง อย่างไรก็ตาม สำหรับประเด็นความเหลื่อมล้ำในด้านอื่นๆ ยังไม่พบการเปิดเผยข้อมูลในจังหวัดนราธิวาส รวมถึงยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลตามนิยามของตัวชี้วัด จึงควรมีการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลให้สอดคล้องกับนิยามของตัวชี้วัด รวมถึงประสานงานเพื่อขอข้อมูลจากหน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล สำหรับข้อมูลที่ไม่เปิดเผยสู่สาธารณะ

สำหรับตัวชี้วัดอื่น ๆ ที่ยังไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้ ประกอบด้วย 10.1.1, 10.2.1, 10.4.1, 10.7.1, 10.7.3 และ 10.7.4 สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ในภาคผนวกของรายงาน

SDG 11 ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความ ครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทานและยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 11 มีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับจังหวัดนราธิวาสได้ทั้งสิ้น 13 ตัวชี้วัด ครอบคลุมประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมืองให้มีความปลอดภัยและยั่งยืน ไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์ชุมชนแออัด การเข้าถึงระบบขนส่งสาธารณะ การใช้ประโยชน์จากที่ดิน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนเมือง ผลกระทบของภัยพิบัติ การจัดการขยะและฝุ่นละออง รวมถึงความปลอดภัยของประชาชน

สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดนราธิวาส พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ในประเด็นการพัฒนาที่ 2 ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน โดยมีเป้าหมายสำคัญ คือ ขยะที่กำจัดถูกต้องมีปริมาณเพิ่มขึ้น และประชากรที่ประสบอุทกภัยลดลง

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล (กรณีเป็นตัวชี้วัดทดแทน (P))	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
11.5.1	จำนวนผู้เสียชีวิต สูญหาย และผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากภัยพิบัติ (คนต่อแสนประชากร) ^P	8,001.46	1
11.5.2 (a)	การสูญเสียทางเศรษฐกิจโดยตรงอันมีผลต่อ GDP โลก (a) ความเสียหายที่เกิดกับโครงสร้างพื้นฐาน (ล้านบาท)	135.45	
11.6.1	สัดส่วนขยะมูลฝอยในเขตเมืองที่ถูกจัดเก็บและทิ้งอย่างเหมาะสม (ร้อยละ)	12.96	1
11.6.2	ค่าเฉลี่ยกึ่งปีของฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM 2.5 ($\mu\text{g}/\text{m}^3$) ^P	14.09	4
11.7.2 (a)	สัดส่วนผู้หญิงที่ประสบความรุนแรงทางร่างกายจากการถูกปล้นหรือทำร้าย (ร้อยละ) ^P	0.00	4
11.7.2 (b)	สัดส่วนผู้ชายที่ประสบความรุนแรงทางร่างกายจากการถูกปล้นหรือทำร้าย (ร้อยละ) ^P	0.00	4

จังหวัดนราธิวาสมีผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดสูงกว่าค่าประเทศ สำหรับประเด็นฝุ่นละอองขนาดเล็ก และผู้ประสบความรุนแรงทางร่างกายจากการถูกปล้นหรือทำร้าย ในขณะที่มีผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดต่ำกว่าค่าประเทศ สำหรับประเด็นผู้ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ และการจัดการขยะมูลฝอย ทั้งนี้ การจัดการขยะมูลฝอยยังถือเป็นความท้าทายสำคัญของจังหวัดนราธิวาส อันเป็นผลมาจากการไม่คัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง และการขาดแคลนบ่อกำจัดขยะ

สำหรับตัวชี้วัดอื่น ๆ ที่ยังไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้ ประกอบด้วย 11.1.1, 11.2.1, 11.3.1, 11.3.2, 11.4.1, 11.5.2 (b), 11.7.1, 11.b.1 และ 11.b.2 สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ในภาคผนวกของรายงาน

SDG 12 สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 12 นี้ มีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับจังหวัดนราธิวาสได้ 5 ข้อ ครอบคลุมประเด็นการสูญเสียอาหารและของเสียอาหาร ของเสียอันตรายและการบำบัดของเสียอันตราย การนำขยะกลับมาใช้ใหม่ การจัดซื้อจัดจ้างที่ยั่งยืนในภาครัฐ และการติดตั้งศักยภาพในการผลิตพลังงานหมุนเวียน

อย่างไรก็ตาม จากแผนพัฒนาจังหวัดนราธิวาส พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ยังไม่พบแผนงานหรือโครงการที่ชัดเจนที่ดำเนินการสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 12

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล (กรณีเป็นตัวชี้วัดทดแทน (P))	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
12.4.2 (a)	ของเสียอันตรายชุมชนต่อหัว (กิโลกรัม) ^P	0.01	4
12.4.2 (b)	สัดส่วนของเสียอันตรายชุมชนที่ถูกส่งไปกำจัด (ร้อยละ) ^P	100.00	4
12.5.1	อัตราการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ (ร้อยละ) ^P	42.00	4
12.a.1	กำลังการผลิตพลังงานหมุนเวียนที่ได้รับการติดตั้งแล้ว (วัตต์ต่อหัว)	7.28	1

จังหวัดนราธิวาสมีผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดสูงกว่าค่าประเทศ สำหรับประเด็นของเสียอันตรายและการกำจัดของเสียอันตราย และการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่ ในขณะที่ มีผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดต่ำกว่าค่าประเทศ สำหรับประเด็นการผลิตพลังงานหมุนเวียน

สำหรับตัวชี้วัดอื่น ๆ ที่ยังไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้ ประกอบด้วย 12.3.1 และ 12.7.1 สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ในภาคผนวกของรายงาน

SDG 13 เร่งต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 13 มีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับจังหวัดนราธิวาสได้ทั้งสิ้น 4 ตัวชี้วัด ครอบคลุมประเด็นการจัดการผลกระทบจากภัยพิบัติและการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดนราธิวาส พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ในประเด็นการพัฒนาที่ 2 ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน โดยมีเป้าหมายสำคัญ คือ ประชากรที่ประสบอุทกภัยลดลง

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล (กรณีเป็นตัวชี้วัดทดแทน (P))	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
13.1.1	จำนวนประชากรผู้ประสบภัยพิบัติ (คนต่อแสนประชากร)	8,001.46	1

จังหวัดนราธิวาสมีผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดต่ำกว่าค่าประเทศ สำหรับจำนวนประชากรผู้ประสบภัยพิบัติ ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถประเมินผลการดำเนินงานการพัฒนาที่ยั่งยืนได้อย่างครอบคลุม ควรจัดเก็บข้อมูลในจังหวัดนราธิวาส สำหรับการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในขณะที่ยังคงพัฒนาแนวทางการติดตามและประเมินผลสำหรับการใช้และดำเนินการยุทธศาสตร์ตามกรอบแผนงานเชิงใดด้านการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ

สำหรับตัวชี้วัดอื่น ๆ ที่ยังไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้ ประกอบด้วย 13.1.2, 13.1.3 และ 13.2.2 สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ในภาคผนวกของรายงาน

SDG 14 อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และ ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 14 นี้ มีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับจังหวัดนราธิวาสได้ 3 ข้อ ครอบคลุมประเด็น
ขยะพลาสติกในทะเลและชายฝั่ง ภาวะความเป็นกรด-ด่างของน้ำทะเล และพื้นที่สำคัญสำหรับความ
หลากหลายทางชีวภาพทางทะเล

อย่างไรก็ตาม จากแผนพัฒนาจังหวัดนราธิวาส พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ยังไม่พบ
แผนงานหรือโครงการที่ชัดเจนที่ดำเนินการสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 14

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ในปัจจุบันยังไม่สามารถติดตามและประเมินผลตัวชี้วัดในเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนนี้ โดยประเด็นปรากฏการณ์ยูโทรฟิเคชัน
ริมชายฝั่งทะเล ขยะพลาสติกในทะเล และภาวะความเป็นกรด-ด่างของน้ำทะเล จังหวัดนราธิวาสควรดำเนินการประสานงานเพื่อ
ขอข้อมูลจากกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ในขณะที่ประเด็นพื้นที่คุ้มครองธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ทางทะเล
จำเป็นต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมต่อไป

ตัวชี้วัดที่ยังไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้ ประกอบด้วย 14.1.1, 14.3.1 และ 14.5.1 สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติม
ได้ในภาคผนวกของรายงาน

SDG 15 ปกป้อง พันธุ์ และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบก อย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนและต่อสู้การกลายสภาพ เป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพ กลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 15 นี้ มีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับจังหวัดนราธิวาสได้ 5 ข้อ ครอบคลุมประเด็น พื้นที่ป่าไม้ พื้นที่สำคัญสำหรับความหลากหลายทางชีวภาพ ทั้งทางบกและในน้ำจืด รวมถึงบนภูเขา ในเขต พื้นที่คุ้มครอง อีกทั้ง ยังครอบคลุมถึงความเสื่อมโทรมของที่ดินและภูเขา

อย่างไรก็ตาม จากแผนพัฒนาจังหวัดนราธิวาส พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ยังไม่พบ แผนงานหรือโครงการที่ชัดเจนที่ดำเนินการสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 15

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล (กรณีเป็นตัวชี้วัดทดแทน (P))	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
15.1.1	สัดส่วนของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ดินทั้งหมด (ร้อยละ)	26.39	2

จังหวัดนราธิวาสมีผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดต่ำกว่าค่าประเทศ สำหรับสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้อย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้ สำหรับประเด็นคุณภาพดินนั้นยังไม่พบการเก็บข้อมูล ในขณะที่ประเด็นพื้นที่สำคัญ สำหรับความหลากหลายทางชีวภาพ และความเสื่อมโทรมของภูเขา จำเป็นต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมต่อไป

สำหรับตัวชี้วัดอื่น ๆ ที่ยังไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้ ประกอบด้วย 15.1.2, 15.3.1, 15.4.1 และ 15.4.2 สามารถศึกษา รายละเอียดเพิ่มเติมได้ในภาคผนวกของรายงาน

SDG 16 ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรมและสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 16 นี้ สามารถปรับใช้กับจังหวัดนราธิวาสได้ 20 ข้อ ครอบคลุมประเด็นความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความขัดแย้งและความรุนแรง ตลอดจนการเข้าถึงบริการของหน่วยงานภาครัฐและเจ้าหน้าที่รัฐ

สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนากี 2 ของจังหวัดนราธิวาสในประเด็น การพัฒนาคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำ พัฒนาจัดการโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ นำไปสู่ความมั่นคงและสันติสุขที่ยั่งยืนโดยครอบคลุมถึงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มีความมั่นคง เข้มแข็ง เพื่อให้จังหวัดนราธิวาสมี “เศรษฐกิจมั่นคง การค้ามั่งคั่ง สันติสุขยั่งยืน สู่รณาน่าอยู่”

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล (กรณีเป็นตัวชี้วัดทดแทน (P))	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
16.1.1	การจับกุมคดีฆ่าผู้อื่นและทำร้ายผู้อื่นจนถึงแก่ความตาย (คดีต่อแสนประชากร) ^P	2.94	1
16.1.2	การเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้ง (คนต่อแสนประชากร)	4.83	
16.1.3	การจับกุมในคดีพยายามฆ่า ทำร้ายร่างกาย และข่มขืนกระทำชำเรา (คดีต่อแสนประชากร) ^P	5.85	4
16.2.2	จำนวนผู้เสียหายในคดีค้ามนุษย์ (คนต่อแสนประชากร) ^P	2.35	1
16.3.2	สัดส่วนของผู้ต้องขังที่ 1) อุทธรณ์-ฎีกา 2) ใต้สวน-พิจารณา 3) สอบสวน ต่อจำนวนผู้ต้องขังทั้งหมด (ร้อยละ)	21.71	2
16.4.2	สถิติคดีอาญาคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย (คดีต่อแสนประชากร) ^P	31.73	4
16.5.1	ผลคะแนน ITA ข้อ E4 การรับสินบนของเจ้าหน้าที่ (คะแนน) ^P	97.14	3
16.6.2	ITA หมวด 6 คุณภาพการดำเนินงาน (คะแนน) ^P	84.94	3
16.b.1	ITA ข้อ E2 การให้บริการและปฏิบัติงานอย่างเท่าเทียมของเจ้าหน้าที่ (คะแนน) ^P	82.82	3

จังหวัดนราธิวาสมีผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดสูงกว่าค่าประเทศ ในประเด็นการพยายามฆ่า ทำร้ายร่างกายและข่มขืนกระทำชำเรา และการจับกุมคดีอาชญากรรม ในขณะที่ มีผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดต่ำกว่าค่าประเทศ สำหรับประเด็นการรับสินบนของเจ้าหน้าที่ คุณภาพบริการสาธารณะ การเลือกปฏิบัติโดยหน่วยงานภาครัฐ สัดส่วนผู้ต้องขังที่ศาลยังไม่พิพากษา การฆ่าผู้อื่น และทำร้ายผู้อื่นจนถึงแก่ความตาย และการค้ามนุษย์ ทั้งนี้ สำหรับประเด็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ความไม่สงบ ควรใช้ตัวชี้วัด 16.1.2 ในการติดตามสถานการณ์โดยเปรียบเทียบแนวโน้มและจำนวนสถานการณ์ความไม่สงบกับจังหวัดข้างเคียงประกอบต่อไป

สำหรับตัวชี้วัดอื่น ๆ ที่ยังไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้ ประกอบด้วย 16.1.4, 16.2.1, 16.2.3, 16.3.1, 16.3.3, 16.5.2, 16.6.1, 16.7.1, 16.7.2, 16.9.1 และ 16.10.1 สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ในภาคผนวกของรายงาน

SDG 17 เสริมความเข้มแข็งให้แก่งlobalizationและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 17 นี้ มีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับจังหวัดนราธิวาสได้ 7 ข้อ ครอบคลุมประเด็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางการเงิน เทคโนโลยี การสร้างหุ้นส่วนความร่วมมือที่หลากหลาย และการสร้างขีดความสามารถด้านสถิติ

สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนราธิวาส ซึ่งให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ รวมทั้งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในหลากหลายมิติ

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล (กรณีเป็นตัวชี้วัดทดแทน (P))	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
17.1.1	สัดส่วนรายได้ภาครัฐต่อ GDP จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ (ร้อยละ)	26.48	4
17.1.2	สัดส่วนงบประมาณภายในประเทศที่จัดสรรจากภาษี (ร้อยละ)	2.42	1
17.8.1	สัดส่วนประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ)	44.90	1
17.17.1	จำนวนเงินดอลลาร์สหรัฐที่เห็นชอบให้ใช้ในโครงการความร่วมมือภาครัฐ-เอกชน และประชาสังคม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (ล้านบาท)	331.00	

จังหวัดนราธิวาสมีผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดสูงกว่าค่าประเทศ สำหรับสัดส่วนรายได้ต่อ GDP ในขณะที่ ยังมีผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดต่ำกว่าค่าประเทศอย่างมาก สำหรับประเด็นการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น และการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชากร ทั้งนี้ จังหวัดนราธิวาส มีการลงทุนในโครงการความร่วมมือภาครัฐ-เอกชน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการระบบบำบัดน้ำเสียในเทศบาลเมืองนราธิวาส ซึ่งจะส่งผลต่อการจัดการคุณภาพน้ำในจังหวัด

สำหรับตัวชี้วัดอื่น ๆ ที่ยังไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้ ประกอบด้วย 17.6.1, 17.19.1 และ 17.19.2 สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ในภาคผนวกของรายงาน

เสียงจากประชาชน

ระเบียบวิธีวิจัย

ศูนย์ศึกษาการพัฒนาที่ยั่งยืนและเศรษฐกิจพอเพียง สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) ได้สำรวจความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส ต่อประเด็นการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีระเบียบวิธีในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างสำหรับตอบแบบสอบถามดังนี้

ประชากร ประชาชนทั่วไปที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส

กลุ่มตัวอย่าง ประชาชนทั่วไปที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จังหวัดละไม่น้อยกว่า 400⁴ คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดไม่น้อยกว่า 6,000 คน

การสุ่มตัวอย่าง

(1) ระดับจังหวัด ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ตามที่ผู้ว่าจ้างกำหนด ดำเนินการสำรวจทั้งสิ้น 15 จังหวัด

(2) ระดับอำเภอ อำเภอที่ 1 ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยเลือกเฉพาะอำเภอเมือง อำเภอที่ 2 และ 3 ใช้วิธีการสุ่มเลือกอำเภอแบบง่าย โดยทำการสุ่มด้วยคอมพิวเตอร์ ดำเนินการสำรวจทั้งสิ้น 45 อำเภอ

(3) ระดับตำบล ใช้วิธีการสุ่มแบบง่ายจำนวน 2 ตำบลต่อ 1 อำเภอ ดำเนินการสำรวจทั้งสิ้น 90 ตำบล การสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการตามสัดส่วนของลักษณะของแต่ละตำบล โดยกระจายเก็บข้อมูลตามแหล่งชุมชน

รายชื่ออำเภอและตำบล ที่เก็บตัวอย่างของจังหวัดนราธิวาส

	อำเภอ	ตำบล
อำเภอที่ 1	อำเภอเมืองนราธิวาส	ตำบลบางนา
		ตำบลบางปอ
อำเภอที่ 2	อำเภอระแงะ	ตำบลตันหยงมัส
		ตำบลบองอ
อำเภอที่ 3	อำเภอยี่งอ	ตำบลจอบะ
		ตำบลละหาร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป

ตอนที่ 2 ความจำเป็นเร่งด่วนต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของท่านและครอบครัวเป็นอย่างไร

ตอนที่ 3 แนวทาง/หรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตของท่านดีขึ้น

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และทำการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างประชากรจริง จังหวัดละไม่ต่ำกว่า 30 ชุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการสำรวจด้วยการสัมภาษณ์จากผู้ให้คำตอบโดยตรง (In-person Offline Survey) กลุ่มตัวอย่างจังหวัดละ 400 คน รวมทั้งหมดจำนวน 6,000 คน โดยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์เป็นผู้จัดเก็บ

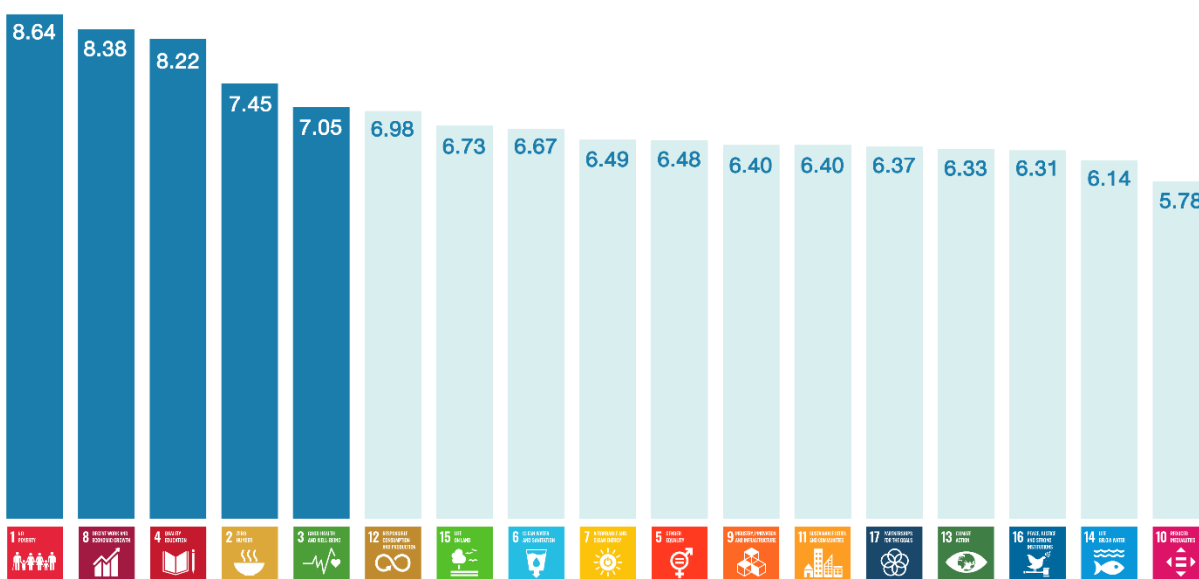
ผลการสำรวจ

จากการสำรวจโดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามให้คะแนนต่อประเด็นการพัฒนาที่ยั่งยืนที่จำเป็นเร่งด่วนจาก 0-10 (0 หมายถึงจำเป็นน้อยที่สุด และ 10 หมายถึงจำเป็นมากที่สุด) พบว่า

ประเด็นที่ประชาชนเห็นว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต 5 อันดับแรก คือ

- 1) SDG 1 ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่ (8.64 คะแนน)
- 2) SDG 8 ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และการมีงานทำที่เหมาะสมสำหรับทุกคน (8.38 คะแนน)
- 3) SDG 4 สร้างหลักประกันให้ทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียมและสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (8.22 คะแนน)
- 4) SDG 2 ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหาร และยกระดับโภชนาการ รวมถึงส่งเสริมเกษตรกรรมแบบยั่งยืน (7.45 คะแนน)
- 5) SDG 3 สร้างหลักประกันให้คนมีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับคนทุกวัย (7.05 คะแนน)

ความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส

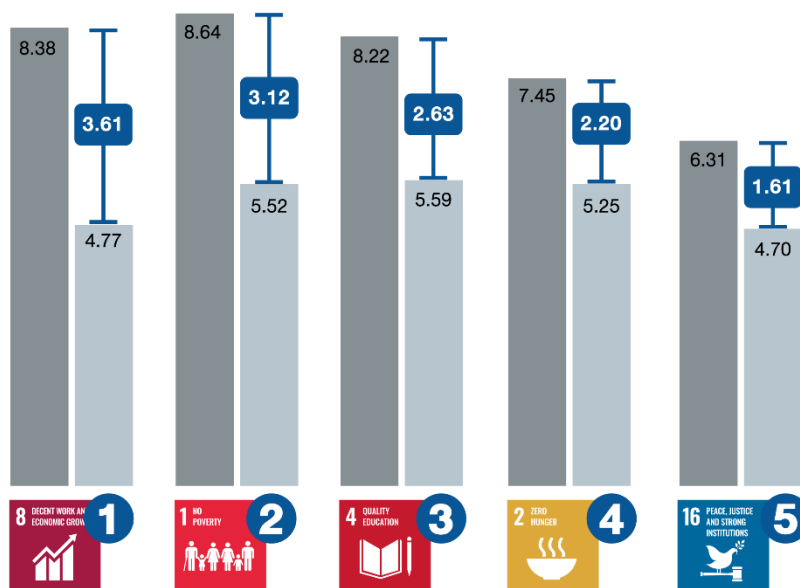

ทั้งนี้ หากพิจารณาทั้ง 5 ประเด็นเบื้องต้น และเปรียบเทียบช่องว่างระหว่างคะแนนความคิดเห็นของประชาชนต่อความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ ซึ่งมีการให้คะแนน 0-10 คะแนน เช่นกัน (0 หมายถึงมีการดำเนินการของภาครัฐน้อยที่สุด และ 10 หมายถึงมีการดำเนินการของภาครัฐมากที่สุด) จะพบว่า **ประเด็นที่มีช่องว่างความคาดหวังและการดำเนินการจริงของภาครัฐมากที่สุด คือ**

- 1) SDG 8 ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และการมีงานทำที่เหมาะสมสำหรับทุกคน (ผลต่าง 3.61 คะแนน)
- 2) SDG 1 ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่ (ผลต่าง 3.12 คะแนน)
- 3) SDG 4 สร้างหลักประกันให้ทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียมและสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (ผลต่าง 2.63 คะแนน)
- 4) SDG 2 ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหาร และยกระดับโภชนาการ รวมถึงส่งเสริมเกษตรกรรมแบบยั่งยืน (ผลต่าง 2.20 คะแนน)
- 5) SDG 16 ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (ผลต่าง 1.61 คะแนน)

ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข

- ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- การดำเนินการแก้ไขจัดการของภาครัฐ

จะเห็นได้ว่า **ประเด็นการยุติความยากจนเป็นประเด็นที่ประชาชนในจังหวัดนราธิวาสเห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วนมากที่สุด** อย่างไรก็ตาม ประเด็นการส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งประชาชนเห็นถึงความสำคัญรองลงมานั้น กลับเป็นประเด็นที่ประชาชนยังไม่พึงพอใจต่อการดำเนินงานของภาครัฐในการแก้ปัญหามากที่สุด นอกจากนี้ประชาชนยังมีข้อกังวลต่อประเด็นการยุติความยากจนและการพัฒนาการศึกษาค่อนข้างมากอีกด้วย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จังหวัดนราธิวาสจะต้องมุ่งเน้นการดำเนินงานเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวให้เป็นที่ประจักษ์มากขึ้น

นอกจากนี้ **ประชาชนในจังหวัดนราธิวาวยังมีความเห็นต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เหมาะสมกับจังหวัด ผ่าน 3 แนวทางที่มีคะแนนสูงสุด** คือ

- 1) มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม
- 2) ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส
- 3) มีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

ข้อเสนอแนะ ช่องว่าง และโอกาสในการพัฒนา

ข้อเสนอแนะต่อผลการดำเนินงานด้าน SDG ของทั้ง 17 เป้าหมาย

ในการประเมินผลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ใช้ผลการประเมินตัวชี้วัดมากำหนดค่าถ่วงน้ำหนักที่เท่ากัน (Equal weighting) โดยจัดระดับเป้าหมายออกเป็น 4 กลุ่ม เช่นเดียวกับการประเมินผลตัวชี้วัด คือ

- ระดับ 4: สูงกว่าค่าประเทศ
- ระดับ 3: ต่ำกว่าค่าประเทศไม่เกินร้อยละ 10
- ระดับ 2: ต่ำกว่าค่าประเทศระหว่างร้อยละ 10 ถึงร้อยละ 20
- ระดับ 1: ต่ำกว่าค่าประเทศมากกว่าร้อยละ 20

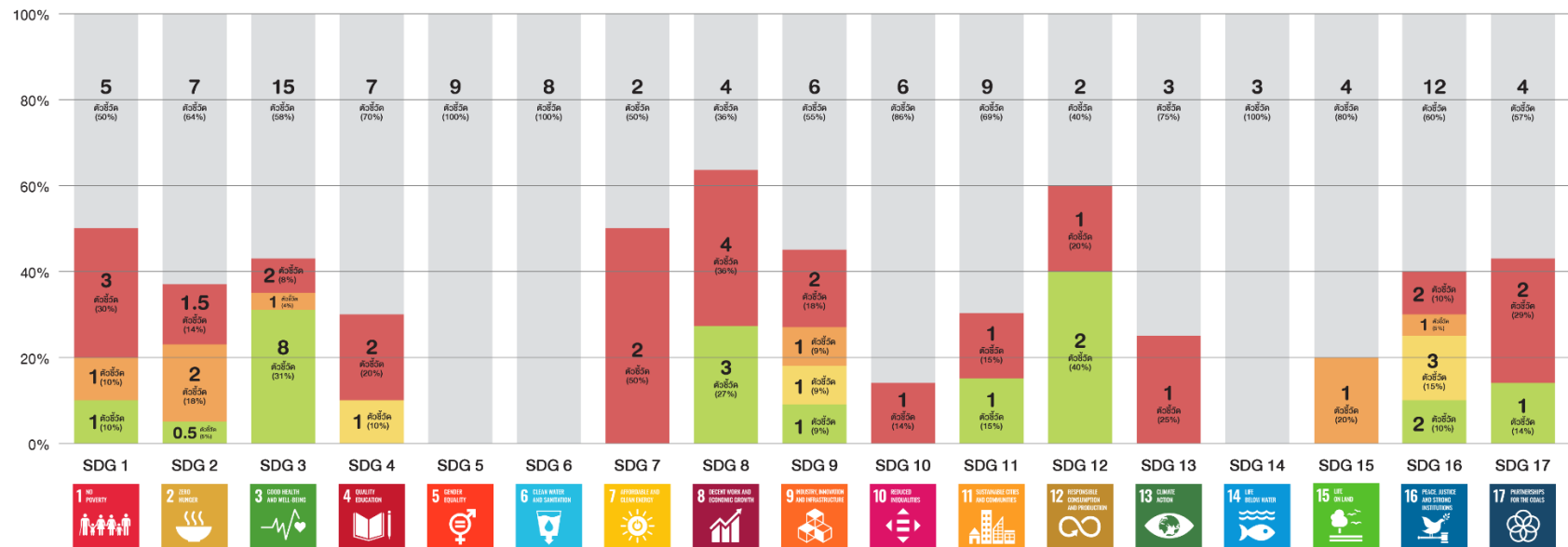
โดยพบว่าแต่ละเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของจังหวัดนราธิวาสมีผลการดำเนินงาน ดังนี้

ระดับ 4	3 สุขภาพและความปลอดภัย	12 การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน	17 ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	
ระดับ 3	11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	16 ความสงบสุข ยุติธรรมและสถาบันอันแข็ง		
ระดับ 2	4 การศึกษาที่มีคุณภาพ	15 ระบบนิเวศบนบก		
ระดับ 1	1 ending poverty	2 ยุติความหิวโหย	7 พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้	8 งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
	5 ความเท่าเทียมทางเพศ	6 น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล	14 ทรัพยากรทางทะเล	9 โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรมและอุตสาหกรรม
ไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้				10 ลดความเหลื่อมล้ำ
				13 การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

สรุปภาพรวม

- ระดับ 4: สูงกว่าค่าประเทศ
- ระดับ 3: ต่ำกว่าค่าประเทศไม่เกินร้อยละ 10
- ระดับ 2: ต่ำกว่าค่าประเทศระหว่างร้อยละ 10 ถึงร้อยละ 20
- ระดับ 1: ต่ำกว่าค่าประเทศมากกว่าร้อยละ 20
- ไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้

สัดส่วนผลการดำเนินงานตามจำนวนตัวชี้วัด 4 ระดับ

ผลการดำเนินงานในภาพรวมของทั้ง 17 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของจังหวัดนราธิวาส สะท้อนว่า (จากการประเมินผลตัวชี้วัด 58 ข้อที่จังหวัดนราธิวาสสามารถดำเนินการติดตามและประเมินผลได้)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่จังหวัดนราธิวาสสามารถทำได้ดีกว่าค่าประเทศ ประกอบด้วยเป้าหมายที่ 3, 12 และ 17 อาจกล่าวได้ว่า เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเหล่านี้ จังหวัดนราธิวาสสามารถดำเนินการได้ดีหากเปรียบเทียบกับค่าประเทศ จึงควรมีการถ่ายทอดองค์ความรู้ในการพัฒนาที่ยั่งยืนเหล่านี้ให้จังหวัดอื่นที่ยังมีผลการดำเนินงานต่ำกว่าและมีบริบทใกล้เคียงได้ศึกษา

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่จังหวัดนราธิวาสทำได้ต่ำกว่าค่าประเทศไม่เกินร้อยละ 10 ประกอบด้วยเป้าหมายที่ 11 และ 16 แสดงให้เห็นว่าเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเหล่านี้มีผลการดำเนินงานที่ใกล้เคียงกับค่าประเทศ จังหวัดนราธิวาสสามารถดำเนินการอย่างเร่งด่วน (Quick-win) โดยจัดสรรทรัพยากรบางส่วนมาดำเนินโครงการเพื่อให้ผลการดำเนินงานกลับมาสูงกว่าประเทศได้

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่จังหวัดนราธิวาสทำได้ต่ำกว่าค่าประเทศระหว่างร้อยละ 10 – 20 ประกอบด้วยเป้าหมายที่ 4 และ 15 แสดงให้เห็นว่า เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเหล่านี้ จังหวัดนราธิวาสจำเป็นต้องเริ่มติดตามการดำเนินงานอย่างใกล้ชิด และอาจเตรียมพร้อมวางแผนหรือพิจารณาระดมทรัพยากรมาช่วยในการพัฒนาในอนาคต

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนจังหวัดนราธิวาสทำได้ต่ำกว่าค่าประเทศมากกว่าร้อยละ 20 ประกอบด้วย เป้าหมายที่ 1, 2, 7, 8, 9, 10 และ 13 อาจกล่าวได้ว่า เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเหล่านี้ จังหวัดนราธิวาสทำได้แยกว่ค่าประเทศอย่างมาก จึงควรมีการวิเคราะห์สาเหตุของผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดที่ต่ำกว่าค่าประเทศ เพื่อระบุปัญหาและความท้าทาย ที่อาจจำเป็นต้องระดมทรัพยากรมาช่วยในการพัฒนาในอนาคต

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 5, 6 และ 14 นั้นยังไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้ ในช่วงของการจัดทำรายงานความคืบหน้าการพัฒนาที่ยั่งยืน จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จังหวัดนราธิวาสจะต้องประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอข้อมูลของตัวชี้วัด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการจัดเก็บข้อมูลสำหรับจังหวัดนราธิวาสเพื่อสามารถติดตามและประเมินผลได้

ผลการดำเนินงานตัวชี้วัดและการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน

หากพิจารณาผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดและประเด็นจำเป็นเร่งด่วนตามความคิดเห็นของประชาชน จะพบว่า จังหวัดนราธิวาสสามารถดำเนินงานได้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน เฉพาะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 3 เท่านั้น โดยเป้าหมายดังกล่าวประชาชนเห็นว่าเป็นความจำเป็นเร่งด่วน และจังหวัดนราธิวาสสามารถดำเนินการได้สูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ อย่างไรก็ตามสำหรับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 1, 8, 4 และ 2 ซึ่งเป็นความต้องการเร่งด่วน จังหวัดนราธิวาวยังมีผลการดำเนินงานต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ ทั้งนี้ จังหวัดนราธิวาสจำเป็นต้องส่งเสริมการพัฒนาเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 1, 2 และ 8 เป็นพิเศษ เนื่องจากยังเป็นประเด็นที่มีผลการดำเนินงานต่ำกว่าค่าประเทศอย่างมาก

ข้อเสนอแนะต่อกระบวนการติดตามและประเมินผลตัวชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืนในอนาคต

1. ข้อมูลเปิดเป็นสิ่งสำคัญ

รายงานฉบับนี้สะท้อนช่องว่างที่สำคัญเกี่ยวกับข้อจำกัดของการเปิดเผยข้อมูลแบบสาธารณะของหน่วยงานภาครัฐ จึงมีความจำเป็นที่หน่วยงานภาครัฐจะต้องประสานงานเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลที่สำคัญต่อการติดตามและประเมินผลตัวชี้วัด นอกจากนี้ ข้อมูลที่ท้องถิ่นจัดเก็บ (ในกรณีของจังหวัดนราธิวาสเช่น ข้อมูลจำนวนผู้เสียชีวิตจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ที่จัดเก็บโดยที่ทำการปกครองจังหวัด) ยังจะมีส่วนช่วยในการเข้าใจถึงสถานการณ์การพัฒนาที่ยั่งยืนได้ดียิ่งขึ้นได้ด้วย

2. การจำแนกข้อมูลจะทำให้สามารถวิเคราะห์สถานการณ์เชิงลึกได้มากขึ้น

การจำแนกข้อมูล (Disaggregation) ในกระบวนการเก็บข้อมูลในประเด็นต่าง ๆ สำคัญอย่างยิ่งต่อการทำความเข้าใจสถานการณ์การพัฒนาที่ยั่งยืนของกลุ่มประชากรย่อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชากรกลุ่มเปราะบาง ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงจังหวัดนราธิวาส จำเป็นต้องมีการจำแนกข้อมูลที่สำคัญสำหรับตัวชี้วัดที่ต้องการติดตามสถานการณ์เชิงลึก กล่าวคือ การจำแนกตามเพศ (ชาย หญิง และกลุ่ม LGBTQIA+) อายุ ชาติพันธุ์และสัญชาติ รวมทั้งสถานะความพิการ ทั้งนี้ การจำแนกข้อมูลตามชาติพันธุ์และศาสนา จะช่วยให้สามารถเข้าใจปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของจังหวัดนราธิวาสได้

3. การประเมินผลเทียบค่าเป้าหมาย จะทำให้เห็นสถานการณ์พัฒนาที่แท้จริง

บางตัวชี้วัดในประเด็นการพัฒนาที่ยั่งยืนมีการกำหนดค่าเป้าหมายของประเทศ หรือจังหวัดและระยะเวลาที่ต้องบรรลุค่าเป้าหมายนั้น ๆ ดังนั้น นอกจากการประเมินผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดจังหวัดเทียบกับค่าประเทศแล้ว การเปรียบเทียบกับค่าเป้าหมายหรือค่ามาตรฐานยังจะช่วยให้จังหวัดเห็นถึงระดับการพัฒนาที่ยั่งยืนที่แท้จริง และนำไปสู่การวางแผนจัดสรรทรัพยากรสำหรับดำเนินการพัฒนาต่อไป

ช่องว่าง และโอกาสในการพัฒนาของจังหวัดนราธิวาส

โดยสรุปแล้ว จุดเน้นการพัฒนาที่สำคัญของจังหวัดนราธิวาส จากผลของตัวชี้วัดและเสียงของประชาชน คือ การพัฒนาให้เห็นผลเชิงประจักษ์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ จัดความยากจนและความหิวโหย พัฒนาการศึกษาระดับสูงภาวะของประชาชน ภายใต้การอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขบนสังคมพหุวัฒนธรรม

จังหวัดนราธิวาส จำเป็นต้องประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐส่วนภูมิภาคในกระบวนการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยพิจารณาความเหมาะสมของการจัดสรรทรัพยากรให้เป็นไปตามการพัฒนาในยุคศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัด รวมทั้งเสริมสร้างขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการโครงการการพัฒนาที่ยั่งยืนลงในระดับพื้นที่

ลักษณะเฉพาะของจังหวัดนราธิวาส เช่น การเป็นพื้นที่ด้านความมั่นคง การเป็นจังหวัดติดชายแดน และสังคมพหุวัฒนธรรม ยังอาจส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานในบางตัวชี้วัด จึงจำเป็นต้องมีการพิจารณานโยบายของตัวชี้วัดเพื่อตีความถึงสาเหตุที่ผลการดำเนินงานออกมาสูงหรือต่ำกว่าค่าประเทศเช่นกัน ประเด็นที่มีความน่าสนใจของจังหวัดนราธิวาส เช่น

- การบริหารจัดการความยากจนโดยส่งเสริมความมั่นคงทางอาชีพ การเข้าถึงสวัสดิการทางสังคม การเข้าถึงแหล่งเงินทุน และกระบวนการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ (SDG 1, 4, 6, 14, 15)
- การเพิ่มการมีกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการจัดการขยะ (SDG 11, 12, 14, 15)
- การยกระดับคุณภาพการศึกษา และแก้ปัญหาผู้ที่หลุดออกจากระบบการศึกษา (SDG 4, 8)
- การส่งเสริมสันติภาพ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อนักลงทุนและผู้มาเยือน ซึ่งจะดึงดูดการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมและส่งเสริมการท่องเที่ยว (SDG 8, 9, 16)

ทั้งนี้ การต่อยอดโครงการพัฒนาที่มีอยู่เป็นจำนวนมากของจังหวัดนราธิวาสในประเด็นต่าง ๆ โดยใช้ตัวชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งเหมาะสมกับจังหวัดนราธิวาสมาเป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ของโครงการ จะช่วยให้ทิศทางการพัฒนาของจังหวัดนราธิวาสสนองตอบต่อเป้าหมายพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติได้อย่างแท้จริง

รายการอ้างอิง

1. สถิติจำนวนประชากรจังหวัดนราธิวาส เปรียบเทียบระหว่างเดือนธันวาคม 2564 และ เดือนธันวาคม 2565 อ้างอิงจาก สถิติประชากรทางการทะเบียนราษฎร (รายเดือน) สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง
2. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2565) คำนวณ GPP ด้วยวิธี Chain Volume Series (CVMs) (ใช้ฐานคือ 2545) ทำให้ผลรวมของสัดส่วน GPP รายอุตสาหกรรมไม่เท่ากับ 100
3. สำนักงานจังหวัดนราธิวาส, “แผนพัฒนาจังหวัดนราธิวาส พ.ศ. 2561–2570 (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568”, เข้าถึงได้จาก http://www2.narathiwat.go.th/nara2016/files/com_news_develop_plan/2023-12_01e0d89ee7e06ea.pdf.
4. โดยใช้ศึกษาจากตารางสำเร็จรูปทั้งของยามาเน (Yamane) และเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) และกำหนดให้มีความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่าง $\pm 5\%$ หรือ 0.05 ที่ยอมรับได้

ความคิดเห็นและข้อความที่ปรากฏในคู่มือฉบับนี้ไม่ได้สะท้อนถึงความคิดเห็นของสหภาพยุโรปและองค์การสหประชาชาติ รวมถึง UNDP และประเทศสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ

Funded by
the European Union

ກາດຟນວກ 1

ຮະເບີຍບວີຣີ

ระเบียบวิธีในการพัฒนารายงานความคืบหน้าการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG Profile) ระดับจังหวัด

รายงานความคืบหน้าการพัฒนาที่ยั่งยืนระดับจังหวัด เป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความตระหนักรู้ของหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชนในระดับจังหวัด ต่อประเด็นการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ ดังนั้น ระเบียบวิธีในการพัฒนารายงานฉบับนี้ จะช่วยให้หน่วยงานระดับจังหวัดเห็นถึงแนวทางที่เป็นระบบของการพัฒนารายงาน โดยประกอบด้วยเนื้อหา 3 ส่วนหลักคือ (1) การคัดเลือกตัวชี้วัด SDG (2) การเลือกใช้ฐานข้อมูลสำหรับตัวชี้วัด SDG และ (3) การติดตามและประเมินผลตัวชี้วัด SDG

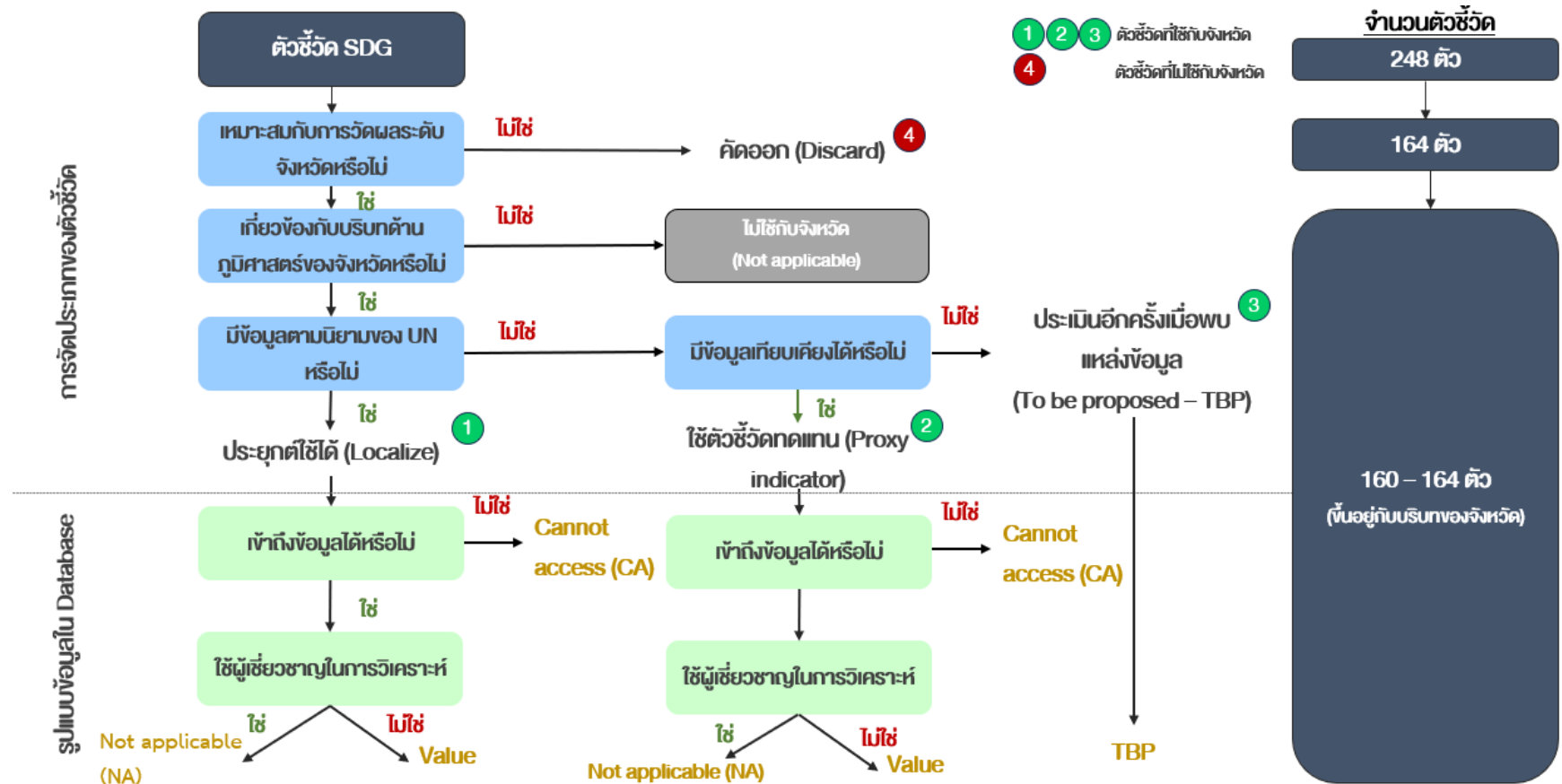
1. การคัดเลือกตัวชี้วัด SDG

องค์การสหประชาชาติ ได้พัฒนาเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) อันประกอบด้วย 17 เป้าหมาย ครอบคลุมการพัฒนาหลากหลายมิติ อย่างไรก็ตาม เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเหล่านี้ ยังมีประเด็นพัฒนาย่อย ๆ ประกอบด้วย 169 เป้าหมายย่อย และ 248 ตัวชี้วัด¹ ซึ่งประเด็นย่อยเหล่านี้ จำเป็นต้องได้รับการพิจารณานิยาม ระเบียบวิธี และความสามารถในการประยุกต์ใช้ในระดับท้องถิ่น เพื่อคัดเลือกมาใช้ให้เหมาะสมกับการติดตามและประเมินผลในระดับจังหวัด

ในงานศึกษานี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกตัวชี้วัด SDG ด้วยแผนภูมิต้นไม้ (ภาพที่ ๗-1) ซึ่งสังเคราะห์ขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับท้องถิ่น (SDG Localization) โดยจากการทบทวนพบว่า การคัดเลือกตัวชี้วัดจำเป็นต้องพิจารณา 2 ประเด็นสำคัญคือ (1) ความเหมาะสมกับบริบทของท้องถิ่น และ (2) ความมีอยู่ของฐานข้อมูลสำหรับติดตามผลการดำเนินงานของตัวชี้วัด

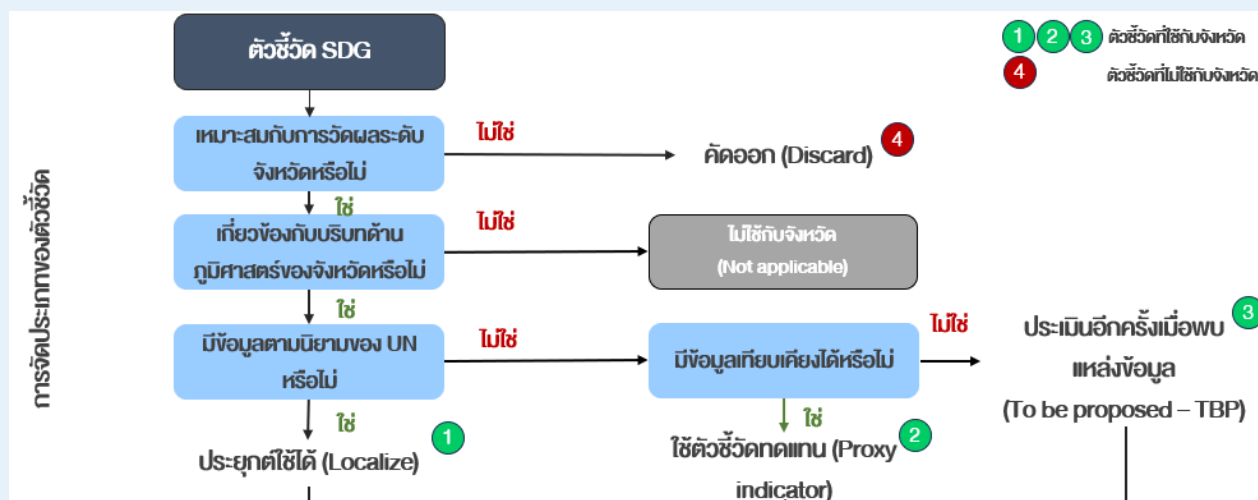
¹ ศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมของตัวชี้วัด SDG ได้ใน <https://unstats.un.org/sdgs/metadata/>

ภาพที่ ๗-1: แผนภูมิต้นไม้ การคัดเลือกตัวชี้วัดของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG)

1.1 ความเหมาะสมกับบริบทของท้องถิ่น

การพิจารณาความเหมาะสมกับบริบทของท้องถิ่น คือ การทบทวนนิยามและระเบียบวิธีในการติดตามและประเมินผลตัวชี้วัด โดยพิจารณาศักยภาพของตัวชี้วัดนั้น ๆ ในการนำมาใช้ในระดับจังหวัดหรือท้องถิ่น ผู้วิจัยใช้คำถามในการพิจารณาดังนี้

- ตัวชี้วัด SDG เหมาะสมกับการวัดผลในระดับจังหวัดหรือไม่? คำถามนี้เป็นการพิจารณาศักยภาพในการใช้ตัวชี้วัด SDG ในระดับท้องถิ่น โดยพิจารณาระเบียบวิธีขององค์การสหประชาชาติในข้อ 5 ความมีอยู่ของข้อมูลและการจำแนกข้อมูล (Data availability and disaggregation) โดยตัวชี้วัดที่มีศักยภาพในการใช้ติดตามและประเมินในระดับท้องถิ่น ตามนิยามของผู้วิจัยคือ ตัวชี้วัดที่มีระเบียบวิธีรองรับการจำแนกข้อมูลในระดับพื้นที่ (Geographic location) (เช่น การจำแนกข้อมูลในเขตเมือง/ชนบท, การจำแนกข้อมูลระดับประเทศ จังหวัด ท้องถิ่น) และการจำแนกข้อมูลเชิงประชากรศาสตร์ (เช่น การจำแนกข้อมูลตามเพศ อายุ ความพิการ ระดับการศึกษา สัญชาติ) หากตัวชี้วัดนั้น ๆ เป็นการมุ่งติดตามและประเมินการดำเนินงานในระดับนานาชาติ หรือระดับประเทศ และไม่ได้รับถึงศักยภาพในการจำแนกข้อมูลลงสู่ระดับย่อย จะไม่ถูกพิจารณาไปปรับใช้ในระดับจังหวัด หรือเรียกว่า ตัวชี้วัดที่ถูกคัดออก (Discard indicator)
- ตัวชี้วัด SDG เกี่ยวข้องกับบริบทเชิงภูมิศาสตร์ของจังหวัดหรือไม่? หลังจากคัดเลือกตัวชี้วัดที่มีศักยภาพในการติดตามและประเมินผลในระดับจังหวัดได้แล้ว คำถามต่อมา จะเป็นการพิจารณาความสอดคล้องของตัวชี้วัดกับลักษณะเชิงภูมิศาสตร์หรือประเด็นเฉพาะอื่น ๆ ของจังหวัด ลักษณะเชิงภูมิศาสตร์หรือประเด็นเฉพาะตามความเห็นของผู้วิจัย ประกอบด้วย ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (เกี่ยวข้องกับ SDG 14) ทรัพยากรป่าไม้และภูเขา (เกี่ยวข้องกับ SDG 15) และการเป็นพื้นที่ภายใต้พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ.2551 (เกี่ยวข้องกับ SDG

16.1.2) ทั้งนี้ หากจังหวัดหรือท้องถิ่นนั้น ๆ ไม่ได้มีลักษณะเชิงภูมิศาสตร์หรือประเด็นเฉพาะที่สอดคล้องกับตัวชี้วัด ควรพิจารณาไม่นำตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องมาปรับใช้ในระดับจังหวัด หรือเรียกตัวชี้วัดลักษณะดังกล่าวว่า ตัวชี้วัดที่ไม่ใช้กับจังหวัด (Not applicable indicator)

- **ตัวชี้วัด SDG มีระเบียบวิธีวัดผลการดำเนินงานตามนิยามขององค์การสหประชาชาติหรือไม่?**
หลังจากคัดเลือกตัวชี้วัดที่มีศักยภาพในการติดตามและประเมินผลในระดับจังหวัด และสอดคล้องกับบริบทเชิงภูมิศาสตร์และลักษณะเฉพาะได้แล้ว คำถามต่อมา จะเป็นการพิจารณากระบวนการติดตามและประเมินผลที่มีอยู่ในปัจจุบันว่าสอดคล้องกับนิยามและระเบียบวิธีของตัวชี้วัด ตามเกณฑ์ขององค์การสหประชาชาติหรือไม่ คำถามนี้จะทำให้สามารถจัดกลุ่มของตัวชี้วัดออกเป็น 3 กลุ่มคือ
 - ตัวชี้วัดที่ประยุกต์ใช้ได้ (Localized indicator) หมายถึง ตัวชี้วัดที่มีกระบวนการติดตามและประเมินผลในระดับจังหวัดที่สอดคล้องกับนิยามและระเบียบวิธีขององค์การสหประชาชาติ ดังนั้นจึงสามารถใช้กระบวนการทำงานเดิมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการติดตามและประเมินผลได้ทันที
 - ตัวชี้วัดทดแทน (Proxy indicator) หมายถึง ตัวชี้วัดที่มีกระบวนการติดตามและประเมินผลใกล้เคียงกับนิยามและระเบียบวิธีของสหประชาชาติ แต่อาจนำมาใช้เพื่อทดแทนในเบื้องต้นก่อนได้ เนื่องจากยังไม่มีกระบวนการติดตามและประเมินผลในระดับจังหวัดที่สอดคล้องกับองค์การสหประชาชาติในปัจจุบัน ตัวชี้วัดทดแทนเหล่านี้ จะถูกใช้เป็นการชั่วคราวเท่านั้น หากในอนาคตมีกระบวนการติดตามและประเมินผลที่สอดคล้องกับสหประชาชาติแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องใช้ตัวชี้วัดทดแทน
 - ตัวชี้วัดที่จำเป็นต้องประเมินอีกครั้งเมื่อพบแหล่งข้อมูล (To-be proposed indicator) หมายถึง ตัวชี้วัดที่ในปัจจุบันยังไม่มี หรือยังไม่พบกระบวนการติดตามและประเมินผลในระดับจังหวัดที่สอดคล้องกับนิยามและระเบียบวิธีขององค์การสหประชาชาติ ทำให้ยังไม่สามารถติดตามและประเมินผลตัวชี้วัดได้ ตัวชี้วัดเหล่านี้จำเป็นต้องมีการศึกษาแนวทางการติดตามและประเมินผลที่สอดคล้องกับบริบทของประเทศไทยในอนาคตต่อไป

ผลการคัดเลือกตัวชี้วัดด้วยกระบวนการข้างต้น เป็นไปตามรายละเอียดในตารางที่ ๗-1

ตารางที่ ๗-1: ผลการคัดเลือกตัวชี้วัด SDG สำหรับจังหวัด

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ผลการจัดประเภทตัวชี้วัด	สาเหตุที่คัดออก
1.1.1	สัดส่วนประชากรที่อยู่ต่ำกว่าเส้นความยากจนสากล จำแนกตาม เพศ อายุ สถานะการจ้างงาน และ ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ (ชุมชนเมือง/ชนบท)	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ
1.2.1	สัดส่วนประชากรที่อยู่ต่ำกว่าเส้นความยากจน	Localized	-
1.2.2	สัดส่วนของผู้ชาย, ผู้หญิง และเด็กในทุกช่วงวัยที่ยากจน ในทุกมิติ ตามนิยามของประเทศ	Localized	-
1.3.1	สัดส่วนของประชากรที่ได้รับความคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐาน จำแนกตามเพศ แยกเป็นเด็ก ผู้ว่างงาน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ หญิงตั้งครรภ์ เด็กเกิดใหม่ เหยื่อที่ได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน คนยากจนและคนที่อยู่ในสถานะเปราะบาง	Proxy	-
1.4.1	สัดส่วนของประชากรอาศัยในครัวเรือนที่เข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน	Localized	-
1.4.2	สัดส่วนของประชากรผู้ใหญ่ที่มีเอกสารสิทธิ์ใน (a) ที่ดินถูกต้องตามกฎหมายรับรองการถือครองที่ดิน และ (b) ประชากรเหล่านี้ทราบถึงสิทธิของตนในที่ดินที่ตนถือครอง จำแนกตามเพศ และประเภทการถือครอง	Proxy	-
1.5.1	จำนวนผู้เสียชีวิต สูญหาย และผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงอันเป็นผลมาจากภัยพิบัติต่อประชากร 100,000 คน	Proxy	-
1.5.2	การสูญเสียทางเศรษฐกิจโดยตรงอันมีผลต่อ GDP โลก	Proxy	-
1.5.3	จำนวนประเทศที่ใช้และดำเนินการตามยุทธศาสตร์ของประเทศ ด้านการลดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากภัยพิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแผนงานเซนต์โดมิงโกด้านการลดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากภัยพิบัติ พ.ศ. 2558-2573	TBP	-
1.5.4	สัดส่วนของรัฐบาลท้องถิ่นที่ใช้และดำเนินการตามยุทธศาสตร์ท้องถิ่น ด้านการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศในเรื่องการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ	TBP	-
1.a.1	ผลรวมความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาย่อยเป็นทางการ (Official Development Assistant: ODA) จากกลุ่มประเทศผู้บริจาคที่มุ่งเป้าลดความยากจน คิดเป็นสัดส่วนของรายได้มวลรวมประชาชาติของประเทศผู้รับ	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
1.a.2	สัดส่วนค่าใช้จ่ายรวมของภาครัฐในเรื่องการบริการที่สำคัญจำเป็น (การศึกษา สุขภาพ และความคุ้มครองทางสังคม)	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ผลการจัดประเภท ตัวชี้วัด	สาเหตุที่คัดออก
1.b.1	การใช้จ่ายทางสังคมเพื่อสนับสนุนคนจน	TBP	-
2.1.1	ความชุกของภาวะการขาดสารอาหาร	Proxy	-
2.1.2	ความชุกของความไม่มั่นคงทางอาหารระดับปานกลางหรือรุนแรงในประชากร โดยใช้ขนาดของ ประสบการณ์ด้านความไม่มั่นคงทางอาหาร (FIES)	Localized	-
2.2.1	ความชุกของภาวะเตี้ยแคระแกร็น	Localized	-
2.2.2	ความชุกของภาวะทุพโภชนาการ	Localized	-
2.2.3	ความชุกของโรคโลหิตจางในสตรีอายุ 15 ถึง 49 ปี จำแนกตามสถานะการตั้งครรภ์	Proxy	-
2.3.1	ปริมาณการผลิตต่อหน่วยแรงงาน จำแนกตามขนาดกิจการของการทำการเกษตร/เลี้ยงสัตว์/การป่าไม้	Proxy	-
2.3.2	รายได้เฉลี่ยของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก จำแนกตามเพศ และสถานะของชาวพื้นเมือง (เพื่อแยกชนพื้นเมือง หรือ ชนเผ่า)	Proxy	-
2.4.1	สัดส่วนของพื้นที่เกษตรที่มีการทำการเกษตรแบบยั่งยืน	Proxy	-
2.5.1	จำนวนพันธุ์กรรมของพืชเพื่ออาหารและการเกษตรที่ได้รับการอนุรักษ์ในสถานที่สำหรับอนุรักษ์ทั้งในระ- ยะกลางและระยะยาว	TBP	-
2.5.2	สัดส่วนพันธุ์สัตว์ท้องถิ่น จำแนกตามสถานะของความเสี่ยงสูญพันธุ์	Discard	เป็นการประเมินผล ระดับประเทศ
2.a.1	ดัชนีการเตรียมความพร้อมทางการเกษตรต่อค่าใช้จ่ายภาครัฐ	TBP	
2.a.2	ยอดรวมการไหลเวียนความช่วยเหลือ (ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (Official Development Assistance: ODA) บวก ความช่วยเหลืออย่างเป็นทางการอื่น (Other Official Flows: OOF) ที่ภาคเกษตรกรรมได้รับ	Discard	เป็นการประเมินผลระดับ นานาชาติ
2.b.1	เงินอุดหนุนการส่งออกด้านการเกษตร	Discard	เป็นการประเมินผล ระดับประเทศ
2.c.1	ตัวชี้วัดราคาอาหารที่ผิดปกติ	Localized	-
3.1.1	อัตราการตายของมารดาต่อการเกิดมีชีพ 100,000 คน	Localized	-
3.1.2	สัดส่วนของการคลอดบุตรที่ได้รับการดูแลโดยบุคลากรด้านสาธารณสุขที่มีความชำนาญ	Localized	-

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ผลการจัดประเภท ตัวชี้วัด	สาเหตุที่คัดออก
3.2.1	อัตราการตายของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี (อัตราการตายต่อการเกิด 1,000 คน)	Localized	-
3.2.2	อัตราตายของการก่อกำเนิด (การตายต่อการเกิด 1,000 คน)	Localized	-
3.3.1	จำนวนผู้ติดเชื้อ HIV รายใหม่ต่อประชากรที่ไม่ติดเชื้อ 1,000 คน จำแนกตาม เพศ อายุ และประชากรหลัก	Localized	-
3.3.2	อัตราการเกิดโรคติดต่อประชากร 100,000 คน	Localized	-
3.3.3	อัตราการเกิดโรคมาลาเรียต่อประชากร 1,000 คน	Localized	-
3.3.4	อัตราการเกิดโรคไวรัสตับอักเสบบี ต่อประชากร 100,000 คน	Localized	-
3.3.5	จำนวนผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือในการป้องกันโรคเอดส์ที่ถูกละเลย	Localized	-
3.4.1	อัตราการตายของผู้ที่เป็นโรคหัวใจและหลอดเลือด โรคมะเร็ง โรคเบาหวาน หรือโรคระบบทางเดินหายใจเรื้อรัง	Localized	-
3.4.2	อัตราการฆ่าตัวตาย	Localized	-
3.5.1	ความครอบคลุมของการรักษา (การรักษาโดยใช้ยา ทางจิตเวชและการฟื้นฟูสมรรถภาพ และบริการการติดตามผลการรักษา) สำหรับผู้ใช้สารเสพติด	Proxy	-
3.5.2	ปริมาณการบริโภคแอลกอฮอล์ต่อผู้บริโภค (อายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป) ในหน่วยลิตรแห่งแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ภายใน 1 ปีปฏิทิน	TBP	-
3.6.1	อัตราผู้เสียชีวิตจากการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนน	Localized	-
3.7.1	สัดส่วนของหญิงวัยรุ่นพันธุ์ (อายุ 15-49 ปี) ซึ่งต้องการการวางแผนครอบครัวมีความรู้สึกพึงพอใจกับการใช้วิธีสมัยใหม่	TBP	-
3.7.2	อัตราการคลอดบุตรในหญิงวัยรุ่นอายุ (10-14 ปี, 15-19 ปี) ต่อผู้หญิงกลุ่มอายุดังกล่าว 1,000 คน	Localized	-
3.8.1	ความครอบคลุมของบริการด้านสุขภาพที่จำเป็น	Proxy	-
3.8.2	สัดส่วนของประชากรที่มีค่าใช้จ่ายของครัวเรือนส่วนใหญ่ไปในเรื่องของสุขภาพเป็นร้อยละของค่าใช้จ่ายหรือรายได้ทั้งสิ้นของครัวเรือน	TBP	-
3.9.1	อัตราการตายที่เกิดจากมลพิษทางอากาศในบ้านเรือนและในบรรยากาศ	Proxy	-
3.9.2	อัตราการตายที่เกิดจากน้ำ สุขาภิบาลที่ไม่ปลอดภัย และไม่มีสุขลักษณะ (เปิดรับปัญหาน้ำ, สุขาภิบาลและสุขลักษณะที่ไม่ปลอดภัยสำหรับทุกคน)	Localized	-

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ผลการจัดประเภท ตัวชี้วัด	สาเหตุที่คัดออก
3.9.3	อัตราการตายที่เกิดจากการได้รับสารพิษโดยไม่ตั้งใจ	Localized	-
3.a.1	ความชุกของผู้ที่สูบบุหรี่ในปัจจุบันในกลุ่มคนที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่มีการปรับมาตรฐานอายุ	TBP	-
3.b.1	สัดส่วนของประชากรเป้าหมายที่ได้รับการครอบคลุมด้วยวัคซีนทั้งหมดที่รวมไว้ในโครงการของประเทศ	Localized	-
3.b.2	ยอดรวมสุทธิความช่วยเหลือด้านการพัฒนาที่เป็นทางการ ที่ให้แก่งานวิจัยทางการแพทย์และสาขาต่าง ๆ ด้านสุขภาพพื้นฐาน	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ
3.b.3	สัดส่วนของสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขภาพที่มีชุดหลักของความจำเป็นทางการแพทย์ที่สำคัญและสามารถหาได้บนพื้นฐานของความยั่งยืน	Localized	-
3.c.1	ความหนาแน่นและการกระจายตัวของบุคลากรด้านสาธารณสุข	Localized	-
3.d.1	ประสิทธิภาพของกฎระเบียบด้านสุขภาพระหว่างประเทศ และความพร้อมฉุกเฉินด้านสุขภาพ	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ
3.d.2	ร้อยละของการติดเชื้อในกระแสเลือดจากเชื้อดื้อยาที่เลือกพิจารณา	TBP	-
4.1.1	สัดส่วนของเด็ก/เยาวชนใน: (ก) ระดับชั้น ป.2 หรือ ป.3 (ข) ป.6 และ (ค) ม.3 ที่มีความสามารถตามเกณฑ์ขั้นต่ำอย่างน้อย ใน (1) ด้านการอ่าน และ (2) ด้านคณิตศาสตร์ หรือการคิดคำนวณ จำแนกตามเพศ	Localized	-
4.1.2	อัตราการสำเร็จการศึกษา (ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และ อาชีวศึกษา)	Localized	-
4.2.1	สัดส่วนของเด็กอายุ 24- 59 เดือน ที่มีพัฒนาการทางด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และสภาวะทางจิตเป็นไปตามเกณฑ์ จำแนกตามเพศ	Proxy	-
4.2.2	อัตราการเข้าเรียนปฐมวัย (1 ปี ก่อนถึงเกณฑ์อายุเข้าเรียนประถมศึกษา) จำแนกตามเพศ	Localized	-
4.3.1	อัตราการเข้าเรียนของเยาวชนและผู้ใหญ่ ทั้งในระบบ นอกกระบบการศึกษา รวมทั้งการอบรมในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามเพศ	Proxy	-
4.4.1	สัดส่วนของเยาวชน/ผู้ใหญ่ที่มีทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) จำแนกตามประเภททักษะ กลุ่มอายุ 15 ปีขึ้นไป, 15 - 24 ปี, 25 - 64 ปี	Proxy	-
4.5.1	ดัชนีความเท่าเทียมกัน (ผู้หญิง-ผู้ชาย/ ในเขต-นอกเขตเมือง/ความมั่งคั่งสูง-ต่ำ และอื่น ๆ เช่น สถานะ ความพิการ คนพื้นเมือง และคนที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งหากมีข้อมูล) สำหรับตัวชี้วัดด้านการศึกษาทั้งหมดในรายชื่อนี้ที่สามารถจำแนกข้อมูลได้	Localized	-

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ผลการจัดประเภทตัวชี้วัด	สาเหตุที่คัดออก
4.6.1	อัตราการอ่านออกเขียนได้และมีทักษะด้านการคำนวณของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามเพศ	Localized	-
4.7.1	มีการดำเนินการเกี่ยวกับ (i) การศึกษาเพื่อความเป็นพลเมืองโลก และ (ii) การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงความเสมอภาคทางเพศ และสิทธิมนุษยชน ถูกนำมาจัดให้เป็นหลักในการศึกษาทุกระดับ (a) นโยบายการศึกษาของประเทศ (b) หลักสูตร (c) การศึกษาของครู และ (d) การประเมินผลนักเรียน	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ
4.a.1	สัดส่วนของโรงเรียนที่มีการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน จำแนกตามประเภทบริการ	Proxy	-
4.b.1	ปริมาณความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ ที่เป็นทุนการศึกษา ตามสาขาและประเภทการศึกษา	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ
4.c.1	สัดส่วนของครูที่มีคุณสมบัติขั้นต่ำ จำแนกตามระดับการศึกษา	Localized	-
5.1.1	มีกรอบกฎหมายที่จะใช้เพื่อสนับสนุน บังคับ ติดตามตรวจสอบความเท่าเทียม และการไม่แบ่งแยกบนพื้นฐานทางด้านเพศหรือไม่	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ
5.2.1	สัดส่วนของผู้หญิงและเด็กหญิงอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่เคยอยู่ร่วมกับคู่ครองได้รับความรุนแรงทางร่างกายทางเพศ หรือทางจิตใจโดยคู่ครองคนปัจจุบัน หรือคู่ครองคนก่อนหน้า ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามรูปแบบความรุนแรงและอายุ	Proxy	-
5.2.2	สัดส่วนของผู้หญิง และเด็กหญิงอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ได้รับความรุนแรงทางเพศจากบุคคลอื่น ที่ไม่ใช่คู่ครอง ในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามอายุ และสถานที่เกิดเหตุ	Proxy	-
5.3.1	สัดส่วนของผู้หญิงอายุระหว่าง 20-24 ปี ที่แต่งงานหรืออยู่ด้วยกันก่อนอายุ 15 และก่อนอายุ 18 ปี	Localized	-
5.3.2	สัดส่วนของเด็กหญิงและผู้หญิง (อายุระหว่าง 15-49 ปี) ที่ได้รับการขลิบ/ตัดอวัยวะเพศหญิง จำแนกตามอายุ	TBP	-
5.4.1	สัดส่วนของเวลาที่ใช้ไปในการทำงานบ้านและดูแลคนในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าตอบแทน จำแนกตามเพศอายุ และสถานที่อยู่	TBP	-
5.5.1	สัดส่วนของผู้หญิงดำรงตำแหน่ง (a) ในรัฐสภา และ (b) ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	Localized	-
5.5.2	สัดส่วนของผู้หญิงในตำแหน่งผู้บริหาร	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ผลการจัดประเภท ตัวชี้วัด	สาเหตุที่คัดออก
5.6.1	สัดส่วนของผู้หญิงอายุ 15-49 ปีที่ทำการตัดสินใจด้วยตนเองในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ การใช้ยาคุมกำเนิด และการดูแลสุขภาพการเจริญพันธุ์	TBP	-
5.6.2	จำนวนประเทศที่มีกฎหมายและกฎระเบียบที่ประกันได้ว่าผู้หญิงและผู้ชายที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป เข้าถึงข้อมูล และการให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์ได้อย่างเต็มที่และเท่าเทียม	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
5.a.1	(a) สัดส่วนของจำนวนประชากรภาคการเกษตรทั้งหมดที่เป็นเจ้าของหรือมีสิทธิเหนือพื้นที่ทำการเกษตร จำแนกตามเพศ และ (b) ส่วนแบ่งของผู้หญิงที่เป็นเจ้าของ หรือมีสิทธิถือครองพื้นที่ทางการเกษตร จำแนกตามประเภทการครอบครอง	Localized	-
5.a.2	สัดส่วนของประเทศที่กรอบกฎหมาย (รวมถึงกฎจารีตประเพณี) ที่ประกันถึงความเท่าเทียมของผู้หญิงในสิทธิการเป็นเจ้าของ หรือมีอำนาจในการควบคุมที่ดิน	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
5.b.1	สัดส่วนของผู้ที่เป็นเจ้าของโทรศัพท์มือถือ จำแนกเพศ	Localized	-
5.c.1	สัดส่วนของประเทศที่มีระบบติดตามและทำให้การจัดสรรภาครัฐเกิดขึ้นเพื่อสนับสนุนความเท่าเทียมทางเพศและเพิ่มอำนาจให้แก่ผู้หญิง	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
6.1.1	สัดส่วนของประชากรที่ใช้บริการน้ำดื่มที่ได้รับการจัดการอย่างปลอดภัย	Localized	-
6.2.1	สัดส่วนของประชากรที่ใช้ (a) บริการสุขอนามัยได้รับการจัดการอย่างปลอดภัย (b) และการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการล้างมือด้วยสบู่ และน้ำ	Proxy	-
6.3.1	สัดส่วนของน้ำเสียจากครัวเรือนและอุตสาหกรรมที่ได้รับการบำบัดอย่างปลอดภัย	Localized	-
6.3.2	สัดส่วนของแหล่งน้ำ (เช่น มหาสมุทร ทะเล ทะเลสาบ แม่น้ำ ธารน้ำ คลอง หรือสระน้ำ) ที่มีคุณภาพน้ำโดยรวมที่ดี	Localized	-
6.4.1	การเปลี่ยนแปลงของการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพตลอดทุกช่วงเวลา	TBP	-
6.4.2	ระดับความตึงเครียดด้านน้ำ: สัดส่วนการใช้น้ำจัดต่อปริมาณน้ำจัดทั้งหมด	Proxy	-
6.5.1	ระดับการดำเนินงานการจัดการทรัพยากรน้ำ	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ
6.5.2	สัดส่วนของพื้นที่ลุ่มน้ำที่ข้ามเขตแดนมีการจัดการดำเนินงานเพื่อความร่วมมือด้านน้ำ	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ
6.6.1	การเปลี่ยนแปลงในบริบทของระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับน้ำตลอดทุกช่วงเวลา	TBP	-

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ผลการจัดประเภท ตัวชี้วัด	สาเหตุที่คัดออก
6.a.1	ปริมาณความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการในด้านการที่เกี่ยวข้องกับน้ำและสุขอนามัยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแผนบูรณาการการใช้จ่ายของภาครัฐ	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
6.b.1	สัดส่วนของหน่วยงานบริหารส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งและวางนโยบายและกระบวนการปฏิบัติ เพื่อการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในด้านการจัดการน้ำและสุขอนามัย	TBP	-
7.1.1	สัดส่วนของประชากรที่เข้าถึงไฟฟ้า	Proxy	-
7.1.2	สัดส่วนของประชากรที่พึ่งพาพลังงานและเทคโนโลยีสะอาดเป็นหลัก	Localized	-
7.2.1	ส่วนแบ่งการใช้พลังงานทดแทนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายทั้งสิ้น	Proxy	-
7.3.1	ความเข้มของการใช้พลังงาน (วัดจากพลังงานขั้นต้นและGDP)	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ
7.a.1	กระแสเงินต่างประเทศที่ไหลเข้าสู่ประเทศกำลังพัฒนาเพื่อสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาพลังงานสะอาดและการผลิตพลังงานทดแทนรวมถึงระบบผสมผสาน (hybrid systems)	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
7.b.1	กำลังการผลิตพลังงานหมุนเวียนที่ได้รับการติดตั้งแล้วในประเทศกำลังพัฒนา (วัดต่อหัว)	Proxy	-
8.1.1	อัตราการเติบโตรายปีของรายได้ที่แท้จริงต่อหัวประชากร	Localized	-
8.2.1	อัตราการเติบโตรายปีของรายได้ที่แท้จริงต่อประชากรผู้มีงานทำ	Localized	-
8.3.1	สัดส่วนการจ้างงานนอกระบบในการจ้างงานทั้งหมด จำแนกตามภาคการผลิต และเพศ	Localized	-
8.4.1	การบริโภคพื้นฐานต่อการใช้ทรัพยากร การบริโภคพื้นฐานต่อคน และการบริโภคพื้นฐานต่อ GDP	Discard	ไม่สามารถปรับใช้กับระดับจังหวัดได้
8.4.2	การบริโภควัตถุดิบในประเทศ การบริโภควัตถุดิบในประเทศต่อคน และการบริโภควัตถุดิบในประเทศต่อ GDP	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ
8.5.1	รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของลูกจ้าง จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ และความพิการ	Localized	-
8.5.2	อัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ อายุ และ ความพิการ	Localized	-
8.6.1	สัดส่วนของเยาวชน (อายุ 15-24 ปี) ที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา การจ้างงานหรือการฝึกอบรม	Localized	-
8.7.1	สัดส่วนและจำนวนเด็กอายุ 5-17 ปี ที่เป็นแรงงานเด็ก จำแนกตามเพศและอายุ	Localized	-

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ผลการจัดประเภทตัวชี้วัด	สาเหตุที่คัดออก
8.8.1	การบาดเจ็บสาหัสถึงชีวิต และไม่ถึงชีวิต จากการทำงานต่อแรงงาน 100,000 คน จำแนกตามเพศ และสถานะของผู้ป่วย	Proxy	-
8.8.2	ระดับการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานในประเทศ (เสรีภาพของสหภาพ และการเจรจาต่อรองโดยรวม) โดยยึดหลักธรรมนูญของ ILO และกฎหมายภายในประเทศ จำแนกตามเพศ และสถานะแรงงานต่างด้าว	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
8.9.1	ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศภาคการก่อสร้าง (คิดเป็นร้อยละของผลผลิตมวลรวมภายในประเทศทั้งหมด และในอัตราการเติบโต)	Proxy	-
8.10.1	(a) จำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์ ต่อผู้ใหญ่ 100,000 คน และ (b) จำนวนเครื่องเบิกเงินอัตโนมัติ (ATMs) ต่อผู้ใหญ่ 100,000 คน	Localized	-
8.10.2	สัดส่วนของผู้ใหญ่ (อายุตั้งแต่ 15 ขึ้นไป) ที่มีบัญชีกับธนาคาร หรือสถาบันการเงินอื่น ๆ หรือกับผู้ให้บริการทางการเงินผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่	Proxy	-
8.a.1	ความช่วยเหลือสำหรับพันธกรณี/ข้อผูกมัดทางการค้า และการเบิกจ่าย	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
8.b.1	การมียุทธศาสตร์การจ้างงานเยาวชนระดับประเทศที่ดำเนินการและพัฒนาในฐานะที่เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญหรือในฐานะที่เป็นส่วนของยุทธศาสตร์การจ้างงานของประเทศ	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ
9.1.1	สัดส่วนของประชากรชนบทที่อาศัยอยู่ภายในระยะ 2 กิโลเมตรจากถนนที่สามารถใช้งานได้ทุกฤดู	Proxy	-
9.1.2 (a)	ปริมาณผู้โดยสาร และสินค้าที่ขนส่ง จำแนกตามรูปแบบการขนส่ง (ปริมาณผู้โดยสาร)	Localized	-
9.1.2 (b)	ปริมาณผู้โดยสาร และสินค้าที่ขนส่ง จำแนกตามรูปแบบการขนส่ง (สินค้าที่ขนส่ง)	Localized	-
9.2.1	มูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรมการผลิตคิดเป็นสัดส่วนของผลผลิตมวลรวมภายในประเทศและมูลค่าเพิ่มต่อหัว (สัดส่วนของผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ)	Localized	-
9.2.2	การจ้างงานในอุตสาหกรรมการผลิตคิดเป็นสัดส่วนของการจ้างงานรวมทั้งหมด	Localized	-
9.3.1	สัดส่วนของมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมขนาดเล็กต่อมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมทั้งหมด	Localized	-
9.3.2	สัดส่วนของอุตสาหกรรมขนาดเล็กที่มีการกู้ยืม หรือมีวงเงินที่ธนาคารให้กู้ยืม	Localized	-
9.4.1	ปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่อหน่วยมูลค่าเพิ่ม	Localized	-
9.4.1	ปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่อหน่วยมูลค่าเพิ่ม	TBP	-

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ผลการจัดประเภท ตัวชี้วัด	สาเหตุที่คัดออก
9.5.1	ค่าใช้จ่ายการวิจัยและพัฒนาคิดเป็นสัดส่วนต่อ GDP	Localized	-
9.5.1	ค่าใช้จ่ายการวิจัยและพัฒนาคิดเป็นสัดส่วนต่อ GDP	TBP	-
9.5.2	สัดส่วนนักวิจัยต่อประชากร 1 ล้านคน	Localized	-
9.5.2	สัดส่วนนักวิจัยต่อประชากร 1 ล้านคน	TBP	-
9.a.1	การสนับสนุนระหว่างประเทศอย่างเป็นทางการทั้งหมด (ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาที่เป็นทางการ (ODA) บวกความช่วยเหลือที่เป็นทางการอื่น ๆ) ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
9.b.1	สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีระดับสูง และระดับกลาง คิดเป็นสัดส่วนของมูลค่าเพิ่มรวมทั้งหมด	TBP	-
9.c.1	สัดส่วนของประชากรที่อยู่ในพื้นที่ที่มีสัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่ จำแนกตามเทคโนโลยี	Proxy	-
10.1.1	อัตราการเติบโตของการใช้จ่ายในครัวเรือน หรือรายได้ต่อหัวในกลุ่มประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่าร้อยละ 40	Localized	-
10.2.1	สัดส่วนประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของรายได้มัธยฐาน จำแนกตาม กลุ่ม เพศ อายุ และ ผู้พิการ	Localized	-
10.3.1	สัดส่วนของประชากรที่รายงานว่ารู้สึกถูกเลือกปฏิบัติ หรือถูกล่วงละเมิดใน 12 เดือนที่ผ่านมา ตามข้อบัญญัติพื้นฐานของการห้ามเลือกปฏิบัติภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ	Proxy	-
10.4.1	ส่วนแบ่งแรงงานต่อ GDP	Localized	-
10.4.2	ผลกระทบด้านการกระจายความเป็นธรรมของนโยบายการคลัง	Discard	ไม่สามารถปรับใช้กับระดับจังหวัดได้
10.5.1	ตัวชี้วัดเสถียรภาพของระบบการเงิน	Discard	ไม่สามารถปรับใช้กับระดับจังหวัดได้
10.6.1	สัดส่วนของสมาชิก และสิทธิในการออกเสียงของประเทศกำลังพัฒนาในองค์กรระหว่างประเทศ	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
10.7.1	ค่าใช้จ่ายในการสรรหาคนใหม่ที่จ่ายโดยลูกจ้างคิดเป็นร้อยละของรายได้ประจำปีที่ได้รับจากประเทศปลายทาง	TBP	-
10.7.2	จำนวนประเทศที่มีนโยบายการย้ายถิ่นที่อำนวยความสะดวกในการอพยพและเคลื่อนย้ายของผู้คนอย่างเป็นระเบียบ ปลอดภัย สม่าเสมอ และมีความรับผิดชอบ	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ผลการจัดประเภท ตัวชี้วัด	สาเหตุที่คัดออก
10.7.3	จำนวนผู้เสียชีวิตหรือสูญหายในกระบวนการอพยพไปยังประเทศปลายทาง	TBP	-
10.7.4	สัดส่วนของประชากรผู้ลี้ภัย จำแนกตามประเทศต้นทาง	Proxy	-
10.a.1	สัดส่วนของรายการสินค้าที่ต้องเสียภาษีการนำเข้าจากประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีข้อกีดกันทางภาษีอากร (zero-tariff)	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
10.b.1	ทรัพยากรเพื่อการพัฒนาทั้งสิน จำแนกตามประเทศที่ได้รับความช่วยเหลือ และประเทศผู้ให้การช่วยเหลือ และประเภทของการให้ความช่วยเหลือ (เช่น การช่วยเหลือด้านการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) การลงทุนทางตรงของต่างประเทศ (FDI) และอื่น ๆ)	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ
10.c.1	ค่าใช้จ่ายการส่งเงินกลับประเทศคิดเป็นสัดส่วนของจำนวนเงินที่ส่งกลับ	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ
11.1.1	สัดส่วนของประชากรในเขตเมืองที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด ที่อยู่อาศัยนอกระบบ หรือที่ที่ไม่เหมาะสม	Localized	-
11.2.1	สัดส่วนของประชากรที่เข้าทำงานส่งสารانهได้อย่างสะดวก จำแนกตามกลุ่ม เพศ อายุ และบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย	TBP	-
11.3.1	อัตราส่วนการใช้ที่ดินต่ออัตราการเติบโตของประชากร	TBP	-
11.3.2	สัดส่วนของเมืองที่มีโครงสร้างจากการมีส่วนร่วมโดยตรงของภาคประชาสังคมในการวางแผนและการจัดการซึ่งดำเนินการเป็นประจำ และเป็นประชาธิปไตย	TBP	-
11.4.1	ผลรวมค่าใช้จ่ายต่อหัวเพื่อการสงวนรักษา การป้องกัน และการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ จำแนกตามประเภทแหล่งทุน (ภาครัฐ ภาคเอกชน) ประเภทของมรดก (ทางวัฒนธรรม ทางธรรมชาติ) และระดับของรัฐบาล (ประเทศ ภูมิภาค และท้องถิ่น/เทศบาล)	TBP	-
11.5.1	จำนวนผู้เสียชีวิต สูญหาย และผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงอันเป็นผลมาจากภัยพิบัติต่อประชากร 100,000 คน	Proxy	-
11.5.2	การสูญเสียทางเศรษฐกิจโดยตรงอันมีผลต่อ GDP โลก (a) ความเสียหายที่เกิดกับโครงสร้างพื้นฐาน และ (b) จำนวนการบริการพื้นฐานที่หยุดชะงักอันเป็นผลมาจากภัยพิบัติ	Proxy	-
11.6.1	สัดส่วนของขยะมูลฝอยในเขตเมืองที่ถูกจัดเก็บเป็นประจำ และที่มีการทิ้ง ณ จุดสุดท้ายอย่างเหมาะสม จากปริมาณของเสียทั้งหมดที่เกิดจากเมืองนั้น	Localized	-
11.6.2	ระดับค่าเฉลี่ยทั้งปวงของฝุ่นละอองขนาดเล็ก (เช่น PM2.5 และ PM10) ในเขตเมือง (ถ่วงน้ำหนักกับประชากร)	Proxy	-

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ผลการจัดประเภทตัวชี้วัด	สาเหตุที่คัดออก
11.7.1	ส่วนแบ่งเฉลี่ยของพื้นที่เมืองที่ถูกสร้างขึ้นให้เป็นสถานที่ที่ใช้ประโยชน์สาธารณะสำหรับทุกคน จำแนกตามอายุ เพศ และบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย	Proxy	-
11.7.2	สัดส่วนของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการคุกคามทางร่างกาย หรือทางเพศ จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ ความพิการ และสถานที่เกิดเหตุ ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา	Proxy	-
11.a.1	จำนวนประเทศที่มีนโยบายเมืองระดับชาติหรือแผนพัฒนามระดับภูมิภาคที่ (a) ตอบสนองต่อพลวัตประชากร (b) รับรองการพัฒนาเชิงอาณาเขตที่สมดุล และ (c) เพิ่มพื้นที่การคลังของท้องถิ่น	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
11.b.1	จำนวนประเทศที่ใช้และดำเนินการตามยุทธศาสตร์ของประเทศ ด้านการลดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากภัยพิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแผนงานเซินโดด้านการลดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากภัยพิบัติ พ.ศ. 2558-2573	TBP	-
11.b.2	สัดส่วนของรัฐบาลท้องถิ่นที่ใช้และดำเนินการตามยุทธศาสตร์ท้องถิ่น ด้านการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศในเรื่องการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ	TBP	-
11.c.1	*ยังอยู่ระหว่างการพัฒนา*	Discard	อยู่ระหว่างการพัฒนาตัวชี้วัดในระดับนานาชาติ
12.1.1	จำนวนประเทศที่มีแผนปฏิบัติการระดับชาติด้านการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน (SCP) หรือมีการนำเอา SCP มาเป็นลำดับความสำคัญหลักหรือเป้าหมายในนโยบายระดับชาติ	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
12.2.1	การบริโภคพื้นฐานต่อการใช้ทรัพยากร การบริโภคพื้นฐานต่อคน และการบริโภคพื้นฐานต่อ GDP	Discard	ไม่สามารถปรับใช้กับระดับจังหวัดได้
12.2.2	การบริโภควัตถุดิบในประเทศ การบริโภควัตถุดิบในประเทศต่อคน และการบริโภควัตถุดิบในประเทศต่อ GDP	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ
12.3.1	(a) ดัชนีการสูญเสียอาหาร (b) ดัชนีของเสียอาหาร	Proxy	-
12.4.1	จำนวนภาคีที่ทำข้อตกลงพหุภาคีด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีอันตรายและสารเคมีอื่น ๆ ที่สามารถดำเนินการตามข้อตกลง และทำหน้าที่ในการแจ้งข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในแต่ละข้อตกลง	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
12.4.2	(a) ของเสียอันตรายต่อหัว และ (b) สัดส่วนของเสียอันตรายที่ได้รับการบำบัดจำแนกตามวิธีการบำบัดของเสีย	Proxy	-
12.5.1	อัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ (recycling rate) ของประเทศ, จำนวนตันของวัสดุที่ถูกรีไซเคิล	Proxy	-

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ผลการจัดประเภทตัวชี้วัด	สาเหตุที่คัดออก
12.6.1	จำนวนบริษัทที่เผยแพร่รายงานความยั่งยืน	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ
12.7.1	จำนวนรัฐบาลท้องถิ่นที่นำนโยบายและแผนปฏิบัติงานด้านการจัดซื้อจัดจ้างที่ยั่งยืนในภาครัฐไปปฏิบัติ	TBP	-
12.8.1	มีการดำเนินงานเพื่อให้ (1) การศึกษาเรื่องการเป็นพลเมืองโลก และ (2) การศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (รวมถึงการศึกษาด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ) ได้รับการบรรจุไว้ใน (ก) นโยบายการศึกษาของประเทศ (ข) หลักสูตรการศึกษา (ค) การให้ความรู้แก่ครู และ (ง) การประเมินผลนักเรียน/นักศึกษา	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ
12.a.1	การติดตั้งศักยภาพในการผลิตพลังงานหมุนเวียนในประเทศกำลังพัฒนา (ในหน่วยวัดต่อหัวประชากร)	Localized	-
12.b.1	การนำเครื่องมือทางบัญชีมาตรฐานมาใช้ในการติดตามความยั่งยืนของการท่องเที่ยวในมิติเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ
12.c.1	จำนวนเงินอุดหนุนเชื้อเพลิงฟอสซิล (การผลิตและการบริโภค) ต่อหน่วยของ GDP	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ
13.1.1	จำนวนผู้เสียชีวิต สูญหาย และผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงอันเป็นผลมาจากภัยพิบัติต่อประชากร 100,000 คน	Proxy	-
13.1.2	จำนวนประเทศที่ใช้และดำเนินการตามยุทธศาสตร์ของประเทศ ด้านการลดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากภัยพิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแผนงานเซินโดด้านการลดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากภัยพิบัติ พ.ศ. 2558-2573	TBP	-
13.1.3	สัดส่วนของรัฐบาลท้องถิ่นที่ใช้และดำเนินการตามยุทธศาสตร์ท้องถิ่น ด้านการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศในเรื่องการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ	TBP	-
13.2.1	จำนวนประเทศที่มีการมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด (National Determined Contributions: NDC) ยุทธศาสตร์ระยะยาว แผนการปรับตัวในระดับชาติ และการสื่อสารเพื่อการปรับตัว ตามที่ได้รายงานต่อเลขาธิการของสำนักเลขาธิการอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
13.2.2	ผลรวมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อปี	Localized	-
13.3.1	ระดับของการรวมเอา (i) การศึกษาเพื่อความเป็นพลเมืองโลก และ (ii) การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน มาเป็นหลักสำคัญใน (a) นโยบายการศึกษาของประเทศ (b) หลักสูตรการศึกษา (c) การศึกษาของครูผู้สอน และ (d) การประเมินนักเรียน/นักศึกษา ว่ามากหรือน้อยอย่างไร	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ผลการจัดประเภท ตัวชี้วัด	สาเหตุที่คัดออก
13.a.1	จำนวนเงินที่จัดเตรียมและระดมเป็นดอลลาร์สหรัฐต่อปี ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับเป้าหมายร่วมในการระดมเงินเป็นพันธรณีที่ 100,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ อันมีมาอย่างต่อเนื่องไปจนถึงปีพ.ศ. 2568	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
13.b.1	จำนวนประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก ที่มีการมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด (Nationally Determined Contribution: NDC) กลยุทธ์ระยะยาว แผนการปรับตัวระดับชาติ และการสื่อสารเพื่อการปรับตัว ตามที่รายงานต่อสำนักเลขาธิการของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
14.1.1	(a) ดัชนีปรากฏการณ์ยูโทรฟิเคชันริมชายฝั่งทะเล และ (b) ความหนาแน่นของขยะพลาสติก	Proxy	-
14.2.1	จำนวนประเทศที่ใช้แนวทางเชิงระบบนิเวศ (ecosystem-based approaches) ในการจัดการพื้นที่ทางทะเล	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
14.3.1	ภาวะความเป็นกรด-ด่างของน้ำทะเลเฉลี่ย (pH) โดยวัดจากสถานีตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่เห็นชอบร่วมกัน	Localized	-
14.4.1	สัดส่วนของมวลสัตว์น้ำ (fish stock) ที่อยู่ในระดับความยั่งยืนทางชีวภาพ	Discard	ไม่สามารถปรับใช้กับระดับจังหวัดได้
14.5.1	ขอบเขตของพื้นที่คุ้มครองที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ทางทะเล	Proxy	-
14.6.1	ระดับการใช้มาตรการระหว่างประเทศ มุ่งต่อสู้กับการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ
14.7.1	สัดส่วนของผลผลิตจากการประมงที่ยั่งยืน ต่อ GDP ในรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ประเทศกลุ่มพัฒนาน้อยที่สุด และทุกประเทศ	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
14.a.1	สัดส่วนการจัดสรรงบประมาณเพื่อการวิจัยเกี่ยวกับเทคโนโลยีทางทะเล ต้องงบประมาณการวิจัยทั้งหมด	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ
14.b.1	ระดับการใช้และดำเนินการด้านจอกกฎหมาย/ข้อบังคับ/นโยบาย/กรอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่ตระหนักและปกป้องสิทธิการเข้าถึงการทำประมงขนาดเล็ก	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ
14.c.1	จำนวนประเทศที่มีความก้าวหน้าในการให้สัตยาบัน ยอมรับ และนำกรอบการทำงานเชิงกฎหมาย/นโยบาย/สถาบัน และเครื่องมือในการแปลงกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับมหาสมุทรมาใช้ ดังที่สะท้อนอยู่ใน UNCLOS อนุสัญญาว่าด้วยกฎหมายด้านทะเลของสหประชาชาติ เพื่อการอนุรักษ์ และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรอย่างยั่งยืน	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ผลการจัดประเภท ตัวชี้วัด	สาเหตุที่คัดออก
15.1.1	สัดส่วนของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ดินทั้งหมด	Localized	-
15.1.2	สัดส่วนของพื้นที่สำคัญสำหรับความหลากหลายทางชีวภาพ ทั้งทางบกและในน้ำจัด ในเขตพื้นที่คุ้มครอง จำแนกตามประเภทของระบบนิเวศ	Proxy	-
15.2.1	ความก้าวหน้าในการบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน	Discard	เป็นการประเมินผล ระดับประเทศ
15.3.1	สัดส่วนของพื้นที่ดินที่ถูกทำให้เสื่อมโทรมเทียบกับพื้นที่ดินทั้งหมด	TBP	-
15.4.1	ขอบเขตของพื้นที่คุ้มครองที่สำคัญสำหรับความหลากหลายทางชีวภาพบนภูเขา	Proxy	-
15.4.2	(a) ดัชนีพื้นที่ภูเขาสีเขียว และ (b) สัดส่วนพื้นที่ภูเขาที่เสื่อมโทรม	TBP	-
15.5.1	ดัชนีบัญชีแดง (Red List Index)	Discard	เป็นการประเมินผล ระดับประเทศ
15.6.1	จำนวนประเทศที่มีการใช้กรอบทางกฎหมาย กรอบการบริหารงาน และกรอบเชิงนโยบายเพื่อให้แน่ใจว่า การแบ่งปันผลประโยชน์เป็นไปอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม	Discard	เป็นการประเมินผลระดับ นานาชาติ
15.7.1	สัดส่วนของสัตว์ป่าที่ถูกนำมาขายโดยการลักลอบล่าและค้าอย่างผิดกฎหมาย	Discard	ไม่สามารถปรับใช้ กับระดับจังหวัดได้
15.8.1	สัดส่วนประเทศที่มีการนำกฎหมายที่เกี่ยวข้องของประเศมาบังคับใช้ และมีการจัดสรรทรัพยากรอย่าง เพียงพอ ในการป้องกันหรือควบคุมชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกราน	Discard	เป็นการประเมินผลระดับ นานาชาติ
15.9.1	(a) จำนวนประเทศที่ได้ทำการกำหนดเป้าประสงค์ของประเศให้สอดคล้องกับ Aichi Biodiversity Target ลำดับที่ 2 ตามแผนยุทธศาสตร์ความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ. 2554-2563 เข้าไปในแผนยุทธศาสตร์ ระดับชาติด้านความหลากหลายทางชีวภาพ และแผนปฏิบัติการและการรายงานความก้าวหน้าใน เป้าประสงค์ดังกล่าว และ (b) การบูรณาการความหลากหลายทางชีวภาพเข้ากับระบบบัญชีและการ รายงานระดับประเทศ กำหนดให้เป็นการดำเนินการของระบบบัญชีเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อม (System of Environmental-Economic Accounting: SEEA)	Discard	เป็นการประเมินผลระดับ นานาชาติ
15.a.1	(a) ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (Official Development Assistant: ODA) ในการ อนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน (b) รายรับที่สร้างได้และทุน ทางการเงินที่ระดมโดยเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพ	Discard	เป็นการประเมินผลระดับ นานาชาติ

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ผลการจัดประเภทตัวชี้วัด	สาเหตุที่คัดออก
15.b.1	(a) ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (Official Development Assistant: ODA) ในการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน (b) รายรับที่สร้างได้และทุนทางการเงินที่ระดมโดยเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพ	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
15.c.1	สัดส่วนของสัตว์ป่าที่ถูกนำมาขายโดยการลักลอบล่าและค้าอย่างผิดกฎหมาย	Discard	ไม่สามารถปรับใช้กับระดับจังหวัดได้
16.1.1	จำนวนเหยื่อของการฆาตกรรมโดยเจตนา ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน จำแนกตามเพศ และอายุ	Proxy	-
16.1.2	การเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้ง ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน จำแนกตาม อายุ เพศ และสาเหตุการตาย	Localized	-
16.1.3	สัดส่วนของประชากรที่ได้รับความรุนแรงทางด้านร่างกาย จิตใจ หรือทางเพศในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา	Proxy	-
16.1.4	สัดส่วนประชากรที่รู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินบริเวณพื้นที่ที่อาศัยเพียงลำพังในเวลากลางคืน	Proxy	-
16.2.1	สัดส่วนของเด็กอายุ 1-17 ปี ที่เคยถูกทำร้ายทางร่างกาย และ/หรือข่มเหงทางจิตใจโดยผู้ดูแลในเดือนที่ผ่านมา	Proxy	-
16.2.2	จำนวนเหยื่อการค้ามนุษย์ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน จำแนกตามเพศ อายุ และรูปแบบการแสวงหาประโยชน์	Localized	-
16.2.3	สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงและชายอายุ 18-29 ปีที่เคยถูกระทำความรุนแรงทางเพศก่อนอายุ 18 ปี	TBP	-
16.3.1	สัดส่วนของเหยื่อความรุนแรงในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา ซึ่งได้รายงานการกระทำอันรุนแรงนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการในการแก้ปัญหาเหล่านี้	Proxy	-
16.3.2	สัดส่วนของผู้ต้องขังที่ศาลยังไม่พิพากษาต่อจำนวนผู้ต้องขังทั้งหมด	Localized	-
16.3.3	สัดส่วนของประชากรที่เคยประสบข้อพิพาทในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา และประชากรที่เคยเข้าถึงกลไกการระงับข้อพิพาททั้งที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ จำแนกตามประเภทของกลไก	TBP	-
16.4.1	มูลค่ารวมทั้งหมดของกระแสเข้าออกของเงินที่ผิดกฎหมาย (หน่วยเป็น ดอลลาร์สหรัฐ)	Discard	ไม่สามารถปรับใช้กับระดับจังหวัดได้
16.4.2	สัดส่วนของอาวุธที่ถูกยึดได้ ที่พบ หรือที่ยอมจำนนซึ่งแหล่งกำเนิดหรือบริบทที่ผิดกฎหมายถูกติดตามหรือกำหนดโดยหน่วยงานที่สอดคล้องกับเครื่องมือระหว่างประเทศ	Proxy	-

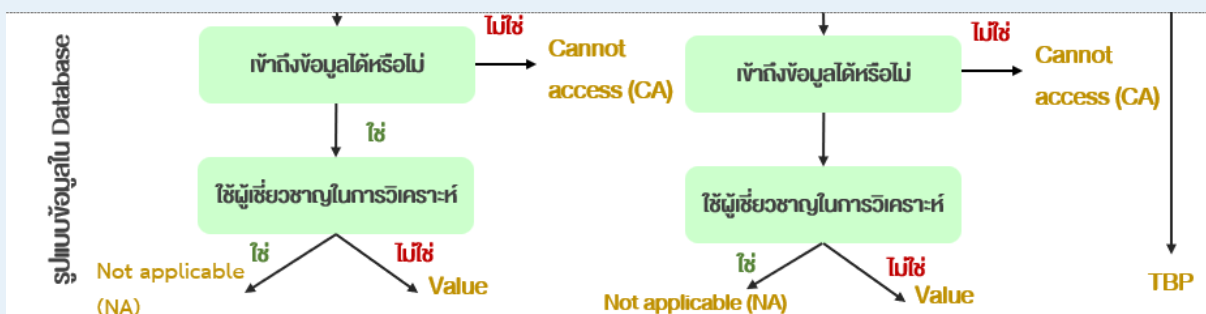
ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ผลการจัดประเภท ตัวชี้วัด	สาเหตุที่คัดออก
16.5.1	สัดส่วนของบุคคลที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างน้อย 1 ครั้ง เพื่อให้สินบนหรือถูกเรียกสินบน โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา	Proxy	-
16.5.2	สัดส่วนขององค์กรธุรกิจที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างน้อย 1 ครั้งเพื่อให้สินบน หรือถูกเรียกสินบน โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา	TBP	-
16.6.1	สัดส่วนของการใช้จ่ายภาครัฐขั้นพื้นฐานต่อจำนวนงบประมาณที่ได้รับอนุมัติแล้ว จำแนกตามหมวด (หรือจำแนกตามรหัสงบประมาณ หรือที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน)	Localized	-
16.6.2	สัดส่วนประชากรที่พึงพอใจกับการบริการสาธารณะครั้งสุดท้ายที่ตนได้ใช้บริการ	Proxy	-
16.7.1	สัดส่วนตำแหน่งในสถาบันของรัฐระดับชาติและระดับท้องถิ่น ซึ่งรวมถึง (a) สภานิติบัญญัติ (b) จัราชการพลเรือน และ (c) คณะตุลาการ เทียบกับการกระจายตัวระดับชาติ จำแนกตามเพศ อายุ ผู้พิการ และกลุ่มประชากร	TBP	-
16.7.2	สัดส่วนของประชากรที่เชื่อว่าการตัดสินใจนั้นมีความครอบคลุมและตอบสนอง จำแนกตามเพศ อายุ ความพิการ และกลุ่มประชากร	TBP	-
16.8.1	สัดส่วนของสมาชิก และสิทธิในการออกเสียงของประเทศกำลังพัฒนาในองค์กรระหว่างประเทศ	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
16.9.1	สัดส่วนของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ที่มีการแจ้งเกิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามอายุ	Localized	-
16.10.1	จำนวนคดีฆาตกรรม ลักพาตัว การถูกพราก การกักขังหน่วงเหนี่ยว การทรมานผู้สื่อข่าว บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับสื่อ สหภาพทางการค้าและผู้ให้ความช่วยเหลือด้านสิทธิมนุษยชนในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา	TBP	-
16.10.2	จำนวนประเทศที่มีรัฐธรรมนูญกฎหมายลำดับรอง และ/หรือนโยบายรองรับการเข้าถึงข้อมูลของสาธารณชน	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
16.a.1	จำนวนองค์กรอิสระด้านสิทธิมนุษยชนระดับชาติที่มีอยู่ และสอดคล้องกับหลักการปารีส (Paris Principles)	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ
16.b.1	สัดส่วนของประชากรที่รายงานว่ารู้สึกถูกเลือกปฏิบัติ หรือถูกล่วงละเมิดใน 12 เดือนที่ผ่านมา ตามข้อบัญญัติพื้นฐานของการห้ามเลือกปฏิบัติภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ	Proxy	-
17.1.1	ยอดรวมรายได้ภาครัฐ คิดเป็นสัดส่วนของ GDP จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้	Localized	-
17.1.2	สัดส่วนงบประมาณภายในประเทศที่จัดสรรจากภาษีภายในประเทศ	Localized	-

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ผลการจัดประเภท ตัวชี้วัด	สาเหตุที่คัดออก
17.2.1	ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนายอย่างเป็นทางการ (ODA) สุทธิ, ยอดรวม และที่ให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยคิดเป็นสัดส่วนรายได้มวลรวมประชาชาติ (GNI) ของ ผู้บริจาค OECD/คณะกรรมการความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนา	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
17.3.1	ทรัพยากรทางการเงินเพิ่มเติมที่ได้รับการระดมจากแหล่งที่หลากหลายไปยังประเทศกำลังพัฒนา	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
17.3.2	มูลค่าของการโอนเงินกลับประเทศ (เป็นสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐ) คิดเป็นสัดส่วนของยอดรวม GDP ทั้งหมด	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
17.4.1	การชำระหนี้คิดเป็นสัดส่วนของการส่งออกสินค้าและบริการ	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ
17.5.1	จำนวนประเทศที่ยอมรับและดำเนินการตามกฎหมายเกณฑ์การสนับสนุนการลงทุนเพื่อประเทศพัฒนาน้อยที่สุด	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
17.6.1	สมาชิกบรอดแบนด์อินเทอร์เน็ตประจำ (fixed Internet broadband) ต่อประชากร 100 คน จำแนกตามระดับความเร็ว	Localized	-
17.7.1	จำนวนเงินทุนรวมที่ได้รับอนุมัติให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาเพื่อสนับสนุนการพัฒนาการถ่ายทอด และการเผยแพร่เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
17.8.1	สัดส่วนของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	Localized	-
17.9.1	มูลค่าการให้ความช่วยเหลือทางการเงิน และทางเทคนิค (เป็นดอลลาร์) (รวมถึงความร่วมมือ เหนือ-ใต้-ใต้ และไตรภาคี) ที่ได้ให้คำมั่นไว้กับประเทศกำลังพัฒนา	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
17.10.1	ค่าเฉลี่ยของอัตราการเสียชีวิตก่อนวัยอันควรทั่วโลก	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
17.11.1	ส่วนแบ่งของการส่งออกในระดับสากลของประเทศกำลังพัฒนา และประเทศพัฒนาน้อยที่สุด	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
17.12.1	อัตราการเสียชีวิตก่อนวัยอันควรที่ถูกถ่วงน้ำหนักที่ประเทศกำลังพัฒนา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก เพชฌัญอยู่	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ผลการจัดประเภท ตัวชี้วัด	สาเหตุที่คัดออก
17.13.1	ผังติดตามเศรษฐกิจมหภาค (Macroeconomic Dashboard)	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ
17.14.1	จำนวนประเทศที่มีกลไกเสริมสร้างนโยบายให้มีความสอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
17.15.1	ขอบเขตการใช้กรอบผลลัพธ์และเครื่องมือการวางแผนที่ประเทศเป็นเจ้าของโดยผู้ให้ความร่วมมือเพื่อการพัฒนา	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ
17.16.1	จำนวนประเทศที่รายงานความก้าวหน้าเกี่ยวกับกรอบแผนงานประเมินผลที่มีประสิทธิภาพด้านการพัฒนาของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย ที่สนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
17.17.1	จำนวนเงินดอลลาร์สหรัฐที่เห็นชอบให้ใช้ในโครงการความร่วมมือภาครัฐ-เอกชน และประชาสังคม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	Localized	-
17.18.1	ตัวชี้วัดด้านศักยภาพทางสถิติสำหรับการติดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	Discard	เป็นการประเมินผลระดับประเทศ
17.18.2	จำนวนประเทศที่มีกฎหมายสถิติของประเทศ ที่สอดคล้องกับหลักการพื้นฐานของสถิติทางการ	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
17.18.3	จำนวนประเทศที่มีแผนสถิติระดับประเทศที่ได้รับเงินทุนอย่างเต็มที่ และอยู่ระหว่างดำเนินการให้บรรลุจำนวนตามแหล่งเงินทุน	Discard	เป็นการประเมินผลระดับนานาชาติ
17.19.1	มูลค่าเงินดอลลาร์ของทรัพยากรที่ใช้ในการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านสถิติในประเทศกำลังพัฒนา	TBP	-
17.19.2	สัดส่วนของประเทศที่ (a) มีการจัดทำสำมะโนประชากรและเคหะอย่างน้อยหนึ่งครั้งในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา และ (b) บรรลุการจดทะเบียนเกิด 100 เปอร์เซ็นต์ และ จดทะเบียนการตาย 80 เปอร์เซ็นต์	Localized	-

1.2 ความมีอยู่ของฐานข้อมูลสำหรับติดตามผลการดำเนินงานของตัวชี้วัด

หลังจากได้ตัวชี้วัดที่เหมาะสมสำหรับการติดตามและประเมินผลในระดับจังหวัดแล้ว ขั้นตอนต่อมาคือการพิจารณาความมีอยู่ของฐานข้อมูลสำหรับติดตามผลการดำเนินงาน โดยในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมแหล่งข้อมูลที่ได้จากการประชุมรับฟังความคิดเห็นของหน่วยงานในระดับจังหวัด และการสัมภาษณ์เชิงลึกหน่วยงานภาครัฐ ทำให้ได้แหล่งข้อมูลสำหรับดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดต่าง ๆ ข้อมูลที่ได้ ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูลสำหรับตัวชี้วัดย้อนหลังอย่างต่ำ 10 ปี (ระหว่างปี 2556 – 2566) อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยยังพบข้อจำกัดบางประการเกี่ยวกับข้อมูลที่พบ ทั้งสำหรับตัวชี้วัดที่ประยุกต์ใช้ได้ (Localized indicator) และตัวชี้วัดทดแทน (Proxy indicator) ดังนี้

- **ข้อมูลเข้าถึงไม่ได้:** เนื่องจากข้อมูลที่จัดเก็บโดยหน่วยงานภาครัฐบางส่วน ไม่สามารถเข้าถึงได้อย่างสาธารณะบนฐานข้อมูลแบบเปิด (Open data) ทำให้การเก็บข้อมูลสำหรับตัวชี้วัดบางส่วนไม่สามารถทำได้ ทั้งนี้ หากผู้วิจัยทราบว่ามีการรวบรวมการติดตามและประเมินผลตัวชี้วัดโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับระเบียบวิธีขององค์การสหประชาชาติ แต่ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ จะดำเนินการกรอกข้อมูลว่า “ไม่สามารถเข้าถึงได้ (Cannot access - CA)”
- **ข้อมูลยังไม่สามารถนำมาใช้ได้ทันที:** ในบางตัวชี้วัด ซึ่งมีระเบียบวิธีในการจัดเก็บข้อมูลที่ซับซ้อน จำเป็นต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามระเบียบวิธีขององค์การสหประชาชาติเชิงลึก ข้อมูลในลักษณะนี้ แม้สามารถเข้าถึงได้อย่างสาธารณะ แต่จะยังไม่สามารถนำมาใช้ได้เลยโดยตรง ต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป ทั้งนี้ หากพบข้อมูลในลักษณะดังกล่าว ผู้วิจัยจะดำเนินการกรอกข้อมูลว่า “ไม่สามารถใช้งานได้ (Not applicable - NA)”

2. การเลือกใช้ฐานข้อมูลสำหรับตัวชี้วัด SDG

สืบเนื่องจากการพิจารณาความมีอยู่ของฐานข้อมูลสำหรับติดตามผลการดำเนินงานของตัวชี้วัด ในหัวข้อ 1.2 ทำให้อาจพบฐานข้อมูลที่มีศักยภาพสำหรับการติดตามและประเมินผลมากกว่า 1 ฐานข้อมูล จึงจำเป็นต้องมีการพิจารณาเลือกฐานข้อมูลที่เหมาะสมที่สุด ทั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาศักยภาพของฐานข้อมูลจาก 3 หลักการดังนี้

1. ฐานข้อมูลมีระเบียบวิธีในการเก็บข้อมูลแบบเดียวกันทั้งในระดับประเทศ และระดับจังหวัด

ผู้วิจัยเลือกใช้ฐานข้อมูลที่มีการจัดเก็บข้อมูลทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด ด้วยระเบียบวิธีเดียวกันเป็นหลัก เพื่อให้ข้อมูลที่น่ามาใช้ติดตามและประเมินผล เป็นข้อมูลที่สามารถเปรียบเทียบผลการดำเนินงานระหว่างจังหวัด และเปรียบเทียบกับค่าของประเทศได้ ดังนั้น ฐานข้อมูลส่วนใหญ่ที่เลือกใช้ในการจัดทำรายงานฉบับนี้ จึงเป็นฐานข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐส่วนกลางซึ่งมีการเก็บข้อมูลในระดับประเทศและระดับจังหวัดเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม การใช้ข้อมูลจากฐานข้อมูลของท้องถิ่น (เช่น ข้อมูลเปิดของกรุงเทพมหานคร และข้อมูลบัญชีภาครัฐ หรือ Government Data Catalog ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ที่รวบรวมแหล่งข้อมูลท้องถิ่นในจังหวัด) จะเป็นประโยชน์ต่อการติดตามและประเมินผลตัวชี้วัดในอนาคตได้เช่นกัน หากไม่พบฐานข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐส่วนกลาง

2. เป็นฐานข้อมูลที่มีความเป็นทางการ

ผู้วิจัยเลือกใช้ฐานข้อมูลที่มีความเป็นทางการ โดยจำเป็นต้องเป็นฐานข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐ ที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในประเด็นการพัฒนาที่ยั่งยืน มีการเปิดเผยถึงแนวทางการจัดเก็บข้อมูล และมีการจัดเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้กระบวนการติดตามและประเมินผลสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง และใช้อ้างอิงในระดับสากลได้

3. เป็นฐานข้อมูลที่สอดคล้องกับระเบียบวิธีขององค์การสหประชาชาติมากที่สุด

ในบางกรณี อาจพบฐานข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐที่สอดคล้องกับหลักการในข้อ 1 และ 2 มากกว่า 1 ฐานข้อมูลสำหรับบางตัวชี้วัด ดังนั้น ผู้วิจัยจะคัดเลือกฐานข้อมูลที่มีระเบียบวิธีการเก็บข้อมูลที่ใกล้เคียงกับระเบียบวิธีขององค์การสหประชาชาติ เพื่อให้การติดตามและประเมินผลสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

3. การติดตามและประเมินผลตัวชี้วัด SDG

สำหรับการติดตามและประเมินผลตัวชี้วัด SDG ในรายงานฉบับนี้ ผู้วิจัยได้ใช้การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานระดับจังหวัดกับการดำเนินงานระดับประเทศ โดยใช้ค่าเฉลี่ยย้อนหลัง 10 ปี (ระหว่างปี 2556 – 2566) หรือเฉพาะปีที่มีข้อมูล โดยแบ่งระดับของผลการดำเนินงานออกเป็น 4 ระดับคือ

- ระดับ 4: สูงกว่าค่าประเทศ
- ระดับ 3: ต่ำกว่าค่าประเทศไม่เกินร้อยละ 10
- ระดับ 2: ต่ำกว่าค่าประเทศระหว่างร้อยละ 10 ถึงร้อยละ 20
- ระดับ 1: ต่ำกว่าค่าประเทศมากกว่าร้อยละ 20

ทั้งนี้ การจัดระดับดังกล่าว สอดคล้องกับแนวทางการจัดระดับการพัฒนาของจังหวัดตามรายงาน “ตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด” ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

อย่างไรก็ตาม การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของตัวชี้วัด ยังสามารถดำเนินการได้สำหรับตัวชี้วัดที่มีการกำหนดค่าเป้าหมายในระดับประเทศหรือระดับจังหวัด ซึ่งการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของจังหวัดกับค่าเป้าหมายเหล่านี้ จะสามารถสะท้อนระดับการพัฒนาของตัวชี้วัดได้เช่นกัน อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยยังไม่ได้ดำเนินการเปรียบเทียบในลักษณะดังกล่าว เนื่องจากตัวชี้วัดส่วนใหญ่ยังขาดการกำหนดค่าเป้าหมาย ตัวอย่างของตัวชี้วัดที่มีการกำหนดค่าเป้าหมาย เป็นไปตามรายละเอียดในตารางที่ ผ-2

ดังนั้น การกำหนดค่าเป้าหมายสำหรับแต่ละตัวชี้วัด จะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานในระดับจังหวัดมีความครอบคลุมมากขึ้นในอนาคต

ตารางที่ ผ-2: ตัวอย่างตัวชี้วัดที่มีการกำหนดค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	แหล่งอ้างอิง
2.4.1 สัดส่วนของพื้นที่เกษตรที่มีการทำการเกษตรแบบยั่งยืน	7.5 ล้านไร่ และ 10 ล้านไร่ ภายในปี 2568 และ 2573 ตามลำดับ	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
3.1.1 อัตราส่วนการตายของมารดาต่อการเกิดมีชีพ 100,000 คน	17 ต่อการเกิดมีชีพแสนคน	กระทรวงสาธารณสุข
3.2.2 อัตราตายของการรุกราน (การตายต่อการเกิด 1,000 คน)	3.6 ต่อการเกิดมีชีพพันคน	กระทรวงสาธารณสุข
3.3.2 อัตราการเกิดโรคโควิด-19 ต่อประชากร 100,000 คน	88 แสนประชากร ในปี 2564	กระทรวงสาธารณสุข
3.6.1 อัตราผู้เสียชีวิตจากการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนน	12 คนต่อแสนประชากร ในปี 2570	ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	แหล่งอ้างอิง
6.3.1 สัดส่วนของน้ำเสียจากครัวเรือนและอุตสาหกรรมที่ได้รับการบำบัดอย่างปลอดภัย	ลดลงครึ่งหนึ่ง	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
7.2.1 ส่วนแบ่งการใช้พลังงานทดแทนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายทั้งสิ้น	ร้อยละ 30 ในปี 2580	สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน
8.2.1 อัตราการเติบโตรายปีของรายได้ที่แท้จริงต่อประชากรผู้มีงานทำ	ร้อยละ 2.5 ต่อปี	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
11.6.2 ระดับค่าเฉลี่ยทั้งปีของฝุ่นละอองขนาดเล็ก (เช่น PM2.5 และ PM10) ในเขตเมือง (ถ่วงน้ำหนักกับประชากร)	PM 2.5 ไม่เกิน 50 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร	กรมควบคุมมลพิษ
13.2.2 ผลรวมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อปี	ลดลงร้อยละ 40 ภายในปี 2580	กรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม
14.5.1 ขอบเขตของพื้นที่คุ้มครองที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ทางทะเล	ร้อยละ 10 ในปี 2563	กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

Funded by
the European Union

ภาคผนวก 2

จังหวัดนราธิวาส

ภาคผนวก: รายละเอียดตัวชี้วัด ชื่อชุดข้อมูล บทวิเคราะห์และข้อเสนอแนะรายตัวชี้วัด

SDG 1 ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	องค์กร
1.2.1	สัดส่วนประชากรที่อยู่ต่ำกว่าเส้นความยากจน	สัดส่วนคนจน เมื่อวัดด้วยรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค จำแนกตามจังหวัด	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
1.2.2	สัดส่วนของผู้ชาย, ผู้หญิง และเด็กในทุกช่วงวัยที่ยากจน ในทุกมิติ ตามนิยามของประเทศ	TPMAP	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ
1.3.1	สัดส่วนของประชากรที่ได้รับความคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐาน จำแนกตามเพศ แยกเป็นเด็ก ผู้ว่างงาน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ หญิงตั้งครรภ์ เด็กเกิดใหม่ เหยื่อที่ได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน คนยากจนและคนที่อยู่ในสถานะเปราะบาง	สัดส่วนแรงงานที่มีสวัสดิการ	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
1.4.1	สัดส่วนของประชากรอาศัยในครัวเรือนที่เข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน	-	-
1.4.2	สัดส่วนของประชากรผู้ใหญ่ที่มีเอกสารสิทธิ์ใน (a) ที่ดินถูกต้องตามกฎหมายรับรองการถือครองที่ดิน และ (b) ประชากรเหล่านี้ทราบถึงสิทธิของตนในที่ดินที่ตนถือครอง จำแนกตามเพศ และประเภทการถือครอง	สัดส่วนของประชากรที่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดิน	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
1.5.1	จำนวนผู้เสียชีวิต สูญหาย และผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง อันเป็นผลมาจากภัยพิบัติต่อประชากร 100,000 คน	(a) มูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติ (b) -	(a) สำนักงานสถิติแห่งชาติ (b) -
1.5.2	การสูญเสียทางเศรษฐกิจโดยตรงอันมีผลต่อ GDP โลก	การสูญเสียทางเศรษฐกิจโดยตรงอันมีผลต่อ GDP โลก (a) ความเสียหายที่เกิดกับโครงสร้างพื้นฐาน และ (b) จำนวนการบริการพื้นฐานที่หยุดชะงักอันเป็นผลมาจากภัยพิบัติ	สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ข้อมูล	องค์กร
1.5.3	จำนวนประเทศที่ใช้และดำเนินการตามยุทธศาสตร์ของประเทศด้านการลดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากภัยพิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแผนงานเชิงใดด้านการลดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากภัยพิบัติ พ.ศ. 2558-2573	-	-
1.5.4	สัดส่วนของรัฐบาลท้องถิ่นที่ใช้และดำเนินการตามยุทธศาสตร์ท้องถิ่น ด้านการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศในเรื่องการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ	-	-
1.b.1	การใช้จ่ายทางสังคมเพื่อสนับสนุนคนจน	-	-

จากการพิจารณาผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดในเป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 1 ของจังหวัดนราธิวาสมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ผลการดำเนินงานที่สูงกว่าค่าประเทศ	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 4	1.4.2	จังหวัดนราธิวาสมีสัดส่วนของประชากรที่มีเอกสารสิทธิในที่ดินลดลงระหว่างปี 2559-2561 ก่อนจะเพิ่มสูงขึ้นในปี 2562-2563 ทั้งนี้ ค่าเฉลี่ยข้อมูลย้อนหลังที่ร้อยละ 88.68 ต่ำกว่าผลสัมฤทธิ์ระดับประเทศราวร้อยละ 7

ผลการดำเนินงานที่ต่ำกว่าค่าประเทศระหว่าง ร้อยละ 10 ถึงร้อยละ 20	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 2	1.2.2	จังหวัดนราธิวาสมีสัดส่วนคนจนเป้าหมายลดลงอย่างต่อเนื่อง จากร้อยละ 20.74 ในปี 2560 เป็นร้อยละ 8.84 ในปี 2562 อย่างไรก็ดี ค่าเฉลี่ยข้อมูลย้อนหลังที่ร้อยละ 11.09 ยังเป็นผลลัพธ์ที่ต่ำกว่าระดับประเทศราวร้อยละ 17

ผลการดำเนินงานที่ต่ำกว่าค่าประเทศ เกินร้อยละ 20	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 1	1.2.1	จังหวัดนราธิวาสมีสัดส่วนคนจนเมื่อวัดด้านรายจ่ายลดลงต่อเนื่อง จากร้อยละ 37.44 ในปี 2559 ลดลงเป็นร้อยละ 19.25 ในปี 2565 อย่างไรก็ดี ค่าเฉลี่ยที่ร้อยละ 28.74 ยังคงเป็นสัดส่วนที่ต่ำกว่าผลลัพธ์ระดับประเทศ
	1.3.1	จังหวัดนราธิวาสมีสัดส่วนแรงงานที่มีสวัสดิการเพิ่มสูงขึ้นเล็กน้อย จากร้อยละ 13.70 ในปี 2558 เพิ่มเป็นร้อยละ 16.83 ในปี 2563 ทั้งนี้ ข้อมูลปี 2564 พุ่งขึ้นสูงถึงร้อยละ 97.29 ซึ่งอาจเป็นผลทางนโยบายเฉพาะอย่าง หรือวิธีการจัดเก็บข้อมูล อย่างไรก็ดี ค่าเฉลี่ยที่ร้อยละ 34.47 ยังเป็นผลลัพธ์ที่ต่ำกว่าผลลัพธ์ระดับประเทศราวร้อยละ 25
	1.5.1	จังหวัดนราธิวาสมีประชากรที่ประสบภัยพิบัติผ่นพวน ขึ้นอยู่กับการเกิดเหตุภัยพิบัติในแต่ละปี ทั้งนี้ ค่าเฉลี่ยข้อมูลที่ 8,001.46 คนต่อแสนประชากร เป็นตัวเลขที่ต่ำกว่าผลลัพธ์ระดับประเทศถึงร้อยละ 196 สะท้อนการจัดการภัยพิบัติของจังหวัดที่ยังเป็นประเด็นท้าทาย

ตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะ
มีการจัดเก็บข้อมูลของตัวชี้วัดแต่ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลสาธารณะได้ จังหวัดนราธิวาสควรประสานงานเพื่อขอข้อมูลหรือหน่วยงานเจ้าของข้อมูลควรเปิดเผยข้อมูลแบบสาธารณะ	1.4.1	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการจัดเก็บข้อมูล “สัดส่วนของประชากรที่เข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน” ซึ่งเป็นข้อมูลที่ไม่เปิดเผยต่อสาธารณะ
	1.5.2 (b)	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีการจัดเก็บ “สถิติสิ่งแวดล้อม” ซึ่งเป็นข้อมูลที่ไม่เปิดเผยต่อสาธารณะ
ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลสำหรับตัวชี้วัด ควรมีการศึกษานิยาม ระเบียบวิธี และแนวทางในการจัดเก็บข้อมูล	1.5.3, 1.5.4	จำเป็นต้องมีการพัฒนาแนวทางการติดตามและประเมินผล โดยพิจารณาแผนด้านการรับมือภัยพิบัติของจังหวัดนราธิวาสในปัจจุบันว่าสอดคล้องกับกรอบแผนงานเช่นใดด้านการลดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากภัยพิบัติ พ.ศ. 2558-2573 หรือไม่
	1.b.1	จำเป็นต้องมีการพัฒนาแนวทางการติดตามและประเมินผล โดยพิจารณาจัดประเภทและรวบรวมยอดงบประมาณด้านการศึกษา สาธารณสุข และการให้เงินโดยตรงแก่คนยากจน

ตัวชี้วัดที่ 1.5.2 การสูญเสียทางเศรษฐกิจโดยตรงอันมีผลต่อ GDP โลก (a) ความเสียหายที่เกิดกับโครงสร้างพื้นฐาน ไม่สามารถเปรียบเทียบกับผลการดำเนินงานในระดับประเทศได้ เนื่องจากค่าประเทศเป็นผลรวมของจังหวัด โดยจังหวัดมีความสูญเสียเฉลี่ยปี 2556 – 2566 อยู่ที่ 135.45 ล้านบาทต่อปี

SDG 2 ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหาร และยกระดับโภชนาการ รวบรวมส่งเสริมเกษตรกรรมแบบยั่งยืน

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	องค์กร
2.1.1	ความชุกของภาวะการขาดสารอาหาร	-	-
2.1.2	ความชุกของความไม่มั่นคงทางอาหารระดับปานกลางหรือรุนแรง ในประชากร โดยใช้ขนาดของประสบการณ์ด้านความไม่มั่นคงทางอาหาร (FIES)	-	-
2.2.1	ความชุกของภาวะเตี้ยแคระแกร็น	ความชุกของภาวะเตี้ยแคระแกร็น	สำนักงานสถิติแห่งชาติ และ UNICEF
2.2.2 (a)	ความชุกของภาวะทุพโภชนาการ (ภาวะอ้วน)	ความชุกของภาวะทุพโภชนาการ (อ้วน)	สำนักงานสถิติแห่งชาติ และ UNICEF
2.2.2 (b)	ความชุกของภาวะทุพโภชนาการ (ภาวะผอมแห้ง)	ความชุกของภาวะทุพโภชนาการ (ผอมแห้ง)	สำนักงานสถิติแห่งชาติ และ UNICEF
2.2.3	ความชุกของโรคโลหิตจางในสตรีอายุ 15 ถึง 49 ปี จำแนกตามสถานะการตั้งครรภ์	ร้อยละของหญิงตั้งครรภ์ มีภาวะโลหิตจาง	กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข
2.3.1	ปริมาณการผลิตต่อหน่วยแรงงาน จำแนกตามขนาดกิจการของการทำการเกษตร/เลี้ยงสัตว์/การป่าไม้	มูลค่าการผลิตภาคการเกษตรต่อหน่วยแรงงาน	1) สำนักงานสถิติแห่งชาติ 2) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
2.3.2	รายได้เฉลี่ยของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก จำแนกตามเพศ และสถานะของชาวพื้นเมือง (เพื่อแยกชนพื้นเมือง หรือ ชนเผ่า)	-	-
2.4.1	สัดส่วนของพื้นที่เกษตรที่มีการทำการเกษตรแบบยั่งยืน	-	-
2.5.1 (a)	จำนวนพันธุกรรมของพืชเพื่ออาหารและการเกษตรที่ได้รับการอนุรักษ์ในสถานที่สำหรับอนุรักษ์ทั้งในระยะกลางและระยะยาว	-	-

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ข้อมูล	องค์กร
2.5.1 (b)	จำนวนพันธุ์กรรมของสัตว์เพื่ออาหารและการเกษตรที่ได้รับการอนุรักษ์ในสถานที่สำหรับอนุรักษ์ทั้งในระยะกลางและระยะยาว	-	-
2.a.1	ดัชนีการเตรียมความพร้อมทางการเกษตรต่อค่าใช้จ่ายภาครัฐ	-	-
2.c.1	ตัวชี้วัดราคาอาหารที่ผิดปกติ	-	-

จากการพิจารณาผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดในเป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 2 ของจังหวัดนราธิวาสมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ผลการดำเนินงานที่สูงกว่าค่าประเทศ	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 4	2.2.2 (b)	จังหวัดนราธิวาสมีความชุกของภาวะอ้วนเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปีในแนวโน้มที่สูงขึ้นต่อเนื่อง อย่างไรก็ดี ค่าเฉลี่ยจากข้อมูลย้อนหลังที่ร้อยละ 6.27 เป็นผลลัพธ์ที่ดีกว่าระดับประเทศราวร้อยละ 33.57

ผลการดำเนินงานที่ต่ำกว่าค่าประเทศระหว่างร้อยละ 10 ถึงร้อยละ 20	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 2	2.2.3	จังหวัดนราธิวาสมีสัดส่วนหญิงตั้งครรภ์ที่มีภาวะโลหิตจางลดลงต่อเนื่องจากร้อยละ 20.92 ในปี 2561 ลดลงเป็นร้อยละ 15.37 ในปี 2565 อย่างไรก็ดี ค่าเฉลี่ยที่ร้อยละ 17.07 ยังเป็นผลลัพธ์ที่สูงกว่าค่าระดับประเทศราวร้อยละ 12.50

ผลการดำเนินงานที่ต่ำกว่าค่าประเทศระหว่าง ร้อยละ 10 ถึงร้อยละ 20	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
	2.3.1	จังหวัดนราธิวาสมีมูลค่าการผลิตภาคการเกษตรต่อหน่วยแรงงานที่ค่อนข้างผันผวน โดยค่าเฉลี่ยที่ 89,677.20 บาท/คน เป็นผลลัพธ์ที่น้อยกว่าระดับประเทศราวร้อยละ 18

ผลการดำเนินงานที่ต่ำกว่าค่าประเทศ มากกว่าร้อยละ 20	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 1	2.2.1	จังหวัดนราธิวาสมีความชุกของภาวะเตี้ยแคระแกร็นในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ลดลงต่อเนื่อง จากร้อยละ 29 ในปี 2558 ลดลงเป็นร้อยละ 20.20 ในปี 2565 อย่างไรก็ตาม ค่าเฉลี่ยที่ร้อยละ 24.37 ยังเป็นผลลัพธ์ที่แย่กว่าระดับประเทศถึงร้อยละ 101.38
	2.2.2 (a)	จังหวัดนราธิวาสมีความชุกของภาวะพอมแห้งในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปีในแนวนอนที่สูงขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 13.97

ตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะ
ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวชี้วัดสำหรับ จังหวัดนราธิวาส หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควร จัดเก็บข้อมูลเพิ่มเติม	2.1.1	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดำเนินการจัดเก็บข้อมูล อย่างไรก็ตามพบว่า มีการดำเนินการจัดเก็บเพียงข้อมูลระดับประเทศและ กรุงเทพมหานครเท่านั้น ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในจังหวัดนราธิวาสอาจจะต้อง พิจารณาดำเนินการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าวเพิ่มเติม

ตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะ
มีการจัดเก็บข้อมูลของตัวชี้วัดแต่ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลสาธารณะได้ จังหวัดนราธิวาสควรประสานงานเพื่อขอข้อมูลหรือหน่วยงานเจ้าของข้อมูลควรเปิดเผยข้อมูลแบบสาธารณะ	2.3.2	สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร มีการจัดเก็บข้อมูล “รายได้เงินสดเกษตรกร” ในฐานข้อมูลระบบบัญชีข้อมูลของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ซึ่งเป็นข้อมูลที่เปิดเผยเฉพาะในระดับประเทศ จังหวัดนราธิวาสต้องดำเนินการประสานงานเพื่อขอข้อมูลต่อไป
ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลสำหรับตัวชี้วัด ควรมีการศึกษานิยาม ระเบียบวิธี และแนวทางในการจัดเก็บข้อมูล	2.1.2, 2.4.1, 2.5.1 และ 2.a.1	จำเป็นต้องมีการพัฒนาแนวทางการติดตามและประเมินผลใหม่ที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป
มีการจัดเก็บข้อมูลของตัวชี้วัดแต่จำเป็นต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญในการรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม ควรมีการศึกษาในเชิงลึกเพื่อแสดงผลข้อมูลต่อไป	2.c.1	ตัวชี้วัดราคาอาหารที่ผิดปกติ คำนวณจากข้อมูลราคาอาหารในลักษณะอนุกรมเวลา ซึ่งจำเป็นต้องมีการคำนวณดัชนีดังกล่าวจากข้อมูลราคาอาหารจังหวัดนราธิวาสต่อไป

SDG 3 สร้างหลักประกันให้คนมีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับคนทุกวัย

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	องค์กร
3.1.1	อัตราส่วนการตายของมารดาต่อการเกิดมีชีพ 100,000 คน	อัตราส่วนการตายของมารดาต่อการเกิดมีชีพ 100,000 คน	กระทรวงสาธารณสุข
3.1.2	สัดส่วนของการคลอดบุตรที่ได้รับการดูแลโดยบุคลากรด้านสาธารณสุขที่มีความชำนาญ	-	-
3.2.1	อัตราการตายของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี (อัตราการตายต่อการเกิด 1,000 คน)	อัตราการตายของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี (อัตราการตายต่อการเกิด 1,000 คน)	กระทรวงสาธารณสุข
3.2.2	อัตราตายของการก่อกำเนิด (การตายต่อการเกิด 1,000 คน)	-	-
3.3.1	จำนวนผู้ติดเชื้อ HIV รายใหม่ต่อประชากรที่ไม่ติดเชื้อ 1,000 คน จำแนกตามเพศ อายุ และประชากรหลัก	การประมาณการณ์จำนวนผู้ติดเชื้อ HIV การประมาณการณ์ประชากรกลุ่มหลักที่เสี่ยงติดเชื้อ HIV	กระทรวงสาธารณสุข
3.3.2	อัตราการเกิดโรคฉี่หนูต่อประชากร 100,000 คน	-	-
3.3.3	อัตราการเกิดโรคมาลาเรียต่อประชากร 1,000 คน	อัตราการเกิดโรคไข้มาลาเรียต่อประชากรพันคน	กระทรวงสาธารณสุข
3.3.4	อัตราการเกิดโรคไวรัสตับอักเสบบี ต่อประชากร 100,000 คน	อัตราการเกิดโรคไวรัสตับอักเสบบี ต่อประชากร 100,000 คน	กระทรวงสาธารณสุข
3.3.5	จำนวนผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือในการป้องกันโรคเอดส์ที่ถูกละเลย	-	-
3.4.1	อัตราการตายของผู้ที่เป็นโรคหัวใจและหลอดเลือด โรคเมะเร็ง โรคเบาหวาน หรือโรคระบบทางเดินหายใจเรื้อรัง	-	-
3.4.2	อัตราการฆ่าตัวตาย	อัตราการฆ่าตัวตายต่อประชากรหนึ่งแสนคน ตามสถานที่เสียชีวิต	กระทรวงสาธารณสุข
3.5.1	ความครอบคลุมของการรักษา (การรักษาโดยใช้ยาทางจิตเวชและการฟื้นฟูสมรรถภาพ และบริการการติดตามผลการรักษา) สำหรับผู้ใช้สารเสพติด	ร้อยละของผู้ป่วยยาเสพติดที่ได้รับจำหน่ายครบตามเกณฑ์	กระทรวงสาธารณสุข

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	องค์กร
3.5.2	ปริมาณการบริโภคแอลกอฮอล์ต่อผู้บริโภค (อายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป) ในหน่วยลิตรแห่งแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ ภายใน 1 ปีปฏิทิน	-	-
3.6.1	อัตราผู้เสียชีวิตจากการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนน	อัตราผู้เสียชีวิตจากการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนน	กระทรวงสาธารณสุข
3.7.1	สัดส่วนของหญิงวัยเจริญพันธุ์ (อายุ 15-49 ปี) ซึ่งต้องการการวางแผนครอบครัวมีความรู้สึกพึงพอใจกับการใช้วิธีสมัยใหม่	-	-
3.7.2	อัตราการคลอดบุตรในหญิงวัยรุ่นอายุ (10-14 ปี, 15-19 ปี) ต่อผู้หญิงกลุ่มอายุดังกล่าว 1,000 คน	-	-
3.8.1	ความครอบคลุมของบริการด้านสุขภาพที่จำเป็น	ร้อยละความครอบคลุมสิทธิในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ	สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
3.8.2	สัดส่วนของประชากรที่มีค่าใช้จ่ายของครัวเรือนส่วนใหญ่ไปในเรื่องของสุขภาพเป็นร้อยละของค่าใช้จ่ายหรือรายได้ทั้งสิ้นของครัวเรือน	-	-
3.9.1	อัตราการตายที่เกิดจากมลพิษทางอากาศในบ้านเรือนและในบรรยากาศ	อัตราป่วยโรกระบบทางเดินหายใจที่ระบุว่าจะเกิดจากมลพิษสิ่งแวดล้อม	กระทรวงสาธารณสุข
3.9.2	อัตราการตายที่เกิดจากน้ำ สุขาภิบาลที่ไม่ปลอดภัย และไม่มีสุขลักษณะ (เปิดรับปัญหาน้ำ, สุขาภิบาลและสุขลักษณะที่ไม่ปลอดภัยสำหรับทุกคน)	-	-
3.9.3	อัตราการตายที่เกิดจากการได้รับสารพิษโดยไม่ตั้งใจ	-	-
3.a.1	ความชุกของผู้ที่สูบบุหรี่ในปัจจุบันในกลุ่มคนที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่มีการปรับมาตรฐานอายุ	-	-
3.b.1	สัดส่วนของประชากรเป้าหมายที่ได้รับการครอบคลุมด้วยวัคซีนทั้งหมดที่รวมไว้ในโครงการของประเทศ	-	-
3.b.3	สัดส่วนของสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขภาพที่มีชุดหลักของความจำเป็นทางการแพทย์ที่สำคัญและสามารถหาได้บนพื้นฐานของความยั่งยืน	-	-

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	องค์กร
3.c.1	ความหนาแน่นและการกระจายตัวของบุคลากรด้านสาธารณสุข	สัดส่วนเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ต่อประชากร	กระทรวงสาธารณสุข
3.d.2	ร้อยละของการติดเชื้อในกระแสเลือดจากเชื้อดื้อยาที่เลือกพิจารณา	-	-

จากการพิจารณาผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดในเป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 3 ของจังหวัดนราธิวาส พบว่า

ผลการดำเนินงานที่สูงกว่าค่าประเทศ	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 4	3.3.1	ในช่วงการพัฒนาดังแต่ปี 2556-2566 จังหวัดนราธิวาสมีจำนวนผู้ติดเชื้อ HIV รายใหม่ ที่มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง จะเห็นได้จากในปี 2556 มีจำนวนผู้ติดเชื้อรายใหม่เท่ากับ 0.0338 คนต่อพันประชากร ลดลงเหลือ 0.0080 คนต่อพันประชากร ในปี 2566
	3.3.3	ในช่วงการพัฒนาดังแต่ปี 2556-2564 จังหวัดนราธิวาสมีอัตราการเกิดโรคมะเร็ง ที่มีแนวโน้มลดลง จะเห็นได้จากในปี 2556 มีอัตราการเกิดโรคเท่ากับ 0.1247 คนต่อพันประชากร ลดลงเหลือ 0.0074 คนต่อพันประชากร ในปี 2564 โดยลดลงจากเดิมประมาณ 0.1173 คนต่อพันประชากร
	3.3.4	ในช่วงการพัฒนาดังแต่ปี 2556-2564 จังหวัดนราธิวาสมีอัตราการเกิดโรคไวรัสตับอักเสบบี ที่มีแนวโน้มลดลง จะเห็นได้จากในปี 2556 มีอัตราการเกิดโรคเท่ากับ 8.01 คนต่อแสนประชากร ลดลงเหลือ 0.87 คนต่อแสนประชากร ในปี 2564 โดยลดลงจากเดิมประมาณ 7.14 คนต่อแสนประชากร
	3.4.2	ในช่วงการพัฒนาดังแต่ปี 2556-2565 จังหวัดนราธิวาสมีอัตราการฆ่าตัวตาย ที่มีแนวโน้มที่ค่อนข้างผันผวน จะเห็นได้จากในช่วงปี 2556-2561 มีอัตราการฆ่าตัวตายที่

ผลการดำเนินงานที่สูงกว่าค่าประเทศ	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
		มีแนวโน้มลดลง โดยลดลงประมาณ 0.95 คนต่อแสนประชากร ในขณะที่ในช่วงปี 2561-2565 มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยเพิ่มขึ้นประมาณ 0.36 คนต่อแสนประชากร
	3.5.1	ในช่วงการพัฒนาดังแต่ปี 2558-2565 จังหวัดนราธิวาสมีความครอบคลุมของการรักษาสำหรับผู้ที่ใช้สารเสพติด ที่มีแนวโน้มค่อนข้างผันผวน ทำให้ไม่สามารถสรุปแนวโน้มการพัฒนาของจังหวัดได้อย่างชัดเจน อย่างไรก็ตามในการดำเนินงานในช่วงปี 2558-2565 มีความครอบคลุมของการรักษาสำหรับผู้ที่ใช้สารเสพติดเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 66.88
	3.6.1	ในช่วงการพัฒนาดังแต่ปี 2556-2565 จังหวัดนราธิวาสมีอัตราผู้เสียชีวิตจากการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนน ที่มีแนวโน้มค่อนข้างผันผวน จะเห็นได้จากในช่วงปี 2556-2560 มีแนวโน้มอัตราผู้เสียชีวิตที่เพิ่มสูงขึ้น โดยเพิ่มขึ้นประมาณ 3.88 คนต่อแสนประชากร ในขณะที่ในช่วงปี 2560-2565 มีแนวโน้มที่ลดลง โดยลดลงประมาณ 7.09 คนต่อแสนประชากร
	3.8.1	ในช่วงการพัฒนาดังแต่ปี 2561-2565 จังหวัดนราธิวาสมีความครอบคลุมของบริการด้านสุขภาพ ที่มีแนวโน้มลดลง จะเห็นได้จากในปี 2561 มีความครอบคลุมเท่ากับร้อยละ 99.96 ลดลงเหลือร้อยละ 99.82 ในปี 2566
	3.9.1	ในช่วงการพัฒนาดังแต่ปี 2557-2565 จังหวัดนราธิวาสมีอัตราการตายที่เกิดจากมลพิษทางอากาศ ที่มีแนวโน้มค่อนข้างผันผวน ทำให้ไม่สามารถสรุปแนวโน้มการพัฒนาของจังหวัดได้อย่างชัดเจน อย่างไรก็ตามในการดำเนินงานในช่วงปี 2558-2565 มีอัตราการตายที่เกิดจากมลพิษทางอากาศเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 คนต่อแสนประชากร

ผลการดำเนินงานที่ต่ำกว่าค่าประเศระหว่าง ร้อยละ 10 ถึงร้อยละ 20	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 2	3.c.1	ในช่วงการพัฒนาตั้งแต่ปี 2556-2564 จังหวัดนราธิวาสมีความหนาแน่นและการกระจายตัวของบุคลากรด้านสาธารณสุข ที่มีแนวโน้มลดลง จะเห็นได้จากในปี 2556 มีความหนาแน่นและการกระจายตัวเท่ากับ 28.92 คนต่อหมื่นประชากร และลดลงเหลือ 29.27 คนต่อหมื่นประชากร ในปี 2564

ผลการดำเนินงานที่ต่ำกว่าค่าประเศ มากกว่าร้อยละ 20	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 1	3.1.1	ในช่วงการพัฒนาตั้งแต่ปี 2556-2565 จังหวัดนราธิวาสมีอัตราการตายของมารดา ที่มีแนวโน้มลดลง จะเห็นได้จากในปี 2556 มีอัตราการตายของมารดาเท่ากับ 66.30 คนต่อแสนประชากร ลดลงเหลือ 18.80 คนต่อแสนประชากร ในปี 2565
	3.2.1	ในช่วงการพัฒนาตั้งแต่ปี 2556-2565 จังหวัดนราธิวาสมีอัตราการตายของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ที่มีแนวโน้มค่อนข้างผันผวน จะเห็นได้จากในปี 2556-2559 มีอัตราการตายของเด็กที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเพิ่มขึ้นประมาณ 2 คนต่อพันประชากร ในขณะที่ในช่วงปี 2559-2565 มีแนวโน้มลดลง โดยลดลงประมาณ 1.9 คนต่อพันประชากร

ตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะ
ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวชี้วัดสำหรับ จังหวัดนราธิวาส หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควร จัดเก็บข้อมูลเพิ่มเติม	3.1.2	จำเป็นต้องมีการส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อนำไป ประเมินผลการดำเนินงานต่อไป
มีการจัดเก็บข้อมูลของตัวชี้วัดแต่ไม่สามารถ เข้าถึงข้อมูลสาธารณะได้ จังหวัดนราธิวาสควร ประสานงานเพื่อขอข้อมูลหรือหน่วยงานเจ้าของ ข้อมูลควรเปิดเผยข้อมูลแบบสาธารณะ	3.2.2, 3.3.5, 3.4.1, 3.9.2 และ 3.9.3	จังหวัดนราธิวาสจำเป็นต้องขอข้อมูลจากกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีการจัดเก็บข้อมูล โดยมีการแยกรหัส ICD-10 code ที่ตรงตามนิยามของตัวชี้วัดนั้นๆ ในฐานข้อมูลสถิติ สาธารณสุข ซึ่งเป็นฐานข้อมูลปิด
	3.3.2	จังหวัดนราธิวาสจำเป็นต้องขอข้อมูลจากกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีการจัดเก็บข้อมูล “อัตราการเกิดโรคฉี่หนู” ในฐานข้อมูลระบบโปรแกรมรายงานข้อมูลฉี่หนูของ ประเทศไทย (NTIP) ซึ่งเป็นฐานข้อมูลปิด
	3.7.2	จังหวัดนราธิวาสจำเป็นต้องขอข้อมูลจากกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ซึ่งมิ มีการจัดเก็บข้อมูล “จำนวนการจดทะเบียนเกิดในผู้หญิงอายุ 10-14 ปี และ 15-19 ปี” ในฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร ซึ่งเป็นฐานข้อมูลปิด
	3.b.1	จังหวัดนราธิวาสจำเป็นต้องขอข้อมูลจากกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีการจัดเก็บข้อมูล ที่เกี่ยวข้อง กับ “ความครอบคลุมของรับวัคซีนหลัก” จากการสำรวจความครอบคลุม ของการได้รับวัคซีน ซึ่งเป็นฐานข้อมูลปิด
	3.b.3	จังหวัดนราธิวาสจำเป็นต้องขอข้อมูลจากกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีการจัดเก็บข้อมูล ที่เกี่ยวข้อง กับ “ร้อยละรายการยาที่ส่งขายในบัญชียาหลักแห่งชาติ” ในฐานข้อมูล บัญชียาประชาชาติ ซึ่งเป็นฐานข้อมูลปิด

ตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะ
ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลสำหรับตัวชี้วัด ควรมีการศึกษานิยาม ระเบียบวิธี และแนวทางในการจัดเก็บข้อมูล	3.5.2, 3.7.1, 3.8.2, 3.a.1 และ 3.d.2	จังหวัดนราธิวาสและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงสาธารณสุข ควรดำเนินการจัดเก็บข้อมูลผ่านแบบสำรวจให้มีความครอบคลุมทุกจังหวัด และสอดคล้องกับนิยามของตัวชี้วัดนั้นๆ

SDG 4 สร้างหลักประกันให้ทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียมและสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	องค์กร
4.1.1	สัดส่วนของเด็ก/เยาวชนใน: (ก) ระดับชั้น ป.2 หรือ ป.3 (ข) ป.6 และ (ค) ม.3 ที่มีความสามารถตามเกณฑ์ขั้นต่ำอย่างน้อย ใน (1) ด้านการอ่าน และ (2) ด้านคณิตศาสตร์ หรือการคิดคำนวณ จำแนกตาม เพศ	คะแนน O-NET นักเรียน ม. 6	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
4.1.2	อัตราการสำเร็จการศึกษา (ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา)	อัตราการสำเร็จการศึกษา (ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา)	กองทุนเสมอภาคทางการศึกษา
4.2.1	สัดส่วนของเด็กอายุ 24- 59 เดือน ที่มีพัฒนาการทางด้านสูงภาพ การเรียนรู้ และสภาวะทางจิตเป็นไปตามเกณฑ์ จำแนกตามเพศ	เด็ก 0-5 ปีที่มีพัฒนาการสมวัย (ร้อยละ)	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
4.2.2	อัตราการเข้าเรียนปฐมวัย (1 ปี ก่อนถึงเกณฑ์อายุเข้าเรียน ประถมศึกษา) จำแนกตามเพศ	อัตราการเข้าเรียนรวม ก่อนประถมศึกษา	กองทุนเสมอภาคทางการศึกษา
4.3.1	อัตราการเข้าเรียนของเยาวชนและผู้ใหญ่ ทั้งในระบบ นอกกระบบ การศึกษา รวมทั้งการอบรมในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตาม เพศ	การเข้าเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา (ร้อยละ)	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
4.4.1	สัดส่วนของเยาวชน/ผู้ใหญ่ที่มีทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร (ICT) จำแนกตามประเภททักษะ (a) คอมพิวเตอร์ (b) อินเทอร์เน็ต กลุ่มอายุ 15 ปีขึ้นไป, 15 - 24 ปี, 25 - 64 ปี	-	-
4.5.1	ดัชนีความเท่าเทียมกัน (ผู้หญิง-ผู้ชาย/ ในเขต-นอกเขตเมือง/ ความมั่งคั่งสูง-ต่ำ และอื่นๆ เช่น สถานะความพิการ คนพื้นเมือง และคนที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งหากมีข้อมูล) สำหรับ ตัวชี้วัดด้านการศึกษาทั้งหมดในรายชื่อนี้ที่สามารถจำแนกข้อมูลได้	ดัชนีความเท่าเทียมทางเพศของนักเรียน (ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสามัญ และอาชีวศึกษา)	กองทุนเสมอภาคทางการศึกษา

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	องค์กร
4.6.1	สัดส่วนของประชากรในกลุ่มอายุที่กำหนดที่สามารถบรรลุอย่างน้อยที่สุดในระดับความเชี่ยวชาญใน (a) การอ่านออกเขียนได้ (b) ทักษะในการคำนวณ จำแนกตามเพศ	-	-
4.a.1	สัดส่วนของโรงเรียนที่มีการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน จำแนกตามประเภทบริการ	ร้อยละสถานศึกษาที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับดีขึ้นไป (ก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย อาชีวศึกษา)	กองทุนเสมอภาคทางการศึกษา
4.c.1	สัดส่วนของครูที่มีคุณสมบัติขั้นต่ำ จำแนกตามระดับการศึกษา	-	-

จากการพิจารณาผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดในเป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 4 ของจังหวัดนราธิวาส พบว่า

ผลการดำเนินงานที่ต่ำกว่าค่าประเทศ ไม่เกินร้อยละ 10	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 3	4.2.1	ในช่วงการพัฒนาตั้งแต่ปี 2558-2565 จังหวัดนราธิวาสมีสัดส่วนเด็ก 0-5 ปีที่มีพัฒนาการสมวัย ที่มีแนวโน้มผันผวนเห็นได้จากในช่วงปี 2558-2561 มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 5.55 ในขณะที่ในช่วงปี 2561-2565 มีแนวโน้มลดลง โดยลดลงประมาณร้อยละ 10.42

ผลการดำเนินงานที่ต่ำกว่าค่าประเทศ มากกว่าร้อยละ 20	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 1	4.1.1	ในช่วงการพัฒนาดังแต่ปี 2558-2565 จังหวัดนราธิวาสมีคะแนนเฉลี่ย O-NET นักเรียน ม.6 ที่มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง จะเห็นได้จากในปี 2558 มีคะแนนอยู่ที่ 28.63 คะแนน ในขณะที่ปี 2565 ลดลงเหลือเพียง 24.95 คะแนน โดยลดลงจากเดิม ประมาณ 3.68 คะแนน
	4.3.1	ในช่วงการพัฒนาดังแต่ปี 2558-2565 จังหวัดนราธิวาสมีอัตราการเข้าเรียนของ เยาวชนและผู้ใหญ่ ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา ที่มีแนวโน้มค่อนข้าง ผันผวน จะเห็นได้จากในช่วงปี 2558-2561 มีอัตราการเข้าเรียนที่มีแนวโน้มลดลง อย่างต่อเนื่อง โดยลดลงประมาณร้อยละ 1.73 ในขณะที่ในช่วงปี 2561-2565 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 7.76

ตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะ
ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวชี้วัดสำหรับ จังหวัดนราธิวาส หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควร จัดเก็บข้อมูลเพิ่มเติม	4.6.1 (a)	จำเป็นต้องมีการส่งเสริมให้สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ มีการดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อนำไปประเมินผลการดำเนินงานต่อไป
มีการจัดเก็บข้อมูลของตัวชี้วัดแต่ไม่สามารถ เข้าถึงข้อมูลสาธารณะได้ จังหวัดนราธิวาสควร	4.4.1 (a, b)	จังหวัดนราธิวาสจำเป็นต้องขอข้อมูลจากสำนักงานสภาพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งมีการดำเนินการจัดเก็บข้อมูล แต่ข้อมูล บางส่วนไม่ได้เปิดเผยสาธารณะ

ตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะ
ประสานงานเพื่อขอข้อมูลหรือหน่วยงานเจ้าของข้อมูลควรเปิดเผยข้อมูลแบบสาธารณะ	4.c.1	จังหวัดนราธิวาสจำเป็นต้องขอข้อมูลจากกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีการดำเนินการจัดเก็บข้อมูล ในฐานข้อมูลระบบจัดเก็บข้อมูลนักเรียนรายบุคคล (DMC) ซึ่งเป็นฐานข้อมูลปิด ไม่ได้มีการเผยแพร่สาธารณะ
ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลสำหรับตัวชี้วัด ควรมีการศึกษานโยบาย ระเบียบวิธี และแนวทางในการจัดเก็บข้อมูล	4.6.1 (b)	จังหวัดนราธิวาสและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ควรดำเนินการจัดเก็บข้อมูลผ่านแบบสำรวจให้มีความครอบคลุมทุกจังหวัด และสอดคล้องกับนิยามของตัวชี้วัดนั้นๆ

ตัวชี้วัดที่ 4.2.1 และ 4.3.1: จังหวัดนราธิวาสได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 ในช่วงปี 2563 เป็นต้นไป ซึ่งมีแนวโน้มที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาดังต่อไปนี้ ● ตัวชี้วัดที่ 4.2.1 จะเห็นได้ว่าสัดส่วนเด็ก 0-5 ปีที่มีพัฒนาการสมวัย มีแนวโน้มที่ลดลงหรือเกิดความรู้ดกถอยในเด็ก (Learning loss) เนื่องจากความจำเป็นต้องปิดตัวของสถานศึกษาและสถานรับเลี้ยงเด็กในช่วงเริ่มต้นของการแพร่ระบาดของโควิด-19 และมาตรการที่มุ่งเน้นการศึกษาผ่านระบบออนไลน์เป็นหลักช่วงภายหลังที่มีการแพร่ระบาดไม่ได้รุนแรง ● ตัวชี้วัดที่ 4.3.1 จะเห็นได้ว่าการเข้าเรียนของเยาวชนและผู้ใหญ่ ทั้งในระบบและนอกระบบ มีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นในช่วงหลังการแพร่ระบาดของโควิด-19 ส่วนหนึ่งอาจจะเป็นผลมาจากความต้องการพัฒนากทักษะแรงงานที่เพิ่มสูงขึ้นในกลุ่มผู้ใหญ่ เนื่องจากในช่วงการแพร่ระบาดของโควิด-19 เกิดการเสมือนว่างงานหรือคนที่มีจำนวนการทำงานน้อยกว่า 4 ชั่วโมงต่อวันจำนวนมาก ประกอบกับความต้องการทักษะแรงงานที่เปลี่ยนไป
--

ตัวชี้วัด 4.1.2 4.2.2 4.5.1 และ 4.a.1 เป็นตัวชี้วัดที่มีข้อมูลในระดับจังหวัดแต่ไม่สามารถดำเนินการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานได้เนื่องจากไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลระดับประเทศได้ โดยมีข้อมูลดังนี้

- ตัวชี้วัดที่ 4.1.2 อัตราการสำเร็จการศึกษาในปี 2563 ในแต่ละระดับชั้นประกอบด้วย ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา คือ ร้อยละ 98.26 ร้อยละ 90.48 ร้อยละ 95.99 และร้อยละ 54.35 ตามลำดับ
- ตัวชี้วัดที่ 4.2.2 อัตราการเข้าเรียนปฐมวัย (1 ปี ก่อนถึงเกณฑ์อายุเข้าเรียนประถมศึกษา) ในปี 2563 อยู่ที่ร้อยละ 83.79
- ตัวชี้วัดที่ 4.5.1 (a) ดัชนีความเท่าเทียมทางเพศของนักเรียน (ระดับมัธยมปลายสายสามัญ) อยู่ที่ 1.64 และ (b) ดัชนีความเท่าเทียมทางเพศของนักเรียน (ระดับมัธยมปลายสายอาชีวะ) อยู่ที่ 0.38 อย่างไรก็ตามไม่สามารถเปรียบเทียบผลการดำเนินการได้เนื่องจากไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลในระดับประเทศได้
- ตัวชี้วัดที่ 4.a.1 ร้อยละสถานศึกษาที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับดีขึ้นไป จำแนกเป็น ระดับก่อนประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และ มัธยมศึกษาตอนปลาย อยู่ที่ร้อยละ 54.55 ร้อยละ 100.00 และ ร้อยละ 100.00 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ไม่พบข้อมูลในระดับประถมศึกษาและอาชีวศึกษา

ตัวชี้วัดที่ตามเป้าหมายการพัฒนานี้ 4 ในตัวชี้วัดที่ปรากฏข้อมูลโดยส่วนใหญ่ กระทรวงศึกษาธิการมีการจัดทำเกณฑ์เป้าหมายการพัฒนา ผ่านตัวชี้วัดในการดำเนินการด้านต่างๆ ซึ่งในการเปรียบเทียบการดำเนินการกับภาพรวมของประเทศอาจจะสามารถใช้เกณฑ์ดังกล่าวในการเปรียบเทียบได้ อย่างไรก็ตาม จังหวัดนราธิวาสจำเป็นต้องติดต่อข้อมูลเพิ่มเติมจากกระทรวงศึกษาธิการเพื่อขอข้อมูลดังกล่าวเพิ่มเติม

SDG 5 การยุติการเลือกปฏิบัติทางเพศ และส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	องค์กร
5.2.1	สัดส่วนของผู้หญิงและเด็กหญิงอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่เคยอยู่ร่วมกับ คู่ครองได้รับความรุนแรงทางร่างกาย ทางเพศ หรือทางจิตใจโดย คู่ครองคนปัจจุบัน หรือคู่ครองคนก่อนหน้า ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามรูปแบบความรุนแรงและอายุ	-	-
5.2.2	สัดส่วนของผู้หญิง และเด็กหญิงอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ได้รับความรุนแรงทางเพศจากบุคคลอื่น ที่ไม่ใช่คู่ครอง ในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามอายุ และสถานที่เกิดเหตุ	-	-
5.3.1	สัดส่วนของผู้หญิงอายุระหว่าง 20-24 ปี ที่แต่งงานหรืออยู่ด้วยกัน ก่อนอายุ 15 และก่อนอายุ 18 ปี	-	-
5.3.2	สัดส่วนของเด็กหญิงและผู้หญิง (อายุระหว่าง 15-49 ปี) ที่ได้รับการฉีกรักษา/ตัดอวัยวะเพศหญิง จำแนกตามอายุ	-	-
5.4.1	สัดส่วนของเวลาที่ผู้ใช้ไปในการทำงานบ้านและดูแลคนในครัวเรือน โดยไม่ได้รับค่าตอบแทน จำแนกตามเพศ อายุ และสถานที่อยู่	-	-
5.5.1	สัดส่วนของผู้หญิงดำรงตำแหน่ง (a) ในรัฐสภา และ (b) ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	-	-
5.6.1	สัดส่วนของผู้หญิงอายุ 15-49 ปีที่ทำการตัดสินใจด้วยตนเองในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ การใช้ยาคุมกำเนิด และการดูแลสุขภาพการเจริญพันธุ์	-	-
5.a.1	(a) สัดส่วนของจำนวนประชากรภาคการเกษตรทั้งหมดที่เป็น เจ้าของหรือมีสิทธิเหนือพื้นที่ทำการเกษตร จำแนกตามเพศ และ (b) ส่วนแบ่งของผู้หญิงที่เป็นเจ้าของ หรือมีสิทธิถือครองพื้นที่ทางการเกษตร จำแนกตามประเภทการครอบครอง	-	-
5.b.1	สัดส่วนของผู้ที่เป็นเจ้าของโทรศัพท์มือถือ จำแนกเพศ	-	-

จากการพิจารณาผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดในเป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 5 ของจังหวัดนราธิวาส พบว่า

ตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะ
ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวชี้วัดสำหรับจังหวัดนราธิวาส หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดเก็บข้อมูลเพิ่มเติม	5.2.1	มีการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลโดยกรมกิจการสตรีและครอบครัวและสำนักปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ อย่างไรก็ตามยังไม่ได้มีการจัดเก็บข้อมูลครบทุกจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดนราธิวาสดังนั้นแล้ว จังหวัดนราธิวาสและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าวเพิ่มเติม
	5.3.1	มีการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ อย่างไรก็ตามยังไม่ได้มีการจัดเก็บข้อมูลครบทุกจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดนราธิวาส ดังนั้นแล้ว จังหวัดนราธิวาสและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าวเพิ่มเติม
มีการจัดเก็บข้อมูลของตัวชี้วัดแต่ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลสาธารณะได้ จังหวัดนราธิวาสควรประสานงานเพื่อขอข้อมูลหรือหน่วยงานเจ้าของข้อมูลควรเปิดเผยข้อมูลแบบสาธารณะ	5.2.2	จังหวัดนราธิวาสจำเป็นต้องขอข้อมูลจากกรมกิจการสตรีและครอบครัวและสำนักปลัด กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งมีการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลจำนวนคำร้องเรียนของผู้ที่ได้รับความรุนแรงจากคู่ครองและไม่ใช้คู่ครอง
	5.5.1	จังหวัดนราธิวาสสามารถใช้ข้อมูลบุคลากรในสังกัด แยกตามเพศ เพื่อติดตามผลการดำเนินงานได้เลย
	5.a.1	จังหวัดนราธิวาสจำเป็นต้องขอข้อมูลจาก (1) สำนักงานปฎิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (2) กองพัฒนาสังคม กลุ่มเป้าหมายพิเศษ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
	5.b.1	จังหวัดนราธิวาสจำเป็นต้องขอข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งมีการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลร้อยละของประชาชนอายุ 6 ปีขึ้นไปที่มีโทรศัพท์มือถือ จำแนกตามเพศ
ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลสำหรับตัวชี้วัด ควรมีการศึกษานิยาม ระเบียบวิธี และแนวทางในการจัดเก็บข้อมูล	5.3.2	จังหวัดนราธิวาสและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรดำเนินการจัดเก็บข้อมูลผ่านแบบสำรวจให้มีความครอบคลุมทุกจังหวัด และสอดคล้องกับนิยามของตัวชี้วัดนั้นๆ
	5.4.1	
	5.6.1	

SDG 6 สร้างหลักประกันให้มีน้ำสะอาดใช้และสุขอนามัยสำหรับทุกคน รวมถึงการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	องค์กร
6.1.1	สัดส่วนของประชากรที่ใช้บริการน้ำดื่มที่ได้รับการจัดการอย่างปลอดภัย	-	-
6.2.1	สัดส่วนของประชากรที่ใช้ (a) บริการสุขอนามัยได้รับการจัดการอย่างปลอดภัย (b) และการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการล้างมือด้วยสบู่ และน้ำ	-	-
6.3.1	สัดส่วนของน้ำเสียจากครัวเรือนและอุตสาหกรรมที่ได้รับการบำบัดอย่างปลอดภัย	-	-
6.3.2	สัดส่วนของแหล่งน้ำ (เช่น มหาสมุทร ทะเล ทะเลสาบ แม่น้ำ ธารน้ำ คลอง หรือสระน้ำ) ที่มีคุณภาพน้ำโดยรอบที่ดี	-	-
6.4.1	การเปลี่ยนแปลงของการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพตลอดทุกช่วงเวลา	-	-
6.4.2	ระดับความตึงเครียดด้านน้ำ: สัดส่วนการใช้น้ำจัดต่อปริมาณน้ำจัดทั้งหมด	-	-
6.6.1	การเปลี่ยนแปลงในบริบทของระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับน้ำตลอดทุกช่วงเวลา	-	-
6.b.1	สัดส่วนของหน่วยงานบริหารส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งและวางนโยบายและกระบวนการปฏิบัติ เพื่อการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในด้านการจัดการน้ำและสุขอนามัย	-	-

จากการพิจารณาผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดในเป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 6 ของจังหวัดนราธิวาส พบว่า

ตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะ
ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวชี้วัดสำหรับจังหวัดนราธิวาส หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดเก็บข้อมูลเพิ่มเติม	6.1.1 และ 6.2.1	การเก็บข้อมูลทุก 10 ปี โดยมีข้อมูลในปี 2533 2543 และ 2553 แต่ไม่มีข้อมูลในปี 2563 สำนักงานสถิติแห่งชาติจึงควรดำเนินการเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถประเมินผลการดำเนินงานต่อไปได้
มีการจัดเก็บข้อมูลของตัวชี้วัดแต่ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลสาธารณะได้ จังหวัดนราธิวาสควรประสานงานเพื่อขอข้อมูลหรือหน่วยงานเจ้าของข้อมูลควรเปิดเผยข้อมูลแบบสาธารณะ	6.3.1	สำนักการระบายน้ำได้จัดเก็บข้อมูลปริมาณน้ำเสียและปริมาณการบำบัดน้ำเสีย จังหวัดนราธิวาสควรรวบรวมข้อมูลจากสำนักการระบายน้ำ เพื่อจัดทำตัวชี้วัดดังกล่าวต่อไป
ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลสำหรับตัวชี้วัด ควรมีการศึกษานิยาม ระเบียบวิธี และแนวทางในการจัดเก็บข้อมูล	6.6.1 และ 6.b.1	ควรมีการพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผลใหม่ที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีมาตรฐานกลางระดับประเทศ
มีการจัดเก็บข้อมูลของตัวชี้วัดแต่จำเป็นต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญในการรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม ควรมีการศึกษาในเชิงลึกเพื่อแสดงผลข้อมูลต่อไป	6.3.2	จำเป็นต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญในการรวบรวมข้อมูลและคำนวณข้อมูลตัวชี้วัด (ใช้ข้อมูลจากกองจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ)
	6.4.1, 6.4.2	จำเป็นต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญในการรวบรวมข้อมูลและคำนวณข้อมูลตัวชี้วัด (สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติอยู่ระหว่างศึกษา)

SDG 7 สร้างหลักประกัน ให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื้อถือได้และยั่งยืน

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	องค์กร
7.1.1	สัดส่วนของประชากรที่เข้าถึงไฟฟ้า	-	-
7.1.2	สัดส่วนของประชากรที่พึ่งพาพลังงานและเทคโนโลยีสะอาดเป็นหลัก	-	-
7.2.1	ส่วนแบ่งการใช้พลังงานทดแทนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายทั้งสิ้น	สัดส่วนกำลังติดตั้งไฟฟ้าทดแทนต่อการใช้พลังงานไฟฟ้ารวม (กิโลวัตต์ต่อ 1,000 กิโลวัตต์)	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
7.b.1	กำลังการผลิตพลังงานหมุนเวียนที่ได้รับการติดตั้งแล้วในประเทศ กำลังพัฒนา (วัตต์ต่อหัว)	(a) กำลังการผลิตพลังงานหมุนเวียนที่ได้รับการติดตั้งแล้วในประเทศกำลังพัฒนา (MW) และ (b) กำลังการผลิตพลังงานหมุนเวียนที่ได้รับการติดตั้งแล้วในประเทศกำลังพัฒนา (วัตต์ต่อหัว ประชากร)	กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน (พพ.) กระทรวงพลังงาน

จากการพิจารณาผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดในเป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 7 ของจังหวัดนราธิวาส พบว่า

ผลการดำเนินงานที่ต่ำกว่าค่าประเทศมากกว่าร้อยละ 20	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 1	7.2.1 (b)	ในช่วงการพัฒนาตั้งแต่ปี 2558-2565 จังหวัดนราธิวาสมีส่วนแบ่งการใช้พลังงานทดแทนต่อการใช้พลังงานไฟฟ้าขั้นสุดท้าย ที่มีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้น จะเห็นได้จากในปี 2558 มีส่วนแบ่งการใช้พลังงานทดแทนอยู่ที่ 0.53 กิโลวัตต์ต่อ 1,000 กิโลวัตต์ และเพิ่มขึ้นเป็น 32.67 กิโลวัตต์ต่อ 1,000 กิโลวัตต์ ในปี 2565 โดยเพิ่มขึ้นจากเดิมประมาณ 32.14 กิโลวัตต์ต่อ 1,000 กิโลวัตต์

ผลการดำเนินงานที่ต่ำกว่าค่าประเทศ มากกว่าร้อยละ 20	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
	7.b.1 (b)	ในช่วงการพัฒนาตั้งแต่ปี 2556-2564 จังหวัดนราธิวาสมีกำลังการผลิตพลังงาน หมุนเวียนที่ได้รับการติดตั้งแล้วในประเทศกำลังพัฒนา ที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่าง ต่อเนื่อง จะเห็นได้จากในปี 2556 มีกำลังการผลิตอยู่ที่ 0.27 วัตต์ต่อหัว เพิ่มสูงขึ้นเป็น 19.79 วัตต์ต่อหัว ในปี 2564 โดยเพิ่มขึ้นจากเดิมประมาณ 19.52 วัตต์ต่อหัว

ตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะ
ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวชี้วัดสำหรับ จังหวัดนราธิวาส หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควร จัดเก็บข้อมูลเพิ่มเติม	7.1.1	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีการดำเนินการจัดเก็บ ข้อมูล “สัดส่วนของประชากรที่เข้าถึงไฟฟ้า” ในระดับประเทศ แต่ยังไม่ได้มีจัดเก็บข้อมูล ระดับจังหวัด โดยปัจจุบันมีการคำนึงถึงประชากรที่มีสิทธิ์ใช้ไฟฟ้าเท่านั้น กล่าวคือ ต้องมีเอกสารสิทธิ์และทะเบียนบ้าน ไม่รวมถึงประชากรด้อยโอกาสที่ไม่สามารถเข้าถึง ไฟฟ้า ดังนั้นแล้วจังหวัดนราธิวาสและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องพัฒนาการ จัดเก็บข้อมูลเพื่อให้สามารถประเมินผลตัวชี้วัดดังกล่าวได้
มีการจัดเก็บข้อมูลของตัวชี้วัดแต่ไม่สามารถ เข้าถึงข้อมูลสาธารณะได้ จังหวัดนราธิวาสควร ประสานงานเพื่อขอข้อมูลหรือหน่วยงานเจ้าของ ข้อมูลควรเปิดเผยข้อมูลแบบสาธารณะ	7.1.2	จังหวัดนราธิวาสจำเป็นต้องขอข้อมูลเพิ่มเติมจากกระทรวงพลังงาน ซึ่งในปัจจุบันมี การเก็บข้อมูลระดับประเทศ แต่ไม่ได้เปิดเผยข้อมูลในระดับจังหวัด

ตัวชี้วัด 7.b.1 (a): ตัวชี้วัดนี้ไม่สามารถเปรียบเทียบกับค่าประเทศได้ โดยการพัฒนาการใช้พลังงานทดแทนต่อการใช้พลังงานไฟฟ้าขั้นสุดท้ายของ จังหวัดนราธิวาสพบว่า มีแนวโน้มการใช้พลังงานทดแทนต่อการใช้งานพลังงานขั้นสุดท้ายที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงปี 2558-2565 โดยเพิ่มขึ้น มากกว่า 15.81 เมกะวัตต์

SDG 8 ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ และการมีงานทำที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	องค์กร
8.1.1	อัตราการเติบโตรายปีของรายได้ที่แท้จริงต่อหัวประชากร	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ (Chain Volume Measures: CVM)	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
8.2.1	อัตราการเติบโตรายปีของรายได้ที่แท้จริงต่อประชากรผู้มีงานทำ	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ (Chain Volume Measures: CVM) / (จำนวนแรงงานในระบบ + นอกบบ)	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
8.3.1	สัดส่วนการจ้างงานนอกระบบในการจ้างงานทั้งหมด จำแนกตามภาคการผลิต และเพศ	จำนวนแรงงานนอกระบบ	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
8.5.1	รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของลูกจ้าง จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ และ ความพิการ	-	-
8.5.2	อัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ อายุ และ ความพิการ	อัตราการว่างงาน	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
8.6.1	สัดส่วนของเยาวชน (อายุ 15-24 ปี) ที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา การจ้างงานหรือการฝึกอบรม	สัดส่วนเยาวชน (อายุ 15-24 ปี) ที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา การจ้างงานหรือการฝึกอบรม	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
8.7.1	สัดส่วนและจำนวนเด็กอายุ 5-17 ปี ที่เป็นแรงงานเด็ก จำแนกตามเพศและอายุ	-	-
8.8.1	การบาดเจ็บสาหัสถึงชีวิต และไม่ถึงชีวิต จากการทำงานต่อแรงงาน 100,000 คน จำแนกตามเพศ และสถานะของผู้พวยพ	การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามความร้ายแรง (ในข่ายกองทุนเงินทดแทน)	สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน
8.9.1	ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศภาคการท่องเที่ยว (คิดเป็น (a) ร้อยละของผลผลิตมวลรวมภายในประเทศทั้งหมด และ (b) ในอัตราการเติบโต)	(a) รายได้จากผู้เยี่ยมชม (b) อัตราการเติบโตของรายได้จากผู้เยี่ยมชม	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ข้อมูล	องค์กร
8.10.1	(a) จำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์ ต่อผู้ใหญ่ 100,000 คน และ (b) จำนวนเครื่องเบิกเงินอัตโนมัติ (ATMs) ต่อผู้ใหญ่ 100,000 คน	-	-
8.10.2	สัดส่วนของผู้ใหญ่ (อายุตั้งแต่ 15 ขึ้นไป) ที่มีบัญชีกับธนาคาร หรือ สถาบันการเงินอื่น ๆ หรือกับผู้ให้บริการทางการเงินผ่าน โทรศัพท์เคลื่อนที่	-	-

จากการพิจารณาผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดในเป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 8 ของจังหวัดนราธิวาส พบว่า

ผลการดำเนินงานที่สูงกว่าค่าประเทศ	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 4	8.2.1	ในช่วงการพัฒนาตั้งแต่ปี 2556-2564 จังหวัดนราธิวาสมีอัตราการเติบโตรายปีของรายได้ที่แท้จริงต่อประชากรผู้มีงานทำ ที่ค่อนข้างผันผวนจะเห็นได้จากในช่วงปี 2558-2559 มีแนวโน้มลดลง ก่อนเพิ่มขึ้นในปี 2560-2561 อย่างไรก็ตาม ในปี 2562 – 2563 มีแนวโน้มลดลงและเพิ่มขึ้นอีกครั้งในปี 2564 ก่อนจะลดลงอย่างมากในปี 2565
	8.3.1	ในช่วงการพัฒนาตั้งแต่ปี 2556-2564 จังหวัดนราธิวาสมีสัดส่วนการจ้างงานนอก ระบบลดลงอย่างต่อเนื่อง จะเห็นได้จากในปี 2556 มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 55.22 และ ลดลงเหลือ ร้อยละ 48.86 ในปี 2565
	8.8.1	ในช่วงการพัฒนาตั้งแต่ปี 2556-2563 จังหวัดนราธิวาสมีสัดส่วนการประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จะเห็นได้จากในปี 2556 มีสัดส่วน ที่อยู่ 6.27 คนต่อแสนประชากร เพิ่มขึ้นเป็น 7.46คนต่อแสนประชากร ในปี 2563

ผลการดำเนินงานที่ต่ำกว่าค่าประเทศ มากกว่าร้อยละ 20	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 1	8.1.1	ในช่วงการพัฒนาตั้งแต่ปี 2556-2564 จังหวัดนราธิวาสมีการเติบโตรายปีของรายได้ที่แท้จริงต่อหัวประชากร ที่ค่อนข้างผันผวนเพิ่มขึ้นและลดลงสลับกันไปตั้งแต่ปี 2556 – 2561 ก่อนลดลงต่อเนื่องในปี 2562 – 2563 พื้นตัวเล็กน้อยในปี 2564 และลดลงในปี 2565
	8.5.2	ในช่วงการพัฒนาตั้งแต่ปี 2559-2564 จังหวัดนราธิวาสมีอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเพิ่มจากร้อยละ 1.74 ในปี 2559 เป็นร้อยละ 8.47 ในปี 2564 ก่อนจะลดลงเหลือ 6.84 ในปี 2565
	8.6.1	เปรียบเทียบในปี 2559 และปี 2563 พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น จากร้อยละ 11.10 เป็นร้อยละ 26.20 สะท้อนสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา การจ้างงาน หรือการฝึกอบรม หรือ สัดส่วน NEET ที่เพิ่มขึ้น
	8.9.1 (b)	ในช่วงการพัฒนาตั้งแต่ปี 2556-2564 จังหวัดนราธิวาสมีอัตราการเติบโตของรายได้จากผู้เยี่ยมเยือน ที่ค่อนข้างผันผวนโดยเพิ่มขึ้นในอัตราที่มากขึ้นและน้อยลงแตกต่างกันในแต่ละปี โดยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตั้งแต่ช่วงปี 2556 – 2561 ก่อนมีแนวโน้มลดลงในปี 2562 – 2564 และฟื้นตัวในปี 2565

ตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะ
ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวชี้วัดสำหรับ จังหวัดนราธิวาส หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควร จัดเก็บข้อมูลเพิ่มเติม	8.7.1, 8.10.1 และ 8.10.2	เป็นตัวชี้วัดที่มีการสำรวจ แต่อาจไม่มีการสำรวจทุกปีและไม่มีรายละเอียดถึงในระดับ จังหวัด จึงอาจต้องมีการพิจารณาถึงแนวทางการสำรวจและระเบียบวิจัยเพื่อให้ สามารถเก็บข้อมูลหรือวิเคราะห์ในระดับจังหวัดเพิ่มเติมได้
มีการจัดเก็บข้อมูลของตัวชี้วัดแต่ไม่สามารถ เข้าถึงข้อมูลสาธารณะได้ จังหวัดนราธิวาสควร ประสานงานเพื่อขอข้อมูลหรือหน่วยงานเจ้าของ ข้อมูลควรเปิดเผยข้อมูลแบบสาธารณะ	8.5.1	เป็นตัวชี้วัดที่มีการสำรวจโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแต่ไม่มีการเผยแพร่เป็นข้อมูล สาธารณะในระดับที่สามารถทำการวิเคราะห์ตัวชี้วัดได้ ซึ่งควรมีการรวบรวมและ เผยแพร่ในระดับสาธารณะเพิ่มเติมในตัวชี้วัดดังกล่าว

ตัวชี้วัด 8.9.1 (a): ตัวชี้วัดนี้ไม่สามารถเปรียบเทียบกับค่าประเทศได้ โดยในช่วงการพัฒนาตั้งแต่ปี 2556-2565 จังหวัดนราธิวาสมีรายได้จากผู้เยี่ยมเยือน ที่มีแนวโน้มค่อนข้างผันผวน จะเห็นได้จากในช่วงปี 2556-2562 ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเพิ่มขึ้นประมาณ 962.76 ล้านบาท ในขณะที่ ในช่วงปี 2563-2564 มีแนวโน้มลดลง เนื่องจากผลกระทบการแพร่ระบาดของโควิด-19 โดยลดลงประมาณ 2,980.33 ล้านบาท และเริ่มฟื้นตัวกลับมาเพิ่มสูงขึ้นในปีในปี 2565

SDG 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมนวัตกรรมในทุกอุตสาหกรรม

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	องค์กร
9.1.1	สัดส่วนของประชากรชนบทที่อาศัยอยู่ภายในระยะ 2 กิโลเมตรจากถนนที่สามารถใช้งานได้ทุกฤดู	หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้ได้ตลอดปี	กรมการพัฒนารัฐบาล
9.1.2 (a)	ปริมาณผู้โดยสาร และสินค้าที่ขนส่ง จำแนกตามรูปแบบการขนส่ง (ปริมาณผู้โดยสาร)	-	-
9.1.2 (b)	ปริมาณผู้โดยสาร และสินค้าที่ขนส่ง จำแนกตามรูปแบบการขนส่ง (สินค้าที่ขนส่ง)	-	-
9.2.1	มูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรมการผลิตคิดเป็นสัดส่วนของผลผลิตมวลรวมภายในประเทศและมูลค่าเพิ่มต่อหัว (สัดส่วนของผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ)	มูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรมการผลิตคิดเป็นสัดส่วนของผลผลิตมวลรวมภายในประเทศและมูลค่าเพิ่มต่อหัว	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
9.2.2	การจ้างงานในอุตสาหกรรมการผลิตคิดเป็นสัดส่วนของการจ้างงานรวมทั้งหมด	สัดส่วนการจ้างงานในอุตสาหกรรมการผลิตต่อจ้างงานรวมทั้งหมด	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
9.3.1	สัดส่วนของมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมขนาดเล็กต่อมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมทั้งหมด	-	-
9.3.2	สัดส่วนของอุตสาหกรรมขนาดเล็กที่มีการกู้ยืม หรือมีวงเงินที่ธนาคารให้กู้ยืม	-	-
9.4.1	ปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่อหน่วยมูลค่าเพิ่ม	-	-
9.5.1	ค่าใช้จ่ายการวิจัยและพัฒนาคิดเป็นสัดส่วนต่อ GDP	-	-
9.5.2	สัดส่วนนักวิจัยต่อประชากร 1 ล้านคน	สัดส่วนนักวิจัยต่อประชากร 1 ล้านคน	สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ
9.b.1	สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีระดับสูง และระดับกลาง คิดเป็นสัดส่วนของมูลค่าเพิ่มรวมทั้งหมด	-	-
9.c.1	สัดส่วนของประชากรที่อยู่ในพื้นที่ที่มีสัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่จำแนกตามเทคโนโลยี	ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ	สำนักงานสถิติแห่งชาติ

จากการพิจารณาผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดในเป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 9 ของจังหวัดนราธิวาส พบว่า

ผลการดำเนินงานที่ต่ำกว่าค่าประเทศ น้อยกว่าร้อยละ 10	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 3	9.1.1	จังหวัดนราธิวาสมีสัดส่วนหมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดปีค่อนข้างทรงตัว โดยมีค่าเฉลี่ยข้อมูลย้อนหลังที่ร้อยละ 54.91 เป็นผลลัพธ์ที่ต่ำกว่าระดับประเทศราวร้อยละ 5

ผลการดำเนินงานที่ต่ำกว่าค่าประเทศระหว่าง ร้อยละ 10 ถึงร้อยละ 20	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 2	9.c.1	จังหวัดนราธิวาสมีสัดส่วนประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากร้อยละ 62 ในปี 2558 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 87 ในปี 2565 อย่างไรก็ดี ค่าเฉลี่ยข้อมูลย้อนหลังที่ร้อยละ 76.71 เป็นผลลัพธ์ที่ต่ำกว่าระดับประเทศราวร้อยละ 13.90

ผลการดำเนินงานที่ต่ำกว่าค่าประเทศ มากกว่าร้อยละ 20	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 1	9.2.1 (a)	จังหวัดนราธิวาสมีสัดส่วนมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรมการผลิตต่อผลผลิตมวลรวมภายในจังหวัดที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากร้อยละ 5.99 ในปี 2557 เป็นร้อยละ 7.15 ในปี 2560 ก่อนจะลดระดับลงและทรงตัวอยู่ราวร้อยละ 6.3-6.9 เวลาถัดมา ทั้งนี้ ค่าเฉลี่ยข้อมูลย้อนหลังอยู่ที่ร้อยละ 6.58 เป็นผลลัพธ์ที่น้อยกว่าระดับประเทศถึงร้อยละ 75.45 สะท้อนบทบาทของภาคอุตสาหกรรมการผลิตที่ไม่สูงนักของเศรษฐกิจจังหวัดนราธิวาส
	9.2.1 (b)	จังหวัดนราธิวาสมีมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรมการผลิตต่อหัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องในปี 2557-2560 ก่อนจะค่อนข้างทรงตัวในเวลาถัดมา ทั้งนี้ ค่าเฉลี่ยข้อมูลย้อนหลังอยู่ที่ 3,812.65 บาท/หัว น้อยกว่าผลลัพธ์ระดับประเทศถึงร้อยละ 93.57
	9.2.2	จังหวัดนราธิวาสมีสัดส่วนการจ้างงานในอุตสาหกรรมการผลิตต่อการจ้างงานรวมทั้งหมดที่ค่อนข้างผันผวน โดยค่าเฉลี่ยข้อมูลย้อนหลังที่ร้อยละ 5.60 เป็นผลลัพธ์ที่ต่ำกว่าประเทศถึงร้อยละ 65
	9.5.2	จังหวัดนราธิวาสมีสัดส่วนนักวิจัยเฉลี่ย เท่ากับ 369.21 คนต่อประชากร 1 ล้านคน ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ต่ำกว่าผลลัพธ์ในระดับประเทศถึงร้อยละ 76.79

ตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะ
ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวชี้วัดสำหรับ จังหวัดนราธิวาส หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควร จัดเก็บข้อมูลเพิ่มเติม	9.1.2	มีการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากหลายหน่วยงาน จึงอาจจำเป็นต้องมีการรวบรวมและ คำนวณเพิ่มเติมโดยผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ปรากฏข้อมูลปริมาณผู้โดยสารและสินค้าที่ ขนส่งเฉพาะของจังหวัดนราธิวาส
	9.3.1	มีการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องบางส่วน แต่ยังไม่มีการเผยแพร่ข้อมูลสัดส่วนมูลค่าเพิ่ม ของอุตสาหกรรมขนาดเล็กต่ออุตสาหกรรมทั้งหมดโดยตรง จำเป็นต้องมีการรวบรวม และคำนวณเพิ่มเติมโดยผู้เชี่ยวชาญ
มีการจัดเก็บข้อมูลของตัวชี้วัดแต่ไม่สามารถ เข้าถึงข้อมูลสาธารณะได้ จังหวัดนราธิวาสควร ประสานงานเพื่อขอข้อมูลหรือหน่วยงานเจ้าของ ข้อมูลควรเปิดเผยข้อมูลแบบสาธารณะ	9.3.2	ธนาคารแห่งประเทศไทยมีการจัดเก็บข้อมูล “สัดส่วนของอุตสาหกรรมขนาดเล็กที่กู้ยืม กับธนาคารพาณิชย์ไทยและสถาบันการเงินเฉพาะกิจ” ซึ่งไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลแบบ สาธารณะได้
ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลสำหรับตัวชี้วัด ควรมี การศึกษานิยาม ระเบียบวิธี และแนวทางในการ จัดเก็บข้อมูล	9.4.1, 9.5.1, และ 9.b.1	จำเป็นต้องมีการพัฒนาตัวชี้วัดใหม่ที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดของเป้าหมายการพัฒนาที่ ยั่งยืนต่อไป

SDG 10 ลดความไม่เสมอภาคภายใน และระหว่างประเทศ

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	องค์กร
10.1.1	อัตราการเติบโตของการใช้จ่ายในครัวเรือน หรือรายได้ต่อหัวในกลุ่มประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่าร้อยละ 40	-	-
10.2.1	สัดส่วนประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของรายได้มัธยฐาน จำแนกตามกลุ่มเพศ อายุและอาชีพการ	-	-
10.3.1	สัดส่วนของประชากรที่รายงานว่ารู้สึกถูกเลือกปฏิบัติ หรือถูกล่วงละเมิดใน 12 เดือนที่ผ่านมา ตามข้อบัญญัติพื้นฐานของการห้ามเลือกปฏิบัติภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ	ร้อยละของ (a) ผู้หญิงและ (b) ผู้ชายอายุ 15-49 ปี ที่มีความรู้สึกถูกเลือกปฏิบัติหรือถูกคุกคาม ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
10.4.1	ส่วนแบ่งแรงงานต่อ GDP	-	-
10.7.1	ค่าใช้จ่ายในการสรรหาคนใหม่ที่จ่ายโดยลูกจ้างคิดเป็นร้อยละของรายได้ประจำปีที่ได้รับจากประเทศปลายทาง	-	-
10.7.3	จำนวนผู้เสียชีวิตหรือสูญหายในกระบวนการอพยพไปยังประเทศปลายทาง	-	-
10.7.4	สัดส่วนของประชากรผู้ลี้ภัย จำแนกตามประเทศต้นทาง	-	-

จากการพิจารณาผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดในเป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 10 ของจังหวัดนราธิวาส พบว่า

ผลการดำเนินงานที่ต่ำกว่าค่าประมาณมากกว่าร้อยละ 20	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 1	10.3.1 (a, b)	ในช่วงการพัฒนาปี 2562 และ 2565 จังหวัดตากมีสัดส่วนผู้หญิงอายุ 15-49 ปี ที่มีความรู้สึกรู้สึกว่าถูกเลือกปฏิบัติหรือถูกคุกคาม ที่มีแนวโน้มลดลง โดยลดลงร้อยละ 35.70 ในขณะที่ สัดส่วนผู้ชายอายุ 15-49 ปีที่มีแนวโน้มลดลง โดยลดลงประมาณร้อยละ 32.90 ทั้งนี้ชุดข้อมูลไม่มีการสำรวจทุกปี เช่นนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจต้องพัฒนาแบบสำรวจเพื่อติดตามตัวชี้วัด ให้มีความถี่ที่เหมาะสม

ตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะ
ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวชี้วัดสำหรับจังหวัดนราธิวาส หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดเก็บข้อมูลเพิ่มเติม	10.7.4	เป็นตัวชี้วัดที่มีการสำรวจ แต่อาจไม่มีการสำรวจทุกปีและไม่มียุทธศาสตร์เอื้อถึงในระดับจังหวัด จึงอาจต้องมีการพิจารณาถึงแนวทางการสำรวจและระเบียบวิธีเพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลหรือวิเคราะห์ในระดับจังหวัดเพิ่มเติมได้
มีการจัดเก็บข้อมูลของตัวชี้วัดแต่ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลสาธารณะได้ จังหวัดนราธิวาสควรประสานงานเพื่อขอข้อมูลหรือหน่วยงานเจ้าของข้อมูลควรเปิดเผยข้อมูลแบบสาธารณะ	10.1.1, 10.2.1 และ 10.4.1	เป็นตัวชี้วัดที่มีการเก็บและรวบรวมข้อมูลโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แต่ไม่พบการเผยแพร่ข้อมูลสาธารณะในส่วนของข้อมูลที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดในเป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน เช่นนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจดำเนินการเพื่อรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลที่จำเป็น ประสานงานร่วมกับหน่วยงานท้องถิ่น เพื่อให้สามารถติดตามตัวชี้วัดในระดับจังหวัดนราธิวาสได้
ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลสำหรับตัวชี้วัด ควรมีการศึกษานิยาม ระเบียบวิธี และแนวทางในการจัดเก็บข้อมูล	10.7.1 และ 10.7.3	เป็นตัวชี้วัดที่ไม่มีการเก็บข้อมูลในปัจจุบันซึ่งต้องมีการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ตั้งแต่ขั้นตอนการนิยามตัวชี้วัดในบริบทจังหวัดและขั้นตอนการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูล เพื่อพิจารณาถึงความเป็นไปได้ในการติดตามตัวชี้วัดต่อไป

SDG 11 ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิทัศน์ และยั่งยืน

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	องค์กร
11.1.1	สัดส่วนของประชากรในเขตเมืองที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด ที่อยู่อาศัยนอกระบบ หรือที่ที่ไม่เหมาะสม	-	-
11.2.1	สัดส่วนของประชากรที่เข้าถึงการขนส่งสาธารณะได้อย่างสะดวก จำแนกตามกลุ่มเพศ อายุ และบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย	-	-
11.3.1	อัตราส่วนการใช้ที่ดินต่ออัตราการเติบโตของประชากร	-	-
11.3.2	สัดส่วนของเมืองที่มีโครงสร้างจากการมีส่วนร่วมโดยตรงของภาคประชาสังคมในการวางแผนและการจัดการซึ่งดำเนินการเป็นประจำ และเป็นประชาธิปไตย	-	-
11.4.1	ผลรวมค่าใช้จ่ายต่อหัวเพื่อการสงวนรักษา การป้องกัน และการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ จำแนกตามประเภท แหล่งทุน (ภาครัฐ ภาคเอกชน) ประเภทของมรดก (ทางวัฒนธรรม ทางธรรมชาติ) และระดับของรัฐบาล (ประเทศ ภูมิภาค และท้องถิ่น/เทศบาล)	-	-
11.5.1	จำนวนผู้เสียชีวิต สูญหาย และผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง อันเป็นผลมาจากภัยพิบัติต่อประชากร 100,000 คน	ประชากรที่ประสบภัยพิบัติ (คนต่อแสนประชากร)	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
11.5.2	การสูญเสียทางเศรษฐกิจโดยตรงอันมีผลต่อ GDP โลก (a) ความเสียหายที่เกิดกับโครงสร้างพื้นฐาน และ (b) จำนวนการบริการพื้นฐานที่หยุดชะงักอันเป็นผลมาจากภัยพิบัติ	(a) มูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติ (b) -	(a) สำนักงานสถิติแห่งชาติ (b) -

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	องค์กร
11.6.1	สัดส่วนของขยะมูลฝอยในเขตเมืองที่ถูกจัดเก็บเป็นประจำ และที่มีการทิ้ง ณ จุดสุดท้ายอย่างเหมาะสม จากปริมาณของเสียทั้งหมดที่เกิดจากเมืองนั้น	ขยะมูลฝอยชุมชนที่กำจัดถูกต้อง (ตัน/วัน)	1) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2) กรมควบคุมมลพิษ
11.6.2	ระดับค่าเฉลี่ยทั้งปีของฝุ่นละอองขนาดเล็ก (เช่น PM2.5 และ PM10) ในเขตเมือง (ถ่วงน้ำหนักกับประชากร)	ข้อมูลฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 2.5 ไมครอน (PM2.5)	กรมควบคุมมลพิษ
11.7.1	ส่วนแบ่งเฉลี่ยของพื้นที่เมืองที่ถูกสร้างขึ้นให้เป็นสถานที่ที่ใช้ประโยชน์สาธารณะสำหรับทุกคน จำแนกตาม อายุ เพศ และบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย	-	-
11.7.2	สัดส่วนของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการคุกคามทางร่างกาย หรือทางเพศ จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพความพิการ และสถานที่เกิดเหตุ ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา	สัดส่วนผู้ที่มีอายุ 15-49 ปี ที่ประสบความรุนแรงทางร่างกายจากการถูกลั่นหรือถูกทำร้าย	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
11.b.1	จำนวนประเทศที่ใช้และดำเนินการตามยุทธศาสตร์ของประเทศด้านการลดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากภัยพิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแผนงานเซินโดด้านการลดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากภัยพิบัติ พ.ศ. 2558-2573	-	-
11.b.2	สัดส่วนของรัฐบาลท้องถิ่นที่ใช้และดำเนินการตามยุทธศาสตร์ท้องถิ่น ด้านการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศในเรื่องการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ	-	-

จากการพิจารณาผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดในเป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 11 ของจังหวัดนราธิวาส พบว่า

ผลการดำเนินงานที่สูงกว่าค่าประเทศ	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 4	11.6.2	ในช่วงการพัฒนาตั้งแต่ปี 2561-2565 จังหวัดนราธิวาสมี ระดับค่าเฉลี่ยทั้งปีของฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM 2.5 ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเห็นได้จากในปี 2560 มีค่าอยู่ที่ 8.89 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ เพิ่มขึ้นเป็น 14.58 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ ในช่วงปี 2565
	11.7.2 (a, b)	ในช่วงการพัฒนาปี 2562 และ 2565 จังหวัดนราธิวาสมีสัดส่วนผู้ที่มียาอายุ 15-49 ปี ที่ประสบความรุนแรงทางร่างกายจากการถูกลั่นหรือถูกทำร้าย ที่มีแนวโน้มคงที่ในส่วนของผู้หญิงและผู้ชาย โดยมีค่าเท่ากับร้อยละ 0 ทั้งนี้ชุดข้อมูลไม่มีการสำรวจทุกปี เช่นนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจต้องพัฒนาแบบสำรวจเพื่อติดตามตัวชี้วัด ให้มีความถี่ที่เหมาะสม

ผลการดำเนินงานที่ต่ำกว่าค่าประเทศมากกว่าร้อยละ 20	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 1	11.5.1	ในช่วงการพัฒนาตั้งแต่ปี 2558-2565 จังหวัดนราธิวาสมีการพัฒนาในประเด็นดังกล่าวที่ค่อนข้างผันผวน โดยมีแนวโน้มลดลงในปี 2559 – 2561 โดยลดลงจาก 6,914 คนต่อแสนประชากร ในปี 2559 เหลือ 172 คนต่อแสนประชากรในปี 2561 ก่อนจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเพิ่มขึ้นสูงถึง 21,837 คนต่อแสนประชากรในปี 2565
	11.6.1	ในช่วงการพัฒนาตั้งแต่ปี 2556-2565 จังหวัดนราธิวาสมีสัดส่วนของขยะมูลฝอยในเขตเมืองที่ถูกจัดเก็บเป็นประจำ ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเห็นได้จากปี 2556 มีสัดส่วนประมาณร้อยละ 4.83 เป็นร้อยละ 15.17 ในปี 2565

ตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะ
ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวชี้วัดสำหรับ จังหวัดนราธิวาส หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควร จัดเก็บข้อมูลเพิ่มเติม	11.7.1	เป็นตัวชี้วัดที่ยังไม่มีการเก็บข้อมูลในระดับจังหวัดและระดับประเทศ นอกเหนือจาก กรุงเทพมหานคร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงอาจดำเนินการเพื่อรวบรวมและเผยแพร่ ข้อมูลเท่าที่จำเป็น เพื่อให้สามารถติดตามตัวชี้วัดในระดับจังหวัดได้
มีการจัดเก็บข้อมูลของตัวชี้วัดแต่ไม่สามารถ เข้าถึงข้อมูลสาธารณะได้ จังหวัดนราธิวาสควร ประสานงานเพื่อขอข้อมูลหรือหน่วยงานเจ้าของ ข้อมูลควรเปิดเผยข้อมูลแบบสาธารณะ	11.1.1	จังหวัดนราธิวาสจำเป็นต้องขอข้อมูลเพิ่มเติมจากการเคหะแห่งชาติ ซึ่งมีการ ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลจำนวนครัวเรือนในชุมชนแออัดเพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกันใน แต่ละจังหวัด
	11.5.2	จังหวัดนราธิวาสจำเป็นต้องขอข้อมูลเพิ่มเติมจากกรมป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย ซึ่งมีการจัดเก็บข้อมูลที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ 11.5.2 (b)
ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลสำหรับตัวชี้วัด ควรมิ การศึกษานโยบาย ระเบียบวิธี และแนวทางในการ จัดเก็บข้อมูล	11.3.1, 11.3.2 และ 11.4.1	จังหวัดนราธิวาสและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรดำเนินการจัดเก็บข้อมูลผ่านแบบ สำรองให้มีความครอบคลุมทุกจังหวัด และสอดคล้องกับนิยามของตัวชี้วัดนั้นๆ
	11.b.1 11.b.2	จำเป็นต้องมีการพัฒนาแนวทางการติดตามและประเมินผล โดยพิจารณาแผนด้าน การรับมือภัยพิบัติของจังหวัดนราธิวาสในปัจจุบันว่าสอดคล้องกับกรอบแผนงานเช่น ไດด้านการลดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากภัยพิบัติ พ.ศ. 2558-2573 หรือไม่
มีการจัดเก็บข้อมูลของตัวชี้วัดแต่จำเป็นต้อง อาศัยผู้เชี่ยวชาญในการรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม ควรมีการศึกษาในเชิงลึกเพื่อแสดงผลข้อมูล ต่อไป	11.2.1	จังหวัดนราธิวาสมีการจัดทำชุดข้อมูลแผนที่ฐานสามารถใช้เป็นเครื่องมือ วิเคราะห์ สัดส่วนของประชากรที่เข้าถึงการขนส่งสาธารณะได้อย่างสะดวกได้ แต่ต้องอาศัย ผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์

ตัวชี้วัดที่ 11.5.2 การสูญเสียทางเศรษฐกิจโดยตรงอันมีผลต่อ GDP โลก (a) ความเสียหายที่เกิดกับโครงสร้างพื้นฐาน ไม่สามารถเปรียบเทียบกับผลการ ดำเนินงานในระดับประเทศได้ เนื่องจากค่าประเทศเป็นผลรวมของจังหวัด โดยจังหวัดมีความสูญเสียเฉลี่ยปี 2556 – 2566 อยู่ที่ 135.45 ล้านบาทต่อปี

SDG 12 สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	องค์กร
12.3.1	(a) ดัชนีการสูญเสียอาหาร (b) ดัชนีของเสียอาหาร	-	-
12.4.2	(a) ของเสียอันตรายต่อหัว และ (b) สัดส่วนของเสียอันตรายที่ได้รับการบำบัดจำแนกตามวิธีการบำบัดของเสีย	(a) ของเสียอันตรายชุมชนต่อหัว (b) สัดส่วนของเสียอันตรายชุมชนที่ถูกส่งไปกำจัด	กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ
12.5.1	อัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ (recycling rate) ของประเทศ, จำนวนตันของวัสดุที่ถูกรีไซเคิล	อัตราการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์	กรมควบคุมมลพิษ
12.7.1	จำนวนรัฐบาลท้องถิ่นที่นำนโยบายและแผนปฏิบัติงานด้านการจัดซื้อจัดจ้างที่ยั่งยืนในภาครัฐไปปฏิบัติ	-	-
12.a.1	การติดตั้งศักยภาพในการผลิตพลังงานหมุนเวียนในประเทศกำลังพัฒนา (ในหน่วยวัตต์ต่อหัวประชากร)	กำลังการผลิตติดตั้งไฟฟ้าจากพลังงานทดแทน จำแนกตามรายจังหวัด	กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน

จากการพิจารณาผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดในเป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 12 ของจังหวัดนราธิวาส พบว่า

ผลการดำเนินงานที่สูงกว่าค่าประเทศ	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 4	12.4.2 (a)	มีผลการดำเนินงานที่สูงกว่าค่าของประเทศอย่างต่อเนื่อง สำหรับปริมาณของเสียอันตรายต่อหัว โดยเมื่อพิจารณาจากแนวโน้มการพัฒนาของจังหวัด พบว่า จังหวัดมีแนวโน้มการพัฒนาในภาพรวมคงที่ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.01 กิโลกรัม
	12.4.2 (b)	ถึงแม้จะมีข้อมูลปรากฏเพียงหนึ่งปี แต่พบว่า จังหวัดนราธิวาสมีความสามารถในการกำจัดของเสียอันตรายได้ทั้งหมด (ร้อยละ 100 ของของเสียอันตรายทั้งหมด)
	12.5.1	การนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์มีผลการดำเนินงานที่สูงกว่าค่าประเทศอย่างต่อเนื่อง และเมื่อพิจารณาแนวโน้มการพัฒนาของจังหวัด พบว่า จังหวัดมีแนวโน้มการพัฒนาที่ดีขึ้นในภาพรวม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 42.0

ผลการดำเนินงานที่ต่ำกว่าค่าประเทศ มากกว่าร้อยละ 20	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 1	12.a.1	การติดตั้งศักยภาพในการผลิตพลังงานหมุนเวียนของจังหวัดนราธิวาสต่ำกว่าค่าประเทศอย่างต่อเนื่อง ถึงแม้จะมีผลการดำเนินงานที่พัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นไปตามแนวโน้มการเปลี่ยนผ่านไปสู่พลังงานสะอาด

ตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะ
ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลสำหรับตัวชี้วัด ควรมีการศึกษานิยาม ระเบียบวิธี และแนวทางในการจัดเก็บข้อมูล	12.3.1	(a) ดัชนีการสูญเสียอาหาร ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล กรมวิชาเกษตรควรดำเนินการศึกษาทั้งในระดับประเทศและจังหวัด อย่างไรก็ตาม ในประเทศไทยมีงานศึกษาของสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) ซึ่งมีการศึกษาในระดับพื้นที่แล้ว (b) ดัชนีของเสียอาหาร กรมควบคุมมลพิษเคยมีการศึกษาองค์ประกอบขยะมูลฝอยในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงควรดำเนินการศึกษาในระดับจังหวัดและเผยแพร่ข้อมูลสู่สาธารณะต่อไป
	12.7.1	จังหวัดนราธิวาสและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรดำเนินการพิจารณานิยามของการจัดซื้อจัดจ้างที่ยั่งยืนและจัดประเภทโครงการจัดซื้อจัดจ้างที่เข้านิยามดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการติดตามและประเมินผลตัวชี้วัด

SDG 13 เร่งต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	องค์กร
13.1.1	จำนวนผู้เสียชีวิต สูญหาย และผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงอันเป็นผลมาจากภัยพิบัติต่อประชากร 100,000 คน	จำนวนผู้เสียชีวิต สูญหาย และผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงอันเป็นผลมาจากภัยพิบัติต่อประชากร 100,000 คน	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
13.1.2	จำนวนประเทศที่ใช้และดำเนินการตามยุทธศาสตร์ของประเทศด้านการลดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากภัยพิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแผนงานเซินโตด้านการลดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากภัยพิบัติ พ.ศ. 2558-2573	-	-
13.1.3	สัดส่วนของรัฐบาลท้องถิ่นที่ใช้และดำเนินการตามยุทธศาสตร์ท้องถิ่น ด้านการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศในเรื่องการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ	-	-
13.2.2	ผลรวมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อปี	-	-

จากการพิจารณาผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดในเป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 13 ของจังหวัดนราธิวาส พบว่า

ผลการดำเนินงานที่ต่ำกว่าค่าประเทศมากกว่าร้อยละ 20	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 1	13.1.1	ในช่วงการพัฒนาตั้งแต่ปี 2558-2565 จังหวัดนราธิวาสมีการพัฒนาในประเด็นดังกล่าวที่ค่อนข้างผันผวน โดยมีแนวโน้มลดลงในปี 2559 - 2561 โดยลดลงจาก 6,914 คนต่อแสนประชากร ในปี 2559 เหลือ 172 คนต่อแสนประชากรในปี 2561 ก่อนจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเพิ่มขึ้นสูงถึง 21,837 คนต่อแสนประชากรในปี 2565

ตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะ
ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวชี้วัดสำหรับ จังหวัดนราธิวาส หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควร จัดเก็บข้อมูลเพิ่มเติม	13.2.2	ผลรวมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อปี (MtonCO ₂ eq) มีเพียงบางจังหวัดเท่านั้นที่มี ชุดข้อมูลและมีการดำเนินการจัดทำในบางปีเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันองค์การ บริหารจัดการก๊าซเรือนกระจกร่วมกับจังหวัดอยู่ระหว่างการจัดทำข้อมูลก๊าซเรือน กระจกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกัน
ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลสำหรับตัวชี้วัด ควรมี การศึกษานิยาม ระเบียบวิธี และแนวทางในการ จัดเก็บข้อมูล	13.1.2 และ 13.1.3	จำเป็นต้องมีการพัฒนาแนวทางการติดตามและประเมินผล โดยพิจารณาแผนด้าน การรับมือภัยพิบัติของจังหวัดนราธิวาสในปัจจุบันว่าสอดคล้องกับกรอบแผนงานเช่น ใดด้านการลดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากภัยพิบัติ พ.ศ. 2558-2573 หรือไม่

SDG 14 อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	องค์กร
14.1.1	(a) ดัชนีปรากฏการณ์ยูโทรฟิเคชันริมชายฝั่งทะเล และ (b) ความหนาแน่นของขยะพลาสติก	-	-
14.3.1	ภาวะความเป็นกรด-ด่างของน้ำทะเลเฉลี่ย (pH) โดยวัดจากสถานีตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่เห็นชอบร่วมกัน	-	-
14.5.1	ขอบเขตของพื้นที่คุ้มครองที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ทางทะเล	-	-

จากการพิจารณาผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดในเป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 14 ของจังหวัดนราธิวาส พบว่า

ตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะ
มีการจัดเก็บข้อมูลของตัวชี้วัดแต่ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลสาธารณะได้ จังหวัดนราธิวาสควรประสานงานเพื่อขอข้อมูลหรือหน่วยงานเจ้าของข้อมูลควรเปิดเผยข้อมูลแบบสาธารณะ	14.1.1 และ 4.3.1	จังหวัดนราธิวาสควรดำเนินการประสานงานเพื่อขอข้อมูลจากหน่วยงานที่มีข้อมูล นั้น คือ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
มีการจัดเก็บข้อมูลของตัวชี้วัดแต่จำเป็นต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญในการรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม ควรมีการศึกษาในเชิงลึกเพื่อแสดงผลข้อมูลต่อไป	14.5.1	มีการเก็บข้อมูลอย่างกระจัดกระจาย จำเป็นต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญในการรวบรวมข้อมูลและคำนวณข้อมูลตัวชี้วัด อีกทั้ง จำเป็นต้องมีการทำข้อมูล GIS ประกอบเพื่อคำนวณหาพื้นที่ครอบคลุมพร้อมกับข้อมูล Key Biodiversity Areas

SDG 15 ปกป้อง พื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนและต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	องค์กร
15.1.1	สัดส่วนของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ดินทั้งหมด	สัดส่วนของเนื้อที่ป่าต่อพื้นที่ดินในจังหวัด	กรมป่าไม้
15.1.2	สัดส่วนของพื้นที่สำคัญสำหรับความหลากหลายทางชีวภาพ ทั้งทางบกและในน้ำจัด ในเขตพื้นที่คุ้มครอง จำแนกตามประเภทของระบบนิเวศ	-	-
15.3.1	สัดส่วนของพื้นที่ดินที่ถูกทำให้เสื่อมโทรมเทียบกับพื้นที่ดินทั้งหมด	-	-
15.4.1	ขอบเขตของพื้นที่คุ้มครองที่สำคัญสำหรับความหลากหลายทางชีวภาพบนภูเขา	-	-
15.4.2	(a) ดัชนีพื้นที่ภูเขาสีเขียว และ (b) สัดส่วนพื้นที่ภูเขาที่เสื่อมโทรม	-	-

จากการพิจารณาผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดในเป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 15 ของจังหวัดนราธิวาส พบว่า

ผลการดำเนินงานที่ต่ำกว่าค่าประเทศระหว่างร้อยละ 10 ถึงร้อยละ 20	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 2	15.1.1	มีผลการดำเนินงานที่ต่ำกว่าค่าของประเทศอย่างต่อเนื่อง สำหรับสัดส่วนของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ดินทั้งหมด อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงพบว่า สัดส่วนของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ดินในจังหวัดนราธิวาสมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 25.28 ในปี 2556 สู่พื้นที่ป่าไม้ร้อยละ 26.49 ของพื้นที่ดินในจังหวัดนราธิวาสทั้งหมดในปี 2565

ตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะ
ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลสำหรับตัวชี้วัด ควรมีการศึกษานิยาม ระเบียบวิธี และแนวทางในการจัดเก็บข้อมูล	15.3.1	เสนอให้มีการพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผลใหม่ที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป ทั้งนี้ กรมพัฒนาที่ดินกำลังพัฒนาตัวชี้วัดความสมดุลของการจัดการทรัพยากรที่ดิน (Land Degradation Neutrality) ตามตัวชี้วัด 15.3.1 ของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
	15.4.2	เสนอให้มีการพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผลใหม่ที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป
มีการจัดเก็บข้อมูลของตัวชี้วัดแต่จำเป็นต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญในการรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม ควรมีการศึกษาในเชิงลึกเพื่อแสดงผลข้อมูลต่อไป	15.1.2 และ 15.4.1	มีการเก็บข้อมูลอย่างกระจัดกระจาย จำเป็นต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญในการรวบรวมข้อมูลและคำนวณข้อมูลตัวชี้วัด อีกทั้ง จำเป็นต้องมีการทำข้อมูล GIS ประกอบเพื่อคำนวณหาพื้นที่ครอบคลุมพร้อมกับข้อมูล Key Biodiversity Areas

SDG 16 ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรมและสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	องค์กร
16.1.1	จำนวนเหยื่อของการฆาตกรรมโดยเจตนา ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน จำแนกตามเพศ และอายุ	สถิติคดีอาญาคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ จำแนกตามประเภทความผิด รายจังหวัด	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
16.1.2	การเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้ง ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน จำแนกตามอายุ เพศ และสาเหตุการตาย	จำนวนผู้เสียชีวิตเหตุการณ์ความไม่สงบ	ที่ทำการปกครองจังหวัด
16.1.3	สัดส่วนของประชากรที่ได้รับความรุนแรงทางด้านร่างกาย จิตใจ หรือทางเพศในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา	สถิติคดีอาญาคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ จำแนกตามประเภทความผิด รายจังหวัด	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
16.1.4	สัดส่วนประชากรที่รู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินบริเวณพื้นที่ที่อาศัยเพียงลำพังในเวลากลางคืน	-	-
16.2.1	สัดส่วนของเด็กอายุ 1-17 ปี ที่เคยถูกทำร้ายทางร่างกาย และ/หรือ ข่มขู่ทางจิตใจโดยผู้ดูแลในเดือนที่ผ่านมา	-	-
16.2.2	จำนวนเหยื่อการค้ามนุษย์ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน จำแนกตามเพศ อายุ และรูปแบบการแสวงหาประโยชน์	จำนวนผู้เสียหายในคดีค้ามนุษย์ (คน)	กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
16.2.3	สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงและชายอายุ 18-29 ปีที่เคยถูกระทำความรุนแรงทางเพศก่อนอายุ 18 ปี	-	-
16.3.1	สัดส่วนของเหยื่อความรุนแรงในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา ซึ่งได้รายงานการกระทำอันรุนแรงนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการในการแก้ปัญหาเหล่านี้	-	-
16.3.2	สัดส่วนของผู้ต้องขังที่ศาลยังไม่พิพากษาต่อจำนวนผู้ต้องขังทั้งหมด	รายงานสถิติผู้ต้องขังรายทัณฑ์ทั่วประเทศ	กรมราชทัณฑ์

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ข้อมูล	องค์กร
16.3.3	สัดส่วนของประชากรที่เคยประสบข้อพิพาทในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา และประชากรที่เคยเข้าถึงกลไกการระงับข้อพิพาททั้งที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ จำแนกตามประเภทของกลไก	-	-
16.4.2	สัดส่วนของอาวุธที่ถูกยึดได้ ที่พบ หรือที่ยอมจำนนซึ่งแหล่งกำเนิด หรือบริษัทที่ผลิตกฎหมายถูกติดตาม หรือกำหนดโดยหน่วยงานที่ สอดคล้องกับเครื่องมือระหว่างประเทศ	สถิติคดีอาญาคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย จำแนกตามประเภทความผิด รายจังหวัด (อาวุธ ปืนและวัตถุระเบิด)	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
16.5.1	สัดส่วนของบุคคลที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างน้อย 1 ครั้ง เพื่อให้สินบนหรือถูกเรียกสินบน โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐในช่วง ระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา	คะแนน ITA ข้อ E4 ในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา ท่านเคยถูกเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่ท่านติดต่อ ร้องขอให้จ่ายหรือให้สิ่งดังต่อไปนี้ เพื่อแลกกับการ ปฏิบัติงาน การอนุมัติ อนุญาต หรือให้บริการ หรือไม่	สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ
16.5.2	สัดส่วนขององค์กรธุรกิจที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างน้อย 1 ครั้งเพื่อให้สินบน หรือถูกเรียกสินบน โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา	-	-
16.6.1	สัดส่วนของการใช้จ่ายภาครัฐขั้นพื้นฐานต่อจำนวนงบประมาณที่ได้รับอนุมัติแล้ว จำแนกตามหมวด (หรือจำแนกตามรหัส งบประมาณ หรือที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน)	-	-
16.6.2	สัดส่วนประชากรที่พึงพอใจกับการบริการสาธารณะครั้งล่าสุดที่ ตนได้ใช้บริการ	คะแนน ITA หมวด 6 คุณภาพการดำเนินงาน	สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ
16.7.1	สัดส่วนตำแหน่งในสถาบันของรัฐระดับชาติและระดับท้องถิ่น ซึ่ง รวมถึง (a) สภานิติบัญญัติ (b) จักรการพลเรือน และ (c) คณะ ตุลาการ เกี่ยวกับการกระจายตัวระดับชาติ จำแนกตามเพศ อายุ ผู้พิการ และกลุ่มประชากร	-	-

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ข้อมูล	องค์กร
16.7.2	สัดส่วนของประชากรที่เชื่อว่าการตัดสินใจนั้นมีความครอบคลุมและตอบสนอง จำแนกตามเพศ อายุ ความพิการ และกลุ่มประชากร	-	-
16.9.1	สัดส่วนของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ที่มีการแจ้งเกิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามอายุ	-	-
16.10.1	จำนวนคดีฆาตกรรม ลักพาตัว การถูกพราก การกักขังหน่วงเหนี่ยว การทรมานผู้สื่อข่าว บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับสื่อ สหภาพทางการค้าและผู้ให้ความช่วยเหลือด้านสิทธิมนุษยชนในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา	-	-
16.b.1	สัดส่วนของประชากรที่รายงานว่ารู้สึกถูกเลือกปฏิบัติ หรือถูกล่วงละเมิดใน 12 เดือนที่ผ่านมา ตามข้อบัญญัติพื้นฐานของการห้ามเลือกปฏิบัติภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ	คะแนน ITA ข้อ E2 เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่กำกับดูแล ฝึกปฏิบัติงาน/ให้บริการแก่ท่าน กับผู้มาติดต่ออื่นๆ อย่างเท่าเทียมกันมากน้อยเพียงใด	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

จากการพิจารณาผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดในเป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 16 ของจังหวัดนราธิวาสพบว่า

ผลการดำเนินงานที่สูงกว่าค่าประเทศ	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 4	16.1.3	จังหวัดนราธิวาสมีสัดส่วนเหยื่อความรุนแรงต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศมาโดยตลอด โดยมีสัดส่วนค่อนข้างคงที่ อย่างไรก็ดี พบว่าในช่วงการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา-19 มีแนวโน้มที่ลดลงเล็กน้อย
	16.4.2	จังหวัดนราธิวาส มีสัดส่วนการจับกุมคดีอาชญากรรมที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ ทั้งนี้ ในปี 2560 มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดแต่ในภาพรวมมีแนวโน้มจำนวนสัดส่วนคดีอาชญากรรมลดลงอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับสถิติการจับกุมที่เพิ่มขึ้นในระดับประเทศ

ผลการดำเนินงานที่ต่ำกว่าค่าประเทศ ไม่เกินร้อยละ 10	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 3	16.5.1	ผลคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) จ้อย E4 มีระดับคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ แต่ค่อยๆ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วงปี 2565-2566
	16.6.2	ผลคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) หมวด 6 คุณภาพการดำเนินงานแสดงว่า จังหวัดนราธิวาสมีระดับคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศมาโดยตลอด แต่ภาพรวมมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และได้ 100 คะแนนเต็มในปี 2566
	16.b.1	วัดผลจากคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) จ้อย E2 แสดงว่าจังหวัดนราธิวาสมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าประเทศเล็กน้อย โดยมีแนวโน้มคะแนนที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ผลการดำเนินงานที่ต่ำกว่าค่าประเทศระหว่าง ร้อยละ 10 ถึงร้อยละ 20	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 2	16.3.2	สัดส่วนผู้ต้องขังที่ศาลยังไม่พิพากษาต่อจำนวนผู้ต้องขังทั้งหมดสูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ และมีแนวโน้มลดลง อย่างไรก็ดี ข้อมูลที่สามารถเข้าถึงได้จากกรมราชทัณฑ์ยังเป็นข้อมูลสถิติระยะสั้น จึงอาจยังไม่สามารถสรุปแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของตัวชี้วัดได้อย่างชัดเจน

ผลการดำเนินงานที่ต่ำกว่าค่าประเทศ มากกว่าร้อยละ 20	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 1	16.1.1	ในภาพรวม จังหวัดนราธิวาสมีสัดส่วนเหยื่อฆาตกรรมสูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ อย่างไรก็ดี แนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ช่วงปี 2561
	16.2.2	จังหวัดนราธิวาสมีค่าเฉลี่ยสัดส่วนผู้เสียหายในคดีค้ายาเสพติดสูงกว่าค่าประเทศ โดยในปี 2562 มีสัดส่วนสูงกว่าประเทศที่สูงมาก

ตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะ
ตัวชี้วัดที่ยังไม่มีการเก็บข้อมูลตามนิยามของตัวชี้วัด และไม่มีข้อมูลที่สามารถใช้เป็นตัวแทนของตัวชี้วัดได้อย่างเหมาะสม	16.2.3, 16.3.3, 16.5.2, 16.7.1, 16.7.2 และ 16.10.1	ตัวชี้วัดทั้ง 5 ยังไม่มีการเก็บข้อมูลตามนิยามของตัวชี้วัด และไม่มีข้อมูลที่สามารถใช้เป็นตัวแทนของตัวชี้วัดได้อย่างเหมาะสม จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาตัวชี้วัดใหม่ที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป
มีการจัดเก็บข้อมูลของตัวชี้วัดแต่ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลสาธารณะได้ จังหวัดนราธิวาสควรประสานงานเพื่อขอข้อมูลหรือหน่วยงานเจ้าของข้อมูลควรเปิดเผยข้อมูลแบบสาธารณะ	16.1.4	สามารถประสานงานขอข้อมูลได้จาก สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งในปัจจุบันมีการดำเนินการจัดเก็บข้อมูล “ข้อมูลความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของประชาชน” ในฐานข้อมูลระบบสารสนเทศข้อมูลอาชญากรรมสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (CRIME) ซึ่งเป็นฐานข้อมูลปิด
	16.2.1 และ 16.3.1	สามารถประสานงานขอข้อมูลได้จาก กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งในปัจจุบันมีการดำเนินการจัดเก็บข้อมูล ในฐานข้อมูลสถิติสายด่วน 1300 และ

ตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะ
		ฐานข้อมูลของประเทศไทยด้านการดำเนินคดีและการช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ (E-AHT) ซึ่งเป็นข้อมูลปิด ไม่ได้เผยแพร่สาธารณะ
	16.6.1	สามารถประสานงานขอข้อมูลได้จากกระทรวงการคลัง ผ่านระบบบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMIS)
	16.9.1	สามารถประสานงานขอข้อมูลได้จาก กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ซึ่งในปัจจุบันมีการดำเนินการจัดเก็บข้อมูล "จำนวนการจดทะเบียนเกิดจำแนกตามอายุ" ในฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร ซึ่งเป็นฐานข้อมูลปิด

ตัวชี้วัด 16.1.2: ตัวชี้วัดนี้ไม่สามารถเปรียบเทียบกับค่าประเทศได้ เนื่องจากไม่มีการเก็บข้อมูลในระดับประเทศ และมีการเก็บข้อมูลเพียงในบางจังหวัด ทั้งนี้ สำหรับแนวโน้มของการเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งในจังหวัดนราธิวาส ปี 2556-2563 พบว่า มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ในช่วงปี 2556-2562 และเพิ่มขึ้นในปี 2563

SDG 17 เสริมความเข้มแข็งให้แก่งlobalการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	องค์กร
17.1.1	ยอดรวมรายได้ภาครัฐ คิดเป็นสัดส่วนของ GDP จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้	ที่มารายได้รวมท้องถิ่น	สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)
17.1.2	สัดส่วนงบประมาณภายในประเทศที่จัดสรรจากภาษีภายในประเทศ	ที่มารายได้รวมท้องถิ่น	สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)
17.6.1	สมาชิกบรอดแบนด์อินเทอร์เน็ตประจำ (fixed Internet broadband) ต่อประชากร 100 คน จำแนกตามระดับความเร็ว	-	-
17.8.1	สัดส่วนของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	จำนวนประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ภาค จังหวัด และเขตการปกครอง พ.ศ. 2553 - 2563	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
17.17.1	จำนวนเงินดอลลาร์สหรัฐที่เห็นชอบให้ใช้ในโครงการความร่วมมือภาครัฐ-เอกชน และประชาสังคม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	แผนการจัดทำโครงการร่วมลงทุน พ.ศ. 2563 - 2570	สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ
17.19.1	มูลค่าเงินดอลลาร์ของทรัพยากรที่ใช้ในการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านสถิติในประเทศกำลังพัฒนา	-	-
17.19.2	สัดส่วนของประเทศที่ (a) มีการจัดทำสำมะโนประชากรและเคหะอย่างน้อยหนึ่งครั้งในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา และ (b) บรรลุการจดทะเบียนเกิด 100 เปอร์เซนต์ และ จดทะเบียนการตาย 80 เปอร์เซนต์	-	-

จากการพิจารณาผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดในเป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 17 ของจังหวัดนราธิวาส พบว่า

ผลการดำเนินงานที่สูงกว่าค่าประเทศ	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 4	17.1.1	ในช่วงปี 2558-2564 มีผลการดำเนินงานที่สูงกว่าค่าของประเทศอย่างต่อเนื่อง สำหรับสัดส่วนการจัดเก็บรายได้เทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัด สะท้อนถึงความสามารถในการจัดเก็บรายได้ของจังหวัดที่สูง

ผลการดำเนินงานที่ต่ำกว่าค่าประเทศ มากกว่าร้อยละ 20	ตัวชี้วัด	บทวิเคราะห์
ระดับ 1	17.1.2	ในช่วงปี 2558-2565 มีสัดส่วนงบประมาณที่จัดสรรจากภาษีท้องถิ่นยังต่ำกว่าค่าประเทศมากอย่างต่อเนื่อง จึงจำเป็นต้องพิจารณารักษาวินัยทางการคลังโดยเพิ่มสัดส่วนของภาษีท้องถิ่นให้มากขึ้น
	17.8.1	ในช่วงปี 2556-2565 มีสัดส่วนประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่ำกว่าค่าประเทศมากอย่างต่อเนื่อง นับว่ายังเป็นความท้าทายในการที่จังหวัดต้องเพิ่มสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสนับสนุนการเข้าถึงองค์ความรู้และนวัตกรรม

ตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้	ตัวชี้วัด	ข้อเสนอแนะ
มีการจัดเก็บข้อมูลของตัวชี้วัดแต่ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลสาธารณะได้ จังหวัดนราธิวาสควรประสานงานเพื่อขอข้อมูลหรือหน่วยงานเจ้าของข้อมูลควรเปิดเผยข้อมูลแบบสาธารณะ	17.6.1	สามารถดำเนินการประสานงานเพื่อขอข้อมูลจากหน่วยงานที่มีข้อมูล นั้นคือ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.)
	17.19.2	สามารถดำเนินการประสานงานเพื่อขอข้อมูลจากหน่วยงานที่มีข้อมูล นั้นคือ กรมการปกครอง
ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลสำหรับตัวชี้วัด ควรมีการศึกษานิยาม ระเบียบวิธี และแนวทางในการจัดเก็บข้อมูล	17.19.1	จำเป็นต้องมีการพัฒนาแนวทางการติดตามและประเมินผล โดยพิจารณาจัดประเภทและรวบรวมยอดงบประมาณด้านการส่งเสริมขีดความสามารถด้านสถิติ

ตัวชี้วัด 17.17.1: ตัวชี้วัดนี้ไม่สามารถเปรียบเทียบกับค่าประเทศได้ โดยจังหวัดนราธิวาสมีมูลค่าการลงทุนในโครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (โครงการ PPPs) ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ระหว่างปี 2563-2566 จากแผนการลงทุนโครงการก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียเทศบาลเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส มูลค่า 331 ล้านบาท

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการสำรวจข้อมูลสถานะของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในภาพรวมของประเทศไทย

จัดทำโดย

รองศาสตราจารย์ พ.ต.ท. ดร.เกษมศานต์ โชติชาครพันธุ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฬารัตน์ ขอบใจกลาง

นายธฤต เมธาวุฒิสกุล

โครงการวิจัยครั้งนี้ ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก

โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ

(United Nations Development Programme: UNDP)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อสภาพเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดเป้าหมาย โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในศึกษาคือประชาชนทั่วไปที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป และอาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดเป้าหมาย รวมทั้งหมด 6,000 คน การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 54.78 มีอายุระหว่าง 36-45 ปี ร้อยละ 25.55 มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 36.27 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 76.43 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 59.95 ประกอบอาชีพหลักเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ ร้อยละ 23.12 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 31.97 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 50.03 ทั้งนี้เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางพบว่าส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างชั่วคราว/รายวัน ร้อยละ 34.99

2. ประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ดังนี้ (1) ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต สามอันดับแรก ได้แก่ การขจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.94 รองลงมาคือการศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.50 และการจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.35 และ (2) การดำเนินการของภาครัฐ ประกอบด้วย ประเด็นการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ สามอันดับแรก ได้แก่ การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.84 รองลงมาคือการศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.71 และน้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.70 และ ประเด็นผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ สามอันดับแรก ได้แก่ การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.15 รองลงมาคือระบบนิเวศบนบก (SDG 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 และน้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.99

3. ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข เมื่อพิจารณาความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนกับการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ พบว่าช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข ได้แก่ 1) การขจัดความยากจน (SDG 1) มีช่องว่าง 3.52 คะแนน 2) ขจัดความหิวโหย (SDG 2) มีช่องว่าง 2.87 คะแนน 3) การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) มีช่องว่าง 2.84 คะแนน 4) การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีช่องว่าง 2.79 คะแนน และ 5) การมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) มีช่องว่าง 2.73 คะแนน

4. แนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อแนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น สามอันดับแรก ได้แก่ การพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม ร้อยละ 47.23 รองลงมาคือไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส ร้อยละ 44.50 และการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง ร้อยละ 43.93

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
สารบัญ.....	ข
สารบัญตาราง.....	ง
สารบัญภาพประกอบ.....	ช
 บทที่ 1 บทนำ.....	 1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
1.6 แผนการดำเนินงานวิจัย.....	5
 บทที่ 2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	 7
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการพื้นฐาน.....	7
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน.....	9
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	25
 บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	 36
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	36
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	44
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล.....	46
 บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	 47
 บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ.....	 168
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	168
5.2 การอภิปรายผล.....	190
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	193

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บรรณานุกรม.....	194
ภาคผนวก.....	199
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (แบบสอบถาม).....	200
ภาคผนวก ข ภาพการลงพื้นที่ทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	205

สารบัญตาราง

ตาราง

หน้า

1.1 แผนการดำเนินงานวิจัย (ปี พ.ศ. 2566).....	5
2.1 จัดกลุ่มมิติการพัฒนาของเป้าหมายการพัฒนา 17 เป้าหมาย.....	16
3.1 จำนวนประชากรของกลุ่มจังหวัดเป้าหมาย จำแนกตามภาค จังหวัด และเพศ.....	37
3.2 ตารางสำเร็จรูปการกำหนดขนาดตัวอย่างของยามาเน (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%.....	38
3.3 ตารางสำเร็จรูปการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan).....	39
3.4 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภาคและจังหวัด.....	40
3.5 รายชื่ออำเภอตัวอย่าง จำแนกตามภาค จังหวัด และอำเภอ.....	41
3.6 รายชื่อตำบลตัวอย่าง จำแนกตามภาค จังหวัด อำเภอ และตำบล.....	42
3.7 สรุปการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
4.1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ (ภาพรวม).....	52
4.2 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (ภาพรวม).....	54
4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ (จังหวัดเชียงราย).....	59
4.4 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดเชียงราย).....	62
4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ (จังหวัดเชียงใหม่).....	67
4.6 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดเชียงใหม่).....	70
4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ (จังหวัดแม่ฮ่องสอน).....	75
4.8 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดแม่ฮ่องสอน).....	77
4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ (จังหวัดตาก).....	82
4.10 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดตาก).....	85
4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ (จังหวัดกรุงเทพมหานคร).....	90
4.12 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดกรุงเทพมหานคร).....	93
4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ (จังหวัดเพชรบุรี).....	98
4.14 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดเพชรบุรี).....	101

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

4.15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ (จังหวัดอุดรธานี).....	106
4.16 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดอุดรธานี).....	109
4.17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ (จังหวัดนครราชสีมา).....	114
4.18 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดนครราชสีมา).....	116
4.19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ (จังหวัดอุบลราชธานี).....	121
4.20 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดอุบลราชธานี).....	123
4.21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี).....	128
4.22 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดสุราษฎร์ธานี).....	130
4.23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ (จังหวัดภูเก็ต).....	135
4.24 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดภูเก็ต).....	137
4.25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ (จังหวัดสงขลา).....	142
4.26 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดสงขลา).....	144
4.27 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ (จังหวัดปัตตานี).....	149
4.28 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดปัตตานี).....	152
4.29 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ (จังหวัดยะลา).....	157
4.30 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดยะลา).....	159
4.31 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ (จังหวัดนราธิวาส).....	164
4.32 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดนราธิวาส).....	167
5.1 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขภาพรวม.....	169
5.2 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัด เชียงราย.....	171

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

5.3 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัด เชียงใหม่.....	172
5.4 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัด แม่ฮ่องสอน.....	173
5.5 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัดตาก...	175
5.6 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัด กรุงเทพมหานคร.....	176
5.7 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัด จังหวัดเพชรบุรี.....	177
5.8 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัด อุดรธานี.....	179
5.9 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัด นครราชสีมา.....	180
5.10 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัด อุบลราชธานี.....	181
5.11 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัด สุราษฎร์ธานี.....	183
5.12 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัด ภูเก็ต.....	184
5.13 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัด สงขลา.....	185
5.14 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัด ปัตตานี.....	187
5.15 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัด ยะลา.....	188
5.16 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัด นราธิวาส.....	189
6.1 จำนวนและร้อยละของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ (ผลการสำรวจภาพรวม).....	210
6.2 จำนวนและร้อยละของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ (จังหวัดเชียงราย).....	212

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
6.3 จำนวนและร้อยละของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ (จังหวัดเชียงใหม่).....	214
6.4 จำนวนและร้อยละของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ (จังหวัดแม่ฮ่องสอน).....	216
6.5 จำนวนและร้อยละของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ (จังหวัดตาก).....	218
6.6 จำนวนและร้อยละของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ (จังหวัดกรุงเทพมหานคร).....	220
6.7 จำนวนและร้อยละของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ (จังหวัดเพชรบุรี).....	222
6.8 จำนวนและร้อยละของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ (จังหวัดอุดรธานี).....	224
6.9 จำนวนและร้อยละของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ (จังหวัดนครราชสีมา).....	226
6.10 จำนวนและร้อยละของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ (จังหวัดอุบลราชธานี).....	228
6.11 จำนวนและร้อยละของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี).....	230
6.12 จำนวนและร้อยละของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ (จังหวัดภูเก็ต).....	232
6.13 จำนวนและร้อยละของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ (จังหวัดสงขลา).....	234
6.14 จำนวนและร้อยละของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ (จังหวัดปัตตานี).....	236
6.15 จำนวนและร้อยละของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ (จังหวัดยะลา).....	238
6.16 จำนวนและร้อยละของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ (จังหวัดนราธิวาส).....	240

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2.1 สถานการณ์ SDGs ของประเทศไทย.....	17
2.2 สถานการณ์สถานะและแนวโน้ม SDG Index ประจำปี 2022 ของประเทศไทย....	18
2.3 ความเชื่อมโยงของเป้าหมายย่อย (SDGs Targets) กับเป้าหมายแผนแม่บทย่อย ของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ.....	21

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) เป็นแนวทางการพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบัน โดยไม่ริตรอนความสามารถในการตอบสนองความต้องการของคนรุ่นหลัง (Brundtland Report, 1987) และในการที่จะบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ การเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic Growth) ความครอบคลุมทางสังคม (Social Inclusion) และการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม (Environmental Protection)

การประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ ครั้งที่ 70 เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2558 ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ประเทศไทย และประเทศสมาชิกสหประชาชาติ รวมทั้งหมด 193 ประเทศ ได้ร่วมลงนามรับรองวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030 (2030 Agenda for Sustainable Development) ซึ่งเป็นกรอบการพัฒนาของโลกเพื่อร่วมกันบรรลุเป้าหมายการพัฒนาทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลังภายในปี ค.ศ. 2030 พร้อมทั้งยังได้กำหนดให้มีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เพื่อแนวทางสำคัญให้แต่ละประเทศสามารถดำเนินการร่วมกัน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) 17 เป้าหมาย ประกอบด้วย 169 เป้าหมายย่อย (SDG Targets) ที่มีความเป็นสากล เชื่อมโยงและเกื้อหนุนกัน และกำหนดให้มี 247 ตัวชี้วัด เพื่อใช้ติดตามและประเมินความก้าวหน้าของการพัฒนา โดยแบ่งกลุ่ม SDGs ตามปัจจัยที่เชื่อมโยงกันใน 5 มิติ (5P) ได้แก่ 1) การพัฒนาคน (People) ให้ความสำคัญกับการขจัดปัญหาความยากจนและความหิวโหย และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม 2) สิ่งแวดล้อม (Planet) ให้ความสำคัญกับการปกป้องและรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสภาพภูมิอากาศเพื่อพลเมืองโลกรุ่นต่อไป 3) เศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (Prosperity) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีและสอดคล้องกับธรรมชาติ 4) สันติภาพและความยุติธรรม (Peace) ยึดหลักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีสังคมที่สงบสุข และไม่แบ่งแยก และ 5) ความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership) ความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ม.ป.ป.)

โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations Development Programme: UNDP) มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเป้าหมายที่ยั่งยืน โดยดำเนินการสนับสนุน และเป็นพันธมิตรที่น่าเชื่อถือกับรัฐบาลไทยและประชาชนไทยมากกว่า 50 ปี การทำงานของโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติในประเทศไทย เป็นการสนับสนุนและขับเคลื่อนการพัฒนา เพื่อให้มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีต่อสังคมอย่างรอบด้านและยั่งยืนตามแนวทางการยึดมนุษย์เป็นศูนย์กลางผ่านโครงการความร่วมมือต่าง ๆ เช่น การปกป้องสิทธิมนุษยชน การเพิ่มขีดความสามารถและความเสมอภาคให้แก่ประชาชน รวมทั้งกลุ่มเปราะบาง เป็นต้น นอกจากนี้ โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ ได้มีความร่วมมือทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา และภาคประชาสังคมร่วมด้วย สำหรับให้คำปรึกษาระดับนโยบาย และระดับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และดำเนินการพัฒนาในหลากหลายด้าน เช่น การจัดการ

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน การรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การต่อต้านคอร์รัปชัน การสร้างชุมชนที่น่าอยู่และยั่งยืน และการพัฒนานวัตกรรมทางสังคม เป็นต้น (UNDP Thailand, 2022)

การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในประเทศไทย มีกรอบการดำเนินงานของความร่วมมือกับสหประชาชาติ ได้แก่ (1) ยุกระดับความตระหนักและขีดความสามารถของหน่วยงานระดับจังหวัดและระดับท้องถิ่นในการดำเนินกิจกรรมที่เอื้อต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และขับเคลื่อนเป้าหมายในระดับของภูมิภาคและท้องถิ่น (2) อำนวยความสะดวกให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานระดับจังหวัดและระดับท้องถิ่นกับทีมงานสหประชาชาติประจำประเทศไทย รวมถึงพันธมิตรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง (3) สร้างสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยให้เกิดขึ้นในทุกจังหวัด จัดสรรทรัพยากรตามความเหมาะสมเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน และ 4) ปรีกษาหารือเป็นระยะเพื่อทบทวนแผนงาน การดำเนินงาน และความคืบหน้าต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยกองการต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดกรอบการขับเคลื่อน SDGs และแผนปฏิบัติการขับเคลื่อน SDGs ในส่วนของกระทรวงมหาดไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 คือ (1) การขับเคลื่อน SDGs ร่วมกับหน่วยงานภาคีการพัฒนาระดับโลก (2) การขับเคลื่อน SDGs ในระดับภูมิภาค และ (3) การขับเคลื่อน SDGs เชิงพื้นที่ (กองการต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, 2566)

ทั้งนี้ แผนปฏิบัติการขับเคลื่อน SDGs ของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งมีกระบวนการที่สำคัญ คือ (1) สร้างการตระหนักรู้ SDGs (2) ปรับกระบวนการ (3) ดำเนินการพัฒนา (4) ติดตาม ประเมินผล และเพื่อให้การดำเนินงานสำเร็จตามกรอบการดำเนินงานของความร่วมมือกับสหประชาชาติ UNDP จึงได้คัดเลือกจังหวัดนำร่องเป้าหมายในการขับเคลื่อน SDGs โดยกระจายทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย (ภาคเหนือ/ภาคใต้/ภาคตะวันออก/ภาคตะวันตก) และมีความหลากหลายทางด้านภูมิสังคม เช่น จังหวัดที่ตั้งอยู่ติดทะเล จังหวัดที่ตั้งอยู่ภายในประเทศ จังหวัดที่มีเขตป่าเขา จังหวัดขนาดใหญ่ที่มีประชากรจำนวนมาก จังหวัดขนาดเล็กที่มีประชากรจำนวนน้อย จังหวัดที่มีสภาพความเป็นเมืองสูง จังหวัดที่มีสภาพความเป็นชนบทสูง เป็นต้น จึงได้จังหวัดนำร่องการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเชิงพื้นที่ (SDGs Localization) 15 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ตาก อุตรดิตถ์ นครราชสีมา อุบลราชธานี กรุงเทพมหานคร เพชรบุรี ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี สงขลา ปัตตานี ยะลา และจังหวัดนราธิวาส เพื่อใช้สำหรับรายงานแผนการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของประเทศไทย

ศูนย์ศึกษาการพัฒนาที่ยั่งยืนและเศรษฐกิจพอเพียง (ศยพ.) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (สพบ.) จึงได้จัดทำโครงการสำรวจข้อมูลสถานะของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในภาพรวมของประเทศไทย เพื่อศึกษาและจัดทำรายงานแผนการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของประเทศไทยตามกรอบการดำเนินงานของความร่วมมือกับสหประชาชาติ โดยศึกษาจังหวัดนำร่องการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเชิงพื้นที่ (SDGs Localization) 15 จังหวัด ซึ่งจะทำให้ทราบถึงภาพรวมของประเทศไทยว่ามีการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ด้านใดบ้าง และยังไม่มีการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ด้านใดบ้าง รวมทั้งมีระดับความเร่งด่วนอย่างไร เพื่อประกอบเป็นข้อมูลการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อสภาพเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดเป้าหมาย

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตพื้นที่

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการศึกษาในจังหวัดเป้าหมาย (Targeted Provinces) 15 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ตาก อุตรธานี นครราชสีมา อุบลราชธานี กรุงเทพมหานคร เพชรบุรี ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี สงขลา ปัตตานี ยะลา และจังหวัดนราธิวาส

1.3.2 ขอบเขตระยะเวลา

ดำเนินการศึกษาวิจัย ระหว่าง เดือนกรกฎาคม ถึง เดือนธันวาคม 2566

1.3.3 ขอบเขตเนื้อหา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเนื้อหาตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.3.4 ขอบเขตประชากร

ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ประชาชนทั่วไปที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป และอาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดเป้าหมาย (Targeted Provinces) 15 จังหวัด

1.3.5 ขอบเขตวิธีการสำรวจ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะมีผู้ดำเนินการสำรวจข้อมูล ได้แก่

1.3.5.1 ศูนย์ศึกษาการพัฒนาที่ยั่งยืนและเศรษฐกิจพอเพียง สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ในที่นี้จะใช้คำว่า “คณะวิจัย” หรือ “ศยพ.” โดยจะดำเนินการสำรวจเพื่อเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์จากผู้ให้คำตอบโดยตรง (In-person offline survey) ซึ่งครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 6,000 คน (จังหวัดละ 400 คน)

1.3.5.2 UNDP และเครือข่าย จะดำเนินการสำรวจเพื่อเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสำรวจออนไลน์ (Online Survey) ซึ่งครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 150,000 คน (จังหวัดละ 10,000 คน)

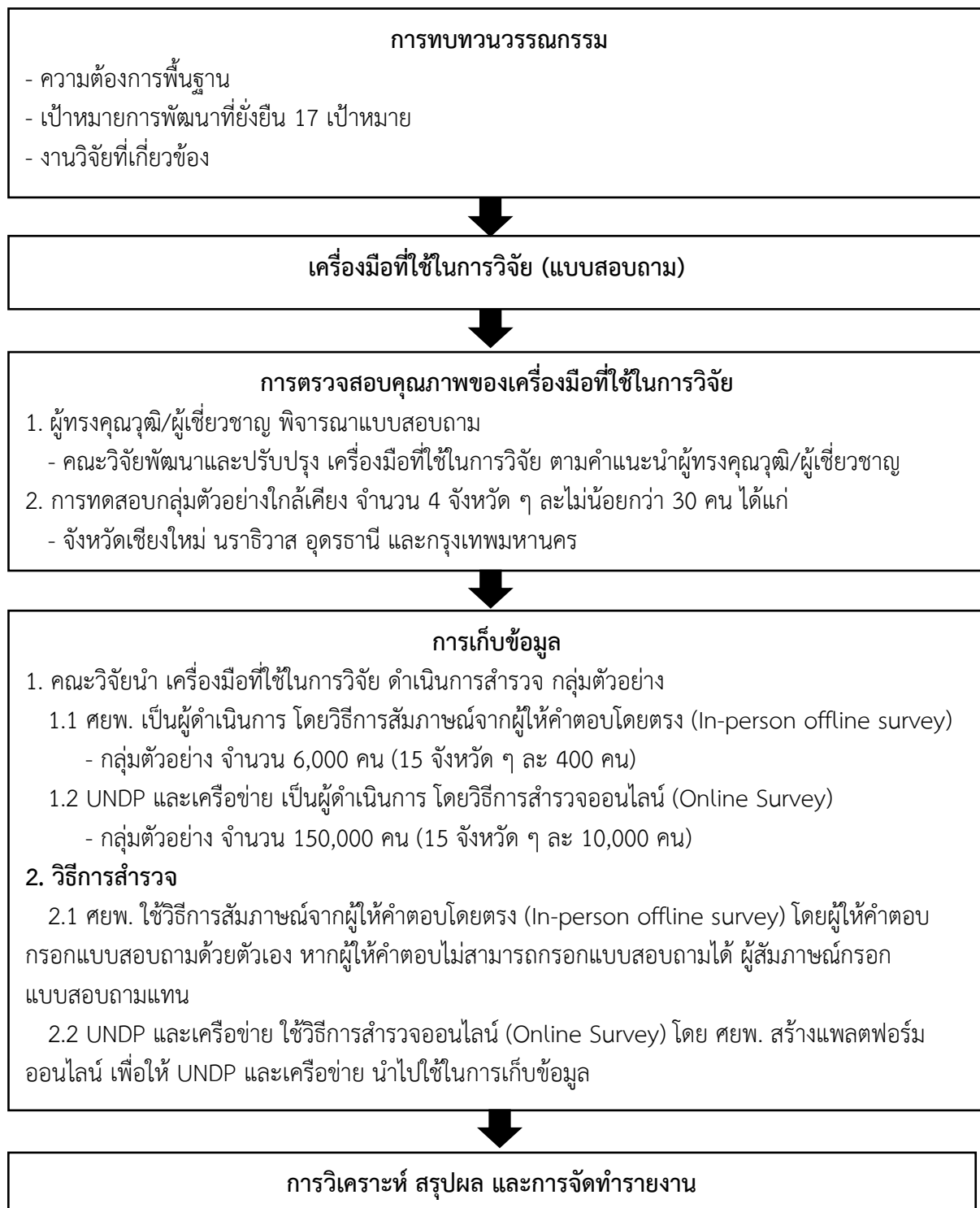
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ทราบข้อมูลสภาพ ปัญหา และสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่รายจังหวัดเป้าหมาย (Targeted Provinces)

1.4.2 ผลการศึกษาสามารถนำข้อมูลสารสนเทศที่ได้ ไปใช้ในการวางแผน ยุทธศาสตร์และนโยบายที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหา

1.4.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานอื่น ๆ สามารถนำไปใช้พิจารณาหรือเป็นแนวทางการศึกษาเกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงการสำรวจข้อมูลสถานะของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในภาพรวมของประเทศไทย คณะวิจัยได้นำเสนอเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการพื้นฐาน
2. แนวคิดเกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการพื้นฐาน

ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้น

นักจิตวิทยาชาวอังกฤษได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจและมีความเชื่อว่า มนุษย์มีความต้องการและพฤติกรรมของมนุษย์จะเป็นไปเพื่อตอบสนองความต้องการเหล่านั้น จึงได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ ดังนี้ (Abraham H. Maslow, 1973: 122-144)

- 1) มนุษย์ทุกคนมีความต้องการและความต้องการนี้จะมียู่ตลอดเวลาไม่มีสิ้นสุด
- 2) ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองจะไม่ใช่แรงจูงใจสำหรับพฤติกรรมนั้น อีกต่อไป
- 3) ความต้องการที่จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมจะต้องเป็นความต้องการที่ยังไม่ได้รับการ

ตอบสนอง

4) ความต้องการของมนุษย์จะมีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากระดับต่ำไปหาระดับสูงตามลำดับของความสำคัญ เมื่อความต้องการในลำดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการลำดับที่สูงขึ้น ลำดับต่อไปก็จะตามมาซึ่งมา Maslow ได้อธิบายไว้ในลำดับขั้นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ 5 ขั้นลำดับขั้นความต้องการของ Maslow ประกอบด้วย ดังนี้ (Abraham H. Maslow, 1973 และปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2544)

1) ความต้องการทางกายภาพ (Physiological Needs) ความต้องการทางด้านร่างกาย เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อุดมหมู่ที่เหมาะสม เป็นต้น ในกรณีที่มนุษย์ขาดสิ่งต่าง ๆ ทุก อย่างอยู่แล้ว การตอบสนองความต้องการชนิดนี้ได้รับการตอบสนองแล้ว การแสวงหาการตอบสนองทางกายภาพนี้มนุษย์ทั่วไป จำเป็นจะต้องดิ้นรนเพื่อให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ในสังคม

2) ความต้องการทางด้านความปลอดภัยหรือความมั่นคง (Safety Security Needs) ความต้องการทางด้านความปลอดภัยหรือความมั่นคงต่าง ๆ รวมไปถึงปรารถนาได้รับความคุ้มครองให้พ้นจากภัยอันตรายต่าง ๆ ที่จะมีต่อร่างกาย เช่น อุบัติเหตุอาชญากรรมและยังหมายรวมถึงความมั่นคงในการทำงานมีบำนาญบำนาญ

3) ความต้องการทางด้านความรักหรือทางสังคม (Love or Social Needs) ความต้องการที่จะให้ผู้อื่นชอบตนเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อผู้อื่น ภายหลังจากที่ได้รับการตอบสนองในสองขั้นข้างต้นแล้ว ความต้องการทางด้านสังคมและความรักซึ่งเป็นความต้องการในระดับที่สูงขึ้นจะเข้ามามีบทบาทเป็นความต้องการการยอมรับจากเพื่อนร่วมองค์กร ต้องการการยอมรับจากเพื่อนร่วมงานในฐานะ

สมาชิกของกลุ่ม ต้องการความรักความเอื้ออาทรน้ำใจไม่ตรีจากเพื่อนร่วมงานหรือจากสมาชิกขององค์กร คนอื่น ต้องการทางด้านสังคมมักจะเป็นไปในรูปของความต้องการที่ก่อให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้มีความสำคัญต่อสังคมกลุ่มนั้น รวมทั้งต้องการที่จะมีสถานภาพทางสังคมที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นความต้องการทางด้านจิตใจ

4) ความต้องการความเคารพยกย่อง (Esteem Needs) ความต้องการให้เกิด ความเคารพตนเอง (Self-Respect) ความรู้สึกที่ตนเองเป็นผู้ประสบความสำเร็จและได้รับการยอมรับ เช่นนั้น จากผู้อื่น ความต้องการสถานภาพ (Status) ความมีชื่อเสียงเกียรติยศ (Prestige) เป็นส่วนสำคัญของ ความต้องการเคารพยกย่องในความสามารถและรู้สึกที่ตนเองเป็นผู้ที่มีประโยชน์และมีความสำคัญในสังคม เช่นได้รับความไว้วางใจจากผู้บังคับบัญชาให้ทำงานสำคัญ การให้มีอิสระในการทำงานหรือการยกย่อง ชมเชยให้กำลังใจต่อสาธารณะ การขอคำปรึกษาในเรื่องสำคัญ ๆ หรือการให้ได้รับตำแหน่งระดับที่สูงขึ้น เป็นต้น ซึ่ง Maslow กล่าวว่าจะมีคนเพียงบางส่วนที่ได้รับการตอบสนองความต้องการในขั้นนี้

5) ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self – Actualization Needs) ความต้องการในระดับสูงสุด หมายถึงบุคคลผู้นั้นใช้ความสามารถของตนในทุกด้านได้และเป็นทุกอย่างที่ตัวเอง อยากจะเป็น ซึ่งแต่ละคนไม่เหมือนกันสุดแต่ความสามารถและความต้องการของเขา มนุษย์ไม่ได้ต้องการเพียง เศรษฐทรัพย์หรือความต้องการทางร่างกายเพียงอย่างเดียว แต่ต้องการที่จะทำอะไรให้สำเร็จตามที่นึกคิด Maslow อธิบายว่า ความต้องการจะเป็นสิ่งทำให้เกิดความพอใจ เรามักจะทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ได้รับความพึงพอใจบ่อย ๆ นอกจากนั้นคนเราจะทำสิ่งต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับตนเอง เช่น นักดนตรีต้องการที่จะเล่น ดนตรี นักกลอนต้องเขียนโคลงฉันท์ ซึ่งถ้าได้ทำแล้วก็จะมีความสุข กล่าวคือเมื่อคนเรามีความสามารถใน ด้านใดก็ควรจะทำในสิ่งนั้น ความต้องการทำในสิ่งเหล่านี้เรียกว่ามีความสำเร็จสมหวังในชีวิต

Maslow ได้อธิบายถึงลักษณะของบุคคลที่รู้จักตนเองและปรารถนาความสำเร็จ ดังนี้

1) เป็นบุคคลที่สนใจอนาคตไม่สนใจอดีต พยายามหาประสบการณ์ในปัจจุบันให้มากที่สุด เพื่อเป้าหมายในอนาคต ตัดสินใจเลือกทางที่เสี่ยงแต่ต้องเป็นการเสี่ยงที่คุ้มค่า รู้จักตนเอง พยายาม ค้นหาความสามารถพิเศษ ค่านิยมของตนเอง ความเป็นตัวของตัวเอง พยายามรักษาความ ซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น ไม่หลอกลวงและแสดงความเป็นจริงให้ผู้อื่นรู้จัก แสดงความคิดเห็นแม้ว่าคนอื่นจะไม่ เห็นด้วยก็ตาม

2) พยายามมุ่งไปสู่เป้าหมายและพยายามทำให้ดีที่สุด มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่มี ประโยชน์และให้ประสบการณ์ที่ดีพร้อมที่จะรับประสบการณ์ใหม่ โอกาสใหม่และยอมรับการเปลี่ยนแปลง และการยอมรับความแตกต่างทางความคิด

Maslow ได้จัดลำดับความต้องการทางร่างกาย ความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคงไว้ในกลุ่มความต้องการระดับต่ำ (Lower Level Needs) ความต้องการทางสังคมและความรัก ความ ต้องการการยอมรับและความต้องการความสำเร็จในชีวิตเป็นกลุ่มความต้องการระดับสูง (Higher-level Needs) ความต้องการระดับต่ำเป็นความพึงพอใจภายนอก เช่น ได้แต่งกายสวยงาม ได้รับประทานอาหาร อร่อย ค่าจ้างที่สูง สภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีอุปกรณ์ครบครัน เป็นต้น แต่ความต้องการในระดับสูง เป็นความพึงพอใจภายใน เช่น เกียรติยศชื่อเสียง ความอึดเอิบใจ การได้รับการยกย่องจากสังคม สาธารณชน เป็นต้น ตามความคิดของ Maslow ข้างต้นเห็นได้ว่าคนเราจะมีลำดับขั้นตอนของการเกิด ความต้องการเป็นไปค่อนข้างที่จะมีระเบียบ ซึ่งในแง่นี้เองก็เป็นจุดอ่อนของทฤษฎีการจูงใจของ Maslow เพราะอาจมีลำดับความต้องการไม่เป็นไปตามลำดับขั้นตามที่มา Maslow เสนอก็เป็นได้ หากจะพิจารณา ตามแนวคิดของ Maslow แล้ว ถ้าความต้องการของมนุษย์ในแต่ละระดับได้รับการตอบสนอง พฤติกรรมก็

จะเกิดขึ้น แต่ความยากลำบากในการนำทฤษฎีไปใช้มีข้อจำกัดที่ว่าทำอะไร จึงจะทราบว่ามนุษย์ที่ทำงานอยู่นั้น ในแต่ละขณะมีระดับความต้องการอยู่ในระดับไหน เพราะความต้องการประเภทต่าง ๆ มักจะมีลักษณะที่ควบคู่หรือคาบเกี่ยวกันไปไม่สามารถจะแยกออกจากกันได้ แสดงว่าความต้องการในชั้นต่อไปอาจเริ่มมีขึ้นได้โดยที่ความต้องการในชั้นก่อนหน้านี้ไม่จำเป็นต้องได้รับการตอบสนองเต็มที่ หากวิเคราะห์จะสามารถสร้างสิ่งจูงใจขึ้นมา เพื่อที่จะชักนำให้ปฏิบัติตามที่เราต้องการได้ในช่วงเวลาที่เหมาะสม พฤติกรรมของบุคคลจะตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสิ่งจูงใจ (Motives) หลายอย่างที่เกิดขึ้นพร้อมกัน สิ่งจูงใจดังกล่าวนี้บางครั้งอาจจะขัดแย้งกันทำให้บุคคลต้องจัดลำดับความสำคัญระหว่างสิ่งจูงใจต่าง ๆ เพื่อที่เลือกตอบสนองตามลำดับความสำคัญของสิ่งจูงใจ

จุดสำคัญในความคิดของ Maslow ที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) คือความต้องการของมนุษย์โลกที่มีความคล้ายคลึงกัน กล่าวคือคนที่ได้รับการตอบสนองอันทำให้เกิดความพึงพอใจของตนเองแล้ว ความต้องการนั้นจะเป็นแรงกระตุ้นความต้องการในระดับที่สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งความต้องการเหล่านั้นจะกลายเป็นแรงขับหรือแรงจูงใจแทนที่อันจะเป็นเหตุทำให้บุคคลต้องสร้างพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองและกระจายไปสู่บุคคลรอบข้างตามลำดับ โดยพิจารณาได้จากการเรียงลำดับความสำคัญของ SDGs เป็นสำคัญ

2.2 แนวคิดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

2.2.1 ความหมายและความเป็นมาของแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

การพัฒนาอย่างยั่งยืน เป็นแนวคิดใหม่ที่แตกต่างกันจากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในรูปแบบเดิมที่มุ่งเน้นเฉพาะการเติบโตและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เป็นเหตุให้เกิดผลกระทบและปัญหาที่ตามมาจำนวนมาก หลักการการพัฒนาอย่างยั่งยืนถูกพัฒนาขึ้นเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว และความพยายามในการหาทางออกจากความขัดแย้งในเรื่องการพัฒนาต่อไปในอนาคต โดยมีปัจจัยความต้องการทางด้านเศรษฐกิจ ข้อจำกัดทางด้านทรัพยากรและปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นสาเหตุ

แนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน เริ่มมีบทบาทตั้งแต่ปี พ.ศ. 2515 ในกระแสการพัฒนาของสังคมโลก ตลอดจนวิกฤตการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมกระตุ้นและสร้างความตระหนักให้หลายประเทศทั่วโลกร่วมมือกันเพื่อหามาตรการเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว องค์การสหประชาชาติจึงจัดให้มีการประชุม “การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยเรื่องสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ (United Nations Conference on Human and Environment)” ณ กรุงสตอกโฮล์ม ประเทศสวีเดน ในปี ค.ศ. 1972 เพื่อเรียกร้องให้ทั่วโลกตระหนักถึงการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ คณะกรรมาธิการโลกและการพัฒนา (World Commission on Environment and Development) หรือคณะกรรมาธิการบรันท์แลนด์ (Brundtland Commission) ได้เสนอที่มานแนวคิด “การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development)” เป็นรายงานต่อสหประชาชาติในปี ค.ศ. 1987 หรือที่รู้จักกันต่อมาในชื่อของ “อนาคตของเรา (Our common Future)” (สำนักความร่วมมือด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2556: 11)

ขณะที่องค์กรพัฒนาเอกชนได้ก่อตั้ง The Club of Rome ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มนักคิดชั้นนำระหว่างประเทศเพื่อหารือและจัดทำรายงาน Limits to Growth โดยมีประเด็นการศึกษา 5 ประเด็นที่เป็นข้อจำกัดการพัฒนาการเจริญเติบโตของโลกในขณะนั้น ได้แก่ การขยายตัวของอุตสาหกรรม การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรอย่างรวดเร็ว ปัญหาโภชนาการ การลดลงของทรัพยากรธรรมชาติที่ไม่

สามารถทดแทนได้และความเสื่อมสภาพของสิ่งแวดล้อม โดยมีข้อเสนอต่อสังคมและธุรกิจในการตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและหาทางแก้ปัญหาเพื่อให้ระบบเศรษฐกิจและระบบนิเวศวิทยายังคงยั่งยืนต่อไป (Meadows, 1972)

พ.ศ. 2535 กรุงริโอเดจาเนโร สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิลได้มีการประชุม สหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา (United Nations Conference on Environment and Development: UNCED) หรือ “Earth Summit” มีสาระสำคัญเรื่องของการพัฒนาอย่างยั่งยืน และมีการลงนามรับรองเอกสารสำคัญโดยประเทศสมาชิก กล่าวคือ ปฏิญญาริโอว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา (The Rio Declaration on Environment and Development) และแผนปฏิบัติการ 21 (Agenda 21) ซึ่งเป็นแผนแม่บทสำหรับการดำเนินงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน พร้อมตระหนักถึงปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและเห็นความสำคัญในการรักษาสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล นอกจากนี้ยังมีการจัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Commission on Sustainable Development) เพื่อทำหน้าที่ติดตามและรายงานการดำเนินการพัฒนาของนานาประเทศและจะมีการประชุมเพื่อประเมินผลในทุก ๆ 5 ปี

พ.ศ. 2543 นครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา องค์การสหประชาชาติได้มีการประชุมสุดยอดแห่ง สหัสวรรษ โดยมีมติรับรอง Millennium Declaration ซึ่งกำหนดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals: MDGs) เป็นวาระการพัฒนาของโลก ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 8 ข้อ โดยกำหนดระยะเวลาในการบรรลุเป้าหมาย 15 ปี (ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2558 (ค.ศ. 2000-2015) (Millennium Declaration อ้างถึงใน จณัญญา ไพทจันทร์, 2561)

พ.ศ. 2545 นครโจฮันเนสเบิร์ก ประเทศแอฟริกาใต้มีการจัดการประชุมสุดยอดระดับโลกว่าด้วยการพัฒนาอย่างยั่งยืน (World Summit on Sustainable Development: WSSD) หรือการประชุม Rio+10 ขึ้น เพื่อทบทวนความก้าวหน้าในการดำเนินงานด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศสมาชิกตามแผนปฏิบัติการ 21 นอกจากนี้ยังมีการรับรองเอกสาร “ปฏิญญาโจฮันเนสเบิร์กว่าด้วยการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Johannesburg Declaration on Sustainable Development)” และแผนดำเนินงานโจฮันเนสเบิร์ก (Johannesburg Plan of Implementation) ซึ่งเป็นถือเป็นพันธกรณีของประเทศสมาชิกในการสานต่อแผนปฏิบัติการ 21 ในการพัฒนา อย่างยั่งยืนให้มีผลในทางปฏิบัติมากขึ้น (Johannesburg Declaration on Sustainable Development อ้างถึงใน จณัญญา ไพทจันทร์, 2561)

พ.ศ. 2555 ก่อนระยะเวลาสิ้นสุดเป้าหมายของ MDGs มีการจัดประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการพัฒนาอย่างยั่งยืน (United Nations Conference on Sustainable Development: UNCSDD) หรือการประชุม Rio+20 ที่กรุงริโอเดจาเนโร สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิลเพื่อกำหนดกรอบการขับเคลื่อนการพัฒนาของโลกหลังปี พ.ศ. 2558 และในเดือนกันยายนของปีเดียวกัน ได้มีการประชุมสมัชชาสหประชาชาติสมัยสามัญ ครั้งที่ 70 ซึ่งจัดขึ้น ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาตินครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยมีมติรับรองเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน ค.ศ. 2030 (The 2030 Agenda for Sustainable Development Goals: SDGs) ซึ่งประกอบด้วย เป้าหมาย 17 ข้อ และมีกรอบการพัฒนาเชื่อมโยง 3 มิติ ได้แก่ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมคือเป้าหมายที่ต้องเร่งดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อแก้ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (The Global Goals for Sustainable Development อ้างถึงใน จณัญญา ไพทจันทร์, 2561)

ความตระหนักในผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่ทวีความรุนแรงและเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลาหลายทศวรรษ ทำให้แนวคิดเรื่องการพัฒนาอย่างยั่งยืนกลายเป็นประเด็นสำคัญและได้รับความสนใจในระดับสากลเพิ่มมากขึ้น การพัฒนาอย่างยั่งยืนกลายเป็นหลักการที่ทุกภาคส่วน ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นไปกระทั่งระดับโลกนำไปใช้ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน ซึ่งนิยามการพัฒนาที่ยั่งยืน (Toward Sustainable Development) ของรายงานอนาคตของเราคือ “Sustainable development is development which meets the need of current generation without compromising the ability of future generations to meet their own needs: การพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นการพัฒนาที่สนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบันโดยไม่ลดทอนความสามารถของคนรุ่นต่อมาที่จะตอบสนองความต้องการของพวกเขา” (สำนักความร่วมมือด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2556) หากอ้างอิงถึงรายงานบรินด์แลนด์ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้น และคำจำกัดความของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของ UNWTO “การบริการที่ยั่งยืน” หมายถึง “การดำเนินงานด้านการบริการจัดการทรัพยากร โดยคำนึงถึงต้นทุนและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบัน ในขณะเดียวกันก็ปกป้องและเพิ่มพูนโอกาสสำหรับคนรุ่นอนาคต” (Legrand, W., Sloan, P. and Chen. J. S., 2017: 26)

การพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นการพัฒนาที่ก่อให้เกิดความสมดุลหรือมีปฏิสัมพันธ์ที่เกื้อกูลกันระหว่างมิติต่าง ๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม จิตใจ รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่จะรวมกันหรือองค์รวมในการทำให้ชีวิตมนุษย์สามารถอยู่ดีมีสุขได้ ทั้งสำหรับคนในรุ่นปัจจุบันและคนในรุ่นอนาคต (บานชื่น นักการเรือน และ เพ็ญศรี บางบอน, 2559)

การพัฒนาที่ยั่งยืน คือ “การพัฒนาที่สนองตอบต่อความต้องการของคนในรุ่นปัจจุบันโดยไม่ทำให้คนรุ่นต่อไปในอนาคตต้องประนีประนอมยอมลดทอนความสามารถในการที่จะตอบสนองความต้องการของตนเอง” (สันติ บางอ้อ, 2546)

การพัฒนาที่ยั่งยืนมีลักษณะเป็นบูรณาการ คือ ทำให้เกิดเป็นองค์รวม หมายความว่าองค์ประกอบทั้งหลายที่เกี่ยวข้องจะต้องประสานกันครบองค์ และมีลักษณะอีกอย่างหนึ่งคือมีคุณภาพหรือการทำให้กิจกรรมมนุษย์สอดคล้องกับเกณฑ์ของธรรมชาติ (ประยุตต์ ปยุตโต, 2546)

การพัฒนาที่ยั่งยืนคือการพัฒนาที่เน้นให้มนุษย์คำนึงถึงขีดจำกัดของทรัพยากรธรรมชาติบนโลก และให้มีการดำเนินการพัฒนาควบคู่ไปกับการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยให้เป็นการพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของคนทั้งในยุคปัจจุบันและยุคต่อ ๆ ไปอย่างเท่าเทียมกัน

หลักการสำคัญของการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้แก่

- 1) มิติการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืน ซึ่งเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจให้เจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายรายได้ให้เอื้อประโยชน์ต่อคนส่วนใหญ่ในสังคม โดยเฉพาะคนที่มีรายได้น้อย
- 2) มิติการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน ซึ่งเป็นการพัฒนาคนให้มีความรู้ มีสมรรถนะและมีผลิตภาพสูงขึ้น ส่งเสริมให้เกิดสังคมที่มีคุณภาพและเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้
- 3) มิติการพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน ซึ่งเป็นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในปริมาณที่ระบบนิเวศสามารถฟื้นตัวกลับสู่สภาพเดิมได้ การปล่อยมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อมในระดับที่ระบบนิเวศสามารถดูดซับและทำลายมลพิษนั้นได้ โดยสามารถผลิตมาทดแทนทรัพยากรประเภทที่ใช้ไปแล้วหมดได้

การพัฒนาที่ยั่งยืนต้องทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีระบบสังคมที่เป็นสังคมธรรมรัฐ มีระบบการพัฒนาเศรษฐกิจที่มั่นคง ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาความช่วยเหลือภายนอกมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ประชาชนรู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างรู้คุณค่า โดยเฉพาะการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อเป็นฐานในการผลิตเพื่อนำไปสู่การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Brundtland, 1987 อ้างถึงใน สำนักความร่วมมือด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2556)

2.2.2 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

การพัฒนาช่วง 4 ทศวรรษที่ผ่านมาเป็นการพัฒนาที่ก่อให้เกิดผลกระทบและความเสียหายต่อทรัพยากรโลกเป็นอย่างมาก ในปี พ.ศ. 2543 ประเทศต่าง ๆ กว่า 189 ประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยจึงรวมตัวกันเพื่อประชุมองค์การสหประชาชาติ ณ กรุงนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ในการตั้งเป้าหมายการพัฒนาทั้งในระดับประเทศและระดับสากล ซึ่งทุกประเทศจะดำเนินการร่วมกันให้ได้ภายในปี พ.ศ. 2558 เป้าหมายดังกล่าวเรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ หรือ Millennium Development Goals (MDGs) ประกอบด้วย 8 เป้าหมายหลัก คือ 1) ขจัดความยากจนและความหิวโหย 2) ให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา 3) ส่งเสริมความเท่าเทียมกัน ทางเพศและบทบาทสตรี 4) ลดอัตราการตายของเด็ก 5) พัฒนาสุขภาพของสตรีมีครรภ์ 6) ต่อสู้กับโรคเอดส์ มาลาเรีย และโรคสำคัญอื่น ๆ 7) รักษาและจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และ 8) ส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในประชาคมโลก เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษประสบความสำเร็จในหลายประเทศ เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปอย่างต่อเนื่อง องค์การสหประชาชาติได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาขึ้นใหม่เรียกว่าเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Development Goals (SDGs) ซึ่งมีกรอบความคิดที่มองการพัฒนาเป็นมิติของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมให้มีความเชื่อมโยงกัน ไม่ให้พัฒนาด้านใดด้านหนึ่งมากเกินไปจนส่งผลเสียต่อด้านอื่น ๆ หรือเรียกกันว่า “สามเสาหลักของความยั่งยืน” สำหรับประเทศไทยยังให้ความสำคัญกับมิติทางด้านวัฒนธรรมอีกด้วย

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ออกมาเมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2558 และถูกใช้เป็นกรอบในการขับเคลื่อนโลกจนถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2573 (15 ปี) SDGs เป็นเป้าหมายการพัฒนาระดับโลกที่ได้รับการรับรองจากสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ เอกสารที่ประเทศสมาชิกให้การรับรองเรียกว่า วาระการพัฒนา 2030 หรือ Agenda 2030 หรือ Global Goals ในเอกสารวิชาการและเอกสารทางการระหว่างปี 2012-2015 SDGs อาจถูกเรียกว่า Post-2015 Agenda ก็ได้ที่มาของ SDGs เกิดขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ. 2012 เมื่อการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (United Nations Conference on Sustainable Development: UNCSD) ณ กรุงริโอ เดอจาเนโร ประเทศบราซิล มีการประเมินผลการพัฒนาภายใต้เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals: 2001-2015) พบว่าหลายเป้าหมายยังไม่บรรลุ ขณะที่ความท้าทายใหม่ก็เพิ่มความรุนแรงมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะปัญหาและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การเพิ่มขึ้นของประชากรซึ่งทำให้เกิดแรงกดดันต่อทรัพยากรธรรมชาติและอาหาร และความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่รุนแรงขึ้นทั้งในระดับระหว่างประเทศและภายในประเทศ (ศุภชัยวิทย์และสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน, 2566) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มี 169 เป้าหมายครอบคลุม 17 หัวข้อ ตั้งแต่การยุติความยากจนการบรรลุความมั่นคงทางอาหาร การรักษาชีวิตที่มีสุขภาพ

ดี การเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ การจัดหา และการเข้าถึงน้ำและพลังงาน การลดความเหลื่อมล้ำ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ และการส่งเสริมการจ้างงานและงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน มีรายละเอียดดังนี้ (United Nation, 2022)

เป้าหมายที่ 1: ขจัดความยากจน (No Poverty) เป้าหมายแรกของการพัฒนาที่ยั่งยืนในมิติสังคม คือ ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่ (End poverty in all its forms everywhere) ภายในปี พ.ศ. 2573 SDGs มีเป้าหมายที่จะขจัดความยากจนขั้นรุนแรง ทั้งหมด วัดจากคนที่มีความยากจนดำรงชีพรายวันต่ำกว่า \$1.25 ต่อวัน (ประมาณ 800 ล้านคนทั่วโลก) เป้าหมาย ดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่อาศัยอยู่ในสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงในการเข้าถึงทรัพยากรและการบริการขั้นพื้นฐาน ขาดการเข้าถึงน้ำดื่มสะอาด อาหาร และสุขอนามัยที่เพียงพอ รวมถึงช่วยเหลือชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งและภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ 2: ขจัดความหิวโหย (Zero Hunger) การยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน (End hunger, achieve food security and improved nutrition and promote sustainable agriculture) เป้าหมายนี้ค่อนข้างบรรลุเป้าหมายเนื่องจากการขาดแคลนอาหารลดลงจากการเติบโต ของเศรษฐกิจและผลผลิตทางการเกษตรที่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ SDGs มุ่งเป้าขจัดความหิวโหยและความอดอยากทุกรูปแบบภายในปี พ.ศ. 2573 เพื่อให้มั่นใจว่าทุกคนได้รับการเข้าถึงอาหารที่มีโภชนาการเพียงพอ ยุติภาวะทุพโภชนาการทุกรูปแบบและแก้ไขปัญหาความต้องการสารอาหารของหญิงวัยรุ่น หญิงตั้งครรภ์และให้นมบุตร และผู้สูงอายุ ตลอดจนการตกลงร่วมมือกันระหว่างประเทศว่าด้วยภาวะแคะแกระและผอมแห้งในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ภายในปี พ.ศ. 2568

เป้าหมายที่ 3: การมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (Good Health And Well-Being) สร้างหลักประกันให้คนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย (Ensure healthy lives and promote well-being for all at all ages) การลดอัตราการตายของมารดาทั่วโลกให้ต่ำกว่า 70 ต่อการเกิดมีชีพ 1 แสนคน ภายในปี พ.ศ. 2573 การยุติการตายที่ป้องกันได้ของทารกแรกเกิดและเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปีการลดการตายทั้งจากการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อจากอุบัติเหตุทางถนนและจากสารเคมีอันตราย การปนเปื้อนและจากมลพิษต่าง ๆ รวมถึงการยุติการแพร่กระจายของเอชไอวี วัณโรค และมาลาเรีย ปัญหาเรื่องยาเสพติด ปัญหาเรื่องอนามัยการเจริญพันธุ์และการวางแผนครอบครัว ปัญหาการเข้าถึงบริการสาธารณสุข เป็นต้น สำหรับเป้าหมายนี้ก็มีความเห็นตรงกัน เห็นได้จากการลดการเสียชีวิตของเด็ก การต่อสู้กับเชื้อเอชไอวี มาลาเรียและโรคอื่น ๆ ซึ่ง SDGs มุ่งเป้ายุติการระบาดของโรคเอชไอวี วัณโรค มาลาเรียและโรคติดต่ออื่น ๆ ภายในปี พ.ศ. 2573 และต้องการบรรลุหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า อีกทั้งต้องการให้มีการเข้าถึงยาและวัคซีนอย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ 4: การศึกษาที่เท่าเทียม (Quality Education) การสร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียมและสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Ensure inclusive and equitable quality education and promote lifelong learning opportunities for all) อาทิ ภายในปี พ.ศ. 2573 ให้เด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่มีค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพ ทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแลและการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา สำหรับเด็ก

ปฐมวัยที่มีคุณภาพจากการมุ่งมั่นในการพัฒนาของ SDGs ปัจจุบันจำนวนเด็กทั่วโลกที่ได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้นมาก ผู้ที่อ่านออกเขียนได้จำนวนมากขึ้น เด็กผู้หญิงได้ไปโรงเรียนมากกว่าเดิมและเป็นการศึกษาที่มีคุณภาพ เพราะการศึกษาเป็นหนึ่งในแรงขับเคลื่อนที่มีประสิทธิภาพของการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ 5: ความเท่าเทียมทางเพศ (Gender Equality) การบรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่สตรีและเด็กหญิง (Achieve gender equality and empower all women and girls) เป้าหมายนี้ครอบคลุมเรื่องการยุติการเลือกปฏิบัติ การขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบต่อผู้หญิงและเด็กหญิง การยอมรับและให้คุณค่าต่อการดูแลและทำงานบ้านแบบไม่ได้รับค่าจ้าง การเข้าถึงสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า มุ่งยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบ อย่างไรก็ตามบางภูมิภาคยังคงมีความไม่เท่าเทียมในการเข้าถึงค่าจ้างและมีช่องว่างระหว่างชายและหญิงในตลาดแรงงาน รวมถึงเรื่องความรุนแรงทางเพศ การละเมิดทางเพศ และการใช้แรงงานที่ผิดกฎหมาย และการแบ่งแยกชนชั้นของประชาชนยังคงเป็นอุปสรรคใหญ่ในเรื่องนี้

เป้าหมายที่ 6: การจัดการน้ำและสุขาภิบาลที่ยั่งยืน (Clean Water and Sanitation) สร้างหลักประกันเรื่องน้ำและการสุขาภิบาลให้มีการจัดการอย่างยั่งยืน และมีสภาพพร้อมใช้สำหรับทุกคน (Ensure availability and sustainable management of water and sanitation for all) เป้าหมายให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัยด้วยราคาที่สามารถซื้อได้ เข้าถึงสุขอนามัยที่พอเพียงเป็นธรรมยุติการขับถ่ายในที่โล่ง ยกระดับคุณภาพน้ำโดยลดมลพิษ จัดการทั้งขยะและลดการปล่อยสารเคมีและวัสดุอันตราย การใช้น้ำและจัดหาน้ำที่ยั่งยืนภายในปี พ.ศ. 2573

เป้าหมายที่ 7: มีพลังงานที่เข้าถึงได้พลังงานสะอาด (Affordable and Clean Energy) สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน (Ensure access to affordable, reliable, sustainable and modern energy for all) เพิ่มสัดส่วนของพลังงานทดแทนในการผสมผสานการใช้พลังงานของโลกและเพิ่มอัตราการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของโลกให้เพิ่มขึ้น 2 เท่าภายในปี พ.ศ. 2573

เป้าหมายที่ 8: การเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องครอบคลุมและยั่งยืนการจ้างงานที่มีคุณค่า (Decent Work and Economic Growth) ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องครอบคลุมและยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่สมควรสำหรับทุกคน (Promote sustained, inclusive and sustainable economic growth, full and productive employment and decent work for all) ภายในปี พ.ศ. 2573 ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชากรมีความยั่งยืนตามบริบทของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของประเทศพัฒนาน้อยที่สุด บรรลุการมีผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้น สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่สมควร ตัดความเชื่อมโยงระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจและการทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ยุติการค้ามนุษย์ ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

เป้าหมายที่ 9: นวัตกรรมอุตสาหกรรมและโครงสร้างพื้นฐาน (Industry Innovation and Infrastructure) สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืนและส่งเสริมนวัตกรรม (Build resilient infrastructure, promote inclusive and sustainable industrialization and foster innovation) ภายในปี พ.ศ. 2573 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ พัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน เพิ่มทุนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ยกกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรมในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา

เป้าหมายที่ 10: ลดความเหลื่อมล้ำทั้งภายในและระหว่างประเทศ (Reduced Inequalities)

ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ (Reduce inequality within and among countries) ภายในปี พ.ศ. 2573 คงการเติบโตของรายได้ในกลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่ยากจนที่สุดให้อำนาจและส่งเสริมความครอบคลุมด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมืองสำหรับทุกคนเลือกใช้นโยบายโดยเฉพาะนโยบายการคลัง ค่าจ้าง และการคุ้มครองทางสังคม และให้บรรลุความเสมอภาคยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง

เป้าหมายที่ 11: ความยั่งยืนของเมืองและชุมชน (Sustainable Cities and Communities)

ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัยทั่วถึง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและยั่งยืน (Make cities and human settlements inclusive, safe, resilient and sustainable) สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงที่อยู่อาศัยและบริการพื้นฐานที่พอเพียง ปลอดภัย และในราคาที่สามารถจ่ายได้ และยกระดับชุมชนแออัด ระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน ปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก ลดผลกระทบทางลบของเมืองต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากรโดยรวมถึงการให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อคุณภาพอากาศ และการจัดการของเสียของเทศบาลและอื่น ๆ การเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียวที่ปลอดภัยครอบคลุมและเข้าถึงได้ โดยถ้วนหน้า

เป้าหมายที่ 12: การบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน (Responsible Consumption and Production)

สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน (Ensure sustainable consumption and production patterns) ดำเนินการให้เป็นผลตามกรอบการดำเนินงานระยะ 10 ปี ว่าด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ลดขยะเศษอาหารของโลกลงครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีกและผู้บริโภค และลดการสูญเสียอาหารจากกระบวนการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ลดการผลิตของเสียโดยการป้องกัน การแปรรูปเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ และการนำมาใช้ซ้ำภายในปี พ.ศ. 2573 การจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดในวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตลอดทั้งวงจรชีวิตการจัดซื้อจัดจ้างภาคสาธารณะที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 13: การรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Action)

ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น (Take urgent action to combat climate change and its impacts) เสริมภูมิทัศน์ทางธรรมชาติและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตรายและภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศระดับชาติพัฒนาการศึกษา การสร้างความรู้ตระหนักรู้ในเรื่องการลดปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การปรับตัว การลดผลกระทบและการเตือนภัยล่วงหน้า

เป้าหมายที่ 14: ทรัพยากรใต้ผืนสมุทร (Life Below Water)

อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภท ปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งแก้ปัญหาผลกระทบของการเป็นกรดในมหาสมุทร

เป้าหมายที่ 15: ระบบนิเวศทางบก (Life on Land)

ปกป้องฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ระบบนิเวศบนบกและในน้ำจัดในแผ่นดินรวมทั้งบริการ ทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน บริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า ฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม และ

เพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลก ปกป้องการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ฟื้นฟูแผ่นดินและดินที่เสื่อมโทรม อนุรักษ์ระบบนิเวศภูเขาและความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศ

เป้าหมายที่ 16: สังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก (Peace and Justice Strong Institutions) ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรมและสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่งให้ลดลง ยุติการข่มเหง การหาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์ และความรุนแรงและการทรมานทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก ลดการลักลอบเคลื่อนย้ายอาวุธและเงิน ลดการทุจริตทุกรูปแบบ

เป้าหมายที่ 17: การเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระดับสากล (Partnerships for the Goals) เสริมความเข้มแข็งให้แก่งlobalization การดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลก สำหรับการการพัฒนาที่ยั่งยืน เสริมความแข็งแกร่งของการระดมทรัพยากรภายในประเทศโดยรวมถึงผ่านทางการสนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนา

ทั้งนี้ สหประชาชาติได้นำเป้าหมายทั้ง 17 เป้าหมาย มาจัดกลุ่มที่มีความใกล้เคียงกันจะแบ่งได้เป็น 5 กลุ่ม หรือ 5 มิติ (5Ps) ได้แก่ มิติสังคม (People) มิติเศรษฐกิจ (Prosperity) มิติสิ่งแวดล้อม (Planet) มิติสันติภาพและสถาบัน (Peace) และมิติหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership) ดังนี้ (ศูนย์วิจัยและสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน, 2022)

ตาราง 2.1 การจัดกลุ่มมิติการพัฒนาของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (17 เป้าหมาย)

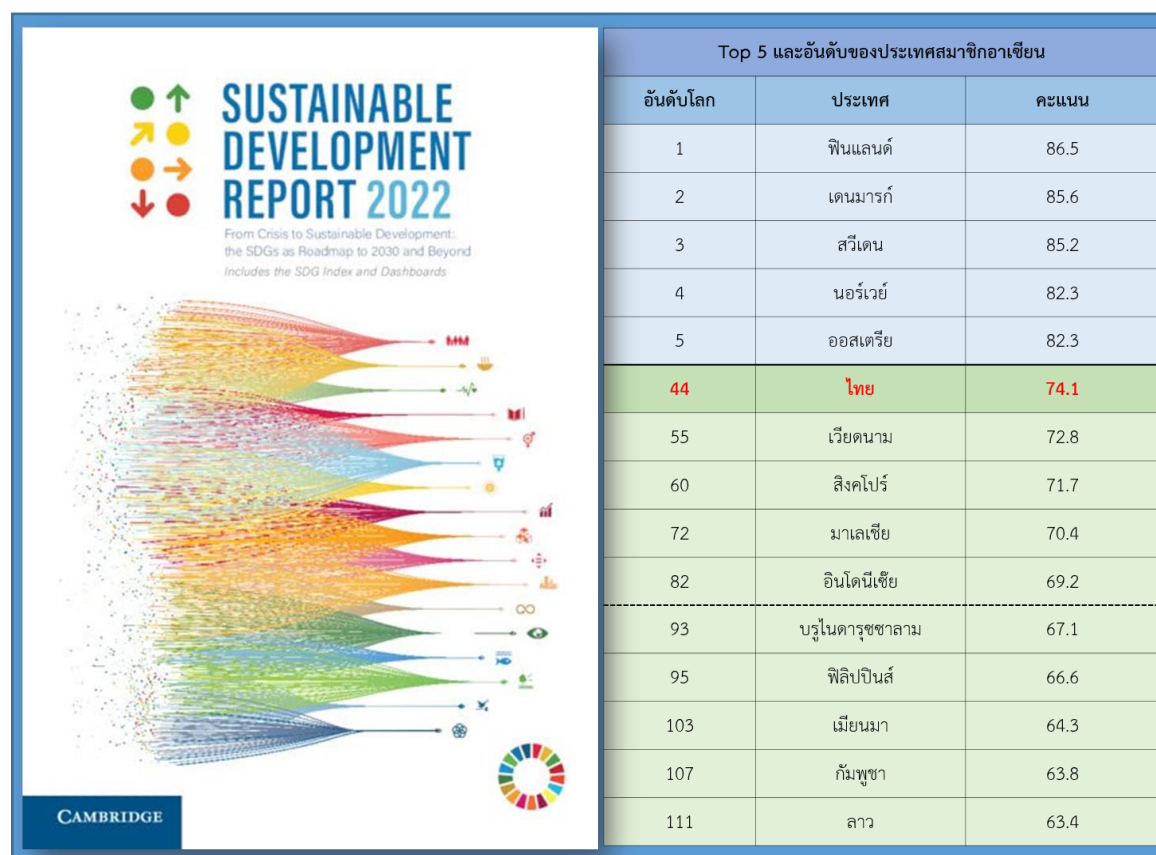
มิติการพัฒนา	เป้าหมายการพัฒนา	
มิติสังคม (People)	เป้าหมายที่ 1 เป้าหมายที่ 2 เป้าหมายที่ 3 เป้าหมายที่ 4 เป้าหมายที่ 5	ขจัดความยากจน ขจัดความหิวโหย การมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี การศึกษาที่เท่าเทียม ความเท่าเทียมทางเพศ
มิติเศรษฐกิจ (Prosperity)	เป้าหมายที่ 6 เป้าหมายที่ 7 เป้าหมายที่ 8 เป้าหมายที่ 9 เป้าหมายที่ 10 เป้าหมายที่ 11	การจัดการน้ำและสุขาภิบาล พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม นวัตกรรม โครงสร้างพื้นฐาน ลดความเหลื่อมล้ำ เมืองและถิ่นฐานมนุษย์อย่างยั่งยืน
มิติสิ่งแวดล้อม (Planet)	เป้าหมายที่ 12 เป้าหมายที่ 13 เป้าหมายที่ 14 เป้าหมายที่ 15	แผนการบริโภคและผลิตที่ยั่งยืน การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การใช้ประโยชน์จากมหาสมุทรและทรัพยากรทางทะเล การใช้ประโยชน์จาก ระบบนิเวศทางบก
มิติสันติภาพและสถาบัน (Peace)	เป้าหมายที่ 16	สังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่ แบ่งแยก
มิติหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership)	เป้าหมายที่ 17	ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ที่มา: ประยุกต์โดยคณะผู้วิจัย

2.2.3 แนวคิดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในประเทศไทย

2.2.3.1 สถานการณ์ SDGs ของประเทศไทย

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยมีการบูรณาการทำงานร่วมกัน เช่น การขับเคลื่อนจากภาครัฐ โดยมีแผนปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับประเทศ ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงเข้ากับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) เพื่อผนวกรวมกับการปฏิบัติงาน อีกทั้งภาคประชาสังคมและภาคเอกชนยังให้ความสำคัญเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้อันดับ SDG Index ของประเทศไทยอยู่ในอันดับต้น ๆ เมื่อเทียบกับกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และภูมิภาคอาเซียน เป็นต้น

ภาพประกอบ 2.1 อันดับ SDG Index ระดับโลก และอาเซียน ประจำปี 2022

ที่มา: Jeffrey Sachs et al., (2022)

จากรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Report: SDR) ซึ่งเป็นการศึกษาและประเมินความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของแต่ละประเทศ รวมทั้งมีการจัดอันดับ SDG Index ประจำปี พบว่าปี พ.ศ. 2564 ประเทศไทยมีอันดับ SDG Index อันดับที่ 43 (165 ประเทศ) และปี พ.ศ. 2565 อันดับที่ 44 (163 ประเทศ) ซึ่งมีคะแนนลดลง 0.1 คะแนน และเมื่อเทียบอันดับ SDG Index ในระดับภูมิภาค พบว่าประเทศไทยได้อันดับที่ 1 ของภูมิภาคอาเซียน และอันดับที่ 3 ของภูมิภาคเอเชียรองลงมาจากประเทศญี่ปุ่น (อันดับ 19) และประเทศเกาหลีใต้ (อันดับ 27)

▼ OVERALL PERFORMANCE

COUNTRY RANKING

Thailand
43/165

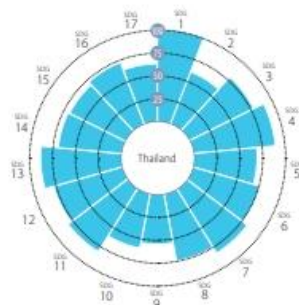
COUNTRY SCORE

STATISTICAL PERFORMANCE INDEX
0 (WORST) TO 100 (BEST)

▼ AVERAGE PERFORMANCE BY SDG

▼ OVERALL PERFORMANCE

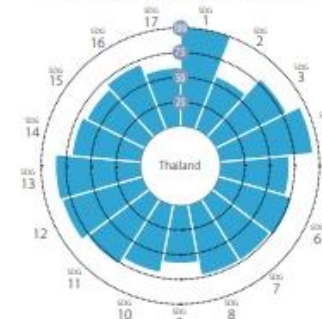
COUNTRY RANKING

THAILAND
44/163

COUNTRY SCORE

▼ AVERAGE PERFORMANCE BY SDG

▼ SDG DASHBOARDS AND TRENDS

▼ SDG DASHBOARDS AND TRENDS

ภาพประกอบ 2.2 อันดับ SDG Index ของประเทศไทย ประจำปี 2021 และ 2022

ที่มา: Jeffrey Sachs et al., (2021); Jeffrey Sachs et al., (2022)

เมื่อพิจารณาในระดับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของประเทศไทย พบว่ามีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ที่อยู่ในสถานะบรรลุแล้ว (สีเขียว) ตั้งแต่รายงานปี พ.ศ. 2562 ทั้งหมด 1 เป้าหมาย ได้แก่ SDG1 (ขจัดความยากจน) โดยตัวชี้วัดหลักของการประเมินระดับโลกของเป้าหมายนี้ในการคำนวณคะแนน SDG Index ปี 2565 ระบุว่า เส้นความยากจนสากล (poverty line) กำหนดไว้ที่ 1.90 ดอลลาร์สหรัฐต่อวัน (65 บาท) และ 3.20 ดอลลาร์สหรัฐต่อวัน (110 บาท) พบว่าไม่มีประชากรไทยตกอยู่ใต้เส้นความยากจนสากลดังกล่าว สำหรับการใช้จ่ายเส้นความยากจนในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2563 กำหนดไว้ที่ 2,762 บาทต่อคนต่อเดือน ซึ่งสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำรายงานเรื่องสถานการณ์ความยากจนความเหลื่อมล้ำ ปี พ.ศ. 2563 พบว่ามีจำนวนประชากรที่ถือว่าเป็นคนจน 68.4% โดยคิดเป็นจำนวนคนจน 4.8 ล้านคนทั่วประเทศ ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา

สำหรับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ที่อยู่ในสถานะมีความท้าทายมาก จำนวน 5 เป้าหมายเท่ากับปีที่ผ่านมา แต่มีการเปลี่ยนแปลงในเป้าหมาย กล่าวคือจากข้อมูลการรายงานปี พ.ศ. 2564 เป้าหมาย SDG2 SDG3 SDG10 SDG14 และเป้าหมาย SDG15 เป็นเป้าหมายที่มีความท้าทายสูง ส่วนในปี พ.ศ. 2565 ผลการดำเนินงานเป้าหมาย SDG10 ดีขึ้น ส่งผลทำให้ขยับสถานะเป็นเป้าหมายที่ทำท้าทาย และเป้าหมาย SDG16 เป็นเป้าหมายที่มีความท้าทายสูงแทน สำหรับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่มีความท้าทายของประเทศไทย จากอันดับ SDG Index ปี พ.ศ. 2565 คือ **SDG2 ขจัดความหิวโหย** – มีความท้าทายมากในตัวชี้วัดเรื่องดัชนีการจัดการไนโตรเจนอย่างยั่งยืน (Sustainable Nitrogen management index) และการส่งออกยาฆ่าแมลงที่เป็นอันตราย เพราะมีความเกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร **SDG3 การมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี** – มีความท้าทายมากในตัวชี้วัดเรื่องอุบัติการณ์ของวัณโรค รวมทั้งอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนน **SDG14 ทรัพยากรทางทะเล** – มีความท้าทายมากในตัวชี้วัดเรื่องพื้นที่ทางทะเลที่มีความสำคัญต่อความหลากหลายทางชีวภาพที่ได้รับการคุ้มครอง และดัชนีสุขภาพมหาสมุทร ในคะแนนความสะอาดของน้ำทะเล **SDG15 ระบบนิเวศบนบก** – มีความท้าทายมากในตัวชี้วัดเรื่องพื้นที่แหล่งน้ำจืดที่มีความสำคัญต่อความหลากหลายทางชีวภาพที่ได้รับการคุ้มครอง และดัชนีบัญชีชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม (Red list index of species survival) **SDG16 สังคมสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันที่เข้มแข็ง** – มีความท้าทายมากในตัวชี้วัดเรื่องอัตราการฆาตกรรม* และดัชนีการรับรู้การทุจริตคอร์รัปชัน (Corruption perception index) เป็นต้น

จากรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Report: SDR) พบว่าการให้คะแนน “ความมุ่งมั่นและความพยายามของรัฐบาลในการดำเนินการขับเคลื่อน SDGs” ซึ่งเป็นผลจากการสำรวจของ United Nations Sustainable Development Solutions Network (SDSN) เพื่อติดตามว่ารัฐบาลในแต่ละประเทศได้ผนวก SDGs เข้าไปในการทำงานมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาจากตัวชี้วัด ได้แก่ มีการแถลงการณ์ทางการระดับสูงเกี่ยวกับ SDGs มีการผนวก SDGs เข้าไปในยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติงานระดับประเทศ มีการผนวก SDGs เข้าไปในงบประมาณระดับชาติ มีการติดตามและประเมินผล SDGs ระดับชาติ มีการกำหนดหน่วยงานเจ้าภาพในการดำเนินงาน SDGs มีการผนวก SDGs เข้าไปในแผนฟื้นฟูโควิด-19 ระดับชาติ และมีการรายงานผลการทบทวนการดำเนินงานตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030 ระดับชาติโดยสมัครใจ (Voluntary National Review: VNR) โดย SDSN ได้รวบรวมผลสำรวจจากกว่า 60 ประเทศ ประเมินและให้คะแนนความมุ่งมั่นตามช่วงลำดับคะแนน ประกอบด้วย คะแนนตั้งแต่ 0-40 คะแนน เท่ากับระดับต่ำมาก คะแนนระหว่าง 40-50 คะแนน

เท่ากับระดับต่ำ คะแนนระหว่าง 50-65 คะแนน เท่ากับระดับปานกลาง คะแนนระหว่าง 65-80 คะแนน เท่ากับระดับสูง และคะแนนระหว่าง 80-100 คะแนน เท่ากับระดับสูงมาก ผลการประเมินพบว่า ยังไม่มีประเทศใดเลยที่ได้คะแนนเท่ากับระดับสูงมาก อย่างไรก็ตามยังมีประเทศที่มีคะแนนเท่ากับระดับสูงจำนวน 15 ประเทศ ได้แก่ อาร์เจนตินา ออสเตรีย เบนิน โคลอมเบีย เดนมาร์ก ฟินแลนด์ เยอรมนี ญี่ปุ่น เม็กซิโก เนเธอร์แลนด์ ไนจีเรีย สโลวีเนีย สเปน สวีเดน และสวิตเซอร์แลนด์ ในขณะที่ประเทศไทยได้คะแนนความมุ่งมั่นและความพยายามของรัฐบาลในการดำเนินการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) คะแนนเท่ากับระดับปานกลาง ซึ่งเป็นช่วงคะแนนที่ประเทศส่วนใหญ่ได้ (จำนวน 23 ประเทศ) อย่างไรก็ตาม การให้คะแนนความมุ่งมั่นและความพยายามของรัฐบาลดังกล่าว ยังเป็นการนำร่อง (Pilot Version) เนื่องจากข้อมูลนโยบายที่มีอยู่ในปัจจุบันอยู่ภายใต้ข้อควรพิจารณาและข้อจำกัดหลายประการ

2.2.3.2 ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์ชาติกับเป้าหมายย่อย (SDGs Targets)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 เป้าหมาย ที่ครอบคลุมมิติการพัฒนาด้านการพัฒนาคน เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคมและความยุติธรรม และความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา มีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาของประเทศภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ซึ่งเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลและเป็นกรอบในการจัดทำแผนการพัฒนาประเทศให้มีความสอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อพัฒนาประเทศให้มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง

ตามที่คณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) ได้มีมติเห็นชอบหลักการของแผนการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทย (Thailand's SDG Roadmap) ประกอบด้วย การดำเนินการใน 6 ด้าน รวมถึงการเชื่อมโยงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนกับแผน 3 ระดับของประเทศ โดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ดำเนินการวิเคราะห์เปรียบเทียบความเชื่อมโยงระหว่าง 169 เป้าหมายย่อย (Target) ของ SDGs กับ 37 เป้าหมายระดับประเด็นแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ จำนวน 23 ฉบับ (แผนระดับที่ 2) และ 140 เป้าหมายระดับแผนย่อยของแผนแม่บทฯ (Y1) เพื่อประมวลความสอดคล้องการกำหนดทิศทางการพัฒนาระดับประเทศกับระดับนานาชาติ ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ พบว่า เป้าหมาย SDGs ทั้ง 17 เป้าหมายหลัก และ 169 เป้าหมายย่อย มีความสัมพันธ์สอดคล้อง กับยุทธศาสตร์ชาติทั้ง 6 ด้าน และมีความสอดคล้องกับเป้าหมายระดับแผนย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติทั้ง 23 ประเด็น ซึ่งหน่วยงานของรัฐสามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำโครงการและแผนระดับที่ 3 ให้สามารถบรรลุได้ทั้งเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทฯ ได้ในคราวเดียวกัน (สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2566) ดังแผนภาพประกอบ 2.3

ภาพประกอบ 2.3 ความเชื่อมโยงของเป้าหมายย่อย (SDGs Targets) กับเป้าหมายแผนแม่บทย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ที่มา : สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2566

หมายเหตุ: เป็นการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของเป้าหมายย่อย (SDG Targets) กับเป้าหมายแผนแม่บทย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ โดยการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทฯ จะสัมพันธ์กับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ และสอดคล้องกับ SDGs ด้วย

2.2.3.2 บทบาทการดำเนินงานขับเคลื่อน SDG ประเทศไทย

ประเทศไทยมีการกำหนดหน่วยงานด้านต่าง ๆ เพื่อเข้ามามีส่วนในการรับผิดชอบดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง 17 เป้าหมาย ซึ่งมีหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

1) ภาครัฐ

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศสมาชิกที่ให้การรับรองวาระการพัฒนา 2030 โดย พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี เป็นผู้เดินทางไปลงนามด้วยตนเอง เมื่อเดินทางกลับมาถึงประเทศไทย ท่านนายกรัฐมนตรีได้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) ชุดใหม่ขึ้น แทนชุดเดิมที่ตั้งขึ้นในสมัยรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร (พ.ศ. 2556) เป็นระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีประกาศ ณ วันที่ 11 เมษายน 2559

คณะกรรมการชุดใหม่ ประกอบด้วย ตัวแทนจากภาครัฐ เอกชน และวิชาการ โดยภาครัฐประกอบด้วยรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงต่าง ๆ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ อัยการสูงสุดภาควิชาการ ประกอบด้วยสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย มูลนิธิสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย สถาบันธรรมรัฐเพื่อการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย ภาคเอกชนประกอบด้วย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกิน 4 คน และมีเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และรองเลขา สศช. ที่ได้รับมอบหมายเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ ทั้งนี้ภายใต้คณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) ยังมีคณะอนุกรรมการอีก 4 คณะ ประกอบด้วย

- ☐ คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
- ☐ คณะอนุกรรมการส่งเสริมความเข้าใจและประเมินผลการพัฒนาที่ยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ☐ คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน
- ☐ (เพิ่มเติมภายหลัง พ.ศ. 2561) คณะอนุกรรมการว่าด้วยการประเมินด้านสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment: SEA)

โดยในแต่ละคณะจะมี สศช. และสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สศช.) ช่วยเป็นเลขานุการในแต่ละคณะ

นอกจากนี้ กพย. ได้มอบหมายให้แต่ละเป้าหมายมีหน่วยงานหลักและหน่วยงานรองในการดูแลดำเนินการ และจัดทำ Roadmap เพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนอีกด้วย สศช. ยังร่วมมือกับทีม SDG Move ของ สกสว. ในการจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนอีกด้วย

การขับเคลื่อน SDGs โดยตรงของภาครัฐยังค่อนข้างติดขัดด้วยเหตุผลในเรื่องของวิธีการและเงื่อนไขการทำงานที่ขาดการบูรณาการ และนโยบายการพัฒนาจำนวนมากของรัฐบาล เช่น ไทยแลนด์ 4.0 ไทยนิยมยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 เป็นต้น ทำให้ยังขาดการขับเคลื่อน SDGs ที่เป็นรูปธรรมในภาครัฐ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากนโยบายการ

พัฒนาข้างต้นในหลายส่วนก็มีความสอดคล้องกับ SDGs ทำให้แม้ว่าภาครัฐยังไม่ได้ขับเคลื่อน SDGs อย่างชัดเจน แต่สถานการณ์ในบางประเด็น SDGs ก็อาจมีการพัฒนาขึ้นได้

ในเชิงของการขับเคลื่อนในภาพรวมของภาครัฐในทางปฏิบัตินั้น มีหน่วยงานหลักที่สำคัญอย่างน้อย 3 หน่วยงาน ได้แก่ (1) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.-สภาพัฒนา) (2) สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) และ (3) กระทรวงการต่างประเทศ โดยมีกรมองค์การระหว่างประเทศเป็นเจ้าภาพหลัก

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ทำหน้าที่เป็นเลขานุการของ กพย. และคณะอนุกรรมการทุกคณะ รับผิดชอบในส่วนของการขับเคลื่อนประสานงาน และติดตามการทำงานของหน่วยงานภาครัฐทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังมีบทบาทในการขับเคลื่อนงานด้านการนำ SDGs ไปปฏิบัติในพื้นที่อีกด้วย โดยในปัจจุบันอยู่ระหว่างการจัดทำฐานข้อมูลระดับตำบลโดยร่วมมือกับสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (GISTDA) ในการทำข้อมูลดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติทำหน้าที่สำคัญในการเป็นเจ้าภาพในการประสานงาน และจัดทำกรเก็บข้อมูลตัวชี้วัดในประเทศไทย รวมถึงร่วมมือกับองค์กรทั้งภายในและภายนอกประเทศในทำให้การเก็บข้อมูลตัวชี้วัด SDGs เป็นไปได้อย่างครบถ้วน แม่นยำ และทันการณ์ที่สุด เช่น ร่วมมือกับ UN Habitat ในการดูแลตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับ SDG 11 และ New Urban Agenda และร่วมมือกับศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ (MTEC) ในการคำนวณตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับรอยเท้าวัสดุ (Material Footprint)

กรมองค์การระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ เป็นเจ้าภาพหลักในการประสานงานการจัดทำรายงานการทบทวนระดับชาติโดยสมัครใจ (Voluntary National Review: VNR) และรับผิดชอบงานด้านหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งระหว่างประเทศและภายในประเทศ ในด้านระหว่างประเทศนั้นทางกระทรวงได้จัดโครงการความร่วมมือระหว่างประเทศกำลังพัฒนา (South-South Cooperation) โดยประเทศไทยแบ่งปันแนวปฏิบัติเกษตรทฤษฎีใหม่และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของรัชกาลที่ 9 ให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ ภายใต้แนวคิด SEP for SDGs นอกจากนี้ทางกรมยังเชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่น ๆ ของ UN เช่น UNDP ในการผลักดัน Innovation Hub เป็นต้นภายในประเทศ กรมองค์การระหว่างประเทศได้ริเริ่มพื้นที่ในการปรึกษาหารือระหว่างภาครัฐกับภาคประชาสังคมในรูปของคณะทำงานปลายเปิด (Open-ended Working Group: OEWG) เป็นผู้สนับสนุนและเป็นตัวกลางในการประสานความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ให้ทำงานร่วมกันเพื่อ SDGs และจัดกิจกรรมเพื่อดึงการมีส่วนร่วมจากเยาวชนอย่างต่อเนื่อง

2. ภาคเอกชน

ภาคเอกชนในประเทศไทยมีความตื่นตัวมากยิ่งขึ้นขึ้นเช่นกัน โดยผู้เล่นที่สำคัญในภาคเอกชนที่มีต่อการขับเคลื่อน SDGs คือ UN Global Compact Network Thailand ซึ่งเป็นเครือข่ายของบริษัทเอกชนที่จดทะเบียนเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับองค์การสหประชาชาติในประเทศไทย ปัจจุบันมีบริษัทในเมืองไทยเป็นสมาชิกของ UN Global Compact ระดับโลกทั้งหมด 41 บริษัท ซึ่งบริษัทเหล่านี้ส่วนใหญ่ก็เป็นสมาชิกของ Global Compact Network Thailand (GCNT) เช่นกัน GCNT ให้ความสำคัญกับประเด็น Business and Human Rights ซึ่งก็มีความเชื่อมโยงกับ SDGs อยู่อย่างแนบแน่น

ในระดับบริษัท มีบริษัทที่แสดงให้เห็นถึงความจริงจังในการขับเคลื่อน SDGs มีอยู่หลายบริษัท ได้แก่ เครือเจริญโภคภัณฑ์ (CP) ที่พยายามปรับเปลี่ยนให้ห่วงโซ่อุปทานของการผลิตอาหารมีความยั่งยืนเพิ่มมากขึ้นพร้อมกับการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมในด้านต่าง ๆ จำนวนมาก บริษัทด้านพลังงาน เช่น ปตท. และบางจาก ก็ให้ความสำคัญกับ SDGs โดยเน้นไปที่กิจกรรมสาธารณะประโยชน์ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในความดูแลของบริษัทให้ตอบโจทย์ด้านความยั่งยืนมากขึ้น (เช่น นวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับพลาสติก จากบริษัท PTT Global Chemicals เป็นต้น) บริษัทค้าปลีก เช่น เทสโก้ มีความโดดเด่นในการมุ่งแก้ไขปัญหของเสียและขยะอาหาร รวมถึงเป็นผู้นำที่สำคัญในการเก็บข้อมูลด้านขยะอาหาร และเครือสยามซีเมนต์ (SCG) ที่นำเสนอกระบวนการผลิตและผลิตภัณฑ์ที่อยู่บนฐานของแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) บริษัทต่าง ๆ ข้างต้นยังมีโครงการร่วมกันในชื่อของทีมดี (Team D) ซึ่งเป็นอีกความร่วมมือที่สำคัญเพื่อการขับเคลื่อน SDGs ในระดับท้องถิ่นอีกด้วย ทีมดี ริเริ่มโดย รศ.ดร.จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา ประธานมูลนิธิมันพัฒนา ร่วมกับบริษัทเอกชนอีก 13 บริษัท อาทิ เครือเจริญโภคภัณฑ์ เทสโก้ SCG ปตท. และบริษัทประชารัฐรักสามัคคี เป็นต้น

นอกจากนี้ ประเทศไทยยังมีอีกหลายองค์กรที่ทำงานร่วมกับภาคเอกชนเพื่อผลักดันเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เช่น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มูลนิธิมันพัฒนา สถาบันไทยพัฒน์ สมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย (TMA) สำนักข่าวออนไลน์ไทยพับลิกา (Thai Publica) โดยองค์กรเหล่านี้มีบทบาทในการจัดเวทีแลกเปลี่ยนพูดคุย ส่งเสริมความรู้ และสร้างศักยภาพให้กับภาคเอกชน รวมทั้งเป็นสื่อกลางในการนำเสนอผลงานของภาคเอกชนด้านความยั่งยืนสู่สาธารณะ

3. ภาคประชาสังคม

ภาคประชาสังคมในประเทศไทยก็ให้ความสนใจเรื่อง SDGs มากขึ้น อีกทั้งยังประยุกต์ใช้ประโยชน์จาก SDGs ทั้งในแง่ของการใช้เป็นกรอบในการปฏิบัติการ (Action Framework) และใช้เป็นเครื่องมือในการติดตามการทำงานของภาครัฐและเอกชน และใช้ในการต่อรองเชิงนโยบาย นอกจากนี้เครือข่ายภาคประชาสังคมยังมีบทบาทสำคัญในการสะท้อนสภาพปัญหาและความท้าทายของประเทศไทยในเวทีการประชุมต่าง ๆ เพิ่มเติมจากรายงานภาครัฐ

หน่วยงานภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้องกับ SDGs มีจำนวนค่อนข้างมาก อย่างไรก็ตามก็ต้องการเหล่านี้เชื่อมโยงกันเป็นเครือข่าย หากแบ่งเครือข่ายตามองค์กรที่เป็นแกนกลาง ซึ่งแบ่งเป็นเครือข่ายหลักๆ ได้แก่ เครือข่ายที่ 1 เครือข่ายภาคประชาสังคมและเครือข่ายองค์กรชุมชนที่เชื่อมโยงโดยสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน เครือข่ายที่ 2 เครือข่ายคณะกรรมการประสานงานองค์กรพัฒนาเอกชน เครือข่ายที่ 3 เครือข่ายองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และเครือข่ายที่ 4 เครือข่ายที่เชื่อมโยงกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

ในเชิงประเด็น เครือข่ายที่เข้มแข็งและมีบทบาทในการติดตามและผลักดัน SDGs ในประเด็นของตานั้นมีความหลากหลายมาก เช่น เครือข่ายผู้หญิง เครือข่ายองค์กรที่ทำงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เครือข่ายองค์กรด้านทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม เครือข่ายด้านพลังงานทางเลือก เครือข่ายจิตอาสา เป็นต้น

4. ภาควิชาการ

ในส่วนภาควิชาการมีสถาบันและศูนย์วิจัยหลายแห่งที่มีบทบาทหรือดำเนินกิจกรรมที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนหรือเป้าประสงค์ของ SDGs ในบางส่วน อย่างไรก็ตามอย่างไรก็ตามสถาบันและศูนย์วิจัยที่ทำงานใกล้ชิดกับกระบวนการเชิงนโยบายที่ขับเคลื่อน SDGs ในประเทศไทย มีดังนี้

- มูลนิธิมั่นพัฒนา (Thailand Sustainable Development Foundation: TSDF) มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและเผยแพร่ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน มูลนิธิยังผลิตงานพิมพ์ที่เป็นข้อมูลพื้นฐานด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ทั้งนี้มูลนิธิยังร่วมกับสำนักข่าวออนไลน์ไทยพับลิก้าในการจัดงาน Thailand SDG Forum ซึ่งเป็นเวทีแลกเปลี่ยนด้าน SDGs ที่สำคัญ

- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) โดยโครงการประสานงานการวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG Move) ทำหน้าที่สนับสนุนองค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการขับเคลื่อน SDGs และกำหนดทิศทางการให้ทุนวิจัยเชิงยุทธศาสตร์เพื่อขับเคลื่อน SDGs

- สถาบันไทยพัฒน์ (Thaipat Institute) องค์กรสาธารณประโยชน์ (Public-Interest Organization) ดำเนินงานภายใต้มูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ มีความเชี่ยวชาญเรื่องปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility: CSR) ในบริษัทเอกชน อีกทั้งสถาบันไทยพัฒน์ยังติดตามการพัฒนาเครื่องมือที่เป็นประโยชน์ต่อการประยุกต์ SDGs ในภาคเอกชนอย่างใกล้ชิดอีกด้วย

- สถาบันวิจัยสังคม และ ศูนย์โรตารีเพื่อสันติภาพ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีบทบาทสำคัญในการจัดเวทีแลกเปลี่ยนโดยเฉพาะระหว่างภาคประชาสังคม ภาควิชาการ และภาครัฐ นอกจากนี้ยังเชิญนักวิชาการต่างประเทศที่ทำงานด้าน SDGs เข้ามาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับนักวิชาการและภาคประชาสังคมไทยหลายครั้งอีกด้วย

- สถาบันคลังสมองของชาติ (Knowledge Network Institute of Thailand) ทำงานกับสถาบันอุดมศึกษาในการขับเคลื่อน SDGs โดยเป็นตัวกลางจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งภายในและระหว่างประเทศ

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนี้ เพื่อความสอดคล้องกับการวิจัยที่ดำเนินการอยู่นี้ คณะวิจัยทบทวนเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องของประเทศไทย โดยเฉพาะด้านการสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย ในเป้าหมาย SDGs ด้านต่าง ๆ ในช่วงปี พ.ศ. 2560-2562 มีรายละเอียดดังนี้

สมพร โกมารทิต และคณะ (2560) ศึกษาเรื่อง การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์สังคม และกฎหมาย เป้าหมายที่ 1 จัดความยากจน มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสถานะปัจจุบันของประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายการจัดความยากจน (เป้าหมายที่ 1) รวมถึงการวิเคราะห์ความสอดคล้องของเป้าประสงค์ (Targets) การปรับและกำหนดเป้าประสงค์ใหม่ที่สอดคล้องกับบริบทประเทศไทย 2) เพื่อจัดลำดับความสำคัญของเป้าประสงค์ (Targets) ภายใต้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยพิจารณาความสำคัญและความพร้อมของประเทศไทยในการบรรลุเป้าหมายการจัดความยากจน 3) เพื่อประเมินสถานะด้านมาตรการที่ภาครัฐและหน่วยงานในภาคส่วนอื่น ๆ ดำเนินการอยู่และสำรวจข้อเสนอแนะจากการศึกษาวิจัยของไทยเกี่ยวกับมาตรการด้านเศรษฐกิจ สังคมและกฎหมายและประสบการณ์จากต่างประเทศที่สามารถใช้เป็นทางเลือกของมาตรการในการบรรลุเป้าหมายการจัดความยากจนในประเทศไทยได้ พบว่า 1) สถานะปัจจุบันของประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายการจัดความยากจนในประเด็นของความยากจนขั้นรุนแรงของประชาชน

อยู่เลยเส้นความยากจนสากลที่ 1.25 ดอลลาร์สหรัฐต่อวัน แต่ในส่วนเกณฑ์เส้นความยากจนสากลที่ 1.90 ดอลลาร์สหรัฐต่อวันยังไม่พบข้อมูลที่ชัดเจน ในประเด็นที่เกี่ยวกับสัดส่วนของประชาชนที่ยากจน การคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐาน การจัดสรรทรัพยากร และการสร้างกรอบนโยบาย เพื่อขจัดความยากจนมีความสอดคล้องกับเป้าหมายการจัดความยากจนขององค์การสหประชาชาติ 2) เป้าประสงค์ที่สำคัญและต้องดำเนินการเป็นอันดับแรก สำหรับประเทศไทยในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนคือ เป้าประสงค์ 1.3 และประเทศไทยมีความพร้อมในการบรรลุเป้าหมายที่ 1 ในทุกเป้าหมายเนื่องจากมีองค์ความรู้ และนโยบาย มาตรการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเป้าหมายและตัวชี้วัดในเป้าหมายที่ 1 3) รัฐมีมาตรการเชิงนโยบายด้านเศรษฐกิจ สังคมและกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนและได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 (พ.ศ.2525-2529) จนกระทั่งถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ.2559-2564) และแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) และได้ผลในระดับหนึ่ง

เสถียร จันทะ และคณะ (2562) ศึกษาเรื่อง การสำรวจสถานะของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทยและทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย เป้าหมายที่ 2 มีวัตถุประสงค์ 1) สำรวจสถานการณ์การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านความมั่นคงทางอาหารและการยุติความหิวโหยในประเทศไทย 2) เพื่อประเมินสถานะมาตรการด้านเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมายที่ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านความมั่นคงทางอาหารและการยุติความหิวโหยในประเทศไทย และ 3) เพื่อนำผลการสำรวจสถานการณ์การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านความมั่นคงทางอาหารและการยุติความหิวโหยในประเทศไทย แล้วทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ในการจัดลำดับความสำคัญเพื่อนำเสนอเป้าหมายและตัวชี้วัดที่เหมาะสมของประเทศไทยในการบรรลุเป้าหมายนั้นตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) พบว่า 1) การนิยามความหมายเป้าหมายและตัวชี้วัดการจัดการความหิวโหย ความมั่นคงทางอาหาร การยกระดับภาวะโภชนาการและการส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน พบว่าประเทศไทยยังไม่มีนิยามความหมายในแต่ละเป้าหมายที่ชัดเจนและเข้ากับบริบทของประเทศไทย เมื่อทบทวนการนิยามความหมายของแต่ละเป้าหมายตามการนิยามขององค์กรที่เกี่ยวข้องระหว่างประเทศและในประเทศแล้ว จำเป็นต้องสร้างความเข้าใจต่อความหมายคำจัดความที่ตรงกันของหน่วยงานและภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็นการสร้างความเข้าใจที่ตรงกันและสามารถจะผลักดันขับเคลื่อนการทำงานไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป 2) การสำรวจสถานการณ์การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านความมั่นคงทางอาหารและการยุติความหิวโหยในประเทศไทย พบว่าประเทศไทยมีสถานการณ์ที่ดีเกี่ยวกับการที่จะบรรลุเป้าหมาย เนื่องจากการดำเนินงานของประเทศโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ การแก้ไขปัญหาการยุติความหิวโหย การสร้างหลักประกันด้านความมั่นคงทางอาหาร การยกระดับภาวะโภชนาการและการส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน แต่มีเป้าหมายและตัวชี้วัดบางประการที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนตัวชี้วัดให้เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย 3) การประเมินสถานะมาตรการด้านเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมายที่ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านความมั่นคงทางอาหารและการยุติความหิวโหยในประเทศไทย พบว่าประเทศไทยได้มีการดำเนินเกี่ยวกับมาตรการทางเศรษฐกิจและมาตรการทางสังคมที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนาต่าง ๆ ได้แก่ แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) แผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) และแผนยุทธศาสตร์ของกระทรวงต่าง ๆ ที่นำเอารอบตามแนวทางการพัฒนาของแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ

แห่งชาติ ฉบับที่ 12 ส่วนมาตรการทางกฎหมายพบว่ากฎหมายหลายฉบับที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของมาตรการการจัดความหิวโหย ความมั่นคงทางอาหาร การยกระดับภาวะโภชนาการและการส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน แต่ยังมีลักษณะที่กระจัดกระจาย แต่ขาดประสิทธิภาพในการบังคับใช้ทำให้กฎหมายอาจไม่เอื้อหรือสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนหรือบางทีกฎหมายกลับเป็นอุปสรรคเสียเอง เช่น สิทธิและการเข้าถึงทรัพยากรในการผลิตของเกษตรกรและคนยากจน เป็นต้น 4) การจัดลำดับความสำคัญเพื่อนำเสนอเป้าหมายและตัวชี้วัดที่เหมาะสมของประเทศไทยในการบรรลุเป้าหมายนั้นตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป้าประสงค์และตัวชี้วัดแต่ละประเด็นมีความสำคัญและสัมพันธ์กัน โดยผู้เขียนเห็นว่าการเรียงลำดับตามเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดมามีความเหมาะสมตามความ “เร่งด่วน” (Urgency) และ “ผลกระทบ” (Impact) ของเป้าหมายตามลำดับดีแล้ว

นิตยา พรหมกันทา และคณะ (2562) ศึกษาเรื่อง การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย ในเป้าหมายที่ 3 สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสำรวจสถานะปัจจุบัน จัดลำดับความสำคัญ สำรวจและประเมินมาตรการทางเศรษฐกิจ สังคม และกฎหมาย และเสนอทางเลือกดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป้าหมายที่ 3 (SDG: 3) สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพ สำหรับทุกคนในทุกวัยในประเทศไทย โดยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการทบทวนองค์ความรู้ การดำเนินงานและสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า ปัจจุบันประเทศไทยมีองค์ความรู้ในยามความหมายทุกเป้าหมาย และตัวชี้วัดตาม Metadata UN SDGs มีมาตรการดำเนินงานด้านความพร้อมสามารถดำเนินการบรรลุเป้าประสงค์ได้ด้วยปัจจัยองค์ประกอบพื้นฐาน เช่น หน่วยงานที่รับผิดชอบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนความพร้อมเชื่อมโยงสัมพันธ์ภายในเป้าหมายกับเป้าหมายอื่น ๆ โดยเฉพาะด้านสุขภาพและสวัสดิภาพที่เกี่ยวกับสารเคมีอันตรายและมลพิษต่าง ๆ จึงเสนอแนะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องบูรณาการความร่วมมือทั้งด้านข้อมูลพื้นฐานและเป้าหมายการดำเนินงานให้สอดคล้องรองรับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างสอดคล้องสัมพันธ์เชื่อมโยงต่อกัน

ชาญศักดิ์ ศรีสวัสดิ์สกุล และวรัณศณงค์ บุญทริก (2560) ศึกษาเรื่อง การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์หลักในการสำรวจสถานะของเป้าหมายที่ 4 ของประเทศไทยในปัจจุบัน โดยรวบรวมข้อมูลที่เป็นแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ประกอบด้วย การค้นหาข้อมูลจากสื่อที่หน่วยงานราชการไทย หรือหน่วยงานระดับโลกที่มีความน่าเชื่อถือประกาศไว้การเข้าร่วมงานประชุมเชิงปฏิบัติที่จัดขึ้น โดยคณะกรรมการอำนวยการขับเคลื่อนแผนเป้าหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านการศึกษา เป็นต้น ผลจากงานวิจัยสามารถนำเสนอคำแปลความหมาย และนิยามของเป้าประสงค์ของตัวชี้วัดที่เหมาะสมกับประเทศไทย อีกทั้งจากการตรวจสอบสถานะของเป้าประสงค์ต่าง ๆ พบว่า มีเป้าประสงค์จำนวน 5 ตัวที่สามารถหาข้อมูลเพื่อมาตอบได้ทุกตัวชี้วัด มี 4 เป้าประสงค์ที่ไม่มีข้อมูลเลย มี 2 เป้าประสงค์ที่มีข้อมูลบางส่วนเท่านั้น ผลของสถานะตัวชี้วัดนี้แสดงให้เห็นถึงจุดอ่อน ปัญหาของเป้าประสงค์ที่มีปัญหาและผลกระทบต่อเป้าหมายอื่น ๆ มากที่สุด ซึ่งก็คือเป้าประสงค์ที่ 4.1 และ 4.2 งานวิจัยยังได้นำเสนอมาตรการทางเลือกต่าง ๆ เพื่อพัฒนาระบบการศึกษาของไทยให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นไปเพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเข้าใกล้การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านการศึกษาต่อไป

กรกิต ชุมกรานต์ และคณะ (2560) ศึกษาเรื่อง การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย ในเป้าหมายที่ 5

บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สตรีและเด็กหญิง (Gender Equality) เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เอกสารที่เกี่ยวข้องสถิติและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับความเท่าเทียมระหว่างเพศเพื่อนำไปสู่ความเข้าใจที่แท้จริงเกี่ยวกับสถานะของเป้าหมายในบริบทของประเทศไทย ความพร้อมของประเทศ และการจัดลำดับความสำคัญของเป้าประสงค์ พบว่าในเกือบทุกเป้าประสงค์ สถานะของประเทศไทยอยู่ในระดับปานกลาง เพราะยังปรากฏช่องว่างระหว่างเป้าหมายตามที่ต้องการ สหประชาชาติกำหนดกับตัวเลขเชิงสถิติของประเทศไทย สำหรับด้านความพร้อมของประเทศไทยในการบรรลุเป้าหมายได้มีการสำรวจการดำเนินการของภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พบว่าประเทศไทยมีความพร้อมทางด้านกฎหมาย แนวนโยบายปฏิบัติในระดับชาติ แต่ยังขาดกลไกในการกำกับติดตามที่มีประสิทธิภาพ หากประเทศไทยสามารถพัฒนาระบบกลไกในการกำกับติดตามที่ดีแล้ว คณะผู้วิจัยเชื่อมั่นว่าประเทศไทยจะสามารถบรรลุเป้าหมายที่ 5 ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด สำหรับการจัดลำดับความสำคัญของเป้าประสงค์ พบว่าเป้าประสงค์ 5.5 ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงทั้งในที่สาธารณะและที่รโหฐาน รวมถึงการค้ามนุษย์ การกระทำทางเพศ และการแสวงหาผลประโยชน์ในรูปแบบอื่น ควรเป็นเป้าประสงค์เร่งด่วนในการแก้ไข เพราะส่งผลกระทบต่อสังคม เศรษฐกิจ และภาพลักษณ์ของประเทศในสายตานานาชาติ และเป้าประสงค์ที่ 5.1 ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่ควรได้รับการจัดลำดับความสำคัญตามผลกระทบมากที่สุด เพราะถ้าบรรลุเป้าประสงค์นี้ได้จะเกิดความเข้าใจในสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานด้านความเท่าเทียมระหว่างเพศและส่งผลกระทบต่อเป้าประสงค์อื่นในทางบวก

เสถียร จันทะ และคณะ (2562) ศึกษาเรื่อง การสำรวจสถานะของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทยและทางเลือกมาตรการทางเศรษฐกิจ สังคมและกฎหมาย เป้าหมายที่ 6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสำรวจสถานการณ์การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านการสร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนในประเทศไทย 2) เพื่อประเมินสถานะมาตรการด้านเศรษฐกิจ สังคม และกฎหมายที่ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านการสร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนในประเทศไทย 3) เพื่อนำผลการสำรวจสถานการณ์การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านการสร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนในประเทศไทยมาทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ในการจัดลำดับความสำคัญเพื่อนำเสนอเป้าหมายและตัวชี้วัดที่เหมาะสมของประเทศไทยในการบรรลุเป้าหมายนั้นตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) พบว่า การสำรวจสถานการณ์การพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทยและทางเลือกมาตรการทางเศรษฐกิจ สังคม และกฎหมาย เป้าหมายที่ 6: สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนนั้น พบว่าประเทศไทยมีสถานการณ์ที่ดีเป้าประสงค์เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำและสุขอนามัยที่ดี โดยพบว่าเป้าประสงค์และตัวชี้วัดแต่ละตัวสามารถประเมินสถานะเบื้องต้นได้ดังนี้

เป้าประสงค์ที่ 6.1 บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัยและมีราคาที่สามารถซื้อหาได้ ภายในปี 2573 ซึ่งเป้าประสงค์นี้ประเทศไทยสามารถพัฒนาให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนตามตัวชี้วัดได้ เนื่องจากมีผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องและการจัดเก็บข้อมูลและรายงานผลการดำเนินงานเป็นประจำทุกปี อย่างไรก็ตามประเด็นที่สำคัญคือถึงแม้ว่าร้อยละของประชากรใช้บริการน้ำดื่มที่ได้รับการจัดการอย่างปลอดภัยนั้นมีเพียงจำนวนเชิงปริมาณที่เข้าถึงสูงตามเกณฑ์แต่

คุณภาพน้ำดื่มยังมีปัญหาเรื่องความปลอดภัย โดยเฉพาะคุณภาพน้ำดื่มที่ยังไม่เป็นตามเกณฑ์มาตรฐานที่กระทรวงสาธารณสุขและองค์การอนามัยโลกกำหนดไว้

เป้าประสงค์ที่ 6.2 จากการทบทวนพบว่าประเทศไทยมีการดำเนินงานในอยู่ในสถานะที่ดี มีการรายงานผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นระบบโดยกระทรวงสาธารณสุขได้มีการจัดทำรายงานเป็นประจำทุกปีเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการรายงานตามตัวชี้วัดของการพัฒนาที่ยั่งยืนเป้าประสงค์ที่ 6.2 ประกอบกับกระทรวงสาธารณสุขได้ร่วมกันดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาสาธารณสุขของไทยตามมาตรฐาน HAS ขึ้นมาถึงระยะที่ 4 ทำให้อัตราการใช้ส้วมที่ถูกสุขลักษณะมีปริมาณที่เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ แต่ประเด็นที่ยังเป็นปัญหาในการดำเนินงาน คือ การอำนวยความสะดวกในการล้างมือด้วยสบู่และน้ำที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ อย่างไรก็ตามจากการประชุมรายงานผลการปฏิบัติการการจัดทำตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย (National Indicators) ครั้งที่ 3 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2562) เสนอให้ใช้หลักเกณฑ์เดิมของ SDGs ระดับสากล (Global Indicator)

เป้าประสงค์ที่ 6.3 สำหรับประเทศไทยมีการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายภาคส่วน สำหรับประเด็นการยกระดับคุณภาพน้ำโดยลดมลพิษ ลดสัดส่วนน้ำเสียที่ไม่ผ่านกระบวนการลงครึ่งหนึ่งและเพิ่มการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่ และมีการกำหนดตัวชี้วัด โดยใช้ร้อยละของจำนวนประชากรที่ใช้ส้วมถูกสุขลักษณะนั้นที่ประชุมรายงานผลการปฏิบัติการการจัดทำตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย (National Indicators) ครั้งที่ 3 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2562) เสนอให้มีการปรับใช้เกณฑ์ตัวชี้วัดให้เหมาะสมกับบริบทของประเทศ และเสนอให้มีการเพิ่มตัวชี้วัดสำหรับประเทศไทย (Additional Indicator) คือร้อยละของปริมาณน้ำเสียที่รับการบำบัดตามมาตรฐาน

เป้าประสงค์ที่ 6.4 ตัวชี้วัดที่ 6.4.1 ของประเทศไทยมีการดำเนินงานโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและมีการจัดทำระบบข้อมูลและรายงานผลการดำเนินงานที่สามารถตอบตัวชี้วัดที่เป็นเกณฑ์มาตรฐานสากลได้ที่ประชุมรายงานผลการปฏิบัติการการจัดทำตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย (National Indicators) ครั้งที่ 3 เสนอให้ยึดการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของสหประชาชาติ (Global Indicator) สำหรับตัวชี้วัด 6.4.2 ประเทศไทยมีการดำเนินงานโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและมีการเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดทำรายงานประจำปีทุกปีที่สามารถตอบตัวชี้วัดได้ที่ประชุม รายงานผลการปฏิบัติการการจัดทำตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย (National Indicators) ครั้งที่ 3 ให้ยึดการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของสหประชาชาติ (Global Indicator) และเสนอให้มีการเพิ่มตัวชี้วัด 6.4.2 คือ ระดับความตึงเครียดด้านน้ำ: สัดส่วนการใช้น้ำจัดต่อปริมาณน้ำจืดทั้งหมด

เป้าประสงค์ที่ 6.5 ดำเนินการบริหารจัดการน้ำแบบองค์รวมในทุกระดับ รวมถึงผ่านทางความร่วมมือระหว่างเขตแดนตามความเหมาะสมภายในปี 2573 ตัวชี้วัดที่ 6.5.1. ระดับการดำเนินการจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการ IWRM (0-100) สำหรับประเทศไทยมีการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำเอาหลักการ WRM (1-100) มาใช้ในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ซึ่งที่ประชุมรายงานผลการปฏิบัติการการจัดทำตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย (National Indicators) ครั้งที่ 3 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2562) เสนอให้ใช้เกณฑ์ชี้วัดสากล (Global Indicator) ตามเดิม ตัวชี้วัดที่ 6.5.2. สัดส่วนของพื้นที่ลุ่มน้ำที่ข้ามเขตแดนมีการจัดการดำเนินงานเพื่อความร่วมมือด้านน้ำ สำหรับการดำเนินงานของประเทศไทยตามตัวชี้วัด 6.5.2 นั้นมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานจัดการลุ่มน้ำโขง ประชุมรายงานผลการปฏิบัติการการจัดทำตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

ในบริบทประเทศไทย (National Indicators) ครั้งที่ 3 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2562) เสนอให้ใช้เกณฑ์ชี้วัดสากล (Global Indicator) อย่างไรก็ตามข้อมูลยังขาดความสมบูรณ์และการบริหารจัดการตามตัวชี้วัด 6.5.2 สำหรับประเทศไทย

เป้าประสงค์ที่ 6.6: ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำรวมถึงภูเขา ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ชั้นหินอุ้มน้ำ และทะเลสาบภายในปี 2563 มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยงานดำเนินการและอยู่ในสถานการณ์ที่ดี ซึ่งที่ประชุมรายงานผลการปฏิบัติการการจัดทำตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย (National Indicators) ครั้งที่ 3 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2562) เสนอให้ใช้เกณฑ์ชี้วัดสากล (Global Indicator) และให้มีการปรับเพิ่มตัวชี้วัด (Additional Indicators) สำหรับประเทศไทย คือ 1) สัดส่วนพื้นที่ชุ่มน้ำและแหล่งน้ำที่ได้รับการฟื้นฟู 2) สัดส่วนพื้นที่ลำน้ำที่ได้รับการฟื้นฟู และ 3) สัดส่วนพื้นที่ลำคลองที่ได้รับการฟื้นฟู

อำนาจ ผดุงศิลป์ และคณะ (2560) ศึกษาเรื่อง การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย ในเป้าหมายที่ 7 รับรองการมีพลังงานที่ทุกคนเข้าถึงได้ เชื่อถือได้ ยั่งยืนทันสมัย รายงานวิจัยนี้นำเสนอผลการค้นพบและข้อมูลเชิงลึกที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมเฉพาะเป้าหมายที่ 7 ในบริบทของประเทศไทย โดยเริ่มจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบสถานะปัจจุบันของเป้าหมายที่ 7 และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องและจึงใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงลำดับชั้น (AHP) เพื่อประเมินและจัดอันดับตัวชี้วัด พบว่าประเทศไทยมีการดำเนินการที่ดีกว่าระดับเฉลี่ยของโลกภายใต้ 3 เป้าประสงค์ ในแง่ของความพร้อมนั้นพบว่าตัวชี้วัดที่ 7.1.1 มีความพร้อมมากที่สุด รองลงมาคือ ตัวชี้วัดที่ 7.1.2, 7.3.1, 7.2.1, 7.a.1, และ 7.b.1 ตามลำดับ สำหรับการจําลัดความสำคัญของตัวชี้วัด พบว่าตัวชี้วัดที่ 7.3.1 สำคัญที่สุด รองลงมาคือตัวชี้วัดที่ 7.2.1, 7.1.2, 7.1.1, 7.b.1, และ 7.a.1 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังทำการประมาณตัวชี้วัด โดยใช้แบบจำลองพลังงานที่มีอยู่เพื่อศึกษาถึงทางเดินไปสู่ความสำเร็จของเป้าหมายที่ 7 ในปี 2030 งานวิจัยนี้ยังทำการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญทางด้านพลังงานเพื่อหาข้อเสนอแนะทางนโยบายและโจทย์วิจัยเกี่ยวข้องกับเป้าหมายที่ 7 ที่เหมาะสม

พรช พินุลย์รุ่งโรจน์ และคณะ (2560) ศึกษาเรื่อง การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย ในเป้าหมายที่ 8 โดยมีขอบเขตของการศึกษา ได้แก่ (1) กำหนดนิยาม ความหมาย คำจำกัดความของเป้าประสงค์และตัวชี้วัด (2) ศึกษาความสอดคล้องระหว่างเป้าประสงค์ และตัวชี้วัดดังกล่าวกับบริบทของประเทศไทย (3) สำรวจสถานะปัจจุบันของเป้าประสงค์ตัวชี้วัดรวมถึงช่องว่างระหว่างสถานะปัจจุบันกับเป้าประสงค์ตัวชี้วัด (4) ศึกษาแผนงาน โครงการที่ได้ดำเนินการอยู่ในประเทศไทย (5) ประเมินความพร้อมในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (6) จัดลำดับ ความสำคัญของเป้าประสงค์ต่าง ๆ และ (7) สำรวจมาตรการทางเลือกด้านเศรษฐกิจ สังคมและกฎหมาย (หรือเชิงสถาบัน) ทั้งจากในประเทศและต่างประเทศ โดยดำเนินการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการประชุมร่วมกับผู้เชี่ยวชาญและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเป้าประสงค์ดังกล่าวในการพัฒนาเป้าหมายที่ 8 ในการสำรวจสถานะปัจจุบันของเป้าประสงค์ต่าง ๆ จากการศึกษายังพบช่องว่างของการพัฒนาในหลายประเด็น เช่น เป้าประสงค์ที่ 8.2 ผลผลิตมวลรวมในประเทศที่แท้จริงต่อประชากรผู้มีงานทำ พบว่ายังมีการเติบโตที่ผันผวน เป้าประสงค์ที่ 8.3 ที่พิจารณาถึงสัดส่วนการจ้างงานนอกระบบนอกภาคการเกษตร แต่ในบริบทของประเทศไทยพบว่าแรงงานนอกระบบของไทย ส่วนใหญ่ไม่สามารถแยกได้อย่างชัดเจนว่าทำงานในภาคการเกษตรหรือนอกภาคเกษตร ดังนั้นการใช้ตัวชี้วัด

ดังกล่าวอาจจะยังไม่เหมาะสมในบริบทของประเทศไทย เป้าประสงค์ที่ 8.10 กล่าวถึงการสร้างศักยภาพของสถาบันการเงินในประเทศ พบว่าถึงแม้ตัวชี้วัดด้านการเข้าถึงบริการทางการเงินด้านธนาคารจะแสดงให้เห็นถึงการเข้าถึงที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ตัวชี้วัดดังกล่าวอาจยังไม่ครอบคลุม เนื่องจากไม่ได้พิจารณาถึงบริการด้านการเงินอื่น ๆ นอกจากนี้ในการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาจากการศึกษาทำการพิจารณาความสำคัญของเป้าประสงค์และตัวชี้วัดใน 2 มิติ ได้แก่ มิติด้านความเร่งด่วน และมิติด้านผลกระทบ พบว่าเป้าประสงค์ที่ 8.1 และเป้าประสงค์ที่ 8.4 ยังคงเป็นเป้าประสงค์ที่ควรดำเนินการก่อนให้บรรลุผลเป็นอันดับแรก เนื่องจากเป็นเป้าประสงค์ที่มีความเร่งด่วนอยู่ในระดับสูง หากดำเนินการล่าช้าอาจก่อให้เกิดผลเสียอย่างร้ายแรง รวมถึงการมีผลกระทบอยู่ในระดับสูง เป็นเป้าประสงค์และตัวชี้วัดที่จะเชื่อมโยงผลไปสู่เป้าประสงค์อื่น ๆ รวมถึงเป้าหมายอื่น ๆ ของการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ดวงจันทร์ วรคามิน และคณะ (2560) ศึกษาเรื่อง การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย ในเป้าหมายที่ 9 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานการณ์ปัจจุบันของอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย และวิเคราะห์ช่องว่างในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนในหัวข้อที่ 9 พบว่าการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทยประสบความสำเร็จอย่างมากในทศวรรษที่ผ่านมา อย่างไรก็ตามเมื่อเกิดแนวคิดในมาตรฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน ประเทศไทยก็มีความพร้อมในการบรรลุมาตรฐานดังกล่าว ประเด็นที่ควรให้ความสำคัญในอนาคต คือ การวางแผนระยะยาวในด้านนวัตกรรม รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ รวมทั้งความเชื่อมั่นของนักลงทุน

วิจิตรบุษบา มารมย์ (2561) ศึกษาเรื่อง การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย ในเป้าหมายที่ 11 เมืองและถิ่นฐานมนุษย์ที่ยั่งยืน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานะและความพร้อมของประเทศไทยในการบรรลุเป้าหมายที่ 11 ภายใต้ข้อตกลงเรื่องเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) คือ การทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและยั่งยืนภายในปี 2573 โดยการวิจัยนี้ทำการสำรวจข้อมูลจากเอกสารวิชาการและนโยบาย รวมทั้งหารือกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม และวิชาการที่สามารถให้ความเห็นเกี่ยวกับนิยามและคำจำกัดความของเป้าประสงค์และตัวชี้วัดที่มีอยู่แล้ว ตลอดจนศึกษาสถานะของการดำเนินการ ศักยภาพ ความพร้อมในปัจจุบันของหน่วยงานและภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อเสนอมาตรการและตัวชี้วัดระดับชาติ (national indicator) อื่น ๆ ที่จะช่วยให้ทุกภาคส่วนสามารถทำงานได้อย่างบูรณาการ และนำมาซึ่งการบรรลุเป้าหมายที่ 11 ของการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทของสังคมไทย

สุพจน์ ชุณหะวัณ และคณะ (2560) ศึกษาเรื่อง การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย ในเป้าหมายที่ 12 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหมายของเป้าประสงค์และตัวชี้วัด สถานการณ์ปัญหา และการดำเนินการที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยในปี 2560 รวมทั้งมาตรการทางเลือกทางเศรษฐกิจ สังคม และกฎหมาย โดยรวมถึงการประเมินความพร้อมและจัดลำดับความสำคัญของแต่ละเป้าประสงค์ในเป้าหมายที่ 12 การศึกษานี้มีวิธีดำเนินงานวิจัย โดยเน้นกระบวนการวิจัยเชิงเอกสารเพื่อรวบรวมและสังเคราะห์ข้อมูลที่มีอยู่แล้วในวงการวิชาการ รวมถึงการสำรวจข้อมูลจากการสัมภาษณ์หน่วยงานในภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนประเด็นดังกล่าว จากการสำรวจและประเมินความพร้อมของเป้าประสงค์ต่าง ๆ ทั้ง 11 ข้อในเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 12 โดยสรุปคณะวิจัยเห็นว่า

ประเทศไทยมีความพร้อมด้านการรายงานข้อมูลมากพอสมควร ซึ่งระบบเก็บข้อมูลเพื่อรายงานผลตามตัวชี้วัดในเป้าประสงค์ที่ 12 ส่วนใหญ่มีอยู่แล้ว แต่ทั้งนี้มีส่วนที่ต้องปรับปรุงเล็กน้อย และมีส่วนน้อยที่ต้องพัฒนาระบบเก็บข้อมูล ส่วนความพร้อมของแผนดำเนินการปัจจุบันเทียบกับสภาพปัญหาที่มีอยู่ในระดับพร้อมพอสมควรเช่นกัน ซึ่งเป้าประสงค์ส่วนใหญ่มีแผนงานรองรับที่ชัดเจน แต่การวัดผลที่แท้จริงนั้นอยู่ที่ประสิทธิภาพในการดำเนินการตามแผนงานที่วางไว้ สำหรับช่องโหว่ส่วนมากมาจากการขับเคลื่อนเชิงพฤติกรรม การวางแผนสร้างโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งนี้การสนับสนุนการขับเคลื่อนต้องใช้ทั้งเวลางบประมาณ และการทำงานโดยร่วมมือกับภาคเอกชน ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญสำหรับหน่วยงานภาครัฐ ทั้งยังได้ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบัน การดำเนินการ มาตรการทางเลือก รวมถึงความพร้อมของแต่ละเป้าประสงค์ และการจัดลำดับความสำคัญทั้ง 11 เป้าประสงค์ของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 12: สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน เนื่องจากการสำรวจภายใต้โครงการนี้ดำเนินการในปี 2560 ปัญหา มาตรการดำเนินการ รวมถึงข้อกำหนดของสหประชาชาติ อาจมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงต้องคอยติดตามความเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ต่อไป

กรณีการ ธรรมชาติ และคน (2560) ศึกษาเรื่อง การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย เป้าหมายที่ 13 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานะปัจจุบันของประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายที่ 13 ของการพัฒนาที่ยั่งยืน วิเคราะห์ความพร้อมของประเทศไทยในการบรรลุเป้าหมายที่ 13 ของการพัฒนาที่ยั่งยืน อีกทั้งประเมินสถานะด้านมาตรการที่ภาครัฐและหน่วยงานในภาคส่วนอื่น ๆ ดำเนินการอยู่ พร้อมทั้งนำเสนอมาตรการเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายที่สิบสามของการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 13 ประกอบด้วย 5 เป้าประสงค์ แต่มี 3 เป้าประสงค์ที่มีความสอดคล้องกับบริบทของประเทศไทย ได้แก่ (เป้าประสงค์ที่ 13.1) เสริมสร้างภูมิต้านทานและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตรายและภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ (เป้าประสงค์ที่ 13.2) บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบาย ยุทธศาสตร์และการวางแผนระดับชาติ (เป้าประสงค์ที่ 13.3) พัฒนาการศึกษ การสร้างความตระหนักรู้ และขีดความสามารถของมนุษย์และของสถาบันในเรื่องการบรรเทาปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การปรับตัว การลดผลกระทบ การเตือนภัยล่วงหน้า สำหรับเป้าประสงค์ที่ 13.1 พบว่าการดำเนินงานของประเทศไทยด้านการเสริมสร้างภูมิต้านทานและขีดความสามารถในการรับมือและลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติมีความคืบหน้าไปมาก ปัจจุบันประเทศไทยมีแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2558 เป็นแผนยุทธศาสตร์หลักของประเทศด้านการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น อีกทั้งกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลความสูญเสียและผลกระทบจากภัยพิบัติอย่างเป็นระบบอย่างไรก็ดี ช่องว่างที่สำคัญ คือ ขาดการติดตามการนำแผนฯ ไปสู่การปฏิบัติ รวมถึงควรมีการกำหนดเป้าหมายในการลดผลกระทบจากภัยพิบัติอย่างเป็นรูปธรรม สำหรับเป้าประสงค์ที่ 13.2 ประเทศไทยมีการบูรณาการการดำเนินการตามนโยบาย/ยุทธศาสตร์/แผนด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เช่น ร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 และแผนแม่บทการรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. 2558-2593 เป็นต้น แต่ขาดการติดตามว่ามีการดำเนินการตามแผนที่วางไว้หรือไม่ สำหรับเป้าประสงค์ที่ 13.3 เน้นเรื่องการเสริมสร้างความตระหนักและขีดความสามารถในการปรับตัวและลดผลกระทบที่เกิดขึ้นจากภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ถึงแม้ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการจะอยู่ระหว่างการปรับปรุงหลักสูตรกลาง

สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานแต่หลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมหรือโครงการพัฒนาศักยภาพด้านการลดก๊าซเรือนกระจก การปรับตัว การลดผลกระทบ และการเตือนภัยล่วงหน้า รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศอย่างเป็นระบบ

อำเภอ ทรศุณารักษ์ และกาญจนบุรี (2560) ศึกษาเรื่อง สํารวจสถานะของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย เป้าหมายที่ 14 ชีวิตใต้น้ำ (Life below Water) ประเด็นสำคัญจากการศึกษาวิจัยสถานะปัจจุบันของประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายที่ 14 และความพร้อมของประเทศไทยในการบรรลุเป้าหมายที่ 14 ของการพัฒนาที่ยั่งยืน สรุปได้ดังนี้ 1) ประเทศไทยมีพื้นที่เขตทางทะเลรวม 323,488 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยน่านน้ำภายในทะเลอาณาเขต เขตต่อเนื่อง เขตเศรษฐกิจจำเพาะ และไหล่ทวีป 2) เป้าประสงค์และตัวชี้วัดภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 14 มีความสำคัญเชิงนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนงานและโครงการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของไทย ซึ่งแสดงถึงโอกาสและศักยภาพของประเทศไทยในการบรรลุเป้าหมายส่วนใหญ่ภายในปี 2573 3) ผลการจัดลำดับความสำคัญของเป้าประสงค์ภายใต้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 14 ซึ่งประเทศไทยควรเร่งดำเนินการเน้นประเด็นด้านประมงทะเล ได้แก่ เป้าประสงค์ที่ 14.4 (การประมงอย่างยั่งยืน) และ 19.6 (ยกเลิกมาตรการอุดหนุนการประมง โดยมุ่งป้องกันการจับสัตว์น้ำที่เกินศักยภาพ ขณะเดียวกันมีการจัดการปัญหาด้านการประมงผิดกฎหมายและยกเลิกระบบอุดหนุนการทำประมงที่มีผลทำลายทรัพยากรและระบบนิเวศธรรมชาติ 4) สำหรับประเด็นอื่นภายใต้เป้าหมายที่ 14 ที่รัฐควรให้ความสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้แก่ การกำหนดขอบเขตและแนวทางการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าประสงค์ที่ 14.1 ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภท โดยเฉพาะมลพิษจากชายฝั่ง รวมถึงขยะ ของเสียและมลพิษทางน้ำที่เกิดจากสารอาหาร เป้าประสงค์ที่ 14.3 ลดและแก้ไขผลกระทบของภาวะความเป็นกรดในน้ำทะเล เป้าประสงค์ที่ 14.7 การจัดการทรัพยากรทางประมงอย่างยั่งยืน และเป้าประสงค์ที่ 14.6 ประมงพื้นบ้านรายเล็ก 5) ผลการศึกษาในครั้งนี้มีข้อเสนอแนะด้านมาตรการสำคัญสองส่วน คือ มาตรการเพื่อการพัฒนาและติดตามประเมินผลตัวชี้วัดและมาตรการด้านเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย เพื่อดำเนินงานและเป้าหมายการพัฒนา

นางสุตา ภูมิงานงค์ และอุทัย เจริญวงศ์ (2560) ศึกษาเรื่อง การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย ในเป้าหมายที่ 15 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสถานะปัจจุบันของประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Goal) รวมถึงการวิเคราะห์ความสอดคล้องของเป้าประสงค์ (Targets) ที่กำหนดให้และการปรับและกำหนดเป้าประสงค์ใหม่ที่สอดคล้องกับบริบทของประเทศไทย โดยมุ่งเน้นเป้าหมายที่ 15 2) เพื่อจัดลำดับความสำคัญของเป้าประสงค์ (targets) ภายใต้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Goal) โดยพิจารณาความสำคัญและความพร้อมของประเทศไทย ในการบรรลุเป้าหมายนั้น ๆ โดยในการวิจัยนี้จะมุ่งเน้นเป้าหมายที่ 15 และ 3) เพื่อประเมินสถานะด้าน มาตรการที่ภาครัฐและหน่วยงานในภาคอื่น ๆ ดำเนินการอยู่สำรวจข้อเสนอแนะจากการศึกษาวิจัยของไทย เกี่ยวกับมาตรการด้านเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย และประสบการณ์จากต่างประเทศที่สามารถใช้เป็นทางเลือกของมาตรการในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในประเทศไทยได้ โดยการวิจัยนี้จะมุ่งเน้นเป้าหมายที่ 15 รายละเอียดของเป้าหมายที่ 15 คือ ปกป้อง (protect) ฟื้นฟู (restore) และการสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศ

บอกร้อยยั่งยืน (promote sustainable use of terrestrial ecosystems) การจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน (sustainably manage forests) การต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทราย (combat desertification) และยุติ และฟื้นฟูสภาพพื้นที่ที่เสื่อมโทรม (reverse land degradation) และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ (halt biodiversity loss) ประกอบด้วย 12 เป้าประสงค์ (target) และ 14 ตัวชี้วัด (indicator) วิธีการศึกษาเป็นการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายที่ 15 จากหน่วยงานต่าง ๆ และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อจะได้ติดตามการเคลื่อนไหวของแต่ละภาคส่วนและมุมมองของภาคส่วนต่าง ๆ ต่อประเด็นนี้ นอกจากนี้ได้จัดประชุมระดมความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการตรวจทานสถานภาพของข้อมูลในประเทศไทย ความคิดเห็นของตัวชี้วัดต่าง ๆ ที่ทาง IUCN ได้นำเสนอ พบว่าสำหรับเป้าหมายที่ 15 ประเทศไทยได้ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งป่าไม้ ดิน น้ำ สัตว์ป่า ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างต่อเนื่อง แต่เนื่องจากการดำเนินการในเบื้องต้นของประเทศไทยอาจจะยังไม่มีเป้าหมายเรื่องการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อสนองต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนั้นจึงพบว่าข้อมูลในแต่ละทรัพยากรมีความไม่เป็นเอกภาพ ตัวชี้วัดที่มีความเป็นไปได้เรียงจากที่มีศักยภาพจากมาก-ปานกลาง คือ ดัชนีที่ 15.3.1 สัดส่วนของพื้นที่เสื่อมโทรมต่อพื้นที่ทั้งหมด ดัชนีที่ 15.1.1 สัดส่วนของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ทั้งหมด ดัชนีที่ 15.1.2 สัดส่วนของพื้นที่ที่มีความสำคัญ สำหรับพื้นที่บนบกและน้ำจืดที่ครอบคลุมพื้นที่คุ้มครองโดยระบบนิเวศต่าง ๆ และความคืบหน้าการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน และสำหรับตัวชี้วัดที่อยู่ในระดับปานกลาง-น้อย คือ 15.7.1 สัดส่วนของสัตว์ป่าที่ถูกกลืนกลืนนำเข้าหรือการค้าที่ผิดกฎหมาย ดัชนีที่ 15.b.1 ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) และค่าใช้จ่ายภาครัฐเพื่อการอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศที่ยั่งยืน ดัชนีที่ 15.4.1, 15.4.2, 15.5.1, 15.6.1 มีค่าคะแนนเท่ากัน และดัชนีที่ 15.8.1 , 15.9.1, 15.a.1 และ 15.c.1 มีค่าคะแนนเท่ากันที่ต่ำสุด ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง คือ องค์ความรู้ในเชิงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและเชิงสังคม ข้อมูลสถิติ หน่วยงานที่รับผิดชอบ กฎหมาย การจัดการทรัพยากรอย่างพอเพียง

จิรวัฒน์ สุริยะโชติขยางกุล และ นณริฏ พิศลยบุตร (2560) ศึกษาเรื่อง การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย ในเป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรมและสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพมีประสิทธิผลรับผิดชอบและครอบคลุมในทุกระดับ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาสถานะปัจจุบันของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 16 ของประเทศไทย โดยสังคมที่สงบสุข การเข้าถึงความยุติธรรมและสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและบูรณาการเป็นหัวใจสำคัญของเป้าหมายนี้ภายใต้เป้าหมายที่ 16 ประกอบด้วย เป้าประสงค์หลายเป้าประสงค์ที่จะต้องบรรลุผล ในขณะที่ข้อมูลที่มีอยู่นั้นไม่เพียงพอต่อการวัดผลของประเทศไทย โดยไม่ทั้งใครอยู่เบื้องหลังของการพัฒนาได้ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องทบทวนทรัพยากรของประเทศที่มีอยู่เพื่อที่จะได้จัดลำดับความสำคัญของเป้าประสงค์ที่ 16 ที่ประเทศไทยควรจะทำให้มีความสำคัญในการดำเนินการในระยะแรก ๆ (3-5 ปี) บนพื้นฐานของศักยภาพของประเทศ อีกทั้งโครงการนี้ยังได้กำหนดให้ศึกษาถึงแนวทางที่ควรจะต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุผล จัดทำข้อเสนอแนะทางเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะมาตรการเชิงสถาบันเพื่อการดำเนินการ ทั้งนี้ผลที่ได้จากโครงการนี้คือความเข้าใจในนิยามและเป้าประสงค์ของเป้าหมายที่ 16 ซึ่งสอดคล้องกับบริบทของประเทศไทยและเพื่อจัดทำข้อเสนอแนะสำหรับประเทศไทยเพื่อบรรลุในเป้าประสงค์และเป้าหมายดังกล่าวผ่านตัวชี้วัดที่กำหนด

กุลบุตร โกเมนกุล และคณะ (2562) ศึกษาเรื่อง การสำรวจสถานะเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 17 และการปรับใช้เป้าประสงค์และตัวชี้วัดในบริบทประเทศไทย เพื่อเสริมสร้างหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลก (Partnerships for the Goals) ในแง่การเงินและการค้า งานวิจัยนี้จัดทำขึ้นเพื่อสำรวจสถานะปัจจุบันและตัวชี้วัดของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 17 ในส่วนที่เกี่ยวกับการเงินและการค้าระหว่างประเทศ (เป้าประสงค์ที่ 17.1-17.5 และ 17.10-17.12) เป้าประสงค์ทั้ง 8 มุ่งเน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่กลไกการพัฒนาที่ยั่งยืนผ่านความร่วมมือทางการเงินและการค้าระหว่างประเทศ โดยเริ่มจากการสำรวจนิยามของเป้าประสงค์ และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง รวมถึงประเมินความสอดคล้องกับบริบทในประเทศไทย จากนั้นทำการสำรวจสถานะปัจจุบันและมาตรการที่เกี่ยวข้องกับเป้าประสงค์ดังกล่าวในบริบทประเทศไทย เพื่อเสนอแนวทางปรับปรุงนิยาม เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย ในบริบทดังกล่าวให้ชัดเจนยิ่งขึ้น งานวิจัยชิ้นนี้ใช้ทั้งการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เช่น เอกสารนโยบายระดับชาติและระดับนานาชาติที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลตัวชี้วัดจากฐานข้อมูลธนาคารโลกเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายที่ 17 ในเป้าประสงค์ด้านการเงิน และการค้า และเป้าหมายอื่น (เป้าหมายที่ 1-เป้าหมายที่ 16 รวมถึงการหาความสำคัญของเป้าประสงค์ดังกล่าวที่มีต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ผลการวิจัยเผยว่าประเทศไทยควรมุ่งความสำคัญไปที่เป้าประสงค์ที่ 17.3 เป้าประสงค์ถัดมาที่ประเทศไทย ควรให้ความสำคัญคือเป้าประสงค์ที่ 17.1, เป้าประสงค์ที่ 17.1 1, เป้าประสงค์ที่ 17.2 และเป้าประสงค์ที่ 17.4 ตามลำดับ ผลลัพธ์จากการวิเคราะห์ข้อมูลนี้จะถูกนำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำข้อเสนอแนะด้านนโยบายเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายที่ 17 ในเป้าประสงค์ที่เกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเงินและการค้าต่อไป และงานวิจัยชิ้นนี้ไม่เพียงช่วยให้ความเข้าใจเป้าหมายที่ 17 ในบริบทประเทศไทยชัดเจนขึ้นเท่านั้น แต่ยังให้ข้อเสนอแนะด้านวิธีการจัดเก็บข้อมูล และการจัดลำดับความสำคัญของตัวชี้วัดเพื่อบรรลุเป้าประสงค์ที่ 17.1-17.5 และ 17.10-17.12 และเป้าหมายอื่น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

โครงการสำรวจข้อมูลสถานะของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในภาพรวมของประเทศไทย เป็นการใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ผลศึกษาบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ มีวิธีดำเนินงานตามลำดับขั้นตอนในรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร (Population)

โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ หรือ United Nations Development Programme (UNDP) ได้กำหนดประชากรที่ทำการศึกษาคือ ประชาชนทั่วไปที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ของจังหวัดเป้าหมาย (Targeted Provinces) จำนวน 15 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ตาก อุตรดิตถ์ นครราชสีมา อุบลราชธานี กรุงเทพมหานคร เพชรบุรี ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี สงขลา ปัตตานี ยะลา และจังหวัดนราธิวาส

ตาราง 3.1 จำนวนประชากรของกลุ่มจังหวัดเป้าหมาย จำแนกตามภาค จังหวัด และเพศ

ภาค	จังหวัด	อายุ 18-25 ปี		อายุ 26-35 ปี		อายุ 36-45 ปี		อายุ 46-59 ปี		อายุ 60 ปีขึ้นไป		รวม (คน)	
		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
1.ภาคเหนือ	1.เชียงราย	58,107	59,043	83,793	81,152	83,587	83,269	114,722	131,696	114,738	134,247	454,947	489,407
	2.เชียงใหม่	80,922	80,375	117,954	118,344	119,117	122,886	147,001	176,396	162,189	202,444	627,183	700,445
	3.แม่ฮ่องสอน	15,292	15,107	19,793	18,900	17,634	16,498	19,855	20,138	17,376	18,375	89,950	89,018
	4.ตาก	35,230	33,761	40,794	38,245	36,978	35,665	46,981	49,529	38,338	44,495	198,321	201,695
2.ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	1.อุดรธานี	85,489	83,161	116,536	111,002	123,146	123,372	170,191	179,652	115,705	140,310	611,067	637,497
	2.นครราชสีมา	141,489	133,355	186,873	179,268	204,523	206,871	273,328	297,976	219,804	272,925	1,026,017	1,090,395
	3.อุบลราชธานี	106,812	103,922	142,339	135,465	144,854	139,415	194,491	199,670	138,159	162,520	726,655	740,992
3.ภาคกลาง	1.กรุงเทพมหานคร	277,356	265,382	368,004	387,071	400,848	461,880	531,554	646,599	471,132	669,975	2,048,894	2,430,907
	2.เพชรบุรี	24,165	23,501	33,316	32,842	35,716	36,558	48,586	55,296	41,576	55,992	183,359	204,189
4.ภาคใต้	1.ภูเก็ต	20,981	22,607	29,490	34,299	32,201	39,764	36,449	42,945	22,328	28,931	141,449	168,546
	2.สุราษฎร์ธานี	57,662	57,375	77,077	76,401	81,528	83,264	106,072	111,972	76,307	95,810	398,646	424,822
	3.สงขลา	82,634	78,826	104,252	102,840	104,037	108,557	126,452	144,820	102,578	134,958	519,953	570,001
	4.ปัตตานี	51,697	49,931	58,502	55,945	45,264	45,659	50,587	56,074	38,401	51,746	244,451	259,355
	5.ยะลา	36,792	34,338	43,456	42,225	33,785	34,625	39,831	43,454	30,132	37,191	183,996	191,833
	6.นราธิวาส	54,848	51,390	64,529	6,3429	54,647	55,647	59,789	67,365	42,208	54,207	276,021	292,038

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). จำนวนประชากรจากการทะเบียน จำแนกตามอายุ เพศ ภาค และจังหวัด พ.ศ. 2564.

สืบค้นเมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2566, จาก <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/01.aspx>

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ ประชาชนทั่วไปที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป และอาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดเป้าหมาย (Targeted Provinces) จำนวน 15 จังหวัด และเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย คณะวิจัยจึงกำหนดสูตรในการคิดจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างของแต่ละจังหวัด โดยศึกษาจากตารางสำเร็จรูปทั้งของยามาเน (Yamane) และเครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ในการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง และได้กำหนดให้มีความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่าง $\pm 5\%$ หรือ 0.05 จึงได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยจำนวนไม่น้อยกว่า 400 คนต่อจังหวัด รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างของจังหวัดเป้าหมาย (Targeted Provinces) ทั้งหมด จำนวนไม่น้อยกว่า 6,000 คน

ตาราง 3.2 ตารางสำเร็จรูปการกำหนดขนาดตัวอย่างของยามาเน (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ขนาด ประชากร	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามความคลาดเคลื่อน					
	$\pm 1\%$	$\pm 2\%$	$\pm 3\%$	$\pm 4\%$	$\pm 5\%$	$\pm 10\%$
500	b	B	b	b	222	83
1,000	b	B	b	385	286	91
1,500	b	B	638	441	316	94
2,000	b	B	714	476	333	95
2,500	b	1,250	769	500	345	96
3,000	b	1,364	811	517	353	97
3,500	b	1,458	843	530	359	87
4,000	b	1,538	870	541	364	98
4,500	b	1,607	891	549	367	98
5,000	b	1,667	909	556	370	98
6,000	b	1,765	938	566	375	98
7,000	b	1,842	959	574	378	99
8,000	b	1,905	676	580	381	99
9,000	b	1,957	989	584	383	99
10,000	5,000	2,000	1,000	588	385	99
15,000	6,000	2,143	1,034	600	390	100
20,000	6,667	2,222	1,034	606	392	100
25,000	7,143	2,273	1,064	610	394	100
50,000	8,333	2,381	1,087	617	397	100
100,000	9,091	2,439	1,099	321	398	100
→ ∞	10,000	2,500	1,111	625	→ 400	100

ที่มา: Yamane, Taro. (1973), Statistics: An Introductory Analysis. London: John Weather Hill, Inc.

ตาราง 3.3 ตารางสำเร็จรูปการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan)

ประชากร (N)	ขนาดกลุ่ม ตัวอย่าง (S)	ประชากร (N)	ขนาดกลุ่ม ตัวอย่าง (S)	ประชากร (N)	ขนาดกลุ่ม ตัวอย่าง (S)
10	10	220	140	1,200	291
15	14	230	144	1,300	297
20	19	240	148	1,400	302
25	24	250	152	1,500	306
30	28	260	155	1,600	310
35	32	270	159	1,700	313
40	36	280	162	1,800	317
45	40	290	165	1,900	320
50	44	300	169	2,000	322
55	48	320	175	2,200	327
60	52	340	181	2,400	331
65	56	360	186	2,600	335
70	59	380	191	2,800	338
75	63	400	196	3,000	341
80	65	420	201	3,500	345
85	70	440	205	4,000	351
90	73	460	210	4,500	354
95	76	480	214	5,000	357
100	80	500	217	6,000	361
110	86	550	226	7,000	364
120	92	600	234	8,000	367
130	97	650	242	9,000	368
140	103	700	248	10,000	370
150	108	750	254	15,000	375
160	113	800	260	20,000	377
170	118	850	265	30,000	379
180	123	900	069	40,000	380
190	127	950	274	50,000	381
200	132	1,000	278	75,000	382
210	136	1,100	285	→ 100,000	→ 384

ที่มา: Krejcie, R.V., and Morgan, D.W. (1970) Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement. 30, 607 – 610.

กล่าวโดยสรุป จากการพิจารณาตารางสำเร็จรูปในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งของยามาเน (Yamane) และเครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) มีลักษณะการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็นไปในแนวทางเดียวกัน คณะวิจัยจึงใช้เป็นแนวทางการศึกษาวิจัย โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจังหวัดเป้าหมาย (Targeted Provinces) คือ ประชาชนทั่วไปที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป และอาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดเป้าหมาย (Targeted Provinces) จังหวัดละไม่น้อยกว่า 400 คน ดังนั้น การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีจังหวัดเป้าหมาย (Targeted Provinces) 15 จังหวัด รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดไม่น้อยกว่า 6,000 คน

ตาราง 3.4 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภาคและจังหวัด

ภาค	จังหวัด	กลุ่มตัวอย่าง (คน) ไม่น้อยกว่า
1.ภาคเหนือ	1.เชียงราย	400
	2.เชียงใหม่	400
	3.แม่ฮ่องสอน	400
	4.ตาก	400
2.ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	1.อุดรธานี	400
	2.นครราชสีมา	400
	3.อุบลราชธานี	400
3.ภาคกลาง	1.กรุงเทพมหานคร	400
	2.เพชรบุรี	400
4.ภาคใต้	1.ภูเก็ต	400
	2.สุราษฎร์ธานี	400
	3.สงขลา	400
	4.ปัตตานี	400
	5.ยะลา	400
	6.นราธิวาส	400
รวม		6,000

3.1.3 การสุ่มตัวอย่าง

คณะวิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้น (Multi-Stage Stratified Random Sampling) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีการกระจายและมีลักษณะเป็นตัวแทนของประชากร และเก็บตัวอย่างให้เป็นสัดส่วนกับประชาชนทั่วไปที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ของจังหวัดเป้าหมาย (Targeted Provinces) ตามลำดับ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเลือกจังหวัด คณะวิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามที่ผู้วิจัยกำหนด ประกอบด้วย 4 ภูมิภาค 15 จังหวัด ดังนี้ ภาคเหนือ ได้แก่ 1) จังหวัดเชียงราย 2) จังหวัดเชียงใหม่ 3) จังหวัดแม่ฮ่องสอน 4) จังหวัดตาก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ 5) จังหวัดอุดรธานี 6) จังหวัดนครราชสีมา 7) จังหวัดอุบลราชธานี ภาคกลาง ได้แก่ 8) กรุงเทพมหานคร 9) จังหวัดเพชรบุรี และภาคใต้ ได้แก่ 10) จังหวัดภูเก็ต 11) จังหวัดสุราษฎร์ธานี 12) จังหวัดสงขลา 13) จังหวัดปัตตานี 14) จังหวัดยะลา และ 15) จังหวัดนราธิวาส ซึ่งในแต่ละจังหวัด คณะวิจัยกำหนดจำนวน

ตัวอย่างที่จะดำเนินการสำรวจเท่า ๆ กัน คือ ไม่น้อยกว่า 400 หน่วยตัวอย่าง โดยรวมทั้งสิ้น 15 จังหวัด ไม่น้อยกว่า 6,000 หน่วยตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 2 การสุ่มในระดับอำเภอ คณะวิจัยจะดำเนินการสำรวจ 3 อำเภอ โดยอำเภอที่ 1 ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกเฉพาะอำเภอเมือง ส่วนอำเภอที่ 2 และ 3 ใช้วิธีการสุ่มเลือกอำเภอแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้คอมพิวเตอร์ทำการสุ่มเพื่อให้ทุกอำเภอมีโอกาสถูกเลือกเท่า ๆ กัน ซึ่งจะดำเนินการสำรวจทั้งสิ้น 45 อำเภอ

ตาราง 3.5 รายชื่ออำเภอตัวอย่าง จำแนกตามภาค จังหวัด และอำเภอ

ภาค	จังหวัด	รายชื่ออำเภอที่ได้รับการสุ่มตามขั้นตอนที่ 1		
		อำเภอที่ 1	อำเภอที่ 2	อำเภอที่ 3
1.ภาคเหนือ	1.เชียงราย	อำเภอเมืองเชียงราย	อำเภอพาน	อำเภอแม่ฟ้าหลวง
	2.เชียงใหม่	อำเภอเมืองเชียงใหม่	อำเภอแมริม	อำเภอจอมทอง
	3.แม่ฮ่องสอน	อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน	อำเภอแม่ลาน้อย	อำเภอปาย
	4.ตาก	อำเภอเมืองตาก	อำเภอพบพระ	อำเภอแม่สอด
2.ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	1.อุดรธานี	อำเภอเมืองอุดรธานี	อำเภอหนองหาน	อำเภอโนนสะอาด
	2.นครราชสีมา	อำเภอเมืองนครราชสีมา	อำเภอด่านขุนทด	อำเภอโนนสูง
	3.อุบลราชธานี	อำเภอเมืองอุบลราชธานี	อำเภอพิบูลมังสาหาร	อำเภอม่วงสามสิบ
3.ภาคกลาง	1.กรุงเทพมหานคร	เขตดุสิต	เขตภาษีเจริญ	เขตลาดกระบัง
	2.เพชรบุรี	อำเภอเมืองเพชรบุรี	อำเภอชะอำ	อำเภอแก่งกระจาน
4.ภาคใต้	1.ภูเก็ต	อำเภอเมืองภูเก็ต	อำเภอกะทู้	อำเภอถลาง
	2.สุราษฎร์ธานี	อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี	อำเภอพุนพิน	อำเภอบ้านนาสาร
	3.สงขลา	อำเภอเมืองสงขลา	อำเภอหาดใหญ่	อำเภอรัตนภูมิ
	4.ปัตตานี	อำเภอเมืองปัตตานี	อำเภอมายอ	อำเภอทุ่งยางแดง
	5.ยะลา	อำเภอเมืองยะลา	อำเภอรามัน	อำเภอยะหา
	6.นราธิวาส	อำเภอเมืองนราธิวาส	อำเภอระแงะ	อำเภอยี่งอ

ที่มา: คณะวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 การสุ่มในระดับตำบล คณะวิจัยจะดำเนินการสำรวจ 2 ตำบล/อำเภอ โดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ในการสุ่มเลือกตำบล โดยใช้คอมพิวเตอร์ทำการสุ่มเพื่อให้ทุกตำบลที่อยู่ therein ๆ มีโอกาสถูกเลือกเท่า ๆ กัน ซึ่งจะดำเนินการสำรวจทั้งสิ้น 90 ตำบล การสุ่มตัวอย่าง หลังจากการกำหนดตำบลที่ต้องการศึกษา คณะวิจัยจะใช้การสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการตามสัดส่วนของคุณลักษณะทางเพศของแต่ละตำบล โดยกระจายเก็บข้อมูลตามแหล่งชุมชน เช่น สถานที่ราชการ สถานศึกษา และตลาดสด และห้างสรรพสินค้า เป็นต้น

ตาราง 3.6 รายชื่อตำบลตัวอย่าง จำแนกตามภาค จังหวัด อำเภอ และตำบล

ภาค	จังหวัด	อำเภอที่ 1	รายชื่อตำบล	อำเภอที่ 2	รายชื่อตำบล	อำเภอที่ 3	รายชื่อตำบล
1.ภาคเหนือ	1.เชียงราย	อำเภอเมือง เชียงราย	ตำบลรอบเวียง	อำเภอพาน	ตำบลเมืองพาน	อำเภอแม่ฟ้า หลวง	ตำบลเทอดไทย
			ตำบลแม่ยาว		ตำบลทรายขาว		ตำบลแม่สลองใน
	2.เชียงใหม่	อำเภอเมือง เชียงใหม่	ตำบลสุเทพ	อำเภอแมริม	ตำบลดอนแก้ว	อำเภอ จอมทอง	ตำบลบ้านหลวง
			ตำบลช้างเผือก		ตำบลริมใต้		ตำบลสบเตี๊ยะ
	3.แม่ฮ่องสอน	อำเภอเมือง แม่ฮ่องสอน	ตำบลปางหมู	อำเภอแม่ลาน้อย	ตำบลแม่ลาน้อย	อำเภอปาย	ตำบลเวียงใต้
			ตำบลผาบ่อง		ตำบลแม่ลาหลวง		ตำบลแม่นาเติง
	4.ตาก	อำเภอเมืองตาก	ตำบลไม้งาม	อำเภอพบพระ	ตำบลคีรีราษฎร์	อำเภอแม่สอด	ตำบลแม่สอด
			ตำบลวังหิน		ตำบลรวมไทยพัฒนา		ตำบลท่าสายลวด
2.ภาค ตะวันออก เฉียงเหนือ	1.อุดรธานี	อำเภอเมือง อุดรธานี	ตำบลเชียงยืน	อำเภอหนองหาน	ตำบลโพนงาม	อำเภอโนน สะอาด	ตำบลโคกกกลาง
			ตำบลสามพร้าว		ตำบลหนองเม็ก		ตำบลโพธิ์ศรีสำราญ
	2.นครราชสีมา	อำเภอเมือง นครราชสีมา	ตำบลโพธิ์กลาง	อำเภอด่านขุนทด	ตำบลตะเคียน	อำเภอโนนสูง	ตำบลมะค่า
			ตำบลสุรนารี		ตำบลหินดาด		ตำบลเมืองปราสาท
	3.อุบลราชธานี	อำเภอเมือง อุบลราชธานี	ตำบลขามใหญ่	อำเภอพิบูลมังสา หาร	ตำบลดอนจิก	อำเภอม่วง สามสิบ	ตำบลหนองเมือง
			ตำบลหัวเรือ		ตำบลกุดชุมภู		ตำบลหนองเหล่า
3.ภาคกลาง	1.กรุงเทพฯ	เขตดุสิต	แขวงดุสิต	เขตภาษีเจริญ	แขวงบางหว้า	เขต ลาดกระบัง	แขวงคลองสองต้นนุ่น
			แขวงถนนนครไชยศรี		แขวงบางด้วน		แขวงทับยาว
	2.เพชรบุรี	อำเภอเมือง เพชรบุรี	ตำบลท่าราบ	อำเภอชะอำ	ตำบลเขาใหญ่	อำเภอแก่ง กระจาน	ตำบลป่าเต็ง
			ตำบลบ้านหม้อ		ตำบลชะอำ		ตำบลสองพี่น้อง
4.ภาคใต้	1.ภูเก็ต	อำเภอเมือง ภูเก็ต	ตำบลตลาดใหญ่	อำเภอกะทู้	ตำบลกะทู้	อำเภอถลาง	ตำบลศรีสุนทร
			ตำบลรัชฎา		ตำบลป่าตอง		ตำบลไม้ขาว
	2.สุราษฎร์ธานี	อำเภอเมือง	ตำบลวัดประตู่	อำเภอพุนพิน	ตำบลท่าข้าม	อำเภอบ้านนา	ตำบลควนศรี

ภาค	จังหวัด	อำเภอที่ 1	รายชื่อตำบล	อำเภอที่ 2	รายชื่อตำบล	อำเภอที่ 3	รายชื่อตำบล
		สุราษฎร์ธานี	ตำบลคลองน้อย		ตำบลบางอน	सार	ตำบลพรุพี
	3.สงขลา	อำเภอเมือง สงขลา	ตำบลบ่อหย่าง	อำเภอหาดใหญ่	ตำบลหาดใหญ่	อำเภอรัตภูมิ	ตำบลกำแพงเพชร
			ตำบลเขารูปช้าง		ตำบลควนลัง		ตำบลท่าชะมวง
	4.ปัตตานี	อำเภอเมือง ปัตตานี	ตำบลสะบารัง	อำเภอมายอ	ตำบลลานา	อำเภอทุ่งยาง แดง	ตำบลพิเทน
			ตำบลบานา		ตำบลลุโบะยิไร		ตำบลปากู
	5.ยะลา	อำเภอเมือง ยะลา	ตำบลสะเตง	อำเภอรามัน	ตำบลกายูบอเกาะ	อำเภอยะหา	ตำบลยะหา
			ตำบลลำพะยา		ตำบลเนินงาม		ตำบลปะแต
	6.นราธิวาส	อำเภอเมือง นราธิวาส	ตำบลบางนาค	อำเภอระแงะ	ตำบลตันหยงมัส	อำเภอยี่งอ	ตำบลจอบะ
			ตำบลบางปอ		ตำบลบองอ		ตำบลละหาร

ที่มา: คณะวิจัย

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 แบบสอบถาม

คณะวิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.2.1.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบความคิดในการสร้างแบบสอบถาม

3.2.1.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาถึงรายละเอียดต่าง ๆ เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้

3.2.1.3 สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และนำมาวิเคราะห์ในลำดับถัดไป

3.2.1.4 ออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (แบบสอบถามออนไลน์) ด้วยโปรแกรม QuestionPro จำนวน 1 แพลตฟอร์ม เพื่อให้ UNDP และเครือข่าย นำไปใช้ในการสำรวจเพื่อเก็บข้อมูล

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3.2.2.1 ผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.2.2 คณะวิจัยพัฒนาและปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามคำแนะนำผู้ทรงคุณวุฒิ

3.2.2.3 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างประชากรจริง จังหวัดละไม่ต่ำกว่า 30 ชุด รวมทั้งหมด 146 ชุด ดังนี้

(1) จังหวัดกรุงเทพมหานคร	จำนวน 35 ชุด
(2) จังหวัดเชียงใหม่	จำนวน 35 ชุด
(3) จังหวัดอุดรธานี	จำนวน 38 ชุด
(4) จังหวัดนราธิวาส	จำนวน 38 ชุด

โดยมีวิธีการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 คณะวิจัยนำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างประชากรจริง โดยใช้การสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus Group) จากผู้ให้คำตอบโดยตรง พร้อมทั้งให้กลุ่มตัวอย่างทดสอบแบบสอบถามออนไลน์ด้วย โดยเริ่มดำเนินการทดสอบแบบสอบถามในพื้นที่ 3 จังหวัด คือ จังหวัดกรุงเทพมหานคร จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดอุดรธานี พบว่าผู้ให้คำตอบไม่เข้าใจความหมายของภาษาที่ใช้ ตัวอย่างเช่น ตอนที่ 2 ข้อ 11 ปัญหาด้านพื้นที่นวัตกรรม เมืองอัจฉริยะ กลุ่มทดสอบไม่เข้าใจความหมายว่าคืออะไร ดังนั้นคณะวิจัยจึงพิจารณาปรับแก้ไขแบบสอบถามเพื่อให้มีความแม่นยำเชิงรูปลักษณะของคำถาม (Face Validity) เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 2 คณะวิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับแก้ไขไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างใกล้เคียงในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส โดยใช้การสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus Group) จากผู้ให้คำตอบโดยตรง พร้อมทั้งให้กลุ่มตัวอย่างทดสอบแบบสอบถามออนไลน์ด้วย ผลการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยพบว่าผู้ให้คำตอบเข้าใจในคำถาม สามารถตอบได้ แสดงให้เห็นว่าแบบสอบถามฉบับปรับแก้ไขสามารถสะท้อนในสิ่งที่ต้องการศึกษาได้จริง

3.2.2.4 หลังจากดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือเรียบร้อยแล้ว คณะวิจัยจะออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (แบบสอบถามออนไลน์) ด้วยโปรแกรม QuestionPro จำนวน 1 แพลตฟอร์ม เพื่อให้ UNDP และเครือข่าย นำไปใช้ในการสำรวจเพื่อเก็บข้อมูลต่อไป

ตาราง 3.7 สรุปการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายการ	แบบสอบถาม (ก่อนปรับแก้ไข)	แบบสอบถาม (ปรับแก้ไขแล้ว)
	พื้นที่การทดสอบแบบสอบถาม	
	กรุงเทพมหานคร อุดรธานี เชียงใหม่	จ.นราธิวาส
ตอนที่ 1	- ข้อ 3 สภาพเปราะบาง ในช่องคำตอบ ไม่มีสภาพเปราะบาง ควรนำไปอยู่ด้านล่างสุด เพราะผู้ให้คำตอบจะไม่สนใจ	- คณะวิจัยปรับแก้ไขแบบสอบถาม พบว่ากลุ่มทดสอบเข้าใจในคำถาม สามารถตอบได้
ตอนที่ 2	- ตัวหนังสือในตารางมีขนาดเล็ก - ต้องอ่านโจทย์ซ้ำหลายครั้ง - ใช้เวลานาน - ไม่เข้าใจคำว่า ข้อ 11 ปัญหาในพื้นที่นวัตกรรม เมืองอัจฉริยะ	- คณะวิจัยปรับแก้ไขแบบสอบถาม พบว่ากลุ่มทดสอบเข้าใจในคำถาม สามารถตอบได้ และใช้เวลาทำได้รวดเร็วมากขึ้น
ตอนที่ 3	- ตัวเล็อกที่ 1 และ 2 ไม่ชัดเจน อ่านแล้วไม่เข้าใจ	- คณะวิจัยปรับแก้ไขแบบสอบถาม โดยทำตัวอักษรสีเข้มในกลุ่มคำ เพื่อให้เข้าใจมากขึ้น พบว่ากลุ่มทดสอบเข้าใจในคำถาม สามารถตอบได้

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (แบบสอบถามออนไลน์) ทั้ง 4 จังหวัด พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มทดสอบมีความเข้าใจและสามารถตอบคำถามได้ด้วยตนเอง ทั้งนี้คณะวิจัยพบสิ่งที่ต้องมีการปรับแก้ไข คือ

- เมื่อกลุ่มทดสอบตอบคำถามในแต่ละหน้า จะปรากฏแถบสีฟ้าคำว่า “NEXT” ควรเปลี่ยนเป็นภาษาไทย โดยใช้คำว่า “หน้าถัดไป” แทน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และสามารถทำแบบสอบถามได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องสอบถามเจ้าหน้าที่ ซึ่งช่วยย่นเวลาในการทำแบบสอบถามได้รวดเร็วมากขึ้น
- เมื่อกลุ่มทดสอบตอบคำถามในตอนท้าย ซึ่งเป็นหน้าสุดท้ายของแบบสอบถาม จะปรากฏแถบสีฟ้าคำว่า “DONE” ควรเปลี่ยนเป็นภาษาไทย โดยใช้คำว่า “กดส่ง” แทน เพื่อให้เกิดความเข้าใจว่า ได้ทำแบบสอบถามครบถ้วนทุกข้อแล้ว และพร้อมที่จะกดส่งแบบสอบถามเข้าระบบ
- เมื่อกลุ่มทดสอบกดส่งแบบสอบถาม ในหน้าถัดไปจะขึ้นคำว่า “Thank you for completing this survey.” ควรเปลี่ยนเป็นภาษาไทย โดยใช้คำว่า “ขอบคุณสำหรับการตอบแบบสอบถาม” แทน เพื่อให้เกิดความเข้าใจว่า ได้ส่งแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการสำรวจเพื่อการเก็บข้อมูล

โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ หรือ United Nations Development Programme (UNDP) ได้กำหนดระยะเวลาของการสำรวจเพื่อเก็บข้อมูล ระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนพฤศจิกายน 2566 และเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างตามจังหวัดเป้าหมาย และบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย จึงมีวิธีการสำรวจเพื่อเก็บข้อมูล ดังต่อไปนี้

5.3.1 วิธีการสำรวจด้วยการสัมภาษณ์จากผู้ให้คำตอบโดยตรง (In-person offline survey)

- ศยพ. เป็นผู้ดำเนินการในส่วนนี้ โดยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (แบบสอบถาม) สัมภาษณ์ด้วยวิธีการสัมภาษณ์จากผู้ให้คำตอบโดยตรง (Face to Face Interview) ในพื้นที่จังหวัดเป้าหมาย 15 จังหวัด (กลุ่มตัวอย่างจังหวัดละ 400 คน รวมทั้งหมดจำนวน 6,000 คน) เพื่อเก็บข้อมูล

5.3.2 วิธีการสำรวจออนไลน์ (Online Survey)

- ศยพ. ออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (แบบสอบถามออนไลน์) ด้วยโปรแกรม QuestionPro เท่านั้น

- UNDP และเครือข่าย นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (แบบสอบถามออนไลน์) ด้วยโปรแกรม QuestionPro สัมภาษณ์ด้วยวิธีการสำรวจออนไลน์ (Online Survey) ในพื้นที่จังหวัดเป้าหมาย 15 จังหวัด (กลุ่มตัวอย่างจังหวัดละ 10,000 คน รวมทั้งหมดจำนวน 150,000 คน) เพื่อเก็บข้อมูล

หมายเหตุ ภายหลัง เมื่อดำเนินการสำรวจออนไลน์ (Online Survey) ในพื้นที่จังหวัดเป้าหมาย 15 จังหวัด พบปัญหาและอุปสรรค ได้แก่ ไม่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างได้ครบตามจำนวนที่ระบุและภายใต้ระยะเวลาที่กำหนด รวมทั้งมีการปรับข้อความให้จำนวนข้อน้อยลง ซึ่งไม่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้ง 17 ข้อ คณะวิจัยจึงไม่นำข้อมูลการสำรวจออนไลน์ (Online Survey) มาวิเคราะห์

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล

คณะวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจ โดยใช้สถิติ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean Score) ซึ่งครอบคลุมผลการวิเคราะห์ดังนี้

3.4.1 ประมวลผลแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสถิติและนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ตามขอบเขตการวิจัย

3.4.2 รายงานผลโดยแสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มจังหวัดเป้าหมายต่าง ๆ รวมทั้งการแจกแจงความถี่ของข้อมูลในรูปแบบของงานวิจัย

3.4.3 การวิเคราะห์ผลเพื่อทราบถึงสภาพ ปัญหา และสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดเป้าหมาย และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ซึ่งจะช่วยจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังได้อย่างถูกต้อง และสามารถวางแผนดำเนินงาน พร้อมทั้งจัดสรรทรัพยากรได้อย่างเหมาะสม

3.4.4 จัดทำรายงานการสรุปผลในภาพรวมและรายจังหวัด ประกอบด้วย จัดทำผลการวิเคราะห์ แบบบรรยายกึ่งตาราง แบบตาราง และแผนภาพตามความเหมาะสมของเนื้อหา พร้อมทั้งแปลความหรือตีความหมายของข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ และการอภิปรายผลการสำรวจ/วิจัย เป็นต้น

3.4.5 จัดทำเล่มรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

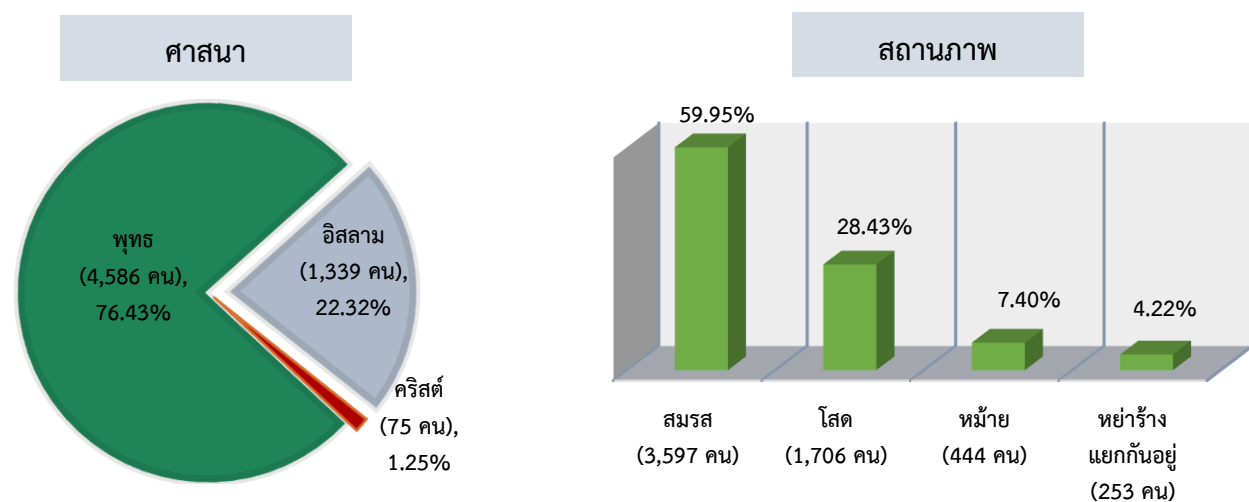
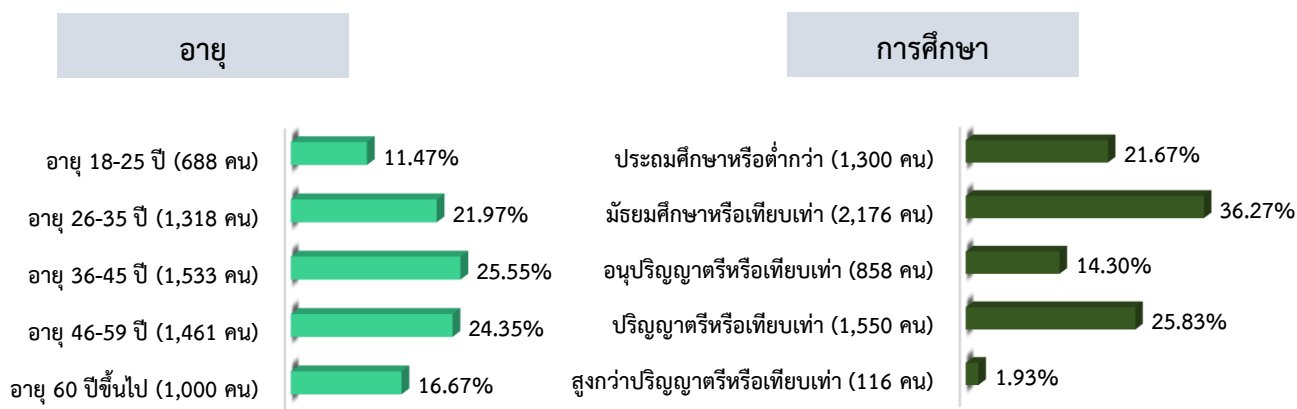
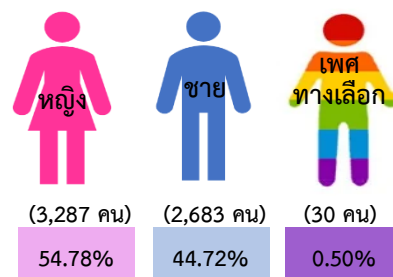
โครงการสำรวจข้อมูลสถานะของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในภาพรวมของประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อสภาพเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดเป้าหมาย ซึ่งเป็นการขับเคลื่อนความมุ่งมั่นของประเทศไทยในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030 ผ่านการทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม โดยเริ่มต้นพื้นที่จังหวัดเป้าหมาย 15 จังหวัด และมีแผนจะขยายไปยังจังหวัดอื่น ๆ ในประเทศต่อไป โดยการสำรวจในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) ซึ่งดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม (Field Survey) ด้วยวิธีการสัมภาษณ์จากผู้ให้คำตอบโดยตรง (In-Person Offline Survey) มีกลุ่มเป้าหมาย คือ ประชาชนทั่วไปที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป และอาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดเป้าหมาย 15 จังหวัด เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 20 พฤศจิกายน ถึง 3 ธันวาคม 2566 จำนวนทั้งสิ้น 6,000 ตัวอย่าง และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ในการอธิบายข้อมูล โดยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียด ดังนี้

1. ผลการสำรวจภาพรวม ($n = 6,000$)
2. ผลการสำรวจจำแนกรายจังหวัด (จังหวัดเป้าหมาย 15 จังหวัด)
 - 2.1 ผลการสำรวจจังหวัดเชียงราย ($n = 400$)
 - 2.2 ผลการสำรวจจังหวัดเชียงใหม่ ($n = 400$)
 - 2.3 ผลการสำรวจจังหวัดแม่ฮ่องสอน ($n = 400$)
 - 2.4 ผลการสำรวจจังหวัดตาก ($n = 400$)
 - 2.5 ผลการสำรวจกรุงเทพมหานคร ($n = 400$)
 - 2.6 ผลการสำรวจจังหวัดเพชรบุรี ($n = 400$)
 - 2.7 ผลการสำรวจจังหวัดอุดรธานี ($n = 400$)
 - 2.8 ผลการสำรวจจังหวัดนครราชสีมา ($n = 400$)
 - 2.9 ผลการสำรวจจังหวัดอุบลราชธานี ($n = 400$)
 - 2.10 ผลการสำรวจจังหวัดสุราษฎร์ธานี ($n = 400$)
 - 2.11 ผลการสำรวจจังหวัดภูเก็ต ($n = 400$)
 - 2.12 ผลการสำรวจจังหวัดสงขลา ($n = 400$)
 - 2.13 ผลการสำรวจจังหวัดปัตตานี ($n = 400$)
 - 2.14 ผลการสำรวจจังหวัดยะลา ($n = 400$)
 - 2.15 ผลการสำรวจจังหวัดนราธิวาส ($n = 400$)

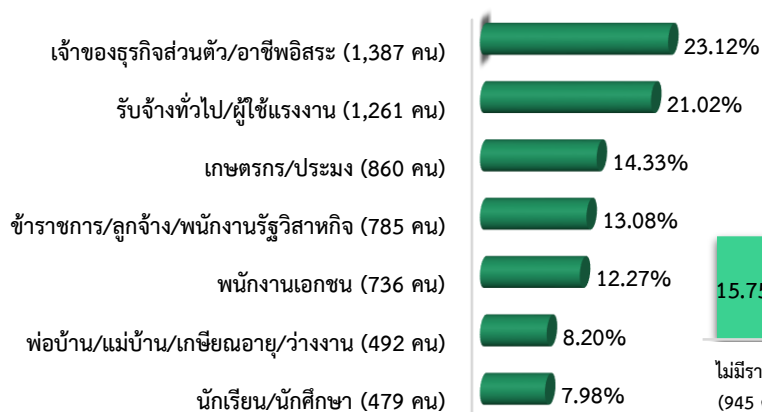
1. ผลการสำรวจภาพรวม

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป

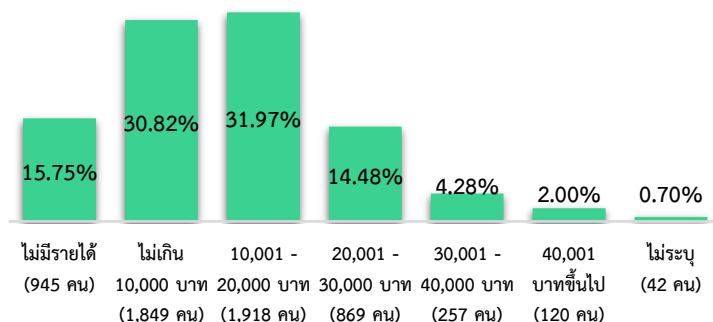
การสำรวจข้อมูลภาพรวมของจังหวัดเป้าหมาย 15 จังหวัดจากตัวอย่างทั้งสิ้น 6,000 ตัวอย่าง ตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากที่สุด ร้อยละ 54.78 รองลงมา เพศชาย ร้อยละ 44.72 และเพศทางเลือก (LGBTQ) ร้อยละ 0.50 มีอายุระหว่าง 36-45 ปี มากที่สุด ร้อยละ 25.55 รองลงมา อายุระหว่าง 46-55 ปี ร้อยละ 24.35 และอายุระหว่าง 26-35 ปี ร้อยละ 21.97 โดยสำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มากที่สุด ร้อยละ 36.27 รองลงมา ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 25.83 และระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ร้อยละ 21.67 ซึ่งตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 76.43 รองลงมา ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 22.32 และศาสนาคริสต์ ร้อยละ 1.25 มีสถานภาพสมรส มากที่สุด ร้อยละ 59.95 รองลงมา โสด ร้อยละ 28.43 และมีสถานภาพหม้าย ร้อยละ 7.40 ประกอบอาชีพหลักเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ มากที่สุด ร้อยละ 23.12 รองลงมา รับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน ร้อยละ 21.02 และเป็นเกษตรกร/ประมง ร้อยละ 14.33 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 31.97 รองลงมา ไม่เกิน 10,000 บาท ร้อยละ 30.82 และไม่มีรายได้ ร้อยละ 15.75 ตามลำดับ

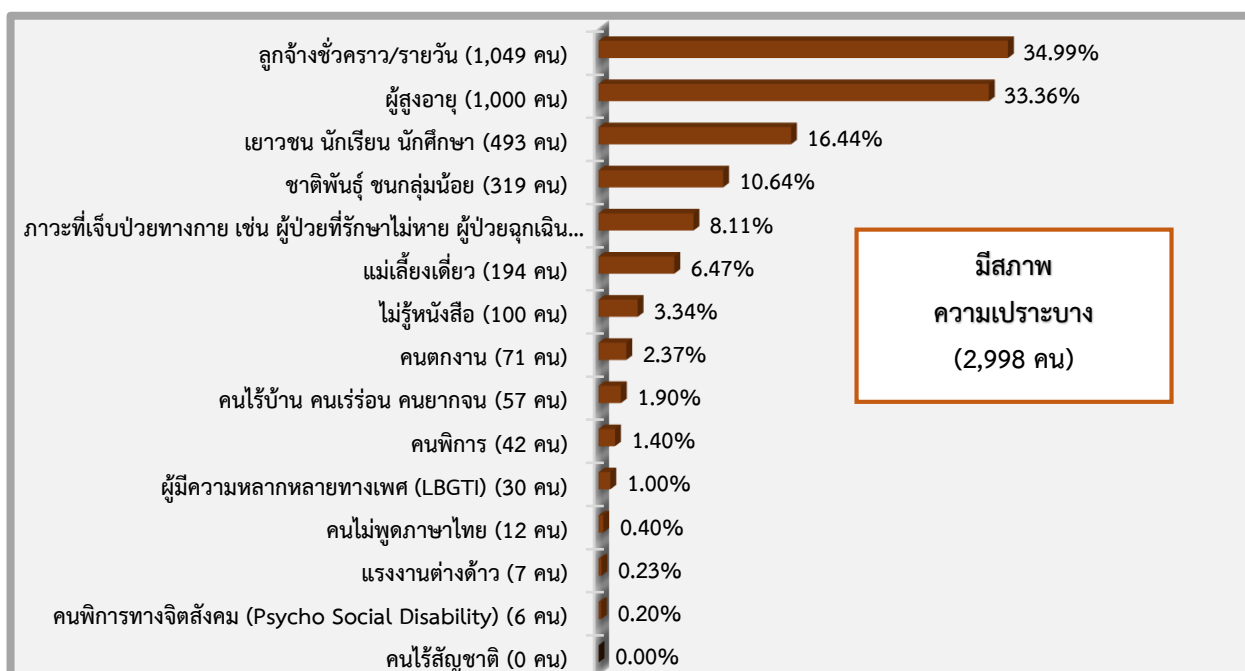
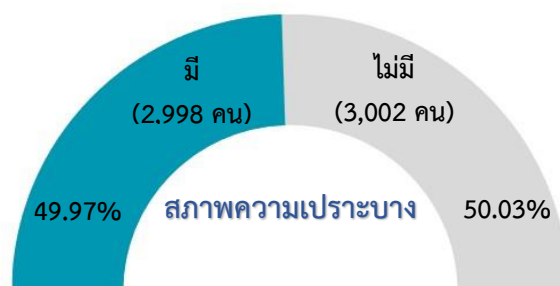
อาชีพหลัก

รายได้ต่อเดือน

จากการสำรวจในครั้งนี้ พบว่า ตัวอย่างไม่มีสภาพ
 เปราะบาง ร้อยละ 50.03 และมีสภาพเปราะบาง ร้อยละ
 49.97 โดยในจำนวนตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางเป็น
 ลูกจ้างชั่วคราว/รายวัน มากที่สุด ร้อยละ 34.99 เป็น
 ผู้สูงอายุ ร้อยละ 33.36 และเป็นเยาวชน นักเรียน
 นักศึกษา ร้อยละ 16.44 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ค่าเฉลี่ยภาพรวมเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) มีทั้งหมด 17 เป้าหมาย ผลการสำรวจ พบว่า เรื่องที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต คือ การจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.94 รองลงมา การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.50 และการมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.35

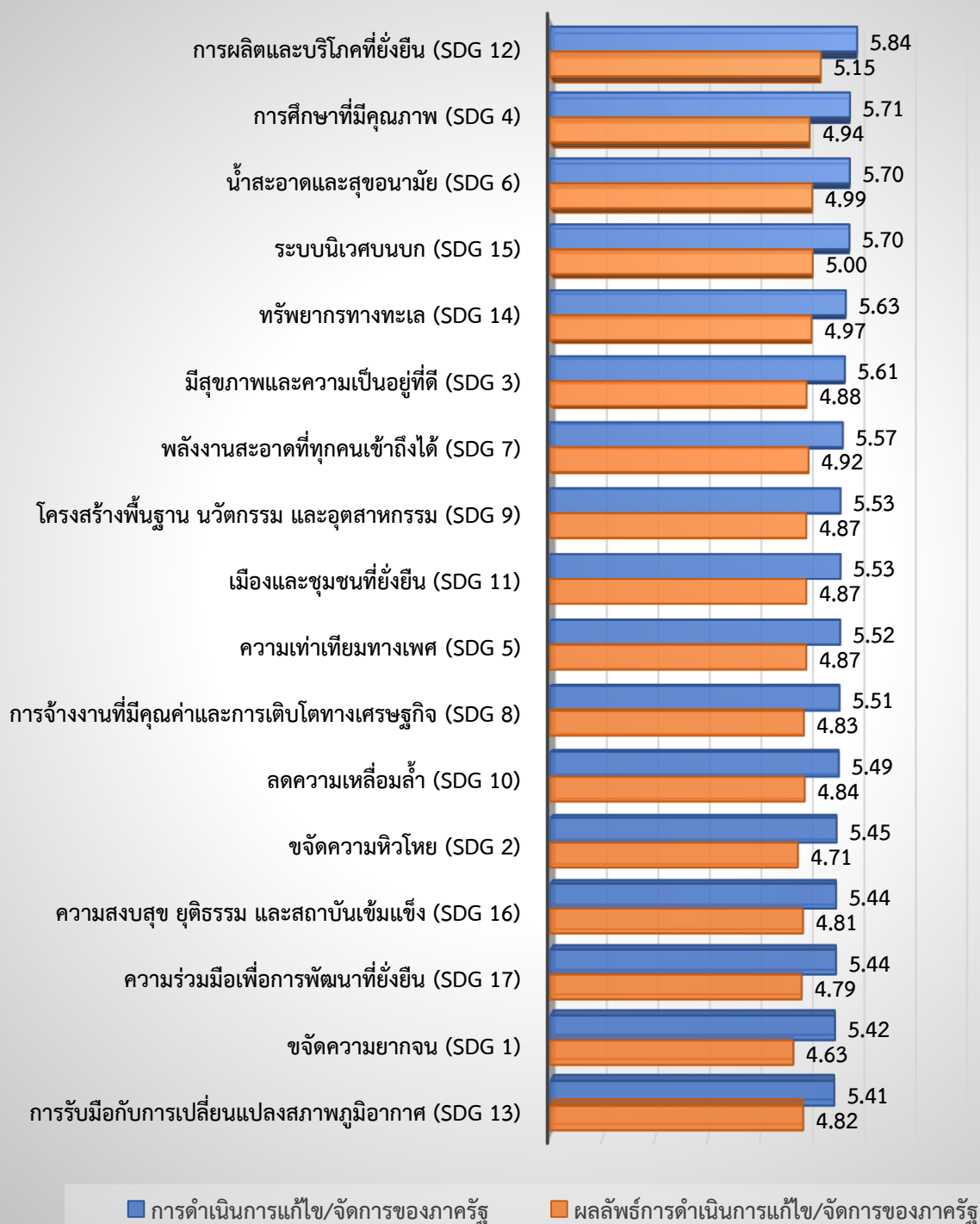
ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สำหรับการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ พบว่า การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.84 รองลงมา การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.71 และน้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.70

ส่วนผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ พบว่า การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.15 รองลงมา ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 และ น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.99 รายละเอียดดังตาราง 4.1

การดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ และผลลัพธ์ของการแก้ไขปัญห/จัดการ

ตาราง 4.1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ
(ภาพรวม)

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
SDG 1 ขจัดความยากจน	8.94	1.469	5.42	1.988	4.63	1.890
การแก้ไขความยากจน	8.94	1.469	5.42	1.988	4.63	1.890
SDG 2 ขจัดความหิวโหย	8.32	1.462	5.45	1.777	4.71	1.723
การพัฒนาเกษตรกรรายย่อยเพื่อส่งเสริม ระบบอาหารที่ยั่งยืน	8.38	1.618	5.40	1.893	4.65	1.832
การมีสุขภาพและโภชนาการที่ดี*	8.27	1.619	5.51	1.871	4.80	1.808
SDG 3 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี	8.34	1.482	5.61	1.816	4.88	1.773
การมีสุขภาพจิตที่ดี (Mental Health)	8.28	1.680	5.52	1.908	4.81	1.863
ความปลอดภัยบนท้องถนน	8.42	1.585	5.72	1.959	4.96	1.886
SDG 4 การศึกษาที่มีคุณภาพ	8.50	1.388	5.71	1.821	4.94	1.771
การศึกษาที่มีคุณภาพ	8.59	1.507	5.71	1.947	4.98	1.891
การมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ	8.42	1.557	5.72	1.927	4.92	1.861
SDG 5 ความเท่าเทียมทางเพศ	8.03	1.803	5.52	1.931	4.87	1.831
การจัดความรุนแรงทางเพศในพื้นที่ส่วนตัว และสาธารณะ	8.03	1.803	5.52	1.931	4.87	1.831
SDG 6 น้ำสะอาดและสุขอนามัย	8.02	1.631	5.70	1.801	4.99	1.738
การมีและเข้าถึงน้ำสะอาดสำหรับดื่มและใช้	8.10	1.745	5.79	1.999	5.02	1.898
การแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ*	7.95	1.865	5.63	1.910	4.97	1.845
SDG 7 พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้	8.02	1.778	5.57	1.859	4.92	1.795
การมีและเข้าถึงพลังงานสะอาดได้อย่าง ถ้วนหน้า	8.02	1.778	5.57	1.859	4.92	1.795
SDG 8 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการ เติบโตทางเศรษฐกิจ	8.35	1.560	5.51	1.894	4.83	1.801
การจ้างงานและเข้าถึงโอกาสการทำงานที่ดี	8.35	1.560	5.51	1.894	4.83	1.801
SDG 9 โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และ อุตสาหกรรม	7.95	1.765	5.53	1.879	4.87	1.790
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	7.95	1.765	5.53	1.879	4.87	1.790
SDG 10 ลดความเหลื่อมล้ำ	7.95	1.767	5.49	1.879	4.84	1.819

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
การมีส่วนร่วมและเข้าถึงโอกาสอย่างเท่าเทียมของผู้หญิงและผู้มีความหลากหลายทางเพศ	7.95	1.767	5.49	1.879	4.84	1.819
SDG 11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	7.95	1.765	5.53	1.879	4.87	1.790
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	7.95	1.765	5.53	1.879	4.87	1.790
SDG 12 การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน	8.11	1.785	5.84	1.969	5.15	1.923
การจัดการขยะ (Reduce Reuse Recycle)	8.11	1.785	5.84	1.969	5.15	1.923
SDG 13 การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	8.05	1.699	5.41	1.802	4.82	1.701
การแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศ	8.13	1.868	5.33	1.948	4.75	1.837
การสร้างความรู้ความตระหนักรู้เรื่องผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศหรือภาวะโลกรวนและภาวะโลกร้อน (Climate Change)	7.98	1.818	5.50	1.915	4.91	1.798
SDG 14 ทรัพยากรทางทะเล	7.95	1.865	5.63	1.910	4.97	1.845
การแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางน้ำ*	7.95	1.865	5.63	1.910	4.97	1.845
SDG 15 ระบบนิเวศบนบก	8.01	1.564	5.70	1.735	5.00	1.691
การรับมือและลดผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ	8.08	1.657	5.80	1.860	5.04	1.805
การจัดการพื้นที่ป่าและพื้นที่สีเขียวอย่างมีส่วนร่วม	7.94	1.774	5.61	1.900	4.97	1.813
SDG 16 ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง	8.03	1.748	5.44	1.903	4.81	1.830
การจัดการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพและเผยแพร่ข้อมูลสาธารณะอย่างโปร่งใส	8.03	1.748	5.44	1.903	4.81	1.830
SDG 17 ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	8.05	1.685	5.44	1.880	4.79	1.808
การมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบายเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	8.05	1.685	5.44	1.880	4.79	1.808

หมายเหตุ: คัดค่าเฉลี่ยจากคะแนน 1 - 10 คือ จำเป็น/มีการดำเนินการ/มีประสิทธิภาพ (มีคะแนนอยู่ระหว่าง 0-10 คะแนน)

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สำหรับแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ตัวอย่างเห็นว่าควรมีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม มากที่สุด ร้อยละ 47.23 รองลงมา ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส ร้อยละ 44.50 และการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง ร้อยละ 43.93 รายละเอียดดังตาราง 4.2

ตาราง 4.2 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (ภาพรวม)

แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม	2,834	47.23
ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส	2,670	44.50
มีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง	2,636	43.93
มีการกระจายทรัพยากรทุน และ อำนาจ ในการบริหารจัดการท้องถิ่น	2,489	41.48
มีการสร้างความร่วมมือต่อการกำหนดนโยบายพัฒนาในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ	2,119	35.32
มีพื้นที่แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ท้องถิ่นระหว่างสมาชิกในชุมชน และนำมาปรับใช้กับการพัฒนา	2,053	34.22
มีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างเท่าเทียมในทุกเพศสภาพ	1,591	26.52
มีการให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะ	1,524	25.40

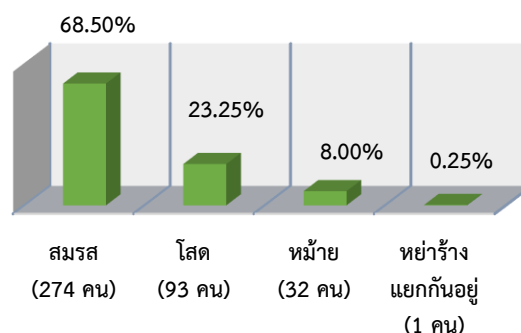
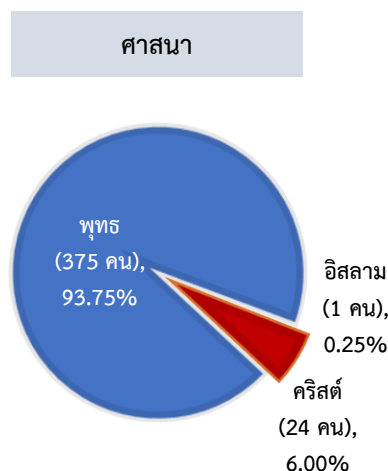
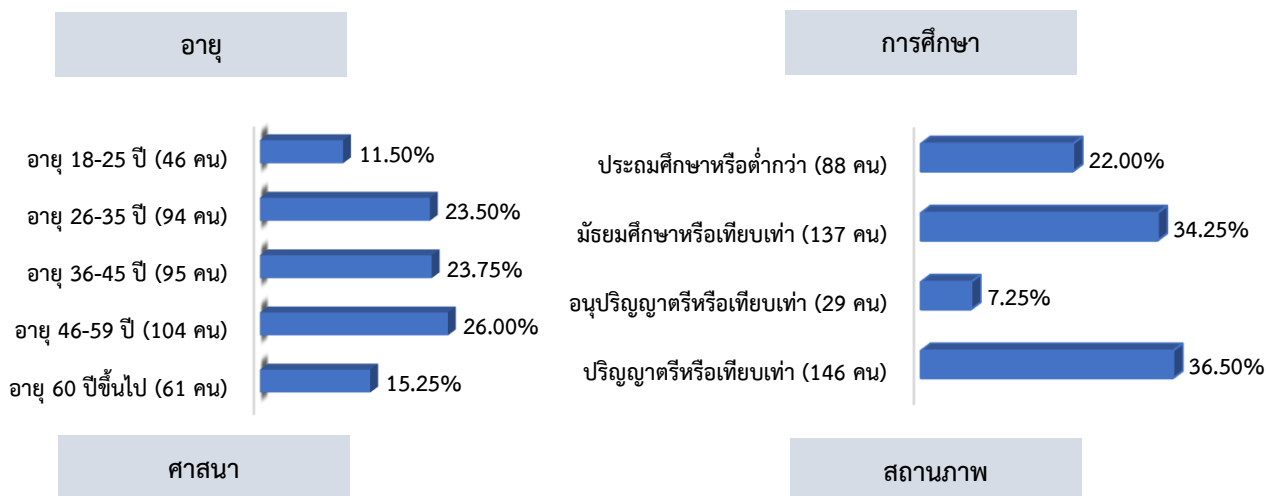
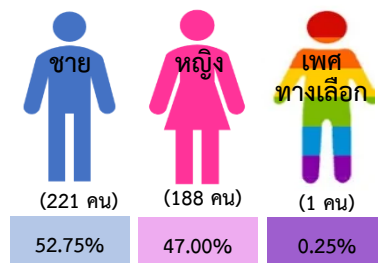
หมายเหตุ: เลือกตอบได้ 3 ข้อ โดยมีผู้ตอบจำนวน 6,000 ตัวอย่าง

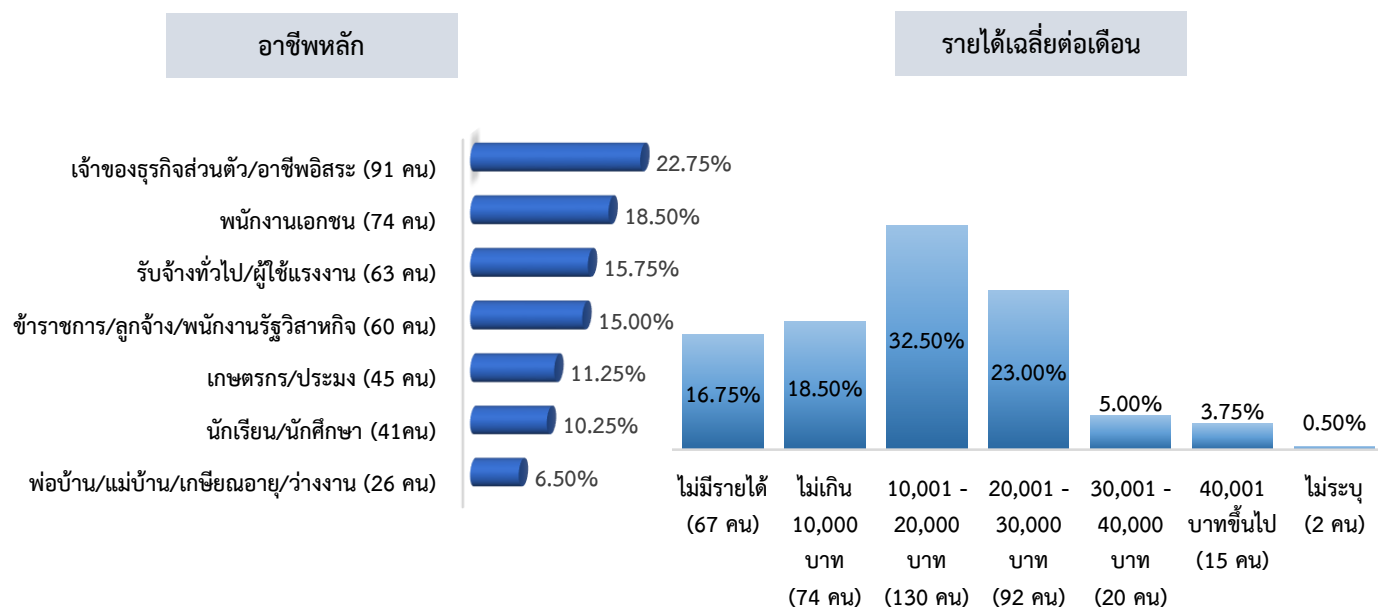
2. ผลการสำรวจรายจังหวัด

2.1 จังหวัดเชียงราย

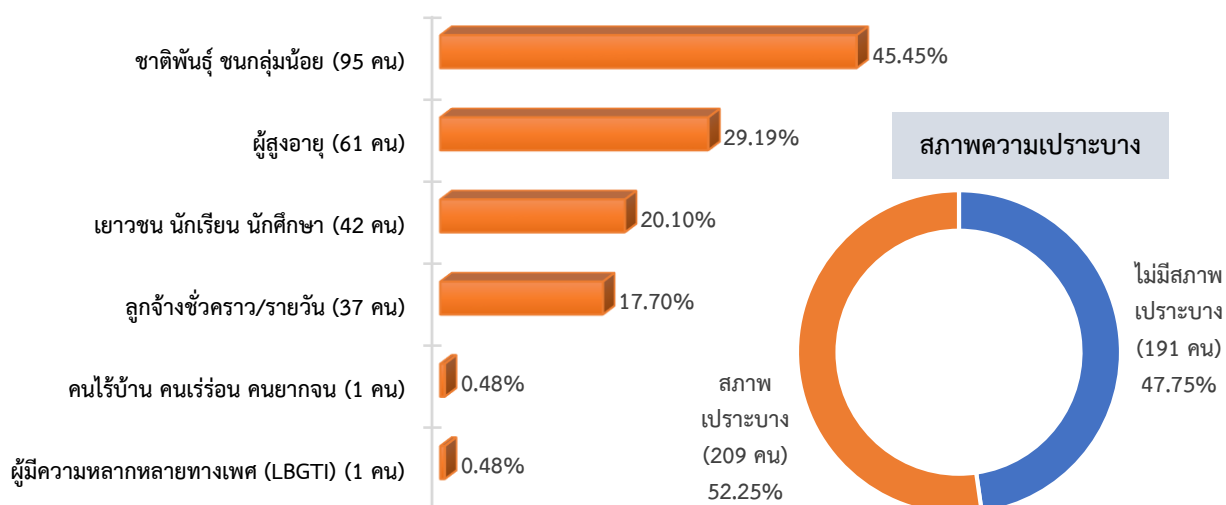
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป

การสำรวจข้อมูลของจังหวัดเชียงราย จากตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง ตัวอย่างเป็นเพศชายมากที่สุด ร้อยละ 52.75 รองลงมา เพศหญิง ร้อยละ 47.00 และ LGBTQ ร้อยละ 0.25 มีอายุระหว่าง 46-59 ปี มากที่สุด ร้อยละ 26.00 รองลงมา อายุระหว่าง 36-45 ปี ร้อยละ 23.75 และอายุระหว่าง 26-35 ปี ร้อยละ 23.50 โดยสำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มากที่สุด ร้อยละ 36.50 รองลงมา ระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 34.25 และระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ร้อยละ 22.00 ซึ่งตัวอย่างส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ มากที่สุด ร้อยละ 93.75 รองลงมา ศาสนาคริสต์ ร้อยละ 6.00 และศาสนาอิสลาม ร้อยละ 0.25 มีสถานภาพสมรส มากที่สุด ร้อยละ 68.50 รองลงมา โสด ร้อยละ 23.25 และมีสถานภาพหม้าย ร้อยละ 8.00 ประกอบอาชีพหลักเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ มากที่สุด ร้อยละ 22.75 รองลงมา เป็นพนักงานเอกชน ร้อยละ 18.50 และรับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน ร้อยละ 15.75 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 32.50 รองลงมา 20,001-30,000 บาท ร้อยละ 23.00 และไม่เกิน 10,000 บาท ร้อยละ 18.50 ตามลำดับ

จากการสำรวจในครั้งนี้ พบว่า ตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 52.25 และไม่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 47.75 โดยในจำนวนตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางเป็นชนกลุ่มน้อยชาติพันธุ์ มากที่สุด ร้อย 45.45 รองลงมา เป็นผู้สูงอายุ ร้อยละ 29.19 และเป็นเยาวชน นักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 20.10 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ค่าเฉลี่ยภาพรวมเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) มีทั้งหมด 17 เป้าหมาย จากการสำรวจพบว่า เรื่องที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต คือ การจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.19 รองลงมา การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.07 การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.06 การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (SDG 13) และ การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ (9.05) และความเท่าเทียมทางเพศ (SDG 5) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.04

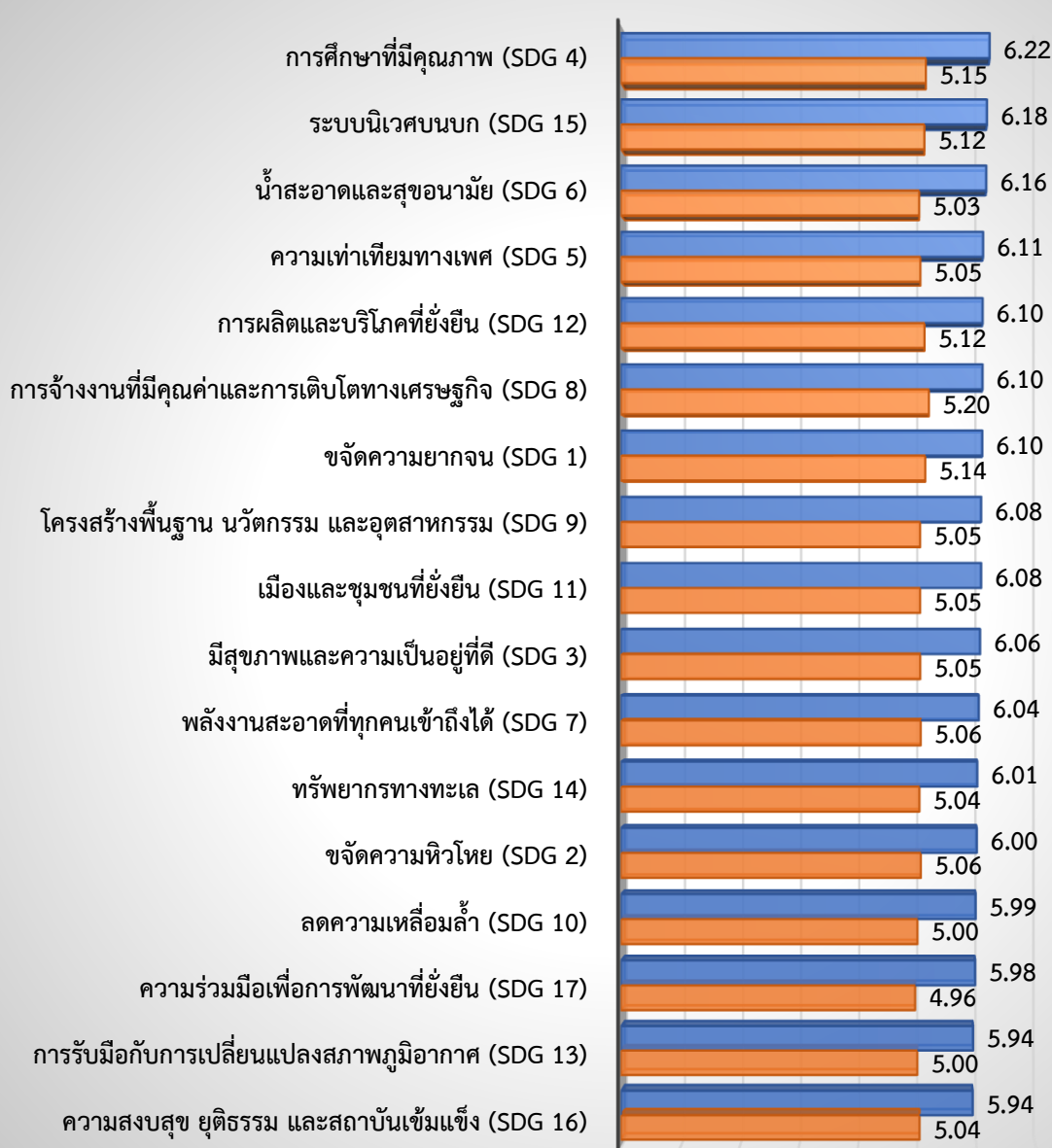
ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สำหรับการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ พบว่า การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.22 รองลงมา ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.18 น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.16 ความเท่าเทียมทางเพศ (SDG 5) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.11 และ การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.10

ส่วนผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ พบว่า การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.10 รองลงมา การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.10 การขจัดความยากจน (SDG 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.10 การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) และ ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ 5.12 ขจัดความหิวโหย (SDG 2) และพลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ (SDG 7) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ 5.06 รายละเอียดดังตาราง 4.3

การดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ และผลลัพธ์ของการแก้ไขปัญห/จัดการ

■ การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ

■ ผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ

ตาราง 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ (จังหวัดเชียงราย)

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
SDG 1 ขจัดความยากจน	9.19	0.960	6.10	1.528	5.14	1.104
การแก้ไขความยากจน	9.19	0.960	6.10	1.528	5.14	1.104
SDG 2 ขจัดความหิวโหย	8.92	0.875	6.00	1.446	5.06	1.214
การพัฒนาเกษตรกรรายย่อยเพื่อส่งเสริมระบบอาหารที่ยั่งยืน	8.89	0.980	6.03	1.428	5.02	1.223
การมีสุขภาพและโภชนาการที่ดี*	8.95	0.894	6.00	1.588	5.10	1.336
SDG 3 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี	9.01	0.685	6.06	1.616	5.05	1.321
การมีสุขภาพจิตที่ดี (Mental Health)	8.99	0.928	6.16	1.615	5.11	1.346
ความปลอดภัยบนท้องถนน	9.03	0.693	5.97	1.774	5.02	1.397
SDG 4 การศึกษาที่มีคุณภาพ	9.05	0.679	6.22	1.609	5.15	1.330
การศึกษาที่มีคุณภาพ	9.09	0.881	6.16	1.711	5.09	1.419
การมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ	9.00	0.853	6.28	1.644	5.22	1.350
SDG 5 ความเท่าเทียมทางเพศ	9.04	0.849	6.11	1.676	5.05	1.367
การจัดความรุนแรงทางเพศในพื้นที่ส่วนตัวและสาธารณะ	9.04	0.849	6.11	1.676	5.05	1.367
SDG 6 น้ำสะอาดและสุขอนามัย	8.92	0.651	6.16	1.608	5.03	1.277
การมีและเข้าถึงน้ำสะอาดสำหรับดื่มและใช้	8.88	0.809	6.34	1.774	5.04	1.385
การแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ*	8.97	0.752	6.01	1.641	5.04	1.367
SDG 7 พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้	8.95	0.799	6.04	1.636	5.06	1.419
การมีและเข้าถึงพลังงานสะอาดได้อย่างทั่วหน้า	8.95	0.799	6.04	1.636	5.06	1.419
SDG 8 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ	9.07	0.803	6.10	1.704	5.20	1.393
การจ้างงานและเข้าถึงโอกาสการทำงานที่ดี	9.07	0.803	6.10	1.704	5.20	1.393
SDG 9 โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรมและอุตสาหกรรม	8.98	0.742	6.08	1.685	5.05	1.400

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไขปัญหายของภาครัฐ		ผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	8.98	0.742	6.08	1.685	5.05	1.400
SDG 10 ลดความเหลื่อมล้ำ	8.92	0.754	5.99	1.639	5.00	1.334
การมีส่วนร่วมและเข้าถึงโอกาสอย่างเท่าเทียมของผู้หญิงและผู้มีความหลากหลายทางเพศ	8.92	0.754	5.99	1.639	5.00	1.334
SDG 11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	8.98	0.742	6.08	1.685	5.05	1.400
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	8.98	0.742	6.08	1.685	5.05	1.400
SDG 12 การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน	9.06	0.742	6.10	1.598	5.12	1.344
การจัดการขยะ (Reduce Reuse Recycle)	9.06	0.742	6.10	1.598	5.12	1.344
SDG 13 การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	9.05	0.689	5.94	1.607	5.00	1.331
การแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศ	9.13	0.856	5.90	1.733	4.94	1.428
การสร้างความรู้ความตระหนักรู้เรื่องผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หรือภาวะโลกรวนและภาวะโลกร้อน (Climate Change)	8.97	0.868	5.99	1.695	5.07	1.445
SDG 14 ทรัพยากรทางทะเล	8.97	0.752	6.01	1.641	5.04	1.367
การแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางน้ำ*	8.97	0.752	6.01	1.641	5.04	1.367
SDG 15 ระบบนิเวศบนบก	8.97	0.660	6.18	1.561	5.12	1.297
การรับมือและลดผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ	8.96	0.877	6.20	1.746	5.08	1.421
การจัดการพื้นที่ป่าและพื้นที่สีเขียวอย่างมีส่วนร่วม	8.97	0.768	6.16	1.596	5.17	1.353
SDG 16 ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง	8.88	0.700	5.94	1.602	5.04	1.185
การจัดการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ และเผยแพร่ข้อมูลสาธารณะอย่างโปร่งใส	8.88	0.700	5.94	1.602	5.04	1.185

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
SDG 17 ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	8.95	0.885	5.98	1.723	4.96	1.399
การมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบายเพื่อ คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	8.95	0.885	5.98	1.723	4.96	1.399

หมายเหตุ: คัดค่าเฉลี่ยจากคะแนน 1 - 10 คือ จำเป็น/มีการดำเนินการ/มีประสิทธิภาพ (มีคะแนนอยู่ระหว่าง 0-10 คะแนน)

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สำหรับแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ตัวอย่างเห็นว่าควรมีการกระจายทรัพยากรทุนและอำนาจในการบริหารจัดการท้องถิ่น มากที่สุด ร้อยละ 54.00 รองลงมา ควรมีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม ร้อยละ 43.50 และไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส ร้อยละ 41.25 รายละเอียดดังตาราง 4.4

ตาราง 4.4 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดเชียงราย)

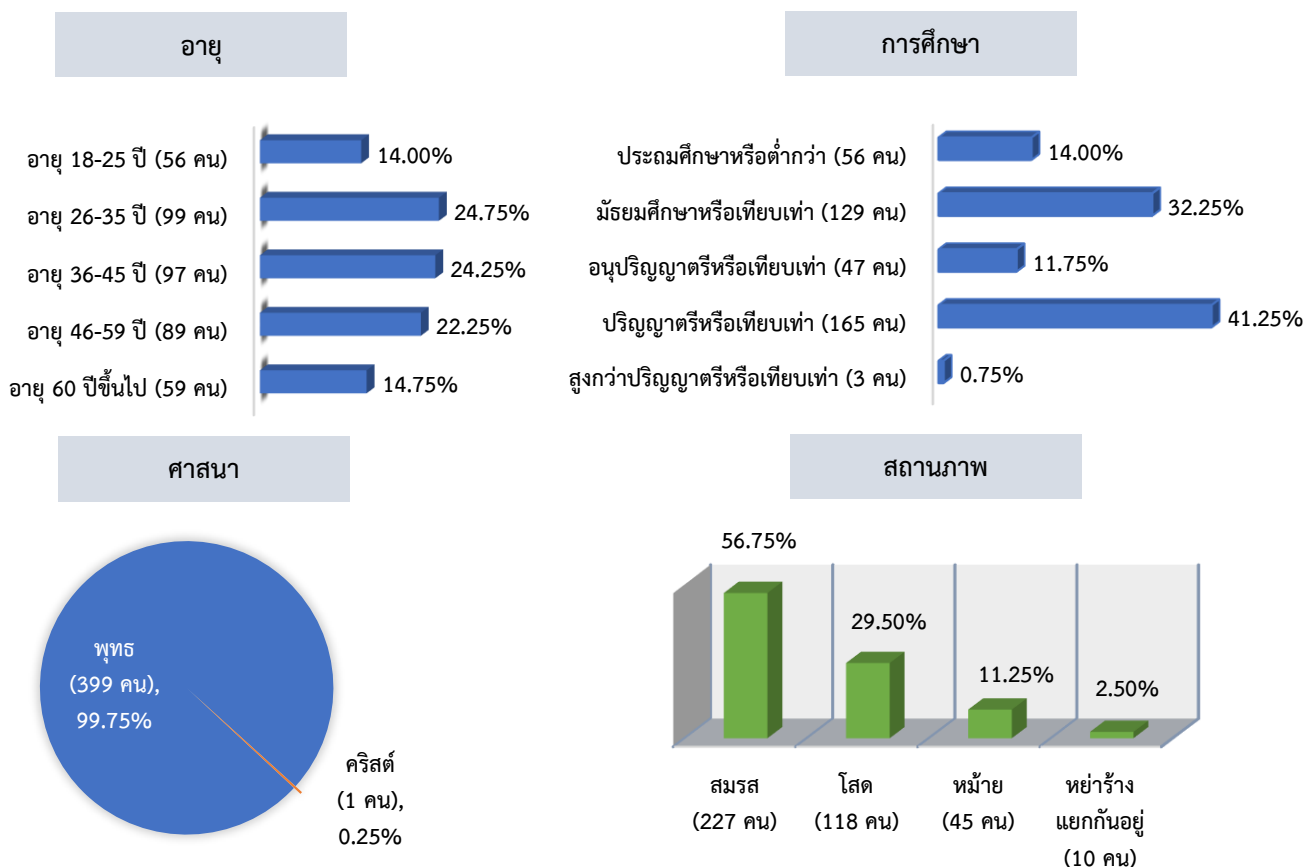
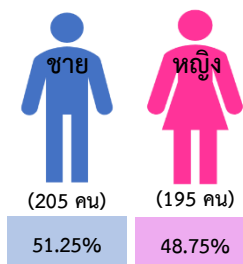
แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
มีการกระจายทรัพยากรทุน และ อำนาจ ในการบริหารจัดการท้องถิ่น	216	54.00
มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม	174	43.50
ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส	165	41.25
มีการให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะ	160	40.00
มีพื้นที่แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ท้องถิ่นระหว่างสมาชิกในชุมชน และนำมาปรับใช้กับการพัฒนา	158	39.50
มีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง	120	30.00
มีการสร้างความร่วมมือต่อการกำหนดนโยบายพัฒนาในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ	115	28.75
มีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างเท่าเทียมในทุกเพศสภาพ	90	22.50

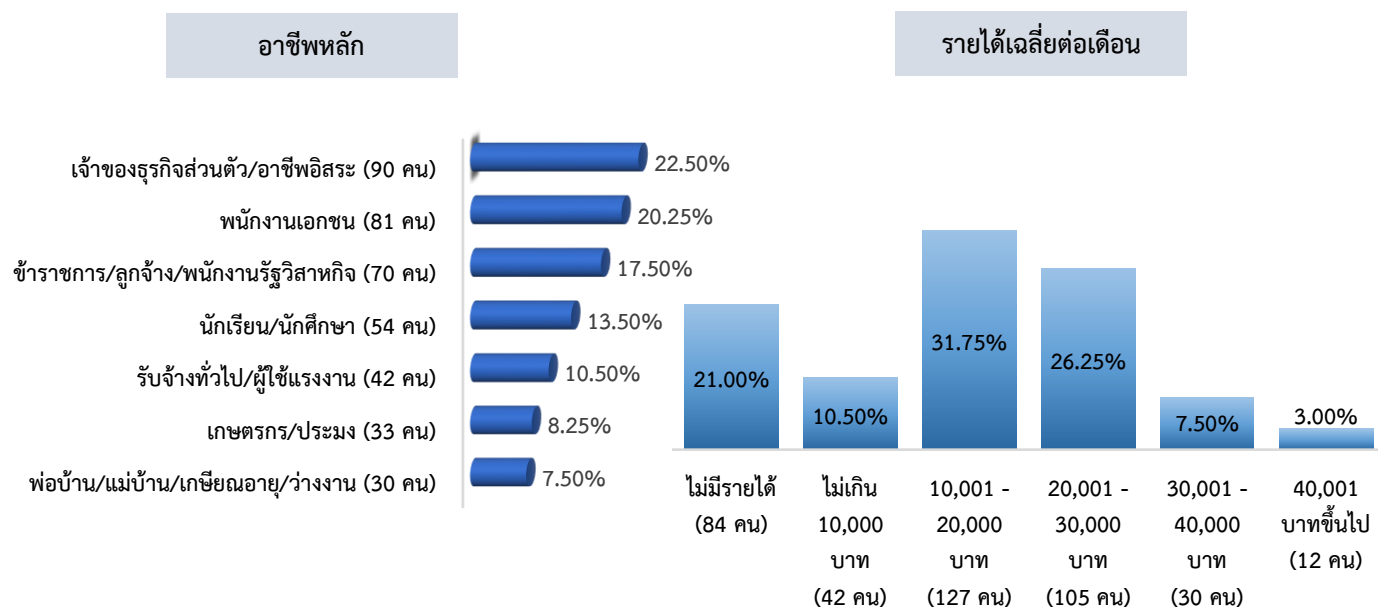
หมายเหตุ: เลือกตอบได้ 3 ข้อ โดยมีผู้ตอบจำนวน 400 ตัวอย่าง

2.2 จังหวัดเชียงใหม่

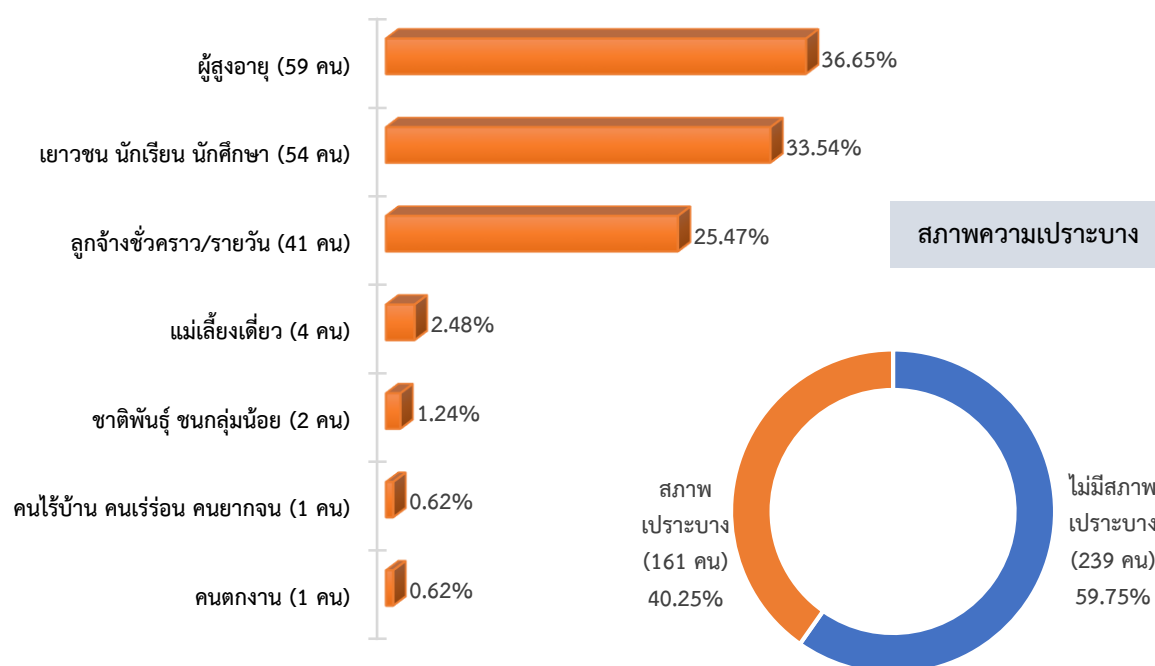
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป

การสำรวจข้อมูลของจังหวัดเชียงใหม่ จากตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง ตัวอย่างเป็นเพศชาย ร้อยละ 51.25 และเพศหญิง ร้อยละ 48.75 มีอายุระหว่าง 26-35 ปี มากที่สุด ร้อยละ 24.75 รองลงมา อายุระหว่าง 36-45 ปี ร้อยละ 24.25 และอายุระหว่าง 46-59 ปี ร้อยละ 22.25 โดยสำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มากที่สุด ร้อยละ 41.25 รองลงมา ระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 32.25 และระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ร้อยละ 14.00 ซึ่งตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 99.75 และศาสนาคริสต์ ร้อยละ 0.25 มีสถานภาพสมรส มากที่สุด ร้อยละ 56.75 รองลงมา โสด ร้อยละ 29.50 และมีสถานภาพหม้าย ร้อยละ 11.25 ประกอบอาชีพหลักเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ มากที่สุด ร้อยละ 22.50 รองลงมา เป็นพนักงานเอกชน ร้อยละ 20.25 และเป็นข้าราชการ/ลูกจ้าง/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 17.50 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 31.75 รองลงมา 20,001 - 30,000 บาท ร้อยละ 26.25 และไม่มีรายได้ ร้อยละ 21.00 ตามลำดับ

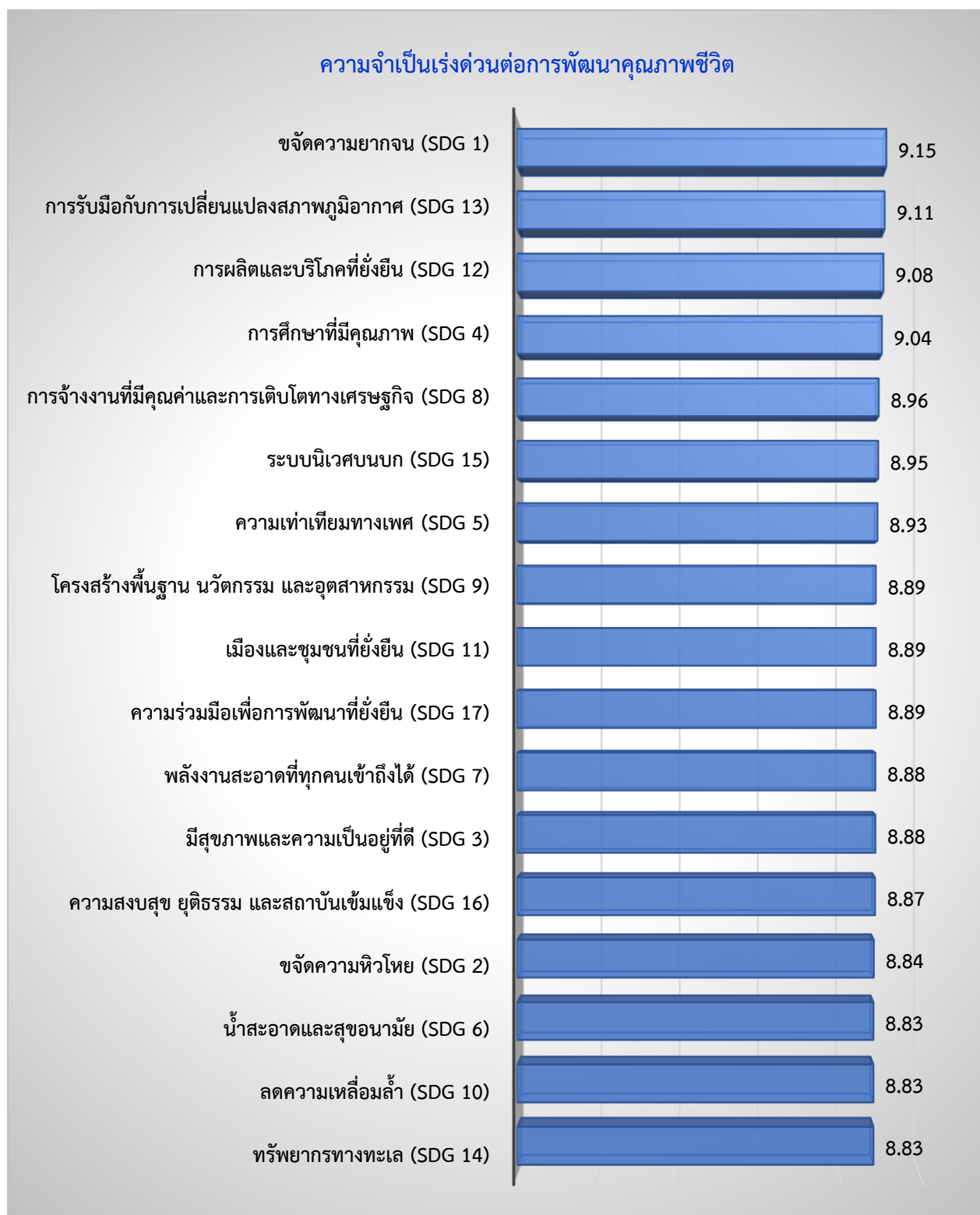
จากการสำรวจในครั้งนี้ พบว่า ตัวอย่างไม่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 59.75 และมีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 40.25 โดยในจำนวนตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางเป็นผู้สูงอายุ มากที่สุด ร้อยละ 36.65 รองลงมา เป็น เยาวชน นักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 33.54 และเป็นลูกจ้างชั่วคราว/รายวัน ร้อยละ 25.47 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ค่าเฉลี่ยภาพรวมเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

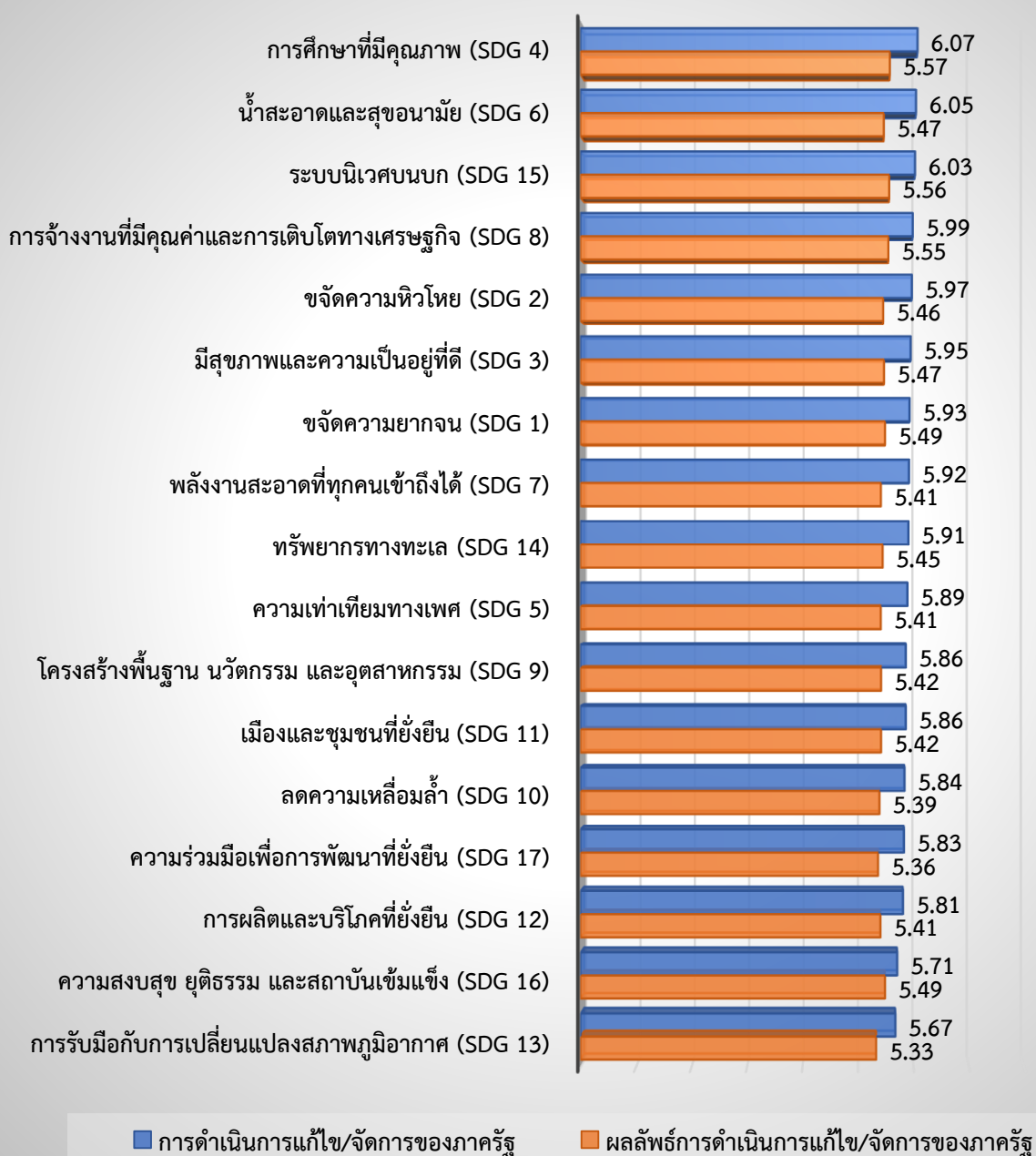
เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) มีทั้งหมด 17 เป้าหมาย จากการสำรวจพบว่า เรื่องที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต คือ การจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.15 รองลงมา การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (SDG 13) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.11 การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.08 การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.04 และการจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.96

สำหรับการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ พบว่า การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.07 รองลงมา น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.05 ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.03 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.99 และ จัดความหิวโหย (SDG 2) และ มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ 5.97

ส่วนผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ พบว่า การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.57 รองลงมา ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.56 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.55 ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง (SDG 16) และ จัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ 5.49 และ มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) และ น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.47 รายละเอียดดังตาราง 4.5

การดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ และผลลัพธ์ของการแก้ไขปัญห/จัดการ

ตาราง 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหของ
ภาครัฐ (จังหวัดเชียงใหม่)

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
SDG 1 ขจัดความยากจน	9.15	0.950	5.93	1.572	5.49	1.485
การแก้ไขความยากจน	9.15	0.950	5.93	1.572	5.49	1.485
SDG 2 ขจัดความหิวโหย	8.84	0.812	5.97	1.511	5.46	1.537
การพัฒนาเกษตรกรรายย่อยเพื่อส่งเสริม ระบบอาหารที่ยั่งยืน	8.83	0.875	5.95	1.506	5.42	1.529
การมีสุขภาพและโภชนาการที่ดี*	8.85	0.901	6.00	1.620	5.49	1.621
SDG 3 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี	8.88	0.744	5.95	1.717	5.47	1.691
การมีสุขภาพจิตที่ดี (Mental Health)	8.84	0.865	6.00	1.702	5.51	1.685
ความปลอดภัยบนท้องถนน	8.93	0.868	5.92	1.848	5.43	1.795
SDG 4 การศึกษาที่มีคุณภาพ	9.04	0.736	6.07	1.828	5.57	1.776
การศึกษาที่มีคุณภาพ	9.06	0.853	6.02	1.855	5.53	1.813
การมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบ อาชีพ	9.02	0.849	6.12	1.928	5.62	1.841
SDG 5 ความเท่าเทียมทางเพศ	8.93	0.854	5.89	1.885	5.41	1.792
การจัดความรุนแรงทางเพศในพื้นที่ ส่วนตัวและสาธารณะ	8.93	0.854	5.89	1.885	5.41	1.792
SDG 6 น้ำสะอาดและสุขอนามัย	8.83	0.670	6.05	1.709	5.47	1.642
การมีและเข้าถึงน้ำสะอาดสำหรับดื่ม และใช้	8.83	0.810	6.18	1.785	5.49	1.656
การแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ*	8.83	0.825	5.91	1.847	5.45	1.786
SDG 7 พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึง ได้	8.88	0.834	5.92	1.817	5.41	1.751
การมีและเข้าถึงพลังงานสะอาดได้อย่างถว หน้า	8.88	0.834	5.92	1.817	5.41	1.751
SDG 8 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการ เติบโตทางเศรษฐกิจ	8.96	0.851	5.99	1.826	5.55	1.774
การจ้างงานและเข้าถึงโอกาสการทำงาน ที่ดี	8.96	0.851	5.99	1.826	5.55	1.774
SDG 9 โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม	8.89	0.829	5.86	1.893	5.42	1.778

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	8.89	0.829	5.86	1.893	5.42	1.778
SDG 10 ลดความเหลื่อมล้ำ	8.83	0.813	5.84	1.815	5.39	1.715
การมีส่วนร่วมและเข้าถึงโอกาสอย่างเท่า เทียมของผู้หญิงและผู้มีความ หลากหลายทางเพศ	8.83	0.813	5.84	1.815	5.39	1.715
SDG 11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	8.89	0.829	5.86	1.893	5.42	1.778
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	8.89	0.829	5.86	1.893	5.42	1.778
SDG 12 การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน	9.08	0.877	5.81	1.840	5.41	1.710
การจัดการขยะ (Reduce Reuse Recycle)	9.08	0.877	5.81	1.840	5.41	1.710
SDG 13 การรับมือกับการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	9.11	0.688	5.67	1.787	5.33	1.679
การแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศ	9.17	0.949	5.68	1.948	5.27	1.848
การสร้างความรู้ความตระหนักรู้เรื่องผลกระทบ ของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หรือภาวะโลกรวนและภาวะโลกร้อน (Climate Change)	9.05	0.769	5.67	1.863	5.39	1.688
SDG 14 ทรัพยากรทางทะเล	8.83	0.825	5.91	1.847	5.45	1.786
การแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางน้ำ*	8.83	0.825	5.91	1.847	5.45	1.786
SDG 15 ระบบนิเวศบนบก	8.95	0.635	6.03	1.743	5.56	1.663
การรับมือและลดผลกระทบจากภัยพิบัติ ทางธรรมชาติ	8.87	0.827	6.22	1.847	5.65	1.770
การจัดการพื้นที่ป่าและพื้นที่สีเขียวอย่างมี ส่วนร่วม	9.04	0.765	5.83	1.937	5.48	1.763
SDG 16 ความสงบสุข ยุติธรรม และ สถาบันเข้มแข็ง	8.87	0.831	5.71	1.844	5.49	1.715
การจัดการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ และเผยแพร่ข้อมูลสาธารณะอย่าง โปร่งใส	8.87	0.831	5.71	1.844	5.49	1.715

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
SDG 17 ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	8.89	0.791	5.83	1.851	5.36	1.808
การมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบายเพื่อ คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	8.89	0.791	5.83	1.851	5.36	1.808

หมายเหตุ: คัดค่าเฉลี่ยจากคะแนน 1 - 10 คือ จำเป็น/มีการดำเนินการ/มีประสิทธิภาพ (มีคะแนนอยู่ระหว่าง 0-10 คะแนน)

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สำหรับแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ตัวอย่างเห็นว่าควรมีการกระจายทรัพยากรทุนและอำนาจในการบริหารจัดการท้องถิ่น มากที่สุด ร้อยละ 61.00 รองลงมา ควรมีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม ร้อยละ 47.50 และไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส ร้อยละ 44.25 รายละเอียดดังตาราง 4.6

ตาราง 4.6 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดเชียงใหม่)

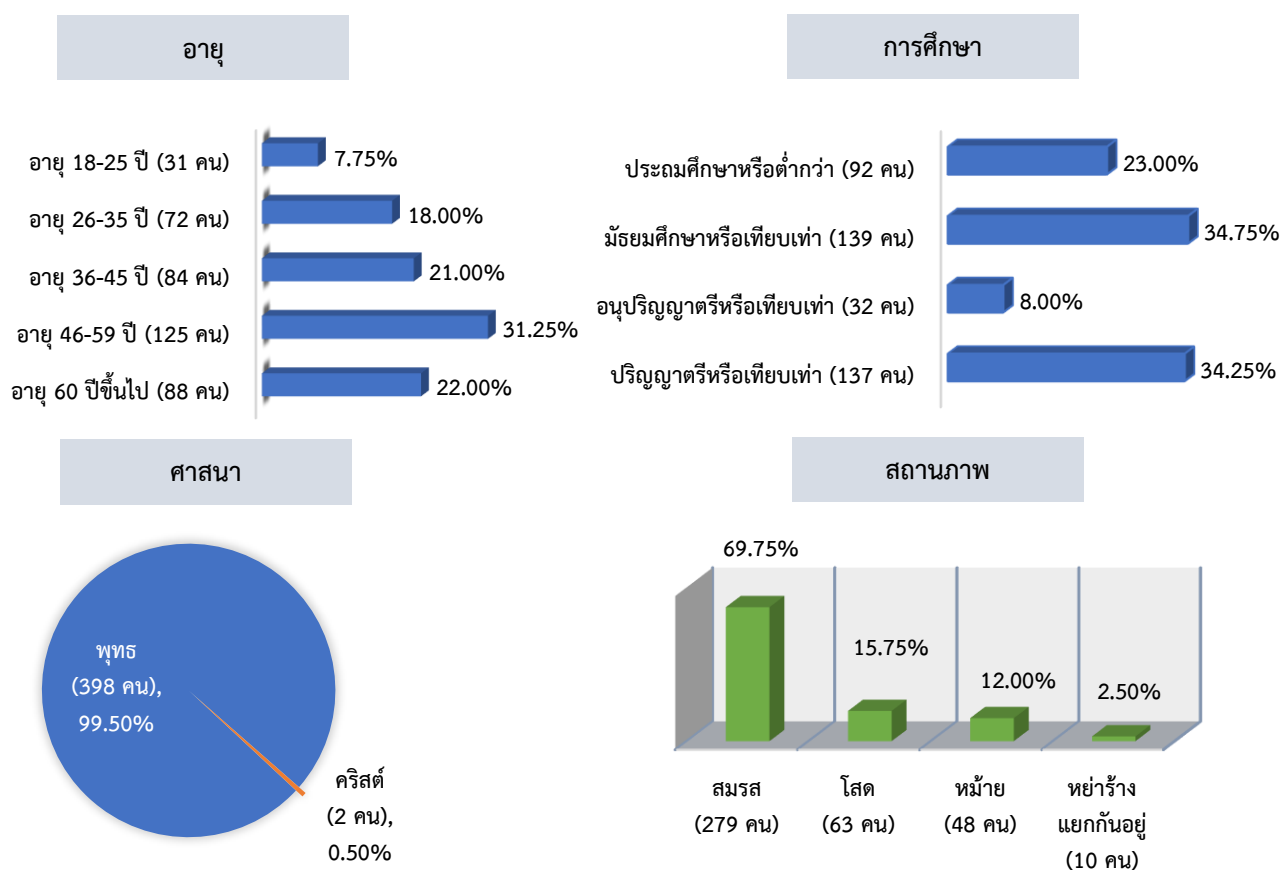
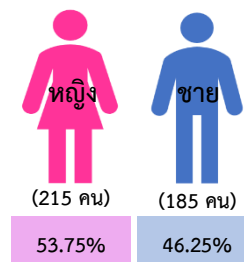
แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
มีการกระจายทรัพยากรทุน และ อำนาจ ในการบริหารจัดการท้องถิ่น	244	61.00
มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม	190	47.50
ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส	177	44.25
มีการสร้างความร่วมมือต่อการกำหนดนโยบายพัฒนาในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ	135	33.75
มีพื้นที่แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ท้องถิ่นระหว่างสมาชิกในชุมชน และนำมาปรับใช้กับการพัฒนา	117	29.25
มีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง	116	29.00
มีการให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะ	116	29.00
มีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างเท่าเทียมในทุกเพศสภาพ	102	25.50

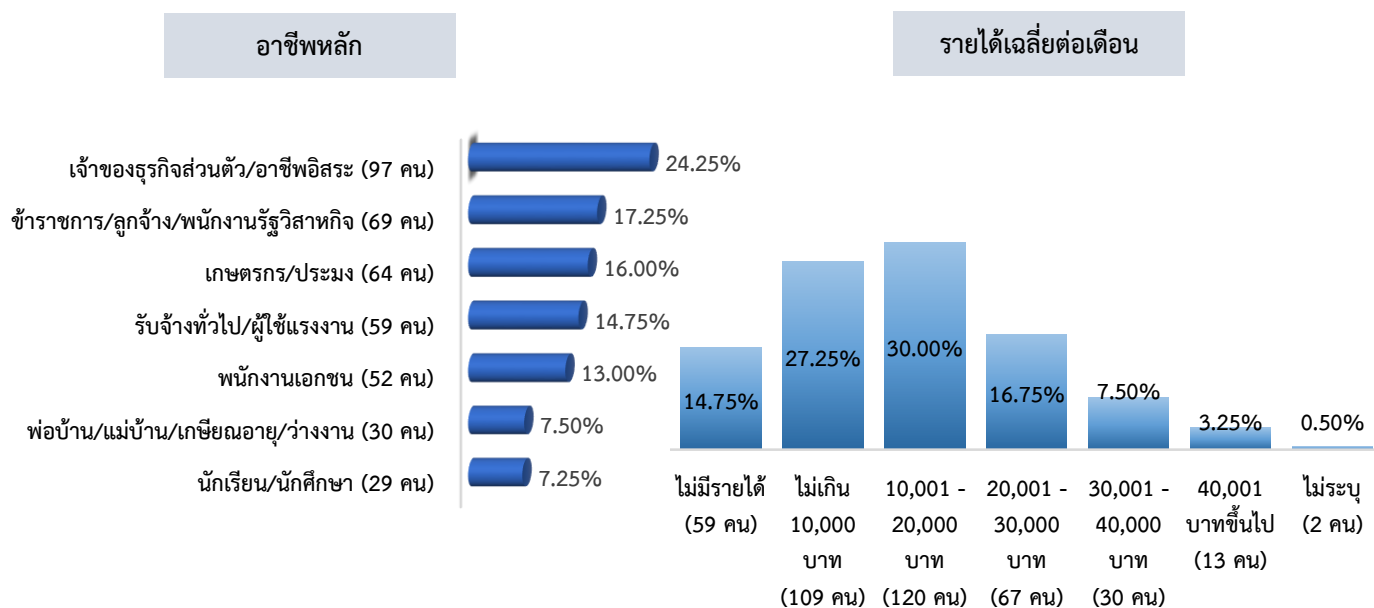
หมายเหตุ: เลือกตอบได้ 3 ข้อ โดยมีผู้ตอบจำนวน 400 ตัวอย่าง

2.3 จังหวัดแม่ฮ่องสอน

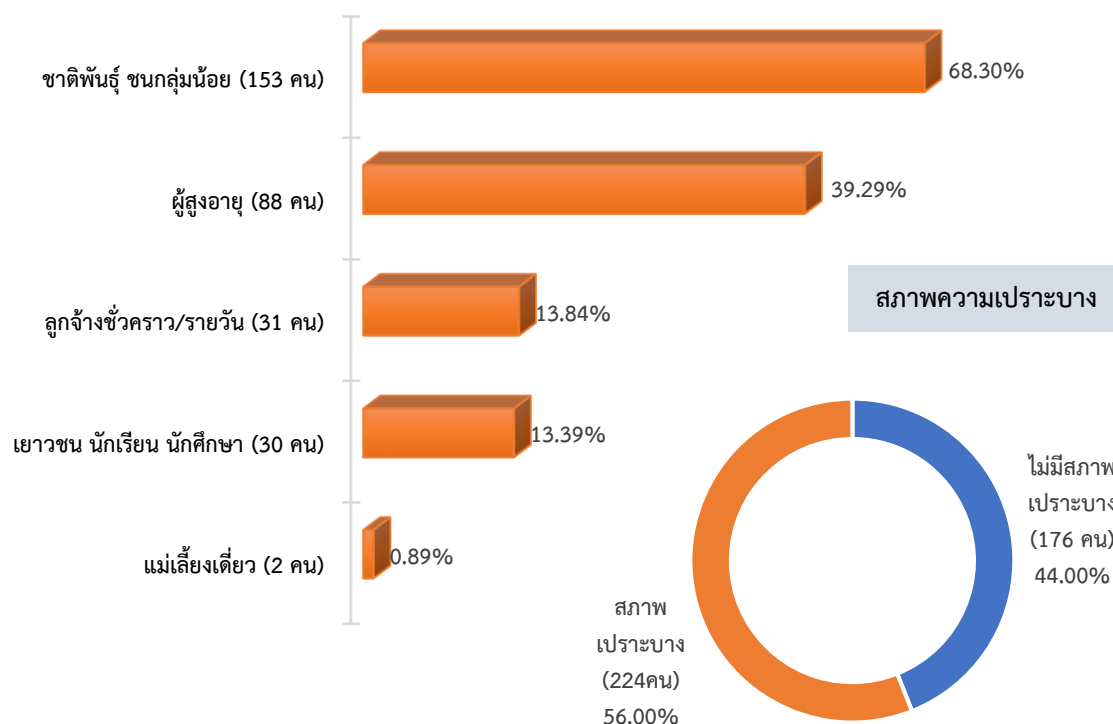
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป

การสำรวจข้อมูลของจังหวัดแม่ฮ่องสอน จากตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง ตัวอย่างเป็นเพศหญิง ร้อยละ 53.75 และเพศชาย ร้อยละ 46.25 มีอายุระหว่าง 46-59 ปี มากที่สุด ร้อยละ 31.25 รองลงมา อายุ 60 ปีขึ้นไป ร้อยละ 22.00 และอายุระหว่าง 36-45 ปี ร้อยละ 21.00 โดยสำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มากที่สุด ร้อยละ 34.75 รองลงมา ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 34.25 และระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ร้อยละ 23.00 ซึ่งตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 99.50 และศาสนาคริสต์ ร้อยละ 0.50 มีสถานภาพสมรส มากที่สุด ร้อยละ 69.75 รองลงมา โสด ร้อยละ 15.75 และมีสถานภาพหม้าย ร้อยละ 12.00 ประกอบอาชีพหลักเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ มากที่สุด ร้อยละ 24.25 รองลงมา เป็นข้าราชการ/ลูกจ้าง/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 17.25 และเป็นเกษตรกร/ประมง ร้อยละ 16.00 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 30.00 รองลงมา ไม่เกิน 10,000 บาท ร้อยละ 27.25 และ 20,001-30,000 บาท ร้อยละ 16.75 ตามลำดับ

จากการสำรวจในครั้งนี้ พบว่า ตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางมากที่สุด ร้อยละ 56.00 และไม่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 44.00 โดยในจำนวนตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางเป็นชนกลุ่มน้อยชาติพันธุ์ มากที่สุด ร้อยละ 68.30 รองลงมา เป็นผู้สูงอายุ ร้อยละ 39.29 เป็นลูกจ้างชั่วคราว/รายวัน ร้อยละ 13.84 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ค่าเฉลี่ยภาพรวมเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) มีทั้งหมด 17 เป้าหมาย จากการสำรวจพบว่า เรื่องที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต คือ การจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.16 รองลงมา การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (SDG 13) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.01 การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.98 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.90 และ ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.87

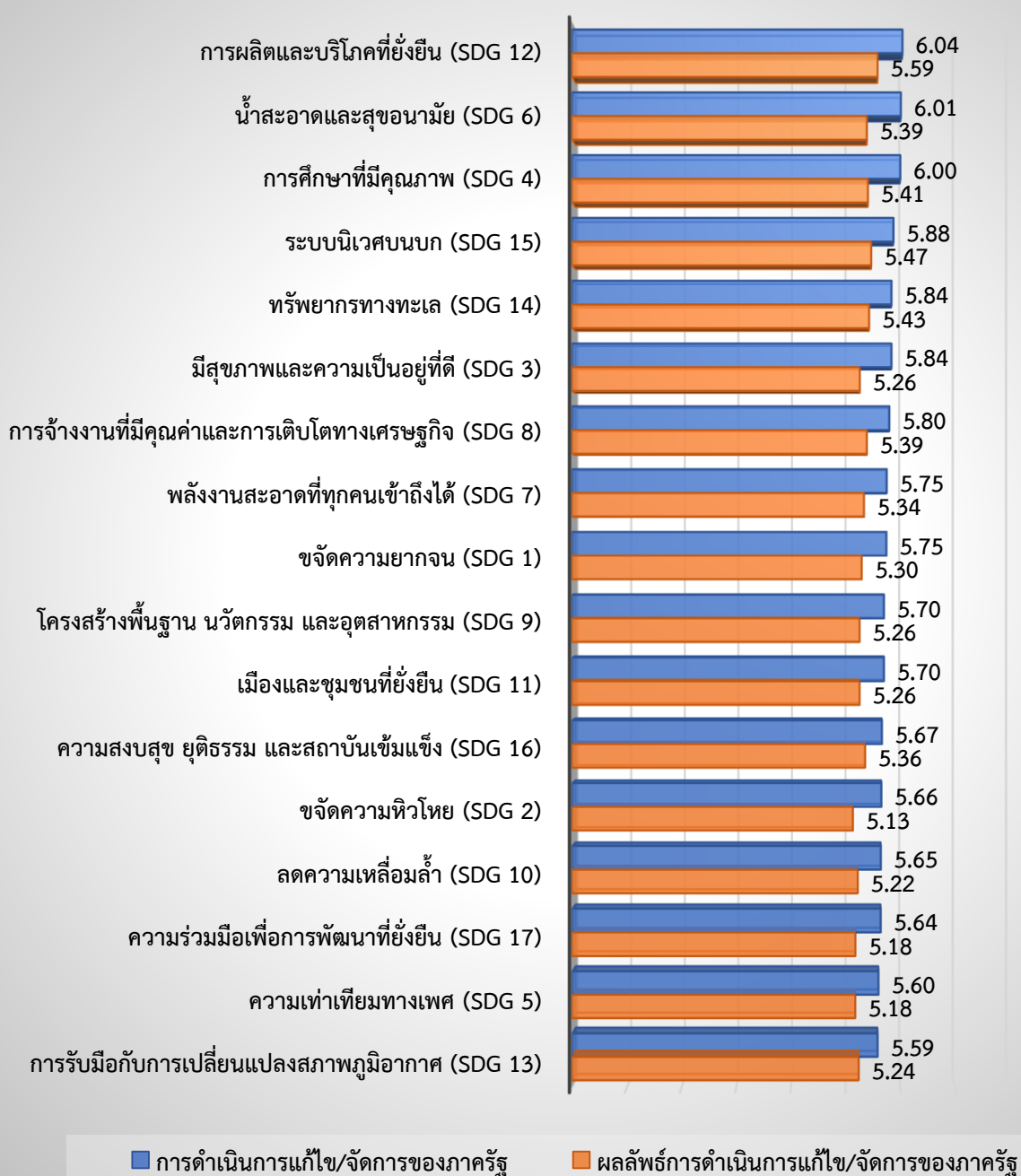
ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สำหรับการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ พบว่า การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.04 รองลงมา น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.01 การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.00 ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.88 และ ทรัพยากรทางทะเล (SDG 14) และ มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ 5.84

ส่วนผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ พบว่า การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.59 รองลงมา ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.47 ทรัพยากรทางทะเล (SDG 14) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.43 การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.41 และ การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) และ น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ 5.39 รายละเอียดดังตาราง 4.7

การดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ และผลลัพธ์ของการแก้ไขปัญห/จัดการ

ตาราง 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ
(จังหวัดแม่ฮ่องสอน)

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
SDG 1 ขจัดความยากจน	9.16	0.999	5.75	1.400	5.30	1.333
การแก้ไขความยากจน	9.16	0.999	5.75	1.400	5.30	1.333
SDG 2 ขจัดความหิวโหย	8.82	0.699	5.66	1.431	5.13	1.506
การพัฒนาเกษตรกรรายย่อยเพื่อส่งเสริม ระบบอาหารที่ยั่งยืน	8.90	0.813	5.60	1.416	5.08	1.479
การมีสุขภาพและโภชนาการที่ดี*	8.74	0.800	5.71	1.572	5.19	1.620
SDG 3 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี	8.82	0.735	5.84	1.591	5.26	1.600
การมีสุขภาพจิตที่ดี (Mental Health)	8.74	0.829	5.62	1.629	5.18	1.625
ความปลอดภัยบนท้องถนน	8.89	0.931	6.06	1.742	5.35	1.703
SDG 4 การศึกษาที่มีคุณภาพ	8.98	0.794	6.00	1.648	5.41	1.652
การศึกษาที่มีคุณภาพ	9.04	0.975	5.78	1.792	5.27	1.718
การมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ	8.93	0.907	6.23	1.696	5.55	1.730
SDG 5 ความเท่าเทียมทางเพศ	8.78	0.857	5.60	1.734	5.18	1.686
การจัดความรุนแรงทางเพศในพื้นที่ส่วนตัว และสาธารณะ	8.78	0.857	5.60	1.734	5.18	1.686
SDG 6 น้ำสะอาดและสุขอนามัย	8.86	0.683	6.01	1.611	5.39	1.593
การมีและเข้าถึงน้ำสะอาดสำหรับดื่มและใช้	8.94	0.902	6.18	1.830	5.35	1.749
การแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ*	8.77	0.833	5.84	1.678	5.43	1.610
SDG 7 พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้	8.84	0.917	5.75	1.760	5.34	1.711
การมีและเข้าถึงพลังงานสะอาดได้อย่างถ้วน หน้า	8.84	0.917	5.75	1.760	5.34	1.711
SDG 8 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการ เติบโตทางเศรษฐกิจ	8.90	0.938	5.80	1.798	5.39	1.748
การจ้างงานและเข้าถึงโอกาสการทำงานที่ดี	8.90	0.938	5.80	1.798	5.39	1.748
SDG 9 โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และ อุตสาหกรรม	8.72	0.912	5.70	1.764	5.26	1.756
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	8.72	0.912	5.70	1.764	5.26	1.756
SDG 10 ลดความเหลื่อมล้ำ	8.73	0.841	5.65	1.640	5.22	1.642

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
การมีส่วนร่วมและเข้าถึงโอกาสอย่างเท่าเทียมของผู้หญิงและผู้มีความหลากหลายทางเพศ	8.73	0.841	5.65	1.640	5.22	1.642
SDG 11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	8.72	0.912	5.70	1.764	5.26	1.756
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	8.72	0.912	5.70	1.764	5.26	1.756
SDG 12 การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน	8.85	0.908	6.04	1.734	5.59	1.634
การจัดการขยะ (Reduce Reuse Recycle)	8.85	0.908	6.04	1.734	5.59	1.634
SDG 13 การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	9.01	0.685	5.59	1.732	5.24	1.686
การแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศ	9.13	0.896	5.49	1.843	5.14	1.790
การสร้างความรู้ความตระหนักรู้เรื่องผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศหรือภาวะโลกรวนและภาวะโลกร้อน (Climate Change)	8.89	0.817	5.69	1.947	5.34	1.816
SDG 14 ทรัพยากรทางทะเล	8.77	0.833	5.84	1.678	5.43	1.610
การแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางน้ำ*	8.77	0.833	5.84	1.678	5.43	1.610
SDG 15 ระบบนิเวศบก	8.87	0.664	5.88	1.622	5.47	1.596
การรับมือและลดผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ	8.87	0.832	5.88	1.695	5.41	1.691
การจัดการพื้นที่ป่าและพื้นที่สีเขียวอย่างมีส่วนร่วม	8.88	0.842	5.87	1.814	5.53	1.678
SDG 16 ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง	8.71	0.832	5.67	1.987	5.36	1.816
การจัดการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพและเผยแพร่ข้อมูลสาธารณะอย่างโปร่งใส	8.71	0.832	5.67	1.987	5.36	1.816
SDG 17 ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	8.70	0.834	5.64	1.760	5.18	1.749
การมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบายเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	8.70	0.834	5.64	1.760	5.18	1.749

หมายเหตุ: คัดค่าเฉลี่ยจากคะแนน 1 - 10 คือ จำเป็น/มีการดำเนินการ/มีประสิทธิภาพ (มีคะแนนอยู่ระหว่าง 0-10 คะแนน)

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สำหรับแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ตัวอย่างเห็นว่าควรมีการกระจายทรัพยากรทุน และอำนาจในการบริหารจัดการท้องถิ่น มากที่สุด ร้อยละ 64.50 รองลงมา ควรมีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม ร้อยละ 52.00 และไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส ร้อยละ 46.25 รายละเอียดดังตาราง 4.8

ตาราง 4.8 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดแม่ฮ่องสอน)

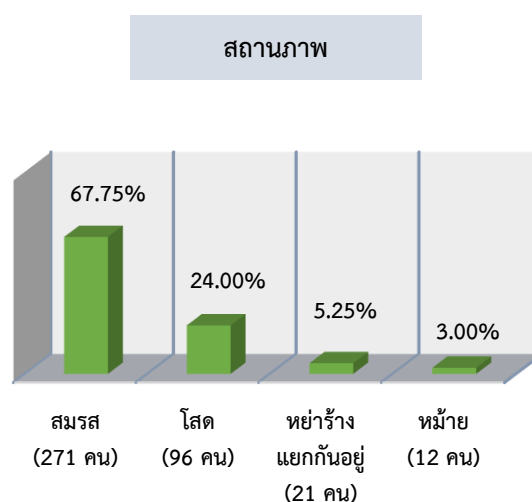
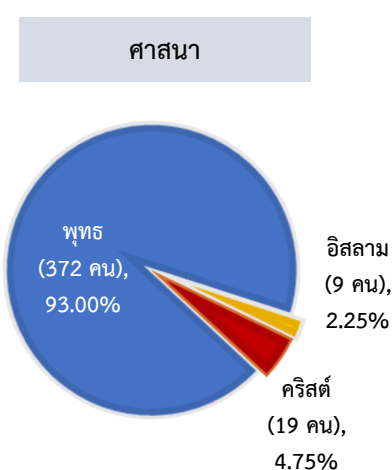
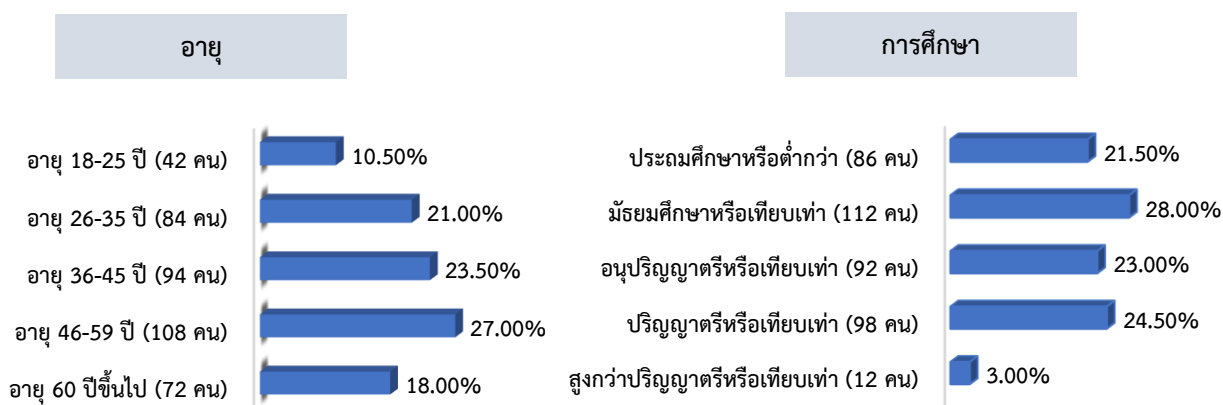
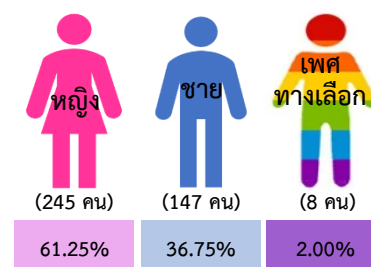
แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
มีการกระจายทรัพยากรทุน และ อำนาจ ในการบริหารจัดการท้องถิ่น	258	64.50
มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม	208	52.00
ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส	185	46.25
มีการสร้างความร่วมมือต่อการกำหนดนโยบายพัฒนาในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ	127	31.75
มีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง	124	31.00
มีการให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะ	107	26.75
มีพื้นที่แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ท้องถิ่นระหว่างสมาชิกในชุมชน และนำมาปรับใช้กับการพัฒนา	104	26.00
มีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างเท่าเทียมในทุกเพศสภาพ	85	21.25

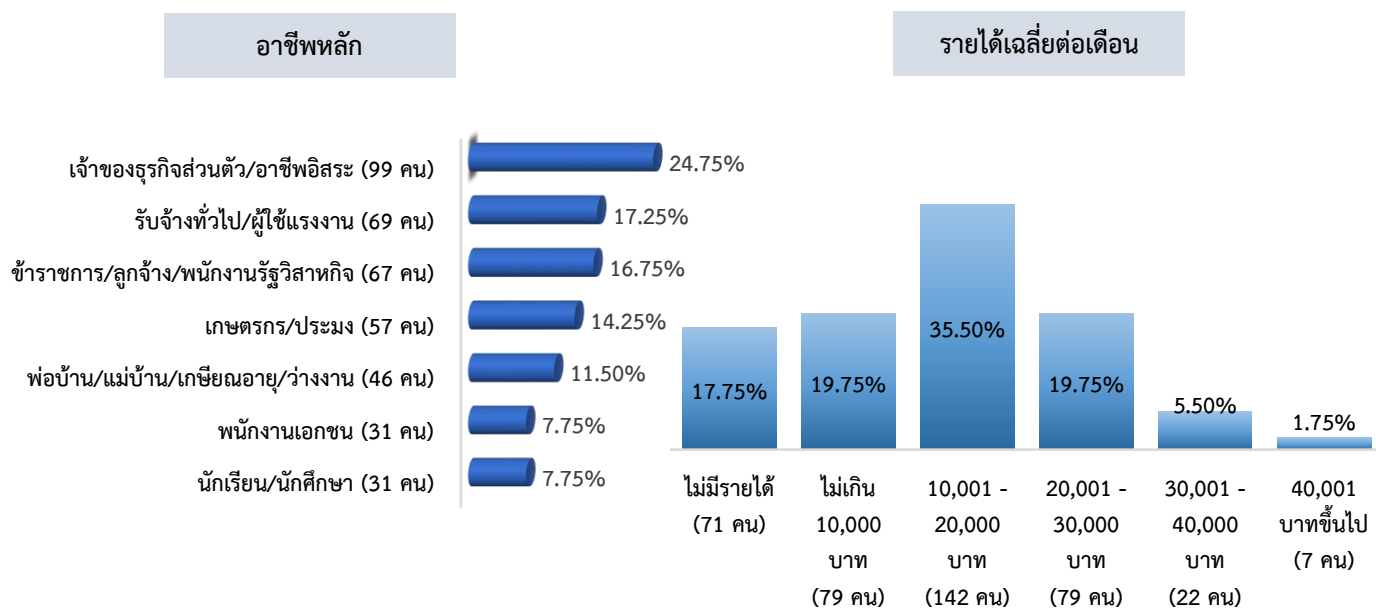
หมายเหตุ: เลือกตอบได้ 3 ข้อ โดยมีผู้ตอบจำนวน 400 ตัวอย่าง

2.4 จังหวัดตาก

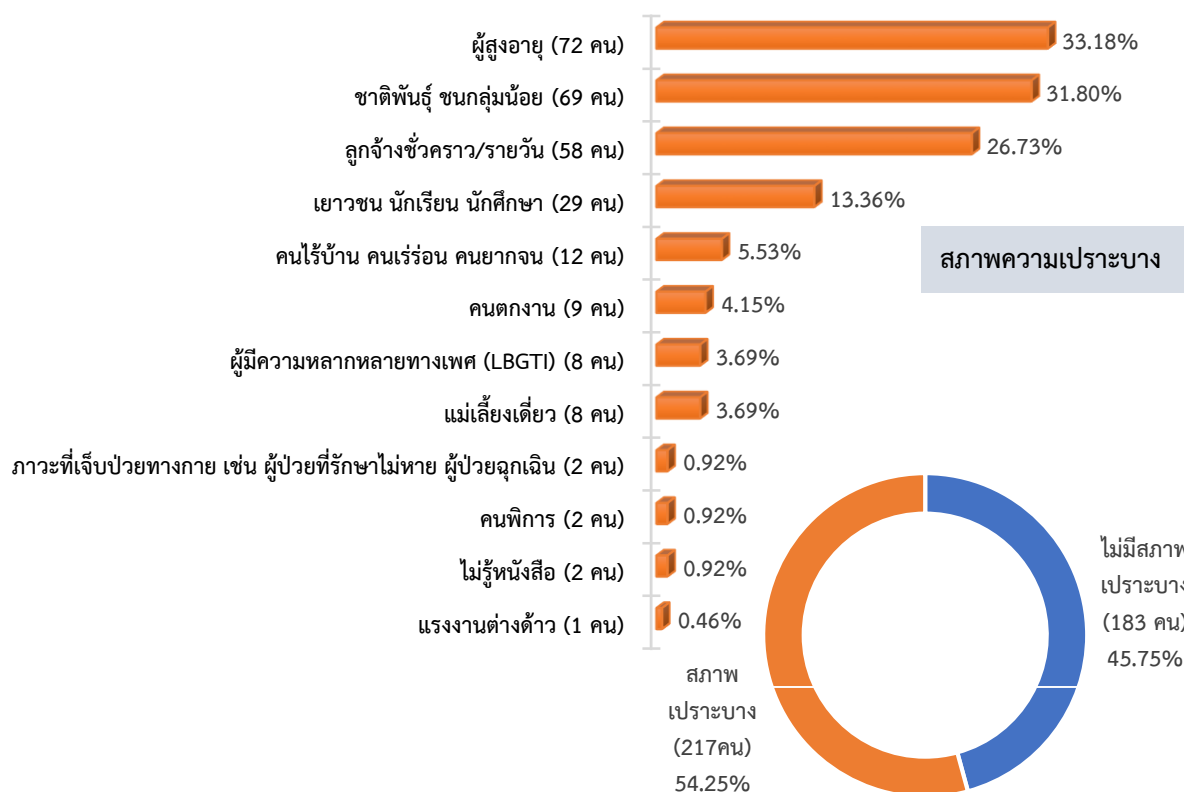
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป

การสำรวจข้อมูลของจังหวัดตาก จากตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง ตัวอย่างเป็นเพศหญิง มากที่สุด ร้อยละ 61.25 รองลงมา เพศชาย ร้อยละ 36.75 และ LGBTQ ร้อยละ 2.00 มีอายุระหว่าง 46-59 ปี มากที่สุด ร้อยละ 27.00 รองลงมา อายุระหว่าง 36-45 ปี ร้อยละ 23.50 และอายุระหว่าง 26-35 ปี ร้อยละ 21.00 โดยสำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า มากที่สุด ร้อยละ 28.00 รองลงมา ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 24.50 และระดับอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 23.00 ซึ่งตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มากที่สุด ร้อยละ 93.00 รองลงมา ศาสนาคริสต์ ร้อยละ 4.75 และศาสนาอิสลาม ร้อยละ 2.25 มีสถานภาพสมรส มากที่สุด ร้อยละ 67.75 รองลงมา โสด ร้อยละ 24.00 และมีสถานภาพหย่าร้าง แยกกันอยู่ ร้อยละ 5.25 ประกอบอาชีพหลักเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ มากที่สุด ร้อยละ 24.75 รองลงมา รับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน ร้อยละ 17.25 และเป็นข้าราชการ/ลูกจ้าง/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 16.75 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 35.50 รองลงมา ไม่เกิน 10,000 บาท และ 20,001-30,000 บาท ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 19.75 และไม่มีรายได้ ร้อยละ 17.75 ตามลำดับ

จากการสำรวจในครั้งนี้ พบว่า ตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 54.25 และไม่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 45.75 โดยในจำนวนตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางเป็นผู้สูงอายุ มากที่สุด ร้อยละ 33.18 รองลงมา เป็นชนกลุ่มน้อยชาติพันธุ์ ร้อยละ 31.80 และเป็นลูกจ้างชั่วคราว/รายวัน ร้อยละ 26.73 ตามลำดับ

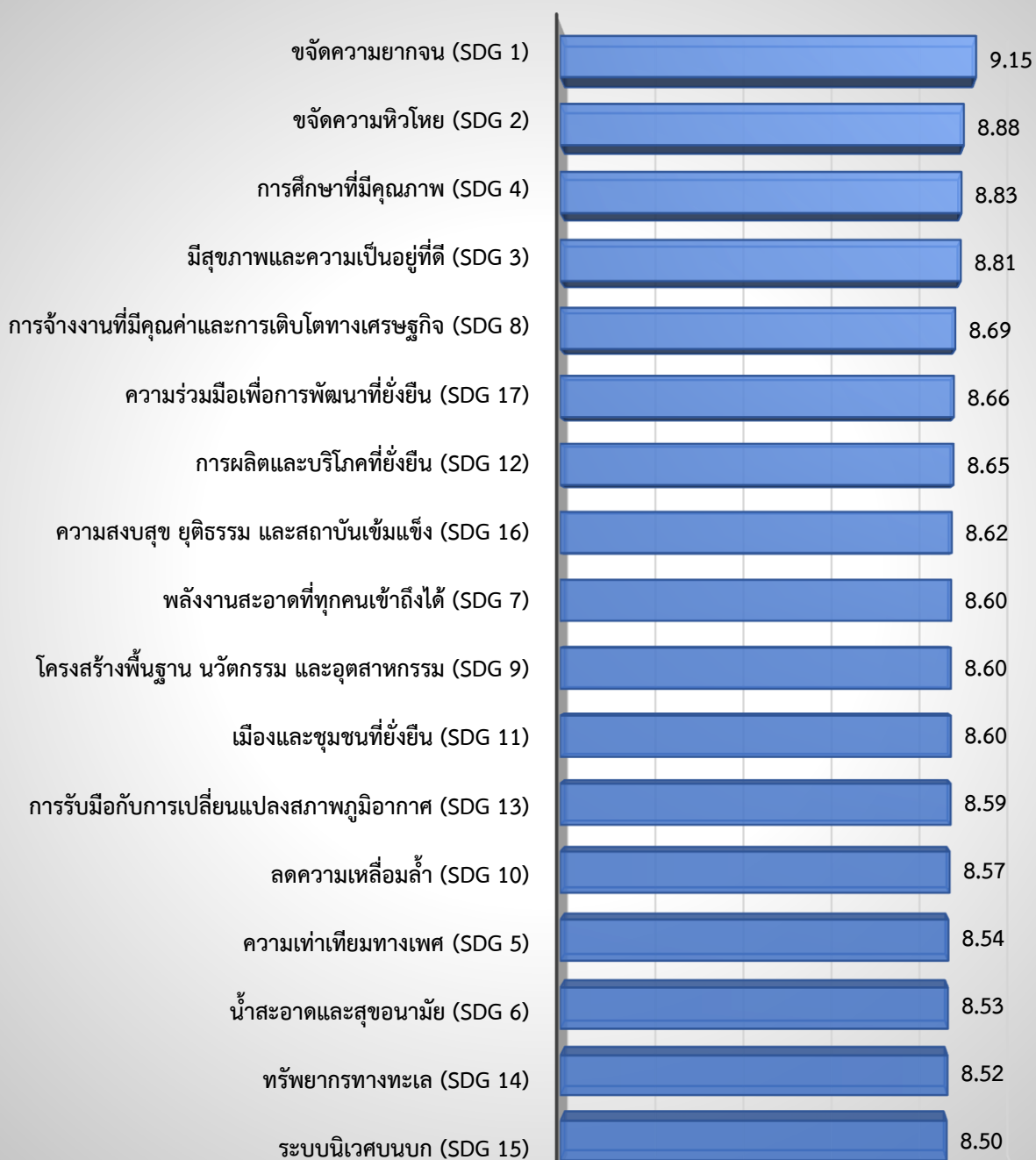

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ค่าเฉลี่ยภาพรวมเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) มีทั้งหมด 17 เป้าหมาย จากการสำรวจพบว่า เรื่องที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต คือ การจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.15 รองลงมา จัดความหิวโหย (SDG 2) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.88 การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.83 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.81 และการจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.69

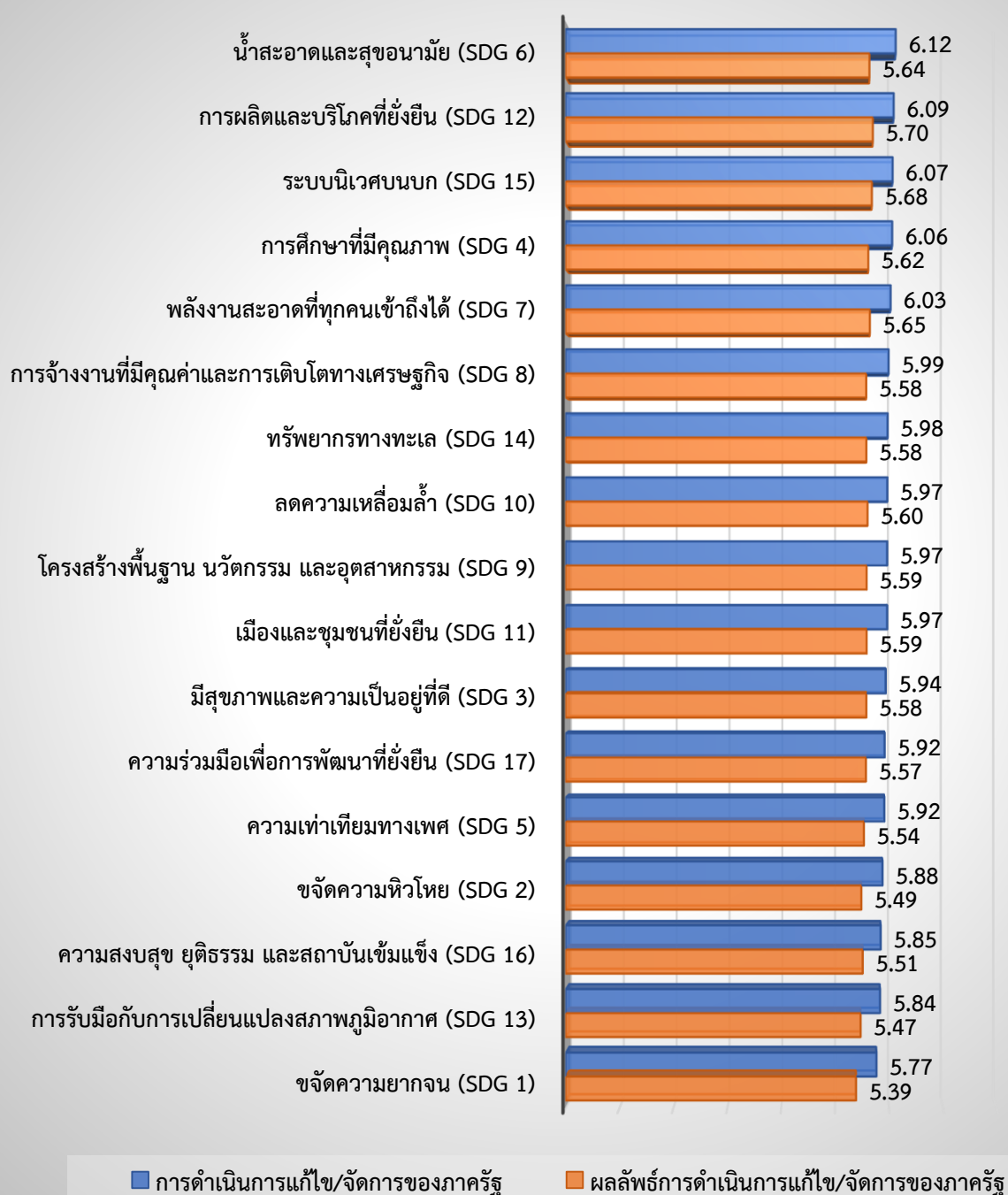
ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สำหรับการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ พบว่า น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.12 รองลงมา การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.09 ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.07 การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.06 และ พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ (SDG 7) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.03

ส่วนผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ พบว่า การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.70 รองลงมา ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.68 พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ (SDG 7) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.65 น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.64 และการศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.62 รายละเอียดดังตาราง 4.9

การดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ และผลลัพธ์ของการแก้ไขปัญห/จัดการ

ตาราง 4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ (จังหวัดตาก)

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
SDG 1 ขจัดความยากจน	9.15	1.306	5.77	2.102	5.39	2.055
การแก้ไขความยากจน	9.15	1.306	5.77	2.102	5.39	2.055
SDG 2 ขจัดความหิวโหย	8.88	1.133	5.88	1.659	5.49	1.596
การพัฒนาเกษตรกรรายย่อยเพื่อส่งเสริม ระบบอาหารที่ยั่งยืน	8.94	1.212	5.82	1.713	5.44	1.655
การมีสุขภาพและโภชนาการที่ดี*	8.82	1.222	5.95	1.733	5.53	1.639
SDG 3 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี	8.81	1.037	5.94	1.652	5.58	1.566
การมีสุขภาพจิตที่ดี (Mental Health)	8.84	1.107	5.92	1.734	5.58	1.655
ความปลอดภัยบนท้องถนน	8.78	1.169	5.96	1.740	5.58	1.602
SDG 4 การศึกษาที่มีคุณภาพ	8.83	1.027	6.06	1.648	5.62	1.555
การศึกษาที่มีคุณภาพ	8.85	1.156	5.95	1.690	5.58	1.589
การมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ	8.81	1.137	6.17	1.773	5.66	1.650
SDG 5 ความเท่าเทียมทางเพศ	8.54	1.248	5.92	1.742	5.54	1.628
การจัดความรุนแรงทางเพศในพื้นที่ ส่วนตัวและสาธารณะ	8.54	1.248	5.92	1.742	5.54	1.628
SDG 6 น้ำสะอาดและสุขอนามัย	8.53	1.118	6.12	1.625	5.64	1.453
การมีและเข้าถึงน้ำสะอาดสำหรับดื่มและ ใช้	8.54	1.250	6.27	1.802	5.70	1.561
การแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ*	8.52	1.234	5.98	1.683	5.58	1.544
SDG 7 พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้	8.60	1.296	6.03	1.665	5.65	1.556
การมีและเข้าถึงพลังงานสะอาดได้อย่างถ้วน หน้า	8.60	1.296	6.03	1.665	5.65	1.556
SDG 8 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการ เติบโตทางเศรษฐกิจ	8.69	1.381	5.99	1.641	5.58	1.554
การจ้างงานและเข้าถึงโอกาสการทำงานที่ ดี	8.69	1.381	5.99	1.641	5.58	1.554
SDG 9 โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม	8.60	1.323	5.97	1.722	5.59	1.611

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	8.60	1.323	5.97	1.722	5.59	1.611
SDG 10 ลดความเหลื่อมล้ำ	8.57	1.204	5.97	1.717	5.60	1.621
การมีส่วนร่วมและเข้าถึงโอกาสอย่างเท่า เทียมของผู้หญิงและผู้มีความหลากหลาย ทางเพศ	8.57	1.204	5.97	1.717	5.60	1.621
SDG 11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	8.60	1.323	5.97	1.722	5.59	1.611
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	8.60	1.323	5.97	1.722	5.59	1.611
SDG 12 การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน	8.65	1.149	6.09	1.686	5.70	1.583
การจัดการขยะ (Reduce Reuse Recycle)	8.65	1.149	6.09	1.686	5.70	1.583
SDG 13 การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ	8.59	1.127	5.84	1.682	5.47	1.574
การแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ	8.62	1.251	5.82	1.688	5.45	1.614
การสร้างความรู้ความตระหนักรู้เรื่องผลกระทบ ของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศหรือ ภาวะโลกรวนและภาวะโลกร้อน (Climate Change)	8.56	1.247	5.86	1.869	5.50	1.692
SDG 14 ทรัพยากรทางทะเล	8.52	1.234	5.98	1.683	5.58	1.544
การแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ*	8.52	1.234	5.98	1.683	5.58	1.544
SDG 15 ระบบนิเวศบนบก	8.50	1.116	6.07	1.640	5.68	1.537
การรับมือและลดผลกระทบจากภัยพิบัติ ทางธรรมชาติ	8.47	1.244	6.21	1.737	5.76	1.609
การจัดการพื้นที่ป่าและพื้นที่สีเขียวอย่างมี ส่วนร่วม	8.54	1.234	5.93	1.726	5.60	1.610
SDG 16 ความสงบสุข ยุติธรรม และ สถาบันเข้มแข็ง	8.62	1.249	5.85	1.821	5.51	1.647
การจัดการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ และเผยแพร่ข้อมูลสาธารณะอย่างโปร่งใส	8.62	1.249	5.85	1.821	5.51	1.647

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
SDG 17 ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	8.66	1.369	5.92	1.690	5.57	1.627
การมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบายเพื่อ คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	8.66	1.369	5.92	1.690	5.57	1.627

หมายเหตุ: คัดค่าเฉลี่ยจากคะแนน 1 - 10 คือ จำเป็น/มีการดำเนินการ/มีประสิทธิภาพ (มีคะแนนอยู่ระหว่าง 0-10 คะแนน)

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สำหรับแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ตัวอย่างเห็นว่าควรมีการกระจายทรัพยากรทุนและอำนาจในการบริหารจัดการท้องถิ่น มากที่สุด ร้อยละ 65.75 รองลงมา ควรมีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม ร้อยละ 53.50 และไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส ร้อยละ 53.25 รายละเอียดดังตาราง 4.10

ตาราง 4.3 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดตาก)

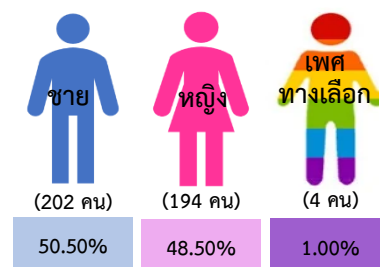
แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของจังหวัดตาก	จำนวน	ร้อยละ
มีการกระจายทรัพยากรทุน และ อำนาจ ในการบริหารจัดการท้องถิ่น	263	65.75
มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม	214	53.50
ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส	213	53.25
มีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง	178	44.50
มีการสร้างความร่วมมือต่อการกำหนดนโยบายพัฒนาในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ	125	31.25
มีพื้นที่แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ท้องถิ่นระหว่างสมาชิกในชุมชน และนำมาปรับใช้กับการพัฒนา	83	20.75
มีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างเท่าเทียมในทุกเพศสภาพ	78	19.50
มีการให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะ	45	11.25

หมายเหตุ: เลือกตอบได้ 3 ข้อ โดยมีผู้ตอบจำนวน 400 ตัวอย่าง

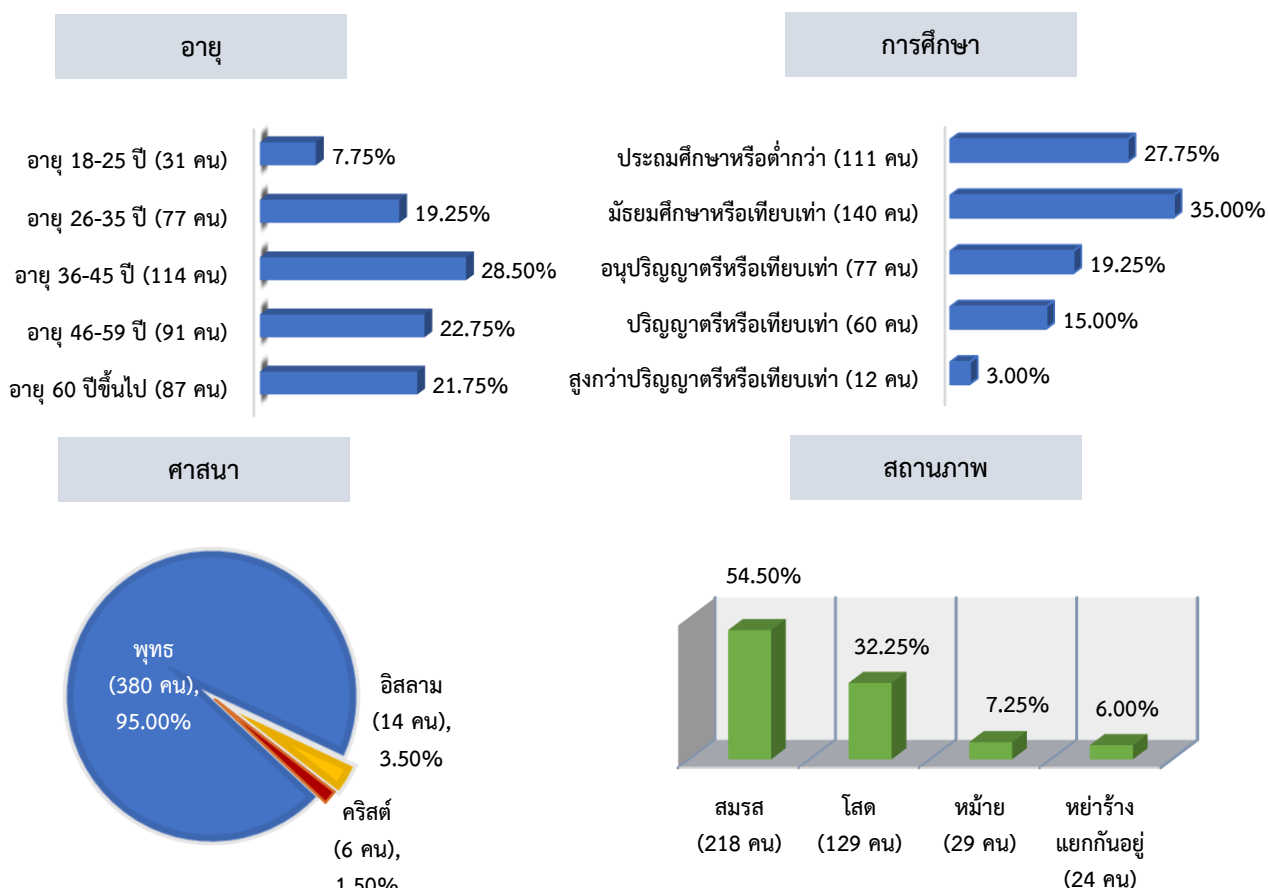
2.5 จังหวัดกรุงเทพมหานคร

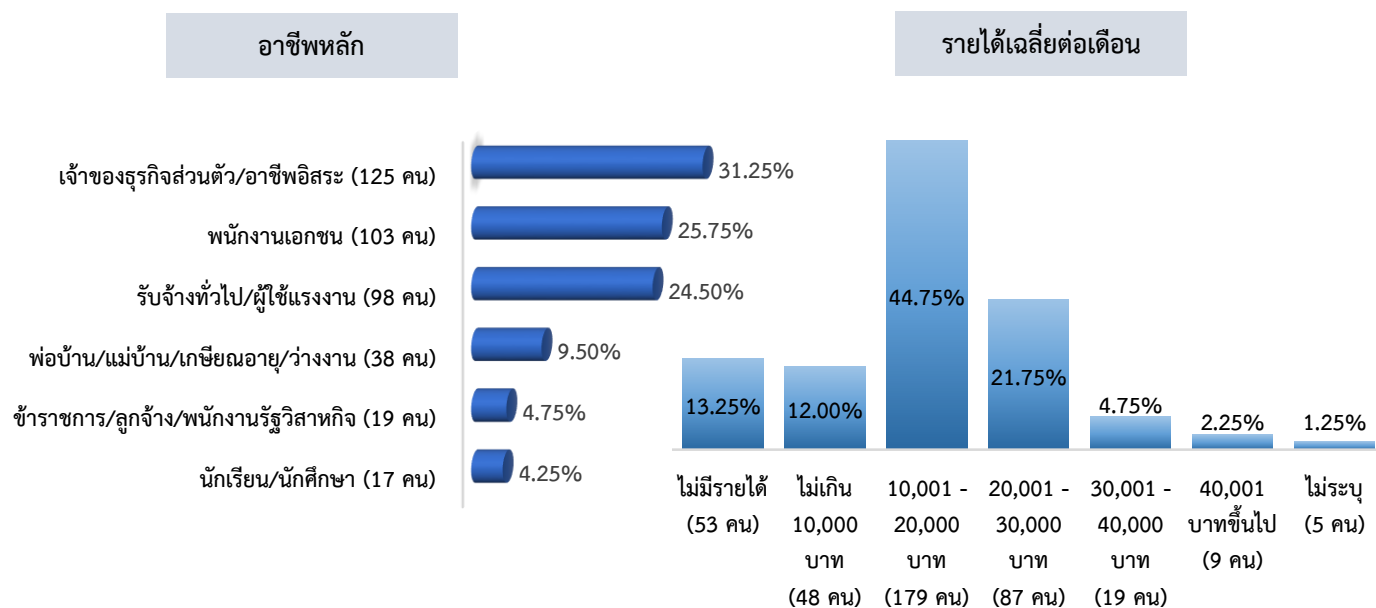
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป

การสำรวจข้อมูลของจังหวัดกรุงเทพมหานคร จากตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง ตัวอย่างเป็นเพศชาย มากที่สุด ร้อยละ 50.50 รองลงมา เพศหญิง ร้อยละ 48.50 และ LGBTQ ร้อยละ 1.00 มีอายุระหว่าง 36-45 ปี มากที่สุด ร้อยละ 28.50 รองลงมา อายุระหว่าง 46-59 ปี ร้อยละ 22.75 และอายุ 60 ปีขึ้นไป ร้อยละ 21.75 โดยสำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มากที่สุด ร้อยละ 35.00 รองลงมา ระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ร้อยละ 27.75 และระดับอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ

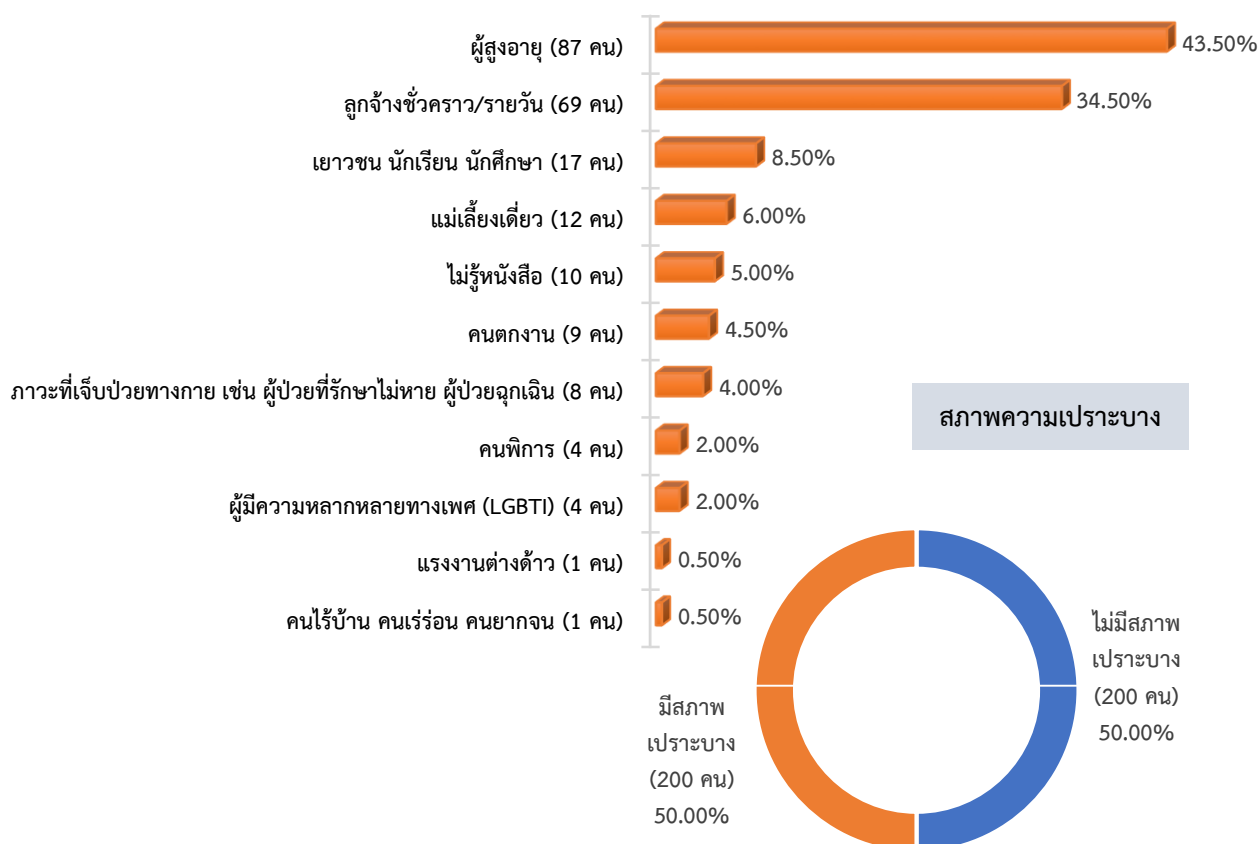

19.25 ซึ่งตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มากที่สุด ร้อยละ 95.00 รองลงมา ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 3.50 และศาสนาคริสต์ ร้อยละ 1.50 มีสถานภาพสมรส มากที่สุด ร้อยละ 54.50 รองลงมา โสด ร้อยละ 32.25 และมีสถานภาพหม้าย ร้อยละ 7.25 ประกอบอาชีพหลักเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ มากที่สุด ร้อยละ 31.25 รองลงมา เป็นพนักงานเอกชน ร้อยละ 25.75 และรับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน ร้อยละ 24.50 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 44.75 รองลงมา 20,001-30,000 บาท ร้อยละ 21.75 และไม่มีรายได้ ร้อยละ 13.25 ตามลำดับ

จากการสำรวจในครั้งนี้ พบว่า ตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางและไม่มีสภาพเปราะบาง ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 50.00 โดยในจำนวนตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางเป็นผู้สูงอายุ มากที่สุด ร้อยละ 43.50 รองลงมา เป็นลูกจ้างชั่วคราว/รายวัน ร้อยละ 34.50 และเป็นเยาวชน นักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 8.50 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ค่าเฉลี่ยภาพรวมเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) มีทั้งหมด 17 เป้าหมาย จากการสำรวจพบว่า เรื่องที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต คือ การจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.30 รองลงมา มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.70 การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.53 การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (SDG 13) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.42 และการจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.29

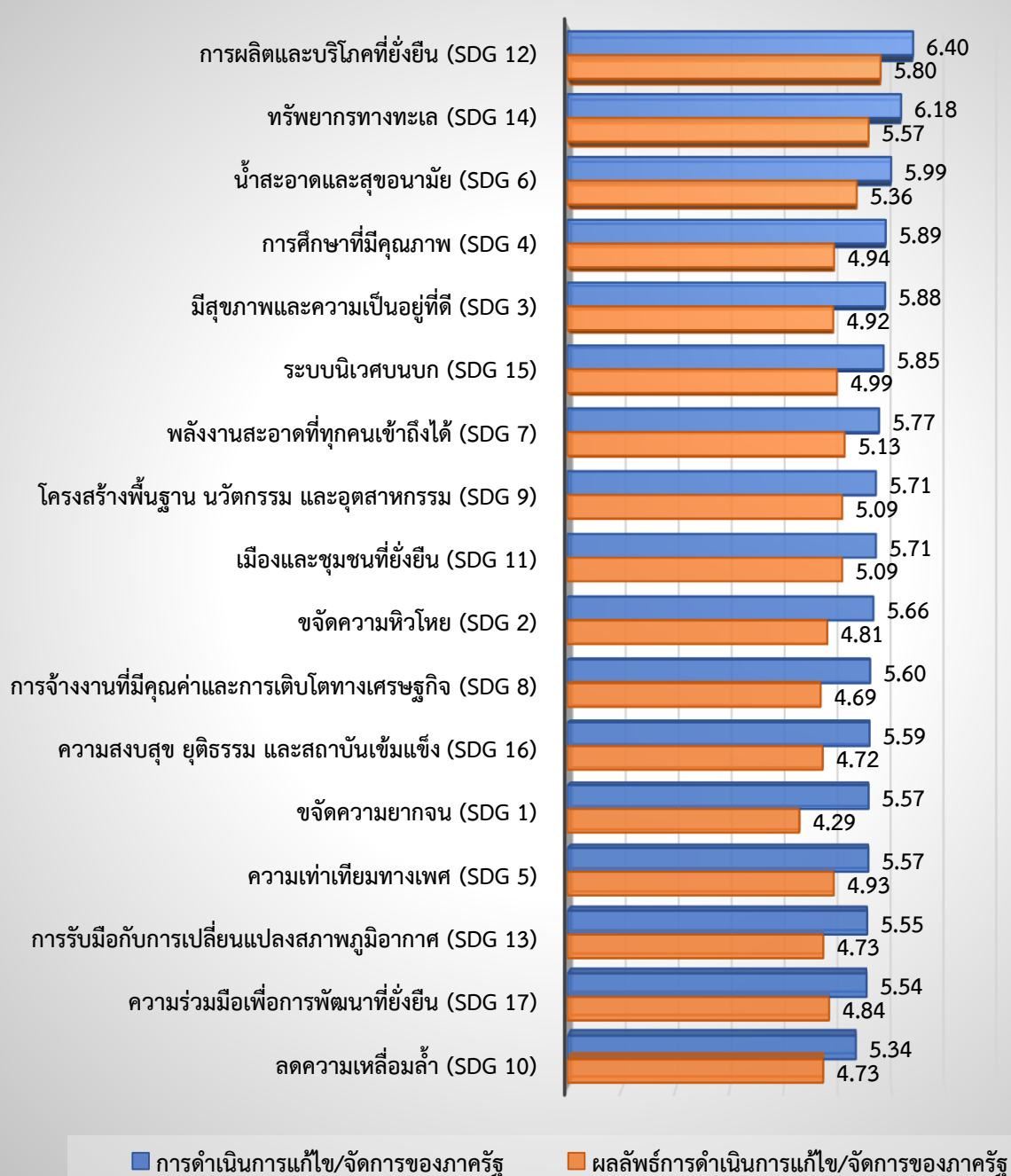
ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สำหรับการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ พบว่า การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.40 รองลงมา ทรัพยากรทางทะเล (SDG 14) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.18 น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.99 การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.89 และ มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.88

ส่วนผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ พบว่า การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.80 รองลงมา ทรัพยากรทางทะเล (SDG 14) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.57 น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.36 พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ (SDG 7) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.13 และ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม (SDG 9) และ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน (SDG 11) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ 5.09 รายละเอียดดังตาราง 4.11

การดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ และผลลัพธ์ของการแก้ไขปัญห/จัดการ

ตาราง 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหาของ
ภาครัฐ (จังหวัดกรุงเทพมหานคร)

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
SDG 1 ขจัดความยากจน	9.30	1.058	5.57	1.723	4.29	1.437
การแก้ไขความยากจน	9.30	1.058	5.57	1.723	4.29	1.437
SDG 2 ขจัดความหิวโหย	8.04	1.520	5.66	1.465	4.81	1.391
การพัฒนาเกษตรกรรายย่อยเพื่อส่งเสริม ระบบอาหารที่ยั่งยืน	7.82	1.935	5.62	1.596	4.79	1.574
การมีสุขภาพและโภชนาการที่ดี*	8.25	1.505	5.70	1.594	4.83	1.481
SDG 3 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี	8.70	1.182	5.88	1.543	4.92	1.458
การมีสุขภาพจิตที่ดี (Mental Health)	8.51	1.432	5.67	1.576	4.77	1.469
ความปลอดภัยบนท้องถนน	8.89	1.372	6.10	1.812	5.08	1.739
SDG 4 การศึกษาที่มีคุณภาพ	8.53	1.256	5.89	1.506	4.94	1.369
การศึกษาที่มีคุณภาพ	8.57	1.504	5.94	1.668	5.03	1.538
การมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบ อาชีพ	8.50	1.372	5.84	1.602	4.84	1.496
SDG 5 ความเท่าเทียมทางเพศ	7.57	1.785	5.57	1.648	4.93	1.601
การจัดความรุนแรงทางเพศในพื้นที่ ส่วนตัวและสาธารณะ	7.57	1.785	5.57	1.648	4.93	1.601
SDG 6 น้ำสะอาดและสุขอนามัย	7.36	2.073	5.99	1.718	5.36	1.861
การมีและเข้าถึงน้ำสะอาดสำหรับดื่มและ ใช้	7.16	2.276	5.82	1.859	5.14	1.996
การแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ*	7.57	2.254	6.18	1.964	5.57	2.076
SDG 7 พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้	7.23	2.197	5.77	1.921	5.13	1.986
การมีและเข้าถึงพลังงานสะอาดได้อย่างถ้วน หน้า	7.23	2.197	5.77	1.921	5.13	1.986
SDG 8 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการ เติบโตทางเศรษฐกิจ	8.29	1.488	5.60	1.610	4.69	1.451
การจ้างงานและเข้าถึงโอกาสการทำงานที่ ดี	8.29	1.488	5.60	1.610	4.69	1.451
SDG 9 โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม	7.29	1.780	5.71	1.639	5.09	1.637

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	7.29	1.780	5.71	1.639	5.09	1.637
SDG 10 ลดความเหลื่อมล้ำ	7.48	1.847	5.34	1.557	4.73	1.566
การมีส่วนร่วมและเข้าถึงโอกาสอย่างเท่า เทียมของผู้หญิงและผู้มีความหลากหลาย ทางเพศ	7.48	1.847	5.34	1.557	4.73	1.566
SDG 11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	7.29	1.780	5.71	1.639	5.09	1.637
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	7.29	1.780	5.71	1.639	5.09	1.637
SDG 12 การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน	7.62	2.246	6.40	1.977	5.80	2.140
การจัดการขยะ (Reduce Reuse Recycle)	7.62	2.246	6.40	1.977	5.80	2.140
SDG 13 การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ	8.42	1.240	5.55	1.518	4.73	1.368
การแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศ	9.02	1.546	5.39	1.751	4.41	1.611
การสร้างความรู้ความตระหนักรู้เรื่องผลกระทบ ของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศหรือ ภาวะโลกรวนและภาวะโลกร้อน (Climate Change)	7.83	1.517	5.71	1.667	5.07	1.619
SDG 14 ทรัพยากรทางทะเล	7.57	2.254	6.18	1.964	5.57	2.076
การแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางน้ำ*	7.57	2.254	6.18	1.964	5.57	2.076
SDG 15 ระบบนิเวศบนบก	7.47	1.557	5.85	1.446	4.99	1.449
การรับมือและลดผลกระทบจากภัยพิบัติ ทางธรรมชาติ	7.60	1.769	6.18	1.637	5.05	1.575
การจัดการพื้นที่ป่าและพื้นที่สีเขียวอย่างมี ส่วนร่วม	7.34	1.654	5.52	1.627	4.94	1.628
SDG 16 ความสงบสุข ยุติธรรม และ สถาบันเข้มแข็ง	7.71	1.616	5.59	1.527	4.72	1.522
การจัดการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ และเผยแพร่ข้อมูลสาธารณะอย่างโปร่งใส	7.71	1.616	5.59	1.527	4.72	1.522

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
SDG 17 ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	7.78	1.577	5.54	1.552	4.84	1.564
การมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบายเพื่อ คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	7.78	1.577	5.54	1.552	4.84	1.564

หมายเหตุ: คัดค่าเฉลี่ยจากคะแนน 1 - 10 คือ จำเป็น/มีการดำเนินการ/มีประสิทธิภาพ (มีคะแนนอยู่ระหว่าง 0-10 คะแนน)

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สำหรับแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ตัวอย่างเห็นว่าควรมีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม มากที่สุด ร้อยละ 49.75 รองลงมา ควรมีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง ร้อยละ 43.00 และไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส ร้อยละ 41.00 รายละเอียดดังตาราง 4.12

ตาราง 4.12 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดกรุงเทพมหานคร)

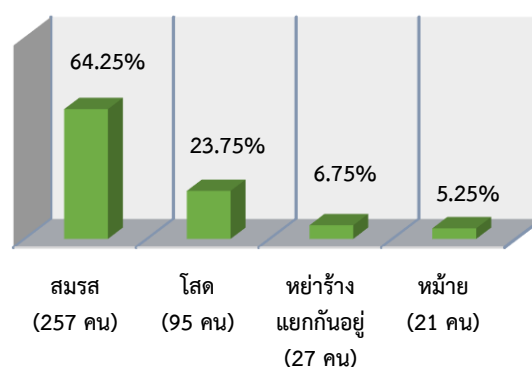
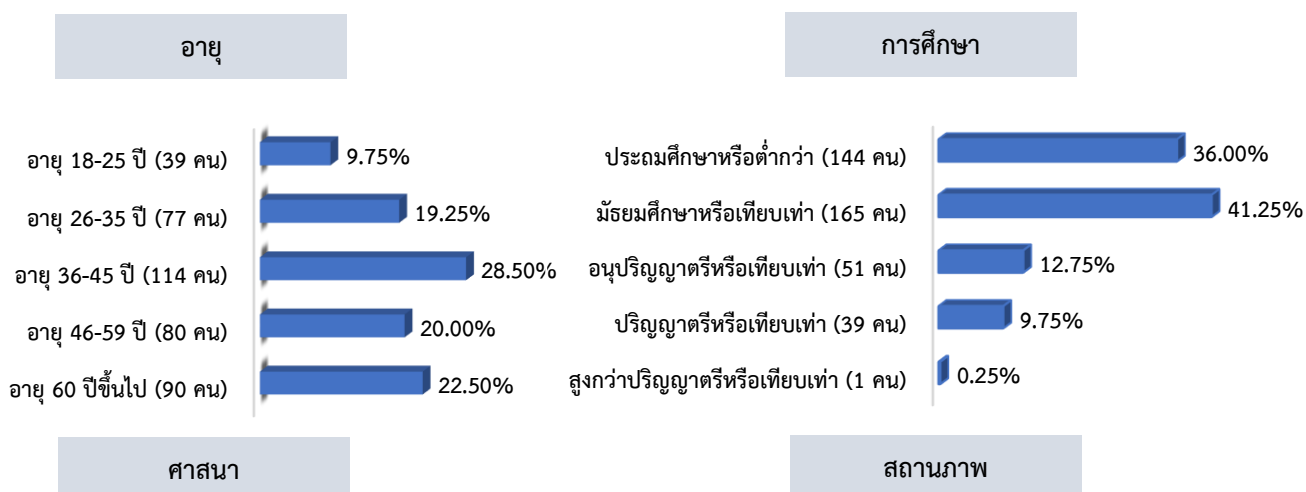
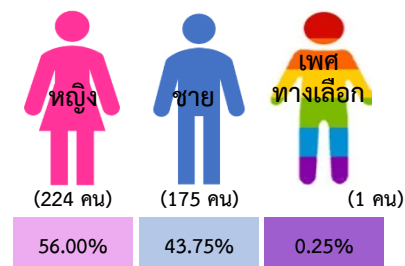
แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม	199	49.75
มีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง	172	43.00
ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส	164	41.00
มีการให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะ	144	36.00
มีการกระจายทรัพยากรทุน และ อำนาจ ในการบริหารจัดการท้องถิ่น	140	35.00
มีพื้นที่แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ท้องถิ่นระหว่างสมาชิกในชุมชน และนำมาปรับใช้กับการพัฒนา	136	34.00
มีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างเท่าเทียมในทุกเพศสภาพ	126	31.50
มีการสร้างความร่วมมือต่อการกำหนดนโยบายพัฒนาในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ	119	29.75

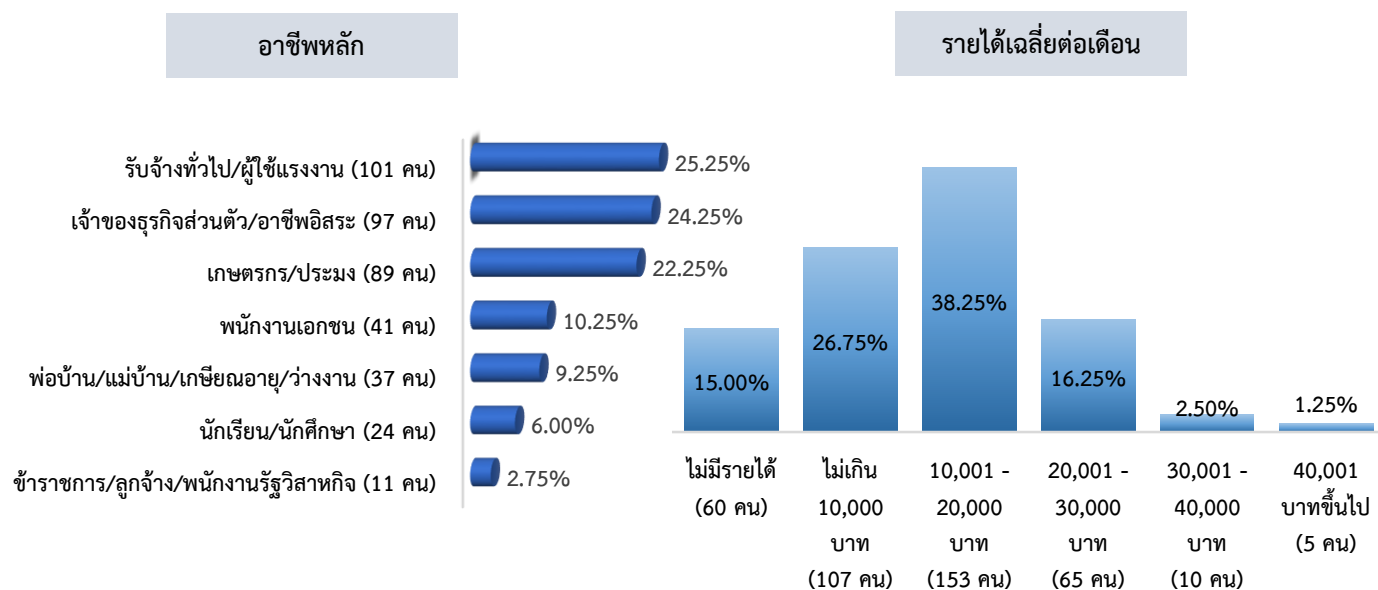
หมายเหตุ: เลือกตอบได้ 3 ข้อ โดยมีผู้ตอบจำนวน 400 ตัวอย่าง

2.6 จังหวัดเพชรบุรี

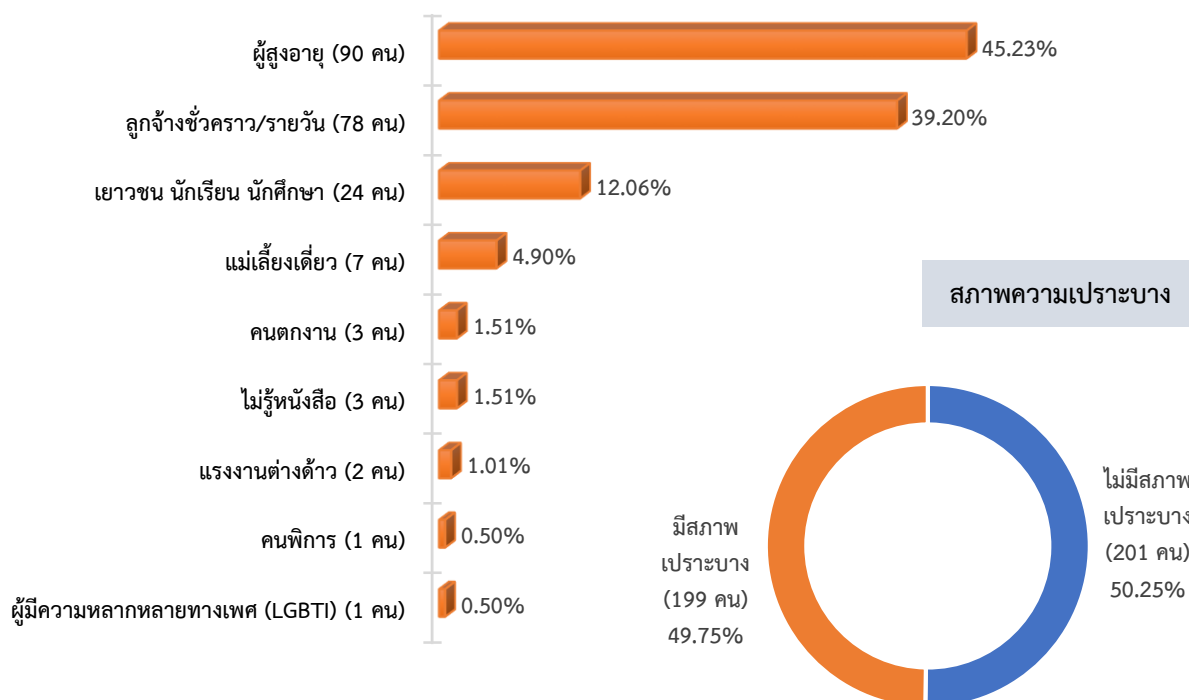
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป

การสำรวจข้อมูลของจังหวัดเพชรบุรี จากตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง ตัวอย่างเป็นเพศหญิง มากที่สุด ร้อยละ 56.00 รองลงมา เพศชาย ร้อยละ 43.75 และ LGBTQ ร้อยละ 0.25 มีอายุระหว่าง 36-45 ปี มากที่สุด ร้อยละ 28.50 รองลงมา อายุ 60 ปีขึ้นไป ร้อยละ 22.50 และอายุระหว่าง 46-59 ปี ร้อยละ 20.00 โดยสำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มากที่สุด ร้อยละ 41.25 รองลงมา ระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ร้อยละ 36.00 และระดับอนุปริญาตรหรือเทียบเท่า ร้อยละ 12.75 ซึ่งตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มากที่สุด ร้อยละ 97.75 รองลงมา ศาสนาคริสต์ ร้อยละ 1.25 และศาสนาอิสลาม ร้อยละ 1.00 มีสถานภาพสมรส มากที่สุด ร้อยละ 64.25 รองลงมา โสด ร้อยละ 23.75 และมีสถานภาพหย่าร้าง แยกกันอยู่ ร้อยละ 6.75 ประกอบอาชีพหลักรับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน มากที่สุด ร้อยละ 25.25 รองลงมา เป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ ร้อยละ 24.25 และเป็นเกษตรกร/ประมง ร้อยละ 22.25 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 38.25 รองลงมา ไม่เกิน 10,000 บาท ร้อยละ 26.75 และ 20,001-30,000 บาท ร้อยละ 16.25 ตามลำดับ

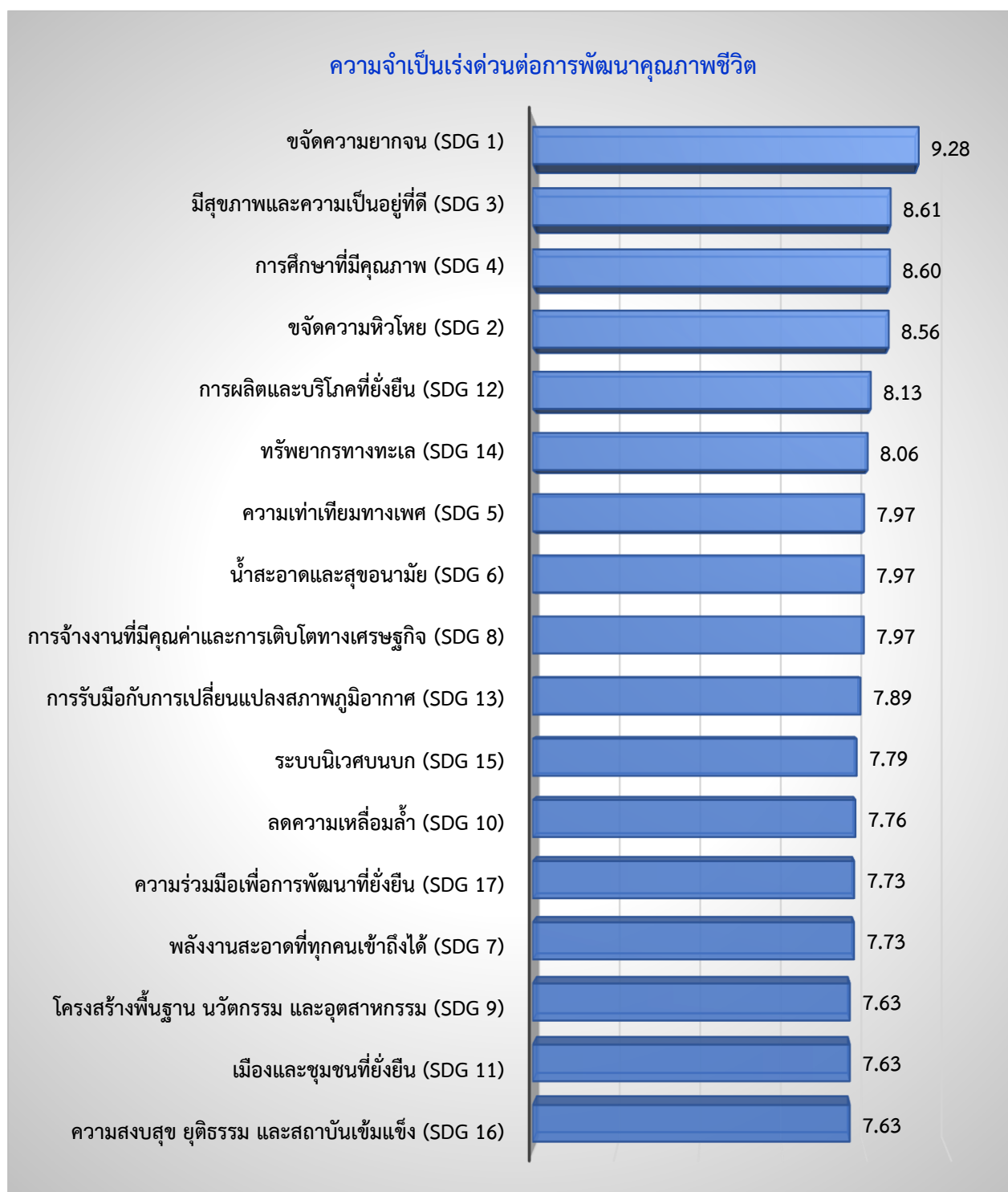
จากการสำรวจในครั้งนี้ พบว่า ตัวอย่างไม่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 50.25 และมีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 49.75 โดยในจำนวนตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางเป็นผู้สูงอายุ มากที่สุด ร้อยละ 45.23 รองลงมา เป็นลูกจ้างชั่วคราว/รายวัน ร้อยละ 39.20 และเป็นเยาวชน นักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 12.06 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ค่าเฉลี่ยภาพรวมเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

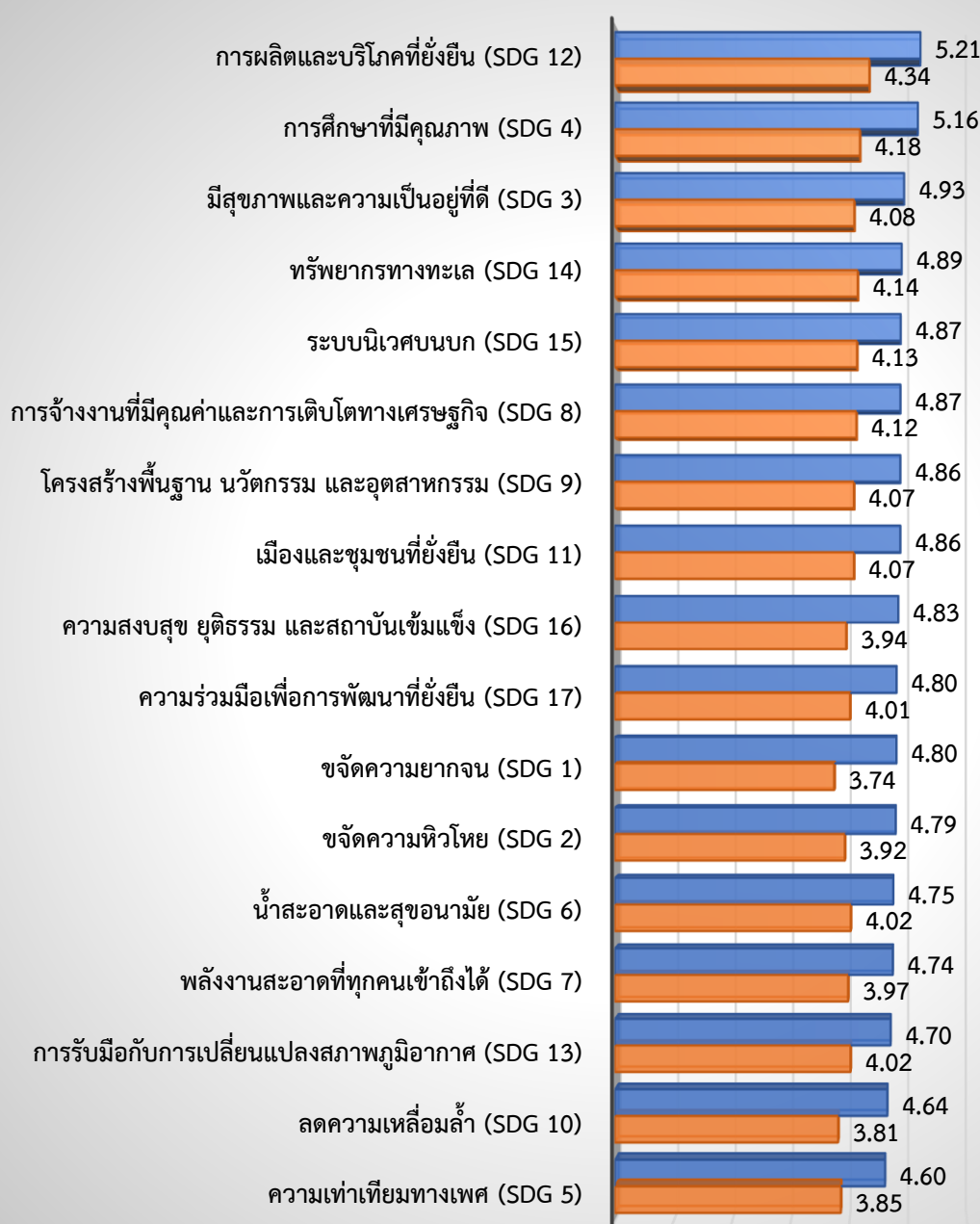
เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) มีทั้งหมด 17 เป้าหมาย จากการสำรวจพบว่า เรื่องที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต คือ การจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.28 รองลงมา มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.61 และการศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.60

สำหรับการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ พบว่า การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.21 รองลงมา การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.16 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.93 ทรัพยากรทางทะเล (SDG 14) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 และระบบนิเวศบนบก (SDG 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87

ส่วนผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ พบว่า การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 รองลงมา การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 ทรัพยากรทางทะเล (SDG 14) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และการจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 รายละเอียดดังตาราง 4.13

การดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ และผลลัพธ์ของการแก้ไขปัญห/จัดการ

■ การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ

■ ผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ

ตาราง 4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหาของ
ภาครัฐ (จังหวัดเพชรบุรี)

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
SDG 1 ขจัดความยากจน	9.28	1.389	4.80	1.706	3.74	1.498
การแก้ไขความยากจน	9.28	1.389	4.80	1.706	3.74	1.498
SDG 2 ขจัดความหิวโหย	8.56	1.342	4.79	1.335	3.92	1.194
การพัฒนาเกษตรกรรายย่อยเพื่อส่งเสริม ระบบอาหารที่ยั่งยืน	8.54	1.570	4.72	1.540	3.84	1.392
การมีสุขภาพและโภชนาการที่ดี*	8.59	1.445	4.86	1.486	4.01	1.292
SDG 3 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี	8.61	1.291	4.93	1.431	4.08	1.239
การมีสุขภาพจิตที่ดี (Mental Health)	8.51	1.453	4.86	1.475	4.00	1.287
ความปลอดภัยบนท้องถนน	8.70	1.478	5.02	1.661	4.17	1.470
SDG 4 การศึกษาที่มีคุณภาพ	8.60	1.418	5.16	1.394	4.18	1.183
การศึกษาที่มีคุณภาพ	8.75	1.511	5.15	1.583	4.28	1.367
การมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ	8.44	1.588	5.18	1.543	4.08	1.270
SDG 5 ความเท่าเทียมทางเพศ	7.97	1.716	4.60	1.491	3.85	1.269
การจัดความรุนแรงทางเพศในพื้นที่ ส่วนตัวและสาธารณะ	7.97	1.716	4.60	1.491	3.85	1.269
SDG 6 น้ำสะอาดและสุขอนามัย	7.97	1.449	4.75	1.299	4.02	1.212
การมีและเข้าถึงน้ำสะอาดสำหรับดื่มและ ใช้	7.88	1.637	4.60	1.543	3.89	1.348
การแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ*	8.06	1.745	4.89	1.507	4.14	1.465
SDG 7 พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้	7.73	1.629	4.74	1.497	3.97	1.296
การมีและเข้าถึงพลังงานสะอาดได้อย่างถ้วน หน้า	7.73	1.629	4.74	1.497	3.97	1.296
SDG 8 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการ เติบโตทางเศรษฐกิจ	7.97	1.486	4.87	1.553	4.12	1.319
การจ้างงานและเข้าถึงโอกาสการทำงานที่ ดี	7.97	1.486	4.87	1.553	4.12	1.319
SDG 9 โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม	7.63	1.571	4.86	1.534	4.07	1.353

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	7.63	1.571	4.86	1.534	4.07	1.353
SDG 10 ลดความเหลื่อมล้ำ	7.76	1.655	4.64	1.502	3.81	1.289
การมีส่วนร่วมและเข้าถึงโอกาสอย่างเท่า เทียมของผู้หญิงและผู้มีความหลากหลาย ทางเพศ	7.76	1.655	4.64	1.502	3.81	1.289
SDG 11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	7.63	1.571	4.86	1.534	4.07	1.353
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	7.63	1.571	4.86	1.534	4.07	1.353
SDG 12 การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน	8.13	1.677	5.21	1.627	4.34	1.587
การจัดการขยะ (Reduce Reuse Recycle)	8.13	1.677	5.21	1.627	4.34	1.587
SDG 13 การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ	7.89	1.416	4.70	1.437	4.02	1.239
การแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศ	8.06	1.731	4.52	1.575	3.86	1.348
การสร้างความรู้ความตระหนักรู้เรื่องผลกระทบ ของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศหรือ ภาวะโลกรวนและภาวะโลกร้อน (Climate Change)	7.72	1.577	4.87	1.626	4.16	1.409
SDG 14 ทรัพยากรทางทะเล	8.06	1.745	4.89	1.507	4.14	1.465
การแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางน้ำ*	8.06	1.745	4.89	1.507	4.14	1.465
SDG 15 ระบบนิเวศบนบก	7.79	1.389	4.87	1.358	4.13	1.235
การรับมือและลดผลกระทบจากภัยพิบัติ ทางธรรมชาติ	7.99	1.695	4.89	1.500	4.13	1.415
การจัดการพื้นที่ป่าและพื้นที่สีเขียวอย่างมี ส่วนร่วม	7.60	1.515	4.86	1.524	4.13	1.356
SDG 16 ความสงบสุข ยุติธรรม และ สถาบันเข้มแข็ง	7.63	1.544	4.83	1.344	3.94	1.276
การจัดการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ และเผยแพร่ข้อมูลสาธารณะอย่างโปร่งใส	7.63	1.544	4.83	1.344	3.94	1.276

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
SDG 17 ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	7.73	1.580	4.80	1.463	4.01	1.310
การมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบายเพื่อ คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	7.73	1.580	4.80	1.463	4.01	1.310

หมายเหตุ: คัดค่าเฉลี่ยจากคะแนน 1 - 10 คือ จำเป็น/มีการดำเนินการ/มีประสิทธิภาพ (มีคะแนนอยู่ระหว่าง 0-10 คะแนน)

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สำหรับแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ตัวอย่างเห็นว่าไม่มีการทุจริตคอร์รัปชัน และเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส มากที่สุด ร้อยละ 50.25 รองลงมา ควรมีการให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะ ร้อยละ 48.25 และไม่มีการทุจริตคอร์รัปชัน และควรมีพื้นที่แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ท้องถิ่นระหว่างสมาชิกในชุมชน และนำมาปรับใช้กับการพัฒนา ร้อยละ 40.50 รายละเอียดดังตาราง 4.14

ตาราง 4.14 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดเพชรบุรี)

แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส	201	50.25
มีการให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะ	193	48.25
มีพื้นที่แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ท้องถิ่นระหว่างสมาชิกในชุมชน และนำมาปรับใช้กับการพัฒนา	162	40.50
มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม	157	39.25
มีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง	153	38.25
มีการกระจายทรัพยากรทุน และ อำนาจ ในการบริหารจัดการท้องถิ่น	125	31.25
มีการสร้างความร่วมมือต่อการกำหนดนโยบายพัฒนาในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ	111	27.75
มีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างเท่าเทียมในทุกเพศสภาพ	96	24.00

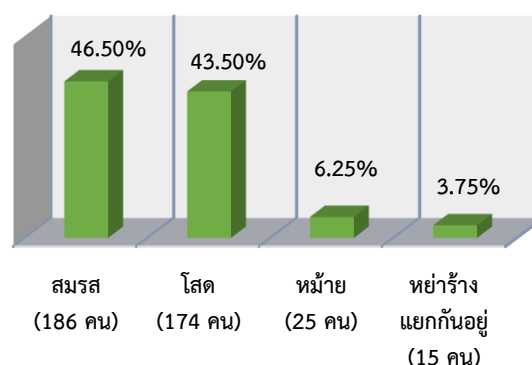
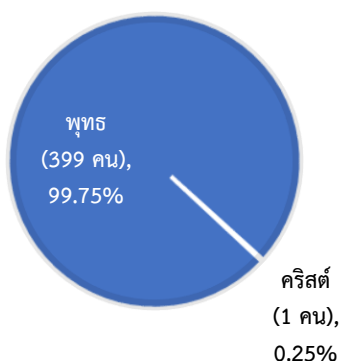
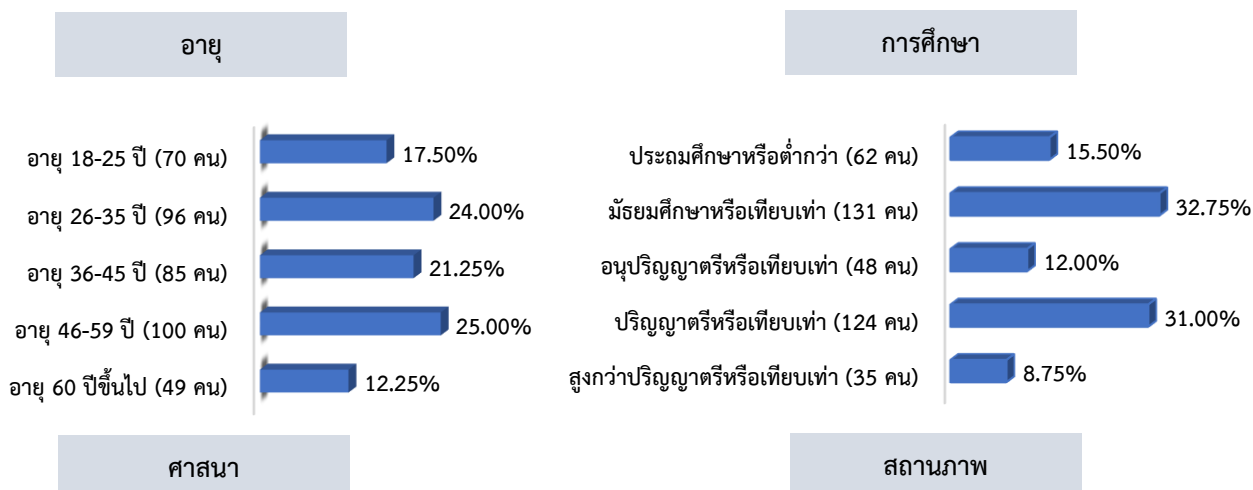
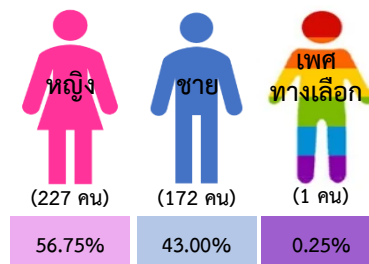
หมายเหตุ: เลือกตอบได้ 3 ข้อ โดยมีผู้ตอบจำนวน 400 ตัวอย่าง

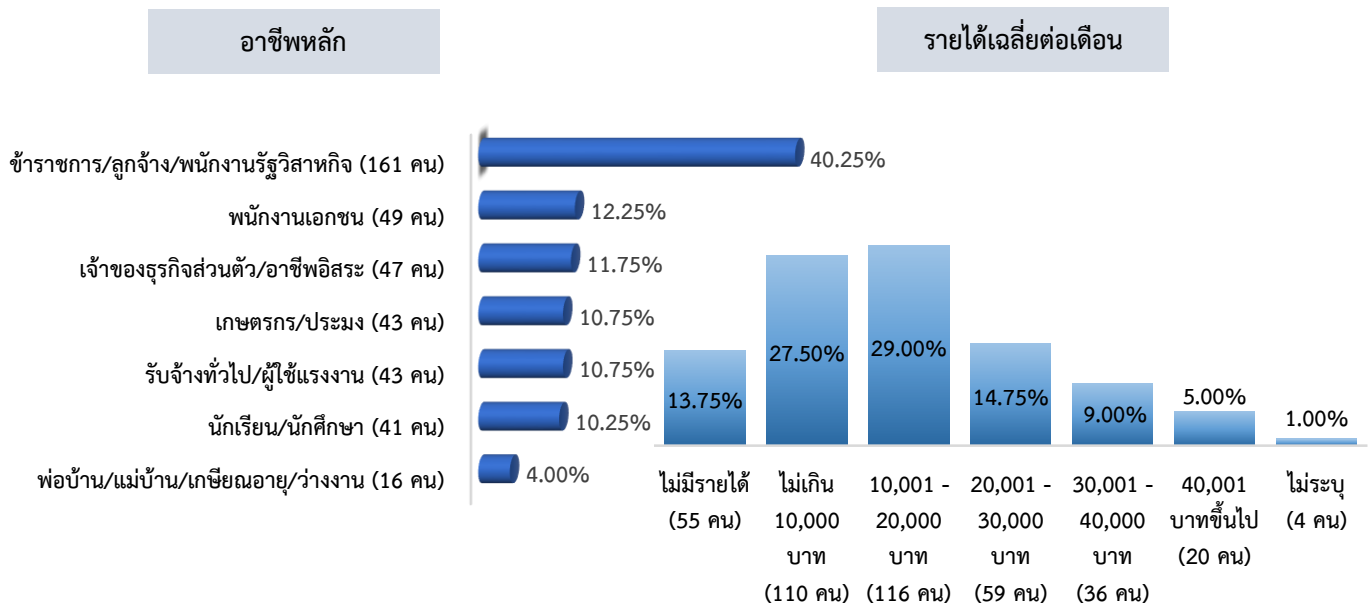
2.7 จังหวัดอุดรธานี

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป

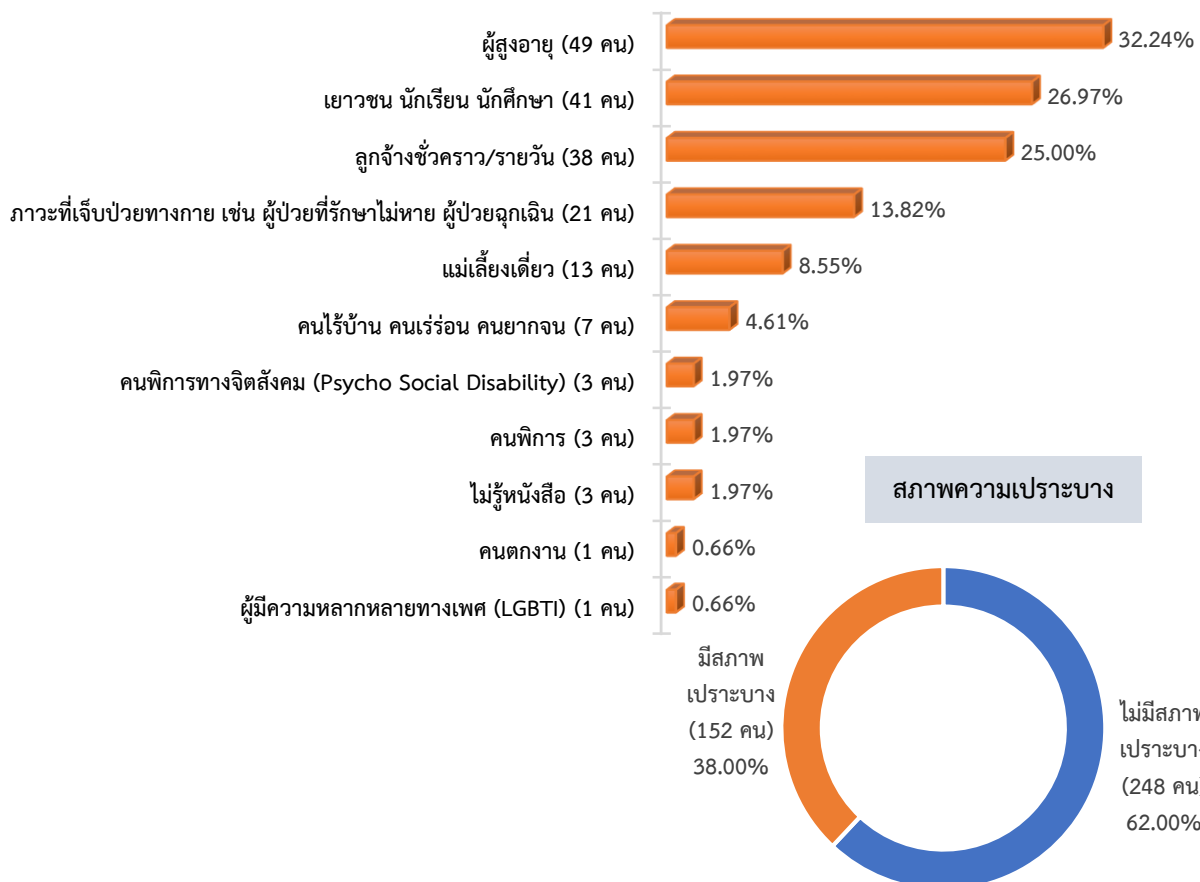
การสำรวจข้อมูลของจังหวัดอุดรธานี จากตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง ตัวอย่างเป็นเพศหญิง มากที่สุด ร้อยละ 56.75 รองลงมา เพศชาย ร้อยละ 43.00 และ LGBTQ ร้อยละ 0.25 มีอายุระหว่าง 46-59 ปี มากที่สุด ร้อยละ 25.00 รองลงมา อายุระหว่าง 26-35 ปี ร้อยละ 24.00 และอายุระหว่าง 36-45 ปี ร้อยละ 21.25 โดยสำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มากที่สุด ร้อยละ 32.75 รองลงมา ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 31.00

และระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ร้อยละ 15.50 ซึ่งตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 99.75 และศาสนาคริสต์ ร้อยละ 0.25 มีสถานภาพสมรส มากที่สุด ร้อยละ 46.50 รองลงมา โสด ร้อยละ 43.50 และมีสถานภาพหม้าย ร้อยละ 6.25 ประกอบอาชีพหลักเป็นข้าราชการ/ลูกจ้าง/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มากที่สุด ร้อยละ 40.25 รองลงมา เป็นพนักงานเอกชน ร้อยละ 12.25 และเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ ร้อยละ 11.75 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 29.00 รองลงมา ไม่เกิน 10,000 บาท ร้อยละ 27.50 และ 20,001-30,000 บาท ร้อยละ 14.75 ตามลำดับ

จากการสำรวจในครั้งนี้ พบว่า ตัวอย่างที่ไม่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 62.00 และมีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 38.00 โดยในจำนวนตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางเป็นผู้สูงอายุ มากที่สุด ร้อยละ 32.24 รองลงมา เป็นเยาวชน นักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 26.97 และเป็นลูกจ้างชั่วคราว/รายวัน ร้อยละ 25.00 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ค่าเฉลี่ยภาพรวมเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) มีทั้งหมด 17 เป้าหมาย จากการสำรวจพบว่าเรื่องที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต คือการจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.95 รองลงมา การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.63 ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG 17) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.51 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.50 และการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.45

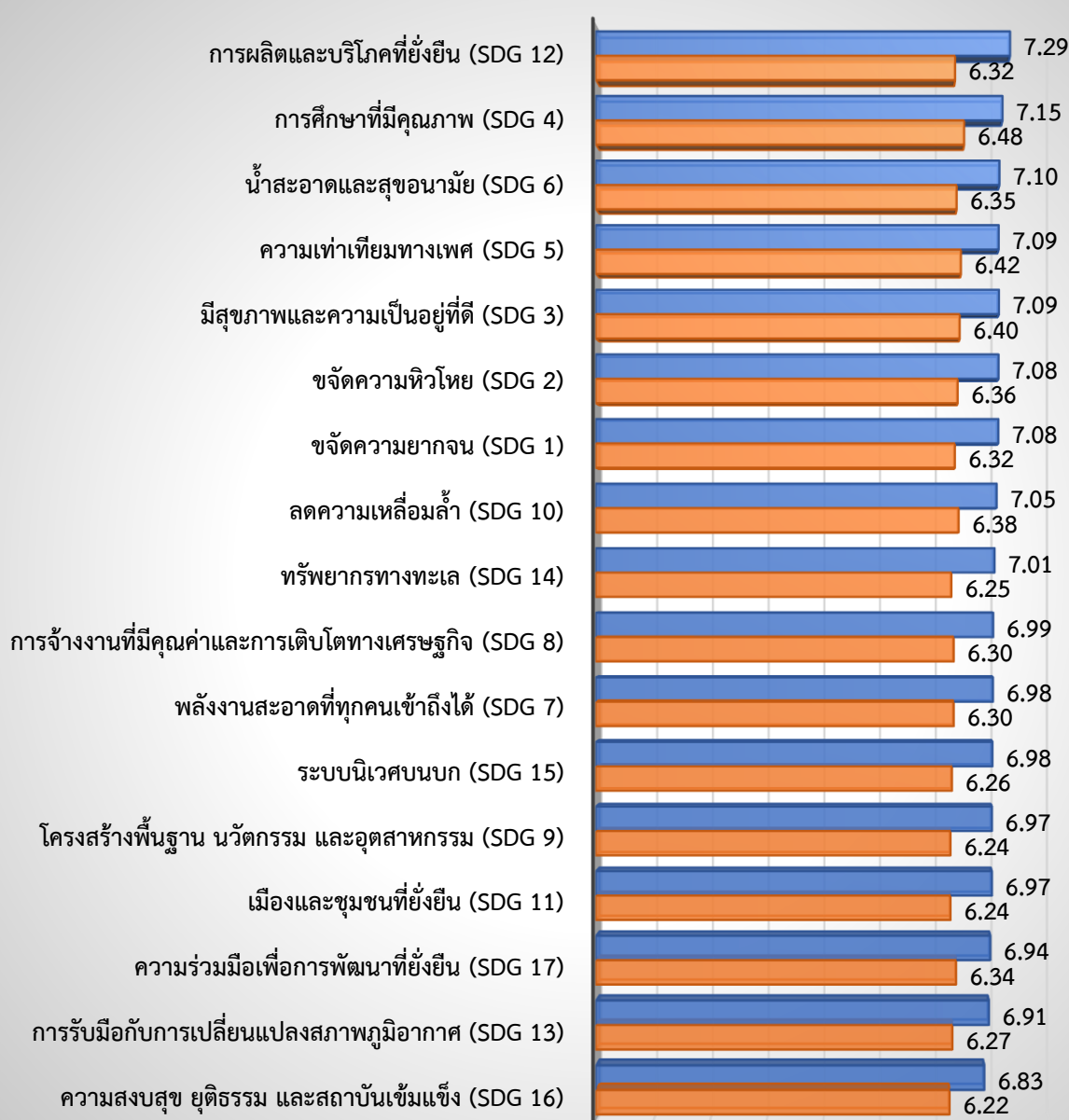
ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สำหรับการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ พบว่า การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.29 รองลงมา การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.15 มีน้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.10 ความเท่าเทียมทางเพศ (SDG 5) และมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ 7.09 และขจัดความหิวโหย (SDG 2) และขจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ 7.08

ส่วนผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ พบว่า การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.48 รองลงมา ความเท่าเทียมทางเพศ (SDG 5) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.42 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.40 ลดความเหลื่อมล้ำ (SDG 10) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.38 และขจัดความหิวโหย (SDG 2) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.36 รายละเอียดดังตาราง 4.15

การดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ และผลลัพธ์ของการแก้ไขปัญห/จัดการ

■ การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ

■ ผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ

ตาราง 4.15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหาของ
ภาครัฐ (จังหวัดอุดรธานี)

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
SDG 1 ขจัดความยากจน	8.95	1.693	7.08	2.296	6.32	2.307
การแก้ไขความยากจน	8.95	1.693	7.08	2.296	6.32	2.307
SDG 2 ขจัดความหิวโหย	8.44	1.617	7.08	2.085	6.36	2.082
การพัฒนาเกษตรกรรายย่อยเพื่อส่งเสริม ระบบอาหารที่ยั่งยืน	8.46	1.796	7.09	2.203	6.38	2.204
การมีสุขภาพและโภชนาการที่ดี*	8.41	1.770	7.10	2.183	6.39	2.145
SDG 3 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี	8.50	1.573	7.09	2.099	6.40	2.113
การมีสุขภาพจิตที่ดี (Mental Health)	8.48	1.740	7.07	2.158	6.40	2.177
ความปลอดภัยบนท้องถนน	8.55	1.710	7.14	2.229	6.41	2.217
SDG 4 การศึกษาที่มีคุณภาพ	8.63	1.677	7.15	2.073	6.48	2.120
การศึกษาที่มีคุณภาพ	8.72	1.763	7.12	2.187	6.47	2.231
การมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ	8.56	1.796	7.18	2.172	6.49	2.214
SDG 5 ความเท่าเทียมทางเพศ	8.40	1.786	7.09	2.264	6.42	2.153
การจัดความรุนแรงทางเพศในพื้นที่ ส่วนตัวและสาธารณะ	8.40	1.786	7.09	2.264	6.42	2.153
SDG 6 น้ำสะอาดและสุขอนามัย	8.38	1.628	7.10	2.088	6.35	2.081
การมีและเข้าถึงน้ำสะอาดสำหรับดื่มและ ใช้	8.46	1.758	7.21	2.186	6.47	2.209
การแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ*	8.33	1.877	7.01	2.252	6.25	2.200
SDG 7 พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้	8.38	1.799	6.98	2.206	6.30	2.182
การมีและเข้าถึงพลังงานสะอาดได้อย่างถ้วน หน้า	8.38	1.799	6.98	2.206	6.30	2.182
SDG 8 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการ เติบโตทางเศรษฐกิจ	8.43	1.788	6.99	2.244	6.30	2.211
การจ้างงานและเข้าถึงโอกาสการทำงานที่ ดี	8.43	1.788	6.99	2.244	6.30	2.211
SDG 9 โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม	8.43	1.793	6.97	2.238	6.24	2.201

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	8.43	1.793	6.97	2.238	6.24	2.201
SDG 10 ลดความเหลื่อมล้ำ	8.27	1.846	7.05	2.193	6.38	2.166
การมีส่วนร่วมและเข้าถึงโอกาสอย่างเท่า เทียมของผู้หญิงและผู้มีความหลากหลาย ทางเพศ	8.27	1.846	7.05	2.193	6.38	2.166
SDG 11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	8.43	1.793	6.97	2.238	6.24	2.201
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	8.43	1.793	6.97	2.238	6.24	2.201
SDG 12 การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน	8.46	1.908	7.29	2.342	6.32	2.276
การจัดการขยะ (Reduce Reuse Recycle)	8.46	1.908	7.29	2.342	6.32	2.276
SDG 13 การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ	8.43	1.744	6.91	2.200	6.27	2.105
การแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศ	8.48	1.819	6.85	2.288	6.23	2.181
การสร้างความรู้ความตระหนักรู้เรื่องผลกระทบ ของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศหรือ ภาวะโลกรวนและภาวะโลกร้อน (Climate Change)	8.41	1.872	6.98	2.298	6.31	2.222
SDG 14 ทรัพยากรทางทะเล	8.33	1.877	7.01	2.252	6.25	2.200
การแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางน้ำ*	8.33	1.877	7.01	2.252	6.25	2.200
SDG 15 ระบบนิเวศบนบก	8.41	1.667	6.98	2.161	6.26	2.138
การรับมือและลดผลกระทบจากภัยพิบัติ ทางธรรมชาติ	8.37	1.791	7.01	2.186	6.31	2.183
การจัดการพื้นที่ป่าและพื้นที่สีเขียวอย่างมี ส่วนร่วม	8.45	1.861	6.99	2.300	6.27	2.273
SDG 16 ความสงบสุข ยุติธรรม และ สถาบันเข้มแข็ง	8.36	1.895	6.83	2.373	6.22	2.349
การจัดการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ และเผยแพร่ข้อมูลสาธารณะอย่างโปร่งใส	8.36	1.895	6.83	2.373	6.22	2.349

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
SDG 17 ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	8.51	1.701	6.94	2.340	6.34	2.303
การมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบายเพื่อ คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	8.51	1.701	6.94	2.340	6.34	2.303

หมายเหตุ: คัดค่าเฉลี่ยจากคะแนน 1 - 10 คือ จำเป็น/มีการดำเนินการ/มีประสิทธิภาพ (มีคะแนนอยู่ระหว่าง 0-10 คะแนน)

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สำหรับแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ตัวอย่างเห็นว่าควรมีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม มากที่สุด ร้อยละ 56.75 รองลงมา ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส ร้อยละ 46.00 และควรมีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง ร้อยละ 38.25 รายละเอียดดังตาราง 4.16

ตาราง 4.16 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดอุดรธานี)

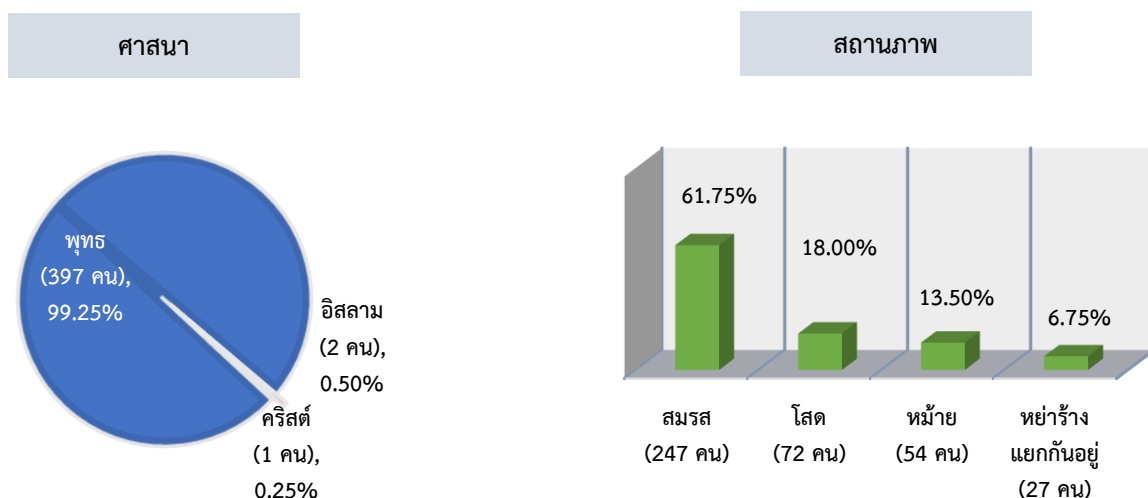
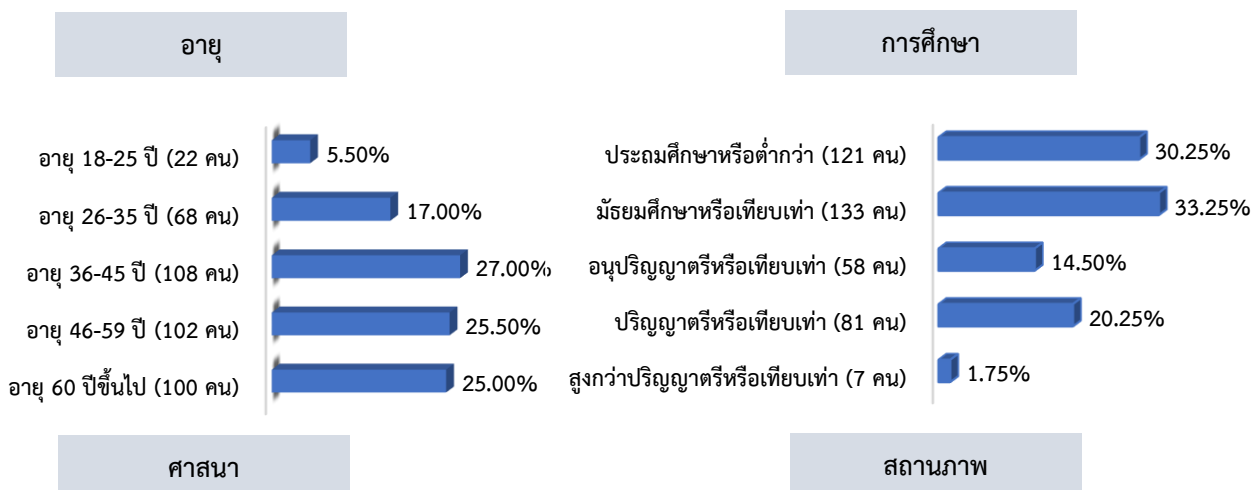
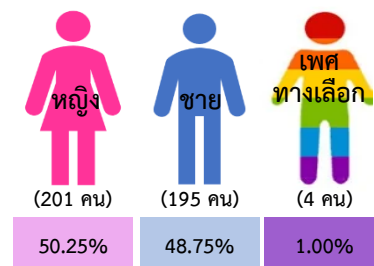
แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม	227	56.75
ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส	184	46.00
มีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง	153	38.25
มีการกระจายทรัพยากรทุน และ อำนาจ ในการบริหารจัดการท้องถิ่น	143	35.75
มีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างเท่าเทียมในทุกเพศสภาพ	137	34.25
มีการสร้างความร่วมมือต่อการกำหนดนโยบายพัฒนาในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ	129	32.25
มีการให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะ	125	31.25
มีพื้นที่แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ท้องถิ่นระหว่างสมาชิกในชุมชน และนำมาปรับใช้กับการพัฒนา	99	24.75

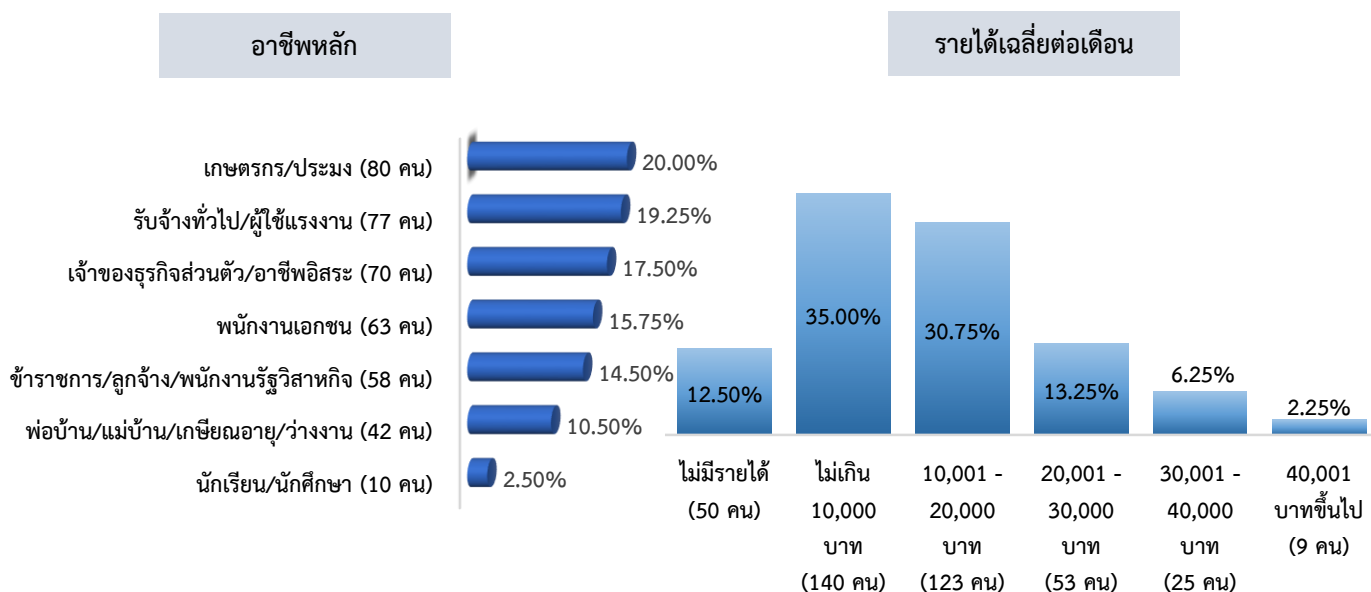
หมายเหตุ: เลือกตอบได้ 3 ข้อ โดยมีผู้ตอบจำนวน 400 ตัวอย่าง

2.8 จังหวัดนครราชสีมา

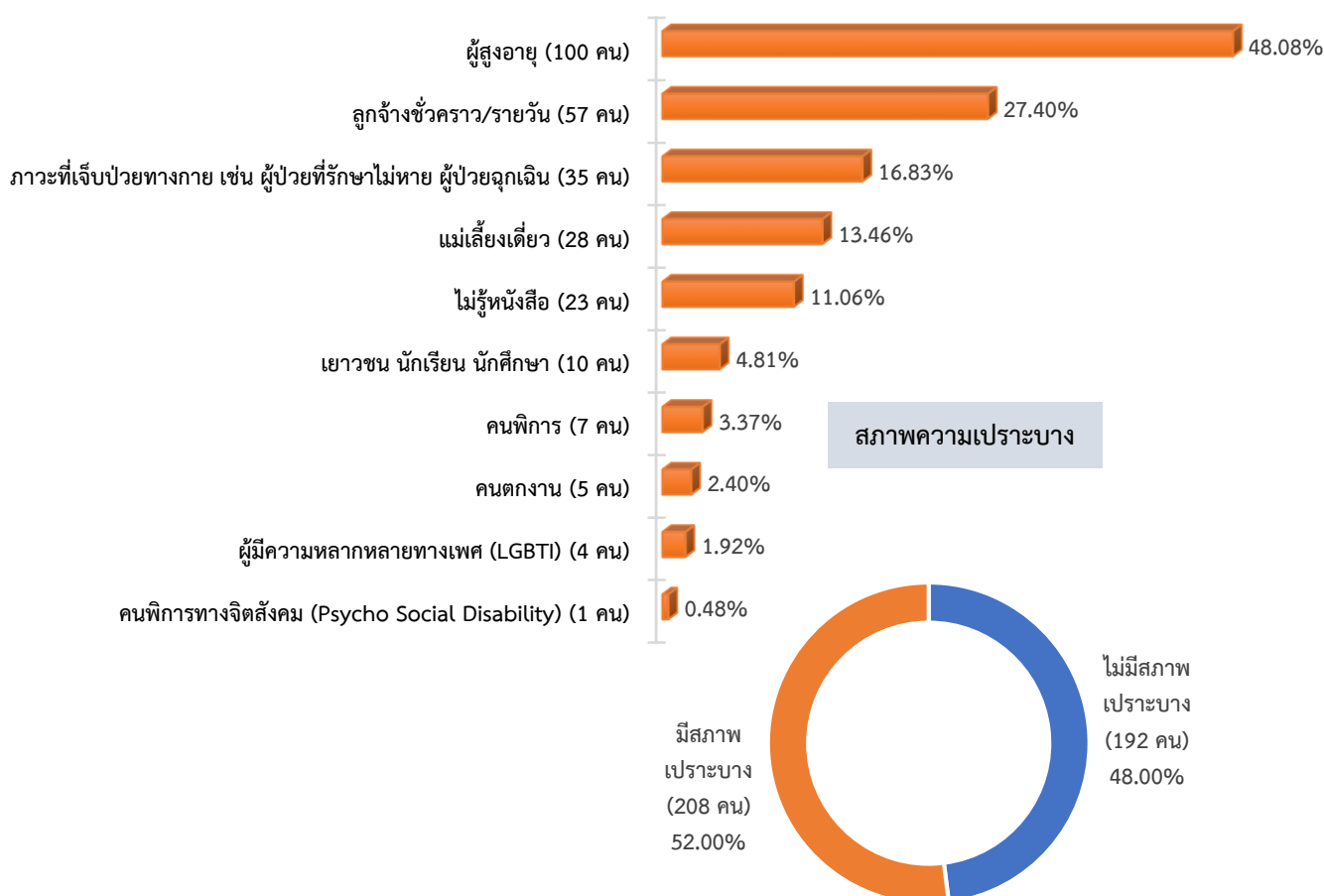
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป

การสำรวจข้อมูลของจังหวัดนครราชสีมา จากตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง ตัวอย่างเป็นเพศหญิง มากที่สุด ร้อยละ 50.25 รองลงมา เพศชาย ร้อยละ 48.75 และ LGBTQ ร้อยละ 1.00 มีอายุระหว่าง 36-45 ปี มากที่สุด ร้อยละ 27.00 รองลงมา อายุระหว่าง 46-59 ปี ร้อยละ 25.50 และอายุ 60 ปีขึ้นไป ร้อยละ 25.00 โดยสำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มากที่สุด ร้อยละ 33.25 รองลงมา ระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ร้อยละ 30.25 และระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 20.25 ซึ่งตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มากที่สุด ร้อยละ 99.25 รองลงมา ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 0.50 และศาสนาคริสต์ ร้อยละ 0.25 มีสถานภาพสมรส มากที่สุด ร้อยละ 61.75 รองลงมา โสด ร้อยละ 18.00 และมีสถานภาพหม้าย ร้อยละ 13.50 ประกอบอาชีพหลักเป็นเกษตรกร/ประมง มากที่สุด ร้อยละ 20.00 รองลงมา รับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน ร้อยละ 19.25 และเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ ร้อยละ 17.50 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 35.00 รองลงมา 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 30.75 และ 20,001-30,000 บาท ร้อยละ 13.25 ตามลำดับ

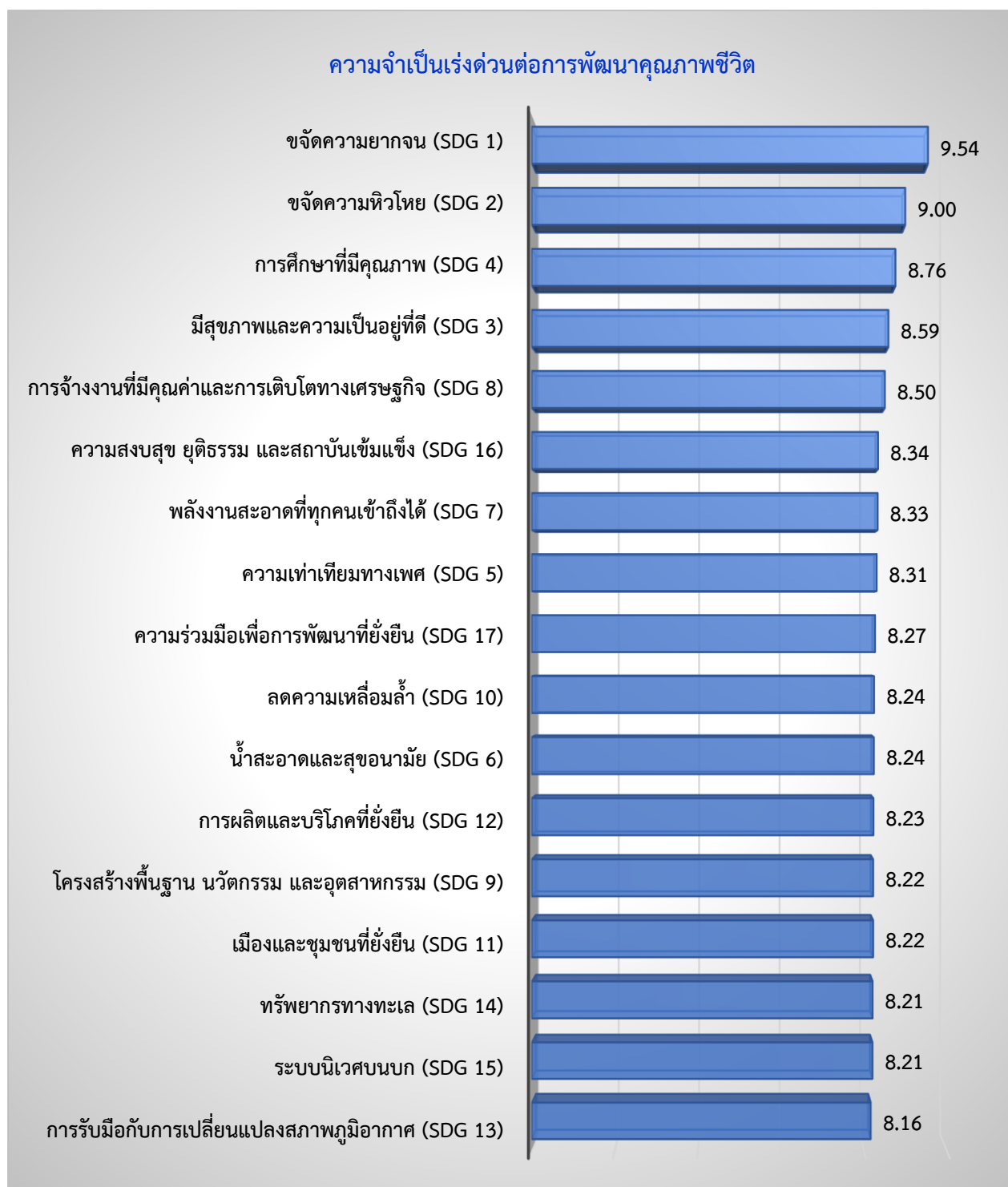
จากการสำรวจในครั้งนี้ พบว่า ตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 52.00 และไม่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 48.00 โดยในจำนวนตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางเป็นผู้สูงอายุ มากที่สุด ร้อยละ 48.08 รองลงมา เป็นลูกจ้างชั่วคราว/รายวัน ร้อยละ 27.40 และมีภาวะที่เจ็บป่วยทางกาย เช่น ผู้ป่วยที่รักษาไม่หาย ผู้ป่วยฉุกเฉิน ร้อยละ 16.83 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ค่าเฉลี่ยภาพรวมเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

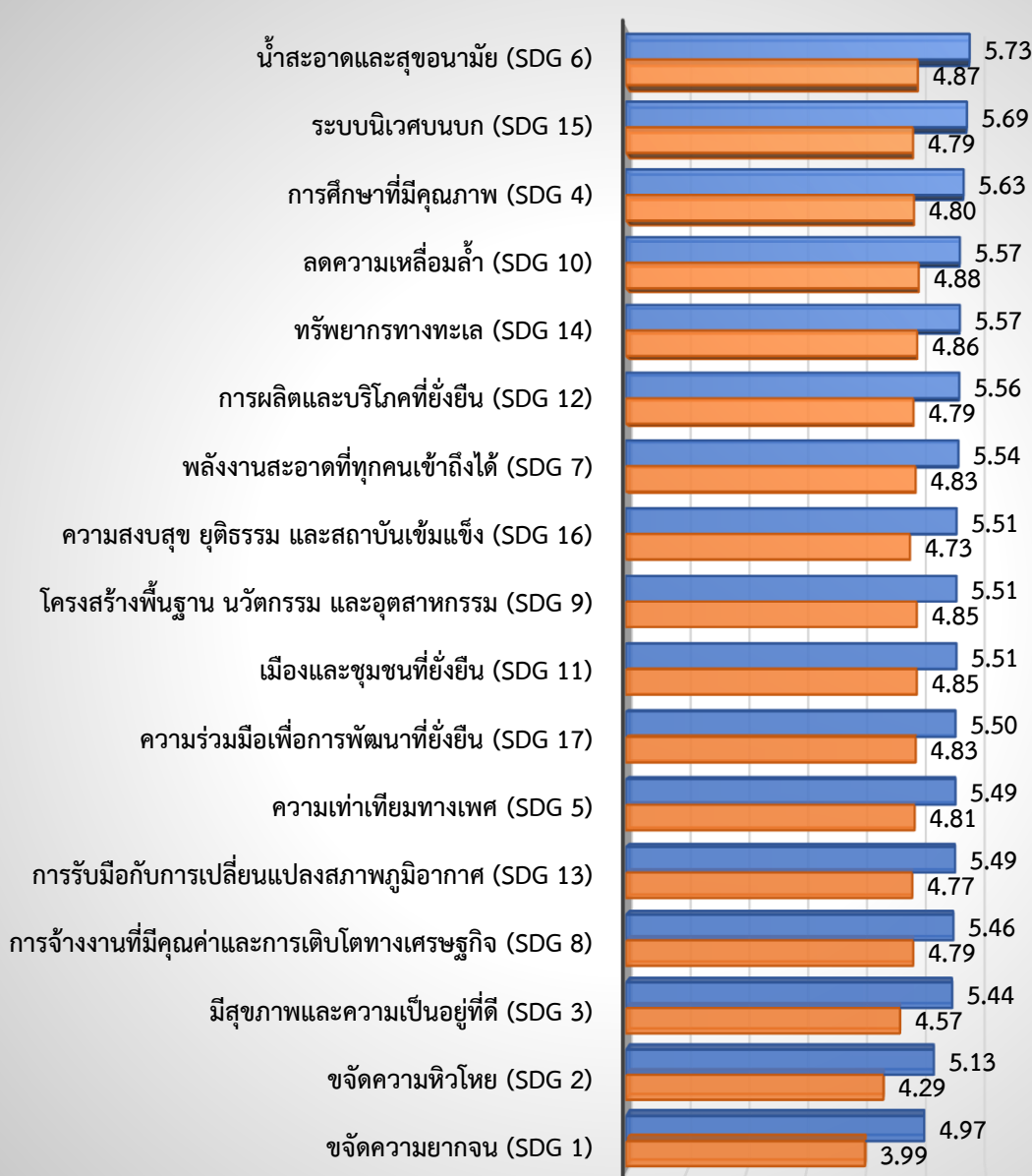
เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) มีทั้งหมด 17 เป้าหมาย จากการสำรวจพบว่าเรื่องที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคือ การจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.54 รองลงมา จัดความหิวโหย (SDG 2) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.00 การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.76 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.59 และการจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.50

สำหรับการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ พบว่า น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.73 รองลงมา ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.69 การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.63 ลดความเหลื่อมล้ำ (SDG 10) และทรัพยากรทางทะเล (SDG 14) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ 5.57 และการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.56

ส่วนผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ พบว่า ลดความเหลื่อมล้ำ (SDG 10) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.88 รองลงมา น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 ทรัพยากรทางทะเล (SDG 14) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม (SDG 9) และเมืองและชุมชนที่ยั่งยืน (SDG 11) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ 4.85 และพลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ (SDG 7) และความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG 17) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ 4.83 รายละเอียดดังตาราง 4.17

การดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ และผลลัพธ์ของการแก้ไข/จัดการ

■ การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ

■ ผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ

ตาราง 4.17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหาของ
ภาครัฐ (จังหวัดนครราชสีมา)

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการ แก้ไขปัญหาของ ภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
SDG 1 จัดความยากจน	9.54	1.040	4.97	1.944	3.99	1.760
การแก้ไขความยากจน	9.54	1.040	4.97	1.944	3.99	1.760
SDG 2 จัดความหิวโหย	9.00	1.395	5.13	1.640	4.29	1.607
การพัฒนาเกษตรกรรายย่อยเพื่อส่งเสริม ระบบอาหารที่ยั่งยืน	9.14	1.550	5.03	1.882	4.12	1.861
การมีสุขภาพและโภชนาการที่ดี*	8.86	1.638	5.32	1.621	4.56	1.572
SDG 3 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี	8.59	1.598	5.44	1.554	4.64	1.617
การมีสุขภาพจิตที่ดี (Mental Health)	8.63	1.690	5.38	1.611	4.57	1.676
ความปลอดภัยบนท้องถนน	8.54	1.759	5.53	1.638	4.75	1.637
SDG 4 การศึกษาที่มีคุณภาพ	8.76	1.548	5.63	1.468	4.80	1.548
การศึกษาที่มีคุณภาพ	8.90	1.657	5.76	1.628	4.84	1.591
การมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ	8.62	1.772	5.50	1.471	4.82	1.579
SDG 5 ความเท่าเทียมทางเพศ	8.31	1.766	5.49	1.454	4.81	1.529
การจัดความรุนแรงทางเพศในพื้นที่ส่วนตัว และสาธารณะ	8.31	1.766	5.49	1.454	4.81	1.529
SDG 6 น้ำสะอาดและสุขอนามัย	8.24	1.597	5.73	1.387	4.87	1.601
การมีและเข้าถึงน้ำสะอาดสำหรับดื่มและใช้	8.28	1.753	5.90	1.575	4.97	1.719
การแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ*	8.21	1.763	5.57	1.456	4.86	1.631
SDG 7 พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้	8.33	1.749	5.54	1.371	4.83	1.537
การมีและเข้าถึงพลังงานสะอาดได้อย่างถ้วน หน้า	8.33	1.749	5.54	1.371	4.83	1.537
SDG 8 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการ เติบโตทางเศรษฐกิจ	8.50	1.763	5.46	1.445	4.79	1.500
การจ้างงานและเข้าถึงโอกาสการทำงานที่ดี	8.50	1.763	5.46	1.445	4.79	1.500
SDG 9 โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และ อุตสาหกรรม	8.22	1.775	5.51	1.454	4.85	1.470
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	8.22	1.775	5.51	1.454	4.85	1.470
SDG 10 ลดความเหลื่อมล้ำ	8.24	1.681	5.57	1.487	4.88	1.629

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการ แก้ไขปัญหาของ ภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
การมีส่วนร่วมและเข้าถึงโอกาสอย่างเท่าเทียมของผู้หญิงและผู้มีความหลากหลายทางเพศ	8.24	1.681	5.57	1.487	4.88	1.629
SDG 11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	8.22	1.775	5.51	1.454	4.85	1.470
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	8.22	1.775	5.51	1.454	4.85	1.470
SDG 12 การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน	8.23	1.732	5.56	1.491	4.79	1.617
การจัดการขยะ (Reduce Reuse Recycle)	8.23	1.732	5.56	1.491	4.79	1.617
SDG 13 การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	8.16	1.660	5.49	1.408	4.77	1.592
การแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศ	8.14	1.776	5.43	1.580	4.78	1.674
การสร้างความรู้ความตระหนักรู้เรื่องผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศหรือภาวะโลกรวนและภาวะโลกร้อน (Climate Change)	8.18	1.762	5.55	1.413	4.86	1.566
SDG 14 ทรัพยากรทางทะเล	8.21	1.763	5.57	1.456	4.86	1.631
การแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางน้ำ*	8.21	1.763	5.57	1.456	4.86	1.631
SDG 15 ระบบนิเวศบก	8.21	1.629	5.69	1.379	4.79	1.564
การรับมือและลดผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ	8.25	1.704	5.52	1.488	4.75	1.635
การจัดการพื้นที่ป่าและพื้นที่สีเขียวอย่างมีส่วนร่วม	8.17	1.739	5.85	1.473	4.93	1.538
SDG 16 ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง	8.34	1.720	5.51	1.447	4.73	1.634
การจัดการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพและเผยแพร่ข้อมูลสาธารณะอย่างโปร่งใส	8.34	1.720	5.51	1.447	4.73	1.634
SDG 17 ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	8.27	1.726	5.50	1.361	4.83	1.490
การมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบายเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	8.27	1.726	5.50	1.361	4.83	1.490

หมายเหตุ: คัดค่าเฉลี่ยจากคะแนน 1 - 10 คือ จำเป็น/มีการดำเนินการ/มีประสิทธิภาพ (มีคะแนนอยู่ระหว่าง 0-10 คะแนน)

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สำหรับแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ตัวอย่างเห็นว่าควรมีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม มากที่สุด ร้อยละ 56.00 รองลงมา ควรมีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง ร้อยละ 54.00 และควรมีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างเท่าเทียมในทุกเพศสภาพ ร้อยละ 42.75 รายละเอียดดังตาราง 4.18

ตาราง 4.18 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดนครราชสีมา)

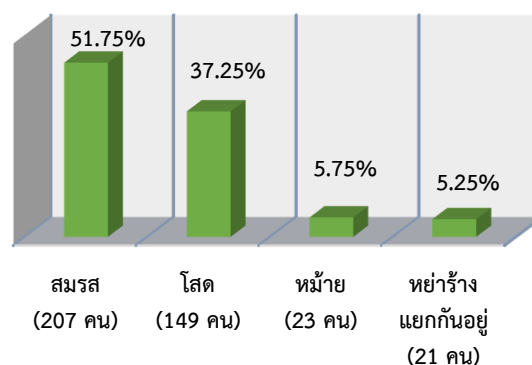
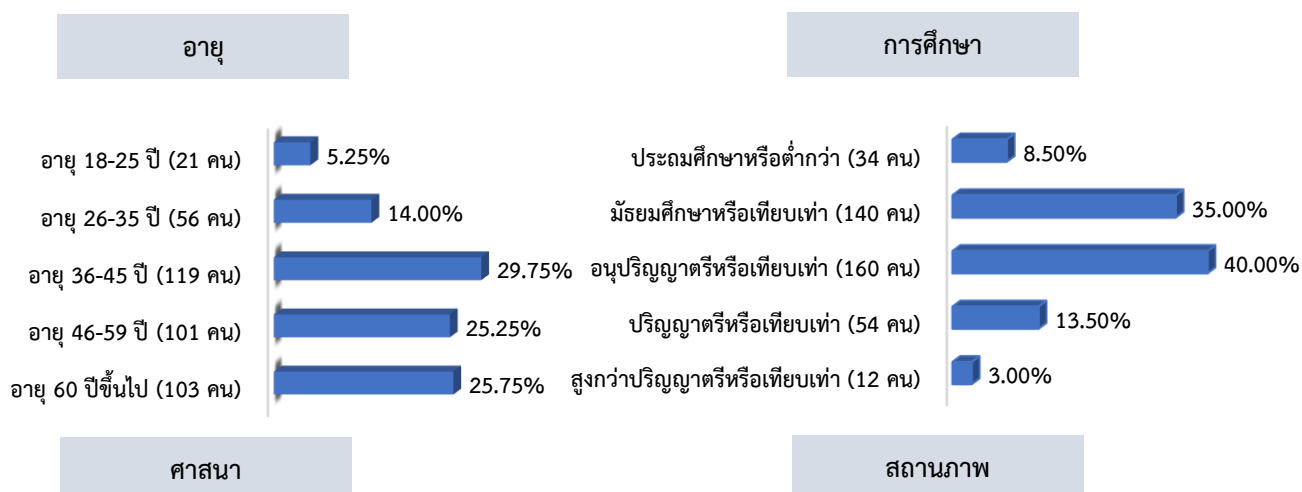
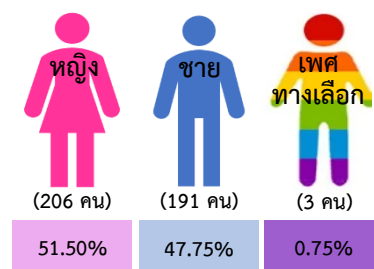
แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม	224	56.00
มีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง	216	54.00
มีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างเท่าเทียมในทุกเพศสภาพ	171	42.75
มีการสร้างความร่วมมือต่อการกำหนดนโยบายพัฒนาในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ	142	35.50
ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส	130	32.50
มีการให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะ	118	29.50
มีการกระจายทรัพยากรทุน และ อำนาจ ในการบริหารจัดการท้องถิ่น	104	26.00
มีพื้นที่แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ท้องถิ่นระหว่างสมาชิกในชุมชน และนำมาปรับใช้กับการพัฒนา	92	23.00

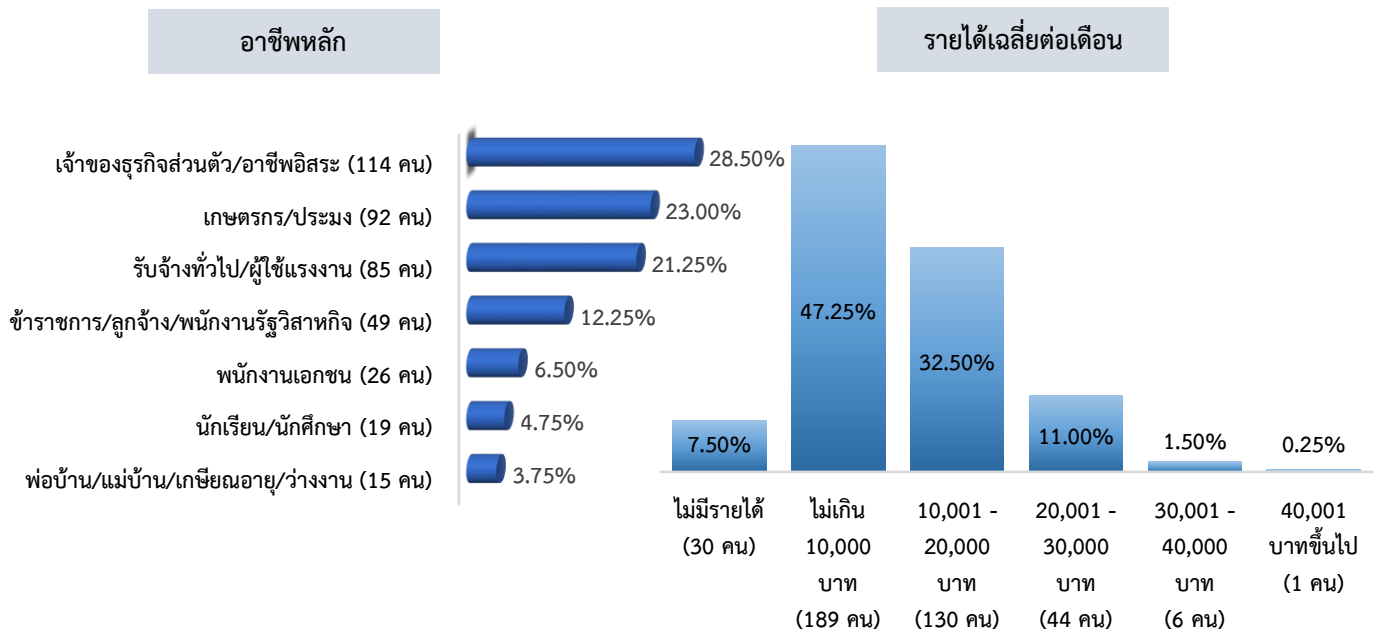
หมายเหตุ: เลือกตอบได้ 3 ข้อ โดยมีผู้ตอบจำนวน 400 ตัวอย่าง

2.9 จังหวัดอุบลราชธานี

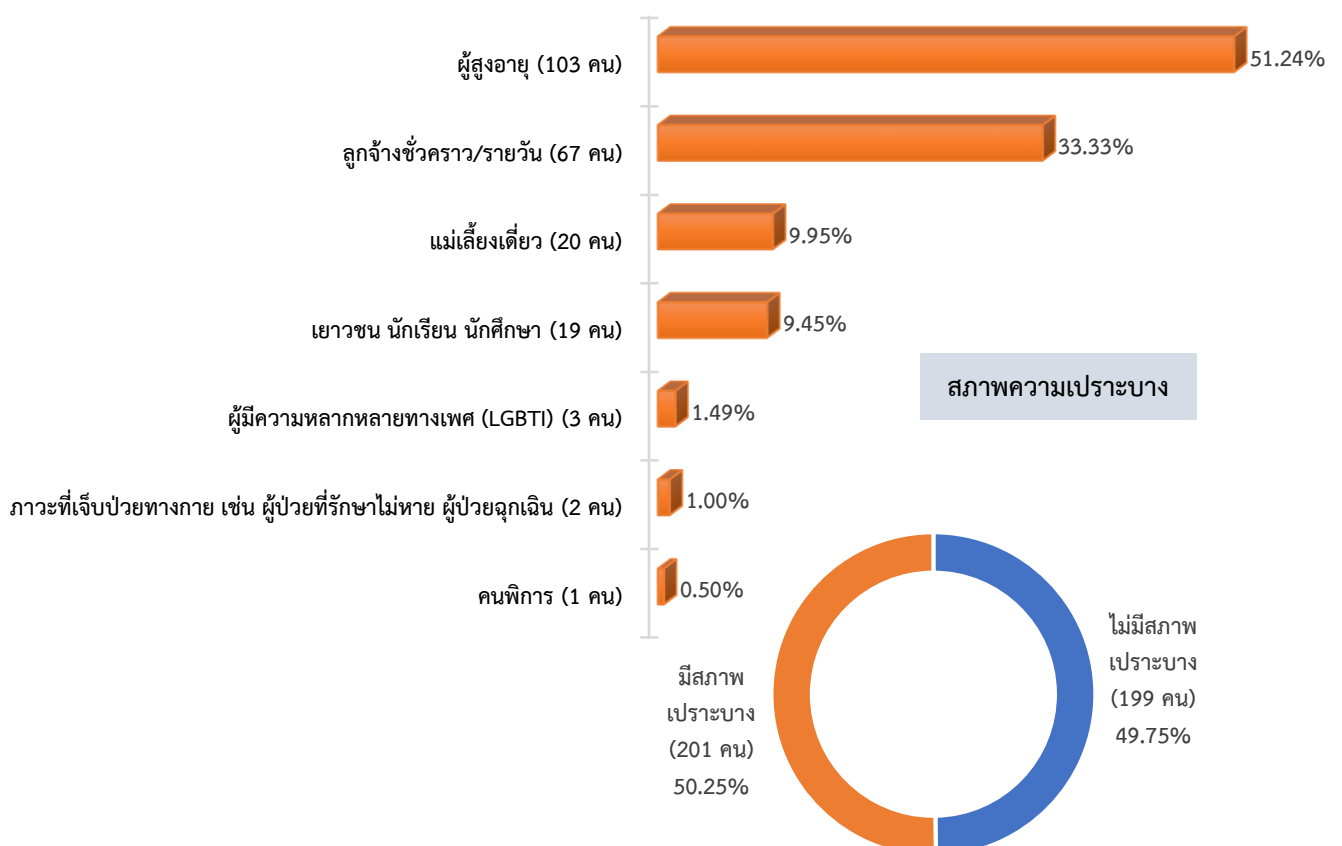
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป

การสำรวจข้อมูลของจังหวัดอุบลราชธานี จากตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง ตัวอย่างเป็นเพศหญิง มากที่สุด ร้อยละ 51.50 รองลงมา เพศชาย ร้อยละ 47.75 และ LGBTQ ร้อยละ 0.75 มีอายุระหว่าง 36-45 ปี มากที่สุด ร้อยละ 29.75 รองลงมา อายุ 60 ปีขึ้นไป ร้อยละ 25.75 และ อายุระหว่าง 46-59 ปี ร้อยละ 25.25 โดยสำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับ อนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มากที่สุด ร้อยละ 40.00 รองลงมา ระดับ มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 35.00 และระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 13.50 ซึ่งตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มากที่สุด ร้อยละ 96.75 รองลงมา ศาสนา คริสต์ ร้อยละ 2.50 และศาสนาอิสลาม ร้อยละ 0.75 มีสถานภาพสมรส มากที่สุด ร้อยละ 51.75 รองลงมา โสด ร้อยละ 37.25 และมีสถานภาพหม้าย ร้อยละ 5.75 ประกอบอาชีพหลักเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว/อาชีพ อิสระ มากที่สุด ร้อยละ 28.50 รองลงมา เป็นเกษตรกร/ประมง ร้อยละ 23.00 และรับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน ร้อยละ 21.25 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 47.25 รองลงมา 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 32.50 รองลงมา 20,001-30,000 บาท ร้อยละ 11.00 ตามลำดับ

จากการสำรวจในครั้งนี้ พบว่า ตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 50.25 และไม่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 49.75 โดยในจำนวนตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางเป็นผู้สูงอายุ มากที่สุด ร้อยละ 51.24 รองลงมา เป็น ลูกจ้างชั่วคราว/รายวัน ร้อยละ 33.33 และเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยว ร้อยละ 9.95 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ค่าเฉลี่ยภาพรวมเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) มีทั้งหมด 17 เป้าหมาย จากการสำรวจพบว่าเรื่องที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคือ การจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.97 รองลงมา การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.87 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.66 สะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.63 และการจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.62

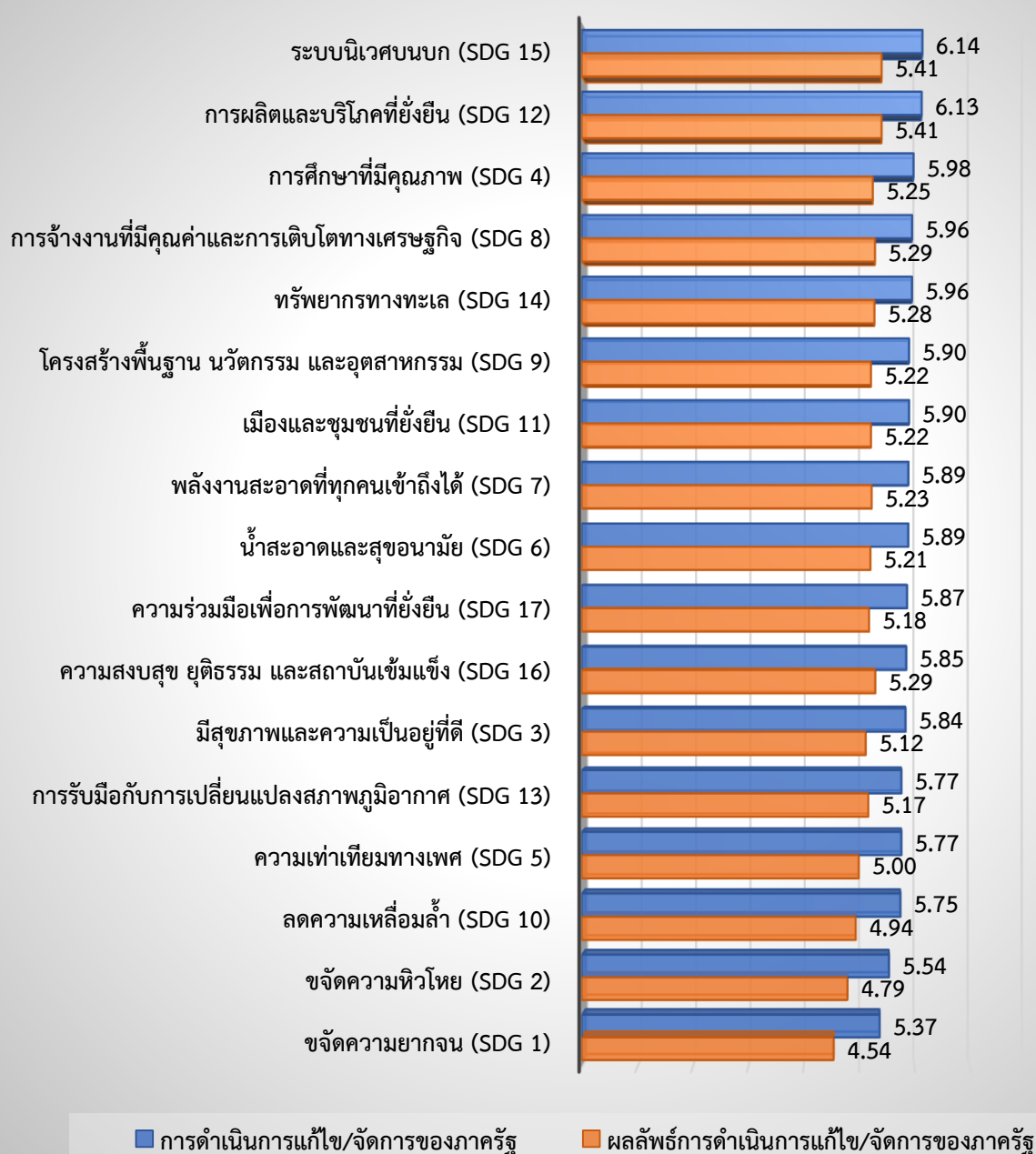
ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สำหรับการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ พบว่า ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.14 รองลงมา การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.13 การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.98 และการจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) และทรัพยากรทางทะเล (SDG 14) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ 5.96 และโครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม (SDG 9) และเมืองและชุมชนที่ยั่งยืน (SDG 11) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ 5.90

ส่วนผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ พบว่า ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) และการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.41 รองลงมา การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) และความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง (SDG 16) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ 5.29 ทรัพยากรทางทะเล (SDG 14) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.28 การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.25 และพลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ (SDG 7) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.23 รายละเอียดดังตาราง 4.19

การดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ และผลลัพธ์ของการแก้ไขปัญห/จัดการ

ตาราง 4.19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหาของ
ภาครัฐ (จังหวัดอุบลราชธานี)

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
SDG 1 ขจัดความยากจน	8.97	1.641	5.37	1.361	4.54	1.443
การแก้ไขความยากจน	8.97	1.641	5.37	1.361	4.54	1.443
SDG 2 ขจัดความหิวโหย	8.50	1.692	5.54	1.272	4.79	1.328
การพัฒนาเกษตรกรรายย่อยเพื่อส่งเสริม ระบบอาหารที่ยั่งยืน	8.63	1.795	5.45	1.281	4.70	1.386
การมีสุขภาพและโภชนาการที่ดี*	8.38	1.722	5.63	1.469	4.87	1.471
SDG 3 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี	8.66	1.552	5.84	1.192	5.12	1.295
การมีสุขภาพจิตที่ดี (Mental Health)	8.57	1.657	5.79	1.348	5.03	1.418
ความปลอดภัยบนท้องถนน	8.74	1.543	5.90	1.256	5.21	1.353
SDG 4 การศึกษาที่มีคุณภาพ	8.87	1.458	5.98	1.230	5.25	1.223
การศึกษาที่มีคุณภาพ	8.92	1.487	6.00	1.303	5.29	1.342
การมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ	8.81	1.548	5.97	1.319	5.20	1.259
SDG 5 ความเท่าเทียมทางเพศ	8.49	1.513	5.77	1.527	5.00	1.405
การจัดความรุนแรงทางเพศในพื้นที่ส่วนตัว และสาธารณะ	8.49	1.513	5.77	1.527	5.00	1.405
SDG 6 น้ำสะอาดและสุขอนามัย	8.63	1.303	5.89	1.199	5.21	1.122
การมีและเข้าถึงน้ำสะอาดสำหรับดื่มและใช้	8.85	1.496	5.82	1.502	5.13	1.325
การแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ*	8.41	1.472	5.96	1.348	5.28	1.300
SDG 7 พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้	8.53	1.498	5.89	1.428	5.23	1.267
การมีและเข้าถึงพลังงานสะอาดได้อย่างถ้วน หน้า	8.53	1.498	5.89	1.428	5.23	1.267
SDG 8 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการ เติบโตทางเศรษฐกิจ	8.62	1.506	5.96	1.336	5.29	1.218
การจ้างงานและเข้าถึงโอกาสการทำงานที่ดี	8.62	1.506	5.96	1.336	5.29	1.218
SDG 9 โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และ อุตสาหกรรม	8.40	1.453	5.90	1.406	5.22	1.330
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	8.40	1.453	5.90	1.406	5.22	1.330
SDG 10 ลดความเหลื่อมล้ำ	8.42	1.536	5.75	1.526	4.94	1.342

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
การมีส่วนร่วมและเข้าถึงโอกาสอย่างเท่าเทียมของผู้หญิงและผู้มีความหลากหลายทางเพศ	8.42	1.536	5.75	1.526	4.94	1.342
SDG 11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	8.40	1.453	5.90	1.406	5.22	1.330
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	8.40	1.453	5.90	1.406	5.22	1.330
SDG 12 การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน	8.49	1.414	6.13	1.328	5.41	1.294
การจัดการขยะ (Reduce Reuse Recycle)	8.49	1.414	6.13	1.328	5.41	1.294
SDG 13 การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	8.42	1.295	5.77	1.244	5.17	1.179
การแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศ	8.38	1.523	5.70	1.379	5.10	1.314
การสร้างความรู้ความตระหนักรู้เรื่องผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศหรือภาวะโลกรวนและภาวะโลกร้อน (Climate Change)	8.46	1.379	5.84	1.508	5.23	1.331
SDG 14 ทรัพยากรทางทะเล	8.41	1.472	5.96	1.348	5.28	1.300
การแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางน้ำ*	8.41	1.472	5.96	1.348	5.28	1.300
SDG 15 ระบบนิเวศบนบก	8.41	1.329	6.14	1.187	5.41	1.164
การรับมือและลดผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ	8.42	1.526	6.04	1.407	5.32	1.329
การจัดการพื้นที่ป่าและพื้นที่สีเขียวอย่างมีส่วนร่วม	8.40	1.461	6.25	1.400	5.50	1.334
SDG 16 ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง	8.58	1.423	5.85	1.667	5.29	1.415
การจัดการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพและเผยแพร่ข้อมูลสาธารณะอย่างโปร่งใส	8.58	1.423	5.85	1.667	5.29	1.415
SDG 17 ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	8.39	1.532	5.87	1.386	5.18	1.238
การมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบายเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	8.39	1.532	5.87	1.386	5.18	1.238

หมายเหตุ: คัดค่าเฉลี่ยจากคะแนน 1 - 10 คือ จำเป็น/มีการดำเนินการ/มีประสิทธิภาพ (มีคะแนนอยู่ระหว่าง 0-10 คะแนน)

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สำหรับแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ตัวอย่างเห็นว่าควรมีการสร้างความร่วมมือต่อการกำหนดนโยบายพัฒนาในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ มากที่สุด ร้อยละ 51.00 รองลงมา ควรมีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างเท่าเทียมในทุกเพศสภาพร้อยละ 47.50 และควรมีการกระจายทรัพยากรทุนและอำนาจในการบริหารจัดการท้องถิ่น ร้อยละ 47.25 รายละเอียดดังตาราง 4.20

ตาราง 4.20 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดอุบลราชธานี)

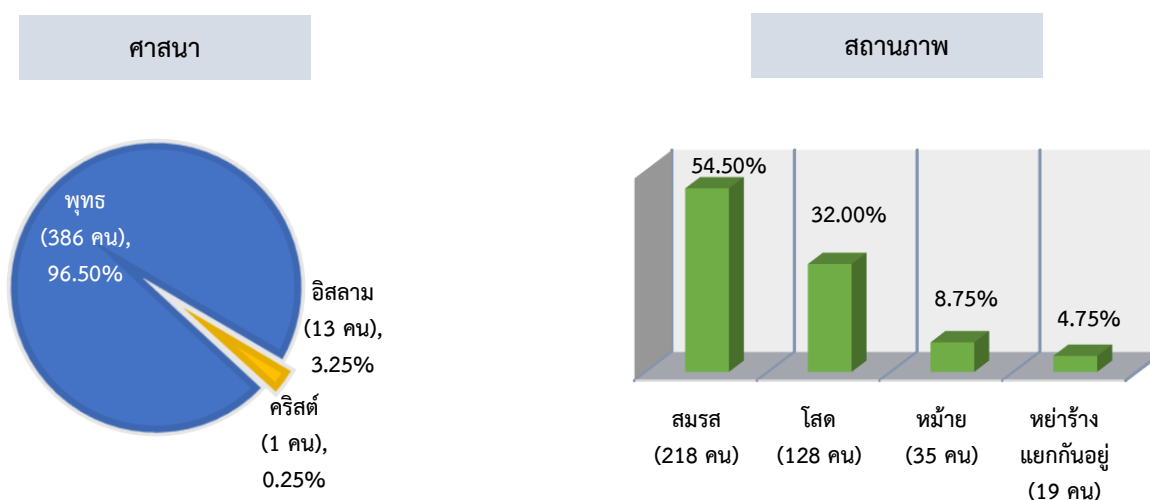
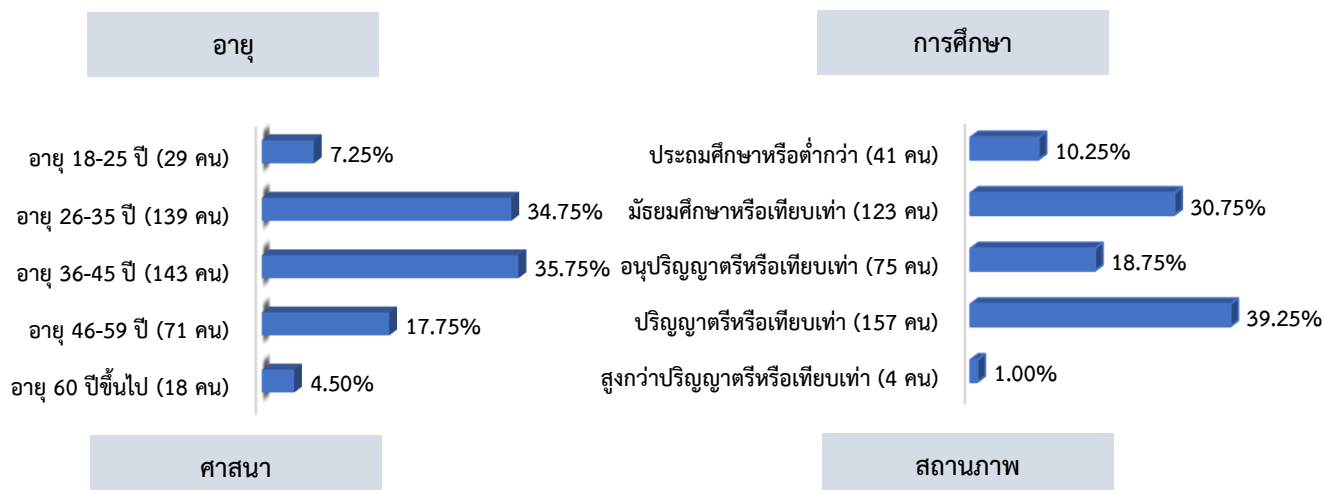
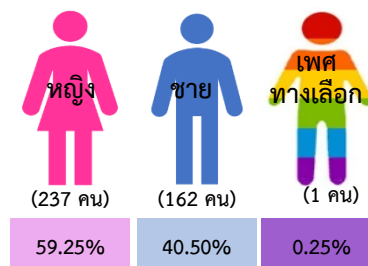
แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
มีการสร้างความร่วมมือต่อการกำหนดนโยบายพัฒนาในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ	204	51.00
มีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างเท่าเทียมในทุกเพศสภาพ	190	47.50
มีการกระจายทรัพยากรทุน และ อำนาจ ในการบริหารจัดการท้องถิ่น	189	47.25
มีพื้นที่แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ท้องถิ่นระหว่างสมาชิกในชุมชน และนำมาปรับใช้กับการพัฒนา	164	41.00
มีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง	155	38.75
ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส	127	31.75
มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม	89	22.25
มีการให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะ	82	20.50

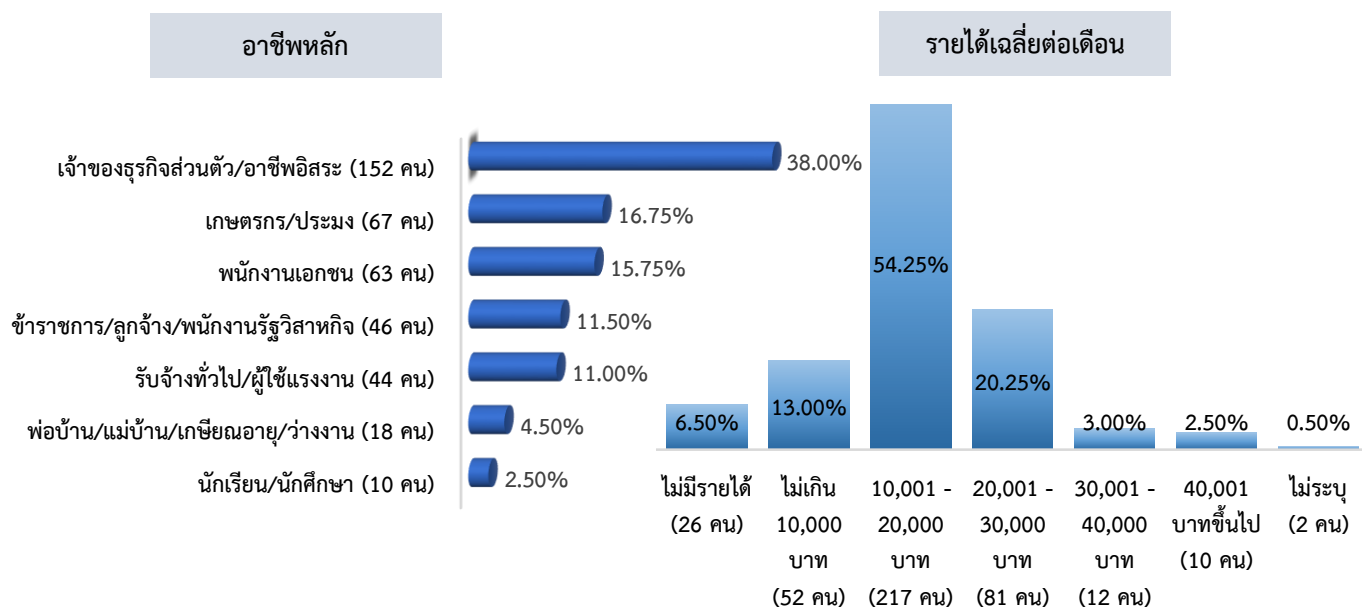
หมายเหตุ: เลือกตอบได้ 3 ข้อ โดยมีผู้ตอบจำนวน 400 ตัวอย่าง

2.10 จังหวัดสุราษฎร์ธานี

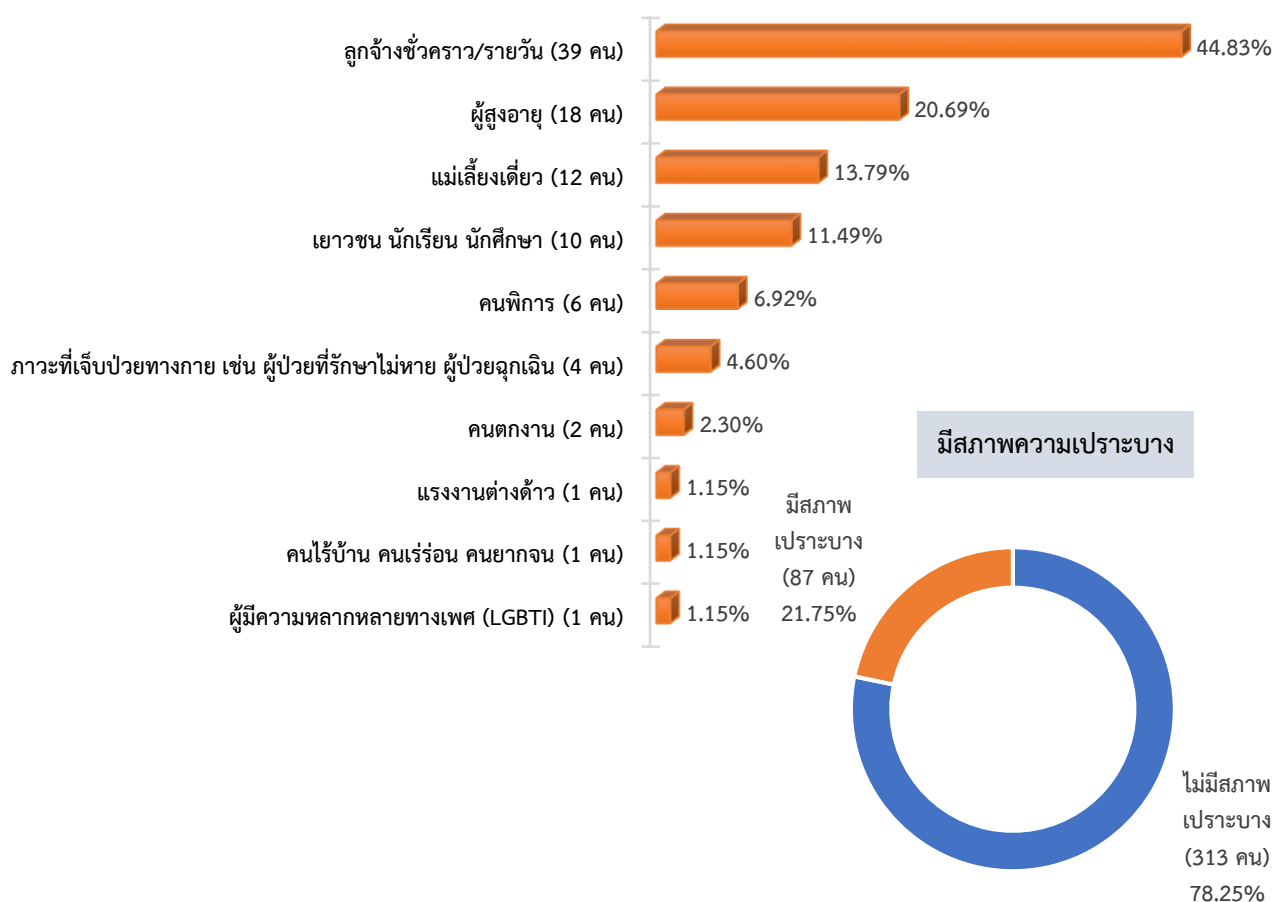
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป

การสำรวจข้อมูลของจังหวัดสุราษฎร์ธานี จากตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง ตัวอย่างเป็นเพศหญิง มากที่สุด ร้อยละ 59.25 รองลงมา เพศชาย ร้อยละ 40.50 และ LGBTQ ร้อยละ 0.25 มีอายุระหว่าง 36-45 ปี มากที่สุด ร้อยละ 35.75 รองลงมา อายุระหว่าง 26-35 ปี ร้อยละ 34.75 และอายุระหว่าง 45-69 ปี ร้อยละ 17.75 โดยสำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มากที่สุด ร้อยละ 39.25 รองลงมา มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 30.75 และระดับอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 18.75 ซึ่งตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มากที่สุด ร้อยละ 96.50 รองลงมา ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 3.25 และศาสนาคริสต์ ร้อยละ 0.25 มีสถานภาพสมรส มากที่สุด ร้อยละ 54.50 รองลงมา โสด ร้อยละ 32.00 และมีสถานภาพหม้าย ร้อยละ 8.75 ประกอบอาชีพหลักเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ มากที่สุด ร้อยละ 38.00 รองลงมา เป็นเกษตรกร/ประมง ร้อยละ 16.75 และเป็นพนักงานเอกชน ร้อยละ 15.75 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 54.25 รองลงมา 20,001-30,000 บาท ร้อยละ 20.25 และไม่เกิน 10,000 บาท ร้อยละ 13.00 ตามลำดับ

จากการสำรวจในครั้งนี้ พบว่า ตัวอย่างที่ไม่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 78.25 และมีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 21.75 โดยในจำนวนตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางเป็นลูกจ้างชั่วคราว/รายวัน มากที่สุด ร้อยละ 44.83 รองลงมา เป็นผู้สูงอายุ ร้อยละ 20.69 และเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยว ร้อยละ 13.79 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ค่าเฉลี่ยภาพรวมเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) มีทั้งหมด 17 เป้าหมาย จากการสำรวจพบว่าเรื่องที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคือ การขจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.34 รองลงมา การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.02 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.01 พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ (SDG 7) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.99 และความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง (SDG 16) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.96

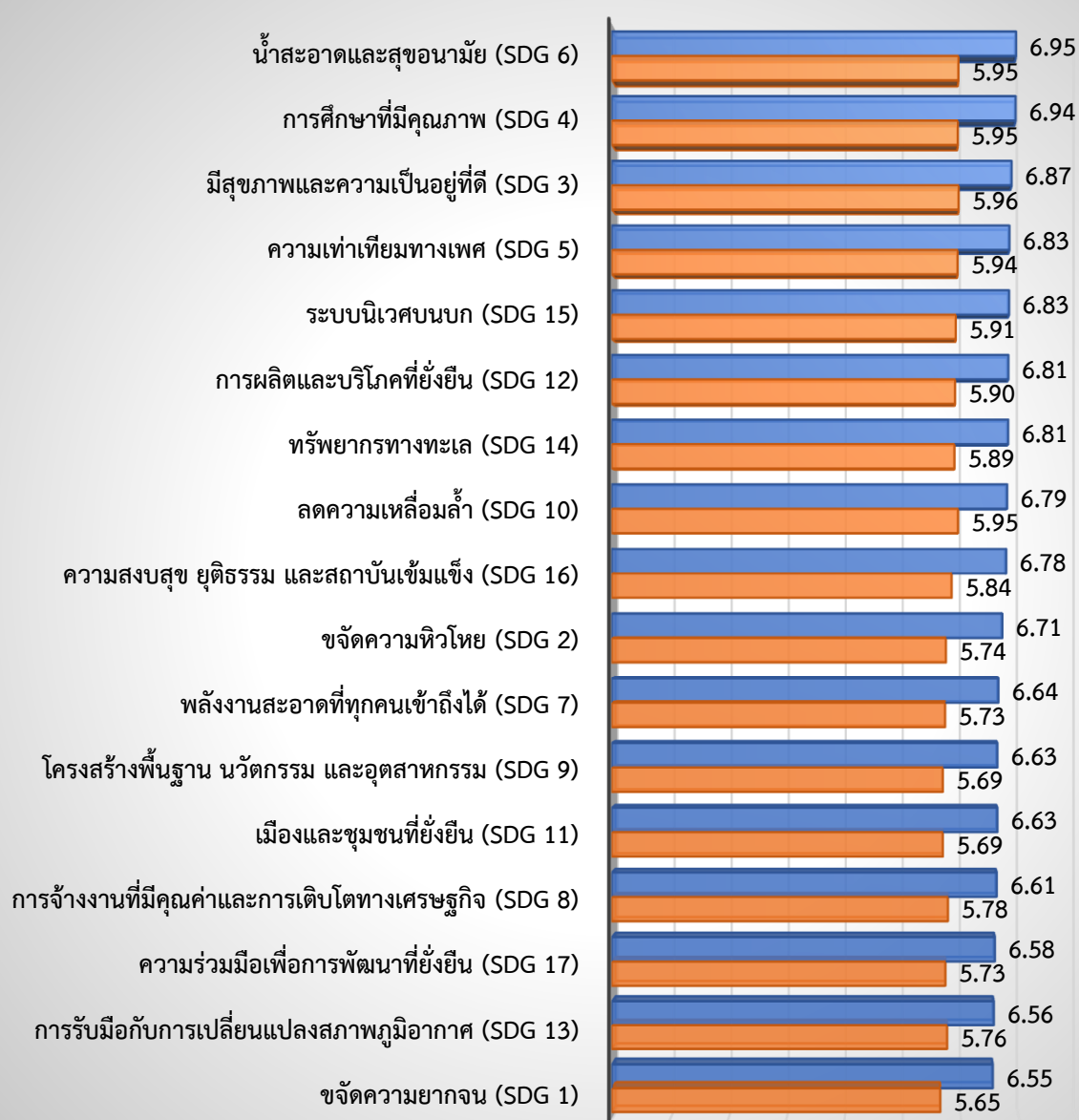
ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สำหรับการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ พบว่า น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.95 รองลงมา การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.94 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.87 ความเท่าเทียมทางเพศ (SDG 5) และระบบนิเวศบนบก (SDG 15) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ 6.83 และการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) และทรัพยากรทางทะเล (SDG 14) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ 6.81

ส่วนผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ พบว่า มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.96 รองลงมา น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) และลดความเหลื่อมล้ำ (SDG 10) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.95 ความเท่าเทียมทางเพศ (SDG 5) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.94 ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.91 และการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.90 รายละเอียดดังตาราง 4.21

การดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ และผลลัพธ์ของการแก้ไขปัญห/จัดการ

■ การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ

■ ผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ

ตาราง 4.21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ
(จังหวัดสุราษฎร์ธานี)

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
SDG 1 ขจัดความยากจน	9.34	1.218	6.55	2.091	5.65	2.168
การแก้ไขความยากจน	9.34	1.218	6.55	2.091	5.65	2.168
SDG 2 ขจัดความหิวโหย	8.93	1.198	6.71	1.842	5.74	2.103
การพัฒนาเกษตรกรรายย่อยเพื่อส่งเสริม ระบบอาหารที่ยั่งยืน	8.92	1.365	6.69	1.931	5.74	2.128
การมีสุขภาพและโภชนาการที่ดี*	8.93	1.311	6.75	1.952	5.76	2.237
SDG 3 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี	8.93	1.227	6.87	1.927	5.96	2.252
การมีสุขภาพจิตที่ดี (Mental Health)	8.96	1.311	6.86	2.021	5.97	2.313
ความปลอดภัยบนท้องถนน	8.90	1.410	6.89	1.981	5.96	2.316
SDG 4 การศึกษาที่มีคุณภาพ	9.02	1.213	6.94	1.917	5.95	2.237
การศึกษาที่มีคุณภาพ	9.07	1.325	6.91	1.967	5.95	2.298
การมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ	9.00	1.331	6.99	2.047	5.96	2.307
SDG 5 ความเท่าเทียมทางเพศ	8.72	1.611	6.83	2.014	5.94	2.295
การจัดความรุนแรงทางเพศในพื้นที่ส่วนตัว และสาธารณะ	8.72	1.611	6.83	2.014	5.94	2.295
SDG 6 น้ำสะอาดและสุขอนามัย	8.74	1.488	6.95	1.876	5.95	2.233
การมีและเข้าถึงน้ำสะอาดสำหรับดื่มและใช้	8.82	1.509	7.07	2.011	6.04	2.344
การแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ*	8.67	1.767	6.81	2.007	5.89	2.286
SDG 7 พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้	8.99	1.441	6.64	1.918	5.73	2.200
การมีและเข้าถึงพลังงานสะอาดได้อย่างถ้วน หน้า	8.99	1.441	6.64	1.918	5.73	2.200
SDG 8 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการ เติบโตทางเศรษฐกิจ	9.01	1.434	6.61	1.973	5.78	2.218
การจ้างงานและเข้าถึงโอกาสการทำงานที่ดี	9.01	1.434	6.61	1.973	5.78	2.218
SDG 9 โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และ อุตสาหกรรม	8.85	1.550	6.63	2.022	5.69	2.280
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว ออกแบบ โครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคาร บ้านเรือน)*	8.85	1.550	6.63	2.022	5.69	2.280
SDG 10 ลดความเหลื่อมล้ำ	8.78	1.557	6.79	2.021	5.95	2.336

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
การมีส่วนร่วมและเข้าถึงโอกาสอย่างเท่าเทียมของผู้หญิงและผู้มีความหลากหลายทางเพศ	8.78	1.557	6.79	2.021	5.95	2.336
SDG 11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	8.85	1.550	6.63	2.022	5.69	2.280
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคาร บ้านเรือน)*	8.85	1.550	6.63	2.022	5.69	2.280
SDG 12 การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน	8.73	1.794	6.81	2.077	5.90	2.437
การจัดการขยะ (Reduce Reuse Recycle)	8.73	1.794	6.81	2.077	5.90	2.437
SDG 13 การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	8.74	1.547	6.56	1.921	5.76	2.192
การแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศ	8.70	1.748	6.59	2.078	5.83	2.314
การสร้างความรู้ความตระหนักรู้เรื่องผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศหรือภาวะโลกรวนและภาวะโลกร้อน (Climate Change)	8.80	1.611	6.56	2.049	5.70	2.261
SDG 14 ทรัพยากรทางทะเล	8.67	1.767	6.81	2.007	5.89	2.286
การแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางน้ำ*	8.67	1.767	6.81	2.007	5.89	2.286
SDG 15 ระบบนิเวศบนบก	8.82	1.479	6.83	1.873	5.91	2.222
การรับมือและลดผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ	8.86	1.566	6.88	1.859	5.93	2.228
การจัดการพื้นที่ป่าและพื้นที่สีเขียวอย่างมีส่วนร่วม	8.79	1.650	6.79	2.096	5.91	2.378
SDG 16 ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง	8.96	1.510	6.78	2.077	5.84	2.359
การจัดการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพและเผยแพร่ข้อมูลสาธารณะอย่างโปร่งใส	8.96	1.510	6.78	2.077	5.84	2.359
SDG 17 ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	8.86	1.481	6.58	2.028	5.73	2.274
การมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบายเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	8.86	1.481	6.58	2.028	5.73	2.274

หมายเหตุ: คัดค่าเฉลี่ยจากคะแนน 1 - 10 คือ จำเป็น/มีการดำเนินการ/มีประสิทธิภาพ (มีคะแนนอยู่ระหว่าง 0-10 คะแนน)

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สำหรับแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ตัวอย่างเห็นว่าควรมีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม มากที่สุด ร้อยละ 64.25 รองลงมา ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใสร้อยละ 52.75 และควรมีการให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะ ร้อยละ 46.25 รายละเอียดดังตาราง 4.22

ตาราง 4.22 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดสุราษฎร์ธานี)

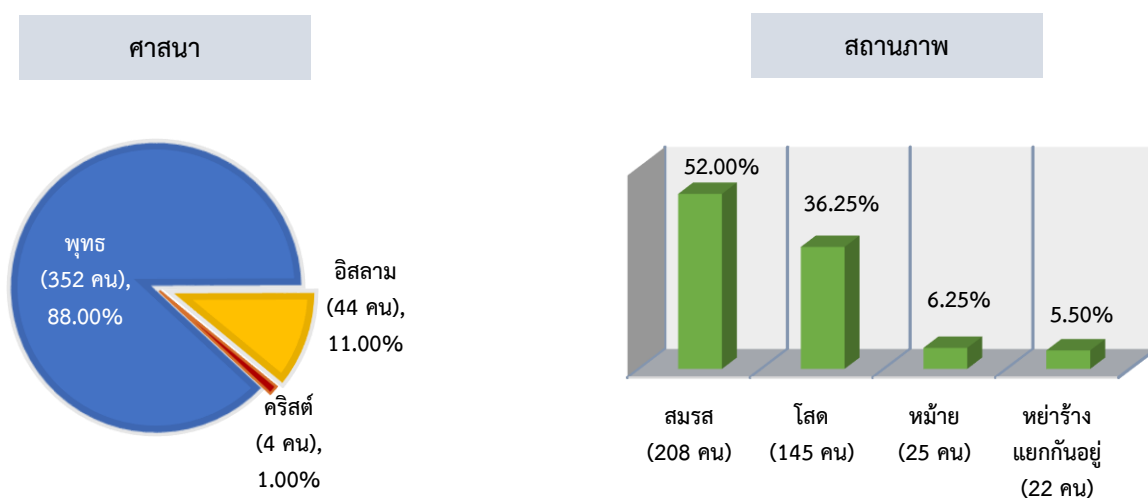
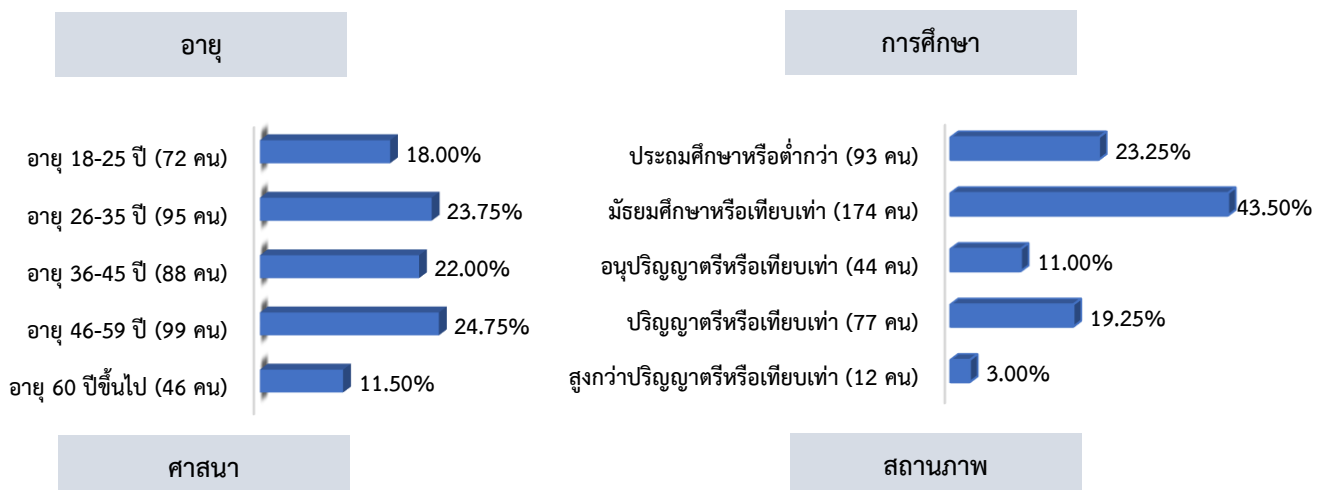
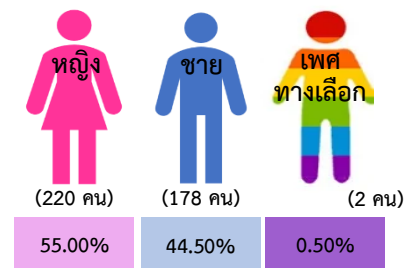
แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม	257	64.25
ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส	211	52.75
มีการให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะ	185	46.25
มีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง	144	36.00
มีพื้นที่แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ท้องถิ่นระหว่างสมาชิกในชุมชน และนำมาปรับใช้กับการพัฒนา	125	31.25
มีการสร้างความร่วมมือต่อการกำหนดนโยบายพัฒนาในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ	109	27.25
มีการกระจายทรัพยากรทุน และ อำนาจ ในการบริหารจัดการท้องถิ่น	88	22.00
มีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างเท่าเทียมในทุกเพศสภาพ	68	17.00

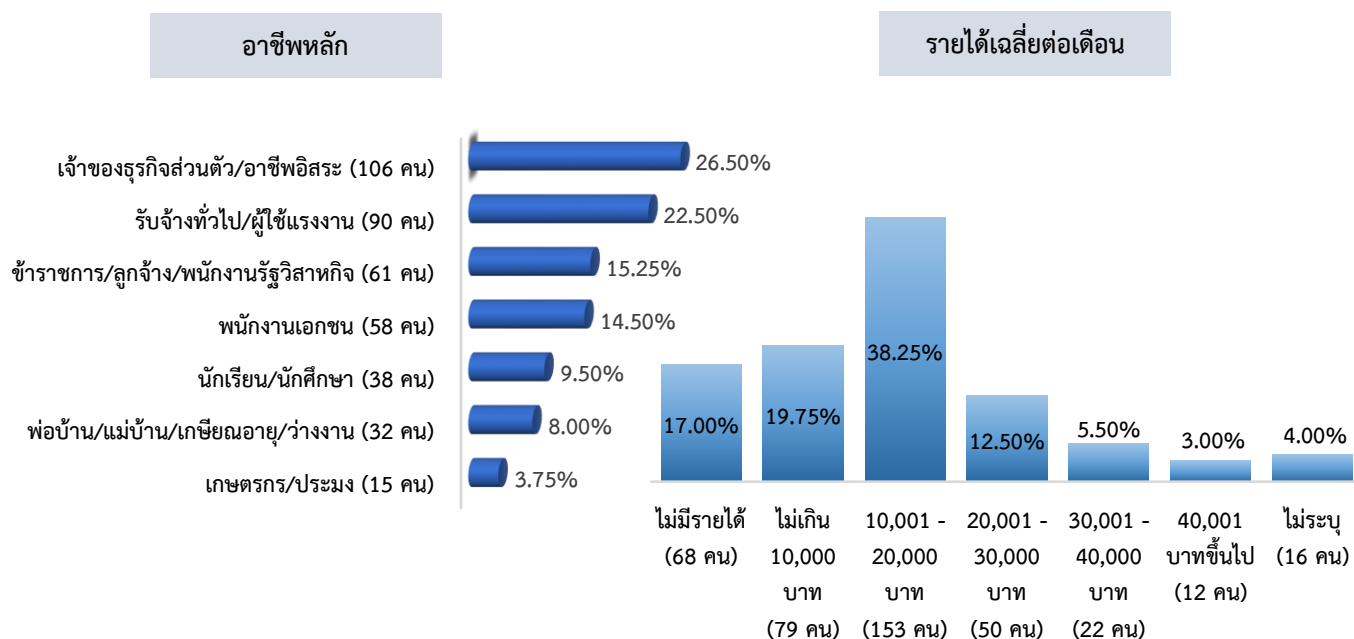
หมายเหตุ: เลือกตอบได้ 3 ข้อ โดยมีผู้ตอบจำนวน 400 ตัวอย่าง

2.11 จังหวัดภูเก็ต

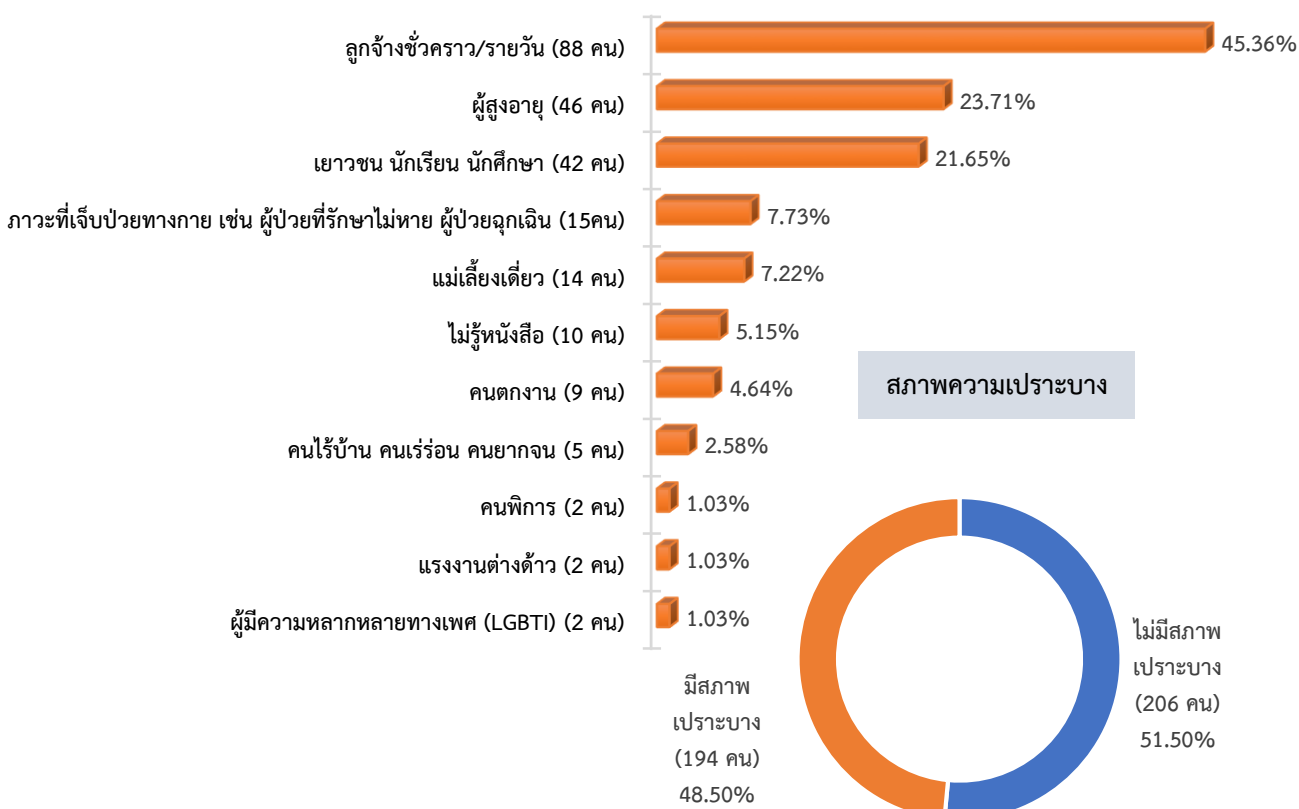
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป

การสำรวจข้อมูลของจังหวัดภูเก็ต จากตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง ตัวอย่างเป็นเพศหญิง มากที่สุด ร้อยละ 55.00 รองลงมา เพศชาย ร้อยละ 44.50 และ LGBTQ ร้อยละ 0.50 มีอายุระหว่าง 46-59 ปี มากที่สุด ร้อยละ 24.75 รองลงมา อายุระหว่าง 26-35 ปี ร้อยละ 23.75 และอายุระหว่าง 36-45 ปี ร้อยละ 22.00 โดยสำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มากที่สุด ร้อยละ 43.50 รองลงมา ระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ร้อยละ 23.25 และระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 19.25 ซึ่งตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มากที่สุด ร้อยละ 88.00 รองลงมา ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 11.00 และศาสนาคริสต์ ร้อยละ 1.00 มีสถานภาพสมรส มากที่สุด ร้อยละ 52.00 รองลงมา โสด ร้อยละ 36.25 และมีสถานภาพหม้าย ร้อยละ 6.25 ประกอบอาชีพหลักเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ มากที่สุด ร้อยละ 26.50 รองลงมา รับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน ร้อยละ 22.50 และเป็นข้าราชการ/ลูกจ้าง/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 15.25 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 38.25 รองลงมา ไม่เกิน 10,000 บาท ร้อยละ 19.75 และไม่มีรายได้ ร้อยละ 17.00 บาท ตามลำดับ

จากการสำรวจในครั้งนี้ พบว่า ตัวอย่างไม่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 51.50 และมีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 48.50 โดยในจำนวนตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางเป็นลูกจ้างชั่วคราว/รายวัน มากที่สุด ร้อยละ 45.36 รองลงมา เป็นผู้สูงอายุ ร้อยละ 23.71 และเป็นเยาวชน นักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 21.65 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ค่าเฉลี่ยภาพรวมเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) มีทั้งหมด 17 เป้าหมาย จากการสำรวจพบว่าเรื่องที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต คือ ขจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.10 รองลงมา การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.48 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.36 ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง (SDG 16) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.26 และมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.20

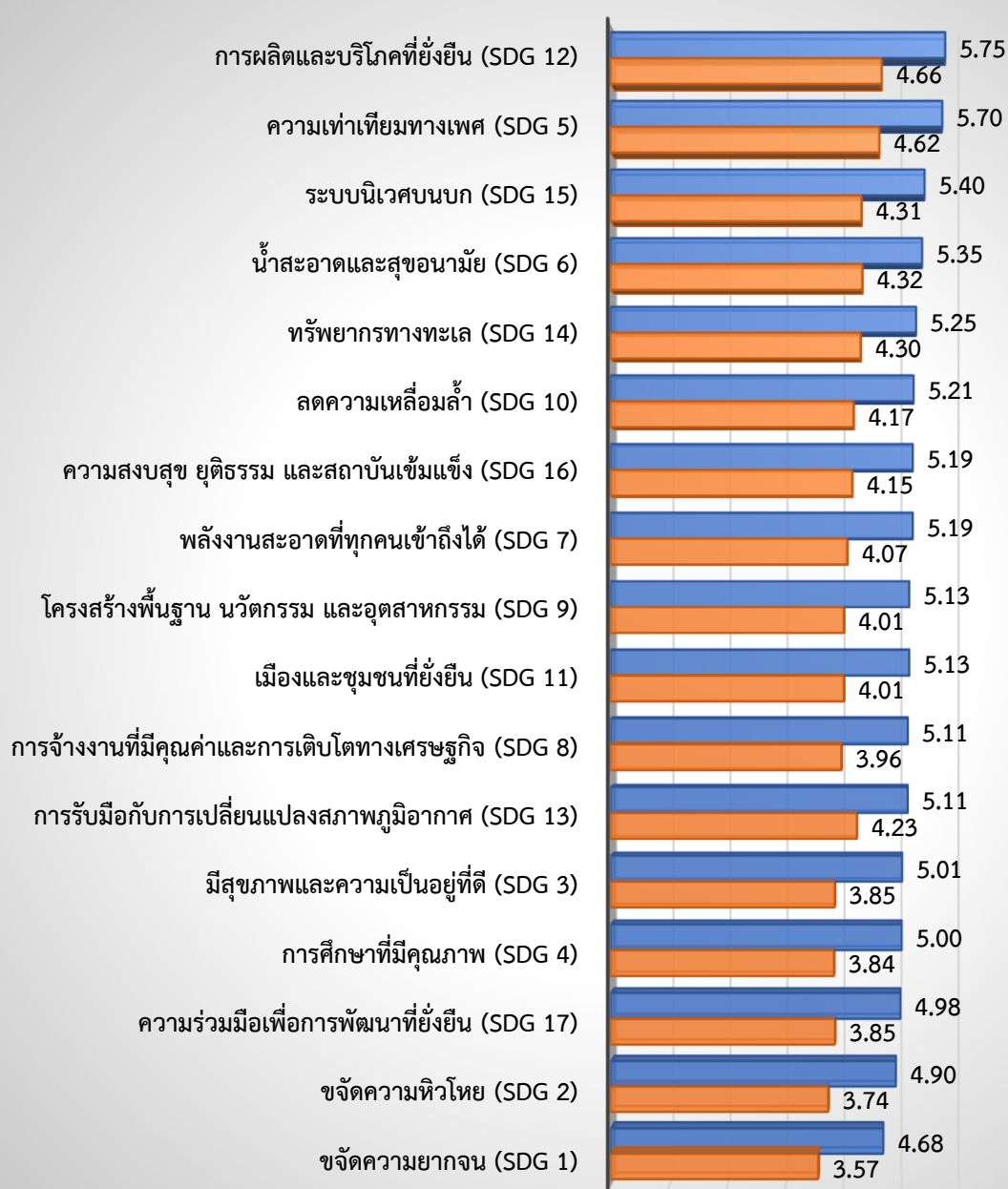
ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สำหรับการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ พบว่า การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.75 รองลงมา ความเท่าเทียมทางเพศ (SDG 5) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.70 ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.40 น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.35 และทรัพยากรทางทะเล (SDG 14) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.25

ส่วนผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ พบว่า การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 รองลงมา ความเท่าเทียมทางเพศ (SDG 5) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 และ ทรัพยากรทางทะเล (SDG 14) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 รายละเอียดดังตาราง 4.23

การดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ และผลลัพธ์ของการแก้ไขปัญห/จัดการ

■ การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ

■ ผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ

ตาราง 4.23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหาของ
ภาครัฐ (จังหวัดภูเก็ต)

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
SDG 1 ขจัดความยากจน	8.10	2.295	4.68	2.246	3.57	1.943
การแก้ไขความยากจน	8.10	2.295	4.68	2.246	3.57	1.943
SDG 2 ขจัดความหิวโหย	7.16	1.799	4.90	1.852	3.74	1.609
การพัฒนาเกษตรกรรายย่อยเพื่อส่งเสริม ระบบอาหารที่ยั่งยืน	7.35	1.888	4.80	2.038	3.61	1.729
การมีสุขภาพและโภชนาการที่ดี*	6.98	2.293	5.04	2.034	3.89	1.868
SDG 3 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี	7.20	1.875	5.01	1.768	3.85	1.623
การมีสุขภาพจิตที่ดี (Mental Health)	6.85	2.436	4.92	2.041	3.77	1.884
ความปลอดภัยบนท้องถนน	7.61	1.942	5.10	2.053	3.93	1.855
SDG 4 การศึกษาที่มีคุณภาพ	7.48	1.724	5.00	1.916	3.84	1.642
การศึกษาที่มีคุณภาพ	7.84	1.999	5.00	2.191	3.94	1.917
การมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ	7.15	2.061	5.03	2.043	3.79	1.795
SDG 5 ความเท่าเทียมทางเพศ	6.81	2.375	5.70	2.140	4.62	2.057
การจัดความรุนแรงทางเพศในพื้นที่ส่วนตัว และสาธารณะ	6.81	2.375	5.70	2.140	4.62	2.057
SDG 6 น้ำสะอาดและสุขอนามัย	6.96	1.767	5.35	1.689	4.32	1.424
การมีและเข้าถึงน้ำสะอาดสำหรับดื่มและใช้	7.19	2.009	5.46	2.065	4.36	1.814
การแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ*	6.74	2.132	5.25	1.864	4.30	1.671
SDG 7 พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้	6.93	2.031	5.19	1.811	4.07	1.557
การมีและเข้าถึงพลังงานสะอาดได้อย่างถ้วน หน้า	6.93	2.031	5.19	1.811	4.07	1.557
SDG 8 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการ เติบโตทางเศรษฐกิจ	7.36	1.888	5.11	1.877	3.96	1.616
การจ้างงานและเข้าถึงโอกาสการทำงานที่ดี	7.36	1.888	5.11	1.877	3.96	1.616
SDG 9 โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และ อุตสาหกรรม	6.89	1.777	5.13	1.854	4.01	1.621
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	6.89	1.777	5.13	1.854	4.01	1.621
SDG 10 ลดความเหลื่อมล้ำ	6.68	2.126	5.21	1.797	4.17	1.716

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ		ผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
การมีส่วนร่วมและเข้าถึงโอกาสอย่างเท่าเทียมของผู้หญิงและผู้มีความหลากหลายทางเพศ	6.68	2.126	5.21	1.797	4.17	1.716
SDG 11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	6.89	1.777	5.13	1.854	4.01	1.621
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	6.89	1.777	5.13	1.854	4.01	1.621
SDG 12 การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน	7.00	1.982	5.75	2.041	4.66	1.868
การจัดการขยะ (Reduce Reuse Recycle)	7.00	1.982	5.75	2.041	4.66	1.868
SDG 13 การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	6.66	2.025	5.11	1.636	4.23	1.399
การแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศ	6.70	2.223	4.95	1.991	4.17	1.743
การสร้างความรู้ความตระหนักรู้เรื่องผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศหรือภาวะโลกรวนและภาวะโลกร้อน (Climate Change)	6.65	2.245	5.27	1.819	4.29	1.624
SDG 14 ทรัพยากรทางทะเล	6.74	2.132	5.25	1.864	4.30	1.671
การแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางน้ำ*	6.74	2.132	5.25	1.864	4.30	1.671
SDG 15 ระบบนิเวศบนบก	6.99	1.571	5.40	1.632	4.31	1.382
การรับมือและลดผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ	7.01	1.954	5.36	1.920	4.32	1.741
การจัดการพื้นที่ป่าและพื้นที่สีเขียวอย่างมีส่วนร่วม	6.97	1.765	5.43	1.793	4.31	1.493
SDG 16 ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง	7.26	1.805	5.19	1.691	4.15	1.543
การจัดการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพและเผยแพร่ข้อมูลสาธารณะอย่างโปร่งใส	7.26	1.805	5.19	1.691	4.15	1.543
SDG 17 ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	7.11	1.873	4.98	1.853	3.85	1.546
การมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบายเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	7.11	1.873	4.98	1.853	3.85	1.546

หมายเหตุ: คัดค่าเฉลี่ยจากคะแนน 1 - 10 คือ จำเป็น/มีการดำเนินการ/มีประสิทธิภาพ (มีคะแนนอยู่ระหว่าง 0-10 คะแนน)

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สำหรับแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ตัวอย่างเห็นว่าไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส มากที่สุด ร้อยละ 59.50 รองลงมา ควรมีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึงร้อยละ 58.25 และควรมีการกระจายทรัพยากรทุน และ อำนาจ ในการบริหารจัดการท้องถิ่น ร้อยละ 53.00 รายละเอียดดังตาราง 4.24

ตาราง 4.24 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดภูเก็ต)

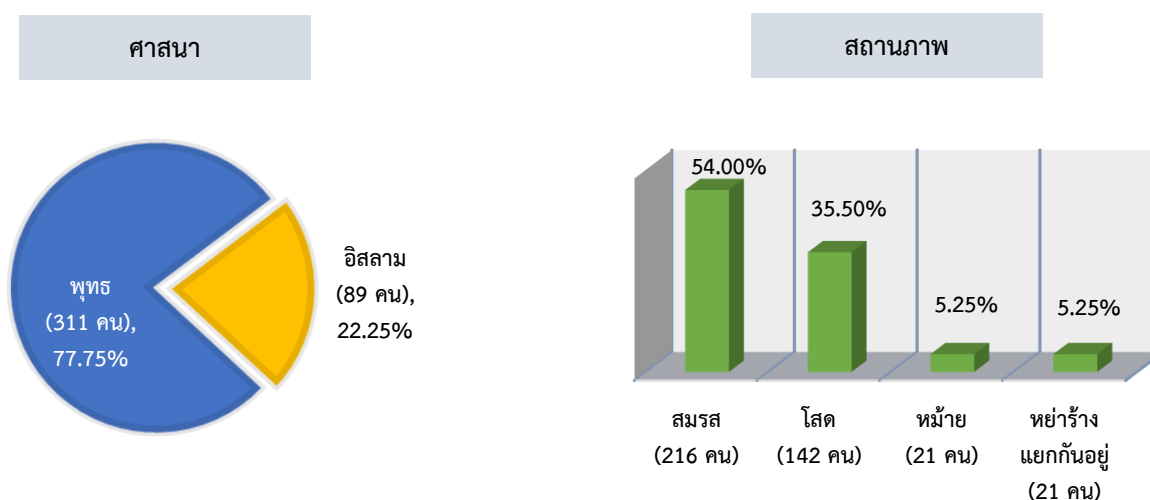
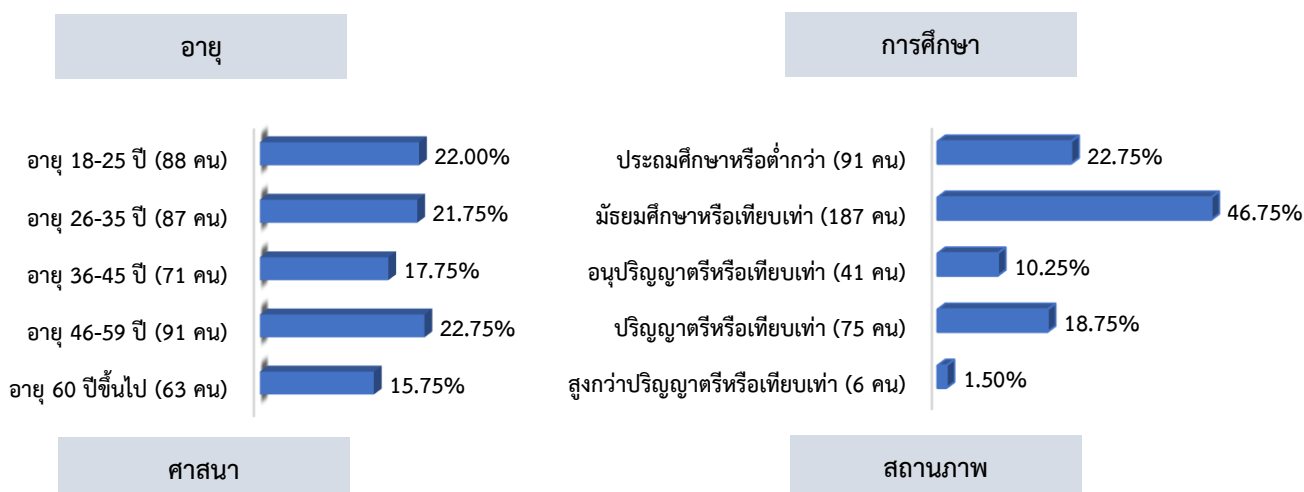
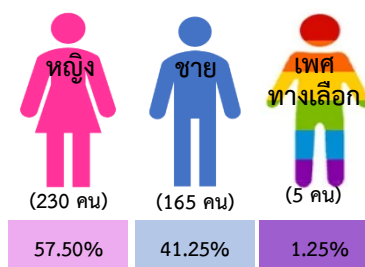
แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของจังหวัดภูเก็ต	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส	238	59.50
มีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง	233	58.25
มีการกระจายทรัพยากรทุน และ อำนาจ ในการบริหารจัดการท้องถิ่น	212	53.00
มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม	178	44.50
มีการสร้างความร่วมมือต่อการกำหนดนโยบายพัฒนาในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ	115	28.75
มีพื้นที่แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ท้องถิ่นระหว่างสมาชิกในชุมชน และนำมาปรับใช้กับการพัฒนา	108	27.00
มีการให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะ	61	15.25
มีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างเท่าเทียมในทุกเพศสภาพ	49	12.25

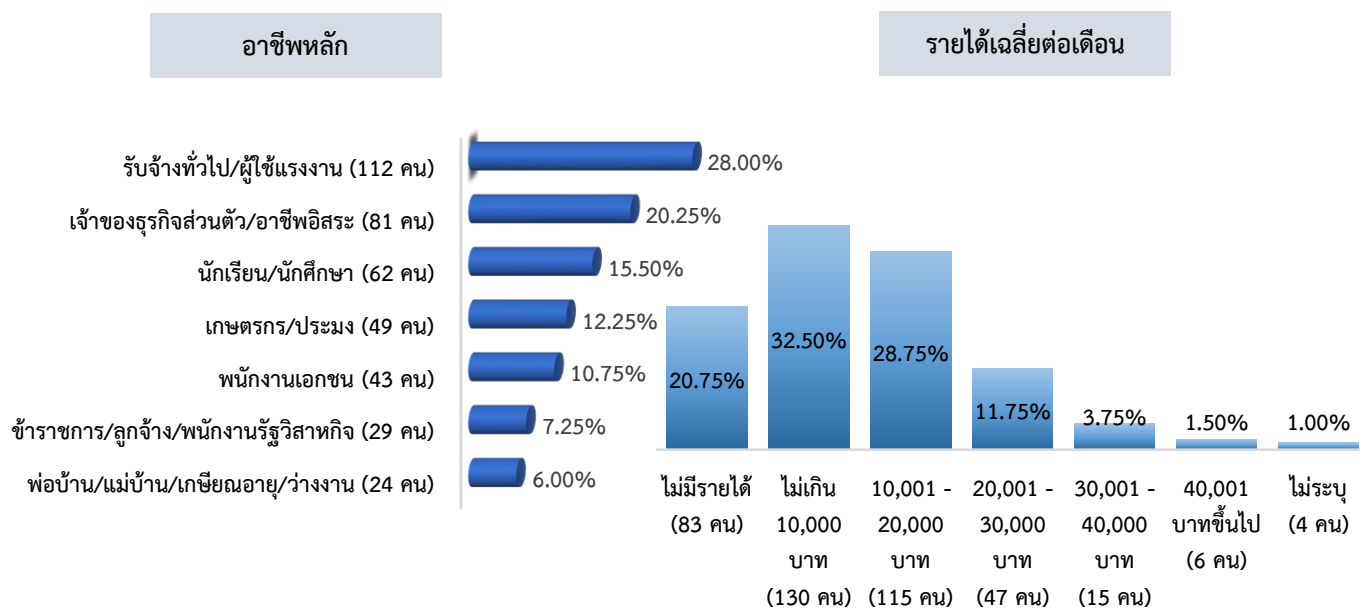
หมายเหตุ: เลือกตอบได้ 3 ข้อ โดยมีผู้ตอบจำนวน 400 ตัวอย่าง

2.12 จังหวัดสงขลา

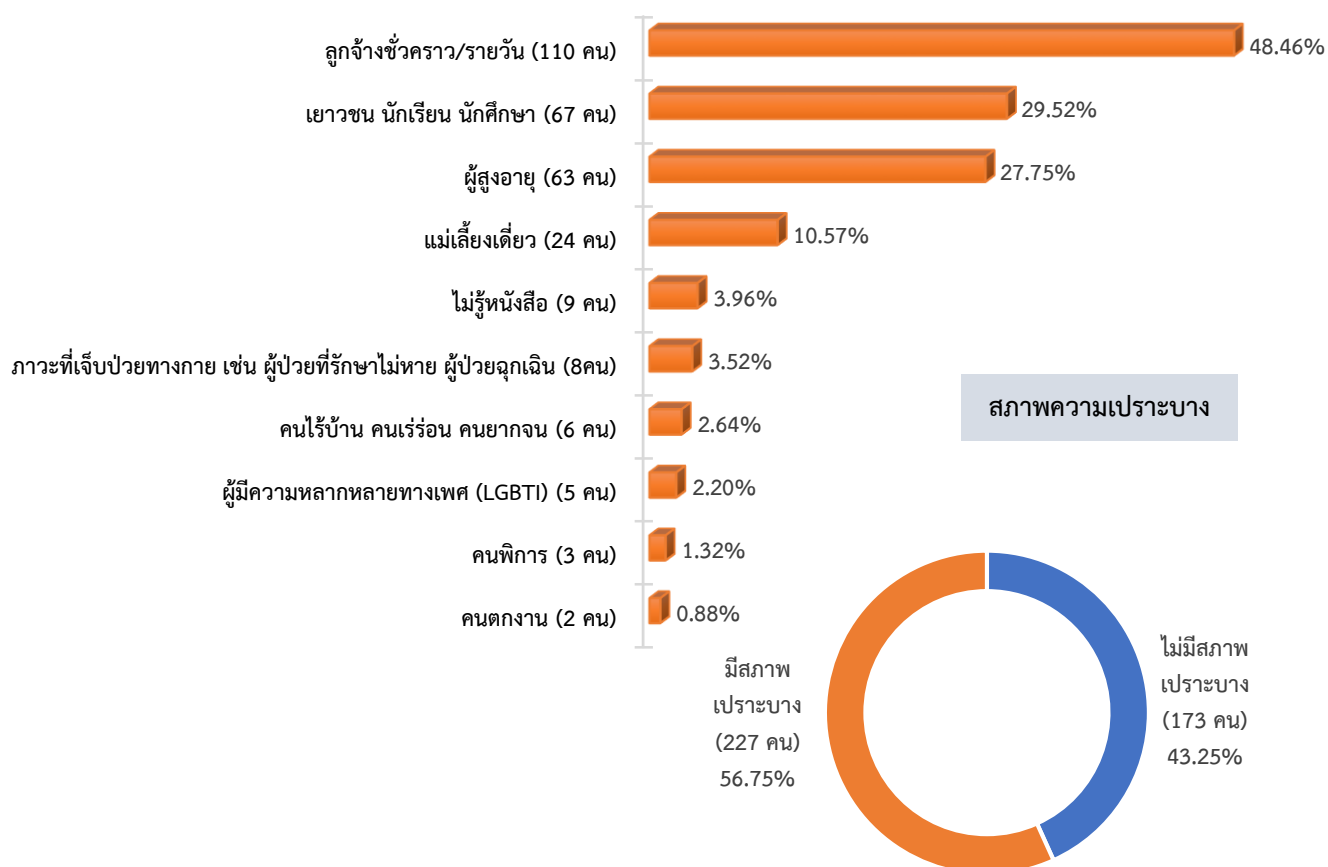
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป

การสำรวจข้อมูลของจังหวัดสงขลา จากตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง ตัวอย่างเป็นเพศหญิง มากที่สุด ร้อยละ 57.50 รองลงมา เพศชาย ร้อยละ 41.25 และ LGBTQ ร้อยละ 1.25 มีอายุระหว่าง 46-59 ปี มากที่สุด ร้อยละ 22.75 รองลงมา อายุระหว่าง 18-25 ปี ร้อยละ 22.00 และอายุระหว่าง 26-35 ปี ร้อยละ 21.75 โดยสำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มากที่สุด ร้อยละ 46.75 รองลงมา ระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ร้อยละ 22.75 และระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 18.75 ซึ่งตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 77.75 และศาสนาอิสลาม ร้อยละ 22.25 มีสถานภาพสมรส มากที่สุด ร้อยละ 54.00 รองลงมา โสด ร้อยละ 35.50 และมีสถานภาพหม้าย และหย่าร้าง แยกกันอยู่ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 5.25 ประกอบอาชีพหลักรับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน มากที่สุด ร้อยละ 28.00 รองลงมา เป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ ร้อยละ 20.25 และเป็นนักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 15.50 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 32.50 รองลงมา 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 28.75 และไม่มีรายได้ ร้อยละ 20.75 ตามลำดับ

จากการสำรวจในครั้งนี้ พบว่า ตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 56.75 และไม่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 43.25 โดยในจำนวนตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางเป็นลูกจ้างชั่วคราว/รายวัน มากที่สุด ร้อยละ 48.46 รองลงมา เป็นเยาวชน นักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 29.52 และเป็นผู้สูงอายุ ร้อยละ 27.75 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ค่าเฉลี่ยภาพรวมเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) มีทั้งหมด 17 เป้าหมาย จากการสำรวจพบว่า เรื่องที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต คือ ขจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.48 รองลงมา การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.95 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.72 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.57 และขจัดความหิวโหย (SDG 2) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.55

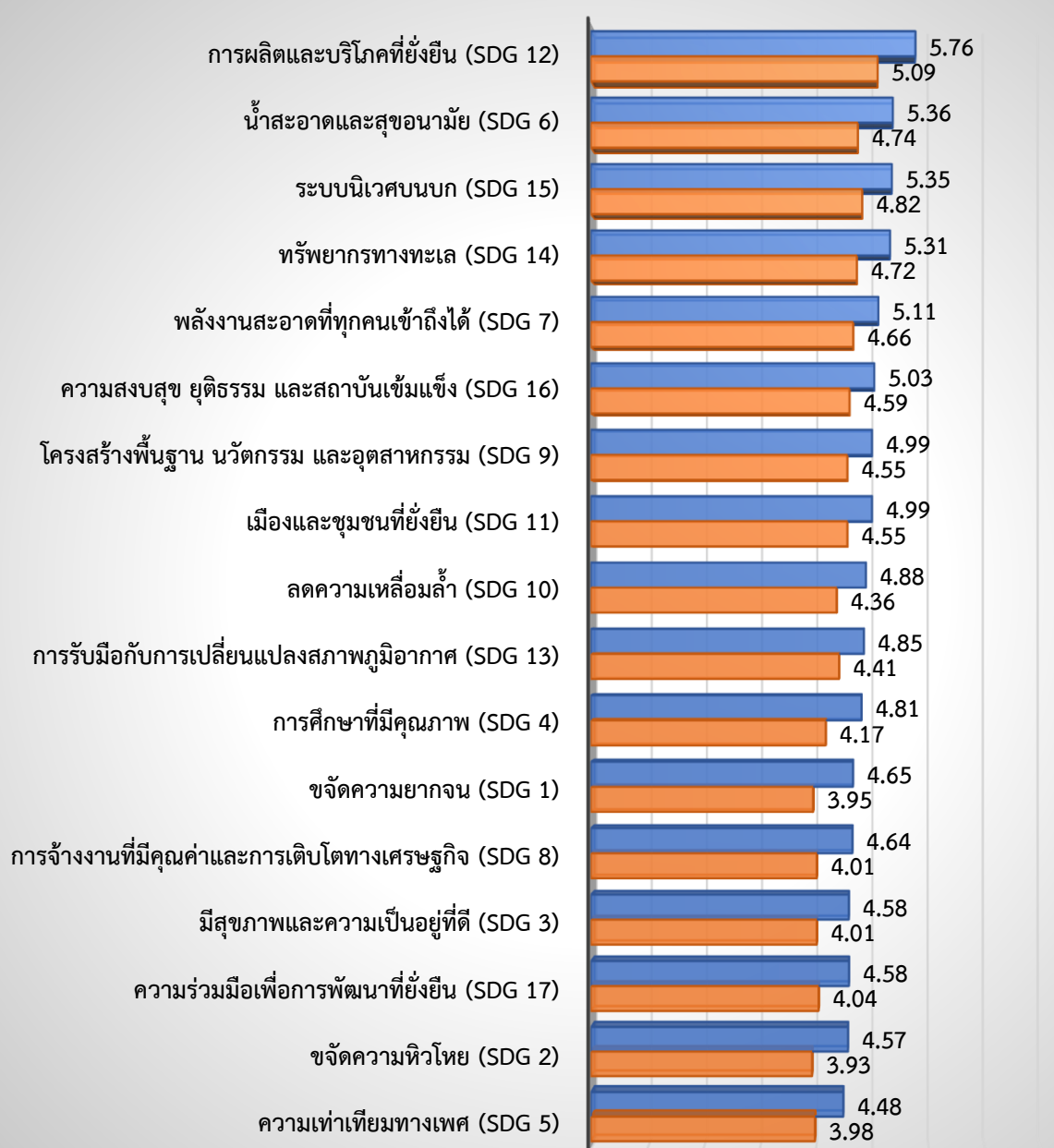
ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สำหรับการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ พบว่า การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.76 รองลงมา น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.36 ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.35 ทรัพยากรทางทะเล (SDG 14) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.31 และพลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ (SDG 7) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.11

ส่วนผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ พบว่า การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.09 รองลงมา ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.82 น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 ทรัพยากรทางทะเล (SDG 14) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 และพลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ (SDG 7) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 รายละเอียดดังตาราง 4.25

การดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ และผลลัพธ์ของการแก้ไขปัญห/จัดการ

■ การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ

■ ผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ

ตาราง 4.25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ
(จังหวัดสงขลา)

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการ แก้ไขปัญหาของ ภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
SDG 1 ขจัดความยากจน	8.48	1.926	4.65	1.987	3.95	1.902
การแก้ไขความยากจน	8.48	1.926	4.65	1.987	3.95	1.902
SDG 2 ขจัดความหิวโหย	7.55	1.791	4.57	1.553	3.93	1.611
การพัฒนาเกษตรกรรายย่อยเพื่อส่งเสริม ระบบอาหารที่ยั่งยืน	7.56	2.086	4.50	1.813	3.83	1.790
การมีสุขภาพและโภชนาการที่ดี*	7.55	1.914	4.65	1.647	4.04	1.773
SDG 3 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี	7.72	1.756	4.58	1.556	4.01	1.609
การมีสุขภาพจิตที่ดี (Mental Health)	7.63	2.148	4.37	1.831	3.78	1.885
ความปลอดภัยบนท้องถนน	7.80	1.985	4.82	1.736	4.28	1.807
SDG 4 การศึกษาที่มีคุณภาพ	7.95	1.676	4.81	1.645	4.17	1.746
การศึกษาที่มีคุณภาพ	8.21	1.875	4.88	1.948	4.22	2.111
การมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ	7.71	1.884	4.78	1.682	4.19	1.723
SDG 5 ความเท่าเทียมทางเพศ	6.83	2.245	4.48	1.766	3.98	1.765
การจัดความรุนแรงทางเพศในพื้นที่ส่วนตัว และสาธารณะ	6.83	2.245	4.48	1.766	3.98	1.765
SDG 6 น้ำสะอาดและสุขอนามัย	6.87	1.862	5.36	1.636	4.74	1.579
การมีและเข้าถึงน้ำสะอาดสำหรับดื่มและใช้	6.94	2.221	5.43	2.016	4.77	1.905
การแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ*	6.79	2.036	5.31	1.835	4.72	1.732
SDG 7 พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้	6.83	1.910	5.11	1.602	4.66	1.615
การมีและเข้าถึงพลังงานสะอาดได้อย่างถ้วน หน้า	6.83	1.910	5.11	1.602	4.66	1.615
SDG 8 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการ เติบโตทางเศรษฐกิจ	7.57	1.917	4.64	1.652	4.01	1.632
การจ้างงานและเข้าถึงโอกาสการทำงานที่ดี	7.57	1.917	4.64	1.652	4.01	1.632
SDG 9 โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และ อุตสาหกรรม	6.58	1.943	4.99	1.538	4.55	1.584
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	6.58	1.943	4.99	1.538	4.55	1.584
SDG 10 ลดความเหลื่อมล้ำ	6.91	2.013	4.88	1.683	4.36	1.800

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการ แก้ไขปัญหาของ ภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
การมีส่วนร่วมและเข้าถึงโอกาสอย่างเท่าเทียมของผู้หญิงและผู้มีความหลากหลายทางเพศ	6.91	2.013	4.88	1.683	4.36	1.800
SDG 11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	6.58	1.943	4.99	1.538	4.55	1.584
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	6.58	1.943	4.99	1.538	4.55	1.584
SDG 12 การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน	7.00	2.229	5.76	2.102	5.09	1.994
การจัดการขยะ (Reduce Reuse Recycle)	7.00	2.229	5.76	2.102	5.09	1.994
SDG 13 การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	6.68	1.871	4.85	1.481	4.41	1.419
การแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศ	6.79	2.110	4.74	1.699	4.27	1.610
การสร้างความรู้ความตระหนักรู้เรื่องผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศหรือภาวะโลกรวนและภาวะโลกร้อน (Climate Change)	6.57	2.137	4.98	1.726	4.59	1.627
SDG 14 ทรัพยากรทางทะเล	6.79	2.036	5.31	1.835	4.72	1.732
การแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางน้ำ*	6.79	2.036	5.31	1.835	4.72	1.732
SDG 15 ระบบนิเวศบนบก	6.84	1.785	5.35	1.511	4.82	1.488
การรับมือและลดผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ	7.11	2.086	5.58	1.894	4.95	1.788
การจัดการพื้นที่ป่าและพื้นที่สีเขียวอย่างมีส่วนร่วม	6.59	1.930	5.14	1.672	4.72	1.701
SDG 16 ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง	7.21	2.034	5.03	1.636	4.59	1.678
การจัดการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพและเผยแพร่ข้อมูลสาธารณะอย่างโปร่งใส	7.21	2.034	5.03	1.636	4.59	1.678
SDG 17 ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	7.20	1.874	4.58	1.734	4.04	1.783
การมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบายเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	7.20	1.874	4.58	1.734	4.04	1.783

หมายเหตุ: คัดค่าเฉลี่ยจากคะแนน 1 - 10 คือ จำเป็น/มีการดำเนินการ/มีประสิทธิภาพ (มีคะแนนอยู่ระหว่าง 0-10 คะแนน)

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สำหรับแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ตัวอย่างเห็นว่าไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส มากที่สุด ร้อยละ 53.50 รองลงมา ควรมีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง ร้อยละ 47.50 และควรมีการสร้างความร่วมมือต่อการกำหนดนโยบายพัฒนาในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 40.50 รายละเอียดดังตาราง 4.26

ตาราง 4.26 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดสงขลา)

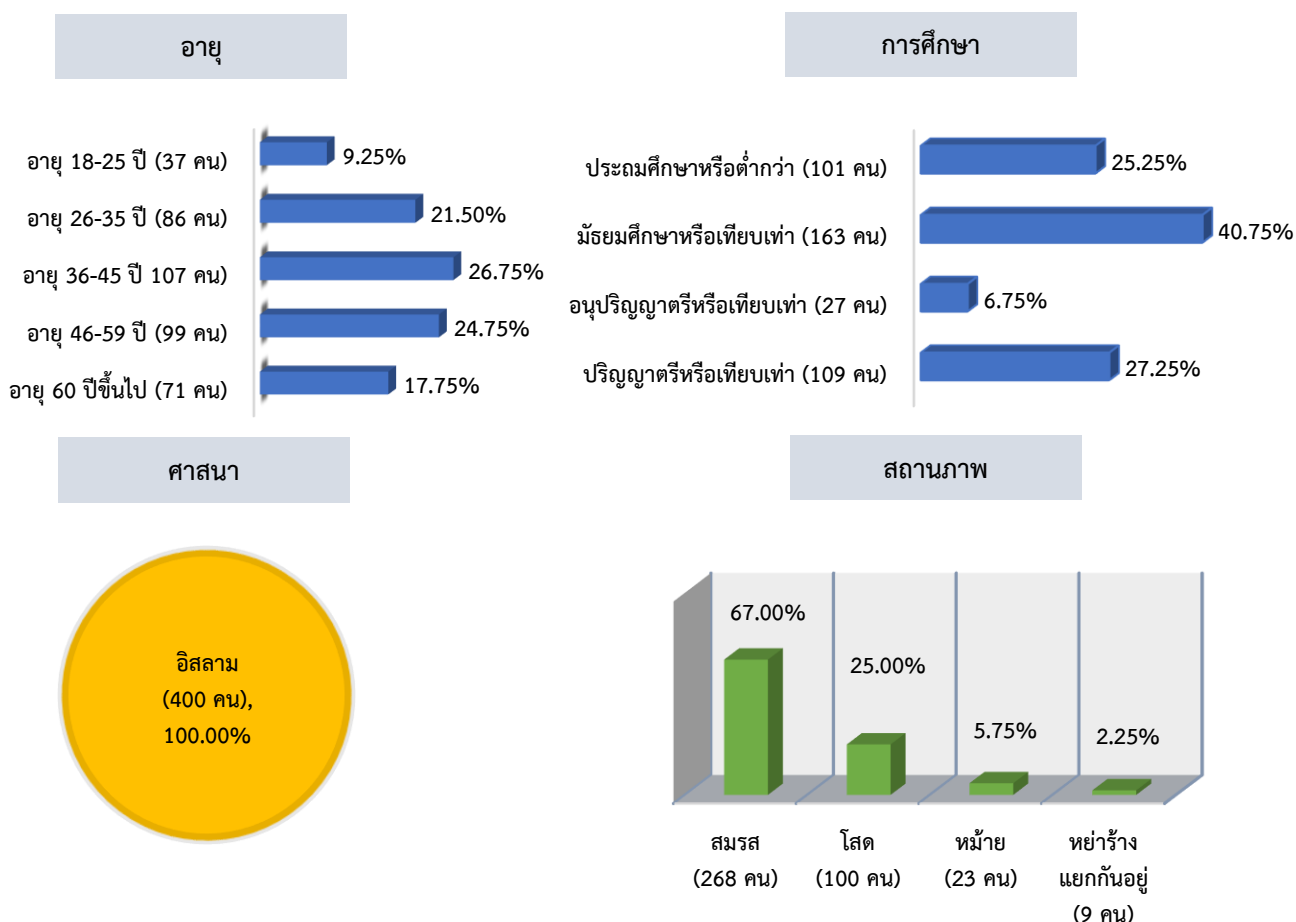
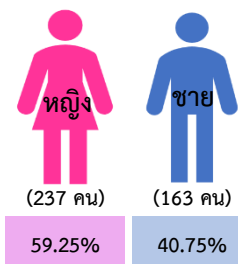
แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส	214	53.50
มีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง	190	47.50
มีการสร้างความร่วมมือต่อการกำหนดนโยบายพัฒนาในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ	162	40.50
มีพื้นที่แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ท้องถิ่นระหว่างสมาชิกในชุมชน และนำมาปรับใช้กับการพัฒนา	156	39.00
มีการกระจายทรัพยากรทุน และ อำนาจ ในการบริหารจัดการท้องถิ่น	155	38.75
มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม	152	38.00
มีการให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะ	90	22.50
มีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างเท่าเทียมในทุกเพศสภาพ	77	19.25

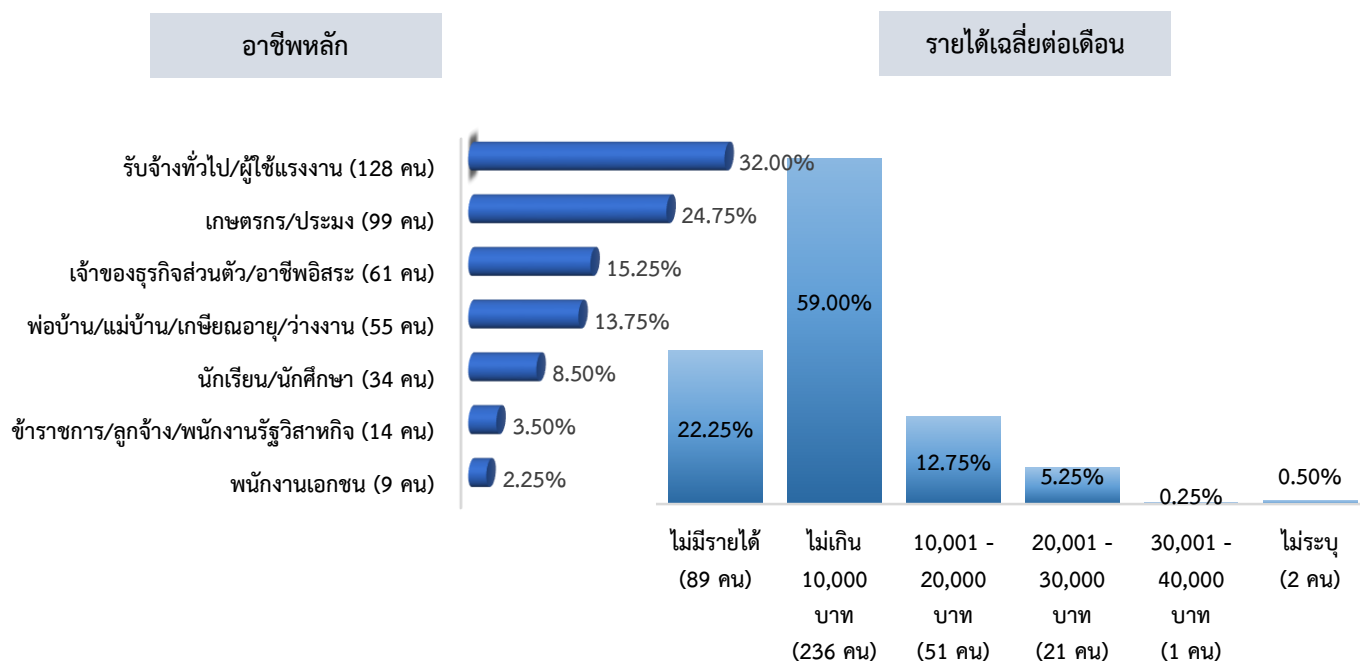
หมายเหตุ: เลือกตอบได้ 3 ข้อ โดยมีผู้ตอบจำนวน 400 ตัวอย่าง

2.13 จังหวัดปัตตานี

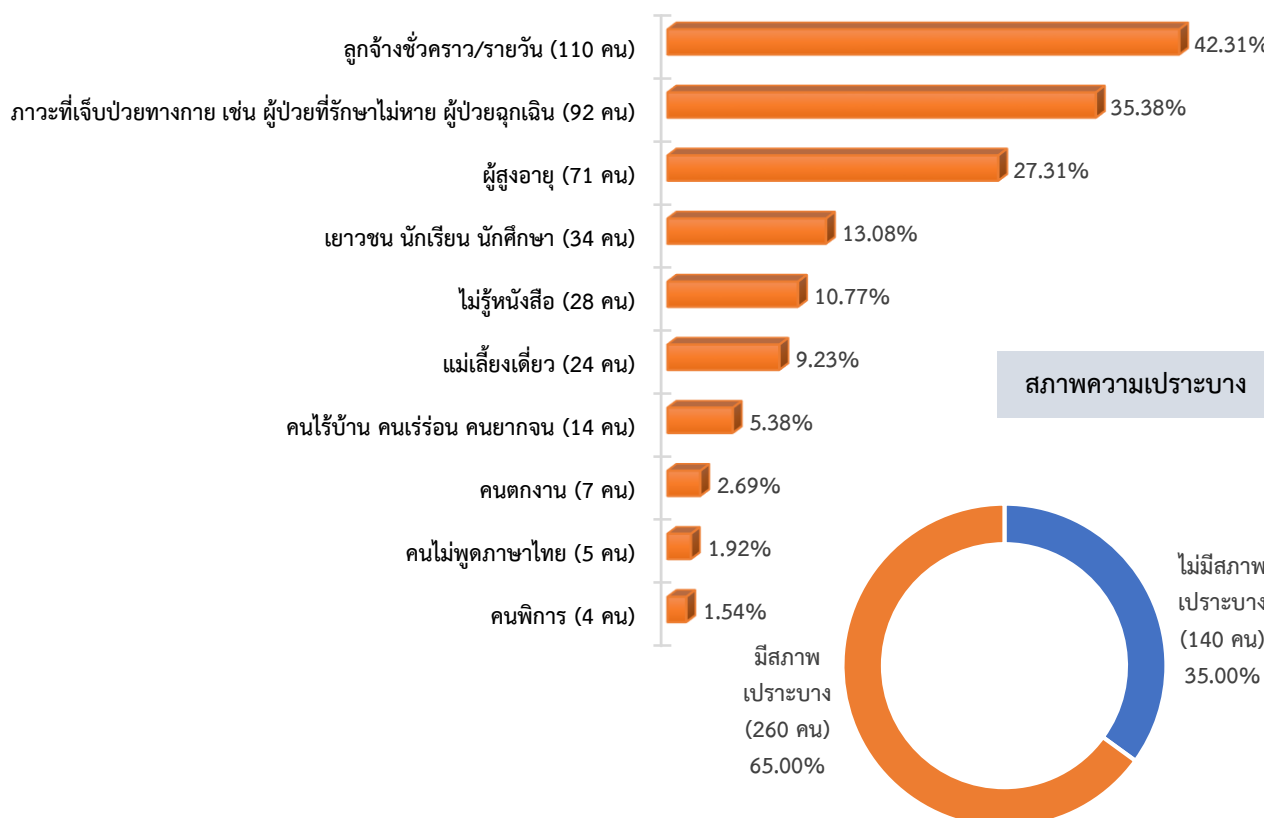
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป

การสำรวจข้อมูลของจังหวัดปัตตานี จากตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง ตัวอย่างเป็นเพศหญิง ร้อยละ 59.25 และเพศชาย ร้อยละ 40.75 มีอายุระหว่าง 36-45 ปี มากที่สุด ร้อยละ 26.75 รองลงมา อายุระหว่าง 46-59 ปี ร้อยละ 24.75 และอายุระหว่าง 26-35 ปี ร้อยละ 21.50 โดยสำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มากที่สุด ร้อยละ 40.75 รองลงมา ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 27.25 และระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ร้อยละ 25.25 ซึ่งตัวอย่างทั้งหมดนับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 100.00 มีสถานภาพสมรส มากที่สุด ร้อยละ 67.00 รองลงมา โสด ร้อยละ 25.00 และมีสถานภาพหม้าย ร้อยละ 5.75 ประกอบอาชีพหลัก รับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน มากที่สุด ร้อยละ 32.00 รองลงมา เป็นเกษตรกร/ประมง ร้อยละ 24.75 และเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ ร้อยละ 15.25 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 59.00 รองลงมา ไม่มีรายได้ ร้อยละ 22.25 และ 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 12.75 ตามลำดับ

จากการสำรวจในครั้งนี้ พบว่า ตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบาง มากที่สุด ร้อยละ 65.00 และไม่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 35.00 โดยในจำนวนตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางเป็นลูกจ้างชั่วคราว/รายวัน มากที่สุด ร้อยละ 42.31 รองลงมา เป็นภาวะที่เจ็บป่วยทางกาย เช่น ผู้ป่วยที่รักษาไม่หาย ผู้ป่วยฉุกเฉิน ร้อยละ 35.38 และเป็นผู้สูงอายุ ร้อยละ 27.31 ตามลำดับ

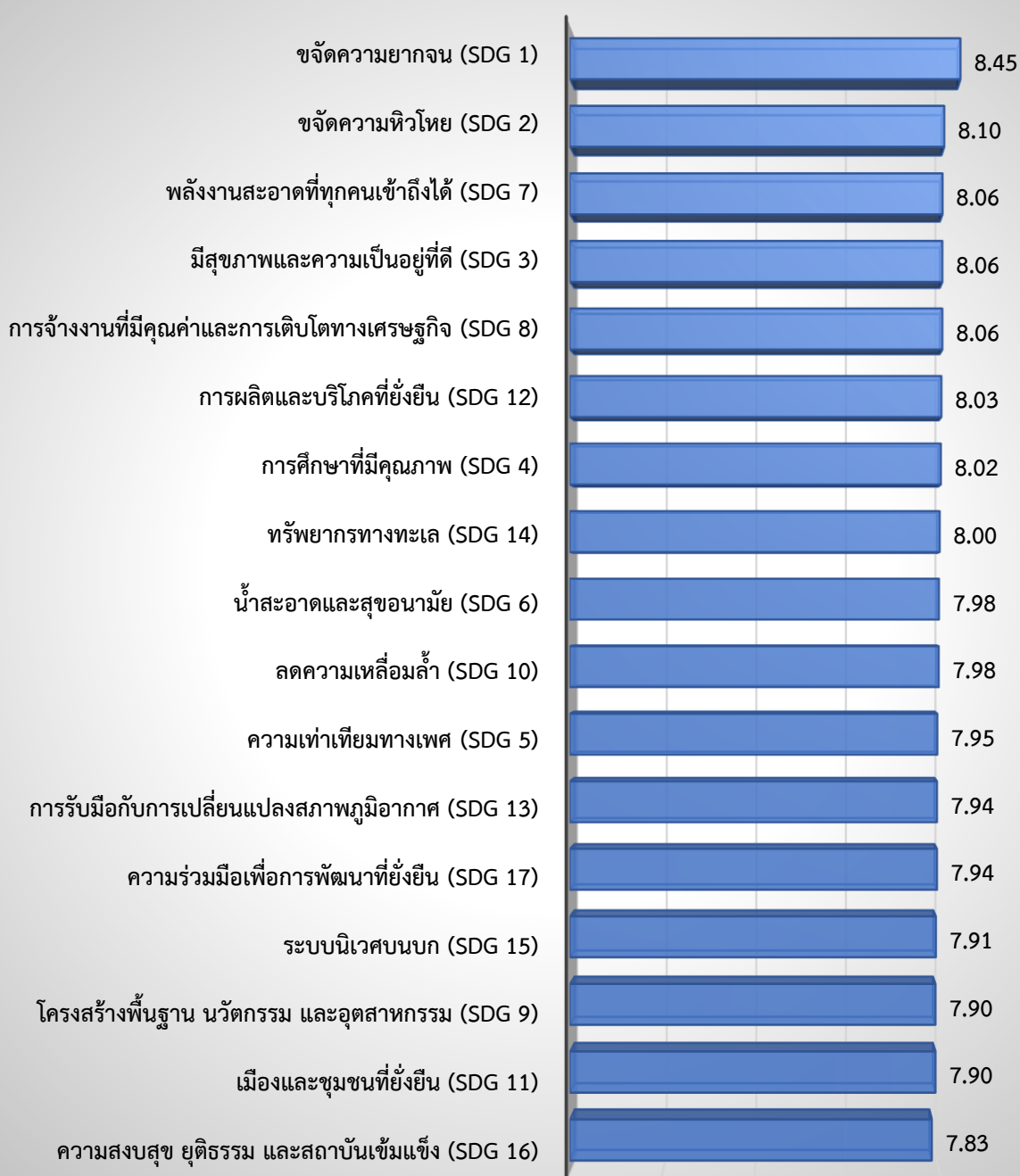

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ค่าเฉลี่ยภาพรวมเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) มีทั้งหมด 17 เป้าหมาย จากการสำรวจพบว่า เรื่องที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต คือ จัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.45 รองลงมา จัดความหิวโหย (SDG 2) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.10 พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ (SDG 7) มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) และการจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ 8.06 การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.03 และการศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.02

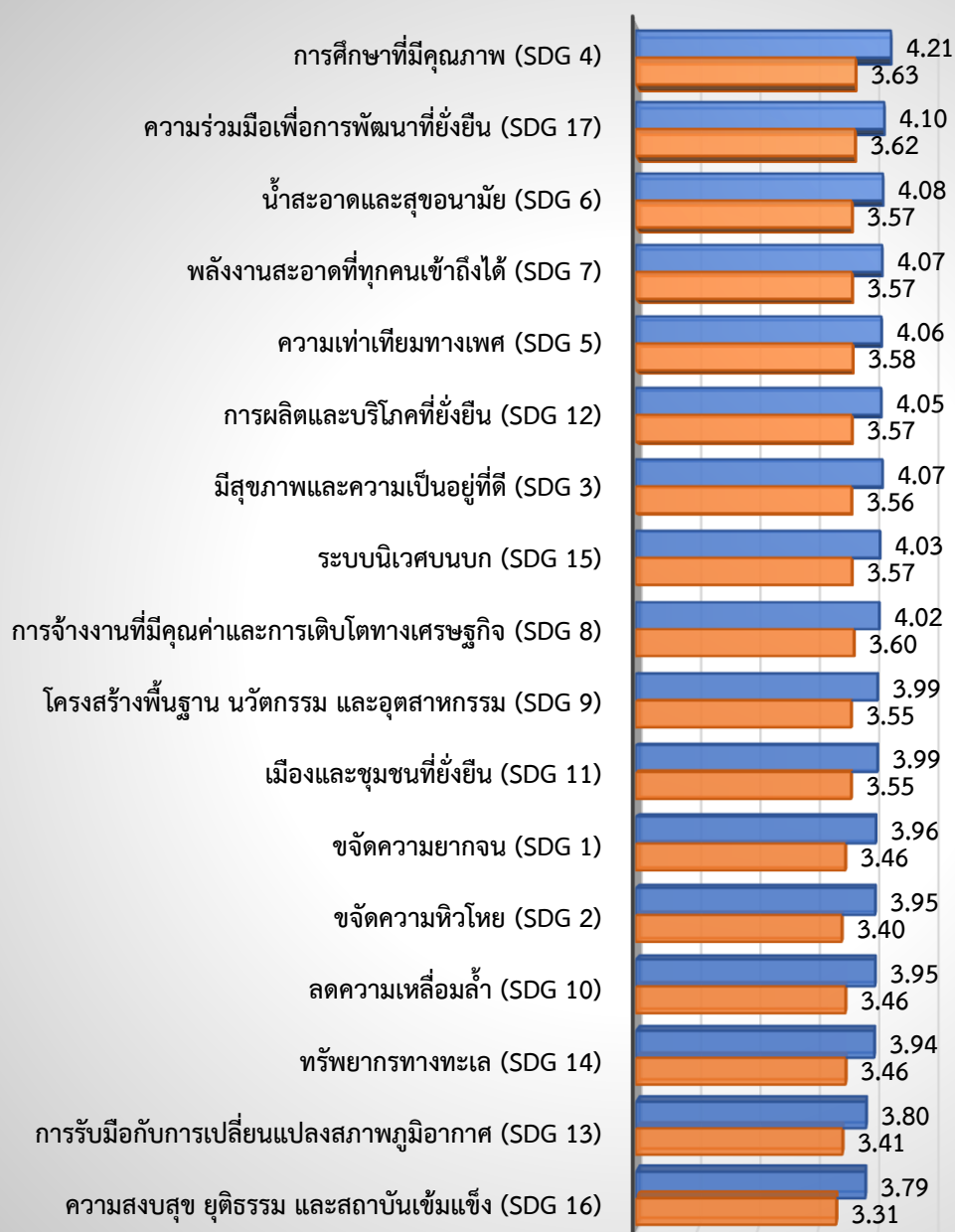
ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สำหรับการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ พบว่า การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 รองลงมา ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG 17) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ (SDG 7) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 และความเท่าเทียมทางเพศ (SDG 5) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06

ส่วนผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ พบว่า การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 รองลงมา ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG 17) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 ความเท่าเทียมทางเพศ (SDG 5) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 และน้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ (SDG 6) การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) และระบบนิเวศบนบก (SDG 15) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ 3.57 รายละเอียดดังตาราง 4.27

การดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ และผลลัพธ์ของการแก้ไขปัญห/จัดการ

■ การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ

■ ผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ

ตาราง 4.27 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ (จังหวัดปัตตานี)

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
SDG 1 ขจัดความยากจน	8.45	1.109	3.96	1.395	3.46	0.967
การแก้ไขความยากจน	8.45	1.109	3.96	1.395	3.46	0.967
SDG 2 ขจัดความหิวโหย	8.10	0.858	3.95	1.496	3.40	1.009
การพัฒนาเกษตรกรรายย่อยเพื่อส่งเสริม ระบบอาหารที่ยั่งยืน	8.14	0.920	3.90	1.628	3.36	1.145
การมีสุขภาพและโภชนาการที่ดี*	8.05	1.043	4.01	1.562	3.45	1.131
SDG 3 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี	8.06	0.993	4.07	1.522	3.56	1.082
การมีสุขภาพจิตที่ดี (Mental Health)	8.06	1.111	4.07	1.670	3.52	1.217
ความปลอดภัยบนท้องถนน	8.05	1.094	4.11	1.586	3.61	1.176
SDG 4 การศึกษาที่มีคุณภาพ	8.02	1.000	4.21	1.579	3.63	1.099
การศึกษาที่มีคุณภาพ	8.09	1.107	4.13	1.695	3.58	1.248
การมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบ อาชีพ	7.95	1.115	4.32	1.706	3.69	1.221
SDG 5 ความเท่าเทียมทางเพศ	7.95	1.015	4.06	1.525	3.58	1.148
การจัดความรุนแรงทางเพศในพื้นที่ ส่วนตัวและสาธารณะ	7.95	1.015	4.06	1.525	3.58	1.148
SDG 6 น้ำสะอาดและสุขอนามัย	7.98	0.878	4.08	1.487	3.57	1.043
การมีและเข้าถึงน้ำสะอาดสำหรับดื่มและ ใช้	7.97	1.052	4.24	1.673	3.68	1.201
การแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ*	8.00	0.971	3.94	1.503	3.46	1.101
SDG 7 พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึง ได้	8.06	1.062	4.07	1.582	3.57	1.222
การมีและเข้าถึงพลังงานสะอาดได้อย่างทั่ว หน้า	8.06	1.062	4.07	1.582	3.57	1.222
SDG 8 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการ เติบโตทางเศรษฐกิจ	8.06	1.063	4.02	1.515	3.60	1.147
การจ้างงานและเข้าถึงโอกาสการทำงาน ที่ดี	8.06	1.063	4.02	1.515	3.60	1.147
SDG 9 โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม	7.90	1.043	3.99	1.529	3.55	1.200

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	7.90	1.043	3.99	1.529	3.55	1.200
SDG 10 ลดความเหลื่อมล้ำ	7.98	0.976	3.95	1.666	3.46	1.215
การมีส่วนร่วมและเข้าถึงโอกาสอย่างเท่า เทียมของผู้หญิงและผู้มีความหลากหลาย ทางเพศ	7.98	0.976	3.95	1.666	3.46	1.215
SDG 11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	7.90	1.043	3.99	1.529	3.55	1.200
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	7.90	1.043	3.99	1.529	3.55	1.200
SDG 12 การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน	8.03	0.999	4.05	1.492	3.57	1.104
การจัดการขยะ (Reduce Reuse Recycle)	8.03	0.999	4.05	1.492	3.57	1.104
SDG 13 การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ	7.94	0.868	3.80	1.415	3.41	1.069
การแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ	8.01	0.996	3.67	1.536	3.33	1.238
การสร้างความรู้ความตระหนักรู้เรื่องผลกระทบ ของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หรือภาวะโลกรวนและภาวะโลกร้อน (Climate Change)	7.87	0.971	3.96	1.452	3.51	1.117
SDG 14 ทรัพยากรทางทะเล	8.00	0.971	3.94	1.503	3.46	1.101
การแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ*	8.00	0.971	3.94	1.503	3.46	1.101
SDG 15 ระบบนิเวศบนบก	7.91	0.799	4.03	1.322	3.57	0.982
การรับมือและลดผลกระทบจากภัยพิบัติ ทางธรรมชาติ	7.89	0.943	4.21	1.525	3.68	1.148
การจัดการพื้นที่ป่าและพื้นที่สีเขียวอย่างมี ส่วนร่วม	7.94	0.936	3.89	1.291	3.48	1.026
SDG 16 ความสงบสุข ยุติธรรม และ สถาบันเข้มแข็ง	7.83	0.988	3.79	1.275	3.31	0.908
การจัดการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ และเผยแพร่ข้อมูลสาธารณะอย่างโปร่งใส	7.83	0.988	3.79	1.275	3.31	0.908

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
SDG 17 ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	7.94	1.037	4.10	1.496	3.62	1.079
การมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบายเพื่อ คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	7.94	1.037	4.10	1.496	3.62	1.079

หมายเหตุ: คัดค่าเฉลี่ยจากคะแนน 1 - 10 คือ จำเป็น/มีการดำเนินการ/มีประสิทธิภาพ (มีคะแนนอยู่ระหว่าง 0-10 คะแนน)

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สำหรับแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ตัวอย่างเห็นว่าควรมีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง มากที่สุด ร้อยละ 57.50 รองลงมา ควรมีการสร้างความร่วมมือต่อการกำหนดนโยบายพัฒนาในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 55.25 และมีพื้นที่แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ท้องถิ่นระหว่างสมาชิกในชุมชน และนำมาปรับใช้กับการพัฒนา ร้อยละ 43.00 รายละเอียดดังตาราง 4.28

ตาราง 4.28 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดปัตตานี)

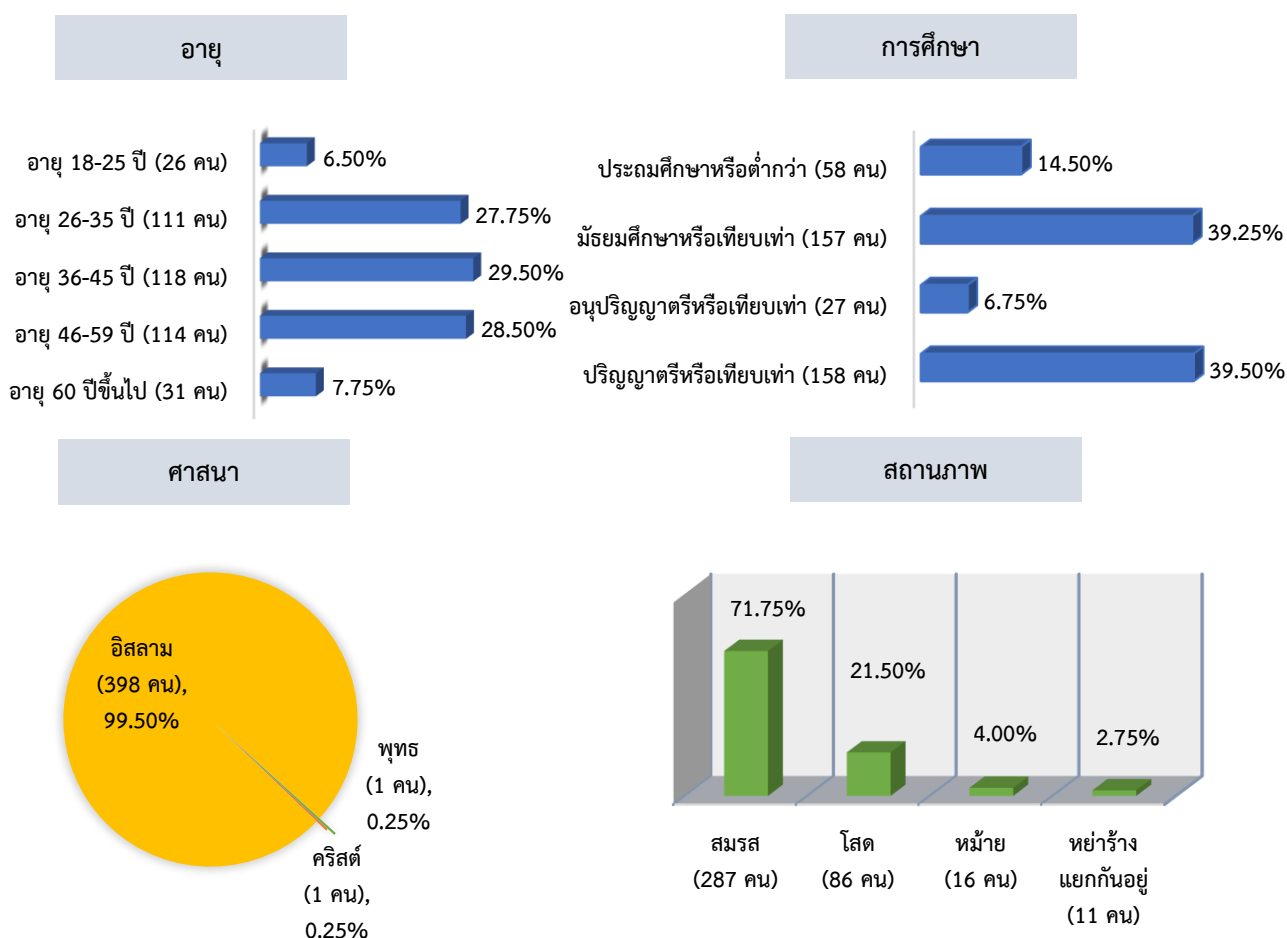
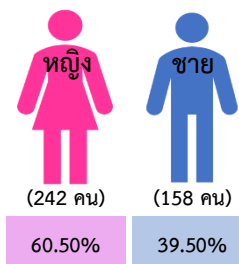
แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
มีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง	230	57.50
มีการสร้างความร่วมมือต่อการกำหนดนโยบายพัฒนาในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ	221	55.25
มีพื้นที่แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ท้องถิ่นระหว่างสมาชิกในชุมชน และนำมาปรับใช้กับการพัฒนา	172	43.00
มีการกระจายทรัพยากรทุน และ อำนาจ ในการบริหารจัดการท้องถิ่น	164	41.00
มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม	153	38.25
ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส	145	36.25
มีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างเท่าเทียมในทุกเพศสภาพ	95	23.75
มีการให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะ	20	5.00

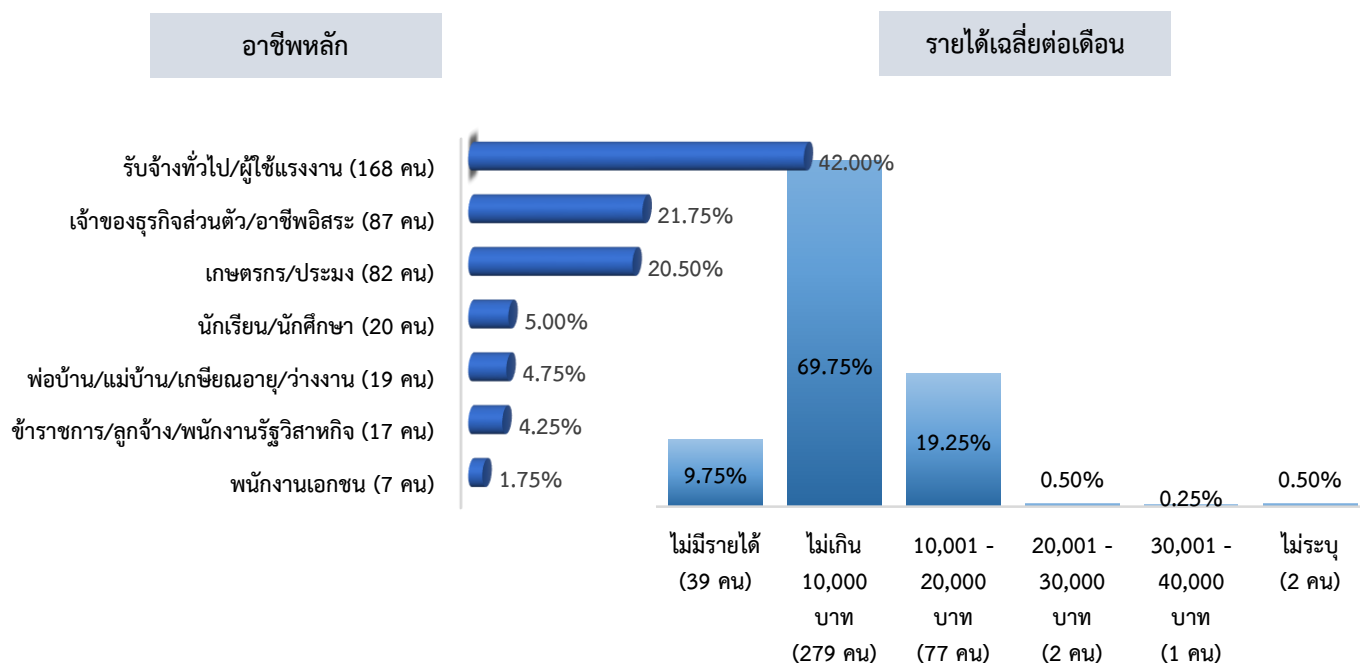
หมายเหตุ: เลือกตอบได้ 3 ข้อ โดยมีผู้ตอบจำนวน 400 ตัวอย่าง

2.14 จังหวัดยะลา

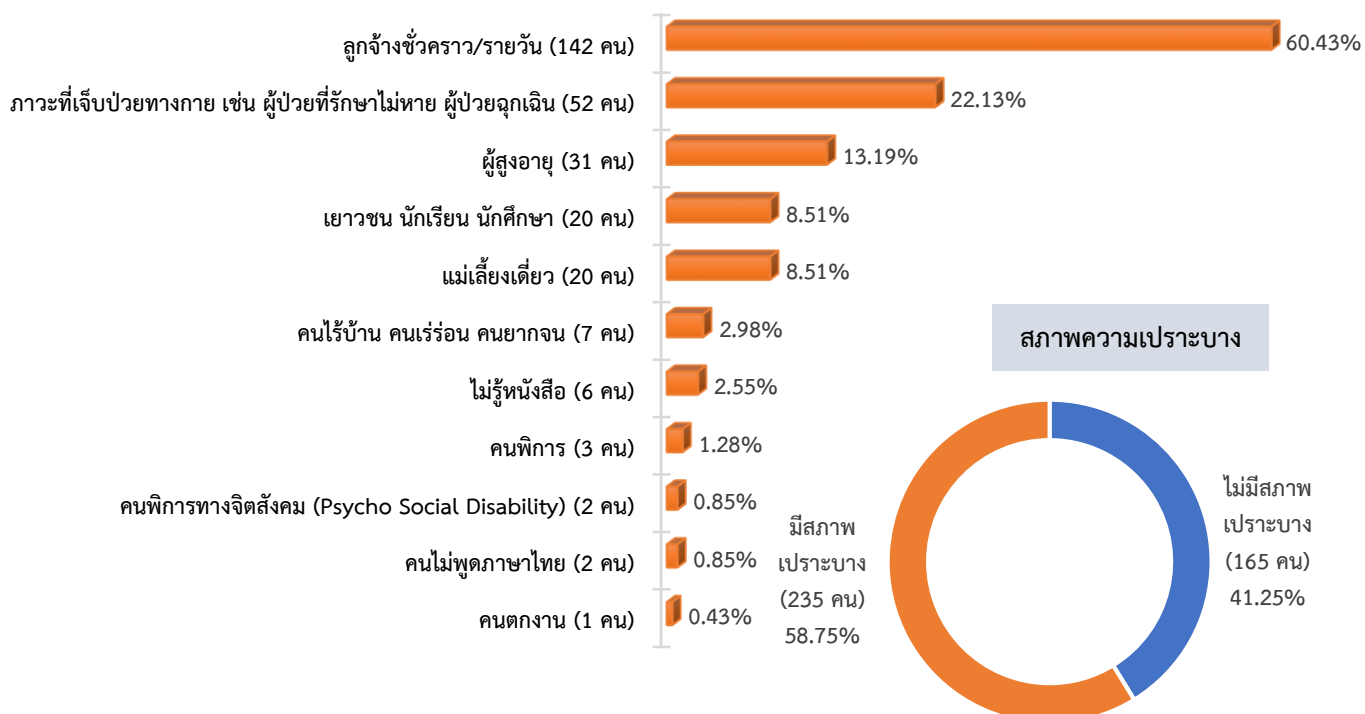
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป

การสำรวจข้อมูลของจังหวัดยะลา จากตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง ตัวอย่างเป็นเพศหญิง ร้อยละ 60.50 และเพศชาย ร้อยละ 39.50 มีอายุระหว่าง 36-45 ปี มากที่สุด ร้อยละ 29.50 รองลงมา อายุระหว่าง 46-59 ปี ร้อยละ 28.50 และอายุระหว่าง 26-35 ปี ร้อยละ 27.75 โดยสำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มากที่สุด ร้อยละ 39.50 รองลงมา ระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 39.25 และระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ร้อยละ 14.50 ซึ่งตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม 99.50 และศาสนาพุทธ และศาสนาคริสต์ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 0.25 มีสถานภาพสมรส มากที่สุด ร้อยละ 71.75 รองลงมา โสด ร้อยละ 21.50 และมีสถานภาพหม้าย ร้อยละ 4.00 ประกอบอาชีพหลักรับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน มากที่สุด ร้อยละ 42.00 รองลงมา เป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ ร้อยละ 21.75 และเป็นเกษตรกร/ประมง ร้อยละ 20.50 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 69.75 รองลงมา 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 19.25 และไม่มีรายได้ ร้อยละ 9.75 ตามลำดับ

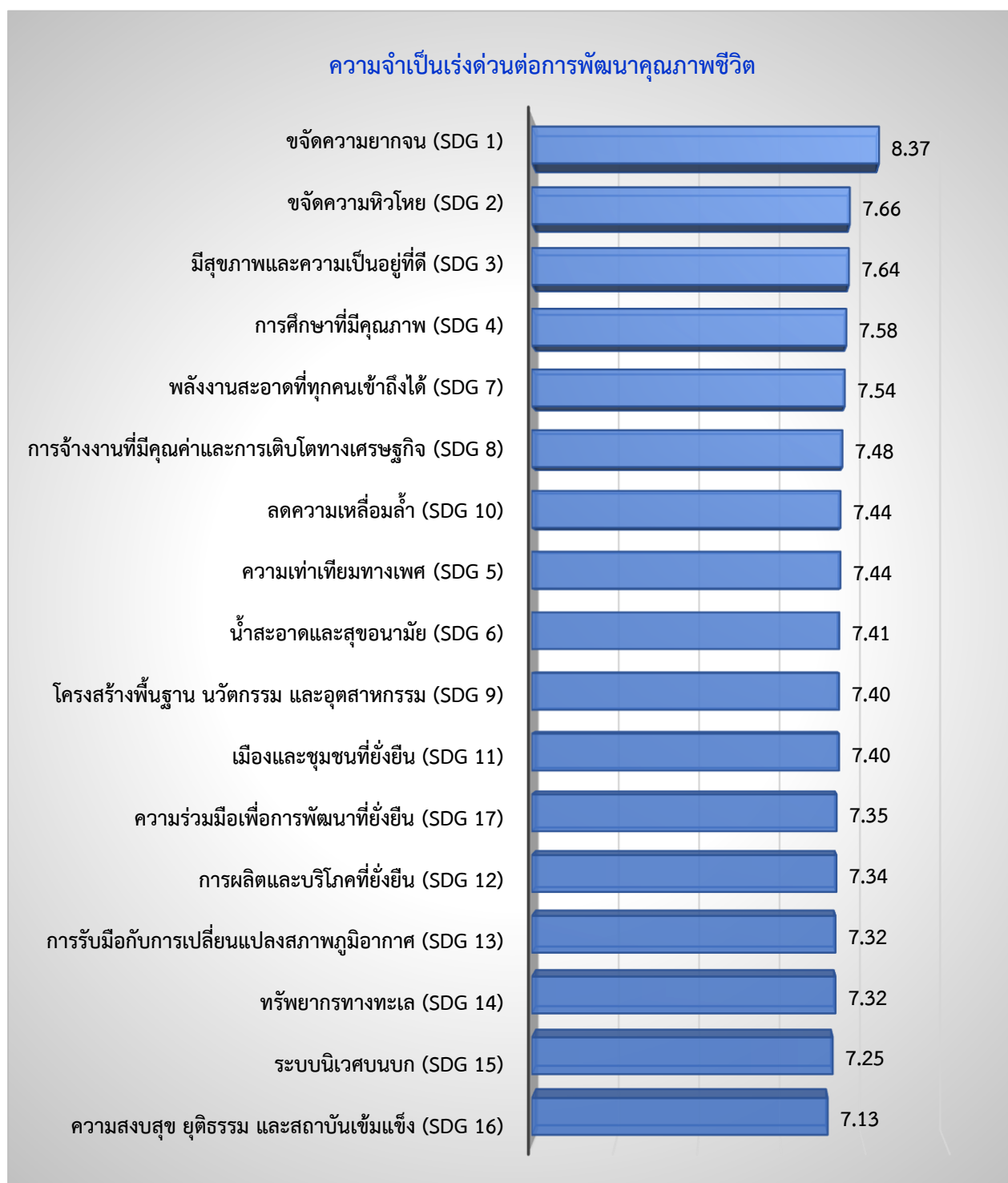
จากการสำรวจในครั้งนี้ พบว่า ตัวอย่างที่ไม่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 58.75 และมีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 41.25 โดยในจำนวนตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางเป็นลูกจ้างชั่วคราว/รายวัน มากที่สุด ร้อยละ 60.43 รองลงมาจำนวนตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางเป็นภาวะที่เจ็บป่วยทางกาย เช่น ผู้ป่วยที่รักษาไม่หาย ผู้ป่วยฉุกเฉิน ร้อยละ 22.13 และเป็นผู้สูงอายุ ร้อยละ 13.19 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ค่าเฉลี่ยภาพรวมเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

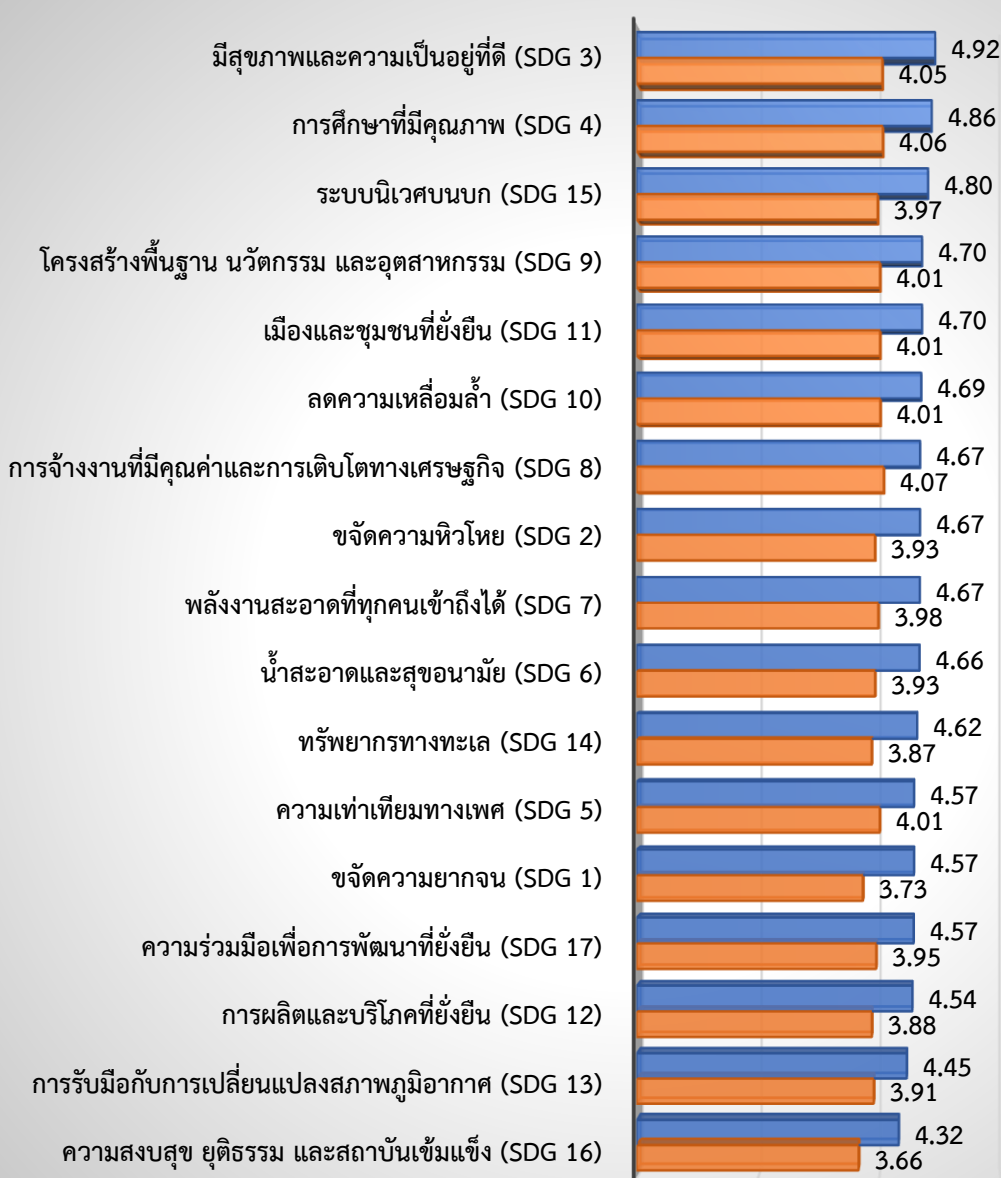
เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) มีทั้งหมด 17 เป้าหมาย จากการสำรวจพบว่า เรื่องที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต คือ ขจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.37 รองลงมา ขจัดความหิวโหย (SDG 2) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.66 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.64 การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.58 และพลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ (SDG 7) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.54

สำหรับการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ พบว่า มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.92 รองลงมา การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม (SDG 9) และเมืองและชุมชนที่ยั่งยืน (SDG 11) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ 4.70 และลดความเหลื่อมล้ำ (SDG 10) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69

ส่วนผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ พบว่า การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 รองลงมา การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม (SDG 9) เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน (SDG 11) ลดความเหลื่อมล้ำ (SDG 10) และความเท่าเทียมทางเพศ (SDG 5) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ 4.01 และพลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ (SDG 7) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 รายละเอียดดังตาราง 4.29

การดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ และผลลัพธ์ของการแก้ไขปัญา/จัดการ

■ การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ

■ ผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ

ตาราง 4.29 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหาของ
ภาครัฐ (จังหวัดยะลา)

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการ แก้ไขปัญหาของ ภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
SDG 1 ขจัดความยากจน	8.37	1.158	4.57	1.412	3.73	1.000
การแก้ไขความยากจน	8.37	1.158	4.57	1.412	3.73	1.000
SDG 2 ขจัดความหิวโหย	7.66	0.976	4.67	1.408	3.93	1.022
การพัฒนาเกษตรกรรายย่อยเพื่อส่งเสริมระบบ อาหารที่ยั่งยืน	7.84	1.077	4.69	1.497	3.92	1.088
การมีสุขภาพและโภชนาการที่ดี*	7.49	1.101	4.65	1.522	3.93	1.176
SDG 3 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี	7.64	1.065	4.92	1.556	4.05	1.107
การมีสุขภาพจิตที่ดี (Mental Health)	7.62	1.148	4.79	1.542	4.06	1.203
ความปลอดภัยบนท้องถนน	7.65	1.207	5.06	1.796	4.03	1.268
SDG 4 การศึกษาที่มีคุณภาพ	7.58	1.053	4.86	1.479	4.06	1.098
การศึกษาที่มีคุณภาพ	7.66	1.129	4.73	1.511	4.03	1.183
การมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ	7.50	1.155	4.99	1.611	4.08	1.198
SDG 5 ความเท่าเทียมทางเพศ	7.44	1.146	4.57	1.478	4.01	1.159
การจัดความรุนแรงทางเพศในพื้นที่ส่วนตัว และสาธารณะ	7.44	1.146	4.57	1.478	4.01	1.159
SDG 6 น้ำสะอาดและสุขอนามัย	7.41	1.043	4.66	1.352	3.93	1.002
การมีและเข้าถึงน้ำสะอาดสำหรับดื่มและใช้	7.50	1.204	4.70	1.500	3.98	1.150
การแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ*	7.32	1.131	4.62	1.376	3.87	1.057
SDG 7 พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้	7.54	1.130	4.67	1.440	3.98	1.134
การมีและเข้าถึงพลังงานสะอาดได้อย่างถ้วนหน้า	7.54	1.130	4.67	1.440	3.98	1.134
SDG 8 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโต ทางเศรษฐกิจ	7.48	1.161	4.67	1.472	4.07	1.149
การจ้างงานและเข้าถึงโอกาสการทำงานที่ดี	7.48	1.161	4.67	1.472	4.07	1.149
SDG 9 โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และ อุตสาหกรรม	7.40	1.144	4.70	1.438	4.01	1.118
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	7.40	1.144	4.70	1.438	4.01	1.118
SDG 10 ลดความเหลื่อมล้ำ	7.44	1.179	4.69	1.454	4.01	1.113

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
การมีส่วนร่วมและเข้าถึงโอกาสอย่างเท่าเทียมของผู้หญิงและผู้มีความหลากหลายทางเพศ	7.44	1.179	4.69	1.454	4.01	1.113
SDG 11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	7.40	1.144	4.70	1.438	4.01	1.118
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	7.40	1.144	4.70	1.438	4.01	1.118
SDG 12 การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน	7.34	1.178	4.54	1.370	3.88	1.066
การจัดการขยะ (Reduce Reuse Recycle)	7.34	1.178	4.54	1.370	3.88	1.066
SDG 13 การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	7.32	1.006	4.45	1.294	3.91	0.980
การแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ	7.33	1.129	4.36	1.378	3.88	1.097
การสร้างความรู้ความตระหนักรู้เรื่องผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศหรือภาวะโลกรวนและภาวะโลกร้อน (Climate Change)	7.30	1.123	4.55	1.377	3.94	1.052
SDG 14 ทรัพยากรทางทะเล	7.32	1.131	4.62	1.376	3.87	1.057
การแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ*	7.32	1.131	4.62	1.376	3.87	1.057
SDG 15 ระบบนิเวศบนบก	7.25	1.028	4.80	1.242	3.97	0.911
การรับมือและลดผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ	7.32	1.200	5.10	1.413	4.14	0.998
การจัดการพื้นที่ป่าและพื้นที่สีเขียวอย่างมีส่วนร่วม	7.19	1.124	4.51	1.319	3.81	1.021
SDG 16 ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง	7.13	1.142	4.32	1.277	3.66	1.019
การจัดการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพและเผยแพร่ข้อมูลสาธารณะอย่างโปร่งใส	7.13	1.142	4.32	1.277	3.66	1.019
SDG 17 ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	7.35	1.115	4.57	1.342	3.95	1.043
การมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบายเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	7.35	1.115	4.57	1.342	3.95	1.043

หมายเหตุ: คัดค่าเฉลี่ยจากคะแนน 1 - 10 คือ จำเป็น/มีการดำเนินการ/มีประสิทธิภาพ (มีคะแนนอยู่ระหว่าง 0-10 คะแนน)

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สำหรับแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ตัวอย่างเห็นว่าควรมีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึงมากที่สุด ร้อยละ 63.75 รองลงมา ควรมีพื้นที่แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ท้องถิ่นระหว่างสมาชิกในชุมชน และนำมาปรับใช้กับการพัฒนา ร้อยละ 52.25 และมีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างเท่าเทียมในทุกเพศสภาพ ร้อยละ 46.50 รายละเอียดดังตาราง 4.30

ตาราง 4.30 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดยะลา)

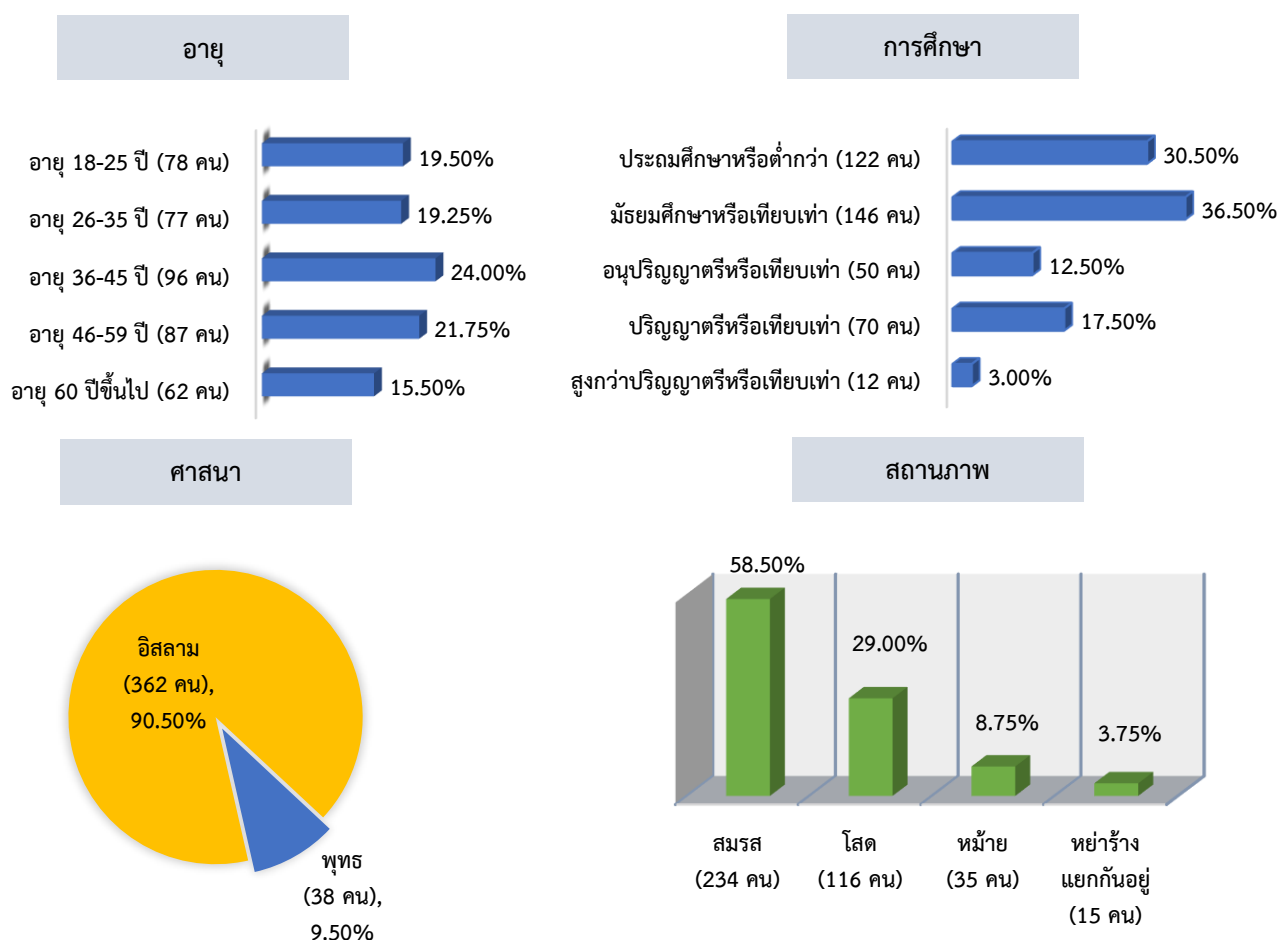
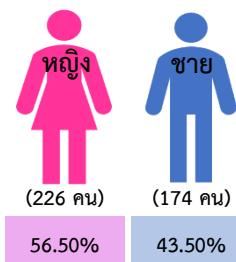
แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
มีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง	255	63.75
มีพื้นที่แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ท้องถิ่นระหว่างสมาชิกในชุมชน และนำมาปรับใช้กับการพัฒนา	209	52.25
มีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างเท่าเทียมในทุกเพศสภาพ	186	46.50
มีการสร้างความร่วมมือต่อการกำหนดนโยบายพัฒนาในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ	182	45.50
มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม	166	41.50
ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส	102	25.50
มีการกระจายทรัพยากรทุน และ อำนาจ ในการบริหารจัดการท้องถิ่น	71	17.75
มีการให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะ	29	7.25

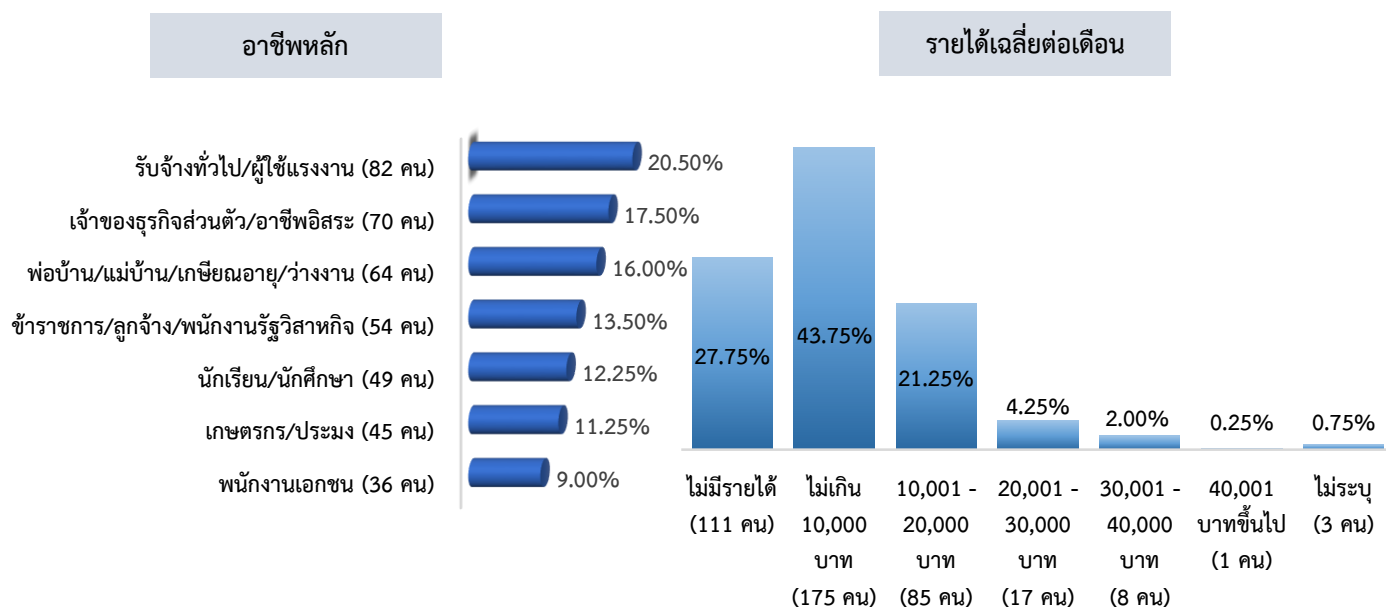
หมายเหตุ: เลือกตอบได้ 3 ข้อ โดยมีผู้ตอบจำนวน 400 ตัวอย่าง

2.15 จังหวัดนราธิวาส

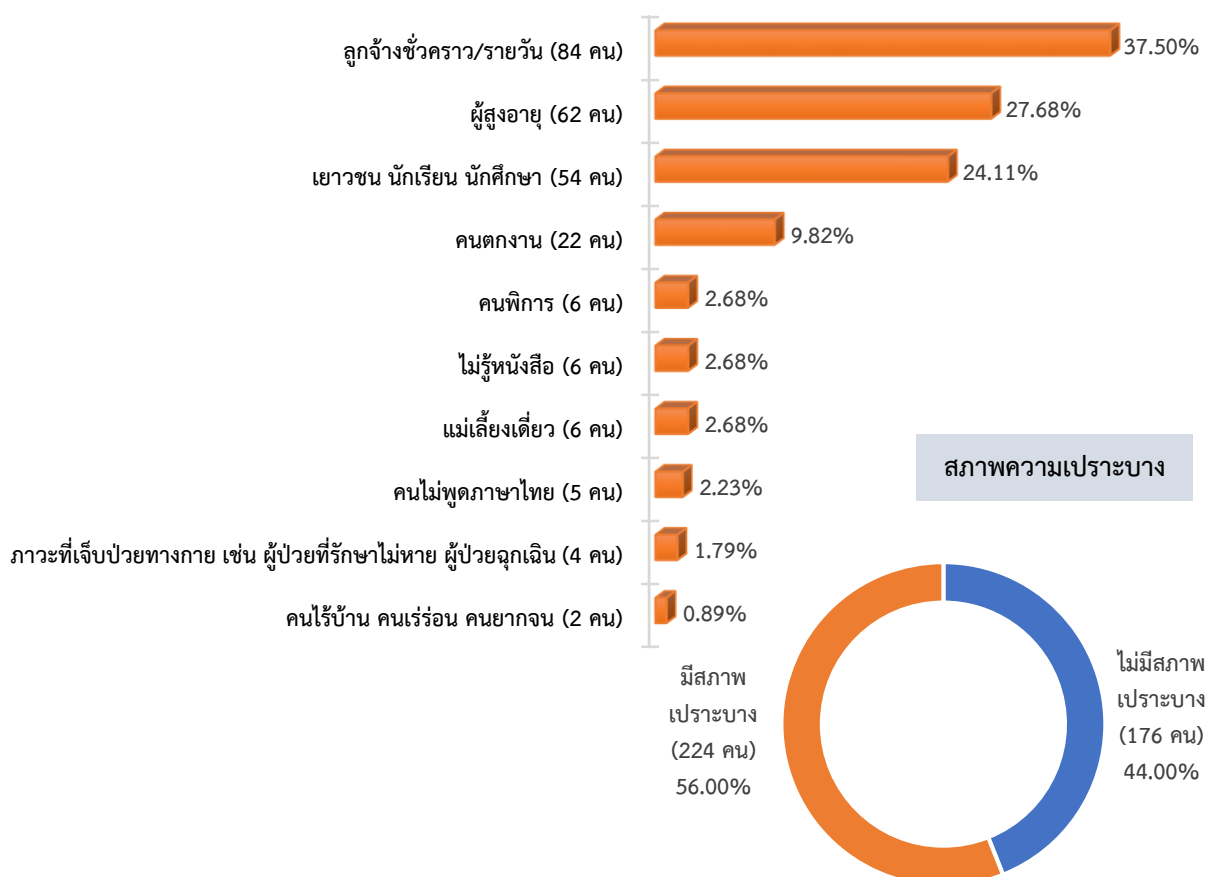
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป

การสำรวจข้อมูลของจังหวัดนราธิวาส จากตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง ตัวอย่างเป็นเพศหญิง ร้อยละ 56.50 และเพศชาย ร้อยละ 43.50 มีอายุระหว่าง 36-45 ปี มากที่สุด ร้อยละ 24.00 รองลงมา อายุระหว่าง 46-59 ปี ร้อยละ 21.75 และอายุระหว่าง 18-25 ปี ร้อยละ 19.50 โดยสำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มากที่สุด ร้อยละ 36.50 รองลงมา ระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ร้อยละ 30.50 และระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 17.50 ซึ่งตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม 90.50 และศาสนาพุทธ ร้อยละ 9.50 มีสถานภาพสมรส มากที่สุด ร้อยละ 58.50 รองลงมา โสด ร้อยละ 29.00 และมีสถานภาพหม้าย ร้อยละ 8.75 ประกอบอาชีพหลักรับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน มากที่สุด ร้อยละ 20.50 รองลงมา เป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ ร้อยละ 17.50 และเป็นพ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ/ว่างงาน ร้อยละ 16.00 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 43.75 รองลงมา ไม่มีรายได้ ร้อยละ 27.75 และ 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 21.25 ตามลำดับ

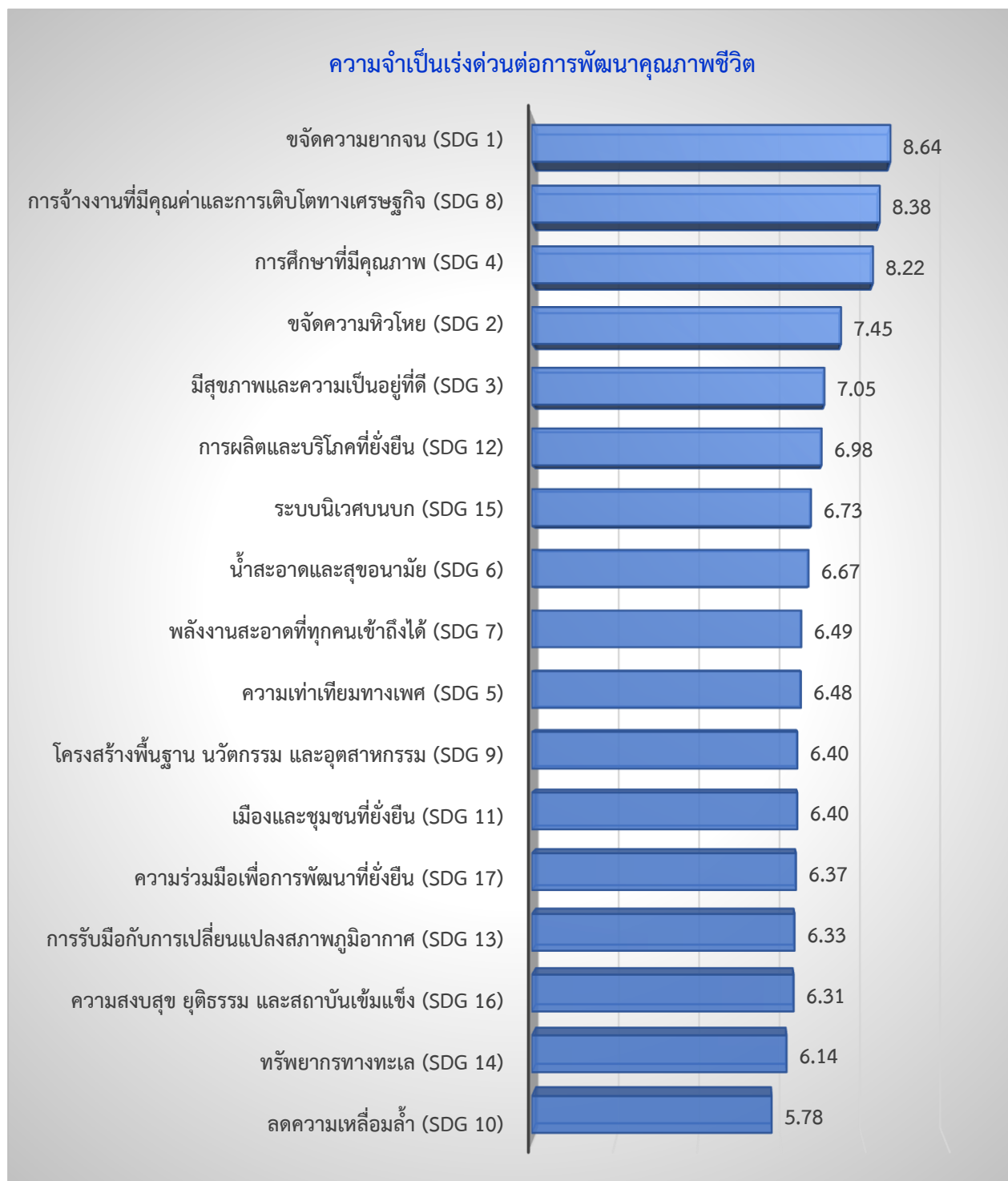
จากการสำรวจในครั้งนี้ พบว่า ตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 56.00 และไม่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 44.00 โดยในจำนวนตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางเป็นลูกจ้างชั่วคราว/รายวัน มากที่สุด ร้อยละ 37.50 รองลงมา เป็นผู้สูงอายุ ร้อยละ 27.68 และเป็นเยาวชน นักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 24.11 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ค่าเฉลี่ยภาพรวมเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

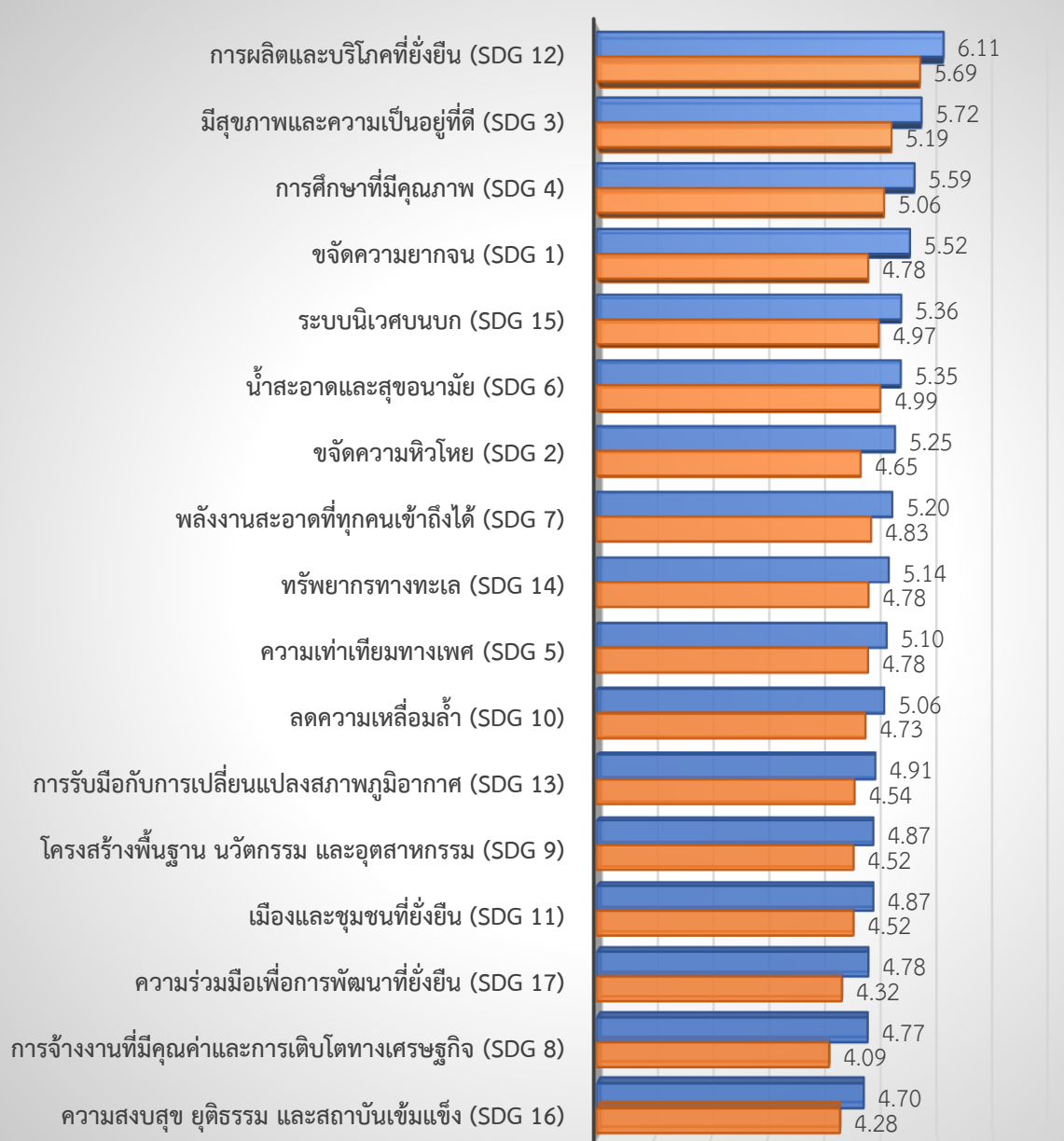
เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) มีทั้งหมด 17 เป้าหมาย จากการสำรวจพบว่า เรื่องที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต คือ ขจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.64 รองลงมา การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.38 การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.22 ขจัดความหิวโหย (SDG 2) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.45 และมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.05

สำหรับการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ พบว่า การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.11 รองลงมา มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.72 การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.59 ขจัดความยากจน (SDG 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.52 และระบบนิเวศบนบก (SDG 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.36

ส่วนผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ พบว่า การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.69 รองลงมา มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.19 การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.06 น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.99 และ ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.97 รายละเอียดดังตาราง 4.31

การดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ และผลลัพธ์ของการแก้ไขปัญห/จัดการ

■ การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ

■ ผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ

ตาราง 4.31 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหาของ
ภาครัฐ (จังหวัดนราธิวาส)

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
SDG 1 ขจัดความยากจน	8.64	1.641	5.52	2.164	4.78	2.144
การแก้ไขความยากจน	8.64	1.641	5.52	2.164	4.78	2.144
SDG 2 ขจัดความหิวโหย	7.45	1.559	5.25	1.621	4.65	1.519
การพัฒนาเกษตรกรรายย่อยเพื่อส่งเสริม ระบบอาหารที่ยั่งยืน	7.72	1.951	5.18	1.914	4.39	1.806
การมีสุขภาพและโภชนาการที่ดี*	7.20	1.855	5.33	1.740	4.91	1.628
SDG 3 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี	7.05	1.946	5.72	1.712	5.19	1.723
การมีสุขภาพจิตที่ดี (Mental Health)	6.92	2.127	5.27	1.785	4.88	1.763
ความปลอดภัยบนท้องถนน	7.18	2.129	6.19	2.027	5.53	2.007
SDG 4 การศึกษาที่มีคุณภาพ	8.22	1.439	5.59	1.646	5.06	1.658
การศึกษาที่มีคุณภาพ	8.09	1.645	6.07	1.888	5.58	1.921
การมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบ อาชีพ	8.36	1.652	5.13	1.946	4.54	1.948
SDG 5 ความเท่าเทียมทางเพศ	6.48	2.495	5.10	1.695	4.78	1.637
การจัดความรุนแรงทางเพศในพื้นที่ ส่วนตัวและสาธารณะ	6.48	2.495	5.10	1.695	4.78	1.637
SDG 6 น้ำสะอาดและสุขอนามัย	6.67	2.200	5.35	1.837	4.99	1.846
การมีและเข้าถึงน้ำสะอาดสำหรับดื่มและ ใช้	7.19	2.120	5.59	2.142	5.24	2.204
การแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ*	6.14	2.747	5.14	1.991	4.78	1.920
SDG 7 พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้	6.49	2.340	5.20	1.791	4.83	1.724
การมีและเข้าถึงพลังงานสะอาดได้อย่างถ้วน หน้า	6.49	2.340	5.20	1.791	4.83	1.724
SDG 8 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการ เติบโตทางเศรษฐกิจ	8.38	1.796	4.77	1.994	4.09	1.893
การจ้างงานและเข้าถึงโอกาสการทำงานที่ ดี	8.38	1.796	4.77	1.994	4.09	1.893
SDG 9 โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม	6.40	2.582	4.87	1.928	4.52	1.818

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	6.40	2.582	4.87	1.928	4.52	1.818
SDG 10 ลดความเหลื่อมล้ำ	5.78	2.219	5.06	1.800	4.73	1.766
การมีส่วนร่วมและเข้าถึงโอกาสอย่างเท่า เทียมของผู้หญิงและผู้มีความหลากหลาย ทางเพศ	5.78	2.219	5.06	1.800	4.73	1.766
SDG 11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	6.40	2.582	4.87	1.928	4.52	1.818
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)*	6.40	2.582	4.87	1.928	4.52	1.818
SDG 12 การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน	6.98	2.349	6.11	2.121	5.69	2.232
การจัดการขยะ (Reduce Reuse Recycle)	6.98	2.349	6.11	2.121	5.69	2.232
SDG 13 การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ	6.33	2.519	4.91	1.821	4.54	1.706
การแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ	6.27	2.648	4.87	1.903	4.52	1.828
การสร้างความรู้ความตระหนักรู้เรื่องผลกระทบ ของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศหรือ ภาวะโลกรวนและภาวะโลกร้อน (Climate Change)	6.41	2.690	4.99	1.991	4.68	1.875
SDG 14 ทรัพยากรทางทะเล	6.14	2.747	5.14	1.991	4.78	1.920
การแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ*	6.14	2.747	5.14	1.991	4.78	1.920
SDG 15 ระบบนิเวศบนบก	6.73	2.095	5.36	1.602	4.97	1.659
การรับมือและลดผลกระทบจากภัยพิบัติ ทางธรรมชาติ	7.25	1.889	5.66	1.785	5.18	1.887
การจัดการพื้นที่ป่าและพื้นที่สีเขียวอย่างมี ส่วนร่วม	6.22	2.662	5.10	1.999	4.83	1.937
SDG 16 ความสงบสุข ยุติธรรม และ สถาบันเข้มแข็ง	6.31	2.834	4.70	1.982	4.28	1.893
การจัดการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ และเผยแพร่ข้อมูลสาธารณะอย่างโปร่งใส	6.31	2.834	4.70	1.982	4.28	1.893

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไข ปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การ ดำเนินการแก้ไข/ จัดการ	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
SDG 17 ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	6.37	2.355	4.78	1.903	4.32	1.752
การมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบายเพื่อ คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	6.37	2.355	4.78	1.903	4.32	1.752

หมายเหตุ: คัดค่าเฉลี่ยจากคะแนน 1 - 10 คือ จำเป็น/มีการดำเนินการ/มีประสิทธิภาพ (มีคะแนนอยู่ระหว่าง 0-10 คะแนน)

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สำหรับแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ตัวอย่างเห็นว่าควรมีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม มากที่สุด ร้อยละ 61.50 รองลงมา ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส ร้อยละ 53.50 และมีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง ร้อยละ 49.25 รายละเอียดดังตาราง 4.32

ตาราง 4.32 จำนวนและร้อยละของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต (จังหวัดนราธิวาส)

แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม	246	61.50
ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส	214	53.50
มีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง	197	49.25
มีพื้นที่แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ท้องถิ่นระหว่างสมาชิกในชุมชน และนำมาปรับใช้กับการพัฒนา	168	42.00
มีการสร้างความร่วมมือต่อการกำหนดนโยบายพัฒนาในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ	123	30.75
มีการกระจายทรัพยากรทุน และ อำนาจ ในการบริหารจัดการท้องถิ่น	117	29.25
มีการให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะ	49	12.25
มีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างเท่าเทียมในทุกเพศสภาพ	41	10.25

หมายเหตุ: เลือกตอบได้ 3 ข้อ โดยมีผู้ตอบจำนวน 400 ตัวอย่าง

บทที่ 5

สรุปผลและขอเสนอแนะ

โครงการสำรวจข้อมูลสถานะของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในภาพรวมของประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อสภาพเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดเป้าหมาย (Targeted Provinces) ประกอบด้วย 4 ภูมิภาค 15 จังหวัด ดังนี้ ภาคเหนือ ได้แก่ 1) จังหวัดเชียงราย 2) จังหวัดเชียงใหม่ 3) จังหวัดแม่ฮ่องสอน 4) จังหวัดตาก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ 5) จังหวัดอุดรธานี 6) จังหวัดนครราชสีมา 7) จังหวัดอุบลราชธานี ภาคกลาง ได้แก่ 8) กรุงเทพมหานคร 9) จังหวัดเพชรบุรี และภาคใต้ ได้แก่ 10) จังหวัดภูเก็ต 11) จังหวัดสุราษฎร์ธานี 12) จังหวัดสงขลา 13) จังหวัดปัตตานี 14) จังหวัดยะลา และ 15) จังหวัดนราธิวาส

โครงการสำรวจในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) คณะวิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้น (Multi-Stage Stratified Random Sampling) และได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 6,000 คน โดยรายละเอียดของผลการศึกษาและระเบียบวิธีการศึกษาได้ปรากฏในบทก่อนหน้า ในบทนี้ คณะวิจัยนำเสนอสรุปผลการศึกษาภาพรวมและสรุปผลการศึกษารายจังหวัด แบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป คือ เพศสภาพ อายุ สภาพเปราะบาง ศาสนา สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ และรายได้ ตอนที่ 2 ประเด็นการพัฒนาด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย 2 ส่วน ส่วนที่หนึ่ง ด้านความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยมีการให้คะแนนจากไม่มีความจำเป็นถึงจำเป็นมากที่สุด (0-10 คะแนน) ส่วนที่สอง การดำเนินการของภาครัฐมี 2 ด้าน คือ ภาครัฐมีการดำเนินการแก้ไข/จัดการ ตั้งแต่ไม่มีการดำเนินการถึงมีการดำเนินการเป็นอย่างดี (0-10 คะแนน) และผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการ จากไม่มีประสิทธิภาพถึงมีประสิทธิภาพมากที่สุด (0-10 คะแนน) และ ตอนที่ 3 แนวทางใดหรือเงื่อนไขอะไรที่จะทำให้คุณภาพชีวิตของท่านดีขึ้น โดยให้กลุ่มตัวอย่างเลือกแนวทางหรือเงื่อนไขได้มากที่สุด 3 ข้อที่สำคัญที่สุด ประกอบด้วย 8 ข้อย่อย 1) มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม 2) มีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง 3) มีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างเท่าเทียมในทุกเพศสภาพ 4) มีการสร้างความร่วมมือต่อการกำหนดนโยบายพัฒนาในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ 5) มีการกระจายทรัพยากรทุนและอำนาจในการบริหารจัดการท้องถิ่น 6) มีพื้นที่แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ท้องถิ่นระหว่างสมาชิกในชุมชนและนำมาปรับใช้กับการพัฒนา 7) มีการให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะ และ 8) ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส นอกจากนี้ คณะวิจัยจะนำเสนอผลการอภิปรายผล และการนำเสนอขอเสนอแนะตามลำดับ มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 สรุปผลการศึกษาภาพรวม

5.1.1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 54.78 มีอายุระหว่าง 36-45 ปี ร้อยละ 25.55 มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 36.27 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 76.43 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 59.95 ประกอบ

อาชีพหลักเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ ร้อยละ 23.12 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 31.97 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 50.03 ทั้งนี้เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางพบว่าส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างชั่วคราว/รายวัน ร้อยละ 34.99

5.1.1.2 ประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ดังนี้ (1) **ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต** สามอันดับแรก ได้แก่ การขจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.94 รองลงมาคือการศึกษามีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.50 และการจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.35 และ (2) **การดำเนินการของภาครัฐ** ประกอบด้วย **ประเด็นการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ** สามอันดับแรก ได้แก่ การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.84 รองลงมาคือการศึกษามีคุณภาพ (SDG 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.71 และน้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.70 และ **ประเด็นผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ** สามอันดับแรก ได้แก่ การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.15 รองลงมาคือระบบนิเวศบนบก (SDG 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 และน้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.99

5.1.1.3 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข เมื่อพิจารณาความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนกับการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ พบว่าช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข ดังนี้ 1) การขจัดความยากจน (SDG 1) มีช่องว่าง 3.52 คะแนน 2) ขจัดความหิวโหย (SDG 2) มีช่องว่าง 2.87 คะแนน 3) การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) มีช่องว่าง 2.84 คะแนน 4) การศึกษามีคุณภาพ (SDG 4) มีช่องว่าง 2.79 คะแนน และ 5) การมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) มีช่องว่าง 2.73 คะแนน (รายละเอียดดังตาราง 5.1)

ตาราง 5.1 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขภาพรวม

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต	การดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ	ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข
ขจัดความยากจน (SDG 1)	8.94	5.42	3.52
ขจัดความหิวโหย (SDG 2)	8.32	5.45	2.87
การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8)	8.35	5.51	2.84
การศึกษามีคุณภาพ (SDG 4)	8.50	5.71	2.79
มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3)	8.34	5.61	2.73

ที่มา: คณะวิจัย

5.1.1.4 แนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อแนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น สามอันดับแรก ได้แก่ การพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม ร้อยละ 47.23 รองลงมาคือไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส ร้อยละ 44.50 และการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง ร้อยละ 43.93

5.1.2 สรุปผลการศึกษารายจังหวัดเป้าหมาย

5.1.2.1 จังหวัดเชียงราย

1) ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 52.75 มีอายุระหว่าง 46-59 ปี ร้อยละ 26.00 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 36.50 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 93.75 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 68.50 ประกอบอาชีพหลักเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ ร้อยละ 22.75 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 32.50 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 52.25 โดยในจำนวนตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางเป็นชนกลุ่มน้อยชาติพันธุ์ ร้อยละ 45.45

2) ประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ดังนี้ **(1) ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต** สามอันดับแรก ได้แก่ การขจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.19 รองลงมาคือการจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.07 และการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.06 และ **(2) การดำเนินการของภาครัฐ** ประกอบด้วย **ประเด็นการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ** สามอันดับแรก ได้แก่ การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.22 รองลงมาคือระบบนิเวศบนบก (SDG 15) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.18 และน้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.16 และ **ประเด็นผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ** สามอันดับแรก ได้แก่ การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.20 รองลงมาคือการศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.15 และการขจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.14

3) ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข เมื่อพิจารณาความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน กับการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ พบว่าช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข ดังนี้ 1) การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (SDG 13) มีช่องว่าง 3.11 คะแนน 2) การขจัดความยากจน (SDG 1) มีช่องว่าง 3.09 คะแนน 3) การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) มีช่องว่าง 2.97 คะแนน 4) ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG 17) มีช่องว่าง 2.97 คะแนน และ 5) การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีช่องว่าง 2.96 คะแนน (รายละเอียดดังตาราง 5.2)

ตาราง 5.2 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัดเชียงราย

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต	การดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ	ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข
การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (SDG 13)	9.05	5.94	3.11
ขจัดความยากจน (SDG 1)	9.19	6.10	3.09
การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8)	9.07	6.10	2.97
ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG 17)	8.95	5.98	2.97
การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12)	9.06	6.10	2.96

ที่มา: คณะวิจัย

4) แนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อแนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น สามอันดับแรก ได้แก่ มีการกระจายทรัพยากรทุนและอำนาจในการบริหารจัดการท้องถิ่น ร้อยละ 54.00 รองลงมาคือมีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม ร้อยละ 43.50 และไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส ร้อยละ 41.25

5.1.2.2 จังหวัดเชียงใหม่

1) ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 51.25 มีอายุระหว่าง 26-35 ปี ร้อยละ 24.75 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 41.25 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 99.75 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 56.75 ประกอบอาชีพหลักเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ ร้อยละ 22.50 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 31.75 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 59.75 ทั้งนี้เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางพบว่าส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ ร้อยละ 36.65

2) ประเด็นการพัฒนาคูณภาพชีวิต พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคูณภาพชีวิต ดังนี้ (1) ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคูณภาพชีวิต สามอันดับแรก ได้แก่ การขจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.15 รองลงมาคือการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (SDG 13) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.11 การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.08 และ (2) การดำเนินการของภาครัฐ ประกอบด้วย ประเด็นการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ สามอันดับแรก ได้แก่ การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.07 รองลงมาคือน้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.05 ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) มีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 6.03 และประเด็นผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ สามอันดับแรก ได้แก่ การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.57 รองลงมาคือระบบนิเวศบนบก (SDG 15) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.56 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.55

3) ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข

เมื่อพิจารณาความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน กับการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ พบว่าช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข ดังนี้ 1) การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (SDG 13) มีช่องว่าง 3.44 คะแนน 2) การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีช่องว่าง 3.27 คะแนน 3) การจัดความยากจน (SDG 1) มีช่องว่าง 3.22 คะแนน 4) ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง (SDG 16) มีช่องว่าง 3.16 คะแนน และ 5) ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG 17) มีช่องว่าง 3.06 คะแนน (รายละเอียดดังตาราง 5.3)

ตาราง 5.3 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัดเชียงใหม่

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต	การดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ	ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข
การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (SDG 13)	9.11	5.67	3.44
การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12)	9.08	5.81	3.27
ขจัดความยากจน (SDG 1)	9.15	5.93	3.22
ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง (SDG 16)	8.87	5.71	3.16
ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG 17)	8.89	5.83	3.06

ที่มา: คณะวิจัย

4) แนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อแนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น สามอันดับแรก ได้แก่ มีการกระจายทรัพยากรทุนและอำนาจในการบริหารจัดการท้องถิ่น ร้อยละ 61.00 รองลงมาคือมีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม ร้อยละ 47.50 และไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส ร้อยละ 44.25

5.1.2.3 จังหวัดแม่ฮ่องสอน

1) ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 53.75 มีอายุระหว่าง 46-59 ปี ร้อยละ 31.25 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 34.75 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธร้อยละ 99.50 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 69.75 ประกอบอาชีพหลัก

เป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ ร้อยละ 24.25 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 30.00 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 56.00 โดยในจำนวนตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางพบว่าส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อย ชชาติพันธุ์ ร้อยละ 68.30

2) ประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ดังนี้ **(1) ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต** สามอันดับแรก ได้แก่ การขจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.16 รองลงมาคือการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (SDG 13) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.01 การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.98 และ **(2) การดำเนินการของภาครัฐ** ประกอบด้วย **ประเด็นการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ** สามอันดับแรก ได้แก่ การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.04 รองลงมาคือน้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.01 การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.00 และ **ประเด็นผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ** สามอันดับแรก ได้แก่ การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.59 รองลงมาคือระบบนิเวศบนบก (SDG 15) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.47 ทรัพยากรทางทะเล (SDG 14) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.43

3) ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข เมื่อพิจารณาความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน กับการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ พบว่าช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข ดังนี้ 1) การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (SDG 13) มีช่องว่าง 3.42 คะแนน 2) การขจัดความยากจน (SDG 1) มีช่องว่าง 3.41 คะแนน 3) ความเท่าเทียมทางเพศ (SDG 5) มีช่องว่าง 3.18 คะแนน 4) การขจัดความหิวโหย (SDG 2) มีช่องว่าง 3.16 คะแนน และ 5) การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) มีช่องว่าง 3.10 คะแนน (รายละเอียดดังตาราง 5.4)

ตาราง 5.4 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัดแม่ฮ่องสอน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต	การดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ	ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข
การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (SDG 13)	9.01	5.59	3.42
ขจัดความยากจน (SDG 1)	9.16	5.75	3.41
ความเท่าเทียมทางเพศ (SDG 5)	8.78	5.60	3.18
ขจัดความหิวโหย (SDG 2)	8.82	5.66	3.16
การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8)	8.90	5.80	3.10

ที่มา: คณะวิจัย

4) **แนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น** กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อแนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น สามอันดับแรก ได้แก่ มีการกระจายทรัพยากรทุนและอำนาจในการบริหารจัดการท้องถิ่น ร้อยละ 64.50 รองลงมาคือมีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม ร้อยละ 52.00 และไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส ร้อยละ 46.25

5.1.2.4 จังหวัดตาก

1) **ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป** พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 61.25 มีอายุระหว่าง 46-59 ปี ร้อยละ 27.00 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 28.00 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 93.00 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 67.75 ประกอบอาชีพหลักเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ ร้อยละ 24.75 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 35.50 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 54.25 โดยในจำนวนตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางพบว่าส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ ร้อยละ 33.18

2) **ประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต** พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ดังนี้ (1) **ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต** สามอันดับแรก ได้แก่ การขจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.15 รองลงมาคือขจัดความหิวโหย (SDG 2) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.88 การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.83 และ (2) **การดำเนินการของภาครัฐ** ประกอบด้วย **ประเด็นการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ** สามอันดับแรก ได้แก่ สะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.12 รองลงมาคือการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.09 ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.07 และ **ประเด็นผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ** สามอันดับแรก ได้แก่ การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.70 รองลงมาคือระบบนิเวศบนบก (SDG 15) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.68 พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ (SDG 7) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.65

3) **ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข** เมื่อพิจารณาความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน กับการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ พบว่าช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข ดังนี้ 1) การขจัดความยากจน (SDG 1) มีช่องว่าง 3.38 คะแนน 2) การขจัดความหิวโหย (SDG 2) มีช่องว่าง 3.00 คะแนน 3) การมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) มีช่องว่าง 2.87 คะแนน 4) การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีช่องว่าง 2.77 คะแนน และ 5) ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง (SDG 16) มีช่องว่าง 2.77 คะแนน (รายละเอียดดังตาราง 5.5)

ตาราง 5.5 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัดตาก

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต	การดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ	ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข
ขจัดความยากจน (SDG 1)	9.15	5.77	3.38
ขจัดความหิวโหย (SDG 2)	8.88	5.88	3.00
มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3)	8.81	5.94	2.87
การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4)	8.83	6.06	2.77
ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง (SDG 16)	8.62	5.85	2.77

ที่มา: คณะวิจัย

4) แนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อแนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น สามอันดับแรก ได้แก่ มีการกระจายทรัพยากรทุนและอำนาจในการบริหารจัดการท้องถิ่น ร้อยละ 65.75 รองลงมาคือมีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม ร้อยละ 53.50 และไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส ร้อยละ 53.25

5.1.2.5 จังหวัดกรุงเทพมหานคร

1) ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากที่สุด ร้อยละ 50.50 มีอายุระหว่าง 36-45 ปี มากที่สุด ร้อยละ 28.50 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มากที่สุด ร้อยละ 35.00 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 95.00 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 54.50 มีอาชีพหลักเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ ร้อยละ 31.25 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 44.75 และส่วนใหญ่มีสภาพเปราะบางและไม่มีสภาพเปราะบางในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 50.00 โดยในจำนวนตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ ร้อยละ 43.50

2) ประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ดังนี้ (1) ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต คือ การขจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.30 รองลงมาคือมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.70 การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.53 และ (2) การดำเนินการของภาครัฐ ประกอบด้วย ประเด็นการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ สามอันดับแรก ได้แก่ การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.40 รองลงมาคือทรัพยากรทางทะเล (SDG 14) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.18 น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.99 และประเด็นผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ สามอันดับแรก ได้แก่ การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.80 รองลงมาคือทรัพยากรทางทะเล (SDG 14) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.57 น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.36

3) ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข

เมื่อพิจารณาความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน กับการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ พบว่าช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข ดังนี้ 1) การจัดความยากจน (SDG 1) มีช่องว่าง 3.73 คะแนน 2) การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (SDG 13) มีช่องว่าง 2.87 คะแนน 3) การมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) มีช่องว่าง 2.82 คะแนน 4) การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) มีช่องว่าง 2.69 คะแนน และ 5) การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีช่องว่าง 2.64 คะแนน (รายละเอียดดังตาราง 5.6)

ตาราง 5.6 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัด

กรุงเทพมหานคร

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต	การดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ	ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข
ขจัดความยากจน (SDG 1)	9.30	5.57	3.73
การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (SDG 13)	8.42	5.55	2.87
มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3)	8.70	5.88	2.82
การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8)	8.29	5.60	2.69
การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4)	8.53	5.89	2.64

ที่มา: คณะวิจัย

4) แนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อแนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น สามอันดับแรก ได้แก่ มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม ร้อยละ 49.75 รองลงมาคือมีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง ร้อยละ 43.00 และไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส ร้อยละ 41.00

5.1.2.6 จังหวัดเพชรบุรี

1) ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 56.00 มีอายุระหว่าง 36-45 ปี ร้อยละ 28.50 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 41.25 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 97.75 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 64.25 ประกอบอาชีพหลักรับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน ร้อยละ 25.25 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 38.25 กลุ่ม

ตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 50.25 ทั้งนี้ เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบาง พบว่าส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ ร้อยละ 45.23

2) **ประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต** พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ดังนี้ (1) **ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต** คือ การขจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.28 รองลงมาคือมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.61 และการศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.60 และ (2) **การดำเนินการของภาครัฐ** ประกอบด้วย **ประเด็นการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ** สามอันดับแรก ได้แก่ การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.21 รองลงมาคือการศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.16 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.93 และ**ประเด็นผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ** สามอันดับแรก ได้แก่ การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 รองลงมาคือการศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 ทรัพยากรทางทะเล (SDG 14) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14

3) **ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข** เมื่อพิจารณาความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน กับการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ พบว่าช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข ดังนี้ 1) การขจัดความยากจน (SDG 1) มีช่องว่าง 4.48 คะแนน 2) การขจัดความหิวโหย (SDG 2) มีช่องว่าง 3.77 คะแนน 3) การมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) มีช่องว่าง 3.68 คะแนน 4) การศึกษามีคุณภาพ (SDG 4) มีช่องว่าง 3.44 คะแนน และ 5) ความเท่าเทียมทางเพศ (SDG 5) มีช่องว่าง 3.37 คะแนน (รายละเอียดดังตาราง 5.7)

ตาราง 5.7 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัดเพชรบุรี

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต	การดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ	ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข
ขจัดความยากจน (SDG 1)	9.28	4.80	4.48
ขจัดความหิวโหย (SDG 2)	8.56	4.79	3.77
มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3)	8.61	4.93	3.68
การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4)	8.60	5.16	3.44
ความเท่าเทียมทางเพศ (SDG 5)	7.97	4.60	3.37

ที่มา: คณะวิจัย

4) **แนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น** กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อแนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น สามอันดับแรก ได้แก่ ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชัน และเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส ร้อยละ 50.25 รองลงมาคือมีการให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะ ร้อยละ 48.25 และไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและควรมีพื้นที่แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ท้องถิ่นระหว่างสมาชิกในชุมชน และนำมาปรับใช้กับการพัฒนา ร้อยละ 40.50

5.1.2.7 จังหวัดอุดรธานี

1) **ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป** พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 56.75 มีอายุระหว่าง 46-59 ปี ร้อยละ 25.00 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 32.75 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 99.75 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 46.50 ประกอบอาชีพหลักเป็นข้าราชการ/ลูกจ้าง/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 40.25 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 29.00 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 62.00 ทั้งนี้ เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางพบว่าส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ ร้อยละ 32.24

2) **ประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต** พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ดังนี้ (1) **ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต** คือ การขจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.95 รองลงมาคือการศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.63 ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG 17) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.51 และ (2) **การดำเนินการของภาครัฐ** ประกอบด้วย **ประเด็นการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ** สามอันดับแรก ได้แก่ การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.29 รองลงมาคือการศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.15 มีน้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.10 และ **ประเด็นผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ** สามอันดับแรก ได้แก่ การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.48 รองลงมาคือความเท่าเทียมทางเพศ (SDG 5) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.42 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.40

3) **ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข** เมื่อพิจารณาความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน กับการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ พบว่าช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข ดังนี้ 1) การขจัดความยากจน (SDG 1) มีช่องว่าง 1.87 คะแนน 2) ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG 17) มีช่องว่าง 1.57 คะแนน 3) ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง (SDG 16) มีช่องว่าง 1.53 คะแนน 4) การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (SDG 13) มีช่องว่าง 1.52 คะแนน และ 5) การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีช่องว่าง 1.48 คะแนน (รายละเอียดดังตาราง 5.8)

ตาราง 5.8 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัดอุดรธานี

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต	การดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ	ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข
ขจัดความยากจน (SDG 1)	8.95	7.08	1.87
ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG 17)	8.51	6.94	1.57
ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง (SDG 16)	8.36	6.83	1.53
การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (SDG 13)	8.43	6.91	1.52
การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4)	8.63	7.15	1.48

ที่มา: คณะวิจัย

4) แนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อแนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น สามอันดับแรก ได้แก่ มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม ร้อยละ 56.75 รองลงมาคือไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส ร้อยละ 46.00 และมีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง ร้อยละ 38.25

5.1.2.8 จังหวัดนครราชสีมา

1) ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 50.25 มีอายุระหว่าง 36-45 ปี ร้อยละ 27.00 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 33.25 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 99.25 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 61.75 ประกอบอาชีพหลักเป็นเกษตรกร/ประมง มากที่สุด ร้อยละ 20.00 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท ร้อยละ 35.00 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 52.00 โดยในจำนวนตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางพบว่าส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ ร้อยละ 48.08

2) ประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ดังนี้ (1) ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต คือ การขจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.54 รองลงมาคือขจัดความหิวโหย (SDG 2) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.00 การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.76 และ (2) การดำเนินการของภาครัฐ ประกอบด้วย ประเด็นการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ สามอันดับแรก ได้แก่ น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.73 รองลงมา ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.69 การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.63 และประเด็นผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ สามอันดับแรก ได้แก่ ลดความเหลื่อมล้ำ (SDG 10) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.88 รองลงมาคือน้ำ

สะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 ทรัพยากรทางทะเล (SDG 14) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.86

3) ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข เมื่อพิจารณาความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน กับการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ พบว่าช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข ดังนี้ 1) การจัดความยากจน (SDG 1) มีช่องว่าง 4.57 คะแนน 2) การจัดความหิวโหย (SDG 2) มีช่องว่าง 3.87 คะแนน 3) การมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) มีช่องว่าง 3.15 คะแนน 4) การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีช่องว่าง 3.13 คะแนน และ 5) การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) มีช่องว่าง 3.04 คะแนน (รายละเอียดดังตาราง 5.9)

ตาราง 5.9 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัดนครราชสีมา

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต	การดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ	ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข
ขจัดความยากจน (SDG 1)	9.54	4.97	4.57
ขจัดความหิวโหย (SDG 2)	9.00	5.13	3.87
มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3)	8.59	5.44	3.15
การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4)	8.76	5.63	3.13
การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8)	8.50	5.46	3.04

ที่มา: คณะวิจัย

4) แนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อแนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น สามอันดับแรก ได้แก่ มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม ร้อยละ 56.00 รองลงมาคือมีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง ร้อยละ 54.00 และมีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างเท่าเทียมในทุกเพศสภาพ ร้อยละ 42.75

5.1.2.9 จังหวัดอุบลราชธานี

1) ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 51.50 มีอายุระหว่าง 36-45 ปี ร้อยละ 29.75 มีการศึกษาระดับอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 40.00 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 96.75 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 51.75 ประกอบอาชีพหลักเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ ร้อยละ 28.50 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท ร้อยละ

47.25 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 50.25 โดยในจำนวนตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางพบว่าส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ ร้อยละ 51.24

2) **ประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต** พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ดังนี้ (1) **ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต** คือ การขจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.97 รองลงมาคือการศึกษามีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.87 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.66 และ (2) **การดำเนินการของภาครัฐ** ประกอบด้วย **ประเด็นการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ** สามอันดับแรก ได้แก่ ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.14 รองลงมาคือการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.13 การศึกษามีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.98 และ **ประเด็นผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ** สามอันดับแรก ได้แก่ ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) และการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.41 รองลงมาคือการจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) และความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง (SDG 16) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ 5.29

3) **ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข** เมื่อพิจารณาความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน กับการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ พบว่าช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข ดังนี้ 1) การขจัดความยากจน (SDG 1) มีช่องว่าง 3.60 คะแนน 2) ขจัดความหิวโหย (SDG 2) มีช่องว่าง 2.96 คะแนน 3) การศึกษามีคุณภาพ (SDG 4) มีช่องว่าง 2.89 คะแนน 4) มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) มีช่องว่าง 2.82 คะแนน และ 5) น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) มีช่องว่าง 2.74 คะแนน (รายละเอียดดังตาราง 5.10)

ตาราง 5.10 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัด

อุบลราชธานี

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต	การดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ	ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข
ขจัดความยากจน (SDG 1)	8.97	5.37	3.60
ขจัดความหิวโหย (SDG 2)	8.50	5.54	2.96
การศึกษามีคุณภาพ (SDG 4)	8.87	5.98	2.89
มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3)	8.66	5.84	2.82
น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6)	8.63	5.89	2.74

ที่มา: คณะวิจัย

4) **แนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น** กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อแนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น สามอันดับแรก ได้แก่ มีการสร้างความร่วมมือต่อการกำหนดนโยบายพัฒนาในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 51.00 รองลงมาคือมีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างเท่าเทียมในทุกเพศสภาพ ร้อยละ 47.50 และมีการกระจายทรัพยากรทุน และอำนาจในการบริหารจัดการท้องถิ่น ร้อยละ 47.25

5.1.2.10 จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1) **ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป** พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 59.25 มีอายุระหว่าง 36-45 ปี ร้อยละ 35.75 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 39.25 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 96.50 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 54.50 ประกอบอาชีพหลักเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ ร้อยละ 38.00 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 54.25 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 78.25 ทั้งนี้ เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางพบว่าส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างชั่วคราว/รายวัน ร้อยละ 44.83

2) **ประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต** พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ดังนี้ (1) **ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต** คือ การขจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.34 รองลงมาคือการศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.02 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.01 และ (2) **การดำเนินการของภาครัฐ** ประกอบด้วย **ประเด็นการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ** สามอันดับแรก ได้แก่ น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.95 รองลงมาคือการศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.94 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.87 และ **ประเด็นผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ** สามอันดับแรก ได้แก่ มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.96 รองลงมาคือน้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) และลดความเหลื่อมล้ำ (SDG 10) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ 5.95

3) **ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข** เมื่อพิจารณาความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน กับการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ พบว่าช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข ดังนี้ 1) การขจัดความยากจน (SDG 1) มีช่องว่าง 2.79 คะแนน 2) การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) มีช่องว่าง 2.40 คะแนน 3) พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ (SDG 7) มีช่องว่าง 2.35 คะแนน 4) ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG 17) มีช่องว่าง 2.28 คะแนน และ 5) ความหิวโหย (SDG 2) มีช่องว่าง 2.22 คะแนน (รายละเอียดดังตาราง 5.11)

ตาราง 5.11 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต	การดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ	ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข
ขจัดความยากจน (SDG 1)	9.34	6.55	2.79
การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8)	9.01	6.61	2.40
พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ (SDG 7)	8.99	6.64	2.35
ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG 17)	8.86	6.58	2.28
ขจัดความหิวโหย (SDG 2)	8.93	6.71	2.22

ที่มา: คณะวิจัย

4) แนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อแนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น สามอันดับแรก ได้แก่ มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม ร้อยละ 64.25 รองลงมาคือไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใสร้อยละ 52.75 และมีการให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะ ร้อยละ 46.25

5.1.2.11 จังหวัดภูเก็ต

1) ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 55.00 มีอายุระหว่าง 46-59 ปี ร้อยละ 24.75 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่ามากที่สุด ร้อยละ 43.50 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 88.00 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 52.00 ประกอบอาชีพหลักเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ ร้อยละ 26.50 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 38.25 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 51.50 ทั้งนี้ เมื่อพิจารณา กลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางพบว่าส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างชั่วคราว/รายวัน ร้อยละ 45.36

2) ประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ดังนี้ (1) ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต คือ ขจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.10 รองลงมาคือการศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.48 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.36 และ (2) การดำเนินการของภาครัฐ ประกอบด้วย ประเด็นการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ สามอันดับแรก ได้แก่ การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.75 รองลงมาคือความเท่าเทียมทางเพศ (SDG 5) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.70 ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.40 และประเด็นผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ สามอันดับแรก ได้แก่ การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มี

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 รองลงมาคือความเท่าเทียมทางเพศ (SDG 5) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32

3) ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข เมื่อพิจารณาความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน กับการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ พบว่าช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข ดังนี้ 1) การจัดความยากจน (SDG 1) มีช่องว่าง 3.42 คะแนน 2) การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีช่องว่าง 2.48 คะแนน 3) จัดความหิวโหย (SDG 2) มีช่องว่าง 2.26 คะแนน 4) การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) มีช่องว่าง 2.25 คะแนน และ 5) มีสุขภาพความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) มีช่องว่าง 2.19 คะแนน (รายละเอียดดังตาราง 5.12)

ตาราง 5.12 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัดภูเก็ต

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต	การดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ	ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข
จัดความยากจน (SDG 1)	8.10	4.68	3.42
การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4)	7.48	5.00	2.48
จัดความหิวโหย (SDG 2)	7.16	4.90	2.26
การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8)	7.36	5.11	2.25
มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3)	7.20	5.01	2.19

ที่มา: คณะวิจัย

4) แนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อแนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น สามอันดับแรก ได้แก่ ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชัน และเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส ร้อยละ 59.50 รองลงมาคือมีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึงร้อยละ 58.25 และมีการกระจายทรัพยากรทุนและอำนาจในการบริหารจัดการท้องถิ่น ร้อยละ 53.00

5.1.2.12 จังหวัดสงขลา

1) ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 57.50 มีอายุระหว่าง 46-59 ปี ร้อยละ 22.75 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 46.75 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 77.75 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 54.00 ประกอบอาชีพหลักรับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน ร้อยละ 28.00 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท ร้อยละ

32.50 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 56.75 โดยในจำนวนตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างชั่วคราว/รายวัน ร้อยละ 48.46

2) **ประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต** พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ดังนี้ (1) **ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต** คือ ขจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.48 รองลงมาคือการศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.95 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.72 และ (2) **การดำเนินการของภาครัฐ** ประกอบด้วย **ประเด็นการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ** สามอันดับแรก ได้แก่ การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.76 รองลงมาคือน้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.36 ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.35 และ **ประเด็นผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ** สามอันดับแรก ได้แก่ การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.09 รองลงมาคือระบบนิเวศบนบก (SDG 15) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.82 น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74

3) **ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข** เมื่อพิจารณาความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน กับการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ พบว่าช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข ดังนี้ 1) การขจัดความยากจน (SDG 1) มีช่องว่าง 3.83 คะแนน 2) การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีช่องว่าง 3.14 คะแนน 3) มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) มีช่องว่าง 3.14 คะแนน 4) ขจัดความหิวโหย (SDG 2) มีช่องว่าง 2.98 คะแนน และ 5) การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) มีช่องว่าง 2.93 คะแนน (รายละเอียดดังตาราง 5.13)

ตาราง 5.13 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัดสงขลา

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต	การดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ	ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข
ขจัดความยากจน (SDG 1)	8.48	4.65	3.83
การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4)	7.95	4.81	3.14
มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3)	7.72	4.58	3.14
ขจัดความหิวโหย (SDG 2)	7.55	4.57	2.98
การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8)	7.57	4.64	2.93

ที่มา: คณะวิจัย

4) **แนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น** กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อแนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น สามอันดับแรก ได้แก่ ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชัน และเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส ร้อยละ 53.50 รองลงมาคือมีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง ร้อยละ 47.50 และมีการสร้างความร่วมมือต่อการกำหนดนโยบายพัฒนาในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 40.50

5.1.2.13 จังหวัดปัตตานี

1) **ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป** พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 59.25 มีอายุระหว่าง 36-45 ปี ร้อยละ 26.75 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 40.75 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดนับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 100.00 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 67.00 ประกอบอาชีพหลักรับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน ร้อยละ 32.00 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท ร้อยละ 59.00 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 65.00 โดยในจำนวนตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางพบว่าส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างชั่วคราว/รายวัน ร้อยละ 42.31

2) **ประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต** พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ดังนี้ (1) **ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต** คือ ขจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.45 รองลงมาคือขจัดความหิวโหย (SDG 2) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.10 พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ (SDG 7) มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) และการจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ 8.06 และ (2) **การดำเนินการของภาครัฐ** ประกอบด้วย **ประเด็นการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ** สามอันดับแรก ได้แก่ การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 รองลงมาคือความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG 17) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 น้ำสะอาดและสุขอนามัย (SDG 6) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และ **ประเด็นผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ** สามอันดับแรก ได้แก่ การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 รองลงมาคือความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG 17) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60

3) **ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข** เมื่อพิจารณาความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน กับการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ พบว่าช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข ดังนี้ 1) การขจัดความยากจน (SDG 1) มีช่องว่าง 4.49 คะแนน 2) ขจัดความหิวโหย (SDG 2) มีช่องว่าง 4.15 คะแนน 3) การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (SDG 13) มีช่องว่าง 4.14 คะแนน 4) ทรัพยากรทางทะเล (SDG 14) มีช่องว่าง 4.06 คะแนน และ 5) การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) มีช่องว่าง 4.04 คะแนน (รายละเอียดดังตาราง 5.14)

ตาราง 5.14 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัดปัตตานี

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต	การดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ	ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข
ขจัดความยากจน (SDG 1)	8.45	3.96	4.49
ขจัดความหิวโหย (SDG 2)	8.10	3.95	4.15
การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (SDG 13)	7.94	3.80	4.14
ทรัพยากรทางทะเล (SDG 14)	8.00	3.94	4.06
การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8)	8.06	4.02	4.04

ที่มา: คณะวิจัย

4) แนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อแนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น สามอันดับแรก ได้แก่ มีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง ร้อยละ 57.50 รองลงมาคือมีการสร้างความร่วมมือต่อการกำหนดนโยบายพัฒนาในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 55.25 และมีพื้นที่แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ท้องถิ่นระหว่างสมาชิกในชุมชนและนำมาปรับใช้กับการพัฒนา ร้อยละ 43.00

5.1.2.14 จังหวัดยะลา

1) ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 60.50 มีอายุระหว่าง 36-45 ปี ร้อยละ 29.50 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 39.50 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 99.50 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 71.75 ประกอบอาชีพหลักรับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน ร้อยละ 42.00 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท ร้อยละ 69.75 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 58.75 ทั้งนี้เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางพบว่าส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างชั่วคราว/รายวัน ร้อยละ 60.43

2) ประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ดังนี้ (1) ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต คือ ขจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.37 รองลงมาคือขจัดความหิวโหย (SDG 2) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.66 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.64 และ (2) การดำเนินการของภาครัฐ ประกอบด้วย ประเด็นการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ สามอันดับแรก ได้แก่ มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.92 รองลงมาคือการศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 ระบบนิเวศบนบก (SDG 15) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 และประเด็นผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ สามอันดับแรก ได้แก่ การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) มี

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 รองลงมาคือการศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05

3) ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข

เมื่อพิจารณาความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน กับการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ พบว่าช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข ดังนี้ 1) การจัดความยากจน (SDG 1) มีช่องว่าง 3.80 คะแนน 2) จัดความหิวโหย (SDG 2) มีช่องว่าง 2.99 คะแนน 3) พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ (SDG 7) มีช่องว่าง 2.87 คะแนน 4) ความเท่าเทียมทางเพศ (SDG 5) มีช่องว่าง 2.87 คะแนน และ 5) การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (SDG 13) มีช่องว่าง 2.87 คะแนน (รายละเอียดดังตาราง 5.15)

ตาราง 5.15 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัดยะลา

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต	การดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ	ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข
จัดความยากจน (SDG 1)	8.37	4.57	3.80
จัดความหิวโหย (SDG 2)	7.66	4.67	2.99
พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ (SDG 7)	7.54	4.67	2.87
ความเท่าเทียมทางเพศ (SDG 5)	7.44	4.57	2.87
การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (SDG 13)	7.32	4.45	2.87

ที่มา: คณะวิจัย

4) แนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อแนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น สามอันดับแรก ได้แก่ มีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง ร้อยละ 63.75 รองลงมาคือมีพื้นที่แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ท้องถิ่นระหว่างสมาชิกในชุมชน และนำมาปรับใช้กับการพัฒนา ร้อยละ 52.25 และมีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างเท่าเทียมในทุกเพศสภาพ ร้อยละ 46.50

5.1.2.15 จังหวัดนราธิวาส

1) ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 56.50 มีอายุระหว่าง 36-45 ปี ร้อยละ 24.00 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 36.50 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 90.50 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 58.50 ประกอบอาชีพหลักรับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน ร้อยละ 20.50 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท ร้อยละ 43.75 กลุ่ม

ตัวอย่างส่วนใหญ่มีสภาพเปราะบาง ร้อยละ 56.00 โดยในจำนวนตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางพบว่าส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างชั่วคราว/รายวัน ร้อยละ 37.50

2) ประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ดังนี้ (1) ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต คือ ขจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.64 รองลงมาคือการจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.38 การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.22 และ (2) การดำเนินการของภาครัฐ ประกอบด้วย ประเด็นการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ สามอันดับแรก ได้แก่ การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.11 รองลงมาคือมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.72 การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.59 และประเด็นผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ สามอันดับแรก ได้แก่ การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (SDG 12) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.69 รองลงมาคือมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.19 การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.06

3) ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข เมื่อพิจารณาความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน กับการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ พบว่าช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข ดังนี้ 1) การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) มีช่องว่าง 3.61 คะแนน 2) การขจัดความยากจน (SDG 1) มีช่องว่าง 3.12 คะแนน 3) การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีช่องว่าง 2.63 คะแนน 4) ขจัดความหิวโหย (SDG 2) มีช่องว่าง 2.20 คะแนน และ 5) ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง (SDG 16) มีช่องว่าง 1.61 คะแนน (รายละเอียดดังตาราง 5.16)

ตาราง 5.16 ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไขของจังหวัดนราธิวาส

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต	การดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ	ช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับสิ่งที่รัฐดำเนินการแก้ไข
การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8)	8.38	4.77	3.61
ขจัดความยากจน (SDG 1)	8.64	5.52	3.12
การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4)	8.22	5.59	2.63
ขจัดความหิวโหย (SDG 2)	7.45	5.25	2.20
ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง (SDG 16)	6.31	4.70	1.61

ที่มา: คณะวิจัย

4) **แนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น** กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อแนวทางหรือเงื่อนไขที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น สามอันดับแรก ได้แก่ มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม ร้อยละ 61.50 รองลงมาคือไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส ร้อยละ 53.50 และมีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง ร้อยละ 49.25

5.2 การอภิปรายผล

ในส่วนนี้จะเป็นการนำข้อมูลผลการสำรวจ “ความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต” มาวิเคราะห์และสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการของประชาชน ซึ่งเป็นการนำข้อมูลการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่กลุ่มจังหวัดเป้าหมาย (Targeted Provinces) ในประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ประกอบด้วย ความจำเป็นเร่งด่วน และ การดำเนินการของภาครัฐ ซึ่งเป็นการให้คะแนนระหว่าง 0-10 คะแนน กล่าวคือ คะแนน 0 คะแนน หมายถึงไม่มีความจำเป็นเร่งด่วน/ไม่ได้รับการแก้ไข/จัดการ และคะแนน 10 คะแนน หมายถึงมีความจำเป็นเร่งด่วน/ได้รับการแก้ไข/จัดการมากที่สุด จึงสามารถจำแนกประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต จำนวน 5 อันดับ ดังต่อไปนี้

อันดับที่ 1 การพัฒนาคุณภาพชีวิตในประเด็น “การแก้ไขความยากจน” หรือเป้าหมายที่ 1 ขจัดความยากจน (SDG 1) มีค่าเฉลี่ย 8.94 แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตในประเด็นการขจัดความยากจนมีความจำเป็นเร่งด่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตมากที่สุด และเมื่อพิจารณาด้านการดำเนินการของภาครัฐ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ มีค่าเฉลี่ย 5.42 และผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ มีค่าเฉลี่ย 4.63 อาจกล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างจังหวัดเป้าหมายทราบว่าภาครัฐมีการดำเนินการแก้ไข/จัดการ แต่อาจจะอยู่ในระดับกลาง เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การให้คะแนน 0-10 คะแนน พบว่า ช่องว่างที่ควรต้องดำเนินการเร่งด่วนในการจะบรรลุเป้าหมายที่ 1 คือ การบังคับใช้กฎหมาย การออกกฎหมายมีความพร้อมในระดับปานกลาง แต่การบังคับใช้ยังอยู่ในระดับน้อย เช่นเดียวกันกับการที่รัฐมีการกำหนดนโยบาย มาตรการต่าง ๆ ในระดับมาก และเมื่อจะกำหนดโครงการหรือแผนงานใด ๆ ต้องใช้เงินซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อน แต่ความพร้อมในเรื่องงบประมาณมีในระดับน้อย ฉะนั้นการขับเคลื่อนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายจึงมีอุปสรรค ดังนั้น หากรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมมือกันจัดการกับกลไกต่าง ๆ จะทำให้ประเทศไทยมีโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายที่ 1 ได้

อันดับที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตในประเด็น “การศึกษาที่มีคุณภาพ” และ “การมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ” หรือเป้าหมายที่ 4 การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) มีค่าเฉลี่ย 8.50 แสดงให้เห็นว่าความต้องการด้านการศึกษามีคุณภาพมีความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต เนื่องจากจะช่วยเพิ่มพูนความรู้ ทักษะวิชาชีพและโอกาสทางสังคม และเมื่อพิจารณาด้านการดำเนินการของภาครัฐ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ มีค่าเฉลี่ย 5.71 และผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ มีค่าเฉลี่ย 4.94 อาจกล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างจังหวัดเป้าหมายทราบว่าภาครัฐมีการดำเนินการแก้ไข/จัดการ แต่อาจจะอยู่ในระดับกลาง เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การให้คะแนน 0-10 คะแนน แต่เมื่อดำเนินการศึกษาวิจัยพบปัญหาและข้อจำกัด ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐไม่ได้มีข้อมูลทางสถิติแสดงอยู่ในเว็บไซต์หรือแหล่งอื่น ๆ อย่างสาธารณะหรือหากมีก็มีข้อมูลไม่ครบถ้วน เช่น คะแนนการสอบ NT, O-NET ที่จะประกาศเฉพาะคะแนนเฉลี่ยของเด็กทั้งประเทศ

ลงในเว็บไซต์เท่านั้น ไม่มีร้อยละของเด็กที่ได้คะแนนเฉลี่ยเกิน 50% เป็นต้น ภาครัฐยังไม่มีข้อมูลที่ เหมาะสมกับการตอบตัวชี้วัด เช่น การสอบ NT หรือ O-NET ก็ไม่มีการกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำในการสอบ ผ่าน รวมถึงข้อมูลจากหลายหน่วยงานภาครัฐให้มาไม่ตรงกัน เช่น คำนิยาม ของแต่ละเป้าประสงค์

อันดับที่ 3 การพัฒนาคุณภาพชีวิตในประเด็นการจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ หรือ เป้าหมายที่ 8 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (SDG 8) มีค่าเฉลี่ย 8.35 แสดงให้ เห็นว่าในมุมมองของกลุ่มตัวอย่างจังหวัดเป้าหมายทั้ง 15 จังหวัด มองว่าประเด็นการจ้างงานที่มีคุณค่า และการเติบโตทางเศรษฐกิจมีความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต และเมื่อพิจารณาด้านการ ดำเนินการของภาครัฐ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ มีค่าเฉลี่ย 5.51 และผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ มีค่าเฉลี่ย 4.83 อาจกล่าวได้ว่ากลุ่ม ตัวอย่างจังหวัดเป้าหมายทราบว่าภาครัฐมีการดำเนินการแก้ไข/จัดการ แต่อาจจะอยู่ในระดับกลาง เมื่อ พิจารณาจากเกณฑ์การให้คะแนน 0-10 คะแนน

อันดับที่ 4 การพัฒนาคุณภาพชีวิตในประเด็น “การมีสุขภาพจิตที่ดี (Mental Health)” และ “ความปลอดภัยบนท้องถนน” หรือเป้าหมายที่ 3 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) มีค่าเฉลี่ย 8.34 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการที่จะได้รับพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น และเมื่อพิจารณาด้าน การดำเนินการของภาครัฐ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการแก้ไข/จัดการของ ภาครัฐ มีค่าเฉลี่ย 5.61 และผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ มีค่าเฉลี่ย 4.88 อาจกล่าวได้ ว่ากลุ่มตัวอย่างจังหวัดเป้าหมายทราบว่าภาครัฐมีการดำเนินการแก้ไข/จัดการ แต่อาจจะอยู่ในระดับกลาง และในส่วนข้อคิดเห็นจากหน่วยงานของรัฐและไม่ใช่งานของรัฐมองว่า การดำเนินงานเพื่อแก้ไข ปัญหาของประเทศยังไม่เป็นแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน ขาดการบูรณาการร่วมกันอย่างเต็มที่ บุคลากรบางสาขายังขาดแคลน ส่วนบุคลากรทางการแพทย์ยังเป็นกระจุกอยู่ในกรุงเทพมหานคร มีการ เปลี่ยนงานบ่อยทำให้การดำเนินงานไม่ต่อเนื่อง การติดตามผลการประเมินยังไม่รัดกุม และยังขาด ประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย คณะผู้วิจัยเชื่อว่าประเทศไทยมีการตื่นตัวด้านสุขภาพมากขึ้น มีการ วางแผนการดำเนินงานระยะสั้น ระยะกลางและระยะยาวและมีผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานจึงเป็น แนวโน้มที่ดีในการพัฒนาด้านสุขภาพของประเทศไทย ทั้งนี้ ภาวะสุขภาพและสวัสดิภาพประกอบดีและ ยั่งยืนนั้น จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเป้าหมายอื่น ด้วยจึงจะสามารถทำให้มีภาวะสุขภาพประกอบยั่งยืนได้เช่น การแก้ไขปัญหาความยากจน เกษตรกรรม น้ำ ดิน สารเคมี เพราะว่าปัญหาด้านสุขภาพเป็นผลกระทบมาจากสาเหตุอื่นร่วมด้วย

อันดับที่ 5 การพัฒนาคุณภาพชีวิตในประเด็น “การพัฒนาเกษตรกรายย่อยเพื่อส่งเสริมระบบ อาหารที่ยั่งยืน” และการพัฒนาคุณภาพชีวิตในประเด็น “การมีสุขภาพและโภชนาการที่ดี” หรือ เป้าหมายที่ 2 ขจัดความหิวโหย (SDG 2) มีค่าเฉลี่ย 8.32 แสดงว่าความต้องการขจัดความหิวโหยเป็น ประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่สำคัญ เนื่องจากเป็นความต้องการพื้นฐานทั่วไปที่สำคัญต่อการดำรงชีวิต เมื่อพิจารณาการดำเนินการของภาครัฐ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการดำเนินการแก้ไข/จัดการ ของภาครัฐ มีค่าเฉลี่ย 5.45 และความคิดเห็นต่อผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ มีค่าเฉลี่ย 4.71 อาจกล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างจังหวัดเป้าหมายทราบว่าภาครัฐมีการดำเนินการแก้ไข/จัดการ แต่ อาจจะอยู่ในระดับกลาง เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การให้คะแนน 0-10 คะแนน ซึ่งสอดคล้องกับผล การศึกษาของ เสถียร ฉันทะ และคณะ (2562) อธิบายไว้ว่า การดำเนินของภาคส่วนต่าง ๆ ในปัจจุบัน เกี่ยวกับเป้าหมายที่ 2 ในบริบทประเทศไทย มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ทำหน้าที่หลักและบางหน่วยงานที่

ทำหน้าที่รองลงไป และได้มีการดำเนินงานกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละเป้าประสงค์ อย่างไรก็ตามจะเห็นว่า เป็นลักษณะส่วนใหญ่เป็นการดำเนินงานตามภารกิจของการปฏิบัติตามหน้าที่ประจำที่แต่ละหน่วยงานต่าง ดำเนินงานกันเอง ขาดการเชื่อมโยงและบูรณาการร่วมกันโดยเฉพาะประเด็นหรือเป้าประสงค์เดียวกันที่มี หลายหน่วยงานมีกิจกรรมดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง ถึงแม้ว่าความพร้อมของประเทศไทยจะดำเนินไปในส่วน เฉพาะของภาครัฐเป็นหลัก ขาดการประสานและการขับเคลื่อนของภาคเอกชน ซึ่งเป็นองค์กรที่มีความ สำคัญที่จะช่วยผลักดันให้ประเทศไปบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ ดังนั้นการที่ดึงภาคเอกชนเข้ามาเป็น หุ้นส่วนในการพัฒนาในเป้าหมายที่ 2 จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะมิติความยากจนที่มี ความสัมพันธ์กับปัญหาความหิวโหย การเพิ่มผลผลิตของแรงงาน และรายได้ทางภาคการเกษตรที่จะได้มา จากการขายผลผลิตที่เป็นธรรม ฉะนั้นการดำเนินงานของภาครัฐจะต้องกำหนดนโยบายที่เหมาะสม เกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามาทำงานด้านการพัฒนาเพื่อรับผิดชอบต่อสังคม

และเมื่อพิจารณาประเด็นเกี่ยวกับแนวทางหรือเงื่อนไขอะไรที่จะทำให้คุณภาพชีวิตของ ประชาชนดีขึ้น พบว่ากลุ่มตัวอย่างจังหวัดเป้าหมายมุ่งให้ความสำคัญกับ 1) มีการพัฒนาและปรับปรุง นโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม เป็นเรื่องที่กลุ่มตัวอย่างจังหวัดเป้าหมายให้ความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากนโยบายท้องถิ่นอาจยังไม่มีมีการกระจายอำนาจอย่างทั่วถึง 2) ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่ม ประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส เนื่องจากที่ผ่านมาประชาชนยังไม่มั่นใจใน ด้านการดำเนินงานหรือโครงการต่าง ๆ ที่ภาครัฐดำเนินการ ด้วยระบบการสื่อสารและเทคโนโลยี สารสนเทศที่ทันสมัยและทำให้ภาครัฐต้องเผยแพร่ข้อมูลสู่สาธารณะทราบ ประกอบกับประชาชนใน ปัจจุบันสามารถเข้าถึงระบบสารสนเทศ และข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างสะดวก ดังนั้นการเปิดเผยข้อมูลจึงเป็น เรื่องจำเป็น เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับประชาชน และ 3) มีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจ เพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง ในมุมมองของภาคประชาชนยังให้ความสำคัญด้านปัญหาปากท้อง และด้านเศรษฐกิจเป็นเรื่องหลัก ดังนั้นการจัดทำโครงการด้านสังคมที่สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจให้เกิดการ พัฒนาท้องถิ่นจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ ทั้งนี้ประกอบกับประเทศไทยและประชาคมโลกเพิ่งก้าวข้ามผ่าน สถานการณ์โรคโควิด-19 ส่งผลให้ทั่วโลกมีสถานะเศรษฐกิจชะงัก โดยเฉพาะประเทศไทยซึ่งมีรายได้หลัก มาจากภาคการท่องเที่ยว ดังนั้นเมื่อเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เกิดขึ้น จึงส่งผล กระทบต่อภาคการท่องเที่ยว เป็นผลพวงทำให้รายได้ไม่สามารถกระจายสู่ภาคประชาชนในส่วนของการ ท่องเที่ยว ประกอบกับความไม่แน่นอนทางการเมืองของประเทศไทยยังไม่นิ่ง อีกทั้งยังเป็นช่วงการเลือกตั้ง ในปีที่ผ่านมาและเพิ่งมีการจัดตั้งรัฐบาลชุดใหม่ นอกจากนี้ยังมีการปรับเปลี่ยนนโยบาย รวมถึงความล่าช้า ของงบประมาณในภาครัฐ ส่งผลทำให้ไม่สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจได้อย่างทั่วถึง

นอกจากนี้ คณะวิจัยมีข้อค้นพบเพิ่มเติมจากการดำเนินโครงการในภาพรวม ดังต่อไปนี้

1) คุณลักษณะทั่วไป พบว่ากลุ่มคนรุ่นใหม่ให้ความสนใจและมีความเข้าใจเกี่ยวกับเป้าหมายการ พัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มากกว่ารุ่นอื่นๆ ประเด็นเรื่องการแบ่งลักษณะบุคคลตามช่วงเวลา หรือ Generation จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง

2) ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต พบว่าค่อนข้างมีความต้องการสูง เนื่องจาก เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มีผลกระทบโดยตรงต่อการดำเนินชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะ ภาพรวมของ 5 อันดับแรกจากผลสำรวจ

3) การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ พบว่ามีการดำเนินการเกี่ยวข้องกับเป้าหมายการ พัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง มีข้อสังเกตดังนี้:

- อาจจะขาดการบูรณาการในภาคส่วนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าด้วยกันทำให้ข้อมูลค่อนข้างกระจาย ภาคประชาชนอาจยังไม่รับรู้และยังไม่สามารถเข้าถึง
 - ด้านตัวชี้วัดที่ดำเนินการของแต่ละภาคส่วนได้มีการดำเนินการอยู่แล้ว แต่อาจจะยังไม่ได้ชี้ชัดให้เห็นว่าตรงกับเป้าหมายของการพัฒนาที่ตอบโจทย์หรือมุ่งเน้นการพัฒนาที่ตรงกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป้าหมาย/ตัวชี้วัดใด
 - ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ใช้สื่อให้สามารถเข้าถึงกับภาคส่วนของประชาชนให้ได้รับทราบว่าภาครัฐได้ดำเนินการด้านใดลงไปบ้าง ผ่านสื่อโซเชียล การสื่อสาร ที่เข้าถึงแต่ละกลุ่มได้ง่ายและทั่วถึง
 - การเปลี่ยนแปลงด้านนโยบาย และความไม่ต่อเนื่องของภาคข้าราชการการเมือง มีผลต่อการพัฒนาประเทศในภาพรวม ซึ่งส่งผลกระทบต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในภาพรวมของประเทศไทย
 - ภาวะผู้นำของผู้มีอำนาจสั่งการมีบทบาทสำคัญ พบว่าจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดให้ความสำคัญด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) จะมีสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในภาพรวมได้ผลสำรวจออกมาดีอย่างเห็นได้ชัด
- 4) ความร่วมมือจากทุกภาคส่วนอย่างจริงจัง การผลักดันให้ประเทศไทยสามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ได้ต้องอาศัยความร่วมมือทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง ภาคการศึกษา และภาคประชาสังคม ข้อสังเกตพบว่าจังหวัดใดที่มีภาคการศึกษาที่เข้มแข็งเข้ามาสนับสนุนจะส่งผลกับภาพรวมของผลสำรวจ เมื่อพิจารณาจากผลการให้คะแนนการประเมินอยู่ในระดับดีอย่างชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นๆ ที่ไม่มีภาคการศึกษาเข้าร่วม
- 5) การกระจายของพื้นที่และประชาชนในการสำรวจภาพรวมของแต่ละจังหวัดควรมีการจัดทำให้ครอบคลุมเพื่อจะได้ทราบถึงผลลัพธ์ที่แท้จริงของแต่ละจังหวัด

5.3 ข้อเสนอแนะ

- 5.3.1 ควรมีการสำรวจข้อมูลให้ครอบคลุมทั่วประเทศ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนและน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น
- 5.3.2 เนื่องจากการสำรวจในครั้งนี้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลสองวิธีการสำรวจ ได้แก่ การสำรวจโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์จากผู้ให้คำตอบ (In-person Survey) และการสำรวจโดยใช้วิธีการสำรวจออนไลน์ (Online Survey) ควบคู่ไปพร้อมกัน และจากข้อจำกัดด้านระยะเวลาพบว่าการกระจายของกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสำรวจออนไลน์ยังไม่เหมาะสม จึงทำให้ไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ ดังนั้นหากดำเนินการในครั้งต่อไปด้วยวิธีการสำรวจออนไลน์ (Online Survey) ควรมีการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลให้ครอบคลุมและกระจายอย่างทั่วถึงเพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ ทั้งนี้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลอาจจะมีพนักงานสำรวจให้คำแนะนำร่วมด้วยเพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนและมีประสิทธิภาพ
- 5.3.3 ควรมีการดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการเชิงคุณภาพควบคู่กัน เพื่อนำมาขยายผลการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
- 5.3.4 ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสำรวจกลุ่มประชากรด้อยโอกาสทางสังคมและกลุ่มเปราะบาง เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
- 5.3.5 ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการประเมินผลการดำเนินงานของภาครัฐเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงที่เกี่ยวกับการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรกิต ชุ่มกรานต์, ยური โชคสวนทรัพย์ และปัทมมน เลปนนานนท. (2560). การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย” ในเป้าหมายที่ 5 บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สตรีและเด็กหญิง (Gender Equality). โครงการประสานงานการวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs). สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.)
- กรรณิการ์ ธรรมพานิชวงศ์, ปริญญรัตน์ เลี้ยงเจริญ และปิยธิดา กันปาน. (2560). การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย” เป้าหมายที่ 13. โครงการประสานงานการวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs). สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.)
- กองการต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. (2566). เอกสารนำเสนอการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในส่วนของกระทรวงมหาดไทย.
- กุลบุตร โกเมนกุล, นงนุช ตันติสันติวงศ์ และ ชาริกา ชาญนันท์พิพัฒน์. (2562). การสำรวจสถานะเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 17 และการปรับใช้เป้าประสงค์และตัวชี้วัดในบริบทประเทศไทย เพื่อเสริมสร้างหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลก (Partnerships for the Goals) ในแง่การเงินและการค้า. โครงการประสานงานการวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs). สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.)
- โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ ประเทศไทย (UNDP Thailand). (2022). หนังสือ “SDG GUIDEBOOK คู่มือเปลี่ยนแปลงโลกอย่างไรให้ยั่งยืน สำหรับเยาวชนนักเปลี่ยนแปลงสังคม” สืบค้นเมื่อวันที่ 9 เมษายน 2566, จาก www.sdgport-th.org/2022/03/sdg-guidebook-for-youth-in-action/
- จณัญญา ไผทพันธ์. (2561). หลักการพัฒนาอย่างยั่งยืนกับกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจอาเซียน: กรณีการขนส่งทางอากาศ. วารสารนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร. 11(1) มกราคม-มิถุนายน.
- จิรวัดน์ สุริยะโชติขยางกุล และ นณริฏ พิศลยบุตร. (2560). การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย ในเป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรมและสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพลึบฝังและครอบคลุมในทุกระดับ. โครงการประสานงานการวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs). สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.).
- ชาญศักดิ์ ศรีสวัสดิ์สกุล และ วรณศณงค์ บุญทริก (2560) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย” ในเป้าหมายที่ 4. โครงการประสานงานการวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs). สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.).
- ดวงจันทร์ วรคามิน, อนุวัฒน์ ชลไพศาล และไพรินทร์ ชลไพศาล. (2560). การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย”

- ในเป้าหมายที่ 9. โครงการประสานงานการวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs). สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.).
- นาฏสุตา ภูมิจานงค์ และอุทัย เจริญวงศ์. (2560). การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทยและทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย ในเป้าหมายที่ 15. โครงการประสานงานการวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs). สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.).
- นิตยา พรหมกันทา, กฤติพิชญ์ ฐิติพิชญานันท์, กฤษณา ปิงวงศ์ และวิฑูรย์ ตฤตกำ. (2562). การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย” ในเป้าหมายที่ 3 สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย. โครงการประสานงานการวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs). สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.).
- บานชื่น นักการเรียน และ เพ็ญศรี บางบอน. (2559). การพัฒนาที่ยั่งยืน Sustainable Development. สิริธรปริทรรศน์ 17(2). 64-69.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2544). จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. นนทบุรี : มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช.
- พรชนก ทองลาด ,ไพฑูรย์ อินตะขัน และ บัณฑิต บุชบา. (2559). แนวทางการพัฒนาธุรกิจให้มีความยั่งยืนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดลำปาง ลำพูน และเชียงใหม่. วารสารสมาคมนักวิจัย, 21(1).
- พระธรรมปิฎก (ประยุตต์ ปยุตโต. (2546). การพัฒนาที่ยั่งยืน. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโกลด์คัมทอง.
- พริช พิบูลย์รุ่งโรจน์, วรียา ชินกรรม, เรียงชัย ต้นสุชาติ และพิมพ์ภา ขวาลิต. (2560). การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย” ในเป้าหมายที่ 8. โครงการประสานงานการวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs). สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.).
- วิจิตรบุชบา มารมย์. (2561). การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย” ในเป้าหมายที่ 11 เมืองและถิ่นฐานมนุษย์ที่ยั่งยืน. โครงการประสานงานการวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs). สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.).
- สมพร โกมารทัต, ศิริพร สัจจามันท์ และเสน่ห์ เดชะวงศ์. (2560). การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และ ทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์สังคมและกฎหมาย” เป้าหมายที่ 1 ขจัดความยากจน. โครงการประสานงานการวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs). สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.).
- สันติ บางอ้อ. (2546). การพัฒนาชนบทอย่างยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักความร่วมมือด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2556). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืน. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

- สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). ความเชื่อมโยงระหว่างเป้าหมายย่อยของแผนแม่บทแผนแม่บทย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ กับเป้าหมายย่อยของ SDGs. สืบค้นจาก <http://nscr.nesdc.go.th/y1-sdgs/>
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). จำนวนประชากรจากการทะเบียน จำแนกตามอายุ เพศ ภาค และจังหวัด พ.ศ. 2564. สืบค้นเมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2566, จาก <http://statbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/01.aspx>
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). เกี่ยวกับ SDGs. สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2566, จาก <https://sdgs.nesdc.go.th/เกี่ยวกับ-sdgs/>
- สุพจน์ ชุณหะวัณ และธิดา อ่อนอินทร์. (2560). การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย” ในเป้าหมายที่ 12. โครงการประสานงานการวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs). สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.).
- เสถียร ฉันทะ และคณะ, อรุณี อินเทพ, จันทร์จิรา ชันประเสริฐ และ กันยพัชร ไตรทรัพย์. (2562). การสำรวจสถานะของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทยและทางเลือก มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย" เป้าหมายที่ 2. โครงการประสานงานการวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs). สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.).
- เสถียร ฉันทะ, อรุณี อินเทพ, จันทร์จิรา ชันประเสริฐ และสำราญ เชื้อเมืองพาน. (2562). การสำรวจสถานะของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทยและทางเลือกมาตรการ ทางเศรษฐกิจ สังคมและกฎหมาย เป้าหมายที่ 6. โครงการประสานงานการวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs). สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.).
- อำนาจ ผดุงศิลป์, อำนาจ ผดุงศิลป์ และ เรณู สุขารมณ์ (2560). การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย” ในเป้าหมายที่ 7 รับรองการมีพลังงานที่ทุกคนเข้าถึงได้ เชื่อถือได้ ยั่งยืนทันสมัย. โครงการประสานงานการวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs). สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.).
- อำไพ หรรณารักษ์ และกาญจนา ย่าเสน. (2560). การสำรวจสถานะของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และทางเลือก มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย” เป้าหมายที่ 14 ชีวิตใต้น้ำ (Life below Water). โครงการประสานงานการวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs). สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.).
- Abdel, H. (1973). **Engineering Soil Mechanics**. Englewood Cliffs NewJersey: Prentice – Hall.
- Krejcie, R.V., and Morgan, D.W. (1970). **Determining Sample Size for Research Activities**. Educational and Psychological Measurement. 30, 607 – 610.
- Jeffrey, D. S., Christian, K., Guillaume, L., Grayson F., & Finn, W. (2021). **Sustainable Development Report 2021 The Decade of Action for the Sustainable Development Goals Includes the SDG Index and Dashboards**. Cambridge University Press

- Jeffrey, D. S., Christian, K., Guillaume, L., Grayson F., & Finn, W. (2022). **Sustainable Development Report 2021 From Crisis to Sustainable Development: the SDGs as Roadmap to 2030 and Beyond Includes the SDG Index and Dashboards**. Cambridge University Press.
- Legrand, W., Sloan, P. and Chen. J. S. (2017). **Sustainability in the hospitality industry: Principle of Sustainable operations**. 3rd edition, Croydon: Routledge.
- Meadows, Donella H., and others. (1972). **Limits to growth: A report for Club of Rome's on the predicament of mankind**. New York: New American Library.
- SDG Move. (2022). **SDG Updates | เปิดรายงาน Sustainable Development Report 2022 และ SDG Index 2022**. Retrieved from www.sdgmove.com/2022/06/02/sdg-updates-sustainable-development-report-sdg-index-2022/
- SDG Move. (2023). **การดำเนินงานด้าน SDGs ในประเทศไทย**. Retrieved from

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (แบบสอบถาม)

แบบสอบถาม

คำชี้แจง

รัฐบาลไทยโดยกระทรวงมหาดไทย ร่วมมือกับ โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations Development Programme: UNDP) โดยการสนับสนุนจากสหภาพยุโรป เร่งขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับท้องถิ่นของประเทศไทย ได้ริเริ่มโครงการ “สำรวจข้อมูลสถานะของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในภาพรวมของประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อขับเคลื่อนความมุ่งมั่นของประเทศไทยในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030 ผ่านการทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม โดยเริ่มต้นจาก 15 จังหวัดนำร่อง และมีแผนจะขยายไปยังจังหวัดอื่น ๆ ในประเทศต่อไป

โครงการสำรวจข้อมูลฯ ในครั้งนี้ ดำเนินการโดยโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ ซึ่งข้อมูลที่ท่านได้ทำการตอบคำถามในแบบสำรวจชุดนี้จะถือเป็นความลับ โดยจะไม่มีการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลให้กับบุคคลอื่น สำหรับการเผยแพร่ผลการสำรวจนั้นจะเป็นการเผยแพร่เฉพาะข้อมูลเชิงสถิติในภาพรวมเท่านั้น

ขอขอบพระคุณทุกท่านสำหรับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามความเป็นจริงในครั้งนี้

โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงและความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป

1. เพศ	☐ ชาย ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....	☐ หญิง
2. อายุ	☐ อายุ 18-25 ปี ☐ อายุ 36-45 ปี ☐ อายุ 60 ปีขึ้นไป	☐ อายุ 26-35 ปี ☐ อายุ 46-59 ปี
3. สภาพเปราะบาง	☐ มีสภาพเปราะบาง (โปรดระบุได้มากกว่า 1 ข้อ) ☐ ภาวะที่เจ็บป่วยทางกาย เช่น ผู้ป่วยที่รักษาไม่หาย ผู้ป่วยฉุกเฉิน ☐ คนพิการทางจิตสังคม (Psycho Social Disability) ☐ ผู้สูงอายุ ☐ ขาดพันธุ ชนกลุ่มน้อย ☐ คนไร้บ้าน คนเร่ร่อน คนยากจน ☐ เยาวชน นักเรียน นักศึกษา ☐ คนไร้สัญชาติ ☐ ไม่รู้หนังสือ ☐ แม่เลี้ยงเดี่ยว ☐ ไม่มีสภาพเปราะบาง	
	☐ คนพิการ ☐ แรงงานต่างด้าว ☐ ลูกจ้างชั่วคราว/รายวัน ☐ คนตกงาน ☐ ผู้มีความหลากหลายทางเพศ (LGBTI) ☐ คนไม่พูดภาษาไทย ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....	
ที่มา: สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ, แนวทางจริยธรรมการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2, 2564		
4. ศาสนา	☐ พุทธ ☐ คริสต์	☐ อิสลาม ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....
5. สถานภาพสมรส	☐ โสด ☐ หม้าย	☐ สมรส ☐ หย่าร้าง แยกกันอยู่
6. การศึกษา	☐ ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ☐ อนุปริญาตรหรือเทียบเท่า ☐ สูงกว่าปริญาตรหรือเทียบเท่า	☐ มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ☐ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
7. อาชีพ	☐ ข้าราชการ/ลูกจ้าง/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ☐ เจ้าของธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ ☐ รับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน ☐ นักเรียน/นักศึกษา	☐ พนักงานเอกชน ☐ เกษตรกร/ประมง ☐ พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ/ว่างงาน ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....
8. รายได้	☐ ไม่มีรายได้ ☐ 10,001-20,000 บาท ☐ 30,001-40,000 บาท ☐ ไม่ระบุ	☐ ไม่เกิน 10,000 บาท ☐ 20,001-30,000 บาท ☐ 40,001 บาทขึ้นไป

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงและความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

โดยท่านให้คะแนน 0-10 (คะแนนระดับ 10 มีความจำเป็นเร่งด่วน/ได้รับการแก้ไข/จัดการมากที่สุด และระดับ 0 น้อยที่สุด)

ตอนที่ 2 ท่านเห็นว่าประเด็นการพัฒนาต่าง ๆ ต่อไปนี้ มีความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของท่านและครอบครัวอย่างไร
รวมทั้งประเด็นการพัฒนาเหล่านี้ได้รับการแก้ไข/จัดการ หรือไม่ อย่างไร

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วน ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต → จำเป็นมากที่สุด	การดำเนินการของภาครัฐ	
		มีการดำเนินการแก้ไข/จัดการ → ดำเนินการเป็นอย่างดี	ผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการ → มีประสิทธิภาพมากที่สุด
1.การแก้ไขความยากจน	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
2.การพัฒนาเกษตรกรรายย่อยเพื่อส่งเสริมระบบอาหารที่ยั่งยืน	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
3.การมีสุขภาพและโภชนาการที่ดี	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
4.การมีสุขภาพจิตที่ดี (Mental Health)	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
5.ความปลอดภัยบนท้องถนน	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
6.การศึกษาที่มีคุณภาพ	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
7.การมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
8.การจัดความรุนแรงทางเพศในพื้นที่ส่วนตัวและสาธารณะ	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
9.การมีส่วนร่วมและเข้าถึงโอกาสอย่างเท่าเทียมของผู้หญิงและผู้มีความหลากหลายทางเพศ	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
10.การมีและเข้าถึงน้ำสะอาดสำหรับดื่มและใช้	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
11.การมีและเข้าถึงพลังงานสะอาดอย่างถ้วนหน้า	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
12.การจ้างงานและเข้าถึงโอกาสการทำงานที่ดี	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
13.การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำ ไฟ อาคารบ้านเรือน)	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
14.การมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบายเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
15.การแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
16.การรับมือและลดผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
17.การแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
18.การจัดการขยะ (Reduce Reuse Recycle)	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
19.การสร้างความรู้ความตระหนักรู้เรื่องผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศหรือภาวะโลกรวนและภาวะโลกร้อน (Climate Change)	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
20.การจัดการพื้นที่ป่าและพื้นที่สีเขียวอย่างมีส่วนร่วม	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
21.การจัดการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพและเผยแพร่ข้อมูลสาธารณะอย่างโปร่งใส	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ตอนที่ 3 แนวทางใดหรือเงื่อนไขอะไรที่จะทำให้คุณภาพชีวิตของท่านดีขึ้น (เลือก 3 ข้อที่สำคัญที่สุด)

- ☐ 3.1 มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม
- ☐ 3.2 มีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง
- ☐ 3.3 มีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างเท่าเทียมในทุกเพศสภาพ
- ☐ 3.4 มีการสร้างความร่วมมือต่อการกำหนดนโยบายพัฒนาในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ
- ☐ 3.5 มีการกระจายทรัพยากรทุน และ อำนาจ ในการบริหารจัดการท้องถิ่น
- ☐ 3.6 มีพื้นที่แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ท้องถิ่นระหว่างสมาชิกในชุมชน และนำมาปรับใช้กับการพัฒนา
- ☐ 3.7 มีการให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะ
- ☐ 3.8 ไม่มีการทุจริตคอร์ปชั่นและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส

ภาคผนวก ข
ภาพการลงพื้นที่ทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ภาพการลงพื้นที่ทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ภาพการลงพื้นที่ทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ต่อ)

